

**FÆRØSK
LOVSAMLING
1559-1923**

**FØROYA LANDSSTÝRI
100 TÓRSHAVN**

FÆR Ø S K

LOVSAMLING

INDEHOLDENDE SÆRLIGE FOR FÆRØERNE GÆL-
DENDE LOVE OG ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

I Bind: 1559—1923.

MED UNDERSTØTTELSE AF JUSTITSMINISTERIET

UDGIVET AF

FÆRØERNES LAGTING

VED

ERIK BONNEVIE,
CAND. JUR.

OG

EDW. MITENS,
SAGFØRER, CAND. JUR.

FØROYA LANDSSTÝRI
100 TÓRSHAVN

TÓRSHAVN

II. N. JACOBSENS BÓKAHANDILS ACCIDENSTRYKKERI

1932

ИЗДАТЕЛЬСТВО
КНИЖНИКА

Forord.

I 1836 udgav Pastor emeritus J. H. Schrøter en «Samling af kongelige Anordninger og andre Documenter, Færøerne vedkommende, tillige med en Afhandling», men denne er alene en historisk Redegørelse for Ændringer af Lovgivningen, og den af forhenværende Sorenskriver Tillisch i 1851 udgivne «Fortegnelse over de paa Færøerne til 31. Maj 1850 thinglæste Anordninger» indeholder alene Oplysning om de paagældende Bestemmelser Titel, Dato og Tinglæsning.

Efter at Amtmand C. Bærentsen og Sorenskriver T. E. Bang havde tilbudt Lagtinget at udarbejde en færøsk Lovsamling, vedtog Tinget i 1897 at foranstalte Udgivelsen af en saadan Samling, og Justitsministeriet gav Tilsagn om Tilskud til Udgifterne. 1901 udkom da «Færøsk Lovsamling».

Efter at denne næsten var udsolgt, og da der var kommet en Mængde nye Love og Bestemmelser, vedtog Lagtinget i 1918 at anmode Amtmanden om at træffe Foranstaltninger til de forberedende Arbejder i Anledning af Udgivelsen af en ny Lovsamling, og efter at cand. juris Edw. Mitens derefter havde udarbejdet et foreløbigt Manuskript, ansøgte Tinget i 1919 Staten om et passende Tilskud til Udgivelsen af den nye Lovsamling. Paa Finansloven for Finansaaret 1921—22 blev der her til bevilget et Beløb af 1200 Kr., men Udgivelsen af Samlingen er stadig blevet udsat, idet man navnlig har villet afvente nye Landbolove.

I 1930 har Lagtinget imidlertid vedtaget at udgive nærværende Lovsamling og overdraget Arbejdet til undertegnede.

Vi har fulgt en lignende Plan som Udgiverne af Samlingen af 1901 saaledes, at vi ikke har anset det for hensigtsmæssigt at medtage i Samlingen alle for Færøerne gældende Love, men alene har medtaget de særskilt for Færøerne givne Love og Anordninger m. m. Paa adskillige Steder har vi dog henvist til de ogsaa her gældende Love, som ikke er givne særskilt for Færøerne, og skal yderligere bemærke følgende angaaende Lovgivningstilstanden.

Kong Christian den Femtes norske Lov af 15. April 1687 er sat i Kraft for Færøerne ved Reskript af 12. Maj 1688.

En Samling af de endnu for Færøerne gældende Dele af Norske Lov vilde — som udtalt i Forordet til Lovsamlingen af 1901 — sikkert være af stor Nytte, men der frembyder sig med Hensyn til mange af Lovens Bestemmelser Tvivl dels om, hvorvidt de nogensinde har kunnet anses som anvendelige for Færøerne, dels om, i hvilket Omfang de er blevet fortrængt af nyere Love.

Spørgsmaalet om Anvendeligheden for Færøerne af de i Tiden efter Norske Lov udkomne Forordninger m. m. har voldt en Del Tvivl, men er nu paa Grund af den meget omfattende Lovgivning i Slutningen af forrige og Begyndelsen af indeværende Aarhundrede af stadig ringere Betydning. Herom kan henvises til de i nærværende Lovsamling medtagne Bestemmelser (se Registret under: Lovgivning), hvoraf fremgaar, at en for kgl. Resolution af 6. Juni 1821 udgiven almindelig Anordning maa være anvendelig for Færøerne, naar den er tinglæst der og efter de lokale og øvrige Forhold i det hele kan finde Anvendelse paa Færøerne, at de i Tiden mellem kgl. Resolution af 6. Juni 1821 og Lov af 29. December 1850 angaaende Rigsdagsvalgene paa Færøerne udgivne almindelige Anordninger er anvendelige for Færøerne, naar de er foranstaltet bekendtgjort paa Færøerne til Efterlevelse, samt at de siden 1852 givne Love ogsaa gælder for Færøerne, naar der ikke i Lovene selv findes nogen udtrykkelig Bestemmelse om det modsatte, forudsat de er kundgjorte.

Bortset fra de efter deres eget Indhold — eller Titel — særskilt for Færøerne givne Bestemmelser,

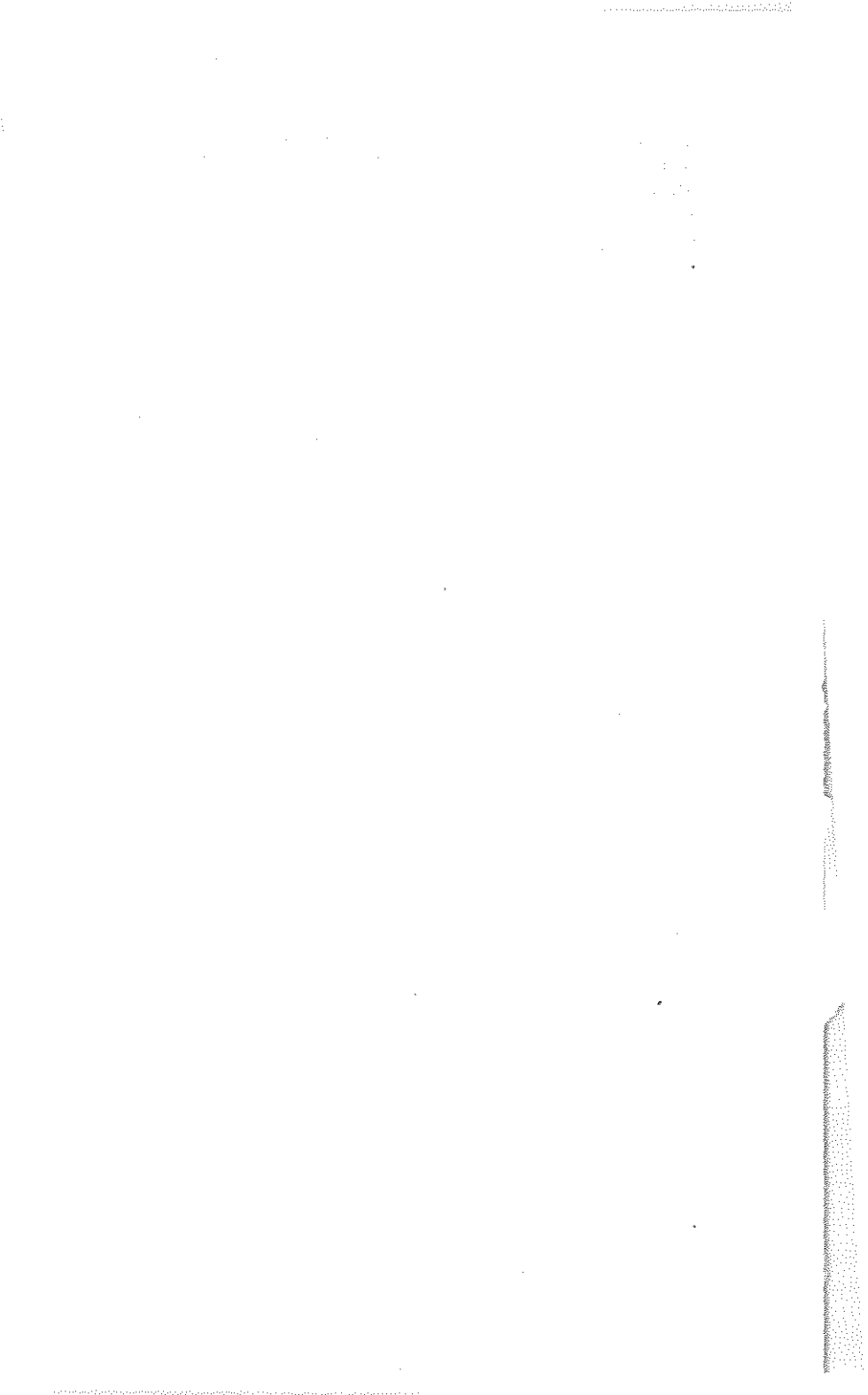
der alle er bekendtgjort paa Færøerne, er Love, Anordninger og Bekendtgørelser i Reglen affattede saaledes, at de enten udtrykkeligt ikke gælder for Færøerne, i hvilket Tilfælde de heller ikke bekendtgøres dér, og for Lovenes Vedkommende kun ved ny Lov kan udvides dertil, eller ikke særskilt er undtaget fra at gælde for Færøerne. De sidstnævnte Bestemmelser er atter enten kundgjort for Færøerne og saaledes gældende der eller ikke kundgjort der og følgelig ikke gældende.

Selve Formen for Bekendtgørelse eller Kundgørelse paa Færøerne var før 1827 Oplæsning fra Prædikestolen, derefter Tinglæsning og siden 1. Januar 1897 Kundgørelse i Overensstemmelse med Loven af 1. April 1896 ved Bekendtgørelse i den til Optagelse af offentlige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Tidende og Fremlæggelse i Rettén ved første følgende ordinære Ting i Thors-havn.

I Samlingen er medtaget en Del administrative Bestemmelser, der formenes at have mere almen Betydning.

E. Bonnevie.

Edw. Mitens.

Forkortelser m. v.

- anf.* bet. anførte.
Anordn. bet. Anordning.
Bek. bet. Bekendtgørelse.
Civ. Med. Lovg. bet. Uldall: Den civile Medicinallovgivning, fortsat af Joh. Møller og derefter udgivet af Sundhedskollegiet ved E. M. Hoff.
D. L. bet. Christian den Femtes Danske Lov.
føreg. bet. foregaaende.
Fr. bet. Forordning.
Gejstl. Reskr. bet. C. F. Schwartzkopff: Kongelige Reskripter, Love og Ekspeditioner, Gejstligheden i Danmark vedkommende; 1846—56; samt H. V. Skibsted m. fl.: Love og Ekspeditioner, vedkommende Kirke- og Skolevæsen; 1857 og følgende Aar.
Indm. bet. Indenrigsministeriet.
Indm. Skr. bet. Skrivelse fra Indenrigsministeriet.
Jfr. bet. jævnfør.
Justm. bet. Justitsministeriet.
Justm. Anordn. bet. Anordning af Justitsministeriet.
Justm. Bek. bet. Bekendtgørelse fra Justitsministeriet.
Justm. Skr. bet. Skrivelse fra Justitsministeriet.
Kanc. bet. Det kongelige danske Kancelli.
Kanc. Pl. bet. Kancelli-Plakat.
Kanc. Prom. bet. Kancelli-Promemoria (∴ Kancelli-Skrivelse).
Kanc. Skr. bet. Kancelli-Skrivelse (Skrivelse fra det kongelige danske Kancelli).
Kgl. bet. kongelig.
Kgl. Anordn. bet. kongelig Anordning.
Kgl. Resol. bet. kongelig Resolution.
K. M. Skr. bet. Skrivelse fra Kirkeministeriet.
Konf. bet. Konfirmation.
K. U. M. bet. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.
K. U. M. Bek. bet. Bekendtgørelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.
K. U. M. Skr. bet. Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.
Lagt. bet. Lagtingstidende.
L. M. bet. Landbrugsministeriet.
Lovtid. bet. Lovtidende for Kongeriget Danmark.
Min. Tid. bet. Ministerialtidende for Kongeriget Danmark.
N. L. bet. Christian den Femtes Norske Lov.

Pl. bet. Plakat.
Regl. eller *Reglem.* bet. Reglement.
Rentek. bet. Det kongelige Rentekammer.
Rentek. Pl. bet. Rentekammer-Plakat.
Rentek. Skr. bet. Rentekammer-Skrivelse (Skrivelse fra Det kongelige Rentekammer).
Reskr. bet. Reskript (kongelig Skrivelse).
Reskr.saml. bet. L. Fogtmann: Kongelige Reskripter, Resolutioner og Collegialbreve. Fortsat af T. Algreen-Ussing og C. Ussing.
Retspl. bet. Lov om Rettens Pleje.
Skr. bet. Skrivelse.
Utr. bet. utrykt.
U. M. Skr. bet. Skrivelse fra Undervisningsministeriet.

Det ved Love og Anordninger (efter 1870) anførte Nummer angiver vedkommende Bestemmelses Løbenummer i Lovtidende.

Alle Skrivelser, ved hvilke andet ikke er anført, er stiledede til Amtmanden over Færøerne.

Aabent Brev til Undersaatterne paa Færø. 1559

Frederik den Anden osv. Gøre alle vitterligt, 2. Nov.
at efterdi vore og Kronens Bønder og Tjenere paa Vort Land Færø haver ladet berette for os, hvorledes de storligen haver været besværet af de Fogder, som Landet i Befaling haft haver, saa at naar nogen Mand haver fæst sin Gaard og den bygget, forbedret og ved Magt holdt haver, da have Fogderne uden al skellig Aarsag udsat ham af Gaarden og den lejet og fæstet en anden; da paa det at fornævnte vort Land Færø saa meget des ydermere maa forbedres, og vore Undersaatter der sammesteds mue blive ved deres Næring og Bjæring, have vi af vor synderlige Gunst og Naade undt og tilladt, og nu med dette vort aabne Brev unde og tillade, at naar nogen af vore og Kronens Bønder og Tjenere paa Færø fæster nogen Gaard af vor Foged, som der sammesteds Befaling haver da skal han den have, nyde, bruge og beholde, emeden og al den Stund han samme Gaard bygger, forbedrer og ved Magt holder, og udgiver hans Landgilde i tilbørlige Tid, og vor Foged paa vore Vegne hører og lyder, og i alle Maader skikker sig som en tro Undersaat bør at gøre.

(Norske Rigsregistranter I 277.)

Aabent Brev anlangendes Præsterne paa 1632

Færø. Christian den Fjerde osv. Gøre alle vitterligt, 8. April
at eftersom menige Præstemænd paa Færø sig underdanigst beklager, at de ikke have, som de til deres Nødtøft kan underholdes af, da have vi af syn-

1632 derlig Gunst og Naade undt og bevilget dennem
 8. April efterskrevne Hjælp: Hr. Hans Gabrielssøn Færo
 paa Nordero, Unnegærde, Jordleje 4 Mark, Faar
 125; Hr. Hans Ganterup, paa Østerø, Op—i—Heie,
 Jord 7 Mark, Faar 61; Hr. Hans Rasmussøn Færo
 paa Strømø, Norderdal, Jordleje 5 Mark, Kør 3¹/₂
 og 4¹/₂ Mark 1 Fjerd. Jord, er Smør 3¹/₂ Vaag,
 Faar 120; Hr. David i Kvievig, for—Hjemen=aa,
 Jordleje 6 Mark, Faar 105¹); Hr. Jens Jensøn
 Siffue paa Sandø, Sandegaard og Bro, Jordleje 5¹/₂
 Mark, Faar 48; Hr. Rasmus Sørenssøn [paa] Vaagø,
 Kalveleje, Jordleje 6 Mark, Heste 1, Faar 220;
 Hr. Hans Hanssøn paa Suderø, Gjoveraa, Jord-
 leje 5 Mark 1¹/₂ Fjerd., Kør 1, Heste 1, Faar 48.
 Hvilken fornævnte Hjælp de og deres Efterkom-
 mere til evig Tid skulle have til Underholdnings
 Forbedring for deres Kalds Ringheds Skyld. Thi
 forbyde vi alle og enhver dem herimod, eftersom
 forskrevet staar, Forhindring eller i nogen [Maade]
 Forfang at gøre, under vor Hyldest og Naade.
 (Norske Rigsregistrarer VI. 380.)

1656 Aabent Brev om at Sognepræsten for
 7. Marts Sydstromø Præstegæld maa faa to Marker
 Jord i Sandegærde i Fæste.
 (Norske Registrarer XI. 429.)
 (Teksten udelades som værende af samme
 Indhold som Overskriften.)

1657 Kongelig Missive til Christoffer Gabel
 20. April ang. Kjellnæs i Kollefjord. Frederik den Tredje
 osv. Vor Gunst tilforn. Eftersom Os elskelige,
 hæderlig og vellærd Hr. Jonas Michelssøn, Guds
 Ords Tjener paa Vort Land Færo, underdanigst
 til Magelaug er begærendes noget Vores og Kro-
 nens Jord og Ejendom, beliggendes paa fornævnte
 Færo udi Kjellernes Sogn, hvorimod han under-
 danigst erbyder sig igen til nøjagtigt Vederlag til
 Os og Kronen at ville udlægge en Plads ved Kvie-
 vik, som hannem tilforne forundt er, da bede Vi

1) Denne Gaard blev mageskiftet med en Gaard i Kjell-
 næs (Kollefjord) ved Missive af 20. April 1657 og Kon-
 firmation af 27. s. M.

dig og naadigst ville, at du med hannem om **1657**
samme Mageskifte paa Vores naadigste Ratifikation 20. April
tion med forderligste til Ende gorer.

(Norske Rigsregistrarer XII. 41.)

Kongelig Konfirmation paa ovennævnte 27. April
Mageskifte. (Teksten udelades.)

(Norske Rigsregistrarer XII. 46.)

Anordning om adskilligt paa Færø. — — 1673
§ 12. Enhver afgangen Præsts Enke maa, saa 16. April

længe hun Enke forbliver og sig ellers skikkeligen
og uden Forargelse forholder, og medmindre den
efterkommende Præst paa lideligere Maade med
hende anderledes kan forenes, Anneksgaarden der
i Kaldet uforment nyde og beholde, og dersom
tvende Enker udi et Kald skulde hændes at komme,
da dele de sig halvt i saadan Anneksgaardens
Indkomst; dog skal samme Anneksgaard, naar
ingen Enke mere er, Præsten igen tilkomme. — —

(Reskr. Saml.)

Kong Christian den Femtes Norske Lov 1687
(se Reskript 12. Maj 1688). 15. April

Reskript (til F. Gabel), — — — at fra St. **1688**
Mikkelsdag næstkommende skulle alle Kongens 12. Maj
Undersaatter paa Færø, ligesaavel som de i Norge,
sig efter den nu ved Trykken forfærdigede Norske
Lov i alle Maader rette og forholde samt saavel
alle Over- som Underdommere og Rettens Betjente
paa forbemeldte Færø i alle forekommende Sager
og forefaldende Lejligheder efter fornævnte Lov-
bog kende og domme.

(Reskr.saml.)

Forordning om Handelen paa Færø og 1691
andet Landet vedkommende. — — — § 9. Af 30. Maj
hver Mark Jord skal herefter 3 færøske Gylden

1691 og ej videre i Fæste gives,¹⁾ og til at forekomme den Underslæb, som herimod kunde begaas, maa den ældste Søn²⁾ efter sin Faders Død, hvor Enken sig ej igen vil gifte og Gaarden ej selv besidde, den ubehindret for Fæste nyde og, saalænge han Kongens Rettighed deraf udreder, beholde;³⁾ da og Fogden sig med sin gamle Oppebørsel skal lade nøje, nemlig med en Daler af hvert Fæstebrev,⁴⁾ og ikke af hver en Mark Jord noget særdeles, uden andet at fordre, eller noget under Navn af Skriverpenge, for Dreng, eller i andre Maader, at tage; og skal det for des bedre Rigtigheds Skyld i Fæstebrevene indføres, hvad i saa Maade udgives. Iøvrigt skal det ikke tillades nogen herefter at fæste en Gaard eller Jord, som han ikke selv bruger, for at sætte en Opsidder derpaa, dog at ingen fra det Sted, som han nu allerede er bosat paa, derved fortrænges. I lige Maade tillades og Præsternes Børn der paa Landet at bekomme ledige Bøndergaarde, naar de bortfæstes, lige ved andre Landets Indbyggere i Fæste, naar de Jorderne selv vil besidde, dog at ingen derved præjudiceres, udstødes eller fortrykkes. Og skal ingen Jord der paa Landet herefter deles eller bortfæstes i mindre Dele end, at jo hver Person faar 6 Mark deraf at besidde, og skulle de Jorder, som nu udi mindre Dele ere delte, herefter, naar deres Besiddere enten dø eller Jorderne i andre Maader lovligen blive ledige, ved Lejlighed samles og andre, som næsthosliggende Jorder besidde, tilbydes. — — —

1767 **Kgl. Konfirmation paa et Forslag til en**
28. Aug. **Fattigg Kasses Oprettelse paa Færø.** (Amts-
fattiggkassen.)⁵⁾ § 1. Alle Bønder, som fæste
Gaarde paa 2 Marker Jord og derover, give noget
ved Fæstningens Tiltrædelse efter eget Godtbefin-

1) Indfæstningen er nu bestemt ved Lov (Nr. 70) 23. April 1897 § 4.

2) Jfr. Indm. Skr. 25. Marts 1850.

3) Jfr. Lov (Nr. 33) 25. Februar 1871.

4) Forandret ved Sportelreglement 30. Marts 1836 § 58.

5) Jfr. Reskr. 3. Januar 1827, Fattiglov (Nr. 97) 10. April 1895 Kap. I og II, Anordn. 468 af 8. Nov. 1921 § 43.

dende.¹⁾ § 2. For Ekspeditionerne af Kancelliet **1767**
 angaaende Brudevielse at holde uden foregaaende ^{28. Aug.}
 Trolovelse og Lysning af Prædikestolen, betales
 efter Provstens billige Tilsigelse efter enhvers Evne
 og Formue.²⁾ §§ 3—5 er bortfaldne ved Anordn.
 468. 8. Nov. 1921.

Forordning angaaende adskilligt Ager- 1777
dyrkningen og Tjenestefolk med videre paa 21. Maj
Færø vedkommende.³⁾ § 1. Sysselmændene paa
 Færø med deres 2de Mænd skulle herefter, naar
 de omrejse for at oppebære Kongens Uldtiende,
 overalt efterse og anmærke, hvad Jordegods enhver
 Kongslejlænding besidder, og hvor stort Stykke
 han deraf for det Aar har dyrket; befinder han
 da nogen, som besidder til Agerdyrkning bekvemme
 Pladser, at have været forsømmelig i at dyrke sin
 Bø eller Agerjord, har Sysselmanen sligt for
 Landfogden tilbørlig at angive, som skal være
 pligtig straks paa lovlig Maade at tiltale den, som
 sig i saadan Forsømmelse har ladet finde, til der-
 for at stande til Rette efter Loven; til hvilken
 Ende alle Kongens Lejlændinger efterdags skulle i
 deres Bygselbreve udtrykkelig tilpligtes, under
 vedbørlig Straf ej alene forsvarlig at dyrke, hvad
 Jord der allerede maatte være optagen til Korn-
 avling ved deres Gaarde og Pladser, men endog
 efter hvert Steds Lejlighed og Omstændighed
 efterhaanden at se endnu mere Kornland optaget.
 Hvorimod Kongens Lejlændinger saavel som andre
 af Bondestanden i Færø, som maatte bevises at
 udvise nogen særdeles Flid i Landbrugets Drift
 og Jordens Dyrkning, kunne vente at vorde efter
 befindende Omstændigheder betænkte enten med
 Præmier eller andre passende Belønninger og Op-
 muntringer. — — —

1) Jfr. Fattiglov § 13 c.

2) Jfr. Fattiglov § 13 d.

3) Forordningens §§ 2—11 ere ophævede ved Tyendelov
 16. Februar 1856 § 74, og Forordningens § 12 er bort-
 falden ved (alm.) Lov om Straffen for Løsgænger og
 Betleri af 5. Marts 1860.

1797 **Forordning om Forligelses-Indretninger**
 20. Jan. paa Landet i Norge.¹⁾ § 1. Til at afværge unød-
 vendige og bekostelige Rettergangstrætter imellem
 — — — Undersaatter, som bo paa Landet i — — —
 Norge, skal der alle Vegne beskikkes Forligelses-
 Kommissarier, hvilke skulle søge at mægle Forening
 imellem tvistende Parter, førend disse tillades at
 sagsøge hinanden ved Retten. Heraf følger da, at
 ingen Sag maa (undtagen i de Tilfælde, som i
 denne Anordning udtrykkeligen ere nævnte)²⁾
 antages til Behandling og Paakendelse ved Dom-
 stolene, medmindre Sagsøgeren ved Attest fra
 Forligelses-Kommissionen beviser, at mindelig For-
 ening har været forsøgt og ikke opnaaet. § 2.
 Forligelsesvæsenet skal forestaas umiddelbart af
 Amtmanden selv i den Del af Amtet, som er nær-
 mest ved hans Bopæl, men i de fraliggende Egne
 udnævner han andre retskafne og kyndige Mænd
 paa sine Vegne til Forligelses-Kommissarier eller
 Fredsmæglere. § 3. Ethvert Amt inddeles efter
 dets Vidtløftighed og øvrige lokale Beskaffenhed
 i visse Distrikter, hvis Grænser bestemmes saaledes,
 at ingen af dets Beboere faar længere Vej end 2
 à 3 eller i det højeste 4 Mile til det Sted, hvor
 Forligelses-Kommissionen holdes.³⁾ — — — § 5.
 Da Forligelsesvæsenets Indretning er til fælles Gavn,
 saa maa ingen, der bor i Distriktet, vægre sig ved
 at paatage sig dette hæderlige Kald, naar han dertil
 anses bekvem; dog skal han ej være forbunden
 til at vedblive samme i længere Tid end 5 Aar.
 Prokuratorer skulle alene være undtagne fra at
 kunne udnævnes til denne Forretning. § 6. For-
 ligelses-Kommissionen skal bestaa af 2 Lemmer,
 nemlig: en civil Embedsmand, Præst eller anden

1) Jfr. Lov 164 af 4. Juni 1924, hvorved Lov Nr. 90 af
 11. April 1916 om Rettens Pleje er udvidet til Færø-
 øerne Pt. 50—55 og Retspl. §§ 268—276. Ifølge Lov Nr.
 164 af 4. Juni 1924 (Retspl.) Pt. 51, bliver den ifølge
 §§ 2—7 foreskrevne Ordning bestaaende, dog at den
 Del af Sydstrømø, hvor Forligsvæsenet hidtil har været
 forestaaet af Amtmanden, fremtidig henlægges til Thors-
 havns Bys Forligskommission.

2) Jfr. Retspl. § 268.

3) Færøerne ere inddelt i 8 Distrikter, saaledes at hvert Præste-
 gæld udgør et Distrikt med Undtagelse af Østerø, hvor
 der kun findes en Forligskommission.

duelig Mand udenfor Bondestanden og en agtværdig Bonde. Den første af disse skal føre Protokollen (som af Amtmanden autoriseres), men begge underskrive det, som deri er forhandlet. § 7. I de Ladepladse i Norge, hvor der bor flere end 20 Familier, skal Amtmanden foreslaa 4 Personer, af hvilke Indvaanerne maa vælge 2, til at være Forligelsesmæglere der paa Stedet; hvilke 2 udvalgte Mænd derefter beskikkes af Amtmanden. I øvrigt bør det, som angaaende Forligelsesvæsenets Indretning i Købstæderne er foreskrevet ved Forordningen af 10. Juli 1795 — — — §§ 12 og 13, tjene til Regel i de Ladepladse, hvor Valget sker paa den ovenanførte Maade.¹⁾ § 8.²⁾ Den første Gang, de udnævnte Mænd tage Sæde i Forligelses-Kommissionen, skulle de i Protokollen indføre og underskrive deres Embeds-Ed saaledes:

1797

20. Jan.

Jeg N. N., som er bleven valgt og udnævnt til Forligeskommissarius i N. N. Distrikt, lover og sværger, at jeg med yderste Kræfter skal søge at befordre mindelig Forening imellem Parterne i alle de Sager, som indkomme for bemeldte Kommission, og at jeg dertil skal bidrage med al mulig Nidkærhed og Redelighed efter mine Evner samt efter min bedste Overbevisning og Samvittighed. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!

— — — § 10. Alle civile Sager i Almindelighed, hvad enten de angaa Odel og Ejendomme, Rettigheder, Gældsfordringer eller andet, skulle være Genstand for Forligelsesvæsenet; hvorfra alene undtages:³⁾ — — — § 24. For Indvarslingen betales til hver af Stævnevidnerne 25 Øre; men dersom Kla-

1) § 7 er anset anvendelig i Sydstrømø Distrikt. Fr. 10 Juli 1795 §§ 12 og 13 bestemme, at de valgte Forligelses-Kommissærer ere pligtige til at paatage sig Hvervet, saafremt de ikke have lovligt Forfald eller gyldig Undskyldningsgrund, og skulle forestaa det i 3 Aar; dog maa de ikke begge afgaa paa en Gang, men naar den ene afgaar eller dør, skal den anden endnu vedblive Hvervet i det mindste i 2 Aar sammen med den nyvalgte Kommissær. Sagførere ere undtagne fra at vælges. Kommissærene ere fritagne for alle andre borgerlige Ombud, saalænge der findes nogen anden dertil bekvem og due- lig Person.

2) Jfr. Retspl. § 269, 4. Stk.

3) Se Retspl. § 268

1797 geren er fattig, nyde de ingen Belønning.¹⁾ — —
 20. Jan. — § 36. Amtmændene skulle, naar de rejse om
 i deres Distrikter, lade sig forevise og flittigen
 efterse Forligelses-Protokollerne samt tegne deri,
 at de ere dem foreviste. § 37. Ved hvert Aars
 Udgang skal Forligelses-Kommissionerne tilstille
 Amtmanden en Fortegnelse over de Sager, som
 ved Kommissionen i det forløbne Aar ere blevne
 foretagne og afgjorte, samt derved melde, hvilke
 der ere blevne forligte, og hvilke ere henviste til
 Rettergang eller ere udsatte ved Kommissionen.
 — — — § 39. Naar nogen med uafbrudt Virksom-
 hed og Retskaffenhed har vedblevet at arbejde
 som Forligelses-Kommissarius i 8 Aar, vil Kongen
 udmærke ham som en fortjent Mand med en
 passende Rang eller et andet Agtelsestegn. § 40.²⁾
 Til Forligelses-Kommissionen betaales af Klageren
 straks ved Klagens Indlevering 50 Øre; og hvis
 Forlig indgaas, bliver endvidere at betale 85 Øre,
 hvoraf, saafremt Parterne ej anderledes komme
 overens, Klageren har at udrede de 33 Øre og Ind-
 klagede de øvrige 50 Øre. Den ene Trediepart
 heraf tilfalder Protokollisten eller den af Mæglerne,
 som paatager sig Skriveriet. Skulde nogen af Par-
 terne være saa fattig, at denne Udgift ikke af ham
 kunde tilvejebringes, da bør Forligelsen desforme-
 delst ej standses. I øvrigt følger det af sig selv,
 at det ogsaa under Foreningen kan bestemmes som
 et Vilkaar, om en af Parterne paatager sig at udrede
 den foranførte Bekostning. § 41. Dersom Forli-
 gelses-Kommissærerne skulde nødsages til at gøre
 nogen Rejse til det Sted, hvor Kommissionen hol-
 des, da bør Udgiften til deres Befordring repar-
 teres paa Amtet blandt de øvrige Omkostninger,
 som udredes af det offentlige. Paa lige Maade
 fordeles ogsaa det, som medgaar til Protokollernes
 Indretning. — — —

1) Jfr. Tyendelov 16. Februar 1856 § 75. Ifølge Retspl.
 behøver Forkyndelsen kun at ske ved en Stævningsmand.
 Denne faar da 50 Øre.

2) Fr. 20. Januar 1797 § 40, sammendraget med Pl. 6. April
 1827 § 1. — Jfr. endvidere Kanc. Skr. 1. Septbr. 1818 og
 Tyendelov 16. Febr. 1856 § 75.

Kanc. Prom. (til Stiftamtmanden over Sjæl^s 1798 lands Stift), — — — at Lovgivningerne angaaende^{23. Juni} Pupilvæsenet¹⁾ maa kundgøres til Efterlevelse paa Færøerne, saa vidt det efter de lokale Omstændig^s heder lader sig gøre.
(Reskr.saml.)

Kgl. Resol., hvorved modtages en af Konfe^s 1802 rensråd, Deputeret i Rentekammeret W. A. Han^s 7. April sens Enke den kgl. Kasse tilbudt og af hendes afdøde Mand til Præmier for nyttige Foretagender og Anlæg paa Færøerne, Finmarken, Island og Grønland bestemt Kapital af 6000 Rdlr., idet derhos Kapitalens Anvendelse til Præmier til de af afd. Konferensraad Hansen bestemte Genstande overdrages det kgl. Landhusholdningsselskab.²⁾
(Reskr.saml.)

Konferensraad Hansens Testamente er — med Udeladelse af Bestemmelser til Fordel for hans paarørende — saalydende:

Under mine Sansers og min Forstands fulde Brug erklærer jeg herved følgende for at være min sidste og uforanderlige Vilje. Naar jeg er død og min Gæld er betalt, skal af mine rede Midler udi Hans Majestæt Kongens Kasse indleveres 6000 Rdl. skriver seks tusinde Rigsdaler dansk Courant, hvilke jeg allerunderdanigst beder, at Hans Majestæt aller-naadigst vil modtage og beholde paa følgende Vilkaar: — — 3) Men naar min Kone og Børn ere døde, saa indstiller jeg herved til Hans kgl. Majestæts allernaadigste Velbehag, om ikke Renterne af denne liden Kapital maatte stedse, saa længe vor Jordklode og Danmark og Norge ere til, anvendes til Præmier, Opmuntringer og Understøttelser for nyttige Anlæg og Foretagender udi 1) Færø, 2) Finmarken, 3) Island og 4) Grønland, saaledes, at de i de første 5 eller 10 Aar kom Færø alene til Nytte, i de næste 5 eller 10 Aar Finmarken, i de næste 5 eller 10 Aar Island, og endelig i de næste 5 eller 10 Aar Grønland til Nytte, og at man saa begynde paa Færø igen og gik bestandig frem i samme Orden, medmindre man tilsidst kom saa vidt (som næppe er

1) 3: Bestyrelsen af umyndiges Midler. I Reskriptsamlingen staar ved en Trykfejl: Politivæsenet. Se nærmere Kanc. Skr. af 1. August 1837.

2) Siden 1871 har det kgl. Landhusholdningsselskab overdraget Lagtinget at raade over de Færøerne tilfaldende Renter af Kapitalen (480 Kr. aarlie hvert tredje Femaal).

1802

7. April

at formode), at et af disse Lande ingen videre Opmuntring behøvede, da Pengene i saa Fald blev alene at anvende paa de andre. Hvad den af mig her foreslagne Orden angaar, da samtykker jeg gerne i, at den forandres, ifald man efter mødende Omstændigheder finder det gavnligt, da mit Ønske alene er efter min Død at stifte al den Nytte, som ved en saa ubetydelig Summa er mulig. Jeg tilstaar allerunderdanigst, at denne Summa, 240 Rdlr. aarlig, er ikke stor, men naar den 10 Aar i Rad anvendes ikkuns paa eet af bemeldte Lande, tror jeg dog, at Summen 2400 Rdlr. for samme Land ikke er ganske ubetydelig. Blandt en lidet formuende Almue kan smaa Opmuntringer dog virke noget godt, 24 smaa Præmier, hver paa 10 Rdlr., kunne dog aarligen glæde 24 Almuesmænd, eller og 4 Præmier aarlig hver paa 60 Rdlr. kunne opmuntre til noget større Foretagender, og saa videre. Overalt kan en ringe Skærv, som en redelig Hensigt ofrer paa Fædrelandets Alter, ogsaa blive storligen velsignet til Menneskeslægten's Held af Gud den almægtige, som skabte Verden af intet, og som saa ofte bruger tilsyneladende ringe Midler til store, vidtudsrukke Hensigters og Følgers Udførsel. De Emner, som især kunde fortjene at opmuntres, mener jeg allerunderdanigst kunne for det første blive følgende: 1) Udmærket Flid i Skolevæsenet og Børne-Opdragelsen. 2) Stenrydning og Stengærders Opførsel. 3) Myrers eller Moraders Udgravning, Rydning og Forbedring. 4) Fællesskabers nyttige Ophævelse, og nyttige Indhegninger. 5) Øde Gaardes Optagelse. 6) Anlæg af nye Husmands-Pladser, naar det tillige tilstrækkeligen bevises, at disse nye Familier kunne have tilstrækkelige Næringsveje. 7) Tuers Bortskaffelse og Engenes Planering, især i Island. 8) Havers Anlæg og Frembringelse af alle saadanne Urter, Rødder p. p., især til Føde for Mennesker eller for Kreaturer, hvis Dyrkning er fordelagtig, ikke alt for kunstig og vidtløftig, og derimod nogenledes aarvis eller sikker i de fleste Aar. 9) Nyttig og forsynlig Anvendelse af disse Havesager og nyttige Vækster i Husholdningen. 10) Husflid, hvor samme behøver Opmuntring, som nok især blev i Finmarken og Grønland. 11) Forsøg til Anlæg af nyttige Skove eller dog til Opelskning af enkelte nyttige Træer, Over- eller Underskov, alt efter ethvert Lands og ethvert Distrikts Lage og Bekvemhed; her blev nok Island og Finmarken først at betragte, Færø mindre for de stærke Vindes Skyld og Øernes liden Strækning, Grønland maaske slet ikke. 12) Husbygning af Sten, hvor saadant findes tjenligt, og nyttige Mølle-Anlæg m. m. 13) En og anden enkelt Gren af Fiskerierne, som ved saa smaa Summer kunde opmuntres. Jeg maa endnu herved allerunderdanigst anmærke: At som min Mening paa den ene Side ingenlunde er, at alle disse Emner i et Aar kunde opmuntres, men nogle een Gang, nogle en anden (jeg har i en Del Aar udsat Præmier for Færø blot for een Materie, nemlig: skadende Vands Afledning, og endnu behøves de), saa tror jeg paa den anden Side heller ikke, at der jo med Tiden vil kunne findes flere vigtige; disse ere kuns anførte som Eksempler. Men skulde den Tid nogen Sinde komme, at slet ingen Præmier eller Opmuntringer behøvedes mere i de omskrevne Lande, da ønskede jeg, at disse Renter i saa Fald aarligen

maatte anvendes enten: a) til Skoleindretninger, f. Eks. til nyttige Bøgers og Instrumenters Anskaffelse, eller b) til større Løn for nogle faa af de Præster i Island, som ere allerslettest aflagte, f. Eks. 10 à 12 til 24 Rdlr. eller 20 Rdlr. Jeg ønsker, at Gud vil velsigne Kongen, hans Hus og hans Riger stedse og altid. Frydendal, d. 6. Januar 1787. Wilhelm August Hansen. Ovenstaaende har siden stedse været, er og bliver min uforanderlige Vilje og mit allerunderdanigste Ønske, hvorved jeg allerunderdanigst indstiller, om ikke ovenmeldte Præmiers Udsættelse, Bestemmelse og Tilkendelse maaske bedst kunde ske ved det kgl. danske Landhusholdningsselskab, saa længe samme er til. Kjøbenhavn, d. 24. Juni 1788. Hansen.

1802
7. April

Forordning om Afgift ved Overdragelse af faste Ejendomme samt af Arv m. m. § 1.

1810
8. Febr.

Af alle faste saavel Købstæds- som Landejendomme Værdi skal svares en Afgift af $\frac{1}{2}$ Procent, hver Gang de ved Køb og Salg, ved Arv efter Loven eller testamentariske Dispositioner,¹⁾ ved Gavebrev eller paa hvilken som helst anden lovlig Maade overdrages til ny Ejer. § 2. I Henseende til Værdiens Bestemmelse, hvoraf denne $\frac{1}{2}$ Procent-Afgift skal beregnes, forholdes paa følgende Maade: a) Ved Køb og Salg af faste Ejendomme skal Afgiften erlægges af Købesummens Beløb, og naar i Stedet for Købesum enten ganske eller for en Del er betinget en aarlig Afgift i Penge eller Natural-Præstationer, da udregnes Købesummen paa den Maade, at en Kapital af 100 Rdlr. anslaaes for hver 4 Rdlr. af Afgiften,²⁾ hvilken, for saa vidt den bestaar i Natural-Præstationer, beregnes til Penge efter gangbare Priser, og at til den saaledes anslagne Kapital lægges, hvad bestemt Købesum der tillige maatte være betinget. b) Ved Mageskifte af faste Ejendomme skal, naar en af

1) De i Forordningen indeholdte Bestemmelser om Afgift af Arv er bortfaldne ved Anordn. Nr. 468 af 8. Nov. 1921.

2) Forandret ved Plakat 5. Maj 1810 saaledes, at denne Regel kun gælder, hvor Afgiften er betinget paa 25 Aar eller længere Tid medens, naar Afgiften er betinget paa kortere Tid, dens Beløb (henholdsvis Naturalpræstationers Værdi) sammenlægges for alle de bestemte Aar; og naar Afgiften er betinget for en Persons Livstid, beregnes dens Kapitalværdi, som om den var betinget for 5 Aar. Jfr. ogsaa Sportelreglement 30. Marts 1836 § 28, 3. Punktum

1810 de mageskiftende Parter tillige betaler nogen Pengesum eller paatager sig aarlig Afgift, $\frac{1}{2}$ Procent erlægges af denne Pengesum eller af den Kapital, hvortil bemeldte Afgift paa den i Litra a. bestemte Maade kan anslaaes. Men mageskiftes Ejendommene lige imod hverandre uden nogen Pengesums Erlægelse eller Afgifts Paahæftelse fra nogen af Siderne, da svares ingen $\frac{1}{2}$ Procent=Afgift. c) Ved faste Ejendommers Bortskænkelse i levende Live erlægges Afgiften af den Værdi, hvortil Ejendommene ifølge Stemelpapirs=Fr. 25. Maj 1804 § 14¹⁾ i Gavebrevene eller ved Paategning paa samme anslaaes. — — — § 7. Afgifterne af faste Ejendommers Værdi ved Køb og Salg, Gave og Mageskifte — — — erlægges, forinden Skøderne, Gavebrevene, Mageskiftdebrevene — — — tinglæses. — — — § 9. Udeblives med de i denne Anordning paabudne Afgifters Betaling, da erlægges de dobbelt. Og, dersom det nogensinde befindes, at nogen ved Dølgmaal søger at unddrage sig fra Afgifternes Erlægelse, da betales deres Beløb tredobbelt.

1813 **Kanc. Plakat** (vgl. Resol. 13. Marts), at Sager om Rettighed til at bygge og holde Fiskerbaade paa Færøerne skulle af hvert Steds Sysselmand som Politisager paakendes, samt at Sysselmændenes Kendelser, om Parterne ej derved skulde akkviescere, indankes for Amtmandskabet paa Færøerne og der paakendes uden videre Appel.²⁾

1) Denne Bestemmelse (som ikke i øvrigt gælder for Færøerne) foreskriver, at «i ethvert Gavebrev, Mageskiftdebrev eller andet Dokument, hvorved Ejendom enten bortskænkes eller uden Betaling i Penge paa anden Maade overdrages, bør være indført eller og ved særskilt Paategning paa samme af de kontraherende forklaret og anmeldt den Værdi, til hvilken Ejendommen retteligen kan og bør anslaaes». Jfr. ogsaa Sportelreglement 30. Marts 1836 § 28, næstsidste Punktum.

2) Den ligefremme Anvendelse af Plakatens Bestemmelser er bortfalden ved Lov 17. Marts 1865, hvorved den nogle af Færøernes Indbyggere paahvilende Forpligtelse til at holde og bemane Baade ophæves. Derimod er den ved Plakaten foreskrevne Procesmaade gjort anvendelig i forskellige andre Arter af Sager ved flere senere Lovbestemmelser (se saaledes kgl. Resol. om Torshederne ved Thorshavn af 21. December 1827; Lov

Kgl. Resol. hvorved Færø Amt oprettes

- 1816** **Kgl. Resol.**, hvorved Færø Amt oprettes.
6. Juli
- 1818** **Kanc. Skr.**, hvorved tillades, at Halvdelen af
6. Juni Norderøernes Præstekalds overskydende Indtægter
under en i Aaret 1816 indtruffen Embedsledighed
maa samles til et Fond til Anskaffelse af nyttige
Skolebøger for fattige Almuesbørn paa Færøerne.¹⁾
(Utr.)
1. Sept. **Kanc. Skr.**, hvori udtales, at Fr. 20. Januar
1797 § 40 ingen Adgang giver til særskilt at for-
lange Betaling for Udskrifter af Forligelses-Proto-
kollen, indeholdende det forhandlede i de ved
Forligelses-Kommissionen forligte Sager.
(Reskr.saml.)
29. Sept. **Kanc. Skr.**, hvori bl. a. udtales, at Syns- og
Taksationsforretninger over Præstegaarde paa Færø-
erne bør foretages af Provsten med tiltagne Mænd.²⁾
(Reskr.saml.)
- 1820** **Plakat om Attester** (angaaende Betaling af kgl.
12. Jan. og kommunale Skatter og Afgifter) **som skulde tilveje-
bringes før et Skødes Tinglæsning** (se Kanc.
Skr. 21. September 1822).
15. Dec. **Forordning ang. Ansøgnings og Klagers
Forfattelse og Indsendelse** (se Kanc. Skr. 21.
September 1822).
- 1821** **Kgl. Resol.**, hvorved det danske Kancelli
6. Juli bemyndiges til i Fremtiden, naar det enten efter
Brevveksling med det kgl. Rentekammer eller med
vedkommende Overøvrighed paa Færøerne maatte

1) Det paagældende Beløb, 300 Rbd. Sedler, blev ved Kanc.
Skr. 18. Marts 1820 (utr.) inddraget til Frugtbargørelse
under Sjællands Stifts offentlige Midler. — Se iøvrigt
K. U. M. Skr. 18. Febr. 1864.

2) Jfr. Kanc. Skr. 4. Juni 1844.

Fredstraktat. Art. 4. Hs. Maj. Kongen af **1814**
 Danmark frasiger sig — — — alle sine Rettigheder **14. Jan.**
 og Adkomster til Kongeriget Norge, nemlig til de
 her opregnede Bispedømmer og Stifter: Christian-
 sand, Bergenhuus, Aggerhuus og Tronhjem med
 Nordlandene og Finmarken lige indtil Grændsen
 af det russiske Rige. Disse Bispedømmer, Stifter
 og Provindser, der udgjøre hele Kongeriget Norge,
 tilligemed alle Indvaanere, Byer, Havne, Fæst-
 ninger, Landsbyer og Øer paa alle Kyster af dette
 Kongerige saavel som de tilhørende Besiddelser —
 Grønland, Færøerne og Island ikke deri indbegrebne
 — ligesom alle Forrettigheder, Rettigheder og For-
 dele, skulle for Fremtiden — — — danne et Konge-
 rige forenet med det Svenske.

Reskript (til Stiftamtmanden og Biskoppen **1816**
 over Sjællands Stift), hvorved fastsættes som Regel **17. April**
 for Overløbssøjds Betaling i Fremtiden ved fore-
 faldende Forflyttelser i Præstekaldene paa Færøerne,
 at for hver levedygtig Søjd skal betales 5 Rigs-
 bankmark¹⁾ nordenfjords og 4 Rigsbankmark²⁾
 søndenfjords fra den 14. Oktober til den sidste
 Maj inklusive, men fra den 1. Juni til den sidste
 September 1 Rigsbankdaler³⁾ nordenfjords og 5
 Rigsbankmark¹⁾ søndenfjords.⁴⁾ — — —
 (Reskr.saml.)

om Grindefangsten af 29. December 1857 § 6; Haugelov
 23. Februar 1866 § 80; Lov (Nr. 71) om Sundhedsved-
 tagter m. m. af 7. Maj 1881 §§ 4 og 6; Anørdn. (Nr.
 84) 16. Juni 1882 § 9; Lov (Nr. 56) om Grandestævne
 af 1. April 1891 § 15; Lov (Nr. 34) om Ødelæggelse af
 Ravnens Yngel af 11. Marts 1892 § 5; Lov (Nr. 56) om
 Afhændelse af Trøer m. m. af 15. April 1894 § 7; Lov
 (Nr. 70) om ny Skyldsætning af 25. April 1897 § 9;
 Lov 49 af 13. Februar 1922 om Værn for Indmarken, §
 8; Lov 101 af 4. April 1928 om Jagt m. m., § 31; Lov
 51 af 14. Marts 1931 om Hesteavlens Fremme § 11. —
 Om Retsafgift i deslige Sager se Sportelreglement 30.
 Marts 1836 § 10, 2. Punktum, og § 12. Ved Lov 164 af
 4. Juni 1924 (Retspl.) Pt. 5 opretholdes Syslernes Politi-
 retter i samme Omfang som hidtil. Angaaende Anke
 se Pt. 118.

1) = 1 Kr. 66 Øre.

2) = 1 Kr. 33 Øre.

3) = 2 Kr.

4) Jfr. Haugelov 23. Februar 1866 § 79.

anses utvivlsomt, at en for Danmark udgiven almindelig Anordning sammesteds er anvendelig, da at foranstalte samme paa lovlig Maade bekendtgjort til Efterlevelse. ¹⁾ 1821 6. Juli
(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., at Plakat 12. Januar 1820 om Attester, som skulle tilvejebringes før et Skødes Tinglæsning, Forordning 15. December 1820 ang. Ansøgningers og Klagers Forfattelse og Indsendelse skulle bekendtgøres som gældende paa Færøerne. 1822 21. Sept.
(Reskr.saml.)

Plakat ang. utilladelig Kollektering m. v. 19. Okt.
(se Kanc. Skr. 31. Marts 1827).

Plakat ang. hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser (se Kanc. Skr. 8. Jan. 27. November 1824).

Forordning om Mortifikation paa bortkomne Gældsbreve (se Kanc. Skr. 27. November 1824). ²⁾ 7. Febr.

Forordning, hvorved Oplæsning af Andeninger og Tillysninger om verdslige Genstande fra Prædikestolene afskaffes (se Reskript 7. December 1827). 1824 8. Okt.

Kanc. Skr., at Plakat 8. Januar 1823 angaaende, hvad der skal iagttages ved Testamenter og Beskikkelser, og Forordning 7. Februar 1823 om Mortifikation paa bortkomne Gældsbreve skulle bekendtgøres til Efterlevelse paa Færøerne. 27. Nov.
(Reskr.saml.)

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. 5. Juli 1855.

²⁾ Jfr. Retspl. Kap. 44.

1826 Rentek. Skr., hvorved det fastsættes, at
11. Juli Amtmanden fremtidig tager Bestemmelse om Bortfæstning af fæsteledige Jorder, hvortil ingen efter Fr. 30. Maj 1691 er fæsteberettiget.

1827 Reskript (til Amtmanden og Amtsprovsten over
3. Jan. Færøerne), indeholdende Tillæg til og Forandringer i den under 28. August 1767 konfirmerede Fundats for Fattigkassen paa Færøerne, hvorved fastsættes: **1)** at enhver Embedsmand paa Færøerne, som forsynes med en af Kongen underskreven Bestalling, ved sin Embedstiltrædelse skal give i det mindste 5 Rbdl. til ommeldte Fattigkasse samt hver Sysselmand ligeledes i det mindste 3 Rbdl.; ¹⁾ — — — **4)** at en Gave til Kassen lige saavel skal erlægges ved Begravelser, hvor de saakaldte Ligtaler holdes, som naar der holdes egentlig Ligprædiken; ²⁾ — — —
(Reskr.saml.)

25. Marts **Forordning ang. Bemyndigelse for Overøvrigheden til at afgøre adskillige Sager, som hidtil behøvede Afgørelse i Kancelliet** (se Kanc. Skr. 1. August 1837).

31. Marts **Kanc. Skr.**, at Plakat 19. Oktober 1822 ang. utilladelig Kollektoring m. v. skal bekendtgøres som gældende paa Færøerne.
(Reskr.saml.)

6. April **Plakat ang. Betaling til Forligelseskommissionerne og ang. Klagerens Udeblivelse ved disse** (se Kanc. Skr. 1. August 1837).

7. Juni [Forordning angaaende adskillige Forholdsregler til Betyggelse

¹⁾ Jfr. Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 7 d. Ved Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 § 841 er Bestemmelsen bortfalden for Embedsmænd, der forsynes med en af Kongen underskreven Bestalling.

²⁾ Jfr. anf. Lov § 13 b.

for umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler (se Kanc. Skr. 1. August 1837.)] 7. Juni

Forordning angaaende Betaling for de Attester, som udfærdiges af Præsterne (se Kanc. Skr. 1. August 1837). 7. Nov.

Plakat angaaende Midler til at fremme kollegiale Ekspeditioners Løsning (se Kanc. Skr. 27. Maj 1828). 23. Nov.

Reskript, hvorved bestemmes, at Forordning 8. Oktober 1824, hvorved Oplæsning af Anordninger og Tillysninger om verdslige Genstande fra Prædikestolene afskaffes, ¹⁾ skulle gøres gældende sammesteds uforandrede. 7. Dec.

(Reskr.saml.)

Kgl. Resol. ang. Tørvehederne ved Thorshavn. ²⁾ Vi bifalde allernaadigst, at alle omkring Thorshavn By paa Vort Land Færø værende Tørveheder sammenlægges, og at en ny Deling af disse foretages ved kyndige og uvillige Mænd, saaledes at enhver Familie erholder Udvisning deraf paa eet Sted, og i Forhold til, hvad der ved ordentlig Brug kan behøves, dog at derved tillige paases, at enhver faar Udvisning paa et af de Steder, hvor han nu har Tørveskær og helst ønsker at beholde samme. ³⁾ Sysselmanden paa Strømø skal derefter hver Sommer, naar Tørveskæren er fuldendt, efterse samtlige Tørveheder og til Amtmanden indberette, hvilke Mangler han derved maatte have fundet; og blive da de, som maatte have behandlet deres Tørveheder med

1) Jfr. K. U. M. Skr. 23. Marts 1854.

2) Jfr. kgl. Resol. 14. August 1853 og 18. August 1850; Justm. Skr. 30. Marts 1868; kgl. Resol. 14. Febr. 1877; Haugelov 23. Febr. 1866 § 42, sidste Punktum.

3) Ændret ved kgl. Resol. 14. Aug. 1833.

1827 Uorden og Skødesløshed, foruden at tilholdes
21. Dec. straks at rette de forefundne Uordener, tillige af
Syssemanden at anse med en Mulkt fra 48 Skil-
ling til 2 Rbdl. Sølv, ¹⁾ efter Omstændighederne
til Færø Amts Fattigkasse; men for saa vidt ved-
kommende herved kunde tro sig fornærmede, skal
det staa dem frit for at appellere til Amtmandens
Resolution, ²⁾ ved hvilken det da bør have sit
Forblivende. For øvrigt ville Vi, i Betragtning af,
at Tørven ved Thorshavn er vanskeligere at faa
skaaren, allernaadigst have Betalingen til vedkom-
mende Lejlændinger for Tørveskær, hvilken
efter Landets Skik er en Dags Arbejde for en
Dags Tørveskær, bestemt til 2 Dages Arbejde for
3 Dages Tørveskær ³⁾ eller, naar der betales med
Penge, 1 Mark Tegn ⁴⁾ for hver Dags Tørveskær. ⁵⁾
(Utr.)

1828 **Kanc. Skr.**, at Plakat 23. November 1827
27. Maj ang. Midler til at fremme kollegiale Ekspeditio-
ners Løsning ligefrem vil være anvendelig paa
Færøerne.
(Reskr.saml.)

30. Maj **Forordning om adskilligt, som i Hen-
seende til Daaben bliver at iagttage** (se Res-
skript 27. April 1832).

1829 **Kgl. Resol.** angaaende Anvendelse af de ved
7. Jan. Salget af den forrige Lagstolgaard (Stegaard) ind-
komne Midler, hvorved bl. a. bestemmes: — — —
4) at Skolevæsenet paa Færøerne overdrages som
Ejendom de 2000 Rbdlr. rede Sølv, med Renter,
som indestaar i nogle af Stegaardens Parceller
som en Del af Købesummerne for disse, og at
der desuden indkøbes kgl. 4 pCt. rentebærende

1) = fra 1 til 4 Kroner.

2) Nu ifølge Retspl. Overpolitiretten.

3) Ændret ved kgl. Resol. 14. August 1835.

4) = 33 Øre.

5) Jfr. kgl. Resol. 18. August 1850 og 14. Februar 1877.

Obligationer til et Beløb af 4000 Rbdlr. Sølv, 1829
hvoraf Renterne tilfalde bemeldte Skolevæsen. 1) 7. Jan.
(Utr.)

Kgl. Resol., hvorved bevilges, at Indtægterne af de den nedlagte lærde Skole i Thors-
havn tilhørende Midler samt af den denne tillagte
Tiende maa, saa længe ingen lærd Skole der igen
oprettes, anvendes til Bedste for Almueskolevæse-
net paa Færøerne. 2)
(Reskr.saml.) 14. Jan.

Kanc. Skr. Ved at meddele Betænkning om, 11. April
hvilke af de i Aarene 1815 til 1819 inclusive gen-
nem Kancelliet udgaaede Anordninger, der endnu
ikke vare satte i Kraft paa Færøerne, kunde egne
sig til at gøres gældende der, havde Amtmanden
bemærket, at alle i nævnte Tidsrum udgaaede al-
mindelige Anordninger, om hvis Anvendelighed
paa Færøerne, der kunde blive Spørgsmaal, alle-
rede vare publicerede til Efterlevelse 3) med Und-
tagelse af Fr. 12. Juni 1816 ang. nærmere Bestem-
melse af Fængselsstraffen paa Vand og Brød, og
Plakat 9. Juli 1819 ang. forhøjet Betaling for
Tilsigelse til Møde ved Forligelses-Kommis-
sionen. — Kancelliet beordrer derefter Fr. 12. Juni
1816 kundgjort paa Færøerne til fremtidig Efter-
levelse, idet derhos, for saa vidt der paa Grund
af Færingernes sædvanlige Levemaade kunde være
nogen Betænknelighed ved at lade de Personer,
der hensættes til Fængsel paa Vand og Brød,
nyde det for dem uvante skarpere Fødemiddel af
syret Brød, tilføjes, at eftersom Fr. 6. Decbr.
1743 § 15 og Plakat 1. Juli 1817 kun gaa ud
paa, at det Brød, der leveres deslige Fanger, skal
være sædvanligt ordinært Brød, kan der forment-

1) Jfr. Lov 1. Marts 1854 § 33 Nr. 1.

2) Jfr. anf. Lov § 33 Nr. 3.

3) Naar Kancelliet ikke udtaler sig om de allerede ting-
læste Anordninger for 1815—19, kan det næppe deraf
sluttes, at alle disse ere udvidede til Færøerne. Se i
øvrigt Justm. Skr. 26. August 1852 med Note.

1829 lig intet være til Hinder for, at der paa Færøerne
11. April gives dem det der sædvanlige usyrede Brød.¹⁾

25. Nov. [Plakat ang. adskillige Bestem-
melser med Hensyn til Behandlingen
af Vejsager (se Kanc. Skr. 5. Februar 1833).]

1830 [Forordning ang. en nærmere Bes-
17. Dec. stemmelse af Lovens 2-4-17 om Tis-
den til Gudstjenestens Holdelse i
Kirker paa Landet (se Kanc. Skr. 15. Sep-
tember 1832).]

1831 Forordning om, hvor vidt Sæd i Straaet
9. Febr. m. m. maa sælges fra en Præstegaard eller
Skolelod (se Kanc. Skr. 19. Oktober 1833).

26. Juli **Plakat ang. Kønrogs-Tilsætning til Arse-
nik, som fra Apotekerne sælges til Brug
mod skadelige Dyr** (se Kanc. Skr. 19. Oktober
1833).

5. Aug. **Plakat ang. Indgreb i Kjøbenhavns Uni-
versitets Almanak-Privilegium** (se Kanc. Skr.
19. Oktober 1833).

25. Nov. **Forordning ang. Retsforholdet imellem
en Forpagter eller Lejer af en Jordejendom
og en Køber eller Panthaver** (se Kanc. Skr.
19. Oktober 1833).

¹⁾ Fr. 12. Juni 1816 er ophævet ved Straffelov 10. Febr.
1866 § 309; men den i den ovenstaaende Skrivelse ud-
talte Grundsætning synes dog endnu at maatte have
Gyldighed (jfr. det almindelige Udtryk i Straffelovens
§ 20: «Vand og Brød»).

Pl. 9. Juli 1819 beordredes kun kundgjort til Efter-
levelse under Forudsætning af, at Fr. 20. Januar 1797
ikke hidtil var bleven gjort anvendelig som almindelig
Norm for det færøske Forligelsesvæsen, og er derfor
ikke tinglæst her.

Kgl. Resol., hvorved bl. a. bevilges Færø 1832 Lands Skolevæsen en Understøttelse af 112 Rbdl. 18. April Sølvs aarlig af den kgl. Handels Kasse. ¹⁾
(Reskr.saml.)

Kgl. Konfirmation paa efterfølgende **Regu-** 18. April
lativ for en Fond for forulykkedes efterladte paa Færøerne. § 1. Overskudet af de i Aaret 1818 i Anledning af en paa Øen Fuglø indtruffen ulykkelige Hændelse indkomne milde Gaver, nemlig 350 Rbdl. Sedler, skal under Navn af «Fond for forulykkedes efterladte paa Færø» som en urørlig Kapital sættes under Bestyrelse af Landets Amtmand og Provst og af disse ²⁾ gøres frugtbringende efter de Regler som ere gældende for andre offentlige Midler. § 2. ³⁾ § 3. Fondens Renter og aarlige Indtægter anvendes efter Amtmandens og Provstens nærmere Bestemmelse til at afhjælpe den øjeblikkelige Trang, hvori forulykkedes efterladte ved pludselig at berøves deres Forsørger kunne geraade, det være sig Forældre eller Enker og Børn. Derimod er den vedvarende Understøttelse, som nogen ved slig ulykkelig Hændelse maatte blive trængende til, Fonden uvedkommende. § 4. Skulde i et Aar Renten af Fondens Kapital og de aarlige Indtægter enten for en Del eller ganske blive ubrugte, da opbevares Overskudet til de følgende Aar, indtil den saaledes sammensparede Sum beløber sig til 100 Rbdl. i hvilket Tilfælde der altid af samme bør lægges 50 Rbdl. til Kapitalen, hvorefter disse Tillæg blive at anse som en integrerende Del af Fondens Hovedkapital og i eet og alt at behandle som denne. — — — § 6. Bestyrelsen er pligtig at aflægge aarligt Regnskab over Fondens Indtægter og Udgifter og at indsende en Ekstrakt af samme til det danske Kancelli. ⁴⁾
(Reskr.saml.)

1) Jfr. Lov 1. Marts 1854 § 33 Nr. 2.

2) Nu af Lagtinget, jfr. Lov 124 af 28. Marts 1923 § 18.

3) Ophævet ved Lov Nr. 62 af 1. April 1908 § 7, hvor- efter der aarlig af Statskassen ydes 216 Kr.

4) Forandret ved Lov 124 af 28. Marts 1923 § 18.

- 1832 Reskript**, hvorved bl. a. fastsættes: at Fr. 30. 27. April Maj 1828 om adskilligt, som i Henseende til Daaben bliver at iagttage, skal gøres gældende paa Færøerne, dog saaledes: a) at den i Forordningens § 7 fastsatte Termin, inden hvilken Anmeldelse til vedkommende Sognepræst om Hjemme-daab, som ikke ved ham er forrettet, bør ske, forandres derhen, at slig Anmeldelse bør i Hovedsognet eller det Sogn, hvor Præsten bor, ske inden 8 Dage og i de andre ved hans næste Besøg ved Stedets Kirke; b) at den i Forordningens § 9 indeholdte Bestemmelse om, at vedkommende Kirkebetjent hver Uge skal give Sognepræsten Underretning om de i Ugens Løb gjorte Anmeldelser om Barnefødsler, forandres saaledes, at denne Angivelse udenfor Hovedsognet sker paa Præstens næste Omrejse til Kirkerne; og at endelig c) Forordningens § 13, for saa vidt denne paa byder, at Daabsforretningen skal bestilles hos Sognepræsten 2 til 3 Dage forud, modificeres saaledes, at Daaben eller dens Bekræftelse i Kirken bør, hvor det er muligt, i Forvejen bestilles hos Sognepræsten.
(Reskr.saml.)

23. Maj **Kgl. Bevilling** paa, at de Summer, der indskydes i Sparekassen for Færøerne, maa være fritagne for at kunne belægges med Arrest og Beslag.
(Reskr.saml.)

15. Sept. **Kanc. Skr.** Med Hensyn til Fr. 17. December 1830 ang. en nærmere Bestemmelse af Lovens 2-4-17 om Tiden til Gudstjenestens Holdelse i Kirker paa Landet, da findes denne ikke at egne sig til at udvides til Færøerne; men skønt det saaledes for disse Øers Vedkommende bør have sit Forblivende ved N. L. 2-4-17, maa Kancelliet dog anse det hensigtsmæssigt, at samtlige Præster i Henhold til dette Lovbud ved Cirkulære indskærpes, at de, efter dertil af Amtmanden i Forening med Provsten paa Færøerne meddelt Sanktion, hver for sit Vedkommende have at

beramme en bestemt, efter de lokale Forhold af 1832
 passet Tid til Gudstjenestens Holdelse og des 15. Sept.
 angaaende gøre Antegning i Kirkebogen, hver
 Gang særegne Omstændigheder maatte have gjort
 dennes nøjagtige Overholdelse umulig.
 (Reskr.saml.)

Kanc. Skr., at Plakat 25. November 1829 1833
 ang. adskillige Bestemmelser med Hensyn til Be 5. Febr.
 handlingen af Vejsager, skønt den ikke ligefrem
 kan anvendes paa Færøerne, efterdi Fr. om Vejs
 væsenet af 13. December 1793 ikke er gældende
 sammesteds, dog kan bringes analogisk til Anven
 delse med Hensyn til den i samme udtalte Grund
 sætning om, hvilke Sager, Vejvæsenet vedkom
 mende, der kunne inddrages under Domstolenes
 Afgørelse, og hvilke Bestemmelser derimod som
 Øvrighedshandlinger udelukke saadan Af
 gørelse.
 (Reskr.saml.)

Kgl. Resol. ang. Tørvehederne ved Thors 14. Aug.
 havn. Den ved Vor Resolution af 21. December
 1827 befalede Fordeling af Tørvehederne omkring
 Thorshavn paa Færøerne bliver at udføre under
 Landfogdens Opsigt ved tvende af ham dertil ud
 nævnte, uvillige og kyndige Mænd imod en Godt
 gørelse af 4 Mark Tegn dagligen til hver, hvilken
 bør udredes af Thorshavns samtlige Indvaanere
 efter en derover af Landfogden forfattet og af
 Amtmanden approberet Ligning i Forhold til det
 Tørveskær, der bliver enhver især anvist. Og
 blive de Klager, som i Anledning af denne For
 deling af Tørvehederne maatte opstaa, at afgøre
 ved Amtmandens Resolution, ved hvilken det i
 ethvert Fald skal have sit Forblivende. Derhos
 tillade Vi allernaadigst, at der efter Omstændig
 hederne maa gives een og samme Familie i Thors
 havn Udvisning af Tørv paa i de højeste 2 Steder
 i Stedet for, ifølge bemeldte Vor Resolution, paa 1
 Sted, dog at det derved, saa vidt muligt, paases, at en
 hver for en Del erholder Udvisning paa et af de
 Steder, hvor han nu har sit Tørveskær og helst

1833 ønsker at beholde samme, hvilket især bliver at
 14. Aug. iagttage med Hensyn til de Familier, som have
 opført Tørvehuse paa, eller i Nærheden af, de
 Tørveheder, de nu bruge. Ved Fordelingen bli-
 ver i øvrigt de Fæstegaarde, hvorunder Tørve-
 hederne henhøre, først at tillægge saa megen
 Tørveskær, som anses nødvendig for, at saavel de
 nærværende som de tilkommende Besiddere ikke
 derpaa skulle komme til at lide Mangel. Frem-
 deles bifalde Vi allernaadigst, at den forhen gæl-
 dende, men ved fornævnte Vor Resolution ned-
 satte Betaling af en Dags Arbejde for en Dags
 Tørveskær fremdeles vedblive, dog saaledes, at af
 3 slige Arbejdsdage ikkun de 2 tilfalde Besidde-
 ren af Jorden, den tredje derimod anvendes til
 Anlæggelsen af en Kørevej ud til de længst bort-
 liggende og bedste Tørveheder. Endelig er det
 Vor Vilje, at det paalægges enhver, naar han ag-
 ter at skære Tørv, Aftenen forud at anmelde saa-
 dant for Besidderen af den Tørvejord, hvori han
 har faaet Udvisning, samt derhos at angive, hvor
 mange Folk han hver Dag vil lade skære Tørv.
 Og bør der for enhver uanmeldt Mand, som bru-
 ges ved Tørveskæringen, af vedkommende erlæg-
 ges en Mulkt af 2 Mark Tegn,¹⁾ der bliver at
 anvende til at fremme det omhandlede Vejarbejde
 og i Mangel af Betaling bør inddrives ved Ud-
 pantning efter Amtmandens Ordre.²⁾

For Resten har det sit Forblivende ved oft-
 nævnte Vor Resolution af 21. December 1827.

(Utr.)

16. Okt. **Kgl. Resol.,**³⁾ hvorved bifaldes: **A. 1)** — — —
2) At hvis det maatte attraas at anlægge nogen
 Kirkegaard paa Jorder, der henhøre under det
 kongelige Gods, de dertil fornødne Jordstykker
 maatte afbenyttes, dog at den eller de Fæstere,
 under hvis Fæstegaarde samme for Tiden hen-

1) = 66 Øre.

2) Bøden vil nu være at afsone med Fængsel ifølge Lov
 16. Februar 1866.

3) Jfr. Lov 4. Januar 1854 Punkt 16. Lov Nr. 128 af 28.
 April 1916 om Afstaaelse af Grund til Kirker og Kirke-
 gaarde. Lov 109 af 29. Marts 1924 § 14.

høre, meddele deres Samtykke hertil. **B. 1)** At disse Kirkegaarde skulle tilbørligen indhegnes. **16. Okt. 1833**
2) At Præsten, førend noget Lig første Gang der jordes, indvier Kirkegaarden med en passende Tale. **3)** At Indbyggerne maa have Valget imellem at faa deres afdøde jordede paa de gamle Kirkegaarde, for saa vidt dertil er Plads, eller paa de nye.

(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., at Fr. 9. Februar 1831 om hvorvidt Sæd i Straaet, Græs og Kløver, Hø og Halm maa sælges fra en Præstegaard eller Skolelod. Plakat 26. Juli 1831 ang. Kønrogs-Tilsætning til Arsenik, som fra Apotekerne sælges til Brug mod skadelige Dyr, Plakat 5. August 1831 ang. Indgreb i Kjøbenhavns Universitets Almanak-Privilegium, og Fr. 25. November 1831 ang. Retsforholdet imellem en Forpagter eller Lejer af en Jordejendom og en Køber eller Panthaver, gøres gældende paa Færøerne. **19. Okt.**

(Reskr.saml.)

Plakat ang. Iagttagelse af fornøden Sikkerhed i Henseende til Svovlsyre o. lign. (se **6. Aug. 1835**
Kanc. Skr. 21. Oktober 1841).

Sportel-Reglement for Rettens Betjente paa Færøerne. ¹⁾ 1. Kapitel. Om de Bestalinger, som blive at erlægge i Anledning af de egentlige Tingsager. **30. Marts 1836**
§ 1. For Stævnings Udtagelse, naar Parten, i Stedet for at udstede Kaldsseddel, forlanger Stævning udstedt under Dommerens Haand og Segl,

¹⁾ Reglementet er her sammenarbejdet med Lov 29. December 1857 om Forhøjelse i de ved Reglementet fastsatte Retsgebyrer. Endvidere ere de ved den senere Lovgivning indførte Forandringer vedrørende Auktioner og Skifter (Lovene af 26. Maj 1868 og 30. November 1874) indarbejdede i Reglementet paa vedkommende Steder. Alle Montangivelser ere omregnede til Kronemont.

1836 dog efter det af Parten indgivne Konzept, 62 Ø. ¹⁾
 30. Marts § 2. For Sagens Anhængiggørelse og videre
 Behandling og derunder Protokollens Førelse, 1
 Kr. 50 Ø. § 3. For Sagens Paakendelse 1 Kr.
 50 Ø., som betales ved dens Optagelse til Dom.
 § 4. For saa vidt der under samme Sag udtages
 flere forskellige Stævninger, bliver de i §§ 1 og
 2 ommeldte Gebyrer at udrede for hver Stævning
 især. Det i § 3 omhandlede Gebyr bliver at til-
 svare af Sagsøgeren, men, for saa vidt Kontra-
 søgsmaal finder Sted tillige af Kontrasagsøge-
 ren. § 5. For ethvert Vidne at afhøre 50
 Ø. For Kontrakvæstioners Fremsættelse erlægges
 ingen særlig Betaling. § 6. For Mænds Ud-
 nævnelse til Syns- eller andre deslige Forretninger ²⁾
 betales 50 Ø., og lige saa meget betales for For-
 retningens Beedigelse saavel som for enhver anden
 Eds Modtagelse udenfor Vidneføring. For Ud-
 meldelse af Mænd til de befalede Syn over Kir-
 ker og Præstegaarde erlægges dog ligesom hidtil
 intet Gebyr, og have ligeledes Lagrettesmænd ³⁾
 intet at betale for deres Edfæstelse. ⁴⁾ § 7. I
 Skriverløn betales, hvad enten det er Tingsvidner
 eller Dokumenter eller Kendelsesakter eller simple
 Afskrifter, for Arket 75 Ø., Skrivematerialier der-
 under indbefattede. ⁵⁾ § 8. For Bekræftelse og
 Forsegling af en Doms- eller Tingsvidne-Akt ⁶⁾
 betales 62 Ø. § 9. Hvor Sagens Værdi ikke
 overstiger 50 Kr., betales de i de foregaaende §§
 1-7 bestemte Gebyrer kun med det halve, og vil,
 som en Følge deraf, § 8 i Fr. 6. August 1824,
 der ved allerhøjeste Reskript af 7. December 1827
 er gjort gældende paa Færøerne, ikke for Frem-

1) Ved Lov 29. December 1857 § 1 c. er fastsat, at i Sø-
 rets, Gæsterets og andre Ekstrarets-Sager, der ere af
 den Beskaffenhed, at Dommeren for at pleje Retten ikke
 behøver at foretage nogen særskilt Rejse, betales de i
 §§ 1-3, 5, 7 og 8 foreskrevne Gebyrer med det dob-
 belte af, hvad der for almindelige Tingsager er bestemt.
 Efter Retspl. Ikrafttræden betragtes alle Sager som Ekstra-
 rets-Sager med Hensyn til Gebyrberegning.

2) Jfr. Kanc. Skr. 16. Februar 1843, Punkt 2.

3) Se nu Lov 1. Marts 1873 § 5, sidste Punktum.

4) Se endvidere Jagtlov 101 af 4. April 1928 § 10.

5) Jfr. Kanc. Skr. 16. Februar 1843, Punkt 4.

6) Jfr. anf. Skr. Punkt 5.

tiden være anvendelig paa bemeldte Øer. **§ 10. 1836**
 I Politisager, der rejse sig af Husbonders og Tyv^{30.} Marts endes gensidige Forhold, betales kun i alt 50 Ø. med Tillæg af 25 Ø. for hvert Ark, Akten, naar den gives beskreven, oversliger 2. Det samme gælder om de i den ved Kancelli-Plakat af 23. Marts 1813 bekendtgjorte allerhøjeste Resolution af 13. Marts omhandlede Sager angaaende Rettighed til at bygge og holde Fiskerbaade paa Færøerne. I andre Politisager betales det sædvanlige i de ovenstaaende §§ foreskrevne Retsgebyr. — — — **§ 11.** For Modtagelse til Protokollen af en Deklaration om et eller andet, som ikke henhører til nogen ved Retten staaende og forhen der anhängiggjort Sag, betales af den, der fremsætter samme til at indføres, 50 Ø. **§ 12.** Ligesom i offentlige Sager intet Retsgebyr bliver at erlægge,¹⁾ men derimod Retsbetjentenes derved forarsagede virkelige Udgifter efter rigtig og specificeret Regning at erstatte blandt Sagens øvrige Omkostninger, saaledes bemyndiges og Amtmanden til at tilstaa uformuende fri Proces.²⁾ **§ 13.** Tingsvidner, der afholdes for at bevise Ulykkestilfælde, der skulle tjene til at bevirke Moderation i Skatter eller til at hjemle Præmie for druknedes Redning, behandles som offentlige Sager; men de bør ordentligvis afholdes til de sædvanlige Tingtider, saa at Udgift derved ej paadrages det offentlige. **§ 14.** Naar en privat Sag i Medhold af Anordningerne forlanges foretaget udenfor de sædvanlige Tingdage eller Steder, bliver vel intet videre Retsgebyr at erlægge, end hvad de foranførte Bestemmelser indeholde; men hvis Dommeren derfor maa gøre særskilte Rejser, betales ham foruden de befalede Retsgebyrer 6 Kr. for hver Dag. Dette gælder, hvad enten det er en Domssag eller en Besigtigelses-, Gransknings-, Delings- eller anden deslige Forretning, hvori ikke Dom forlanges. En Forretning maa i Almindelighed fortsættes i det mindste 8 Timer, naar Betaling for mere end een Dag skal kunne fordres; men kan en Forretning tilendebringes i

¹⁾ Se endvidere Lov Nr. 127 af 28. April 1916 § 15.

²⁾ Jfr. Retspl. Kap. 31.

1836 et kortere Timetal, bliver dog Betaling at erlægge
 30. Marts som for en hel Dag. Hvis Forretningen paa en
 Gang varer i mere end 8 Timer, beregnes den
 for 1½ Dag. Naar i øvrigt de ovenmeldte Sa-
 ger, efter at være foretagne til overordentlig Tid
 og Sted, fortsættes paa de ordinære Tingsteder,
 betales denne Fortsættelse ikkun med de sædvan-
 lige Retsgebyrer. — — — **§ 15.** I de udi § 14
 omhandlede Tilfælde bør Rekvirenten og give
 Dommeren fri Befordring til og fra Tingstedet
 eller og betale samme efter billig Regning. I øv-
 rigt skal det indtil videre være overladt Amtman-
 den at foreskrive saadanne nærmere Regler for
 Befordringsudgifters Bestemmelse, som efter de
 lokale Forhold maatte anses passende, ligesom
 denne Embedsmand og skal være bemyndiget til
 ved sin Resolution at afgøre de Spørgsmaal, som
 i enkelte Tilfælde maatte opstaa angaaende de
 Fordringer, som i saa Henseende gøres.¹⁾ — — —
2. Kapitel. Om Gebyrer, som for Fogedforretninger blive at erlægge.
§ 16. For en Arrest, Sekvestrations- eller Fors-
 budsforretning,²⁾ naar samme sker i Gods, hvor-
 under ej alene saavel rørlige som urørlige Ting,
 men ogsaa udestaaende Gældsfordringer indbe-
 fattes, samt for en Eksekutions- eller Afsættelses-
 forretning³⁾ betales til Fogden i Forhold til Stør-
 relsen af den Sum, hvorfor Forretningen foretages
 saaledes:

for Summer indtil 20 Kr.	inkl.	1 Kr.	„ Ø.
„ — fra 20 Kr.	indtil 40 Kr.	2	„ „
„ — „ 40	„ — 100	3	„ „
„ — „ 100	„ — 200	4	„ „
„ — „ 200	„ — 300	4	„ 66
„ — „ 300	„ — 400	5	„ 33
„ — „ 400	„ — 1000	6	„ 66
„ — „ 1000	„ og derover	8	„ „

§ 17. Dersom Arrest paa Person skulde forefalde
 paa Færøerne, betales i Gebyr til Fogden 9 Kr.,
 og dersom Arrest tillige sker i Gods, betales der-

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. af 2. Juli 1927.

²⁾ Om Gebyr for visse Forbud se Kanc. Skr. 24. Decem-
 ber 1840.

³⁾ Om Gebyrer for Udpantningsforretninger se Lov (Nr.
 40) 30. Marts 1894 § 14.

for efter § 16. **§ 18.** Naar Forretningen ej til- **1836**
 endebringes paa den Dag eller Nat, den begyn- ^{30. Marts}
 der, enten fordi dens Vidtløftighed ej tillader det,
 eller fordi Rekvirenten forlanger den udsat, betales
 efter det i §§ 16 og 17 befalede Gebyr for hver
 følgende Dag, hvoraf der anvendes over 4 Timer
 paa samme; men, naar der til Forretningens Fort-
 sættelse ej bruges mere end 4 Timer, betales for denne
 Fortsættelse hver Gang kun det halve af bemeldte
 Salarium. Naar derimod Fogden enten formedelst
 sine øvrige Forretninger eller af andre Aarsager,
 som Parterne ej foranledige, udsætter en Forret-
 ning, der ellers paa een Dag kunde sluttet, bør
 Gebyret ikke derved forhøjes. Hvor en Forret-
 ning uafbrudt fortsættes i længere Tid end 8 Ti-
 mer, betales endvidere for denne længere Tid,
 naar den ej overstiger 4 Timer, halvt, og ellers
 fuldt Gebyr efter §§ 16 og 17. **§ 19.** Naar
 Eksekution rekvireres efter flere Domme, Forlig
 eller Resolutioner (hvor saadanne efter Anordnin-
 gerne give Ret til Udpantning ¹⁾) hos een og samme
 Person, betales Eksekutions-Gebyret for hver af
 disse særskilt. ²⁾ Ligeledes bør der, naar Ekseku-
 tion efter en og samme Dom, Forlig eller Resolu-
 tion rekvireres hos flere end een Person, holdes
 og betales en Forretning for hver Person; dog er
 dette ej at forstaa om det Tilfælde, hvor disse for-
 skellige Individuer have fælles Ejendomme, hvori
 Udlæg gøres, ligesom der ej heller, fordi de Ting,
 hvori Udlæg gøres, befinde dem paa forskellige
 Steder, tilkommer Fogden nogen Forhøjelse i Be-
 talingen, undtagen for saa vidt Forretningen der-
 ved maatte blive saa vidtløftig, at § 18 vilde med-
 føre forhøjet Salarium. **§ 20.** For en Relaksa-
 tions-Forretning betales efter § 16, naar den an-
 gaar Gods, og efter § 17, hvor en personlig Ar-
 rest derimod ophæves. **§ 21.** For at iværksætte
 en Inkquisition efter privates Begæring betales 1
 Kr. **§ 22.** For en Forretning, hvorved nogen
 udkastes af Jord eller Hus, han har i Besiddelse,
 eller indsættes i Besiddelse af Hus eller Jord, be-
 tales 3 Kr. **§ 23.** For en Synsforretning i An-

¹⁾ Jfr. Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1.

²⁾ Jfr. anf. Lov § 14.

1836 ledning af tilføjet Legemsbeskaidigelse, naar samme
 30. Marts sker efter privates Begæring, betales 2 Kr. 50 Ø.,
 men for at syne fundne døde Mennesker betales
 intet. § 24. For Beskrivelse af de ommeldte
 Forretninger erlægges Arkebetaling efter § 7, hvor-
 hos der for Forseglingen betales efter § 8. § 25.
 For Forretninger i Anledning af Strandinger ny-
 der Fogden, foruden Rejsegodtgørelse efter § 16, 6
 Kr. daglig i Diætpenge. ¹⁾ § 26. Naar Fogden
 for at iværksætte nogen af de i dette Kapitel be-
 falede Forretninger har at gøre en Rejse af mere
 end $\frac{1}{2}$ Mil, har Rekvirenten at godtgøre ham sine
 Rejseudgifter efter de i § 15 nævnte Regler. ²⁾
 I øvrigt bør saa vel denne Godtgørelse som Ge-
 byret, alt for saa vidt samme lader sig forud be-
 stemme, paa Embedsmandens Begæring til ham
 betales, inden han tiltræder Forretningen, og hvis
 den siden tilbagekaldes eller Forretningens Fremme
 nægtes, kan det erlagte ej kræves tilbage, und-
 tagen for saa vidt de beregnede Rejseomkostninger
 bespares, eller der iøvrigt skulde være betalt mere
 end det Gebyr, som for den udførte Forretning
 kunde tilkomme Embedsmanden. § 27. I bene-
 ficerede og befalede Sager, samt naar Eksekution
 sker efter Forlangende af nogen, som i en offent-
 lig Sag er tilkendt Erstatning, saavel som naar
 Underholdningsbidrag til separeret Hustru eller
 uægte Børn ³⁾ eller Tyendes Tilgodehavende hos
 Husbonden ⁴⁾ ved Eksekution inddrives, erlægges
 ikkun Gebyr, for saa vidt dette er erholdeligt hos
 dem, hos hvem Udlæg sker, efter at den Fordring
 for hvilken Eksekution foretages er fyldestgjort.
 For Fuldbyardelsen af Domme i kriminelle Sager
 efter offentlig Foranstaltning erlægges under ingen
 Omstændigheder Gebyr til Fogden; derimod bør
 han i alle Tilfælde nyde Erstatning for hafte virke-
 lige Udgifter. 3. Kapitel. Om Betalingen
 for de Forretninger, som vedkomme
 Bestyrelsen af Pantebogen og Ting-
 læsninger. § 28. ⁵⁾ For at tinglæse og paa-

¹⁾ Se nu Strandingslov 24. Marts 1899 § 15.

²⁾ Jfr. Udpantningslov 30. Marts 1894 § 14.

³⁾ Jfr. nu Udpantningslov 30. Marts 1894 § 14.

⁴⁾ Se nu Tyendelov 16. Februar 1856 § 50.

⁵⁾ Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 50, sidste Punktum.

tegne et Skøde, et Pantebrev, en Udlægsforretning, Skiftebrev eller noget andet Dokument, som læses for at give Adkomst til en Ejendom eller derpaa lægge en Hæftelse, betales i Forhold til den Sums Størrelse, hvorpaa Dokumentet lyder, saaledes:

naar Summen er under	100 Kr.	1 Kr.	„	Ø.
fra fulde	100 Kr. til	200	— 1 —	50 „
„	— 200 —	400	— 2 —	„ „
„	— 400 —	800	— 2 —	66 „
„	— 800 —	2000	— 4 —	„ „
„	— 2000 —	4000	— 6 —	„ „
„	— 4000 —	6000	— 7 —	50 „
	og er Summen højere, da	9	—	„ „

i hvor høj den end er. For saa vidt Summen ej er bestemt i Penge, men i Naturalier, blive samme at betregne til Penge efter de almindeligt gældende Regler. Hvor en aarlig Afgift er betinget for bestandigt, anses den som en Kapital af det 25-dobbelte Beløb; men er den blot betinget for Livstid, ansættes den kun til det 5-dobbelte; er det for et bestemt Antal Aar, bliver det samlede Beløb deraf at lægge til Grund, dog at det i intet Tilfælde bliver mere end det 25-dobbelte Beløb. Foranførte Regler blive og anvendelige i alle andre Tilfælde, hvor Betalingen til Rettens Betjente bestemmes i Forhold til en vis Værdi. Overdrages en Ejendom uden Vederlag eller ved Mageskifte, bliver Værdien, til Regel for det ovennævnte Gebyrs Bestemmelse, at opgive i Dokumentet eller ved Paategning paa samme.¹⁾ Foruden den Betaling, som efter det foranførte tilkommer Rettens Betjent for Dokumentets Læsning og Paaskrivning, bliver endvidere for Indførelsen i Protokollen at betale 75 Ø. for hvert Ark, som det, anordningsmæssigt skrevet, udgør, hvorved det, der er under et halvt Ark, betales som et halvt, men det, som er over et halvt Ark, som et helt. § 29. For Læsning af Proklama eller andet,²⁾ hvis Genstand ikke kan ansættes til en bestemt Værdi, eller som ikke gaar ud paa Ejendoms Erhvervelse eller Behæftelse, betales 1 Kr: 12 Ø. § 30. Ret-

1) Jfr. ogsaa Fr. 8. Februar 1810 § 2 c.

2) f. Eks. Fæstebreve, jfr. Kanc. Skr. 16. Febr. 1843, Pkt. 3.

1836 tens Betjent har, naar et Adkomst- eller Forhæftelsesdokument læses, at efterse om Udstederen selv har Adkomst til den Ejendom, hvorover han derved disponerer, eller om der forhen er læst noget, som kan betage Dokumentet sin Gyldighed eller indskrænke samme, og hvis ingen Mangel eller Forhindring findes, gives der blot Paategning om Dokumentets Læsning, hvorfor ingen særskilt Betaling gives, da Betaling herfor er indbefattet under § 28. Men i modsat Tilfælde bliver der om den manglende Adkomst eller det forhen læste Forhæftelsesdokument at gøre Paategning paa Dokumentet, hvorfor Rettens Betjent nyder det halve af den i § 28 fastsatte Betaling, dog i intet Tilfælde over 4 Kr., og naar siden denne Paategning efter erhvervet ny Oplysning eller yderligere Hjemmel udslettes, bliver atter at give samme Betaling som for Paategning. **§ 31.** For et Dokument at aflyse og af Pantebogen at udslette eller for at oplyse et paa en Panteforskrivning gjort Afdrag og derom meddele Paategning paa samme, betales det halve af det i § 28 bestemte Gebyr, hvilket dog i sidstnævnte Tilfælde bliver at beregne i Forhold til det gjorte Afdrags Størrelse. **§ 32.** Forlanger nogen en Attest af Pantebogen angaaende Adkomsten til en Ejendom og de derpaa hvilende Hæftelser, bliver derfor at betale 1 Kr. 33 Ø.¹⁾ **§ 33.** Udskrifter af Skøde- og Panteprotokollen betales som andre Afskrifter efter § 7. 4. Kapitel. Om Betalingen for de Forretninger, som henhøre til Skiftevæsenet.²⁾ Afsnit 1. Om Betaling for Skifterettens Virksomhed. **§ 1.** Af de Boer, som omhandles i Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m. samt i Lov af Dags Dato om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., erlægges der en Afgift, naar de behandles af de almindelige Skifteretter eller af Eksekutorer eller Skiftekommissærer, for saa vidt Boets Behandling ellers vilde have været at foretage af den

¹⁾ Jfr. anf. Skr. Pkt. 6.

²⁾ Bestemmelserne i dette Kapitel (§§ 34–39) ere afloste af de i Teksten i det følgende optagne §§ 1–11 i Lov (Nr. 156) 30. November 1874 om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m.

almindelige Skifteret. Fritagne for Afgiften ere **1836**
 dog Boer, hvis Formuemasse — for Dødsboers 30. Marts
 Vedkommende efter Udredelsen af Begravelses-
 onkostninger — ikke udgør 400 Kr. § 2. Af-
 giftspligten indtræder, saa snart Boet er taget un-
 der Behandling, hvorved i denne Henseende for-
 staaes for Konkursboers Vedkommende Konkurs-
 sens Begyndelse (jfr. Konkurslovens § 50) og for
 andre Boers Vedkommende den første Forretnings
 Paabegyndelse. Kontinuationsskifte betragtes som
 nyt Skifte. § 3. Afgiften udgør: a) af Boer, i
 hvilke Arv og Gæld vedgaas (Kap. 4 jfr. § 8 i
 Lov om Skifte af Dødsbo m. m.), samt af Døds-
 boer, i hvilke den efterlevende Ægtefælle skifter
 med den forstafdødes Arvinger, $\frac{1}{3}$ pCt. og af alle
 andre Boer $\frac{2}{3}$ pCt. af Boets hele Formuemasse
 uden Fradrag af Gæld eller deslige, b) de s-
 uden af de Boer, hvis beholdne Formue udgør
 400 Kr. eller derover, $\frac{1}{2}$ pCt. af den beholdne
 Formue. I følgende Tilfælde finder en Nedsæt-
 telse i Afgiften Sted: 1. Naar en efter Skyldne-
 rens Begæring fremkaldt Konkursbehandling bort-
 falder i Medfør af § 50 i Lov af 25. Marts 1872
 om Konkurs m. m., erlægges kun $\frac{1}{4}$ af den un-
 der Ltr. a paabudne Afgift og, naar et Konkursbo
 udleveres til Skyldnerens fri Raadighed i Medfør
 af bemeldte Lovs § 98, kun $\frac{3}{4}$ deraf, for saa vidt
 Udleveringen sker senest i den første Skiftesam-
 ling efter Proklamas Udløb. 2. Naar et Dødsbo
 udleveres Lodtagerne til videre Behandling eller
 den længstlevende Ægtefælle til Hensiddende i uskiftet
 Bo, erlægges af den under a og b omhandlede
 Afgift kun $\frac{1}{4}$, hvis Udleveringen finder Sted paa
 den første Skiftesamling, $\frac{1}{2}$, hvis den finder Sted
 derefter, men dog ikke senere end paa den første
 Skiftesamling efter Proklamas Udløb, og $\frac{3}{4}$, hvis
 den maatte ske paa et sildigere Trin af Behand-
 lingen, men forinden Boet er optaget til Slutning.
 Naar den længstlevende Ægtefælle forbliver hen-
 siddende i uskiftet Bo med umyndige Lodtagere,
 er den paagældende herefter fritagen for at
 erlægge nogen Kendelse eller Afgift uden-
 for det i ovenstaaende Nr. 2 nævnte Til-
 fælde. Den Kendelse, som i Henhold til den
 hidtil bestaaende Lovgivning er betalt for at

1836 sidde i uskiftet Bo, bliver i sin Tid at afkorte
30. Marts i de Gebyrer, der blive at svare efter nærværende
Lov, naar Boet kommer under Skiftebehandling;
dog finder ingen Tilbagebetaling Sted af, hvad
der engang er betalt. § 4. Afgiften forfalder til
Betaling ved Skiftets Slutning for de Boers Ved-
kommende, som behandles til Ende af Skifteretten,
Eksekutorer eller Skiftekommisærere, der hver for
sig ere ansvarlige for Afgiftens rigtige Beregning
og Indbetaling i disse Boer. Overgaar Boet til at
skiftes og deles af Lodtagerne selv, forfalder Af-
giften, for hvilke Lodtagerne een for alle og alle
for een ere ansvarlige, til Betaling 6 Maaneder
efter Boets Overgang til saadan Behandling; dog
kan der, for saa vidt de efter Forløbet af denne
Frist oplyse, at det endnu ikke har været dem
muligt at beregne Afgiften, af Skifteretten tilstaaes
en yderligere Frist til Afgiftens Berigtigelse.
Skifteretten — — — har at føre Tilsyn med Af-
giftens Indgang fra Boer, der skiftes og deles af
Lodtagerne selv; disse sidste have — for saa vidt
de ikke allerede i Medfør af § 78 i Lov om
Skifte af Dødsbo m. v. skulle indgive den i be-
meldte Paragraf omhandlede Opgørelse — til den
Tid, da Afgiften forfalder, at afgive til Skifte-
retten en paa Tro og Love affattet Fortegnelse
over Boets Indgæld og Udgæld og den beholdne
Formue, hvilken Fortegnelses Indlevering kan
fremtvinges ved Dagsbøder. Det samme gælder,
naar Boet, efter at være taget under offentlig
Skiftebehandling, udleveres den længstlevende
Ægtefælle til Hensiddens i uskiftet Bo. § 5. An-
gaaende Kontrollen med Skifteafgifternes rigtige
Indgang har det i øvrigt indtil videre sit Forbli-
vende ved de hidtil gældende Regler; nærmere
Forskrifter i saa Henseende og de for disses Over-
holdelse fornødne Tvangsbestemmelser kunne fast-
sættes ved kongelig Anordning. § 6. For de
enkelte af Skifteretten udførte Forretninger, Skifte-
væsenet vedkommende, erlægges der kun i føl-
gende Tilfælde Betaling: a) for Afsigelse af De-
cision i Dødsboer, som skiftes og deles af Ar-
vingerne selv, eller som behandles af Eksekutorer,
— hvad de sidstnævnte Boer angaar, dog kun, for
saa vidt der ikke af Boet betales Afgift efter

ovenstaaende §§ 1-3 - erlægges en Betaling af **1836**
 $\frac{1}{5}$ pCt. af Genstandens Værdi, dog i intet Tilfælde under 4 Kr.; b) for Skifterettens Virksomhed i Anledning af Begæring om at faa et Bo taget under Behandling, som ikke har saadan Behandling til Følge, betales 12 Kr. foruden Betaling til Vidnerne (jfr. § 7); c) for Skifteakts Udfærdigelse betales 1 Kr. for hvert Ark, samme udgør; for Udskrifter af Skifteprotokollen eller de i Skifteretten fremlagte Dokumenter betales 75 Ø. for hvert Ark; for Attester, der fordrer Ekstrahering eller Koncipering, betales 3 Kr. uden Hensyn til Arketallet. For Udfærdigelser til Skifterettens egen Brug ligesom for de i § 63 i Loven om Skifte af Dødsbo m. v. nævnte Skifteekstrakter erlægges ingen Betaling. Hvor Betaling finder Sted efter Arketallet, komme Bestemmelserne i §§ 158 og 160 i Sportelreglementet af 22. Marts 1814¹⁾ til Anvendelse. Skifteakt udfærdiges kun paa Forlangende, og Betalingen for samme udredes af den, der har begært Udfærdigelsen. — — — d) for Skifterettens Virksomhed i Medfør af § 78 i Loven om Skifte af Dødsbo m. m. betales 1 pro mille af Boets beholdne Formue, dog i intet Tilfælde under 4 Kr. § 7. Udenfor Kjøbenhavn tilkommer der de Mænd, der af Skifteretten benyttes som Vidner ved Boers Behandling, hver 1 Kr., hver Gang Retten sættes. Naar de eller Retsbudet efter § 16 i Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. benyttes som Vurderingsmænd, tilkommer der hver 2 Kr. for hver halve Dag, Forretningen varer, dog aldrig mindre end 2 Kr.; samme Betaling tilkommer der de med Justitsministeriets Billigelse fast ansatte edsvorne Vurderingsmænd og Vurderingskoner. — — — Skifteretten fastsætter Betalingen for de af samme udmeldte særlig kyndige Vurderingsmænd, saavel som for Sognefogden og de af ham medtagne Vidner. § 8. De i foranstaaende §§ 6 og 7 omhandlede Betalinger erlægges efter Skifterettens nærmere Bestemmelse saa vidt muligt forud for

¹⁾ Svare i alt væsentligt til Reglem. 1836 §§ 70 og 72, dog at Rekvirenten skal levere eller betale det fornødne Papir.

1836 eller umiddelbart efter den paagældende Forretnings Udførelse. — — — Afsnit 2. Almindelige Bestemmelser. § 9. Ved Udregningen af de Afgifter og Kendelser, som ifølge de foranstaaende Bestemmelser skulle svares, afrundes Beløbet af Boernes Formuemasse eller beholdne Formue til hele og halve Hundreder, saaledes at, hvad der er under 25 Kr., bortkastes, og 25 eller derover regnes som 50. Det samme finder Sted med Hensyn til den i § 6 a og d nævnte Værdi ved Beregningen af den der fastsatte Betaling. § 10. Befindes nogen i de i § 4 ommeldte Tilfælde med bedre Vidende at have afgivet en urigtig Opførelse til Skade for Statskassen, erlægges Afgiften eller Kendelsen af den fordulgte Del med det dobbelte Beløb, foruden at vedkommende ifalder den Straf, som den almindelige Straffelovgivning maatte medføre. § 11. Samtlige Afgifter, Betalinger og Bøder efter denne Lov — med Undtagelse af de i § 7 nævnte Betalinger — tilfalder Statskassen. 5. Kapitel. Om Betaling for de Auktionsvæsenet vedrørende Forretninger. § 40. Det almindelige Auktions-salarium, som i alle Tilfælde, ¹⁾ hvor de følgende §§ ikke hjemle en Nedsættelse, bliver at betale, er 4 pCt. [Ved frivillige Auktioner over Handelsvarer betales i Salarium $\frac{1}{4}$ pCt. af det samlede Auktionsbeløb, for saa vidt dette andrager 20,000 Kr. eller derunder, og $\frac{1}{3}$ pCt. af, hvad Beløbet maatte udgøre mere end 20,000 Kr. Denne Bestemmelse er ogsaa anvendelig paa Licitationer over Leverancer af Handelsvarer].²⁾ § 41. Af Huse, Gaarde, Grunde, Jordegods og andre faste Ejendomme samt Skibe (hvortil ethvert Slags Fartøjer, endog Baade, henføres), ligeledes af Aktier, Obligationer eller andre Gældsfordringer, Forpagtninger og deslige Rettigheder, som overdrages ved offentlig Auktion, betales i Salarium: af de første 2000 Kr. 2 pCt.; af Beløb fra 2000 Kr. ekskl. til 6000 inkl. $1\frac{1}{2}$ pCt.; af Beløb fra 6000 Kr. ekskl.

1) Om Auktion ved Grindfangst se Indm. Skr. 31. Januar 1855.

2) De i Parentesen anførte Bestemmelser findes i Lov 26. Maj 1868 om Afgifter af frivillige Auktioner over Handelsvarer §§ 1 og 3.

til 60000 inkl. 1 pCt.; og af, hvad der er over **1836**
 60000 Kr., $\frac{1}{2}$ pCt. Auktionsbeløbet bliver i Til- **30. Marts**
 fælde af Forpagtninger kun at bestemme i For-
 hold til den aarlige Afgift. § 42. Auktionsfor-
 valteren har at foranstalte Auktionen forud kon-
 gjort paa den Maade, som hvert Steds Lejlighed
 tillader, saa vidt muligt 8 Dage, inden Auktionen
 holdes. ¹⁾ I Almindelighed beror det paa de ved-
 kommende selv, hvorvidt Bekendtgørelsen bør
 indskrænkes til de Bygdelag, hvor Auktionen
 holdes, eller om og den bør ske i flere eller færre
 af de nærliggende Bygdelag, ligesom det og maa
 overlades til dem, hvorledes Plakaternes Omsen-
 delse skal foranstaltes. Men, hvis ikke vedkom-
 mendes Vilje i foranførte Henseende kan erfares,
 eller de indbyrdes ere uenige, da bør der, efter
 Vigtigheden af Auktionens Genstand og andre
 Omstændigheder, vælges en saadan Fremgangs-
 maade, hvorved de paagældendes Tarv bedst kan
 fremmes. For Auktionsplakat at forfatte og skrive
 betales til Auktionsforvalteren 50 Ø., og, naar
 han har at meddele Afskrifter af samme, da end-
 videre 16 Ø. for hver Afskrift; men de vedkom-
 mende kunne selv besørge disse Afskrifter, om de
 hellere ville dette. Flere end 12 Eksemplarer af
 Plakaten bør ej falde Ejerne af det solgte Gods
 til Byrde, medmindre alle vedkommende have be-
 gært, at et større Antal Plakater skal af Auktions-
 forvalteren besørges. § 43. Naar Auktionsfor-
 valteren maa indfinde sig for at holde Auktion
 over faste Ejendomme eller andre af de i § 41 ²⁾
 nævnte Genstande, men intet Salg af samme fin-
 der Sted ved Auktionen, hvortil det og hører,
 naar Hammerslag sker paa nærmere Approbation,
 men denne nægtes, betales for forgæves Forret-
 ning 4 Kr. Saafremt nogen lader flere deslige
 Ting sætte til Auktion paa en Gang, eller en
 Ejendom opbydes i flere Dele, bliver dog ej at
 betale for mere end to forgæves Opraab; og hvis
 der ved samme Auktion og paa samme Dag sæl-
 ges saa meget af forbermedte Ting, at Auktions-

¹⁾ Om Tvangsauktioner se Retspl. §§ 544 og 571.

²⁾ I Kvartudgaven af Reglementet staar (formentlig ved
 en Trykfejl) § 42

1836 salæret deraf overstiger 12 Kr., bliver intet at betale for de tillige foregaaende forgæves Opraab. 30. Marts Saafremt hint Salær ej udgør fulde 12 Kr., bliver kun for de forgæves Opraab at tilskyde saa meget, at dette Beløb udkommer; dog følger det af sig selv, at Auktionsdirektøren, hvis det samlede Beløb af Auktionssalæret og Betaling for forgæves Opraab udgør mindre end 12 Kr., ingenlunde kan fordrø et saa stort Gebyr, men maa lade sig nøje med hint samlede Beløb. § 44. Ved Løsøreauktioner betales 8 Ø. for hvert Nummer, som opbydes uden at sælges. [For forgæves Opraab ved frivillige Auktioner over Handelsvarer betales for hvert opraaft Parti Handelsvarer 8 Ø. Saafremt Betalingen for samtlige forgæves Opraab i Forbindelse med Salæret for de Varer, som sælges ved Auktionen, ikke udgør 4 Kr. 50 Ø., betales dog altid dette Beløb. Denne Bestemmelse er ogsaa anvendelig paa Licitationer over Leverancer af Handelsvarer.]¹⁾ § 45.²⁾ For at udstede Auktionsskøde paa en ved Auktion bortsolgt fast Ejendom nyder Auktionsforvalteren en Betaling af 2 Kr., naar Købesummen ej overstiger 200 Kr.; af 4 Kr., naar Købesummen er imellem 200 Kr. og 2000 Kr.; af 8 Kr., naar den er større, men ej overstiger 6000 Kr.; og af 12 Kr., hvis den overstiger sidstnævnte Sum. § 46. Dersom en Auktion, efter at den hos Auktionsforvalteren er bestilt og Kundgørelsen deraf foranstaltet, tilbagekaldes, nyder Auktionsforvalteren den ham for saadan Kundgørelse i § 42 tillagte Betaling og Godtgørelse, og derhos 1 Kr. Men tilbagekaldes den, efter at Auktionsforvalteren alt har tiltraadt samme, bør der, foruden hvad der tilkommer ham for Bekendtgørelsen, betales ham 4 Kr., og dersom han har gjort Rejse, staar det til ham, i Stedet for disse 4 Kr., at kræve Godtgørelse efter § 15. § 47. Udskrifter af Auktionsprotokollen betales efter § 7, og Attestationer af en Auktionsregning betales med 8 Ø., hvis den

¹⁾ De i Parantesen anførte Bestemmelser findes i Lov 26. Maj 1868 §§ 2 og 3.

²⁾ Regl. 1836 § 45, sammendraget med Lov 29. December 1857 § 1 i.

indeholder færre end 4 Poster, og ellers med 2 **1836**
 Ø. for hver Post. § 48. I Tilfælde af Licitationer betales i eet og alt det samme, som er
 fastsat for de Auktioner, hvormed de nærmest
 kunne sættes i Sammenligning.¹⁾ § 49. Da det
 er Rekvirenten, som har at afholde Auktions-
 omkostningerne, saa vil det, om det i noget en-
 kelt Tilfælde ved Auktionskonditionerne gøres
 Køberen til Pligt at godtgøre disse,²⁾ blive at
 iagttage, at denne Godtgørelse betragtes som et
 Tillæg til det egentlige Auktionsbud, og Salæret
 beregnes af det samlede Beløb af den Sum, hvor-
 for Tilslaget er sket, og hint Tillæg. 6. Kapi-
 tel. Om den Betaling, som bærer
 lægges for Notarial-Forretninger. §
 50. Sorenskriveren,³⁾ som forestaar Notarialforret-
 ningen paa Færøerne, bør nyde, for at iværksætte
 Protest paa en Veksel for manglende Accep-
 tation eller Betaling, naar Vekselen lyder paa en
 Sum indtil 1000 Kr. inkl.: 2 Kr.; fra 1000 Kr.
 ekskl. til 4000 Kr. inkl.: 4 Kr.; fra 4000 Kr.
 ekskl. til 10,000 Kr. inkl.: 5 Kr.; og derover: 6
 Kr. For hvilken Betaling (der bliver at erlægge,
 naar Forretningen er begyndt, skønt Rekvirenten
 ikke forlanger den fuldført) Protesten tillige gives
 in forma beskrevet. § 51. For andre Protester,
 Beskikkelser, Stævningers notariale Forkyndelse og
 andre saadanne Forretninger betales 3 Kr. 33 Ø.
 Naar nogen af de her eller i § 50 ommeldte For-
 retninger skal foretages paa flere forskellige Ste-
 der, da betales for Iværksættelsen paa det første
 Sted det ovennævnte Salarium, og for hvert af de
 flere Steder, hvor Forretningen efter Rekvirentens
 Forlangende sker, ikkun 1 Kr. § 52.⁴⁾ For Be-
 skrivelse af notariale Forretninger, naar de for-
 langes udstedte og bekræftede som Akt, betales
 66 Ø. for hvert Ark, som Akten udgør mere end
 1 Ark, hvilket første Ark altid leveres uden Be-
 taling. Forlanges Genpart af en saadan Forret-
 ning, betales for hvert Ark 66 Ø. Hvis ellers

1) Om Licitationer for Kommuner se Landkommunallov
 28. Februar 1872 § 33.

2) Jfr. Rentek. Skr. 6. September 1845.

3) Jfr. Lov 35 af 9. Marts 1906.

4) Jfr. Lov 35 af 9. Marts 1906.

1836 nogen Genpart af noget Dokument forlanges hos Notarius publicus, betales det samme; men forlanges det kun, at han skal kollationere og attestere en Genpart, som er leveret ham rigtig skreven, finder kun halv Betaling Sted. § 53. For at være tilstede, naar en Kontrakt, et Testament, en Fuldmagt eller anden saadan Handling oprettes eller foretages, eller det allerede oprettede Dokument af vedkommende højtidelig vedgaas og derom meddele sin Attestation i behørig Form, nyder Notarius 2 Kr. 22 Ø. og derhos, naar Forretningen varer over 1 Time, 66 Øre mere for Timen. ¹⁾ § 54. ²⁾ For at modtage og udstede en Søforklaring eller Søprotest, til Brug ved Assuranceberegning, og Havariopgørelse, betales 8 Kr., og for Beskrivelsen efter § 52. Naar nogen for Notarius anmelder en Søprotest, bliver der for Modtagelsen og Protokollationen af en saadan Anmeldelse til Notarius at betale 1 Kr. 12 Ø., foruden at der, naar Attest derom begæres, erlægges 2 Kr. 25 Ø. Saa fremt siden en virkelig Søprotest begæres, betales for Modtagelsen og Udstedelsen af en saadan Protest 8 Kr. og for Beskrivelsen Gebyr efter § 52. § 55. Naar Sorenskriveren for at foretage Notarialforretninger, hvortil han rekvireres, nødsages til at gøre Rejser, betales disse herforuden efter § 15. ¹⁾ 7. Kapitel. Angaaende Betalingen for adskillige andre Rettens Betjente, til Dels som Øvrigheder, paaliggende Forretninger. § 56. For Udstedelse af Pas til Rejse fra Færøerne betales 50 Øre til hver Person, som Passet bemyndiger til at rejse; dog betales kun det halve af hint Gebyr for Husmænd, Strandsiddere, Daglejere, Tjenestefolk og andre, som kunne sættes ved Siden af dem; og alle bevislig uformuende, som ellers ere berettigede til Pas, erholde samme uden al Betaling. § 57. For ethvert Maalekar eller Alenmaal, som Fogden i Medhold af Fr. af 13. August 1790 § 7 Nr. 6 justerer og indbrænder, betales 16. Ø. § 58. For Udstedelse af Fæste

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. 9. September 1867.

²⁾ Regl. 1836 § 54, sammendraget med Lov 29. December 1857 § 1 h.

breve til kongelige Lejlændinge erlægges til Fog^z **1836** den 4 Kr., naar Fæstet er en Mark Jord eller ^{30. Marts} derover, men i modsat Fald 2 Kr. For Meddelelsen af en ny Skatte^z og Lejebog betales 16 Ø. § 59. ¹⁾ For Skibspapirers Læsning og Paategning erlægges som hidtil ingen Betaling, ²⁾ alene med Undtagelse af Attestationen af Logbøger og Skibsjournaler ³⁾ — —. For at autorisere og forsegle en Handelsbog betales 2 Kr. ⁴⁾ og for at autorisere en Konstrabog 16 Ø. 8. Kapitel. Om Betaling for Sysselmænd og andre Mænd, som bruges ved tinglige Forretninger. § 60. For en Stævnings Forkyndelse betales for enhver Person, der stævnes, enten det er Part eller Vidne, 75 Ø., som deles lige mellem begge Stævnevidner. ⁵⁾ I Gældssager, der ej angaa mere end 50 Kr., erlægges kun det halve af hint Gebyr. I alle offentlige Sager samt i de udi § 10 første Membrum omhandlede Sager, og i alle de Tilfælde, hvor den, der udtager Stævning, har beneficium processus gratuiti, betales intet Gebyr for Stævningens Forkyndelse. ⁶⁾ For at forkynde en Dom eller anden Retshandling, som ved Stævnevidner bør kundgøres den paagældende, nyde Stævningens mændene samme Betaling, som, efter Genstandens Beskaffenhed og Størrelse, vilde være at erlægge for en Stævnings Forkyndelse. Men naar de bruges til at forrette Beskikkelser, Op^z og Udsigelser og andre lignende Ærinder, hvorfor de ej bør undslaa sig, kunne de i alle Tilfælde,

1) Reglm. 1836 § 59, sammendraget med Lov 29. Decem-
ber 1857 § 2.

2) Se dog nu Lov (Nr. 59) 23. April 1881 § 3 og Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14. Jfr. ogsaa Justm. Skr. 27. Jan. 1860.

3) Se nu Lov 18. November 1898 § 1, der lyder saaledes: For Autorisation her i Riget af den i Solov 1. April 1892 § 35 ommeldte Skibsdagbog (Journal) fastsættes følgende Betaling: For Skibe over 200 Tons (Register-tons Brutto) 2 Kr., for mindre Skibe 1 Kr. For det i Solovens § 38 foreskrevne Eftersyn af Skibsdagbogen erlægges ingen Betaling.

4) Ifølge Lov Nr. 260 af 6. Maj 1921 § 4 betales der nu 1 Kr.

5) Ifølge Retspl. § 153 foregaar Forkyndelser ved en Stævningsmand.

6) Jfr. ogsaa Justm. Skr. 19. Marts 1897.

1836 og uden Hensyn til Beløbets Størrelse, kræve den
 30. Marts ovennævnte fulde Betaling af 75 Ø. for hver Person, Forkyndelsen sker for, men til Deling mellem begge Stævnevidner.¹⁾ Behøve Stævningsmændene, for at forkynde Stævninger eller andet, som i denne § er omhandlet, at rejse over 1 Mil henad til Lands eller over 1/2 Mil til Søs, nyder enhver af dem, hvad enten Gebyr for Forkyndelsen efter det foranførte skal erlægges eller ikke, men i første Tilfælde tilligemed Gebyret, 50 Ø. for hver Mil til Lands eller hver halve Mil til Søs, beregnet fra deres Hjem til Forretningsstedet, uden at Hjemreisen kommer i Betragtning. **§ 61.** Naar Sysselmanden paa Sorenskriverens Vegne foretager Registreringer eller Vurderinger til Efterretning ved Skifter eller Auktioner, betales ham for denne hans Forretning, naar Boets Masse er under 200 Kr. inkl.: 1 Kr. 25 Ø.; fra 200 Kr. ekskl. til 600 Kr. inkl.: 2 Kr. 50 Ø.; fra 600 Kr. ekskl. til 1200 Kr. inkl.: 4 Kr.; over 1200 Kr.: 6 Kr.; uden Tillæg af Rejseomkostninger.²⁾ **§ 62.**³⁾ Naar Syn og Vurdering foretages over faste Ejendomme, være sig i Anledning af Lejlændingers Huse og Jorder, eller til Oplysning om den Værd, hvorfor en Ejendom kan gælde ved Udlaan af umyndiges eller offentlige Midler, eller til Brug ved Retstrætter, eller til Regel ved en Skiftedeling, eller til Auktionsefterretning,⁴⁾ eller hvilket som helst andet Øjemedet maatte være, erlægges Betaling af 1 Kr. til hver af Synsmændene og 2 Kr. til Sysselmanden, som har at føre Forretningen i Pennen. Herfra undtages dog, hvad Sysselmanden angaar, de Tilfælde, i hvilke der tilkommer ham Betaling efter § 61. For Deling af Gaardes Marker og Huse, samt for Syn og Vurdering over Løsøre,⁵⁾ som varer over

1) Jfr. Fr. 20. Januar 1797 § 24 og Tyendelov 16. Febr. 1856 § 73 (Forligsindkaldelser) samt Lov 30. Marts 1894 § 14, 2. Punktum (Udpantningskendelser).

2) Jfr. Lov 30. November 1874, § 7, sidste Stykke.

3) Se Retspl. § 211 om Godtgørelse til udmeldte Syns- og Skønsmand.

4) Med Hensyn til Tvangsauktioner se nu Retspl. § 569.

5) Om visse Vurderinger ved Grindfangst jfr. Indm. Skr. 31. Januar 1855 Pkt. 2.

4 Timer, erlægges ligeledes den foranførte Beta- **1836**
 ling; ¹⁾ men hvor en Forretning af sidstanførte ^{30. Marts}
 Slags ikke varer over 4 Timer, erlægges kun halv
 Betaling. Ogsaa for de aarlige Syn over Kirkerne
 erlægges ikkun halv Betaling. ²⁾ Skulde i noget Til-
 fælde et dobbelt Antal Mænd bruges til Syn eller
 Vurdering, vil samme Betaling være at erlægge til
 hver af Syns- eller Vurderingsmændene som, naar
 Forretningen afholdes af 2 Mænd. I alle Tilfælde
 nyder hver Syns- eller Vurderingsmand, naar han
 skal møde ved Retten for at afhjemle Forretningen
 ved Ed, et Tillæg af 33 Ø. Det bør iøvrigt ind-
 skærpes Vurderingsmændene, at de ved Taksa-
 tionerne, navnlig til Prioritetsefterretning og til Brug
 ved Skifte, bør rette sig efter Dagens almindelige
 Priser og Jordegodsens sande Værdi i Handel og
 Vandel paa den Tid, da Forretningen holdes —
 — § 64. Naar Sysselmanden i Sorenskriverens
 Forfald og efter hans Fuldmagt forretter ubetyde-
 lige Auktioner, nyder han udelt det i § 40 be-
 stemte Salarium, men Smaaavrag og Hittefæ bør
 fremdeles som hidtil af Sysselmanden forauktio-
 neres uden Betaling. ³⁾ § 65. De Vidner, der

1) Om Vurdering af Vraggoods se dog Indm. Skr. 28. Juli 1851.

2) Ved Syn over Skibe, naar Forretningen udføres paa eller vedkommer Skibe, der ligge i Havn eller ere indstrandede paa Kysten, betales dobbelt Gebyr (2 Kr. til hver Synsmand), naar Forretningen ikke varer over 4 Timer, det dobbelte (4 Kr.), naar den varer over 4 men under 8 Timer, og saaledes fremdeles efter lige Forhold. Afholdes Forretningen paa Red eller i aaben Sø, faar hver Synsmand, hvis Forretningen forefalder i Tiden fra 1. April til 30. September, begge inklusive, det dobbelte af fornævnte Gebyr, og i den øvrige Aarstid det tredobbelte deraf. Tiden, som medgaar til Forretningen, beregnes fra det Klokkeslæt, da Mændene efter den trufne Bestemmelse have indfundet sig for at tage om Bord, og indtil de igen ere satte i Land. Desuden gives dem i alle Tilfælde passende Befordring frem og tilbage uden nogen Udgift for dem.

(Om Hjemmelen hertil se Pl. 18. Marts 1829 jfr. Sportel-Regl. 22. Marts 1814 § 148 og Sportel-Regl. 30. Marts 1836 § 62 samt Analogien af Kanc. Skr. 24. December 1840.)

3) Jfr. Strandingslov 24. Marts 1899 § 10, sidste Punktum (Smaaavrag). Om Auktion over Hittegoods se Justm. Skr. 18. April 1894. Om Gebyret for Auktioner, som afholdes af Sysselmanden efter Udpantningslov 30. Marts

1836 overvære Auktioner¹⁾ eller Foged-Forretninger, 30. Marts nyde derfor en Betaling af 1 Kr., naar Forretningen varer over 4 Timer, men ellers kun det halve.²⁾ Derimod har Notarius publicus selv at forskaffe de Vidner, som skulle overvære Forretninger, uden videre Byrde for Rekvirenten. § 66. For saa vidt Syns- og Vurderingsmænd maa gøre Rejser til det Sted, hvor Forretningen skal iværksættes,¹⁾ forholdes efter § 60,³⁾ men Rettens Bøjtjent bør ej uden Nødvendighed udmelde eller tiltage Mænd, der bo saa langt borte, at Rejseudgifter derved gøres fornødne. Iøvrigt bør disse Rejseudgifter og godtgøres i offentlige og benificerede Sager, hvor for Resten Mændene ingen Betaling nyde. 9. Kapitel. Almindelige Regler til Iagttagelse ved det foregaaende. — — — § 69. I de Tilfælde, i hvilke nogen af de i dette Reglement omhandlede Forretninger betales i Forhold til Tiden, samme vedvarer, bør der i Protokollen stedse anmærkes Klokkeslæt, naar Forretningen begynder, og naar den sluttes. § 70. For Papir og andre Skrivematerialier til Akters og andre Forretningers Beskrivelse eller Udskrifters Udstedelse erlægges, hvor Gebyr for selve Forretningen udredes, ingen særskilt Betaling; men Indbindingen, hvor den behøves, betales for sig. I Henseende til Akters og Udskrifters Udstedelse bør iøvrigt Plakaten af 9. April 1783 iagttages; dog at det befalede Antal af Linier paa hver Side forhøjes til 28 og Bogstavtallet i enhver Linie bestemmes til 32 i Almindelighed og, hvor der i Medhold af bemeldte Plakat behøves ikkun en Margin, til 24, men, hvor tvende forekomme, til 16.⁴⁾

1) Jfr. Indm. Skr. 31. Januar 1855.

2) Jfr. Udpantningslovens § 14, 2. og 3. Punktum.

3) I Kvartudgaven af Reglementent staar (formentlig ved en Trykfejl) § 61. For udmeldte Mænd se Retspl. § 211.

4) Den anførte Plakat af 1783 (med de ovenangivne Ændringer) bestemmer, at alt, som i Rettergangssager gives beskrevet for Penge, skal saaledes gives beskrevet, at hver Side holder 28 Linier og hver Linie 32 Bogstaver, og hvor der i Akterne forekomme Beregninger eller Taksationer, saa at der udfordres 1 eller 2 Marginer paa Siden, skal dog hver Linie, hvor der er en Margin, holde 24 Bogstaver, og hvor der er 2 Marginer, skal hver Linie holde 16 Bogstaver.

§ 71. Naar Embedsmænd og andre Betjente nød- **1836**
sages til at gøre Rejser til og fra det Sted, hvor ^{30. Marts}
deres Forretninger foretages, skulle de selv bekoste
deres Befordring og Underholdning undtagen i de
Tilfælde, hvorder ved dette Reglement udtrykkelig er
tillagt dem Rejseomkostninger. § 72. For alle Akter og
Dokumenter, for hvis Udstedelse eller Paategning
Rettens Betjente oppebærer nogen Betaling, eller
som angaa Forretninger, hvorfor Betaling af dem
er oppebaaret, bør den modtagne Betaling anføres
baade med Tal og Bogstaver, hvilket skal gælde
saavel om den Godtgørelse for Rejseudgifter, som
maatte have fundet Sted, som om egentlige
Gebyrer. Forsømmer den Embedsmand, der har
oppebaaret Betalingen, dette, bør han første Gang,
han befindes i saadan Forseelse, bøde fra 10 til
20 Kr., 2den Gang fra 20 til 40 Kr., 3die Gang
fra 40 til 80 Kr., og 4de Gang have sit Embede
forbrudt. — — — § 74. Saavel Landfogden som
Sorenkriveren bør hver for sit Vedkommende
holde en ordentlig Sporteljournal — — —. Denne
Journal bør være forsynet med Amtmandens Au-
torisation og i det mindste een Gang aarlig efter-
ses og paaskrives af denne Overøvrighed, der noje
bør paaagte, om den er ordentlig ført, og om no-
gen Urigtighed i Sportuleringen ifølge samme
har fundet Sted. § 75. For Retsgebyrer kan
paa vedkommende Retsbetjentes Begæring —
— foretages Udpantning,¹⁾ som dog ej maa
forlanges førend 4 Ugers Forløb, fra den Tid af at
regne, at fornævnte Retsgebyr og Afgifter burde
være erlagte, — — —. § 77. Alle de Bøder,
som ifølge dette Reglement blive at erlægge, til-
falde Fattiggassen.²⁾ § 78. Foruden at dette
Sportelreglement paa sædvanlig Maade bekendt-
gøres, bør et Eksemplar af samme opbevares paa
ethvert Tingsted samt hos enhver Sysselmand
være at finde til Eftersyn for vedkommende, som
begære det.

Forordning ang. den fremtidige Afsoning ^{16. Nov.}
af Bøder og visse andre Pengeforpligtelser
(se Kanc. Skr. 21. Oktober 1841).

1) Jfr. Udpantningslov 30. Marts 1894 § 1 Nr. 4.

2) Jfr. Lov af 1841.

1836 **Kanc. Skr.**, hvori bl. a. udtales angaaende
22. Nov. Arbejde til Kirkers, Skolers, Gaders og almindelige Vejes Vedligeholdelse, at naar vedkommende undlade at udføre det Arbejde, hvortil de efter Omgang tilsiges, vil Analogien af de om forsømt Vejarbejde i Danmark gældende Bestemmelser være at følge, saaledes at det forsømte Arbejde bliver at besørge ved lejede Folk paa den skyldiges Bekostning; denne bliver desuden at tilpligte at bøde 16 Skilling for hver forsømt Arbejdsdag, eller, hvis det skulde medføre Vanskelighed at faa Arbejdet udført ved lejede Folk, ved en daglig Mulkt af 32 Skilling at tvinges til at opfylde sin Pligt. Omkostningerne ved Arbejdets Udførelse blive i Mangel af Betaling at inddrive ved Udpantning af Sysselmanden. ¹⁾
(Reskr.saml.)

1837 **Plakat ang. Bemyndigelse for National-**
1. Juni **banken til en vis Klausulering af Obligationer i faste Ejendomme** (se Kanc. Skr. 21. Oktober 1841).

26. Juli **Kgl. Resol.**, hvorved bifaldes, at der, forinden den Kongen tilkommende Jordehval paa Færøerne fordeles mellem Ragstermændene, maa forlods mod den bestemte modererede Betaling ²⁾ overlades Fæsterne af de af Kongens Jorder, paa hvilke Grunden drives ind, en saadan Andel af Jordehvalen, at der, naar Vurderingen af en Grind overstiger 50 Gylden, tillægges dem $\frac{1}{2}$ Skind Hval og, naar den overstiger 100 Gylden, 1 Skind Hval for hver Mark, som de have i Fæste af de vedkommende Jorder, hvorimod de, naar Grunden ikke overstiger 50 Gylden, intet erholde. ³⁾
(Utr.)

1) Bøderne skulle nu i Mangel af Betaling afsones med Fængsel efter Lov 16. Februar 1866 om Afsoningen af Bøder udenfor kriminelle Sager. Jfr. i øvrigt Lov (Nr. 30) 28. Februar 1872 § 21, 2. Punktum, og Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 5 og 7.

2) $\frac{1}{3}$ Pot Tran pr. Skind, jfr. Reglm. 1. November 1832 § 20.

3) Jfr. Reglm. 14. Juni 1909 § 21.

Kanc. Skr., hvorved bestemmes, at følgende **1837**
Anordninger ligefrem skulle være anvendelige paa 1. Aug.
Færøerne: Plakat 6. April 1827 ang. Betaling til
Forligelses-Kommissionerne og ang. Klagerens
Udeblivelse ved disse. Fr. 7. November 1827
angaaende Betaling for de Attester, som udfærdi-
ges af Præsterne. Endvidere foreskrives, at Fr.
23. Marts 1827 ang. Bemyndigelse for Overøvrig-
heden til at afgøre adskillige Sager, som hidtil be-
høvede Afgørelse i Kancelliet, skal være ligefrem
anvendelig paa Færøerne, for saa vidt de i For-
ordningen forudsatte Tilfælde der kunne finde
Sted.

Med Hensyn til Fr. 7. Juni 1827 ang. adskil-
lige Forholdsregler til Betyggelse for umyndiges
og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt
Tilsyn staaende Midler, havde Amtet ytret, «at
umyndiges Midler hidtil have, efterhaanden som
de ere faldne, af Overformynderen været indsatte
i den kgl. færøske Handel, hvor de modtages og
forrentes.»¹⁾ samt «at de offentlige Stiftelsers Mid-
ler, for saa vidt de ikke ere gjorte frugtbringende
ved Indkøb af offentlige Obligationer, hidtil ere
blevne udlaante mod Sikkerhed i Jordejendomme,
dog saaledes at den udlaante Sum ikke har over-
steget det halve af Ejendommens Værdi efter den
gældende Landepris.» Kancelliet foreskriver i
denne Anledning, «at der i Henseende til An-
bringelsen af umyndiges og offentlige Stiftelsers
Midler kan fremdeles og indtil videre forholdes
i Overensstemmelse med de ovennævnte hidtil
fulgte Regler.»²⁾

(Reskr.saml.)

¹⁾ I Henhold til Kanc. Skr. 19. November 1814 (Reskr.saml.).

²⁾ Efter den kgl. færøske Handels Ophævelse gaves der
ved Justm. Skr. 11. Februar 1856 (utr.) Tilladelse til
under visse Betingelser at indbetale umyndiges og
offentlige Stiftelsers Midler i Statskassen til Forrentning,
hvilken Tilladelse imidlertid atter ophævedes ved Justm.
Skr. 7. April 1862 (utr., jfr. Justm. Bek. 29. Marts s. A.).
I Skr. 1856 fastsættes derhos, at det indtil videre skal
have sit Forblivende ved de ifølge ovenanførte Skr.
1837 gældende Regler om Udlaan af umyndiges Midler
i Jordegods paa Færøerne, og i Skr. 1862 foreskrives, at
offentlige Stiftelsers Midler, for saa vidt de ikke kunne
blive anbragte ved Udlaan til private mod anordnings-
mæssig Sikkerhed, indtil videre kunne gøres frugtbrin-

1839 **Forordning ang. Behandlingen af en borte-**
11. Sept. **bleven Persons Formue** (se Reskript 11. Novem-
ber 1846).

5. Okt. **Kanc. Skr.** (til Amtmanden og Provsten over
Færøerne), hvori paa disses Forespørgsler om, hvem
der er Ejer af de færøske Kirker, enten Kongen
eller Menighederne, svares, at de ikke kunne anses
som Kongens Ejendom, men at det efter Fr. 13.
August 1790 § 12¹⁾ paahviler Menighederne at
holde dem vedlige, dog med den Modifikation,
som følger af Bestemmelserne i Reskr. 31. Oktober
1827.²⁾
(Utr.)

27. Nov. **Plakat indeholdende nærmere Bestemmelse**
af D. L. 5-3-18 og Plakat 18. Januar 1788
(se Reskript 11. November 1846).

1840 **Plakat ang. Udlændinges Ret til Læge-**
29. Jan. **praksis** (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 2).

gende ved Indkøb af rentebærende uopsigelige Stats-
obligationer. Saa vidt vides, har det aldrig her paa
Øerne været Brug at anbringe umyndiges Midler i Stats-
kassen eller Statsobligationer, men efter den kgl. Ene-
handels Ophævelse ere de, for saa vidt de ikke kunne
anbringes i Jordejendomme, blevne indsatte til Forrent-
ning i Færø Amts Sparekasse. Lovhjemmelen hertil maa
formentlig søges i Analogien af Kanc. Plakat 26. *Juli*
1851, jfr. Justm. Bek. 17. *April 1855*, hvilke Bestem-
melser dog kun angaa Beløb paa under 200 Kr. Lov
29. *December 1857* ang., at umyndiges Midler paa 100
Rbd. og derunder ikke for Fremtiden skulle indsættes i
Overformynderierne m. m. Lov 26. *Maj 1868* om For-
valtningen af umyndiges Midler og Lov 19. *Marts 1868*
om Udlaan i faste Ejendomme af umyndiges Midler
m. m. gælder ikke for Færøerne; derimod Lov Nr. 277
30. *Juni 1922* om Umyndighed og Værgemaal.

¹ Ved den anf. Lovbestemmelse gaves der Kirkerne paa
Færøerne en midlertidig Læmpelse med Hensyn til Beta-
ling af deres Gæld til den kgl. Handel «i Betragtning
af deres fattige Tilstand og at de af Almuen maa bygges
og vedligeholdes».

² Se nu Lov for Færøerne (Nr. 109) 29. *Marts 1924* om
Kirkernes Styrelse.

Kanc. Skr., at de Personer, som nødvendig **1840**
maa ledsage Børn med Vaccine, der bringes fra ^{4. Febr.}
en Ø til en anden, maa, naar de fordre det, tilstaaes
i Godtgørelse pr. Dag saa meget, som en alminde-
lig Arbejder erholder i Dagleje.
(Reskr.saml.)

Kanc. Skr. (til Biskoppen over Sjællands ^{28. Marts}
Stift) ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende
Naadensaar i Præsteembeder. Kancelliets Bestem-
melse var begært med Hensyn til følgende Spørgs-
maal angaaende Naadensaaret paa Færøerne: —
— **2)** om der under «Landskyld» i N. L.
2-13-2 skal indbefattes Lejen af de til Kaldet
hørende Anneksgaarde og andet Mensalgods; **3)**
hvilken Andel der tilkommer den fratrædende
Præst i det saakaldte «Præsttal»; ¹⁾ **4)** om Konfir-
mationsgaver og Betaling for Jordpaakastelse skulle
tilfalde Formanden eller Eftermanden; **5)** om den
uvisse Tiende af Fisk og Grind, der kan falde til
alle Tider af Aaret, tilfalder, som hidtil antaget,
den fratrædende Præst hel og ubeskaaren indtil
Aarsdagen efter Forflyttelsesdagen, eller om samme
skal henføres til den i N. L. 2-13-2 omtalte
Tiende, hvoraf den fratrædende Præst nyder en
Trediedel eller Halvdelen i hele det efterfølgende
Aar, eftersom han er afgaaet imellem 14. April og
14. Juli eller imellem 14. Juli og 14. Oktober.
Kancelliet udtaler i denne Anledning: **ad 2)** at
det er ligegyldigt, om Leje af Kaldenes Anneks-
gaarde og andet Mensalgods ved Indtægternes
Deling i Naadensaaret henføres under Landskyld
eller Præstegaardsavlingen, da Lovens Regel for
begge disse Arter er den samme; **ad 3)** at «Præst-
tal» bør behandles som Offer og deles i Forhold
til Tiden, saaledes at Formanden tager en saadan
Del deraf, som svarer til den Del af Aaret, som
ligger indenfor Naadensaarets Grænser; **ad 4)** at
skønt N. L. 2-13-1 tillægger Formanden «al vis
og uvis Rente inden og uden Kirken», synes dog

¹⁾ Præsttal er ophævet ved Lov Nr. 62 af 1. April 1908 §
6 og som Erstatning udredes aarlig af Statskassen
3000 Kr.

1840 Honorarer, som ydes i Anledning af Jordpaa-
 28. Marts kastelse og ved Konfirmationerne, og som er alde-
 les frivilligt, at burde tilfalde den, som forretter
 disse Funktioner, saa meget mere som Eftermanden
 ellers saa godt som ingen Indtægter har i Naadens-
 aaret; **ad 5)** at da den omhandlede Tiende ikke
 falder til nogen vis Termin, synes 2—13—3 ej
 derpaa anvendelig, hvorimod der maa, ligesom
 hidtil, forholdes efter Art. 1 og 2.
 (Reskr.saml.)

28. Marts **Kanc. Skr.** (til Biskoppen over Sjællands
 Stift) angaaende forskellige Spørgsmaal vedrørende
 Naadensaar i Præsteembeder. Kancelliets Bestem-
 melse var begært angaaende: **1)** om Faarenes
 Afgrøde af Uld og Lam paa Færøerne er at anse
 som en Del af Avlingen, saaledes at den tiltræ-
 dende Præst efter N. L. 2—13—2, sidste Passus, er
 berettiget til deraf at oppebære Halvdelen, og **2)**
 om Tiendeulden ligeledes efter samme Lovsted skal
 deles mellem den fratrædende og den tiltrædende
 Præst, — i hvilken Anledning Biskoppen havde
 udtalt den Formening, at Delingen af de først-
 nævnte Species som hørende til Præstegaards-
 avlingen bør iværksættes efter N. L. 2—13—2, men
 Delingen af Tiendeulden efter Art. 1. Kancelliet
 udtaler i Anledning heraf, at medens den alminde-
 lige Grundsætning for Naadensaaret indeholdes i
 N. L. 2—13—1, udtaler anden Art. de specielle
 Regler for Grundsætningens Anvendelse. Den
 nævnte Grundsætning i Art. 1 er den, at den fra-
 trædende Sognepræst eller hans Repræsentanter
 skulle nyde et helt Aars Indtægt foruden det, han
 har fortjent, mod at give billig Kost og Løn til
 den nye Præst. Art. 2 opstiller nu følgende nær-
 mere Bestemmelser herom (hvorved Kancelliet
 bemærker, at Præstegaardsfaarenes Afgrøde og
 Tiendeulden stedse blive at behandle paa samme
 Maade med Hensyn til Naadensaaret efter sidst-
 nævnte Lovsted): Naar Præsten dør (eller paa
 anden Maade afgaar) i V i n t e r h a l v a a r e t fra
 14. Oktober til 14. April, kan han intet andet
 fordre end den Høst, der falder næstefter, og
 derhos de øvrige Indtægter indtil Aarsdagen efter

hans Afgang. Afgaar han derimod i et af Som^r 1840
merkva^rtalerne, tilkommer der ham foruden^{28. Marts}
de i Aaret fra Afgangens faldende Indtægter endnu
henholdsvis Trediedelen og Halvdelen af det føl-
gende Aars Indtægt. Grunden til disse Bestem-
melser maa efter Kancelliets Formening søges i, at
Præsteindtægterne ikke falde efterhaanden, som de
fortjenes, saa at en væsentlig Del af de efter
Præstens Afgang faldende Indtægter kun ere Beta-
ling for allerede forrettet Tjeneste, der efter Lov-
princippet tilkommer den afgangne Præst foruden
et fuldt Aars Indtægt. Ligesom derefter de om-
spurgte Indtægter, hvis Afgang er sket i Vinter-
halvaaret, tilfælde den afgangne Præst, hans Enke
eller Bo indtil Aarsdagen efter Afgangen, saaledes
ville de ogsaa, naar Afgangen sker mellem 14.
April og 14. Oktober, ikke blot nyde hin Indtægt
indtil Aarsdagen efter Afgangen, men endog det
følgende Aar henholdsvis en Trediedel eller en
Halvdel af Avling, Tiende og Landskyld i det
følgende Aar, eftersom Afgangen sker før eller
efter den 14. Juli. Udtrykkene: «samme Aar»
i 2-13-2 maa forstaas som det i Art.s Iste
Membrum omtalte Aar, der udløber Aarsdagen
efter Præstens Død.

(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., hvori bifaldes, at Landfogden^{24. Dec.}
paa Færøerne, der efter Begæring havde nedlagt
Forbud hos nogle Personer mod at tage Drivtag
paa en vis Kyststrækning, i hvilket Tilfælde hver-
ken § 16 eller nogen anden Bestemmelse i Sportel-
reglement 30. Marts 1836 ansaas anvendelig, havde
anvendt Analogien af Sportelreglement 22. Marts
1814 § 53¹⁾ dog med Nedsættelse af Gebyret til
det halve (jfr. Forholdet imellem Reglement 1814
§§ 45 og 46 og Reglement 1836 §§ 16 og 17).

(Reskr.saml.)

Forordning ang. Underpant i rørligt Gods 1841
m. m. (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 7).^{28. Juli}

1) Om Fogedforretninger, hvis Genstand ikke bestaar i Penge
eller Penges Værd.

1841 **Kanc. Skr.**, at Plakat 6. August 1835 ang. at 21. Okt. Urtekræmmere og andre handlende bør jagttage fornøden Sikkerhed i Henseende til Svovlsyre og andre lignende farlige Genstande, Fr. 16. November 1836 ang. den fremtidige Afsoning af Bøder og visse andre Pengeforpligtelser¹⁾ Plakat 1. Juni 1837 ang. Bemyndigelse for Nationalbanken til Indførelse af en vis Klausul i de Obligationer, der udstedes for direkte Udlaan af Banken mod Pant i faste Ejendomme.
(Reskr.saml.)

1843 **Rentek. Skr.**, hvorved bifaldes : **1.** at ligesom 11. Febr. hidtil, Reversal-Fæstebreve ikke blive at udfærdige ved Fæsteforandringer paa det færøske Kongsgods; **2.** at Fæstebrevene skulle læses ved det næste Vaarting efter, at de ere udfærdigede, i det Syssel, i hvilket den paagældende Gaard ligger; ²⁾ **3.** at Paategningen om Tinglæsningen ikke skal indføres i Fæsteprotokollen; **4.** at det maa paalægges Landfogden, med muligste Hurtighed at udfærdige nyt Fæstebrev, naar den tiltrædende Fæster har opfyldt de ham til Fæsteforandringens Iværksættelse paa hvilende Pligter.
(Utr.; jfr. Kanc. Skr. 25. Oktober 1842 i Reskr.saml.)

16. Febr. **Kanc. Skr.**, hvori udtales : **1.** at der ikke kan beregnes særligt Gebyr for Attestationen af de i Sportelreglement 30. Marts 1836 § 52 omhandlede Udskrifter, og at der saaledes for Beskrivelsen eller Konferencen og Bekræftelsen kun kan fordres det i Paragraffen bestemte Gebyr, samt at der ikke behøves Vidner ved Bekræftelsen af Udskrifter af Notarial-Akter; **2.** at de i Reglementets § 6 omhandlede Synsmænd bør udnævnes af Sorenskriveren i Stedet for, som hidtil, af Landfogden; **3.**

¹⁾ Forordningen er, for saa vidt angaar Afsoning af Bøder, ophævet ved Straffelov 10. Februar 1866 § 309 og Lov 16. s. M. om Afsoning af Bøder uden for kriminelle Sager, men er holdt i Kraft ved Konkurslov 25. Marts 1872 § 162, 2. Stykke, for saa vidt angaar Afsoning af Underholdsbidrag til Børn, forladte og fraseparerede Hustruer.

²⁾ Jfr. nu Anordn. 245 af 30. Septbr. 1924.

at ved Tinglæsning af Fæstebreve skal det i Reglementets § 29 angivne Gebyr betales; **4.** at der, naar en Afskrift, anordningsmæssig skreven, udgør mindre end et halvt Ark, skal beregnes Gebyr for et halvt Ark, regnet i Forhold til den i § 7 bestemte Betaling for et helt Ark; **5.** at der, ifølge § 8 sammenheldt med §§ 24 og 39, ikke kan beregnes Gebyr for Bekræftelse og Forsegling af Udskrifter i Almindelighed og navnlig ikke for Bekræftelsen af Lodsedler; **6.** at Kancelliet ikke finder noget at erindre imod, at der for Udfærdigelsen af de i Sportelreglement 22. Marts 1814 § 15, 1ste Passus, omhandlede Attester,¹⁾ hvorom der ikke findes nogen Bestemmelse i Reglement 1836, beregnes Gebyr efter dettes § 32.

(Reskr.saml.)

Kanc. Skr., hvori udtales, at der ikke findes **20. Juni**
at være Anledning til at udvide den Frihed for Pligtarbejde ved Thorshavns Kirke, der efter gammel Skik og Brug skal tilkomme Amtmanden og Landfogden til andre Embedsmænd.

(Reskr.saml.)

Kanc. Skr. (til Biskoppen over Sjællands **1844**
Stift), hvori udtales, at — skønt Reskr. 21. Maj **4. Juni**
1817 ikke hidtil er betragtet som direkte anvendeligt paa Færøerne — enhver tiltrædende Præst kan fordre sin Embedsbolig overleveret ved en Synsforretning, ved hvilken Provsten skal være til Stede, at der kun kan fordres Fæld for de Mangler, som befindes paa den Tid, Synet foretages, samt at Provsten er forpligtet til at vejlede Synsmændene ved Overleveringsforretningen.²⁾

(Reskr.saml.)

Forordning ang. Tilbagesøgning af offentlige Pengeeffekter (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 14). **21. Juni**

1) 5: «i alle de Tilfælde, hvor Udstederen for at meddele Attesten behøver selv at koncipere og bringe Attesten i anden Sammenhæng, end i Protokollen selv er anført, og hvor følgende ej en blot Afskrift eller Udskrift forlanges.»

2) Jfr. Kanc. Skr. 29. September 1818.

1844 **Kanc. Skr.** (til Rentekammeret), hvori bl. a.
29. Aug. udtales, at den Bemyndigelse til at foretage Juste-
ring, som Fr. 13. August 1790 § 7 Nr. 6 og 7
hjemler Landfogden, ikke er ophævet ved Fr. 10.
*September 1828.*¹⁾
(Reskr.saml.)

1845 **Rentek. Skr.**, hvori udtales, at det — skønt
8. Marts der ikke kan være Tvivl om, at Kongen til enhver
Tid kan lade udføre paa sit Jordegods paa Fær-
øerne de Forandringer og Omdelinger, som ved en
almindelig Udskiftning af Jordegodset sammesteds
maatte anses hensigtsmæssige, — dog holdes for
tjenligt, naar Lejlighed gives, at gøre opmærk-
som paa, at en saadan Foranstaltning kan ventes,
hvorfor Rentekammeret bifalder, at det er paalagt
Landfogden ved alle fremtidige Bortfæstninger af
kongeligt Jordegods paa Færøerne at tilføje Fæste-
brevene en Notits herom.
(Reskr.saml.)

23. April **Forordning til Jords Afstaaelse til Kirke-
gaardes Udvidelse** (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 16).

21. Maj **Forordning, indeholdende nogle Forandrin-
ger i Lovgivningen om Arv** (se Lov 4. Januar
1854).

12. Juli **Rentek. Skr.**, hvorved — i Anledning af, at
to Kongsbønder havde nægtet Samtykke til, at to
af Husmænd opdyrkede Trøer overdroges dem i
Fæste — bestemmes, at det i alle Fæstebreve, som
fremtidig udstedes paa Kongsgodset paa Færøerne,
udtrykkelig skal bemærkes, at det alene beror
paa Godsadministrationen, dels hvor vidt Brugs-
rettigheden skal ophøre for de allerede etablerede

¹⁾ Ang. Maaleredskabernes og Vægtloddernes Justering.
Forordningen tillægger Justerkammeret i Kjøbenhavn
Eneret hertil.

Bosteder, dels om saadanne Steder i Fremtiden maa oprettes paa Fæstejorderne.¹⁾ **1845**
(Reskr.saml.) 12. Juli

Rentek. Skr., hvori — i Anledning af Amtets Forespørgsel, om Omkostningerne ved Auktioner over det paa Færøerne faldende saakaldte «Stortvrag» bør afholdes af Køberne, som hidtil har været brugeligt, eller af den indkommende Auktionssum — svares, at Rentekammeret bifalder, at det har sit Forblivende ved den hidtil fulgte Fremgangsmaade. 6. Sept.
(Reskr.saml.)

Rentek. Skr., hvori — i Anledning af en Tvistighed om Rettigheden til Findingshval ved en Grindefangst — udtales, at ogsaa de private Sager, der kunne opstaa i Anledning af Reglementet om Grindefangsten paa Færøerne af 1. November 1832,²⁾ blive at afgøre af Sysselmændene.³⁾ 20. Sept.
(Utr.)

Reskript, hvorved bestemmes, at følgende Anordninger blive at anvende paa Færøerne: **1)** 11. Nov. Fr. 11. September 1839 ang. Behandlingen af en bortebleven Persons Formue saaledes, at det i Forordn.s § 9 omhandlede Værneting bliver at forstaa om vedkommendes sidste Værneting paa Færøerne, og at det i samme Paragraf fastsatte Varsel, hvormed Indstævningen skal ske, forlænges til 6 Maaneder, samt at Stævningens Publikation alene behøver at ske i den Berlingske politiske og Avertissementstidende,⁴⁾ hvilket ogsaa vil gælde med Hensyn til Bekendtgørelsen af de i §§ 12 og 16 omhandlede Indstævninger;⁵⁾ **2)** Plakat 27. November 1839 indeholdende nærmere Bestemmelse af D. L. 5-3-18 (der svarer til N. L. 5-3-33) og Plakat 18. Januar 1788.⁵⁾
(Reskr.saml.)

1) Jfr. Lov (Nr. 56) 13. April 1894.

2) Nu Lov 29. December 1857 og Bek. 137 af 14. Juni 1909.

3) Jfr. anf. Lovs § 6.

4) Nu Statstidende.

5) Nogle i Reskriptet indeholdte, for Færøerne særegne, nu betydningsløse Modifikationer i de to Anordninger

1846 **Konfirmation** paa et af Sognepræst til Vaagø
31. Dec. Præstegæld, Jens Engelsted, oprettet Gavebrev,
saalydende:

Den 15. December 1839, det samme Aar, hvori jeg var kaldet til Sognepræst for Vaagø Præstegæld, fristede jeg, som bekendt, den tunge Skæbne at se min Præstegaard Jensegærde og saa godt som hele min Ejendom blive et Rov for Luerne. Prøven og Nøden var stor, men Guds Naade og hjælpende Haand end større. Han styrkede mig ved sit Ord, og ved sin Aand opvakte han i mine Medkristnes Hjerter en levende Deltagelse mod mig, en Deltagelse, hvorpaa jeg ej blot af mine Sognefolk, men ogsaa af Færinger fra alle Systemer heroppe og mine baade verdslige og gejstlige Embedsbrødre modtog, baade i Ord og Gerning, paa den skønneste Maade de mest utvetydige Beviser. Men jo varmere og mere levende Deltagelsen var, jo mere den trøstede og styrkede mig i min Ulykkestid, desto inderligere maatte den naturligvis knytte mig til et Folk, der saa ædelmodigen og velvilligen var kommet den fremmede i Møde, desto dybere maatte jeg føle Trang til at lægge min Erkendtlighed herfor for Dagen, en Trang, der stedse mere og mere er vokset, i jo højere Grad Guds Naade og Miskundhed i de senere Aar atter og atter har besøgt mig. Ingenlunde derfor, fordi jeg tror der ved at skulle kunne afdrage noget af den ifølge sin Natur jo stedse ubetalelige Gæld, hvori jeg ved hin hjertelige Deltagelse er kommen til alle Færos Beboere, men for ved en Kendsgerning at vise, at den ædle Daad er bleven og altid vil blive bevaret i et skønsomt og taknemmeligt Hjerte, opretter jeg med inderlig Tak til Ham, der er mægtig til at saare og til at læge, til at gøre fattig og til at gøre rig, at Han har forundt mig Evne hertil, herved under nedennævnte Betingelser et Legat, hvis Renter kunne komme Færos yngre og vordende Slægter til gode, hvorved der da tillige paa en Gang bliver stiftet et Minde om den ægte færøske Deltagelse og om Erkendelsen deraf, og i Betragtning heraf ønsker jeg, at Legatet maa komme til at bære Navn af «Deltagelses- og Erkendtligheds-Legatet». 1. Legatets Størrelse er 800 — siger otte Hundrede — Rbdlr. Sølv, som under Dags Dato ere deponerede i Færø Amts Sparekasse. 2. Dets Formaal er at bidrage til Skolevæsenets Fremme paa Færø. 3. Legatet, hvis Kapital ingen Sinde maa formindskes, bestyres af Færø Amts Skoledirektion, der altsaa har at aflægge aarligt Regnskab for Anvendelsen af sammes Renter til det kongelige danske Kancelli.¹⁾ 4. Halvdelen af Kapitalen, eller de 400 Rbdl., skænkes til Hjælp til Grundlæggelsen af den af Færingerne saa meget ønskede og af Regeringen

¹⁾ Legatets nærmere Bestyrelse er nu hos Kommissionen for Thorshavns Realskole, og dets Regnskab revideres og decideres af Lagtinget.

jo ogsaa paatænkte Realskole eller en anden højere **1846**
Undervisningsanstalt i Thorshavn, og indtil denne **31. Dec.**
kan komme i Gang, skulle de aarlige Renter af
disse 400 Rbdl. lægges til Kapitalen og gøres
frugtbringende, men, naar Realskolen først er traadt
i Kraft, skulle Renterne af den da opsamlede
Kapital, hvilken ingen Sinde maa angribes, efter
Skoledirektionens nærmere Bestemmelser anvendes
til dennes Tarv. **5.** Renterne af de øvrige 400
Rbdl. anvendes til Almueskolevæsenets Fremme
paa Færø, saaledes at Renterne af de 200 Rbdl.
tilfalde alene Vaagø Præstegælds Skolevæsen og
Renterne af de andre 200 Rbdl. alle de øvrige
Præstegælds Skolekasser med den udtrykkelige
Bestemmelse, at, saafremt der i disse seks Præste-
gæld findes nogen værdig og trængende Almue-
skolelærer-Enke, da tilfalde Renterne af disse 200
Rbdl. hende, og findes der flere saadanne Enker
paa een Gang, da den mest værdige og trængende
blandt dem, men i modsat Fald lægges Renterne
midlertidigen til Kapitalen. **6.** Renterne af de 200
Rbdl. der tilfalde Vaagø Præstegælds Skolevæsen,
udbetales til — — —.¹⁾ Først naar alle disse nævnte
Personer ere bortdøde, tilfalde Renterne af disse
200 Rbdl. en værdig og trængende Skolelærer-
Enke i Vaagø Præstegæld, og skulde der til den
Tid ingen saadan Enke findes i Præstegældet, da
lægges imidlertid Renterne til Kapitalen. p. t.
Thorshavn den 22. Oktober 1846. Jens Engelsted,
Sognepræst til Vaagø Præstegæld.

Rentek. Skr., hvori — i Anledning af Amtets **1847**
Forespørgsel, om der med Hensyn til Delingen **3. April**
af Døglinger, som fanges paa Færøerne, bør for-
holdes efter Grindereglement *I. November 1832*
eller N. L. 5—12, og om der i Henseende til
Kongens Tiende af og Part i saadan Hval maa
forholdes efter nævnte Reglement § 18 a og § 20,
— svares, at da Reglem. 1832 alene giver Regler
for Grindefangsten, maa der med anden Hvalfangst

¹⁾ I det udeladte Stykke af Gavebrevet anføres nogle be-
stemte Personer, til hvem Renterne skulde udbetales;
de ere nu alle afgaaede ved Døden.

1847 forholdes efter N. L. med de Modifikationer, som
3. April Landeskik har i Medfør, samt at Tienden af Døg-
linger fremdeles, som hidtil, kan tilflyde Sysselman-
den for det i Grindereglementets § 18 a bestemte
Vederlag, hvorimod Kongens Jordehval vil være
at forauktionære til Fordel for Statskassen.¹⁾
(Utr.)

1848 **Reglement for Kommunitets-Stipendiet og**
11. Febr. **Regensbeneficiet ved Kjøbenhavns Universitet.**

4. Privilegerede til at nyde Kommunitetsstipen-
diet ere følgende Studerende: — — — **2)** at alle
færøiske eller grønlandske Studerende, hvad enten
de ere Sønner af kongelige Embedsmænd eller
andre danske Undersaatter paa Færøerne eller i
Grønland, skulle, saavel naar de ere dimitterede
til Universitetet umiddelbart fra disse Lande, som
naar de ere nedsendte til Danmark for her i en
lærd Skole at modtage Undervisning, og i dette
Tilfælde til Examen Artium eller Afgangsexamen
have opnaaet bedste Karakter, være berettigede til
strax efter deres Immatrikulation at nyde Kommu-
nitet og Regens, under Forudsætning af, at deres
Forældre vedblive at have Ophold i hine Lande
eller der ved Døden ere afgaaede; — — —

26. Maj **K. U. M. Skr.**²⁾ I et indkommet Andragende
havde nogle Beboere i N. N. Bygd anholdt om
en Bestemmelse for følgende Punkter med Hensyn
til Præsternes Skydsning: **1)** hvor mange Mand
Præsten har Ret til paa sine Embedsrejser at fordre;
2) hvor svær en Byrde det kan paalægges en
Mand at bære; **3)** hvor vidt de skydsende ere
pligtige, for at skydse Præsten, at forlade deres
Hjem saa silde, at de ikke have Dagens Lys paa
Tilbagevejen. — I sin Erklæring over Andragendet
udtaler Amtet, at det formentlig var umuligt under
Hensyn til de paa Færøerne stedfindende Forhold,
særlig Rejsernes Besværlighed, at give almindelige

1) Ændret ved Indm. Skr. 20. Marts 1854. Se ogsaa Justitsm.
Skr. 16. December 1863.

2) Jfr. Lov Nr. 96 af 17. Marts 1922 om Ændring i Skyds-
væsenet.

Bestemmelser i den ommeldte Henseende, hvorhos tilføjes: **ad 1)** at i Almindelighed 2 Mænd ere tilstrækkelige til at skydse den paa Færøerne over Land rejsende Embedsmand, men at der ikke i saa Henseende gives nogen legal Grænse; **ad 2)** at den almindelige Skydsbyrde er 1½ Vog eller 54 Pund;¹⁾ **ad 3)** at Embedsmanden formentlig er berettiget til uden Hensyn til det skydsende Mandskab uafbrudt at fortsætte sin Rejse til sit Hjem saavel Nat som Dag. — Ministeriet anmodede derefter Amtet om at give Andragerne Besked i Overensstemmelse hermed.

(Reskr.saml.)

Indm. Skr., hvori — i Anl. af et Andragende fra en Kongsbonde om at maatte oplade sit Fæste til sin næstældste Søn, uanset at hans ældste Søn, der ved Døden var afgaaet, havde efterladt sig en Søn, — svares, at, da Fr. 30. Maj 1691 § 9 ikkun hjemler ældste Søn for sin Person, men ej hans Linie, en, dog kun indskrænket, Fæsterettighed, skønnes det ikke, at der fra Lovgivningens Side er noget til Hinder for, at Fæstet efter Andragens Ønske overdrages til hans nulevende ældste Søn, saafremt han iøvrigt maatte anses kvalificeret til at overtage Fæstet.

(Utr.)

Lov om fremmede Jøders Adgang til at opholde sig her i Riget (se Lov 4. Januar 1854 Nr. 20). 5. April

Kgl. Resol.,²⁾ hvorved fastsættes: **1.** at det for Fremtiden maa tillades enhver at frigøre sig for Udførelsen af Vejarbejdet in natura ved det i kgl. Resol. 14. August 1855 omhandlede Vejanlæg til de længst bortliggende Tørveheder ved Thorsøhavns By mod at erlægge 28 Skilling for hver Arbejdsdag, han skulde præstere; **2.** at Amtman-

1) Nu 50 Pund.

2) Jfr. kgl. Resol. 14. Februar 1877.

1850 den over Færøerne bemyndiges til affordre dem,
18. Aug. hvis Arbejdskraft der i Aarets Løb ikke har været
Brug for til bemeldte Vejarbejde, 28 Skilling for
hver skyldig Arbejdsdag.
(Utr.)

1851 **Lov om Pressens Brug** (se Lov 4. Januar
3. Jan. 1854 Nr. 24).

28. Juli **Indm. Skr.**, hvori udtales, at, da Sysselmændene og Kaldsmændene ifølge gammel Praksis hidtil stedse have foretaget Vurderingen af det saakaldte Stortvrag uden Betaling, kan det ikke tillades dem fremtidig at beregne sig Gebyr derfor.
(Utr.)

1852 **Lov om Afhændelse af Øen Lille Dimon.**
12. Febr.

26. Aug. **Justm. Skr.** (til Generalprokurøren for Danmark), hvori dennes Betænkning begæredes om, hvor vidt Fr. 21. Maj 1777 endnu var gældende.¹⁾
(Reskr.saml.)

1) I Generalprokurørens Betænkning af 1. September s. A. (der er aftrykt som Note i Reskriptsamlingen) undersøges navnlig Spørgsmaalet om, hvor vidt en for Danmark udkommen Anordning før Aaret 1821 (se kgl. Resol. 6. Juni 1821) ved at oversendes til Færøerne og der at blive tinglæst, ubetinget er bleven anvendelig der. Generalprokurøren udtaler herom bl. a., at, da det danske Kancelli, den Gang det i 1821 tog under Overvejelse, hvilke af de i Aaret 1820 udkomne almindelige Anordninger der uden Forandring kunde udvides til at gælde ogsaa paa Færøerne, fandt det nødvendigt herom at erhverve Kongens Resolution, er det derved formentlig erkendt, at de for Danmark udgivne Anordninger ikke ligefrem kunne anses anvendelige paa Færøerne, selv om de ere blevne tinglæste der, og det vilde være lidet stemmende med Bestemmelserne i kgl. Resol. 6. Juni 1821, om alle tidligere for Danmark udgivne Anordninger skulde, uagtet ingen Undersøgelse om deres Anvendelighed paa Færøerne havde fundet Sted, anses der anvendelige, blot fordi de vare tinglæste sammested. Spørgsmaalet om Anvendeligheden af en før 1821 udgiven almindelig, paa Færøerne tinglæst Anordning maa saaledes (uden for de enkelte Tilfælde, i hvilke særlig Resolution foreligger, jfr. f. Eks. Kanc. Prom. 23. Juni 1798) besvares efter Hensynet til, om den paagældende Anordning efter de lokale og øvrige Forhold i det hele kan finde Anvendelse

Lov om Udvidelsen af Forordningen af 1854
21. Maj 1845 til Færøerne.¹⁾ Forordningen af 4. Jan. 21. Maj 1845, indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv, skal være anvendelig paa Færøerne, dog med følgende Modifikationer: Ved § 11: at N. L. 5—13—44 træder i Stedet for D. L. 5—14—46; ved § 19: at de paa Færøerne gældende Regler, med Hensyn til, hvorledes umyndiges Midler skulle sikres, træde i Stedet for de i Slutningen af denne § nævnte Bestemmelser;²⁾ ved § 24: at det her foreskrevne Varsel af 6 Uger forlænges til 6 Maaneder; ved §§ 25 og 26: at de i disse §§ indeholdte Bestemmelser om Selvejrbøndernes Testamenter bortfalder;³⁾ ved § 31: at Bestemmelsen i denne § om Brugen af stemplet Papir bortfalder; ved § 32: at § 37 i Sportelreglem. af 30. Marts 1836 træder i Stedet for den paaberaabte Bestemmelse i Sportelreglem. af 22. Marts 1814, og at den i §en ommeldte Forhøjelsesaftgift bortfalder i Henhold til Sportelreglem. af 1836 § 68;⁴⁾ ved § 33: at der i Stedet for denne § træder følgende Bestemmelse: «Den Forandring i den ved Loven foreskrevne Arvegangsmaade, som nærværende Forordning indeholder, træder først i Kraft med Hensyn til den Arv, der falder efter 31. December 1854. Ligeledes ville de før bemeldte Datum oprettede Testamenter og udstedte Afkald og Ægtepagter være at bedømme efter den hidtil gældende Ret; dog hvad Testamenter angaar, saaledes at de af dem, som, bedømte efter nærværende Anordning, vilde med Hensyn til Form og Indhold være retsgyldige, staa ved Magt uden Konfirmation, om de end ikke ere overensstemmende med de hidtil gældende Lovforskrifter»; ved § 34: at der i Stedet for de Bestemmelser, som i denne § indeholdes angaaende de Steder, hvor Eksemplarer af Forordningen skulle nedlægges, følges den Regel, at et Eksempel deraf og af denne Lov henlægges hos en af Kirkeværgerne i hvert Sogn.

1) Lov Nr. 120 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret i uskiftet Bo gælder for Færøerne.

2) Se Kanc. Skr. I. August 1837.

3) Se Lov 4. Marts 1857, hvorved Udstykning af det private Jordegods paa Færøerne søges indskrænket, §§ 6—16.

4) Reglem. 1836 § 37 er nu afløst af Skiftegebyrlov 30. November 1874 § 3 sidste og næstsidste Punktum.

Lov om Udvidelse af nogle for Danmark udkomne almindelige Anordninger og Love til Færøerne. Efternævnte for Danmark udkomne almindelige Anordninger og Love skulle være anvendelige for Færøerne: — — **2.** Kancellis Plakat af 28. Januar (allerhøjeste Resolution af 17. Januar) 1840, angaaende Udlændinges Ret til Lægepraksis, naar de have underkastet sig Eksamen her i Landet. — — — **7.** Forordning af 28. Juli 1841, indeholdende nærmere Bestemmelser om Underpant i rørligt Gods m. m., dog træder N. L. 5-3-39 i Stedet for D. L. 5-3-28 i Forordningens § 1, og den i samme § foreskrevne Tidsfrist af 12 Uger fra Anordningens Dato forandres for Færøerne til Aar og Dag fra denne Lovs Dato. — — — **14.** Forordning af 21. Juni 1844, angaaende den Tilbagesøgningsret, som i Fremtiden skal tilkomme den ældre Ejer af kongelige Obligationer og andre offentlige Pengeeffekter fra yngre Besiddere. — — — **16.** Forordning af 23. April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse; dog saaledes, at kongelig Resolution af 16. Oktober 1833 fremdeles bliver gældende, at det i § 9 ommeldte Pligtarbejde ydes efter N. L. 2-21-60 og de særligt for Færøerne givne Bestemmelser, samt at §§ 5 og 7 bortfalde. — — — **20.** Lov af 5. April 1850 om fremmede Jøders Adgang til at opholde sig her i Riget. — — — **24.** Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug; dog vil i Stedet for § 11 træde følgende Bestemmelse: «Enhver, der i et periodisk Skrift anser sig personlig angreben, eller som ønsker at berigtige ham vedkommende Meddelelser i Skriftet, kan i dette fordre uden Betaling optagen en Bekendtgørelse om Sags Anlæg i Anledning af Angrebet saavel som om Sagens Udfald, eller en Berigtigelse, der dog ikke maa optage mere en $\frac{1}{4}$ Nummer, eller en Henviisning til en Berigtigelse i et andet Skrift. Denne Optagelse skal ske i et af de to første Nummere af Skriftet, som udgives, efter at Optagelsen bevislig er forlangt; dog skal Udgiveren ikke i noget Tilfælde være forpligtet til i et Nummer at optage flere saadanne Bekendtgørelser eller Berigtigelser, end der kunne faa Plads paa en Fjerdedel af Nummeret. Undladelse af at

efterkomme denne Forpligtelse straffes med Bøder **1854**
fra 20 til 100 Rbd., og den begærte Optagelse 4. Jan.
kan fremtvinges ved daglig Mulkt efter Rettens
Kendelse».

Lov om Ordning af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne. 1. Marts
1. Kapitel.
Om Skolevæsenet i Thorshavn. — — — A. Om Realskolen.¹⁾ — — — B. Om Almueskolen.²⁾ § 13.
Ethvert Barn i Thorshavns By, som har fyldt sit 7. Aar, kan optages i denne Skole; ligeledes de Børn, hvis Forældre eller Værger bo paa Husegaards og Aalekærs Grunde. Enhver Familiefader eller Værge udenfor Thorshavn kan desuden lade sine Børn optage til Undervisning i denne Skole, for saa vidt Pladsen tilsteder det. — — — § 21.
De i denne Lovs §§ 11 og 12 anførte Bestemmelser ere i lige Maade gældende for Almueskolen.³⁾
C. Om Lærerne ved Realskolen og Almueskolen samt om disse Skolers Bestyrelse og de til samme henlagte Indtægter. — — — § 26. Skolekommissionens Virksomhed skal bestaa i at have Indseende med, at, hvad der ved denne Lov er befalet eller som af Direktionen bliver foreskrevet med Hensyn til Orden og Disciplin, overholdes; at alle lokale Hindringer for Skolens Velfærd, for saa vidt ske kan, ryddes af Vejen, og at alle til Skolerne hørende Bygninger, Læseværelser og Inventariegenstande holdes i tilbørlig Stand. — — — § 28.
Naar nogen, være sig Lærer eller anden, har noget Forslag at gøre eller nogen Bemærkning at ytre, hvorved han tror at kunne fremme Skolens Tarv eller deri afhjælpe nogen Mangel, kan han henvende sig derom enten til Skolekommissionen eller umiddelbart til Direktionen. I første Tilfælde indsender Kommissionen Andragendet med dens Betænkning til Direktionen; i sidste Tilfælde

1) Se nu Bek. 54 af 22. Februar 1910.

2) Se nu Bek. 98 af 3. Maj 1927.

3) § 11 1. Pkt. bestemmer; Børn, som have smittende Udslæt, maa ej, forinden de ere helbredede, besøge Skolen. — Den øvrige Del af §en bortfaldet ved Epidemiloven. § 12 bestemmer: I Behandlingen af Børnene have Lærerne at rette sig efter den denne Lov vedføjede Instruks.

1854 indhenter Direktionen de Oplysninger, som den anser fornødne. — — — § 30. Skoledirektionen skal bestaa af Amtmanden og Provsten og et af Lagtingets Medlemmer, som dertil aarlig af Tinget vælges. § 31. Under Skoledirektionen er henlagt Overtilsynet med Skolerne; den har derfor at paase, at Skoleregnskabet betimelig aflægges, at samtlige ved Skolen ansatte forsvarlig udføre deres Hverv, og at denne Lovs Bestemmelser nøje overholdes. Dens Medlemmer samles en Gang hvert Fjerdingaar, naar ikke hyppigere Samlinger behøves, og forhandle og afgøre da alle Skolerne vedkommende Sager. — — — § 33.¹⁾ Foruden de i denne Lov bestemte Skolepenge og Bøder henlægges til forannævnte Skoler følgende Indtægter: 1. Renterne af de Skolevæsenet ved kongelig Resolution 7. Januar 1829 skænkede 6000 Rd. 2. Det ved Reskript 18. April 1832 bestemte aarlige Deputat af Handelens Kasse, stort 112 Rd., hvilket ved Handelens Frigivelse vil blive overtaget af Statskassen, samt desuden aarlig 400 Rd. af Handelens Overskud, saa længe den føres for kongelig Regning. 3. Den nedlagte Latinskoles Midler i Overensstemmelse med Resolution 14. Januar 1829. 4. Renten af en hos Stiftøvrigheden indestaaende Kapital af 112 Rd. 5. Lejen af 2 Marker Jord, som Skolevæsenet ejer paa Suderø, eller Renten af den Kapital, hvorfor de maatte blive afhændede. 6. 1 pCt. af enhver Grindefangst, overensstemmende med Reglement 1. November 1832 § 18.²⁾ 7. Frivillige Gaver. 8. Legater, som enten ere eller maatte vorde skænkede til Anvendelse i Almindelighed eller efter særegne Bestemmelser.

2. K a p i t e l. Om Undervisningsvæsenet paa Landet. § 34.³⁾ — — — § 35. Skønt der indrømmes Beboerne paa Landet Frihed til selv at ordne og indrette deres Undervisningsvæsen, skal det dog strengt paases, at ethvert Barn over 7 Aar erholder tilstrækkelig Færdighed i Læsning samt fornøden Religionskundskab.⁴⁾ — — — § 39.⁵⁾ Lige-

1) Jfr. Lov 126 af 27. Maj 1908 § 24.

2) Nu Bek. 137 af 14. Juni 1909 § 19.

3) Se nu Lov 28. Februar 1872 § 16 og Anordning Nr. 11 af 16. Januar 1912.

4) Forandret ved anf. Lov § 16.

5) Jfr. anf. Lov 88 15 og 16.

som det i Almindelighed skal være Pligt for Præsten at paase, at Undervisningen fremmes, saaledes skal det i Særdeleshed være hans Pligt at have nøje Tilsyn med, at ethvert Barn erholder den i § 35 befalede Undervisning. Hed Hensyn hertil skal Præsten, saa tidt hans Lejlighed tillader det, undersøge Børnenes Fremgang, enten ved Besøg i Forældrenes Boliger eller ved at lade Børnene fra flere nær ved hinanden liggende Bygder samles og underkastes Prøve. Naar en saadan offentlig Prøve af Sognepræsten er berammet afholdt, skulle Forældre og Værger være pligtige at lade ethvert Barn fremstille sig. § 40. Naar Forældre, Værger og Husbonder, uagtet gentagne Paamindelser og Formaning, ikke ville skaffe deres Børn og Tyende den fornødne Undervisning, men vise Genstridighed i denne Henseende, skulle Undervisningskommissionerne paa Landet have den samme Magt og Myndighed som Skolekommissionen i Thorshavn (§ 20).¹⁾ § 41. Overtilsynet med Børneundervisningen paa Landet skal bero hos den i § 30 ommeldte Direktion. § 42. Til Skoledirektionen skal der fra de forskellige Undervisningskommissioner gennem Sognepræsten aarlig i hvert Aars Marts Maaned indsendes Indberetning om, hvorledes med Undervisningen i de forskellige Bygder i det forløbne Aar er tilgaaet, og om, hvilken Fremgang Børneundervisningen har nydt.²⁾ § 43. Hvert femte Aar har Skoledirektionen at indsende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet en Indberetning om Undervisningsvæsenets Tilstand paa Færøerne. § 44. Denne Lov træder i Stedet for det provisoriske Reglement for Almueskolevæsenet paa Færøerne af 28. Maj 1845, som herved ophæves. § 45. Forandringer i §§ 2—12, 14—24, 26—29 samt 31 og 32 kunne efter Lagtingets Indstilling foretages af Kongen.

Instruktion for Lærerne ved Thorshavns Skoler.³⁾ I Henhold til Lov om Ordningen af

1. Marts

1) Forandret ved anf. Lov § 16.

2) Jfr. nu anf. Lov § 16.

3) Jfr. Regulativ for Lærerraadet ved Thorshavns Mellem- og Realskole af 27. Juni 1905.

1854 Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne af
 1. Marts 1. Marts 1854 § 12 er følgende Instruks for Lærerne
 ved Thorshavns Skoler approberet af Ministeriet
 for Kirke- og Undervisningsvæsenet: § 1. Første-
 læreren skal have det daglige Tilsyn med Real-
 skolen og paase, at Undervisningen meddeles
 overensstemmende med den lagte Plan. Det nær-
 meste Tilsyn med Almueskolen paahviler som
 hidtil Sognepræsten. § 2. Under Undervisningen
 bør Lærerne stedse have for Øje, hvad der skal
 være Formaalet for deres Virksomhed, nemlig:
 at danne de unge til at vorde kristelige, retskafne,
 sædelige, efter deres Stand og Stilling oplyste og
 for Samfundet gavnlige Mennesker. § 3. I deres
 Forretninger skulle Lærerne stedse vise sig med
 Værdighed og Anstand, haandhæve Orden i Sko-
 lerne og selv vise den ved nøjagtigt at møde og
 samvittighedsfuldt at undervise til de bestemte
 Tider, ved ufravigeligt at følge de approberede
 Lektionstabeller og ved nøjagtigt at føre de befa-
 lede Protokoller. § 4. Læreren bør omgaas Bør-
 nene med Blidhed og Venlighed, formane de let-
 sindige, behandle de ulydige med Alvor og irette-
 sætte og advare dem, som forse sig. Naar gen-
 tagne alvorlige Advarsler ikke frugte, naar
 Udelukkelse fra Deltagelse i de øvrige Børns
 Fritid eller Nedflyttelse er forgæves anvendt som
 Straf, saa at den unge vedbliver at vise enten
 afgjort Dovenskab, Uagtsomhed eller Ulydighed,
 ja vel endog Genstridighed, og Lærerne da nødes
 til at straffe strængere, bør de gøre det med Rolig-
 hed og aldrig med Haardhed. Naar de anse det
 for nødvendigt at anvende legemlig Straf, have de
 at bruge et lidet Ris til de Børn, som ere under
 10 Aar, og til de større en Skolekommissionen
 forud forevist tynd Tamp uden Knuder. Paa
 anden Maade maa legemlig Straf ikke anvendes,
 hverken Stød eller Slag med Haanden maa gives,
 ligesom ej heller nogen Straf maa bruges, hvorved
 Barnets Æresfølelse kunde kvæles. Virker den
 anvendte Straf ej til Barnets Forbedring, anmærkes
 det i Skolejournalen og anmeldes for Skolekom-
 missionen. § 5. De Børn, som udmærke sig ved
 Flid og sædelig Opførsel, bør opmuntres og beløn-
 nes, dog saaledes, at ej Forfængelighed eller Egen-

nytte derved vækkes. Belønningen maa helst **1854**
bestaa dels i at tilstaa dem mere Frihed, dels i at **1. Marts**
vise dem en hædrende Tillid, og dels i udenfor
Skoletiden at meddele dem en eller anden gavnlig
Anvisning og Undervisning. § 6. Skolernes Lærere
bør omhyggeligen paase, at Børnene holde sig
renlige; dersom deres Bestræbelser herfor have
været forgæves, og de uden Nytte have erindret
Forældrene desangaaende, bør de anmelde saadanne
urenlige Børn, saavel som de med smittende Udslæt
befængte, for Skolekommissionen til dens videre
Foranstaltning. Lærerne maa og sørge for, at
Skoleværelserne holdes rene og ugentligt jævnlig
fejjes, samt drage Omsorg for, at Vinduerne opluk-
kes og Stuerne udluftes, medens Børnene ere fra-
værende.

Indm. Skr., hvorved den Kongen tilfaldende **20. Marts**
Jordehval af Døglinger indtil videre overlades
Kongslejlændingerne og Odelsbønderne i Kvalbo
for $1\frac{1}{3}$ Pot Tran pr. Skind.¹⁾
(Utr.)

K. U. M. Skr.,²⁾ hvorefter Læsning ved Kirke **23. Marts**
stævne kan ske (ved Degnen eller Kirkelæseren
for Kirkedøren efter endt Gudstjeneste), uden at
Præsten forud skal gøres bekendt med Indholdet
af Bekendtgørelsen.
(Utr.)

Indm. Skr., hvori meddeles **1.** at Sysselman **1855**
den altid er berettiget til at beregne sig Auktions **31. Jan.**
salær efter Sportelreglement 30. Marts 1836 § 40
samt Inkassationsalær — for saa vidt ikke Beta-
ling erlægges kontant ved Hammerslaget — af
Beløb, der udbringes ved Realisation af de Hval-
parter, der i Henhold til Grindereglement **1. No-**

1) Jfr. Rentek. Skr. 3. April 1847 og Justm. Skr. 16. De-
cember 1865.

2) Jfr. Lov for Færøerne (Nr. 59) af 1. April 1912 om
Ophævelse af Kundgørelse ved Kirkestævne m. m.

1855 vember 1832 § 29¹⁾ tilfælde den økonomiske Fond;
 31. Jan. **2.** at der for Vurderingen af de i Slutningen af Paragraffen nævnte opflydte eller opfiskede Hvaler kan beregnes Gebyr efter Sportelreglementets § 62 saavel til Sysselmanden som til Vurderingsmændene, dog kun under Forudsætning af, at Sysselmanden og Vurderingsmændene maa foretage særskilt Rejse til Hvalstedet for at udføre Forretningen;
3. at der under samme Forudsætning kan beregnes Gebyr efter Sportelreglementets § 65 til Auktionsvidnerne.
 (Utr.)

21. Marts **Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne.** § 1. Statskassens Eneberettigelse til Handel paa Færøerne skal fra 1. Januar 1856 være hævet. Fra den nævnte Tid skal Handelen paa Øerne staa aaben saavel for Indlændinge som for Fremmede; dog skal ved Siden deraf Handelen for Statskassens Regning fortsættes indtil 1. Juli næstefter, men i Løbet af dette Tidsrum skal det være Regeringen overladt efterhaanden at inddrage Handels-Etablissementerne udenfor Thorshavn. § 2. Fra det i § 1 nævnte Tidspunkt er det saavel Indlændinge som Udlændinge tilladt, under Iagttagelse af de Forskrifter, som denne Lov indeholder, at besejle alle Havne paa Færøerne og der, uden Indskrænking med Hensyn til Tiden, at drive Handel med de i Landet bosatte Handlende og til disse at afhænde eller hos dem til Forhandling at oplægge de indførte Varer i store og smaa Partier.²⁾ Saa skal det og staa dem frit, i et Tidsrum af 4 Uger paa hvert Sted at drive Handel umiddelbart med Indbyggerne; dog maa denne Handel kun drives fra Skib og ikke paa Landet selv, hvad enten saadant sker i opførte Skure eller i en opsat Bygning eller i Telt eller i noget andet Lokale.³⁾ § 3. Fremmede Staters Under-

1) Nu Bek. 137 af 14. Juni 1909.

2) Jfr. Lov 13 24. Januar 1915 om Handelsrejsende og Lov 115 af 4. April 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m.

3) Ifølge Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 15 erlægges for at drive Handel fra Skib med Indbyggerne en Kendelse af 25 Kr. til Amtsfattigkassen.

saatter skulle derhos have Adgang til, lige med **1855**
 Indlændinge, at deltage i Kystfarten paa Færøerne ^{21. Marts}
 saavel som i Handelen mellem bemeldte Øer og
 og de øvrige til det danske Monarki hørende
 Lande, dog saaledes at fremmede Skibe af 15
 Kommercelæsters Drægtighed¹⁾ og derunder ikke
 maa benyttes til Vareførsel enten imellem for-
 skellige Havne paa Færøerne eller imellem Færø
 og de øvrige Dele af Monarkiet. § 4.²⁾ Alle til
 Færøerne ankommende Skibe skulle, førend de
 besejler andre Havne paa Øerne, anløbe — — —
 § 5. Af ethvert Skib, der ankommer til Færøerne,
 for der at udlosse eller indlade Varer, bliver der,
 hvad enten Skibet tilhører Indlændinge eller Udlæn-
 dinge, og uden Hensyn til, om det er ladet eller
 gaar i Ballast, eller til Ladningens Indhold, at
 erlægge en Afgift af 2 Rdl. for hver Kommerce-
 læst af Skibets Drægtighed.³⁾ De Skibe, som
 alene benyttes i den færøske Kystfart, saavel som
 Fiskefartøjer⁴⁾ og andre Skibe, som løbe ind i en
 af de færøske Havne blot for at forsyne sig med
 Provisioner eller andre til Skibets Brug nødven-
 dige Genstande og i øvrigt ej befatte sig med
 Udlosning eller Indladning af Varer, skulle være
 fritagne for den ovennævnte Læsteafgift.⁵⁾ Det
 samme skal gælde, naar et Skib i Havaritilfælde
 losses noget af Ladningen, for saa vidt det intet
 af denne forhandler eller efterlader, men indtager
 den igen og afgaar med den alene uden anden

-
- 1) Se nu alm. Lov om Skibes Maaling af 15. Maj 1867 § 27, jfr. Lov 92 af 4. Maj 1927. (Ved al Afgiftsberegning, der efter de bestaaende Anordninger retter sig efter Læstedrægtigheden, blive 2 Tons at regne lig 1 Kommercelæst.)
 - 2) Se nu Lov Nr. 177 af 1. April 1921 og Bek. 26 af 25. Februar 1897 § 2, som ændret ved Bek. af 17. Oktober 1930. Jfr. Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 2, 1. Pkt.
 - 3) Ifølge Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14 er Afgiften bortfalden. Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 5 og 6 have imidlertid endnu Betydning derved, at Lov 1892 § 14 paalægger de «der (?: i Lov 1855 §§ 5 og 6) omhandlede Skibe» at erlægge et Gebyr af 5 Øre pr. Ton for Eftersyn af Skibspapirerne i den første Anløbshavn.
 - 4) Se nu Lov (Nr. 59) 23. April 1881 § 3, hvorved der er paalagt fremmede Fiskerskibe et Gebyr af 5 Øre pr. Ton for Eftersyn af Skibspapirerne i hver Anløbshavn.
 - 5) Altsaa ogsaa for Afgift efter Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14.

1855 Fragt. Afgiften beregnes stedse efter danske Kom-
21. Marts mercelæster, og blive de Maal, hvortil fremmede

Skibe ere ansatte, at reducere til danske Kommerce-
læster efter samme Regler, som ved Toldstederne
i Danmark følges, hvad Havneafgifterne angaar.

§ 6. For saa vidt Skibet tilhører en Stat, hvori
danske Skibe eller dissers Ladninger ere under-
kastede højere Afgifter, end om de hørte hjemme
i Staten selv, bestemmer Kongen, om og hvorvidt
der, foruden den i § 5 nævnte Afgift, skal til
Statskassen svares en yderligere Afgift. § 7.¹⁾

— — — § 8. Ethvert Skib, som fra en fremmed
Plads kommer til Færøerne for der at drive Han-
del, skal være forsynet med de fornødne Skibs-
papirer, navnlig til Oplysning om Skibets Læste-
drægtighed og Nationalitet, med en Vareforteg-
nelse, som nøjagtigen angiver Ladningens Indhold,
og hvis Rigtighed skal være attesteret af den
danske Konsul eller, hvor ingen Konsul er, af
Øvrigheden paa Stedet, samt med behørig Beviser
for, at hverken Mæslinger, Kopper eller andre
smittefyldte Sygdomme ere herskende paa det Sted,
hvorfra Skibet er afsejlet, eller blandt Mandskabet,²⁾
hvilke Bevisers Rigtighed ligeledes skal være
attesteret af den danske Konsul eller Øvrig-
heden paa Stedet.³⁾ For hver Klasse af disse
Attestationer tilkommer der den danske Konsul 6
Skilling pr. dansk Kommercelæst af Skibets Dræg-
tighed.⁴⁾ Skibe, som fra indenlandsk Sted udgaa
til Færø, skulle ligeledes være forsynede med behø-
rige Sundhedsattester⁵⁾ hvorimod den udgaende

1) Ophævet ved Lov (Nr. 70) 7. Maj 1881 § 1.

2) Jfr. Bek. 25. Februar 1897 § 1.

3) Lov for Færøerne Nr. 368 af 19. December 1911 bestem-
mer: Den Handelsskibe ifølge Lov af 21. Marts 1855
§ 8, Iste Punktum, paahvilende Forpligtelse til at lade
Sundhedspas attestere af den danske Konsul paa Afgangs-
stedet bortfalder, og Sundhedspas anses for lovligt, naar
det er bekræftet eller udstedt af Øvrigheden paa Afgangs-
stedet.

4) Beregnes nu med 6 Øre pr. Ton af Netto-Drægtigheden,
se Konsulats-Gebyrtafst (Nr. 283) 15. December 1893 §
1 Nr. 1 a (Lovtid. Side 997).

5) Saadan Sundhedsattest eller Sundhedspas udstedes af Ka-
rantænekommissionen (udenfor Købstæderne af Embeds-
lægen) og meddeles uden Betaling, se den for det øvrige
Kongerige gældende Lov (Nr. 97) 2. Juli 1880 § 39.

Toldseddel — — — træder i Stedet for Varefor² **1855**
tegnelsen. Saa snart et Skib er indkommet i en ^{21. Marts}
af de i § 4 nævnte Havne, og forinden noget
udlosses af eller indlades i samme, har Skibsføreren
at melde sig i Thorshavn hos Landfogden og i
de øvrige 6 Havne hos vedkommende Sysselmand,¹⁾
til bemeldte Embedsmænd at aflevere de ovenfor
nævnte Skibspapirer og, efter at disse ere befundne
i Orden og derom forsynede med Paategning, at
erlægge den befalede Læsteafgift.²⁾ Skibsføreren
har derhos under sin Haand at tilstille vedkommende
Oppebørselsbetjent en Angivelse af generelt Ind-
hold over Skibet, dets Drægtighed og Ladning.
Skulde Skibsføreren ikke være forsynet med rigtige
Skibspapirer eller behørigt Sundhedspas, skal ved-
kommende Embedsmand være berettiget til at
anstille og navnlig at underkaste Besætningens
Sundhedstilstand den fornødne Undersøgelse, og
er Skibsføreren forpligtet til i det hele at holde
sig de Forskrifter efterrettelig, som af Øvrigheden
gives til Afhjælpning af de forefundne Mangler.³⁾
Ligeledes kan Oppebørselsbetjenten, naar han for-
mener, at Læstedrægtigheden ej er rigtigheden angivet,
foranledige Skibet maalt, hvortil Amtet uden
Ophold skal træffe fornøden Foranstaltning.⁴⁾ Inid-
lertid bliver Læsteafgiften af erlægge i Henhold
til Skibspapirerne og Udlosning at tilstede. Der-
som Maalingen giver det Resultat, at Læstedrægt-
igheden ej er større end den, Skibspapirerne
udvise, afholdes Udgiften ved Maalingen af det
offentlige, i modsat Fald af Skipperen, der da har
at efterbetale det manglende. For den rigtig erlagte
Læsteafgift meddeler Oppebørselsbetjenten Skibs-
føreren Kvittering, og er denne Kvittering Hjemmel
for Skipperen til paa denne Rejse, inden han for-
lader Øerne, at anløbe en eller flere af de andre
færøske Havne uden at betale Læsteafgift.⁵⁾ Naar

1) Jfr. Bek. 25. Februar 1897 § 5.

2) Jfr. nu Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 §§ 2 og 14.

3) Jfr. Lov 177 af 1. April 1921.

4) En saadan Eftermaaling vil der, navnlig efter at Læste-
afgiften er ophævet, ikke lettelig blive Spørgsmaal om
at foretage alene af Hensyn til Afgiften (5 Øre pr. Ton,
Lov 30. Marts 1892 § 14).

5) Jfr. nu Lov (Nr. 44) 30. Marts 1892 § 14.

1855 Skibet efter at have klareret i en af de i § 4 nævnte Havne, anløber en anden af disse Havne, bliver Tilstaaelsen for de rigtigen erlagte Afgifter at forevise i Thorshavn for Landfogden og i de øvrige Havne for vedkommende Sysselmand, og af disse Embedsmænd at forsyne med Paategning om Forevisningen, men anløbes et udenfor bemeldte Havne beliggende Sted, vil Tilstaaelsen være at forevise for den der ansatte Karantæneopsynsmand.¹⁾ Forinden saadan Forevisning og Paategning har fundet Sted, maa aldeles ingen Handel drives fra Skibet hverken ved Salg eller Indkøb. Paa hvert Sted, hvor noget er ladet eller losset, skal til vedkommende Oppebørselsbetjent indsendes Beretning derom.²⁾ § 9. Den Toldfrihed, som hidtil har været tilstaaet Færøerne, skal indtil videre vedblive saavel for de Varer, som fra et indenlandsk Sted udføres til bemeldte Øer, som naar færøske Varer indføres til et andet indenlandsk Sted, og skal derhos den Afgift af 1 pCt., som hidtil er blevet erlagt ved færøske Varers Udførsel fra Danmark til fremmede Steder, for Fremtiden bortfalde. Saa skal og Tilkøbsafgiften forblive ukrævet for Skibe af 16 Kommercelæsters Drægtighed og derunder, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Fiskeri og Vareførsel mellem selve Færøerne, saa længe de finde saadan Anvendelse.³⁾ § 10. Ret til at drive Handel⁴⁾ paa Færø skal tilkomme enhver, som der holder Dug og Disk,⁵⁾ som er 25 Aar gammel⁶⁾ og af uplettet Rygte.

1) Se Bek. 25. Februar 1897 § 6.

2) Jfr. Justm. Skr. 28. Oktober 1857.

3) Ifølge Lov (Nr. 32) 11. Marts 1892 skal § 9, sidste Pkt., affattes saaledes: «Skibe, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Vareførsel mellem selve Færøerne eller Fiskeri, fritages for Tilkøbsafgift. Gaa de over til at benyttes paa anden Maade, bliver Tilkøbsafgift at erlægge efter de for det øvrige Kongerige gældende Regler». [Tilkøbsafgiften er 3 pCt. af Købesummen eller Taksationsværdien; dog for Fyrreskibe (3: Skibe byggede af europæisk Fyr) paa 100 Tons Drægtighed eller derover kun 2 pCt.]

4) Cfr. § 4 2. Stk. i Lov for Færøerne Nr. 115 af 4. April 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m.

5) Jfr. Justm. Skr. 13. Juli 1865.

6) Af Justm. Skr. 3. Juli 1893 fremgaar, at «25 Aar» ikke er ensbetydende med Myndighed.

Dog skal den, som agter at nedsætte sig som **1855**
 Handlende, i Forvejen hos Sorenskriveren¹⁾ er^{21. Marts}
 hverve et Antagelsesbrev til at maatte etablere
 Handel paa det af ham opgivne Sted. For et saa-
 dant Antagelsesbrev erlægges til Sorenskriveren¹⁾
 2 Rdl. Rigmønt.²⁾ § 11. Overtrædelser af de
 ovenfor givne Forskrifter om, hvorledes der skal
 forholdes ved Besejlingen af Færøerne, ved Lossen,
 Laden og Handel med Øerne, straffes, for saa vidt
 de ej udgøre en særegen grovere Forbrydelse, saa-
 som Bedrageri eller Forfalskning, med Bøder fra
 10 til 100 Rdl., der i Gentagelsestilfælde fordobles.
 For disse Bøder hæfter saavel Skib som Ladning,
 og kan der af den sidste ved Auktion sælges saa
 meget, som behøves til Mulkens Udredelse og
 Dækning af Omkostningerne. For andre Over-
 trædelser af denne Lov, navnlig for uberettiget
 Handel i Almindelighed, bødes første Gang fra 5
 til 20 Rdl., anden Gang fra 10 til 40 Rdl., tredje
 Gang og fremdeles fra 20 til 60 Rdl. § 12. De
 Fremmede, som besejle Færøerne, ere i øvrigt
 pligtige til at rette sig efter de i Landet gældende
 Love, og er det Politiets Pligt at vaage over denne
 Lovs Overholdelse i det hele og at forfølge Over-
 trædelser af samme som offentlige Politisager. De
 idømte Bøder tilfalde Amtets Fattigkasse. § 13.
 Private Sager mellem de fremmede, der besøge
 Færøerne, og Øernes Beboere, som opstaa i Anled-
 ning af den i denne Lov omhandlede Handel og
 Skibsfart, ville, naar nogen af Parterne det begære,
 være at behandle ved Ekstraret under de for Sø-
 og Gæsterets-Sager foreskrevne Former. § 14. Alle
 om Handelen paa Færøerne udgivne Lovbestem-
 melser skulle, for saa vidt de ikke ere bekræftede
 ved nærværende Lov, være ophævede fra 1. Januar
 1856, dog med Undtagelse af Bestemmelserne om
 Maal og Vægt.³⁾ § 15. Et Aftryk af nærværende
 Lov, om fornødent i engelsk eller hollandsk Over-
 sættelse, bliver af Karantæneopsynet ved Ankom-
 sten til Færøerne at meddele de Skippere, som ej
 dermed ere forsynede.

1) Nu Landfogden ifølge Lov (Nr. 70) 7. Maj 1851 § 2.

2) Nu ifølge sidstanførte Bestemmelse: 50 Kr til lige Deling mellem Færø Amts Fattigkasse og Repartitionsfond.

3) Jfr. Justm. Skr. 18. Juni 1857.

1855 **Justm. Skr.**, hvori udtales, at det, efter at
 5. Juli Færøerne ifølge Valgloven af 29. December 1850
 ere repræsenterede paa Rigsdagen, og Grundloven
 saaledes fuldstændig er traadt i Kraft for bemeldte
 Øer, maa antages, at de af Rigsdagen vedtagne og
 af Kongen stadfæstede Love ogsaa ere gældende
 for Færøerne, naar der ikke i Lovene selv findes
 nogen udtrykkelig Bestemmelse om det modsatte,
 og at saaledes Bestemmelserne i kgl. Resol. 6. Juni
 1821 herved ere bortfaldne. Ministeriet beordrer
 i Henhold hertil de i Aarene 1852–54 udkomne
 Love tinglæste paa Færøerne.
 (Utr.)

17. Okt. **Indm. Skr.** Med Hensyn til, at man hidtil
 paa Færøerne havde som Betingelse for, at nogen
 kunde tiltræde en Fæstegaard, fordret, at vedkom-
 mende skulde være fuldmyndig, enten ved at have
 fyldt sit 25. Aar eller ved at have erhvervet Myn-
 dighedsbevilling, androg Amtmanden, — næst at
 bemærke, at der formentlig ikke findes nogen
 Hjemmel for denne Praksis i den almindelige
 Lovgivning, — om, at det ved Ministeriets Reso-
 lution maatte blive afgjort, om der fremdeles skal
 forholdes paa den ommeldte Maade, eller om der
 kan udfærdiges Fæstebrev til enhver, der er myndig
 under Kurator, naar det forøvrigt godtgøres, at
 han besidder de til at bestyre en Fæstegaard nød-
 vendige Egenskaber. I Gensvar herpaa udtaler
 Ministeriet, at Fæstebrev vel ikke bør nægtes den
 mindreaarige med Kurator, naar Dødsfald eller
 Fæsterens Svagelighed gøre saadant fornødent, men
 at Udstedelsen af Fæstebrev i modsat Tilfælde bør
 udsættes, indtil den paagældende har opnaaet Fuld-
 myndighed.
 (Utr.)

1856 **Lov angaaende Brandvæsenet i Thors-**
 28. Jan. **havn paa Færøerne.** ¹⁾ § 1. I Thorshavn og
 paa den Grund, som regnes til Byen, maa herefter

¹⁾ Jfr. Lov (Nr. 71) 7. Maj 1881 § 5 og Anord. 13. August
 1886.

1856
28. Jan.

paa forhen ubebyggede Pladser ingen nye Bygninger opføres, medmindre Gaden faar en Bredde af i det mindste 12 Alen og Afstanden fra de nærmest omkringliggende Huse og Bygninger bliver 6 Alen. § 2.¹⁾ Ved Opførelsen af Skorstene bliver det at iagttage, at den nederste Del af samme fra Arnestedet og indtil Loftet stedse er forsvarlig opmuret af Mur eller Kampesten, men fra Loftet og opad kunne de fremdeles som hidtil opføres af Bræder. I saadanne af Bræder opførte Skorstene maa alene bruges Tørv eller Stenkul til Brændsel. Dog tillades det Indvaærnerne undtagelsesvis i dem at brænde Brænde for at røge Kød eller Fisk, men alene under den Betingelse, at der haves et nøje og uafbrudt Tilsyn med Ilden, samt at det forud er anmeldt for Landfogden. § 3.²⁾ De, som have Bagerovne, skulle være forpligtede til at holde disse forsynede med stærke og forsvarlige Mure. Naar der ved Bagerovne forefindes Mangler, kan Landfogden forbyde vedkommende at benytte bemeldte Ovne, indtil de forefundne Mangler ere afhjulpne. § 4. Ild eller Gløder maa ikke bæres fra et Hus til et andet, enten over Gaard eller Gade, under aaben Himmel, medmindre det sker i et tillukt Kar. § 5. Ingen maa ryge Tobak paa Steder, hvor Hør, Hamp, Hø, Høvlspaaner eller andre lignende Genstande, som hastig kunne fænge Ild, ere henlagte. I lige Maade maa ingen ryge Tobak under aaben Himmel i Nærheden af Høstakke, uden at Piben er forsynet med Hætte. Ligeledes skal al Skydning paa Gaderne i eller nær ved noget Hus være aldeles forbuden. § 6. Ej heller maa der støbes Lys, smeltes Talg eller deslige, brændes Tran samt koges Tjære, Beg og Fernis om Natten, hvorimod saadant alene maa ske om Dagen under Iagttagelse af fornøden Forsigtighed. § 7. I Byen maa der ikke tørres Korn paa Kølle eller Sodn. Saadant maa kun finde Sted i Huse, som ligge i tilbørlig Afstand fra Byen, efter Landfogdens nærmere Bestemmelse. § 8. Bødkere, Snedkere

1) Jfr. anf. Anordning §§ 1, 2, 3 og 4.

2) Jfr. anf. Anordning § 1, sidste Pkt.

1856 og andre, som med Træ og Spaaner omgaas, skulle
 28. Jan. straks bortskaffe de Spaaner, som falde ved deres
 daglige Arbejde, til et sikkert og afsides Sted,
 hvor ingen Ild eller Lys kommer. § 9. Alle
 Husfædre og Husmødre bør have Indseende med,
 at deres Børn og Tyende forsigtigen omgaas med
 Ild og Lys, og til den Ende især paase, at Lys
 ikke klines paa Vægge, Borde, Bænke eller noget
 andet saadant Sted, at ingen indfinder sig med
 Lys paa Lofter eller andre farlige Steder uden i
 tillukte og velforvarede Lygter, samt at Tørveaske
 ikke udkastes, førend den er ganske kold eller vel
 gennemvædet med Vand. § 10. Alle, som imod-
 tage fremmede, der ankomme til Thorshavn, skulle
 gøre de fremmede bekendte med foranførte Be-
 stemmelser. — — — § 11. Til enhver Embeds-
 bolig skal for Statskassens Regning anskaffes en
 Stige og en stærk Brandhage, forsynet med en
 Jærnkæde, 3 Alen lang, og 2 à 3 Stykker Tov
 paa 12 à 16 Alens Længde, hvilke Stiger og
 Brandhager med Tilbehør stedse skulle forblive
 ved Stederne. — — — § 13. Amtmanden har
 det øverste Tilsyn med Brandvæsenet. I øvrigt
 paaligger det Landfogden som Politimester nøje at
 paase denne Lovs Efterlevelse og navnlig at føre
 Tilsyn med Brandredskaberne. Saa har han og,
 naar Ildsvaade opkommer, at overtage Komman-
 doen derved og træffe saadanne Foranstaltninger
 til Ildens Dæmpning, som han anser at være
 de hensigtsmæssigste. § 14. Til sin Assistent
 antager Landfogden en Mand, som han dertil fin-
 der duelig, ligesom han ogsaa til de vigtigere Be-
 tjeneringer saavel ved Sprøjterne som ved Brand-
 væsenets øvrige Forretninger udvælger dem, som
 han dertil finder bedst skikkede. Ingen kan und-
 slaas sig for at modtage dette Ombud. § 15.
 Alle de af Byens Indvaanere, som dertil maatte
 findes dygtige, skulle være pligtige til efter Land-
 fogdens Ordre at møde tvende Gange aarligen for
 at øves i at omgaas med Sprøjterne og øvrige
 Brandredskaber. § 16. Naar Ildsvaade opkom-
 mer, skulle alle arbejdsføre Mandfolk i Byen være
 pligtige at møde ved Brandstedet og der udføre
 alt, hvad dem af Brandinspektøren eller hans Assi-

stent befales. § 17. ¹⁾ De Udgifter, som Brandredskaberne Vedligeholdelse medfører, udredes af Thorshavns Indvaanere i Forhold til Bygningernes Værdi efter en af Landfogden forfattet og af Lagtinget approberet Ligning. § 18. Alle Forseelser imod de i det foregaaende anførte Bestemmelser samt overhovedet al uforsigtig Omgang med Ild og Lys blive, for saa vidt Forseelsen ikke maatte være af den Beskaffenhed, at en større Straf kan finde Sted efter de almindelige Love, navnlig Forordningen af 26. Marts 1841, jfr. Lov af 20. Februar 1852, ²⁾ at anse enten med Bøder, der efter Omstændighederne og den skyldiges Stand og Vilkaar ansættes for første Gang begaaet Forseelse fra 16. Sk. til 5 Rdl., og i Gentagelsestilfælde fra 32 Sk. til 10 Rdl., eller, hvor særdeles skærpene Omstændigheder ere til Stede, med Fængsel paa Vand og Brød, uden Hensyn til, om Forseelsen har bevirket nogen Skade eller ikke. § 19. Enhver Overtrædelse af denne Lov behandles ved Politiretten efter de for offentlige Politisagers Behandling foreskrevne Regler. § 20. Alle andre Sager, som ellers behandles ved en Brandret, hvor en saadan er organiseret, saasom Undersøgelse af hvorledes en Ildsvaade er opkommen, eller hvilke Uordener under en Ildebrand have fundet Sted, m. v., skulle ligeledes henhøre under Politirettens Behandling og Paakendelse. § 21. De Mulkter og Strafbøder, som falde efter denne Lov, indkasseres af Landfogden og anvendes efter hans af Amtmanden approberede Forslag dels til Belønning for dem, som maatte vise fortrinlig Flid og Virksomhed ved en opkommen Ildsvaade, dels til Understøttelse for dem, som ved en saadan Lejlighed blive beskadigede paa Førlighed eller Lemmer. — — — § 23. Forordningen af 22. Marts 1784 om Brandvæsenet i Thorshavn bliver herved aldeles ophævet.

1856
28. Jan.

1) Jfr. Lov om Byen Thorshavns økonomiske Bestyrelse af 16. Februar 1866 § 17 og Lov 126 af 27. Maj 1908.

2) Se nu Straffelovens 28. Kapitel.

1856 **Lov om Oprettelsen af en Bygningskom-**
 28. Jan. **mission i Thorshavn.** ¹⁾ § 1. Der skal i Byen

Thorshavn oprettes en Bygningskommission, bestaaende af Landfogden, trende af Byens Indvaanere blandt dens Husejere under Ledelse af Landfogden valgte Mænd ²⁾ samt en af Byens Indvaanere, som dertil beskikkes af Amtmanden.

— — — § 3. Bygningskommissionen skal, saa snart dens Medlemmer ere valgte, forfatte en nøjagtig Fortegnelse over de paa Byens Grund værende Vaanhuse samt over de til hvert enkelt af disse hørende Udhuse og ubebyggede Pladser med nøjagtig Angivelse af hver enkelt Bygnings Værdi og Størrelsen af hver Bygnings Grund og Størrelsen af de ubebyggede Grunde, hvilket alt af Kommissionen nøjagtig skal indføres i en dertil indrettet Protokol. Efter at denne Fortegnelse er affattet, skal Kommissionen forfatte en Plan til, hvorledes Byens Gader, offentlige Pladser o. s. v. efterhaanden skulle reguleres. Denne Plan skal derpaa, efter af Amtmanden at være approberet, i Tidens Løb søges realiseret. Udgifterne til Anskaffelse af den fornævnte Protokol, saavel som af de flere Protokoller, Kommissionen maatte finde nødvendige til dens Forhandlinger og Korrespondance, skulle foreløbig, indtil Byen erholder en egen Kasse, udredes ved en Ligning efter de i § 8 foreskrevne Regler. ³⁾ § 4. Naar nogen vil bebygge en nu ubebygget Plads, skal saadant først anmeldes for Kommissionen. Denne skal derpaa undersøge, om Pladsen, efter samtlige tilstedeværende Forhold og navnlig efter den i § 3 nævnte Plan, egner sig til Bebyggelse. Kommissionen har derefter paa Amtets nærmere Approbation at bestemme, om Pladsen maa bebygges eller ej, og i bekræftende Tilfælde at fastsætte den Linie, som bør gives Bygningen til Gaden, og de flere Regler, som samme i Henseende til Sikkerhed mod Ildsvaade, offentlig Orden og Lovlighed saavel ved Bygningens indvendige som udvendige

1) Jfr. Lov (Nr. 71) 7. Maj 1881 § 5 og Anordning 13. August 1886.

2) Jfr. om Byen Thorshavns økonomiske Bestyrelse 27. Maj 1908 § 27.

3) Jfr. anf. Lov af 1908.

Bygningsmaade finder fornødent, at der iagttages. **1856**
 Paa samme Maade skal forholdes, naar nogen af **28. Jan.**
 de i Byen nuværende Bygninger nedrives for al-
 deles at ombygges. **§ 5.** Ved Opførelse af nye
 Vaanhuse paa forhen ubebyggede Pladser skal det
 nøje paases, at de i Lov angaaende Brandvæsenet
 for Thorshavn af 28. Januar 1856 §§ 1, 2 og 3
 foreskrevne Regler angaaende Bygningsmaaden
 iagttages. Dog skal dette ikke være til Hinder
 for Opførelse af Stakitter eller andre saadanne
 Indhegninger, som i Tilfælde af Ildsvaade hurtig
 kunne nedrives. **§ 6.** ¹⁾ Naar det til større Sikkerhed
 i Henseende til Ildsvaade eller for at skaffe en bekvem-
 mere Færdsel eller af Hensyn til den offentlige
 Orden anses nødvendigt, at en Gade gives større
 Bredde, eller at en offentlig Plads udvides,
 skal enhver, som ejer en ubebygget til Gaden
 stødende Plads, være pligtig til at afstaa saa meget
 af sin Grund til Gaden, som maatte anses for-
 nødent, ligesom ogsaa Ejerne af vedkommende
 Bygninger skulle ved Ombygning være forpligtede
 til at indrykke samme efter Behov, begge Dele
 mod en Godtgørelse, som fastsættes og udredes efter
 de i denne Lovs § 8 givne Regler. ²⁾ **§ 7.** ³⁾ Kommis-
 sionen skal føre Tilsyn saavel med alle nye Byg-
 ninger, medens de ere under Opførelse, som med
 de ældre, naar der ved dem foretages Hoved-
 reparationer, og har den nøje at paase, at ved-
 kommende strengt rette sig efter de dem givne
 Forskrifter. **§ 8.** Naar nogen af de i Thors-
 havns By værende Byggegrunde ifølge Bestem-
 melsen i § 6 maa afgives til offentligt Brug eller
 det bliver nogen forment atter at bebygge en saa-
 dan, skal der til Ejeren af Grunden gives en
 Godtgørelse for det Tab, som han derved vil lide,
 hvilken Godtgørelse skal fastsættes efter en billig
 Bedømmelse af Byggegrundens Værdi og øvrige
 tilstedeværende Forhold og Omstændigheder.
 Godtgørelsen bestemmes af Bygningskommissionen
 og approberes af Amtet, hvorefter den saavel som
 de i § 3 ommeldte Udgifter tilvejebringes ved en
 Paaligning paa Byens Indvaanere i Forhold til
 Bygningernes Værdi ²⁾ — — — **§ 10.** Dersom

1) Jfr. Lov (Nr. 69) 7. Maj 1881.

2) Jfr. Loven af 1908.

3) Jfr. Anordn. 13. August 1886 § 11.

1856 nogen, som agter at opføre nogen ny Bygning
 28. Jan. eller ved en ældre Bygning at gøre Forandringer
 eller foretage Hovedreparationer, begynder paa
 Arbejdet, inden han desangaaende har gjort An-
 meldelse for Bygningskommissionen og indhentet
 sammes med Amtets Approbation forsynede skrift-
 lige Bestemmelser, om og efter hvilke Regler der
 maa bygges, bør saavel han som vedkommende
 Haandværksmand, der forestaar Arbejdet, bøde
 fra 5 til 25 Rdl. til Stedets Fattigkasse efter Politi-
 rettens Kendelse, og maa Ejeren derhos taale, at
 Bygningen, for saa vidt den ikke er indrettet efter
 de Regler, som Kommissionen finder, at derved
 burde have været iagttagne, for hans Regning
 nedrives. I øvrigt bør Landfogden, saafremt han
 bringer i Erfaring, at der begyndes paa et Byg-
 ningsarbejde, hvortil Kommissionens Samtykke
 behøves, uden at samme er indhentet, straks for-
 byde, at der med samme videre fortfares. Naar
 nogen ellers gør sig skyldig i Overtrædelse af de
 ham af Kommissionen eller Amtmanden i Hen-
 hold til de foranstaaende Bestemmelser meddelte
 Forskrifter for en Bygnings Opførelse eller Istand-
 sættelse, vil en lignende Mulkt være at anvende,
 dog saaledes at samme kan, efter Sagens Beskaffen-
 hed, yderligere nedsættes indtil 2 Rdl., hvorhos
 den Del af Bygningen, som ikke er indrettet efter
 de givne Regler, kan nedrives.

16. Febr. **Tyendelov for Færøerne. § 1.** Den, der
 har fyldt sit 18. Aar, kan gyldigen bortfæste sig
 som Tyende. Paa yngre Personers Vegne sker
 saavel Indgaaelse som Opsigelse af Tyendefor-
 holdet af Forældre eller andre foresatte, der dog
 kunne bemyndige den paagældende til selv at
 gøre dette. En for en umyndig indgaaet Tyende-
 kontrakt kan ikke være verbindende for Tyendet
 længere end, at det, efter at have opnaaet en Al-
 der af 18 Aar, kan med sædvanlig Varsel, (§ 40)
 opsiges Tjenesten til den første almindelige Skifte-
 tid (§ 11). **§ 2.** Bevilling til at være Fæstemand
 kan meddeles af Øvrigheden paa ethvert Sted,
 hvor der viser sig Trang til at have en Fæste-
 mand. Øvrigheden fastsætter en passende Be-

taling, som den af samme beskikkede Fæstemand maa tage for sine Forretninger, og meddeler ham de fornødne Forholdsregler. **§ 3.** En Fæstemand skal troligen meddele dem, som ved hans Medvirkning ville antage et Tyende, hvad han veed om dets Brugbarhed og andre Egenskaber. anbefaler han som brugbart eller tilforladeligt et Tyende, om hvilket han veed, at det har vist sig udueligt eller er fundet i Utroskab, skal han, foruden at erstatte den Skade, som Husbonden derved lider, bøde fra 5 til 20 Rdl., og kan efter Omstændighederne, hvis han har Bevilling som Fæstemand, dømmes til at have denne forbrudt, hvilken sidste Følge altid indtræder, naar han anden Gang findes skyldig i samme Brøde. **§ 4.** Forleder en Fæstemand et Tyende til at forlade dets Tjeneste for at antage en anden, skal han straffes paa samme Maade, som er bestemt i § 3. **§ 5.** Ønsker nogen sin Tjeneste som Tyende opbudt ved Kirkestævne paa Landet, skal Degnen eller Kirkelæseren foretage saadan Opbydelse uden Betaling. **§ 6.** En afsluttet Overenskomst om Tjenesteforhold er bindende for enhver af Parterne, uden Hensyn til, om Fæstepenge ere givne eller ikke. Ere Fæstepenge givne, afdrages de ikke i Lønnen, medmindre anderledes er vedtaget. **§ 7.** Størrelsen og Beskaffenheden af den Løn og andet Vederlag, som Tyendet skal have for sin Tjeneste, beror ganske paa Overenskomst. Er derom intet vedtaget mellem Parterne, da skal Tyendet have et saadant Vederlag, som paa det Sted, hvor Tjenesten udføres, er almindeligt for et Tyende i lignende Stilling. Hvad i saa Henseende er Regel, afgøres af Politiovrigheden. **§ 8.** Den visse Personer af Bondestanden hidtil paahvilende særegne Forpligtelse til at tage fast Tjeneste bortfalder for Fremtiden. Tjenestetidens Varighed beror paa Overenskomst; dog skal det, naar Kontrakten er indgaaet paa flere Aar, eller under saadanne Betingelser, at Tyendet derefter kan blive bundet paa flere Aar, staa i Tyendets Magt, imod at betale Husbonden saa meget, som Lønnen udgør for et halvt Aar, og opsige Tjenesten med et halvt Aars Varsel til en af de almindelige Skiftetider. **§ 9.** Er ingen vis Tjeneste-

1856
16. Febr.

1856 tid vedtagen, anses Tyendeforholdet stiftet saa-
 16. Febr. ledes, at det med 3 Maaneders Opsigelsesfrist kan
 hæves til en af de almindelige Skiftetider. § 10.
 En Overenskomst om Tjeneste for kortere Tid
 end 1 Maaned, uden at Forlængelse, naar Opsigelse
 undlades, skal indtræde, henregnes ikke til
 Tyendekontrakter. § 11. Skiftetid for Tyende,
 der tager Tjeneste halvaarsvis eller paa længere
 Tid, er, naar ej anderledes vedtages, hvert Aars
 1. Maj og 1. November. § 12. Til den ved-
 tagne Tid er Tyendet pligtigt at begive sig i
 Tjeneste og Husbonden pligtigt at modtage samme,
 og ingen af Parterne kan frigøre sig fra denne
 Forpligtelse ved at tilbagebetale eller overlade
 Fæstepengene. Hvad ovenfor og i øvrigt i denne
 Lov er sagt om Husbond, gjælder om enhver,
 som holde Tyende. § 13. Vægrer Husbonden
 sig uden lovlig Grund ved at modtage Tyendet i
 sin Tjeneste til aftalt Tid, kan Tyendet beholde
 Fæstepengene, som maatte være givne, og des-
 uden fordre Løn for den vedtagne Tjenestetid,
 dog ikke over et halvt Aar, og Kostpenge lige-
 ledes for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke over
 8 Uger. Kostpengene bestemmes, naar deres
 Størrelse ikke er vedtagen, efter Billighed og hvert
 Steds Skik og Brug, fra 10 til 20 Sk. Rigsmønt
 om Dagen. § 14. Flytter Husbonden efter at
 have fæstet et Tyende og før Tjenestetidens Be-
 gyndelse, længere end 1 Mil bort fra det Sted,
 hvor Tjenesten efter Aftalen med Tyendet for-
 udsættes at skulle tiltrædes, er Tyendet ikke plig-
 tigt at overtage Tjenesten og har Ret til at be-
 holde Fæstepengene. Er Husbonden flyttet fra
 Færøerne, kan Tyendet endvidere fordre Løn for
 den vedtagne Tjenestetid, dog ikke for mere end
 et halvt Aar. Hvis Tyendet ikke 4 Uger før
 Tjenestens Tiltrædelsestid er underrettet om sidst-
 nævnte Flytning, tilkommer det endvidere Kost-
 penge efter § 13 for den vedtagne Tjenestetid,
 dog ikke over 8 Uger. Naar et Tyende gaar i
 Tjenesten, uagtet Husbonden er flyttet fra det Sted,
 hvor den skulde tiltrædes, skal Husbonden betale
 de Tyendet derved forårsagede Flytningsomkost-
 ninger. § 15. Husbonden kan af følgende Grunde
 nægte at modtage et fæstet Tyende, medmindre

han allerede ved Antagelsen har kendt Grunden: **1856**
 1) naar det har været hensat til Strafarbejde, eller har 16. Febr.
 begaaet Tyveri, Bedrageri eller anden i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse; 2) naar det i sin seneste Tjeneste har gjort sig skyldig i Fornærmelser i Gerning mod Husbonden eller de til hans Familie hørende Personer; 3) naar der er Børn i Huset, og Tyendet i en foregaaende Tjeneste har forledet Husets Børn til slette Handlinger; 4) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte, og som det udtrykkeligen har angivet at besidde; 5) naar det har nogen smitsom eller væmmelig Sygdom; 6) naar det formedelst Sygdom eller Legemsskade er uskikket til at udføre sit Arbejde, eller naar et ugift Tyende er frugtsommeligt; 7) naar det ved sin Antagelse har skuffet Husbonden med falsk Skudsmaal. Husbonden har i saadanne Tilfælde intet at betale Tyendet og kan forlange de givne Fæstepenge tilbagebetalte. **§ 16.** Kommer Tyendet ikke i Tjenesten den fastsatte Dag, er Husbonden berettiget til at antage et andet Tyende. Indfinder imidlertid det udeblevne Tyende sig i Løbet af næste Dag, eller, hvis Udeblivelsen ikke kan tilregnes det, og Kontrakten er indgaaet paa et halvt Aar eller længere Tid, inden Forløb af 8 Dage, og i begge Tilfælde intet andet Tyende i dets Sted endnu er antaget, er Husbonden pligtig at modtage det. Indfinder det sig først senere i Tjenesten, beror det paa Husbonden, om han vil modtage det eller ikke. **§ 17.** Et Tyende, der kommer for sent i Tjenesten, men dog modtages i denne, taber Ret til saa stor Del af Løn og Kostpenge, som svarer til den Tid, i hvilken det er udeblevet, og skal desuden, hvis Udeblivelsen kan tilregnes det, bøde for hver Dag af samme $\frac{1}{2}$ Rdl. til Politikassen, hvilke Bøder kunne indeholdes i Lønnen. **§ 18.** Det Tyende, som uden at være hindret ved Sygdom eller anden lovlige Undskyldning ikke indfinder sig i Tjenesten i rette Tid, skal, naar Husbonden af den Grund lovligen vægrer sig ved at modtage det, eller det aldeles udebliver, tilbagebetale Fæstepengene, erlægge til Husbonden saa meget, som den betingede Løn

1856 udgør for Halvdelen af den vedtagne Tjenestetid, dog ingen Sinde for længere Tid end et halvt Aar, og bøde fra 2 til 20 Rdl. Kun under særdeles formildende Omstændigheder maa de Bøder, som idømmes Tyendet, være mindre end halvt imod det Beløb, der forbrydes til Husbonden.

§ 19. Bliver et Tyende uden egen Brøde ude af Stand til at tiltræde Tjenesten, da er det kun pligtig at tilbagebetale Fæstepengene. **§ 20.** Holder en Husbond ulovligen et Tyende tilbage i Tjenesten efter Skiftetiden, skal han, saafremt andre Love ikke efter Gerningens Beskaffenhed medføre større Straf, bøde fra 5 til 50 Rdl. og give Erstatning for den Skade, som derved forårsages. Hindrer han Tyendet fra at komme i rette Tid i en anden Tjeneste, som det har paataget sig, og denne derved tabes, skal han til Tyendet betale, foruden Beløbet af tilbagebetalte Fæstepenge, saa meget, som Tyendet, hvis det var blevet bortvist fra den paatagne Tjeneste, skulde haft i Løn og Kostpenge efter Bestemmelsen i § 13, og til den anden Husbond, der havde fæstet Tyendet, erlægge halvt saa meget, som den af ham tilsagte Løn udgør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingen Sinde mere end Lønnen beløber for et halvt Aar. **§ 21.** Kan Tyendet bevise, at Husbonden i det sidste Halvaar, førend Tyendet skal tiltræde Tjenesten, har mishandlet eller sultet sit Tyende eller søgt at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger, kan Tyendet, dersom det derom var uvidende paa den Tid, da det paatog sig Tjenesten, ikke tilpligtes at gaa i denne, men det skal dog, hvis det udebliver, tilbagebetale de modtagne Fæstepenge. **§ 22.** Om et Tyende endog har ladet sig fæste til en vis Art af Tjeneste, skal det dog være pligtigt at deltage i anden til dets Stilling og Evner passende Gerning, som Omstændighederne kunne fordre, navnlig naar de, der skulde have udført samme, ved Sygdom eller andet Forfald ere for en Tid forhindrede deri, ligesom det i Almindelighed efter Evne bør fremme Husbøns væsenets Bedste. Ethvert Tyende maa underkaste sig den huslige Orden hos Husbonden. **§ 23.** Uden Husbondens Samtykke er Tyendet ikke be-

føjet til at lade sin Tjeneste udføre af andre. **1856**
§ 24. Heller ikke maa Tyendet uden Husbon- 16. Febr.
dens Tilladelse forlade Huset i egne Anliggender,
eller blive borte længere end tilladt. **§ 25.** Al den
Skade, som Tyendet paafører Husbonden af For-
sæt, Uagtsomhed eller Mangel paa nogen særegen
Art af Dygtighed, der udkræves til bestemte For-
retninger, hvortil Tyendet har ladet sig antage, skal
det erstatte, og Erstatningen kan af Husbonden
indeholdes i Lønnen. **§ 26.** For Ulydighed mod
Husbonden eller den, som paa Husbondens Vegne
kan befale over Tyendet, skal dette bøde fra 1
til 10 Rdl. For Trods og for Opsætsighed skal Tyen-
det dømmes enten til lige Bøder eller til simpelt
Fængsel eller Fængsel paa Vand og Brød i indtil
5 Dage. For fornærmelige Ytringer anvendes de
samme Straffe, og for Modstand eller Fornærmelse
i Gerning Fængsel paa Vand og Brød fra 5 til
20 Dage, for saa vidt der ikke efter andre Love
er forskyldt en større Straf. **§ 27.** Hustugt er
det mandlige Tyende underkastet, indtil det bliver
18 Aar, og det kvindelige Tyende, indtil det bliver
16 Aar gammelt. Naar Hustugt anvendes paa et
saadant Tyende for de i § 26 nævnte Forseelser,
bortfalde de sammesteds fastsatte Straffe.
§ 28. Kommer Tyendet i Fængsel, uden at saa-
dant kan lægges Husbonden til Last, og dets
Tjeneste ikke straks ophører, taber det Fordring
paa Løn for den Tid, Fængslingen varer. **§ 29.** Hus-
bonden er pligtig at betale Tyendet Løn paa de
Tider, som i saa Henseende mellem dem ere
vedtagne. Har ingen Aftale fundet Sted angaaende
Betalingstiden, forfalder Lønnen til Betaling for
det Tyende, der er fæstet halvaarsvis eller paa læn-
gere Tid, til de almindelige Skiftetider, hver Gang
for det sidst forløbne Halvaar, og for et Tyende,
som er fæstet paa kortere Tid, ved Enden, saavel
af den oprindelig vedtagne, som af den ved
Kontraktens Fornyelse senere af Tyendet paa-
tagne Tjenestetid. **§ 30.** Husbonden kan ikke ved
nogen kontraktmæssig Overdragelse, uden Tyen-
dets Samtykke, give det en anden Husbond.
§ 31. ¹⁾ Paaføres Tyendet en Legemsskade eller

1) Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 30.

1856 en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paa lægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, bør han bekoste Helbredelsen og kan desuden tilpligtes at give Tyendet en billig Erstatning for det Næringstab, som det lider, efter at Tjenesten er ophørt. Derhos bør han efter Omstændighederne straffes med Bøder fra 5 til 100 Rdl. eller med simpelt Fængsel i indtil 4 Uger, saafremt han ikke efter andre Lovbestemmelser har forskyldt en større Straf. **§ 32.** ¹⁾ Paadrager Tyendet sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, maa det selv afholde de med Helbredelsen forbundne særegne Omkostninger, og Husbonden kan, for saa vidt han ikke, naar han dertil er berettiget, straks afskediger det (§ 41 Nr. 11), indeholde dets Løn for den Tid, det er utjenstdygtigt. **§ 33.** ¹⁾ Der som Tyendet ellers bliver sygt i Tjenestetiden, skal Husbonden vel betale det tilsagte Vederlag, indtil Tjenesten efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophører, men Tyendet maa selv udrede Lægeløn og bære de til Lægemedler, særdeles Pleje og andre paa Helbredelsen anvendte Omkostninger. **§ 34.** ¹⁾ En Overenskomst mellem Husbond og Tyende om, at Tjenesten skal ophøre, saa snart Tyendet maatte blive hjemsøgt af Sygdom, er ikke forbindende for Tyendet, og dersom et sygt Tyende enten ifølge sliq Betingelse eller efter en under Sygdommen indgaaet Overenskomst hæver Tyendeforholdet, frigøres Husbonden heller ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Tyendet maatte falde til Byrde, for de i denne Lov grundede Forpligtelser mod Tyendet. **§ 35.** Et sygt Tyende kan ikke modsætte sig at indlægges i et offentligt Sygehus. **§ 36.** Bliver et Tyende sygt og sengeliggende eller angreben af smitsom Sygdom, maa dets Flytning ikke finde Sted, om end Fardag er kommen, eller Tjenesten paa anden Maade er ophørt, førend enten en Læge, eller Sognepræsten, Sysselmanden, en Kirkeværgе eller et Medlem af Fattigforstanderskabet erklærer at formene, at Flytningen kan ske uden Fare for

¹⁾ Jfr. Fattiglov 10. April 1895 § 30.

Tyendets Helbred eller for Smittens Udbredelse. **1856**
 Hvis Husbonden overtrædende denne Forskrift, 16. Febr.
 skaffer den syge ud af Huset, skal han straffes
 paa samme Maade, som i § 31 er bestemt, og
 desuden bære alle Omkostninger paa den syges
 Pleje og Helbredelse. § 37. Dør et Tyende,
 have Arvingerne kun Fordring paa en saadan Del
 af Lønnen, som kan anses fortjent, indtil Tyendet
 ved Sygdom blev sat ud af Stand til at forrette
 sin Tjeneste. Begravelsesomkostningerne er Hus-
 bonden ej pligtig at betale. § 38. Dør Hus-
 bonden, fortsættes Tyendeforholdet med hans
 Enke eller Bo, saaledes som det var stiftet med
 den afdøde. Dog anses Tyendeforholdet kun som
 stiftet i det længste for et Aar, om end Kontrak-
 ten maatte være indgaaet for et længere Tidsrum.
 Ønske imidlertid de vedkommende, at Tyendet
 skal fratræde Tjenesten tidligere, end denne ellers
 vilde være ophørt, da ere de berettigede til at
 forlange saadant, naar de tilkendegive deres Be-
 stemmelse derom inden 1 Maaned efter Døds-
 dagen, og betale Tyendet, foruden den til Fratræ-
 delsesdagen fortjente Løn, dels Løn for saa
 langt et Tidsrum, som Tyendeforholdet var stiftet
 paa, dog ingen Sinde mere end til første alminde-
 lige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter
 Dødsdagen, dels Kostpenge for samme Tidsrum,
 dog ingen Sinde mere end for 8 Uger efter Fra-
 trædelsen. § 39. En indgaaet Tyendekontrakt
 anses, saa længe lovlig Opsigelse ikke er sket fra
 nogen af Siderne, fornyet paa lige saa lang Tid,
 som oprindelig var fastsat, dog i det længste paa
 1 Aar, medmindre Parterne i nogen af disse Hen-
 seender have aftalt anderledes. § 40. Opsigelse
 bør, naar Tyendeforholdet er stiftet, halvaarsvis
 eller for længere Tid, og ingen særlig Opsigelses-
 tid er bestemt, ske med 3 Maaneders Varsel.
 For saa vidt de almindelige Skiftetider ere ved-
 tagne, kan den senest foregaa den 1. Februar og
 den 1. August. Er Tjenesteforholdet stiftet maa-
 nedsviis, er Formodning for, at Tjenesten kan op-
 siges med 14 Dages Varsel til den 1. i enhver
 følgende Maaned. § 41. Uden Opsigelse kan
 Husbonden straks afskedige Tyendet: 1) naar det
 begaar Bedrageri, Tyveri eller nogen anden i den

1856 offentlige Mening vanærende Forbrydelse, eller
 16. Febr. tidligere har forset sig paa saadan Maade; 2) naar det har været hensat til Strafarbejde; 3) naar det fængsles paa længere Tid end 8 Dage, uden at saadant kan lægges Husbonden til Last; 4) naar det tillader sig Haandgribeligheder eller grove, fornærmelige Ytringer imod Husbonden, hans Familie eller nogen, der paa hans Vegne har at befale over Tyendet, saavel som og naar det i sin seneste Tjeneste har gjort sig skyldig i Fornærmelse i Gerning imod Husbonden eller de til hans Familie hørende Personer; 5) naar det nægter at adlyde Husbonden eller nogen, som paa hans Vegne har at befale over Tyendet, eller viser vedvarende Skødesløshed i sine Pligtens Opfyldelse; 6) naar det forfører Husets Børn til slette Handlinger, eller tidligere har gjort sig skyldigt i saadant Forhold, saavel som og naar det ved slet Behandling eller Skødesløshed udsætter dem for øjensynlig Fare; 7) naar det mishandler Kreaturer, som det skal passe; 8) naar det af Ondskab beskadiger Husbondens Ejendom; 9) naar det viser særdeles stor eller gentagen Uforsigtighed med Lys eller Ild, eller ved sin Skødesløshed endog foraarsager Brand; 10) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte, og som det udtrykkeligen har angivet at besidde; 11) naar det ved Tjenestens Tiltrædelse har nogen smitsom eller væmmelig Sygdom, eller i Tjenesten ved Usædelighed har paadraget sig en saadan; 12) naar det gør sig skyldigt i utugtigt Forhold med nogen anden til Husstanden hørende Person; 13) naar et ugift Tyende er frugtsommeligt; 14) naar et Tyende, Advarseler uagtet, gentagne Gange findes drukken; 15) naar det ved Uforligelighed med medtjenende forstyrrer Husets Fred og Orden, og Advarsel i saa Henseende har vist sig frugtesløs; 16) naar det ved sin Antagelse har skuffet Husbonden med falsk Skudsmaal. For saa vidt nogen Omstændighed, som har fundet Sted, førend Tyendet tiltraadte Tjenesten, efter det ovenanførte berettiger Husbonden til at bortvise Tyendet, bortfalder saadan Ret, dersom Husbonden var bekendt med slig Omstændighed, dengang han modtog Tyendet, eller han, hvis den

omhandlede Omstændighed først senere bliver ham **1856**
 bekendt, ikke straks benytter sin Ret til inden en **16. Febr.**
 passende kort Frist at skille sig ved det. **§ 42.**
 Naar Tyendet afskediges af nogen af de i § 41
 nævnte Grunde, kan det kun fordrø Løn og andet
 betinget Vederlag i Forhold til den Tid, hvori
 det har tjent. Det kan derhos anses med de
 Straffe, som det efter de foregaaende Bestemmel-
 ser i denne Lov eller den øvrige Lovgivning ved
 sit Forhold maatte have forskyldt, samt paalægges
 at udrede den i § 25 omhandlede Erstatning.

§ 43. Uden Opsigelse kan Tyendet straks for-
 lade Tjenesten: 1) naar Husbonden mishandler
 det; 2) naar han søger at forlede det til forbry-
 derske eller usædelige Handlinger, eller, dersom
 andre til Husstanden hørende Personer forse sig
 paa saadan Maade, ikke efter dets Klage tager det
 i behørig Beskyttelse; 3) naar han, hvis Tyendet
 skal have sin Underholdning hos Husbonden,
 vedblivende yder det slet eller utilstrækkelig Kost;
 4) naar han groveligen krænker dets gode Navn
 og Rygte ved ugrundede Beskyldninger; 5) naar
 Tyendet ikke har kunnet erholde sin Løn eller
 betingede Kostpenge betalte til rette Tid; 6) naar
 Husbonden opgiver sin hidtil havende Bolig og
 flytter over 1 Mil bort fra samme, eller han, uden
 at opgive sin hidtil havende Bolig, flytter over 3
 Mile bort. **§ 44.** Forlader Tyendet Tjenesten
 af nogen af de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte
 Grunde, skal det have Løn indtil den Dag, hvor-
 til Opsigelse enten forud er given, eller kunde
 være given paa den Tid, da Tyendet berettiges
 til at forlade Tjenesten, dog i det længste indtil
 første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maane-
 der efter bemeldte Tid. Derhos skal Tyendet
 have Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det
 længste for 8 Uger efter, at Tjenesten er fratraadt.
 Kostpengene bestemmes efter Reglerne i § 13.
 Herved bortfalder ikke det Ansvar, som Hus-
 bonden for øvrigt ved sit Forhold kan have paa-
 draget sig. Forlades Tjenesten af de i § 43 un-
 der Nr. 4, 5 og 6 anførte Aarsager, har Tyendet
 kun Ret til Løn og betingede Kostpenge i For-
 hold til den Tid, hvori det har tjent. Dog, hvis
 Husbonden flytter fra Færøerne, har Tyendet den

1856 samme Ret som, naar det forlader Tjenesten af
16. Febr. de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Grunde.

§ 45. Flytter Tyendet med Husbonden over 1 Mil bort fra det Sted, hvor Tjenesten er tiltraadt, skal Husbonden, naar ej anderledes vedtages, betoste dets Tilbagerejse ved Tjenestens Ophør.

§ 46. Den Husbond, der uden lovlig Grund bortviser et Tyende af sin Tjeneste før Tjenestetidens Udløb, skal betale det Løn indtil den Dag, hvortil Opsigelse enten forud er given, eller kunde være given paa den Dag, da Tyendet bortvises, dog i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter bemeldte Dag. Derhos skal han betale Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger efter, at Tjenesten er frattraadt. Kostpengenes Størrelse bestemmes efter Regelen i § 13. § 47. Det Tyende, som uden lovlig Grund forlader Tjenesten før Tjenestetidens Udløb, forbryder ej alene den fra sidste Fardag fortjente Løn, men skal og betale Husbonden halvt saa meget, som Lønnen udgør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingen Sinde mere end Løn for et halvt Aar, og endvidere bøde fra 2 til 20 Rdl. Ved den nærmere Bestemmelse af disse Bøder kommer den i Slutningen af § 18 indeholdte Regel til Anvendelse. § 48. 1) — — —

§ 50. Fogden, som gør Udlæg for et Tyendes tilgodehavende Løn eller Kostpenge hos Husbonden, kan ikke fordre nogen Betaling for Forretningen, medmindre samme kan erholdes hos Husbonden, efter at Tyendet er fyldestgjort for sin Fordring. §§ 51—63 omhandler Skudsmaalsbøger o. l. og udelades som værende uden praktisk Interesse.

§ 64. Sager angaaende de i denne Lov omhandlede Forhold, undtagen naar der er Spørgsmaal om Forfalskning af Skudsmaal, behandles politiretvis, dog under Iagttagelse af de i denne Lovs §§ 65—73 indeholdte Bestemmelser. De i §§ 3, 36, 57, 59, 3. Stykke, 61, 62 og 63 omtalte Forseelser paaales af det offentlige. Andre Sager efter denne Lov behandles som private Politisager. Vil Husbonden tiltale et Tyende, fordi dette er udeblevet af hans Tjeneste eller i Utide har for-

1) Se nu Konkurslov 25. Marts 1872 § 33, 2. f.

ladt Tjenesten, skal saadan Sag paaklages (§ 66) **1856**
inden 4 Uger fra den Tid, Tjenesten skulde være **16. Febr.**
tiltraadt eller Tyendet er bortgaaet, medmindre
Tyendets Opholdssted ikke er bekendt, da Hus-
bonden i saa Fald, ved inden samme Frist at
gøre en Anmeldelse for Politiovrigheden om den
begaaede Ulovlighed, kan bevare sin Ret mod Tyen-
det. Vil et Tyende tiltale Husbonden, fordi denne
ulovligen har enten nægtet at modtage det i Tjene-
sten eller bortvist det af Tjenesten eller ubeføjet
har givet det et ufordelagtigt Skudsmaal, har det
ligeledes at paaklage Sagen inden 4 Uger efter, at
Tjenesteforholdet skulde være begyndt eller er op-
hørt. Anlægges Sag efter de ovenmeldte Frister,
bliver den fra Retten at afvise, medmindre Mod-
parten, efter den dertil ham af Dommeren givne
Anledning, erklærer, at han desuagtet intet har
imod Sagens Fremme, eller han lader møde ved
Sagfører, og denne ikke gør nogen Paastand om
Afvisning. Naar indklagede hverken møder eller
lader møde, og det ikke efter Klagerens Angivelser
er tilstrækkelig tydeligt, om Præskriptionen er
indtraadt eller ikke, bør Dommeren opfordre ham
til at meddele den til Bedømmelsen heraf fornødne
nærmere Forklaring, og derefter tage Bestemmelse
om Sagens Afvisning eller Fremme. Paatale til
Straf for Ulydighed, Trods eller Opsætsighed af
et Tyende maa udenfor Kontrasøgsmaalstilfælde
ikke finde Sted, medmindre Sagen af Husbonden
paaklages inden 3 Uger efter Tyendeforholdets
Ophør. § 65. De Tvistigheder, der opstaa
imellem Husbonde og Tyende, behandles ved
Præstegældets Forligelseskommission, forinden de
indkomme for Retten. § 66. Saavel Husbond
som Tyende have derfor, naar de ville føre Klage
over hinanden med Hensyn til Tyendeforholdet, at
henvende sig til Forligelseskommissionen med Klæ-
gen. Dog henhøre under denne Forligsmægling
kun de Sager, der rejses, imedens Husbond og
Tyende endnu ere samlede med hinanden, eller
dog begge opholde sig i samme Præstegæld. Har
Tyendet forladt Husbondens Tjeneste og har Op-
hold i et andet Præstegæld, anvendes de alminde-
lige Regler om Sagers Paaklage ved Politiretten.
§ 67. Den, der har nogen Besværing eller Anke

1856 at føre, skal skriftligen eller mundtligen andrage
 16 Febr. Sagen for Forligelseskommissionen og angive Genstand
 standen for sin Klage. Forligelseskommissionen har derefter at beramme et Møde til en vis passende Tid snarest mulig og dertil indkalde Parterne ved en skriftlig Seddel. Denne Indkaldelse leveres Klageren, som besøger den ved de sædvanlige Stævningsmænd forkyndt for Modparten, saaledes at han erholder i det mindste to Dages Varsel til det ansatte Møde. **§ 68.** Ved Sagens Foretagelse for Forligelseskommissionen bør denne søge at tilvejebringe Forlig imellem Parterne. Opnaas saadant Forlig, bliver det at tilføre Protokollen og at underskrive af begge Parter. Forligelseskommissionen har derefter at give enhver af Parterne, der ønsker det, en Udskrift af samme. Et saadant Forlig kan ligesom en endelig Dom fuldbyrdes ved Eksekution. Opnaas derimod ikke Forlig, bliver en Angivelse af den paaklagede Sag og den forgæves forsøgte Mægling at tilføre Protokollen, og derom en Attest at meddele vedkommende, hvorefter Sagen kan forfølges ved Retten. **§ 69.** Parterne have i Almindelighed at møde personligen. Den, der uden lovligt Forfald undlader dette, skal, hvis Sagen kommer til Rettergang, dømmes til at betale Sagens Omkostninger og i Mulkt for unødigt Trætte fra 1 til 5 Rdl. uden Hensyn til det Udfald, Sagen iøvrigt maatte erholde. **§ 70.** Naar Klageren møder og indklagede udebliver, meddeles der førstnævnte en Attest om den fra hans Side iværksatte Paaklage, og Sagen kan da af ham straks forfølges ved Retten, hvorhos indklagede, hvis han ikke kan oplyse lovlig Aarsag til Udeblivelsen, bliver at anse efter Bestemmelsen i § 69. **§ 71.** Saa længe Forlig i de her omhandlede Sager ikke er prøvet hos Forligelseskommissionen, eller Klageren i alt Fald ikke har iagttaget, hvad der paaligger ham for at faa Mæglingen foretagen, kan Sagen ikke antages til Behandling og Paakendelse ved Retten, men denne har i Embeds Medfør at afvise samme. Naar derimod det fornødne er iagttaget med Hensyn til den her foreskrevne Mægling, bortfalder den nu befalede Forligsmægling ved Politiretten, hvoraf følger, at Parterne straks kunne lade møde

for denne Ret ved Sagfører efter de i øvrigt herom givne Regler. **§ 72.** For øvrigt komme de Regler og Grundsætninger, der gælde med Hensyn til Forligsbehandlingen af Rettergangssager ved Forligskommissionerne, ogsaa til Anvendelse ved de her omhandlede Sager og den for dem foreskrevne Forligsbehandling. Dog kan, naar Forlig virkelig har været prøvet imellem Parterne, den almindelige Regel, at intet bør paakendes ved Retten, medmindre det først har været gjort til Genstand for Forligsmægling, ikke her gøres gældende, hverken med Hensyn til Omfanget af det, der derefter paatales ved Retten, eller til de Paastande, der ved denne nedlægges. I Overensstemmelse hermed er ogsaa, under samme Forudsætning, Kontraktlage til Forligsprøve unødvendig for ved Retten at kunne rejse Kontrasøgsmaal. **§ 73.** Til Forligelseskommissionen erlægges ved Klagers Indgivelse 16 Sk.,¹⁾ der straks betales af Klageren forud. Opnaas Forlig tilkommer der endvidere Forligelseskommissionen 16 Sk.,¹⁾ der skal udredes af indklagede, medmindre Parterne anderledes derom forenes, hvilken Betaling deles mellem Kommissionens Medlemmer paa den i Fr. 20. Januar 1797 § 40 foreskrevne Maade. Til Stævningsmændene erlægges 16 Sk.¹⁾ af Klageren til lige Deling. For de Udgifter, som Klageren har maattet forgæves anvende med Hensyn til den her omhandlede Forligsmægling, har han, naar Sagen derefter forfølges ved Retten, Regres til indklagede, for saa vidt der efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger kan paalægges denne et saadant Ansvar. **§ 74.** N. L. 3. Bog 21. Kap. Art. 4 til 19, samt Fr. 21. Maj 1777 §§ 2–11, jfr. Plak. 16. Dec. 1840 og Lov 4. Jan. 1854 Nr. 5, saavel som alle andre ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, sættes, for saa vidt de endnu maatte være gældende, ud af Kraft. **§ 75.** For at Indholdet af denne Lov desto sikrere skal komme til alles Kundskab, skal der, foruden at den bliver at kundgøre paa sædvanlig Maade, af samme henlægges et Eksemplar hos en af Kirkeværgerne i hvert Sogn.

1856

16. Febr.

¹⁾ = 33 Øre.

1857 Lov, hvorved Udstykning af det private4. Marts **Jordegods paa Færøerne søges indskrænket.**

§ 1. Enhver, der ejer en Jordejendom fra 1 indtil 6 Marker Jords Størrelse, inden- og udengaards, samlet i en Bygd, dog ikke mindre end 4 Gylden i hver Hauge eller Haugepart, skal være berettiget til at bestemme, at denne Ejendom med de Husebygninger, der maatte være eller blive opførte paa bemeldte Ejendoms Grund, skal være og forblive en samlet Ejendom, der kun maa udstykkes i Overensstemmelse med de i § 5 givne Regler. **§ 2.** Vedkommende Ejer skal, naar han ønsker at tage en saadan Bestemmelse med Hensyn til sin Ejendom, henvende sig til Sorenskriveren, og for denne vidnesfast erklære sin Bestemmelse; som af Sorenskriveren straks bør tilføres Justitsprotokollen mod Gebyr efter Sportelreglementet af 30. Marts 1836 § 11. Sorenskriveren skal derefter til næste rette Ting paa vedkommende Ejers Bekostning tinglæse en Udskrift af den Justitsprotokollen tilførte Bestemmelse. En saadan tilkendegiven Viljesbestemmelse skal være og forblive uigenkaldelig og urokkelig; dog kan Justitsministeriet, hvor Omstændighederne tale derfor, tilstede, at der afviges fra samme, naar vedkommende Ejers Ansøgning er anbefalet af $\frac{2}{3}$ af Lagtingets i et beslutningsdygtigt Møde tilstedeværende Medlemmer. **§ 3.** Dersom den paagældende Ejendom eller nogen Del af samme er behæftet med tinglæst Pantegæld, maa Sorenskriveren ikke protokollere den attraaede Bestemmelse, forinden Ejeren har tilvejebragt Pantekreditors skriftlige Erklæring om at han intet har imod, at den omhandlede Bestemmelse tages. **§ 4.** Dersom en Del af den paagældende Ejendom er behæftet med tinglæst Pantegæld og Kreditor har givet sit Samtykke til Bestemmelsen, skal Pantegælden fra Erklæringens Tinglæsnings Dato betragtes som hvilende paa hele den samlede Ejendom. Naar flere Dele af Ejendommen ere pantsatte til forskellige Kreditorer, skulle disses Erklæringer tillige indeholde det fornødne om, hvorledes deres Fordringer skulle være prioriterede i den samlede Ejendom, i hvilket Tilfælde Kreditorernes Erklæringer tillige ville være at tinglæse. Jord, der er overgivet Kreditor som brugeligt Pant, kan ikke

inddrages under den samlede Ejendom, medmindre **1857**
Kreditor efter de foran foreskrevne Regler giver **4. Marts**
sit Samtykke til, at Pantet forandres fra brugeligt
Pant til simpelt Underpant. § 5. Er den paagæ-
lende Ejendom mindre end 6 Marker Jord, kan
Ejeren, naar han senere erhverver mere Jord i
samme Bygd, ved at følge samme Fremgangsmaade,
som i § 2 er angivet, og under Iagtagelse af de i §§
3 og 4 foreskrevne Bestemmelser fastsætte, at ogsaa
dette senere erhvervede Jordegods skal høre til
Ejendommen, og skal han saaledes kunne forøge
Ejendommens Størrelse, indtil denne i alt udgør
6 Marker Jord, inden- og udengaards, dog at der
i hver Hauge eller Haugepart ikke bliver mindre
end 4 Gylden. Paa den anden Side skal det under
de samme Betingelser, som nys ere anførte, staa
en Ejer frit at dele en i Overensstemmelse med
foranførte Forskrifter samlet Ejendom, dog ikke i
mindre Dele end 2 Marker Jord, samt at mages-
lægge endog mindre Dele af sin Ejendom
med anden Jord, naar han derved kan for-
øge eller samle den Jord, han allerede maatte
eje i en Hauge eller Haugepart. § 6. Den,
som ejer en Ejendom, der er undergivet de i §§
1—5 indeholdte Bestemmelser, skal være berettiget
til ved en af ham inden Retten afgiven Erklæring
at fastsætte, hvorledes med samme Ejendom efter
hans Død skal forholdes, hvem af hans Livsarvin-
ger samme skal tilfalde, hvad Besætning, Inven-
tarium, Indbo og Udbo af alle Slags der skal
følge Gaarden, og hvad Sum den skal tages for.
Fremdeles skal der og efter Omstændighederne
kunne ventes Konfirmation paa Testamenter, hvor-
ved bestemmes, at Gaarden med Tilbehør for den
paa samme satte Vurdering, og i øvrigt under
Iagttagelse af de i denne Lov givne nærmere
Bestemmelser, skal, saafremt det Barn, den agtes
overdraget til, ved Døden maatte afgaa forinden
Testator, tilfalde bemeldte Barns efterlevende Ægte-
fælle, for hvilken Konfirmation i intet Tilfælde
bliver at erlægge højere Gebyr end det nu anord-
nede laveste Konfirmationsgebyr. Naar de andre
Livsarvinger eller, saafremt de ere umyndige, disses
Værger finde den for Ejendommen fastsatte Sum
for lav, ere de berettigede til at fordre, at den,

1857 forinden den tiltrædes af den dertil bestemte
 4. Marts Arving, vurderes af 3 dertil af Retten udmeldte
 uvillige Mænd, og skal vedkommende Barn da
 være berettiget til at overtage samme for $\frac{3}{4}$ af
 Vurderingssummen. **§ 7.** Er Ejeren gift og lever
 i sædvanligt Formuesfællesskab med sin Hustru,
 maa han, naar han vil benytte den ham i foran-
 staaende Paragraf givne Frihed, dertil erhverve sin
 Hustrus Samtykke. **§ 8.** Ved den testamentariske
 Anordning, som Forældre saaledes gøre over deres
 Gaard, kan det og bestemmes, at den af dem, der
 bliver den længstlevende, skal, under de nærmere
 Betingelser, som efterfølgende § 10 indeholder,
 kunne beholde Gaarden med Tilbehør mod et
 Vederlag, der svarer til den Værdi, hvorfor Gaar-
 den i Medfør af Bestemmelserne i § 6 i sin Tid
 skal overlades til et af Børnene, hvilket Vederlag
 sikres i Ejendommen og udbetales i det Tilfælde,
 hvori Børns Fædrene eller Mødrene arve ellers skal
 udbetales dem. Den længstlevende er ikke bemyn-
 diget til at sælge Gaarden, uden at den først til-
 bydes den Søn eller Datter, som den i sin Tid
 skal tilfalde, hvilken da skal være berettiget til at
 modtage samme for den i Testamentet satte Værdi
 eller for den Sum, som i Tilfælde af Indsigelse fra
 de andre Livsarvingers Side bestemmes paa den i
 § 6 angivne Maade, og med Beløbets Tilvejebrin-
 gelse have Henstand til den anden derpaa følgende
 Juni Termin. Saafremt bemeldte Arving ikke er
 myndig, skal Sagen, inden Beslutning tages om
 Gaardens Overtagelse, indstilles til Juitsitsministe-
 riets Bedømmelse. Det følger for øvrigt af sig
 selv, at der ved Ægtefolkenes fælles Testament
 ogsaa kan bestemmes yderligere Indskrænkning i
 den længstlevendes Raadighed over Gaarden, og
 at det navnlig kan formenes denne at pantsætte
 samme, ligesom den længstlevende i intet Tilfælde
 kan give nogen Panteret foran de Arvelodder,
 som ere Børnene tilfaldne efter den forhen afdøde
 Fader eller Moder, hvilke Arvelodder som foran-
 ført blive prioriterede i Gaarden indtil der paa
 anden Maade gøres Arvingerne Fyldest for samme.
§ 9. Det er ligeledes en Selvfølge, at den længst-
 levende ikke kan efter sin Ægtefælles Død gøre
 nogen Forandring i den engang, til Fordel for et

af Børnene, af dem begge tilkendegivne sidste Vilje, men skulde bemeldte Barn dø eller ej ville modtage Ejendommen, kan den længstlevende ved en ny testamentarisk Disposition bestemme, hvo af de øvrige Børn der skal træde i dets Sted, saafremt det fælles Testament ej allerede indeholder nogen Bestemmelse desangaaende. § 10. Den Ret til at beholde Gaarden, som der ved Ægtefolks fælles Testament kan tillægges den længstlevende af disse, skal med Hensyn til Manden ikke være indskrænket til den Tid, han bliver hensiddende ugift, ligesom Gaarden og, naar Enken indlader sig i nyt Ægteskab, kan forblive hos hende og hendes anden Mand, saa længe indtil den Søn, hvem Gaarden efter Testament skal tilfalde, bliver myndig, hvorved i Overensstemmelse med N. L. 3-19-34 forstaas 18 Aars Alderen, eller indtil den Datter, som den er tillagt, indgaar Ægteskab. § 11. I Stedet for en saadan Disposition, som §§ 8 og 10 hjemle en Selvejer og hans Hustru Ret til at oprette til hinandens Fordel, skal det ogsaa, uanset de have Livsarvinger staa dem frit for ved reciprokt Testament at bestemme, at den længstlevende skal beholde Gaarden med Tilbehør som sin fuldkomne Ejendom imod efter foregaaet edelig Taksation at udbetale den førstafdødes Arvinger $\frac{1}{3}$ af Gaardens og dens Tilbehørs sande Værdi, denne dog kun beregnet efter Fradrag af den derpaa hvilende Gæld, hvormed disse i ethvert Tilfælde skulle lade sig nøje, samt under den Betingelse, at den længstlevendes Ret til i Overensstemmelse med § 15 i Fr. 21. Maj 1845 at tage Arv efter den førstafdøde bortfalder. § 12. Naar en Selvejer i Medfør af denne Lov har givet sin faste Ejendom til et af sine Børn mod et moderat Vederlag, skal han ikke være beføjet til paa anden Maade at disponere over mere end en Ottendedel af sin efterladte Formue, saaledes som denne bliver efter den Værdi, hvorfor Gaarden efter Bestemmelserne i § 6 bliver at overtage af det vedkommende Barn, hvilket samme skal gælde, naar en Selvejer og hans Hustru, der have Livsarvinger, ville benytte den Ret, § 11 hjemler dem til at testere hinanden Gaarden til Ejendom. § 13. Ligesom den, der besidder flere Selvejergaarde, ikke kan ved Testament tillægge et

1857
4. Marts

1857 Barn flere af disse, naar han efterlader sig flere
 4. Marts Børn, saaledes kan det heller ikke forbeholdes den
 længstlevende flere Gaarde, dog maa sidstnævnte
 ogsaa kunne beholde den Gaard, som er tillagt en
 ikke fuldmyndig Søn eller Datter, indtil han bliver
 fuldmyndig eller hun gift, hvorved det imidlertid
 i Overensstemmelse med § 10 bliver at iagttage,
 at i det Tilfælde, hvor Enken gifter sig paa ny,
 ikke Fuldmyndighed men alene Myndighed udkræ-
 ves, for at vedkommende Søn skal sættes i Besid-
 delse af Gaarden. Ej heller kan det foranførte
 være til Hinder for, at den længstlevende beholder
 de flere Ejendomme, der kunne tilfalde den som
 Boslod efter Loven. **§ 14.** En Enke, der ejer en
 Selvejergaard, kan i eet og alt udøve den Testa-
 tionsfrihed, som ved denne Lov hjemles. Imidler-
 tid kan den Enke eller Enkemand, som hendsidder
 i uskiftet Bo efter den afdøde, uden at der, medens
 denne levede, er gjort nogen testamentarisk An-
 ordning om Gaarden, ikke benytte den nævnte
 Testationsfrihed anderledes end, at den afdødes
 Arvinger maa beholde den allerede faldne Fædrene-
 eller Mødrene=Arv ukrænket. **§ 15.** Det staar ogsaa
 en Selvejer frit for, under de sædvanlige Testations-
 former, at oprette et Testament af det Indhold,
 som denne Lov hjemler. For saa vidt Testament
 oprettes mellem Ægtefolk saaledes, at det giver
 den ene af disse Adkomst til, efter den andens
 Død, at besidde Gaarden med de Indskrænkning-
 er, som denne Lovs §§ 8 og 10 indeholde, bør,
 hvis det oprettes i den i § 6 anførte Form, en
 Afskrift af den inden Retten afgivne Viljeserklæ-
 ring indføres i Panteprotokollen og derfor det
 sædvanlige Tinglæsnings- og Protokollations=Gebyr
 betales, ligesom Testamentet, naar det paa anden
 Maade er oprettet, bør tinglæses. **§ 16.** Har den,
 som ejer en Selvejendom, der er undergivet de i
 §§ 1—5 indeholdte Bestemmelser, ikke i levende
 Live taget Bestemmelse om, hvorledes der skal
 forholdes med Ejendommen efter hans Død, og
 Ejendommen kommer paa Skifte, da skal den
 udlægges til et af den afdødes Børn eller en af
 hans Arvinger for den Sum, hvorom Arvingerne
 under Skiftet maatte kunne blive enige. Dersom
 ingen Overenskomst i saa Henseende mellem

Arvingerne tilvejebringes, bliver Ejendommen ved offentlig Auktion at bortsælge og Provenuet skiftes efter Lovens Bestemmelser. § 17. For Fremtiden skal det ikke være tilladt ved Køb og Salg, ved Gave, paa Arveskifte eller ved anden Overdragelsesmaade til særlig Ejendom at udstykke Jord i mindre Dele end hele Gylden, samlet saavel i Bø som i Hauge eller Haugepart. Dersom alt det Jordegods, som paa et Arveskifte kommer til Deling, ikke kan udlægges til Arvingerne, uden at en Del af Jorden bliver udstykket i mindre Dele end en hel Gylden, samlet saavel i Bø som i Hauge eller Haugepart, og Arvingerne ikke kunne blive enige om, hvo af dem der skal overtage saadanne Jordparceller, skulle disse bortsælges ved offentlig Auktion og Beløbet for samme udlægges til de vedkommende Arvinger. § 18. Fremdeles skal det herefter være forbudt ved Køb og Salg eller paa anden Maade at skille de til Jordegodset efter de gældende Bestemmelser knyttede Herligheder fra samme. § 19. For at et stedfundet Salg eller Mageskifte eller anden Overdragelse af nogen Jord kan have Retsgyldighed skal derom oprettes og tinglæses et skriftligt Dokument, som indeholder fuldstændige Oplysninger om, hvori Overdragelsen bestaar.¹⁾ Med Hensyn til Tinglæsningstiden bliver N. L. 5-3-39, 40, 41 at iagttage. § 20. Den ved N. L. 5. Bogs 3. Kapitel, samt ved Fr. 14. Januar 1771 og Fr. 14. Januar 1829 hjemlede Odelsløsningsret skal ophøre, saa at den efter 1. Juli 1857 ikke længer skal kunne gøres gældende.

4. Marts

Lov om Udskiftning af Fælleshauger paa Færøerne.²⁾

4 Marts

Justm. Skr., hvori udtales, at ifølge Lov 21. Marts 1855 § 14 enhver handlende paa Færøerne, hvad enten han driver Handel fra Skib som Spekulandthandler eller paa Landet som fast handlende,

18. Juni

¹⁾ Jfr. Hauge Lov 23. Februar 1866 § 78.

²⁾ Jfr. Lov for Færøerne Nr. 125 af 20. April 1926 om Udskiftning § 87.

1857 maa anses forpligtet til ved al Handel med Øernes
18. Juni Indbyggere at benytte dansk justeret Maal og
Vægt og, saafremt han undlader saadant, være at
anse efter de desangaaende gældende Lovbestem-
melser.

(Utr.)

28. Okt. **Just. Skr.**, hvori udtales, at de i Lov 21.
Marts 1855 § 8, sidste Punktum, omhandlede Be-
retninger skulle afgives af Skipperen og indeholde
en Angivelse af, hvad der paa ethvert Sted er
blevet losset eller indladet.

(Utr.)

29. Dec. **Lov om Grindefangsten paa Færøerne.**
§ 1. Reglement for Grindefangsten paa Færøerne
af 1. November 1832 ophæves, og skal Justits-
ministeren være bemyndiget til efter Lagtingets Ind-
stilling at foreskrive de Bestemmelser, som herefter
skulle gælde om Grindefangsten paa bemeldte Øer.¹⁾
§ 2. Overtrædelser af de i Kraft af den Justits-
ministeren saaledes indrømmede Bemyndigelse
givne Forskrifter blive, for saa vidt der ikke i
denne Lov er fastsat større Straf, at anse med
Bøder, hvis Størrelse det ligeledes overlades til
Justitsministeren efter Lagtingets Indstilling nær-
mere at bestemme. § 3. Skulde en Sysselmand
ved Grindens Beregning eller Deling befindes
forsætlig at have forurettet nogen eller at have
tilvendt sig noget af Grinden, som ikke med
Rette tilkom ham, da bør han have sin Bestilling
forbrudt. Samme Straf skal og efter Omstændig-
hederne kunne idømmes den Sysselmand, der af
Egennytte eller andre utilladelige Aarsager vælger
en bevislig fejlagtig Dræbningsmaade. § 4. Skulde
nogen bruge Vold mod Grindevagten eller mod
dem, der ved Grindefangsten have at befale, bliver
den skyldige at anse med Straf efter Bestemmel-
serne i Forordning af 4. Oktober 1833 §§ 16 og
17, sammenholdt med Reskript af 30. Marts 1836.²⁾

1) Se nu Bek. Nr. 137 af 14. Juni 1909.

2) Se nu Straffelovens §§ 98 og 100.

§ 5. Den, der ved Magt eller Trusler søger at tilvende sig andet af Grinden end det, der af de vedkommende tildeles ham, straffes med Fængsel paa Vand og Brød, eller med haardere Straf, saaledes som i § 4 er ommeldt. Hvaltyveri straffes efter den gældende Tyvslovgivning. § 6. De Sager, der maatte rejse sig fra Overtrædelser af de om Grindefangsten udgivne Bestemmelser, blive, for saa vidt de ikke gaa ud paa anden Straf end Bøder, at behandle paa samme Maade, som ved Plakaten af 23. Marts 1813 er bestemt med Hensyn til Sager om Rettigheden til at bygge og holde Fiskerbaade paa Færøerne.¹⁾ § 7. Hvor Omstændighederne tillade det, paakendes de, straks efter at Delingen af Grinden er endt, af den Sysselmand, i hvis Distrikt Grindefangsten er indtruffen, men i modsat Fald af den Sysselmand, i hvis Syssel den eller de skyldige ere bosatte. Ere flere fra forskellige Sysseler implicerede i een og samme Sag, bør den stedse behandles af den førstnævnte Sysselmand, for hvem de skyldige ere pligtige at møde efter Tilsigelse, hvis Sagen ikke straks paa Stedet kan afgøres. § 8. De Bøder, som ikendes nogen for Overtrædelse af de om Grindefangsten givne Forskrifter, tilfalde Færøernes Amts Fattigkasse og afsones i Mangel af Betaling efter de gældende Bestemmelser.

Lov om Forhøjelse i de ved Sportelreglementet for Rettens Betjente paa Færøerne af 30. Marts 1836 fastsatte Retsgebyrer m. v.²⁾ 29. Dec.

Lov for Færøerne om Proklamata i Boer. 1858 6. Nov.

§ 1. For Fremtiden skal saavel i Dødsboer som i Opbuds- og Fallitboer og i andre Boer, hvor Proklama til Creditorer bliver at udstede, dette skee ved en Indkaldelse med 3 Maaneders Varsel, naar den Paagjældende efter de foreliggende Omstændigheder maa antages ikke at have staaet i

¹⁾ Jfr. Rentek. Skr. 20. September 1845.

²⁾ De endnu gældende Bestemmelser i Loven ere i denne Samling sammenarbejdede med Reglem. 1836.

- 1858** Gjældsforpligtelser paa noget Sted udenfor Færøerne. Hvor dette derimod er Tilfældet, bør Indkaldelsen skee med 6 Maaneders Varsel. Iøvrigt bør den Omstændighed, at den Paagjældende har boet eller havt Ophold udenfor Færøerne, ikke i og for sig begrunde Anvendelsen af det sidst nævnte Varsel, naar der inden hans Død eller den Begivenhed, der foranlediger Skiftebehandlingen, er forløbet over eet Aar fra den Tid, han er bortrejst derfra og har opgivet sin derværende Stilling.
- § 2.** De Indkaldelser, der ifølge § 1 kunne foretages med 3 Maaneders Varsel, blive at bekjendtgøre paa Færøerne paa den dersteds hidtil sædvanlige Maade. Derimod blive de Indkaldelser, der skulle foretages med 6 Maaneders Varsel, foruden at bekjendtgøres paa nysnævnte Maade, tilige 3 Gange efter hinanden at indføre i den Berlingske politiske og Avertissementstidende. Varselet regnes fra den sidste Bekjendtgørelses Datum.
- § 3.** Som Følge af foranførte Bestemmelser bortfalder saavel den hidtil i adskillige Tilfælde nødvendige Bevilling til Proklamas Udstedelse i Boer, som den befalede Tinglæsning af Proklamata. Bestemmelsen i Norske Lovs 5. Bogs 13de Capitel 27de Artikel bliver herved for Færøernes Vedkommende ophævet.
- § 4.** Ved Dødsboskifter efter Personer, som efter deres Livsforhold ei kunne formodes at have staaet i nogen ualmindelig Forbindelse formedelst Handel eller deslige, kan al Indkaldelse, uden Hensyn til den efterladtes Formue, forbigaaes, naar Arvingerne eller de, til hvilke Boet overdrages, erklære, at ville paatage sig dets retsmæssige Gjæld, om nogen Fordring siden skulde opstaa.
- § 5.** De ovenanførte Bestemmelser komme ligeledes til Anvendelse, naar en Enke, der hensidder i uskiftet Bo, vil udstede Proklama til sin Mands Creditorer, eller naar Arvinger, der holde privat Skifte, ville udstede Proklama til Arveladerens Creditorer.
- § 6.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Mai 1859.

- 1860** **Justm. Skr.** Landfogden paa Færøerne havde forespurgt, om han var berettiget til at beregne sig Gebyr for følgende af et spansk Skibs Fører
27. Jan.

begærede Ekspeditioner: **1.** Udfærdigelse af latinsk **1860**
 Sundhedspas for Skibet med tilført Attestation **27. Jan.**
 om, at der ikke paa Stedet eller i en Omkreds af
 5 Mile fandtes noget spansk Konsulat; **2.** Udfær-
 digelse af Manifest over den Ladning, der var bleven
 indtagen i Thorshavn, med tilføjet Attestation om,
 at den indladede Fisk, saa vidt Landfogden bekendt,
 var fisket paa Færøerne af færøske Fiskere samt
 tilberedt paa Færøerne og følgelig var at betragte
 som færøsk Produkt, samt endelig Attestation om,
 at der ikke paa Stedet eller i en Omkreds af 5
 Mile fandtes noget spansk Konsulat; og **3.** Fore-
 visningspaategninger paa 4 Konnossementer over
 den paa Færøerne indtagne Ladning. Ministeriet
 udtaler i denne Anledning: **ad 1.** at da Udstedel-
 sen af Sundhedsattester paahviler Landfogden som
 Embedspligt, men der hverken i Sportelreglement
 30. Marts 1836,¹⁾ jfr. Lov 29. December 1857,
 eller i Lov 21. Marts 1855 er tillagt ham noget
 Gebyr for at udfærdige eller paategne Skibspapirer,
 forhenes han ikke at være berettiget til at beregne
 sig Godtgørelse for Udstedelsen af det omhandlede
 Sundhedspas; **ad 2.** og **3.** at disse Ekspeditioner
 ligge udenfor de i Handelsloven omhandlede, Land-
 fogden paahvilende Forretninger og nærmest maa
 betragtes som Konsularforretninger, og naar Land-
 fogden derfor, saa længe der ikke er ansatte Konsu-
 ler paa Færøerne, for vedkommende Skippere udfær-
 dige deslige Ekspeditioner, antager Ministeriet, at
 han maa være berettiget til derfor at beregne sig
 sædvanligt Konsulargebyr, jfr. Lov 21. Marts
 1855 § 8.²⁾

(Utr.)

Justm. Skr.

29. Marts

I Lagtingets Samling 1859 androg nogle Lagtingsmænd,
 der havde forladt Tinget i Samlingen 1858 forinden dennes
 Slutning, om at erholde godtgjort de med deres Hjemreise
 forbundne Omkostninger, som dengang vare bleve dem
 nægtede; og Tinget vedtog da, at de ommeldte Rejseom-
 kostninger burde godtgøres de paagældende, men afviste
 derimod (som sig formentlig uvedkommende) det Tinget af

¹⁾ Se dettes § 59.

²⁾ 3: 6 Øre pr. Ton af Skibets Nettodrægtighed, jfr. Konsu-
 latsgebyrtakst 15. December 1893 § 1 Nr. 1 a (Lovt. S. 997).

1860 Amtmanden forelagte Spørgsmaal, om de Dagmulkter, der
29. Marts vare blevne de samme Medlemmer dikterede i Anledning af deres Udeblivelse fra Tinget, skulde eftergives eller ikke. Amtmanden henstillede derefter til Ministeriet, om de nævnte Mulkter skulde eftergives, og om Rejseomkostningerne vilde være at godtgøre de paagældende.

Ministeriet udtaler i denne Anledning, «at Ministeriet ikke finder, at der i Loven om Færøernes Lagting af 15. April 1854 er Hjemmel til at anvende Dagmulkter paa Lagtingets Medlemmer i Tilfælde af Udeblivelse eller in casu at nægte de Lagtingsmænd, som i Aaret 1858 forlode Lagtinget 2 Dage før dets Slutning, den af dem begærte Godtgørelse for Rejsen til deres Hjem, idet man, hvad i Særdeleshed de omhandlede Dagmulkter angaar, ikke skønner, at der er tilstrækkelig Føje til — — — ligefrem at overføre Reglerne om de kommunale Bestyrelser her i Landet paa Medlemmerne af Lagtinget, der er en Folkerepræsentation, hvis Hovedvirksomhed er raadgivende Medvirking i Lovgivningssager (jfr. Lagtingslovens § 11),¹⁾ om det end ved Siden heraf har at behandle og afgøre kommunale Anliggender og for saa vidt tillige er en kommunal Institution (jfr. Lagtingslovens § 12).²⁾ Da det imidlertid ved Lagtingslovens § 9 er paalagt som en Pligt at modtage Valg til Lagtinget, og det følgerig ogsaa maa være en Pligt at møde i Tinget, mangler der unægtelig en Bestemmelse i Loven om, hvorledes Opfyldelsen af denne Pligt kan fremtvinges». Ministeriet udbeder sig derfor Amtmandens Ytringer, om der maatte være Grund til at supplere Loven i den ommeldte Henseende, samt i bekræftende Fald et nærmere Forslag desangaaende, eller om der mulig maatte være Anledning til at forandre Bestemmelsen i Lovens § 9 saaledes, at det ikke blev en tvungen Sag at modtage Valg til Lagtinget.³⁾

(Utr., jfr. Indm. Skr. 29. December 1859 i Reskr.saml.).

1) Se Lov 28. Marts 1923 § 17.

2) Se Lov 28. Marts 1923 § 18.

3) I sin derefter afgivne Betænkning af 27. Maj 1860 foreslog Amtmanden at forandre den ommeldte Bestemmelse i Lovens § 9 som angivet og derhos Lovens § 1 saaledes, at Lagtinget selv skulde vælge sin Formand. Sagen ses imidlertid ikke senere at være fremmet.

**Lov om Afhændelse af de Fæstegaarden 1863
 Husegaard ved Thorshavn tilhørende Trøer. 19. Jan.**

§ 1. De Fæstegaarden Husegaard ved Thorshavn tilhørende, indhegnede og opdyrkede Trøer, som ere bortlejede til Indvaanerne i Thorshavn, skulle gaa over til Selvejendom i Overensstemmelse med efterfølgende Forskrifter. § 2. Enhver Trø eller Trøpart bliver først at tilbyde sammes nuværende Besidder til Ejendom paa de i de følgende Paragraffer fastsatte Vilkaar, og Amtmanden har at opfordre hver enkelt Besidder til inden en Frist af 3 Maaneder at afgive Erklæring, om han vil overtage den Trø eller Trøpart, som han besidder, til Ejendom paa de nedenfor bestemte Vilkaar. Med Hensyn til de Trøer eller Trøparter, som vedkommende Besiddere ikke ville overtage til Ejendom, bliver det ufravigelig at iagttage, at de, naar Lejemaalet er udløbet, sælges til Ejendom enten ved offentlig Auktion eller underhaanden, naar der for dem kan opnaas den Pris, hvortil de blive ansatte (jfr. § 3); dog at det saafremt det er en Trøpart, der skal sælges, skal staa den eller dem, der eje den øvrige Del af Trøen, frit at forlange sig Trøparten overdragen til Ejendom for den højeste Pris, som nogen anden vil give for den. § 3. Købesummen for hver Trø eller Trøpart bestemmes til det fem- og tyvedobbelte Beløb af den Leje, som den nuværende Besidder aarlig har erlagt. § 4. Købesummen eller den Del af samme, som Køberen ikke ønsker at udbetale, er han berettiget til at afgøre ved for samme at udstede en 4 pCt. rentebærende Forskrivning med 1. Prioritet i Trøen eller Trøparten, der skal være uopsigelig fra Statskassens Side, saa længe første Køber eller hans Enke besidder Ejendommen og behørig opfylder de Forpligtelser, som Forskrivningen paalægger. Køberen afholder alle ved de her omhandlede Overdragelser medgaaende Omkostninger. § 5. Ingen Trø eller Trøpart maa herefter deles eller udstykkes uden Amtmandens Samtykke. Det samme skal og gælde, naar to eller flere Trøer ere blevne sammenlagte ved Mellemgærders Nedlæggelse, saa at de ere komne til at udgøre een Trø. Dersom den, der ejer en Del af en Trø, vil afhænde samme, skal den eller de, der

1863 eje den øvrige Del af Trøen, være berettigede til
 19. Jan. at fordre sig Trøparten overdragen for den højeste
 Pris, som nogen anden vil give for den. § 6. Paa
 ingen af de i nærværende Lov omhandlede Trøer
 maa der uden Amtets Samtykke opføres Bygninger
 til Beboelse. Naar en Trø er bleven bebygget, skal
 Huset og Trøen forblive en samlet Ejendom, saa
 at særskilt Afhændelse af en af Delene ikke maa
 finde Sted. § 7. Naar en Trø i Overensstem-
 melse med foranstaaende Paragraf bliver bebygget,
 tilkommer der ikke Ejeren af Huset Ret til Tørve-
 skær, medmindre han samtidig med Trøens Bebyg-
 gelse nedlægger et Hus i Thorshavn; i saa Fald
 kan den det nedlagte Hus tilkommende Ret til
 Tørveskær overføres til det paa Trøen opførte
 Hus. § 8. Med Ejendomsret til Trøerne følger
 ikke Rettighed til Udrægster af Køer i Husegaards-
 haugen. § 9. Det om samtlige Trøer gaaende
 Ydergærde, der adskiller dem fra Husegaardshaugen,
 skal af Sysselmanden i Forening med 4 af Trø-
 ejerne aarlig dertil valgte Mænd foranstaltes opsat
 i forsvarlig stærk og søjdehøj Tilstand, hvorefter
 de have at paase, at det forsvarlig vedligeholdes.
 De dertil medgaaende Udgifter blive at ligne paa
 og udrede af samtlige Trøebesiddere i Forhold til
 det Beløb, som ifølge nærværende Lov udgør
 Købesummen for den paagældende Trø eller Trø-
 part. Dersom de, hvem det er overdraget at fore-
 staa Opførelsen af Ydergærdet, maatte anse det
 hensigtsmæssigt paa enkelte Steder at afvige fra
 den Linie, som Ydergærdet nu har, overlades det
 til dem at komme overens herom med vedkom-
 mende Fæstere af Husegaarden; dog bør, for at
 saadan Overenskomst kan have Gyldighed, Amtets
 Samtykke til samme erhverves. Ingen Trøejer
 kan modsætte sig, at der tages ubenyttede Sten
 paa hans Grund til Brug ved Ydergærdets Opfø-
 relse. § 10. Fæsterne af Husegaard skulle have
 Ret til hvert Aar at lade deres Faar (Søjd) græsse
 paa samtlige de i denne Lov omhandlede Trøer
 fra 25. Oktober til 14. Maj, i hvilket Tidsrum de
 fornødne Aabninger ved Sysselmandens Foranstalt-
 ning ville være at gøre paa Ydergærderne. Dog
 kan den Fæsterne saaledes tilkommende Ret til
 Vintergræsning afløses ved frivillig Overenskomst

mellem paagældende Trøer og Fæsterne.¹⁾ § 11. 1863
 Enhver, der ved at nedrive Sten af det om Trøerne 19. Jan.
 opførte Ydergærde eller ved at aabne Lukningen
 paa samme foranlediger, at Faarene trænge ind,
 har, foruden at erstatte den deraf følgende Skade
 efter uvillige Mænds Skøn, at erlægge en Bøde
 fra 1 Rdl. til 5 Rdl., der tilfalder Distriktets Fat-
 tiggasse.

Justm. Skr., hvori udtales, at det efter Mini- 5. Marts
 steriets Formening er utvivlsomt, at § 21 (ikke §
 22) i Reglement for Grindfangsten paa Færøerne
 af 29. December 1857²⁾ maa finde Anvendelse,
 naar Grind bliver dræbt eller Drivhval findes paa
 de Jorder, der som Embedsgaarde ere henlagte til
 de verdslige Embedsmænd paa Færøerne.
 (Utr.)

Justm. Skr., hvori udtales, at Ordet «Havn» 10. Marts
 i Lov 21. Marts 1855, navnlig ogsaa i Lovens § 7,
 maa forstaaes som ensbetydende med Ordet «An-
 lobssted».
 (Utr.)

K. U. M. Skr., hvori — paa et af Lagtin- 19. Marts
 get derom indgivet Andragende — svares, at
 Ministeriet ikke har noget at erindre imod, at der
 af Lagtinget ansættes en Kasserer og Regnskabs-
 fører, under hvis Bestyrelse samtlige færøske Kir-
 kers Kasse- og Pengeregnskabsvæsen henlægges.
 (Utr.)

Kgl. Resol., hvorved det tillades de færøske 20. Marts
 Sysselmænd at bære en Uniform, bestaaende af 1.
 en blaa Uniformsfrakke med grøn Krave og Opslag
 med Tresser, med Vaabenknapper samt blaa Ben-

1) Jfr. Lov Nr. 179 af 1. April 1921 om Aflosning af Vinter-
 græsningsretten.

2) Nu Bek. 137 af 14. Juni 1909 § 20.

1863 klæder uden Besætning, 2. blaa Hue med Guldgalon og national Kokarde og 3. Kaarde med civil port d'épée.
20. Marts (Utr.)

13. Juli **Justm. Skr.**, hvori udtales, at det baade efter Aanden i Lov 21. Marts 1855 og ifølge de Forhandlinger, der fandt Sted angaaende Udkastet til samme, saavel i Lagtinget som i Rigsdagen (jfr. navnlig Landstingstidende 6. Session Sp. 128), ikke kan antages, at der ved Udtrykkene i Lovens § 10: «holder Dug og Disk» er tilsigtet at udelukke udenfor Færøerne boende, hvad enten nu danske eller fremmede Undersaatter, fra at etablere Handel sammesteds, selv om den paagældende ikke tager stadigt Ophold paa Øerne, naar han lader Handelen drive ved en Faktor eller Fuldmægtig, som er bosat der.
(Utr.)

16. Dec. **Justm. Skr.**, hvorved bifaldes følgende af Lagtinget foreslaaede Regler for Fremgangsmaaden ved Døglingefangster i Kvalbø og Kvalvig: **1.** Det paalægges vedkommende Sysselman at drage Om-
sorg for, at der foruden tvende Kaldsmænd eller Hvalvurderingsmænd ansættes en af Amtet konstitueret Mand, som paa Sysselmændens Vegne i hans Fraværelse kan udføre det ham med Hensyn til Døglingefangster i bemeldte Bygder paahvilende Arbejde. **2.** Der tillægges Sysselmanen eller den til at fungere paa hans Vegne konstituerede Mand samt Kaldsmændene eller Hvalvurderingsmændene som Løn for Vurdering og Deling tilsammen 1 pCt. af hele Fangsten, saaledes at Sysselmanen eller den for ham konstituerede heraf erholder $\frac{1}{2}$ pCt. og de tvende Kaldsmænd eller Hvalvurderingsmænd $\frac{1}{2}$ pCt.¹⁾
(Utr.)

1864 **K. U. M. Skr.**, hvori bifaldes, at «Fondet til Anskaffelse af nyttige Skolebøger for fattige
18. Febr.

¹⁾ Jfr. Rentek. Skr. 3. April 1847 og Indm. Skr. 20. Marts 1854.

Almuesbørn paa Færøerne¹⁾ overgaar fra Amtets til Skoledirektionens Bestyrelse, at dets kapital forhøjes til 550 Rdl., og at dets aarlige Regnskab som et Tillæg til Skolevæsenets almindelige Regnskab revideres og decideres af Lagtinget.

(Utr.)

Lov om Skydsvæsenet paa Færøerne.²⁾ 1865

§ 1. Til at forskaffe Rejsende og Breve Befordring ansætter Amtmanden efter vedkommende Sysselmands Indstilling i hver Bygd en Skydsskaffer og paa de Steder, hvor saadant anses fornødent, tillige en Medhjælper for denne. Sysselmændene forfatte og tilstille ved hvert Aars Begyndelse Skydsskafferne i de forskellige Bygder Lister over det skydspligtige Mandskab og Baadene i disse. § 2. Skydspligten paahviler enhver Mandsperson imellem 15 og 50 Aars Alderen, der i sin egen Gerning er vant til at udføre det Arbejde, der forefalder ved Skydsen. Undtagne fra Skydspligten ere Sysselmænd, Medlemmerne af Jægerdetachmentet eller af det Korps, som maatte træde i Stedet for samme, Kaldsmænd, Skydsskaffere og deres Medhjælpere, Kirkeværger, Hospitalsforstandere og Arrestforvarere. Spørgsmaal om Skydspligt afgøres ved ordinar Rettergang. (De øvrige Paragraffer udelades.)

Lov, hvorved den nogle af Færøernes Indbyggere paahvilende Forpligtelse til at holde og bemandede Baade ophæves. Den Forpligtelse, der hidtil har paahvilet en Del færøske Jordejendommers Besiddere til at holde Baade og visse af Færøernes Indbyggere til at gøre Tjeneste paa bemeldte Baade, ophæves.

Lov om Ordningen af de til Haugevæsenet paa Færøerne hørende Forhold.³⁾ 1. K a 23. Febr.

1) Jfr. Kanc. Skr. 6. Juni 1818.

2) Jfr. nu Lov Nr. 96 af 17. Marts 1922.

3) Se ogsaa Lov Nr. 49 af 13. Februar 1922 om Værn for Indmarken.

1866 pitel. Om Haugers Deling, Hauge-
 23. Febr. parters Sammenlægning og Græs-
 ningsret paa Bøen. § 1. Hauger kunne
 deles i Haugeparter, og Haugeparter kunne igen
 sammenlægges, dog med vedkommende Panthaveres
 skriftlige Samtykke. § 2. Ønskes Hauger delte
 eller Haugeparter sammenlagte, forholdes i Over-
 ensstemmelse med Bestemmelserne og Grundsæt-
 ningerne i Loven af 4. Marts 1857 om Udskift-
 ning af Fælleshauger paa Færøerne,¹⁾ og navnlig
 bør enhver derom indgaaet Kontrakt eller afsagt
 Kendelse tinglæses. § 3. Hvor en Hagedeling
 ikke kan knyttes til naturlige Markeskel, skal
 Markeskellets Gang betegnes ved Stenvarder med
 Tørveaske under. Ethvert nyt Markeskel skal i
 Sysselmandens Nærværelse nøjagtig fastsættes fra
 det øverste til det nederste, følgelig ogsaa gennem
 den underliggende Bø eller anden dyrket Jord,
 naar ikke det Dokument, hvorpaa Delingen grun-
 der sig, Kontrakt eller Kendelse, udtrykkelig inde-
 holder, at Ret til Faarenes (Søjdens) Græsning
 paa Bø eller Opdyrkning bliver fælles. Ethvert
 Markeskel skal een Gang hvert 10. Aar ved Sam-
 gang befares af Mænd, som dertil ere valgte ved
 Grandestævne eller i manglende Fald udnævnte af
 Sysselmanden efter Omgang mellem Haugepar-
 ternes Ejere og Brugere i Bygden. Bekostningen
 ved Markeskellets Afsætning og Vedligeholdelse
 udredes af de tilgrænsede Haugeparters Ejere efter
 Marketal. § 4. Med Hensyn til de Hauger eller
 Haugeparter, hvor Markeskellet enten ikke vides
 eller ikke er kendeligt, skulle Bestemmelserne i §
 3 ligeledes følges; men for saa vidt Granderne
 ikke i Mindelighed kunne blive enige, bliver Sagen
 endelig at afgøre paa den i 12. Kapitel fastsatte Maade.
 § 5. Græsningsretten for Faar paa Bø eller an-
 den dyrket Jord skal i enhver Bygd, hvor Lods-
 ejerne ikke paa anden Maade komme overens,
 rette sig efter det, som fra gammel Tid har været
 Brug i Bygden. Dog skulle i enhver Bygd, hvor
 Græsningsretten ikke er ordnet ved Dom eller an-
 det tinglæst Dokument, faste Bestemmelser tages
 om Bøgræsningen enten ved Kontrakt eller ved

¹⁾ Nu Lov for Færøerne 125 af 20. April 1926 om Udskiftning.

den i 12. Kapitel anordnede Kommissions Afgørelse, hvilke Bestemmelser blive at tinglæse, og skal Kontrakten være afsluttet eller Indkaldelse til Kommissionen være udtagen inden 2 Aar fra denne Lovs Bekendtgørelse i Sysselet, da ellers Fællesskabet er hævet og Græsningsretten i underliggende Bø eller anden dyrket Jord tilhører overliggende Haugers Faareejere. **§ 6.** Naar der er tinglæst nogen Kontrakt, Kendelse eller Dom angaaende Græsningsret paa Bøen, bør Sorenskriveren tilstille vedkommende Sysselmand bekræftet Genpart deraf, hvilken betales af Lodtagerne efter Marketal. Sysselmanden bør derefter hvert 10. Aar paa Grandestævne oplæse det paagældende Dokument og indføre i sin Protokol, at dette er sket, hvilket da skal anses for en gyldig Fornyelse, medmindre nogen inden Aarsdagen derefter paa lovlig Maade paataler sin formøntlige Ret til at paastaa Forandring, eller inden samme Tid indleverer til Tinglæsning en lovligen indgaaet mindelig Forening om Forandring i det bestaaende. **§ 7.** Tiden, i hvilken der haves Ret til at vintergræsse Faarene paa Bøen eller anden opdyrket Jord, regnes fra 25. Oktober, da Drivningen (Agtningen) skal ophøre, til 14. Maj, paa hvilken Dag Faarene inddrives, og Jorden atter fredes. Dersom nogen Forandring i denne Bestemmelse anses ønskelig eller nødvendig i en Bygd, men Parterne ikke kunne komme til Enighed derom, bliver Sagen at afgøre ved den i 12. Kapitel omhandlede Kommission. 2. Kapitel. Om Besætningen af Faar i Haugen. **§ 8.** Besætningen af Faar i en Hauge maa ikke gøres saa stor, at den paa Grund deraf trænger ind i en tilgrænsende Hauge og tager stadigt Ophold der. De Faar, som uden at dertil haves særlig Hjemmel i en mindelig Overenskomst eller Kontrakt, bevislig gaa mere i en Nabohauge end i deres egen enten om Sommeren eller om Vinteren, skulle som ulovlige aftages (bortskaffes) til første almindelige Slagtetid, naar dette vidnesfast er forlangt paa vedkommende Søjdemands (Faarevogters) Bopæl, om Vinteren før Faste, om Sommeren før Olaidag, eftersom den ulovlige Gang finder Sted paa Vinterhauge eller Sommerhauge. Aftages

1866

25. Febr.

1866 de da ikke, skulle de være forbrudte til vedkom-
 23. Febr. mende Distrikts Fattigkasse imod en billig Erstat-
 ning, som ansættes til $\frac{1}{3}$ af Værdien til Ejeren
 af den Hauge, hvori de ulovlig have gaaet. Denne
 Bestemmelse om Aftagelse af ulovlig gaaende Faar
 skal ikke træde i Kraft førend med Slagtetiden i
 det 4. Aar efter Lovens Bekendtgørelse; i Mellem-
 tiden forholdes efter de hidtil gældende Regler.
 Vilde Faar (Varg), som løbe over Markeskel og
 forstyrre Nabohaagens Faar, skulle tæmmes (spæ-
 ges) eller bortskaffes næste Høst, efter at det
 vidnesfast er forlangt paa vedkommende Søjde-
 mands Bopæl; sker det ikke, er Faaret forbrudt.

§ 9. Springsojd skulle af Søjdemændene udvæl-
 ges blandt de bedste, som findes i Haugen. Hvis
 nogen i svigagtig Hensigt udvælger eller bevirker
 udvalgt en mindre god Springsojd, uagtet en be-
 dre var for Haanden, skal han bøde 3 Rd. R. M.
 Til Springsojd udtages enten 3 Vædderlam for
 hvert 100 Moderfaar i Haugen eller een Vædder,
 der ikke som Lam har løbet Faarene, til hvert 40
 Moderfaar. For hver Springsojd, som tilsættes
 mindre, skulle Søjdemændene bøde 2 Rd. R. M.,
 medmindre de snarest muligt anmelde for Sysse-
 lmanden, at det er sket imod deres Vilje, i hvilket
 Tilfælde de skulle være angerløse. Have Hauge-
 partens Ejere bevirket den nævnte Urigtighed
 imod Søjdemandens Protest, blive de skyldige
 ansvarlige for Bøden, een for alle og alle for een.
 Er en Springsojd løben ind i en fremmed Hauge,
 skal Søjdemanden være berettiget til at søge den til-
 bage, og den fremmede Hauges Søjdemand være for-
 pligtet til at ledsage ham, naar han vil søge efter
 den, eller tillade ham alene at søge den.
 Hvo som befindes at fordølge en andens Spring-
 sojd, naar denne bliver efterspurgt, skal være
 hjemfalden til en Bøde af 5 Rd. R. M. **§ 10.**
 I enhver Haugepart skal bruges et bestemt Mærke
 for Faarene, men samme Mærke maa ikke bruges
 i to Haugeparter paa een Ø. **§ 11.** For saa vidt
 samme Mærke nu bruges i to eller flere Hauge-
 parter paa een Ø, skal fornøden Forandring deri
 ske, saa snart det efter Omstændighederne er mu-
 ligt. **§ 12.** Hvor flere Mærker nu bruges eller
 i Fremtiden ønskes brugte for forskellige Flokke

(Følger) af Faarene i en Haugepart, kan Tilladelse **1866** til at beholde eller forandre det nuværende Antal 23. Febr. af Mærker gives af Amtet, naar ikke nogen Orden derved afstedkommes. § 13. Sager, som angaa Mærkers Forandring eller Antal, skulle først forhandles ved Grandestævne. Sysselmanden har derefter at forebringe dem for Amtet til Afgørelse ved Resolution. § 14. Naar Mærkerne ere i Orden paa alle Øer, skal der for enhver Ø affattes en Fortegnelse over de Mærker, som der bruges. Disse Fortegnelser, der affattes af Sysselmanden og indsendes til Amtet, skulle derefter trykkes for Amsrepartitionsfondens Regning samt uddeles til alle Bygder til Efterretning og Opbevaring. § 15. Bliver i Fremtiden, naar 1 Aar er forløbet fra denne Lovs Bekendtgørelse, noget Faar, der er 2¹/₂ Aar gammelt eller derover, antruffet, som enten er umærket eller saa skødesløst mærket, at Sysselmanden og to af ham tilkaldte uvillige Mænd erklære Mærket for ukendeligt, bør det, naar Ejeren er uvis, tilfalde vedkommende Distrikts Fattigkasse. Umærkede Lam, som om Høsten antræffes, tilfalde den Haugepart, i hvilken de forefindes, hvis Strid eller Tvivl opstaa om, til hvilken Hauge de høre. § 16.¹⁾

3. Kapitel om Kogræsning m. v. § 17. Besætningen af Køer i enhver Hauge eller Haugepart, som afgiver Sommergræsning (Hushauge) for Køer, skal ansættes til et bestemt Antal (Skiiben), som maa uddrives uden Vederlag. Fri Uddrivning (Udrægster) af Køer til Sommergræsning tilkommer enhver i Forhold til det Marketal, han ejer eller bruger i Bygden. Naar nye Trøer i Fremtiden optages til Dyrkning, skal der stedse skriftlig fastsættes, hvorledes de Køer skulle sommergræsses, som vinterfødes af de opdyrkede Trøer.²⁾ § 18. Bestemmelser om Tyrehold skulle for enhver Bygd tages med Stemme flerhed efter Marketal. § 19. Sager angaaende Vedtagelse af den faste Besætning af Køer (Koskiben) og angaaende Tyrehold skulle forhandles ved Grandestævne. Den Overenskomst, som indgaas mellem de vedkommende, der møde, bliver straks af Sys-

1) Ophævet ved Lov Nr. 36 af 28. Februar 1908.

2) Jfr. Lov (Nr. 56) 13. April 1894.

1866 selmanden at nedskrive i Forhandlingsprotokollen
 23. Febr. og skal derefter have fuld Gyldighed for alle.
 Ved Sagens Foretagelse ved Grandestævne for-
 holdes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i
 Lov af 4. Marts 1857 om Udskiftning af Fælles-
 hauger¹⁾ paa Færøerne § 5. Udenbygds Ejeres
 Opsiddere have i alle Tilfælde Stemmeret med
 Hensyn til Tyrehold. Kan Forening ikke paa
 den her anførte Maade opnaas, afgøres Sagen ved
 den i 12. Kapitel anordnede Kommission. § 20.
 Dersom nogen anser sig berettiget til at uddrive
 Køer i en Hushauge uden Vederlag, og denne
 Ret nægtes ham, kan han paatale sin formentlige
 Ret ved den ovennævnte Kommission. § 21. For
 alle Køer, som uddrives over den vedtagne faste
 Besætning (Skiben), skal erlægges Haugeleje, hvis
 Størrelse bestemmes af Haugens Ejere eller Bru-
 gere paa Grandestævne ved Stemme flerhed efter
 Marketal. § 22. Naar det i en Bygd paa
 Grandestævne er fastsat, hvor mange Køer der
 maa uddrives til Sommergræsning uden Betaling,
 eller der ligeledes paa Grandestævne er truffet
 Bestemmelse om Uddrivning imod Leje, skal der
 for enhver Ko, som ulovlig holdes i Haugen,
 erlægges en Bøde af 5 Rd. R. M., og Koen skal
 derhos bortskaffes af Haugen inden 8 Dage efter,
 at dens Gang vidnesfast er paaklaget for Ejeren.
 Forbliver den gaaende efter den Tid, gentages
 Bøden paa samme Maade. Fuld Erstatning gives
 Haugens Ejere. § 23. Naar en Hauges Køer gaa
 over Markeskel ind i en fremmed Hauge, skulle
 de dog altid malkes i den Hauge, hvor de høre
 til, om det end mellem Granderne er vedtaget, at
 Gang efter dem maa finde Sted. Hvo som lader
 sine Køer malke i en fremmed Hauge, skal for
 hver Gang, det sker, bøde som for ulovlig Hauge-
 gang 1 Rd. R. M. 4. Kapitel.²⁾ Om Heste-
 hold (Rossehold). § 24. I ethvert Bygde-
 lag maa holdes saa mange Heste (Ros) til Græs-
 ning i Bygdens Hauger, som Ejerne og Besid-
 derne ved Grandestævne ved Stemme flerhed efter
 Marketallet kunne blive enige om, dog med Und-

¹⁾ Nu Lov 125 af 20. April 1926.

²⁾ Jfr. Lov Nr. 51 af 14. Marts 1931.

tagelse af det i § 25 nævnte Tilfælde ikke flere **1866**
 end een Hest pr. Mark Jord. Paa samme Maade ^{23. Febr.}
 skulle Bestemmelser om ugildede Heste tages
 for hvert Bygdelag.¹⁾ Ere udenbygds Ejere Lod-
 tagere i Haugen, anses den, der har Jorden i
 Brug, som befuldmægtiget af Ejeren til paa hans
 Vegne at afgive Stemme. Denne vedtagne Be-
 stemmelse skal af Sysselmanden protokolleres og
 derefter være bindende for alle vedkommende.

§ 25. Dersom Ejerne eller Besidderne af en
 Hauge eller Haugepart ville holde flere end een
 Hest pr. Mark, skulle de anmeldte det for Syssel-
 manden, af hvem Besidderne af de tilgrænsende
 Hauger derom skulle underrettes; og skulle da
 disse, dersom nogen Hest fra den Hauge eller
 Haugepart, hvori der ifølge det foranstaaende hol-
 des flere end een pr. Mark, trænger ind i deres
 Hauge, være berettiget til, naar de optage den og
 bringe den til Ejeren, af denne at fordre, foruden
 de nedennævnte Opbringerpenge, en Godtgørelse
 af 1 Rd. for hver Gang, de saaledes bringe He-
 sten til ham. Vægrer Ejeren sig ved at betale
 disse Opbringerpenge, har vedkommende at for-
 holde sig, som nedenfor i § 33 er bestemt. **§ 26.**
 Den, som i en Fælleshaug ejer mindre end 1
 Mark Jord, skal være berettiget til at forene sig
 med andre Lodsejere i samme Hauge om at holde
 Heste i Forhold til, hvad de saaledes tilsammen
 eje, og for øvrigt i Overensstemmelse med, hvad
 der foran er bestemt. **§ 27.** Den, der er beret-
 tiget til at holde Heste i en Hauge, kan, naar
 han ikke selv vil benytte denne Ret, bortleje Ret-
 tigheden til en anden for den Betaling, hvorom
 de kunne forenes. **§ 28.** Dersom nogen i en
 Hauge holder flere Heste, end han er berettiget
 til, er enhver i selve Haugen eller Nabohaugerne
 lodtagen berettiget til at paatale saadant, og bliver
 den skyldige at idømme en Bøde af 10 Rd. til lige
 Deling mellem Angiveren og vedkommende Di-
 strikts Fattigkasse, hvorhos det bliver at paalægge
 ham under en daglig Bøde af 16 Sk. at bortskaffe
 den ulovlig holdte Hest. **§ 29.** Den, som er be-
 rettiget til at holde Hest i Haugen, er ogsaa be-

1) Se nu anf. Lovs § 5.

1866 rettiget til, naar det er en Hoppe og den faar
 23. Febr. Føl, at lade Føllet græsse med Moderen, indtil
 det er et Aar gammelt; men efter den Tid gælde
 de samme Bestemmelser med Hensyn til Føllet,
 som ellers ere fastsatte for udvoksne Heste, med-
 mindre Haugens Ejere og Brugere paa Grande-
 stævne ved Kontrakt anderledes have bestemt.

§ 30. Naar to eller flere Hauger grænse sam-
 men, saa at det er vanskeligt at holde den ene
 Hauges Heste fra at løbe ind i en af de andre,
 kunne Haugernes Ejere — i Stedet for at benytte
 den nedenfor i § 32 givne Bestemmelse — træffe
 Overenskomst om Græsningen af de Heste, som
 de hver især ere berettigede til at holde, og be-
 stemme, hvilket Vederlag Besidderne af den Hauge
 hvorfra Hestene vanskelig kunne holdes borte,
 skulle nyde af disses Ejere. Dersom de, der be-
 sidde over Halvdelen af Marketallet i hver af de
 paagældende Hauger, blive enige om en saadan
 Overenskomst, skal denne være gældende for
 samtlige Lodtagere i Haugen og tinglæses paa
 disses Bekostning. **§ 31.** Sysselmanden skal
 hvert Aar ved Grandestævne i hver Bygd affordre
 Bygdemændene Oplysning om, hvor mange Heste
 der holdes i Bygdens forskellige Hauger, og der-
 om gøre Tilførsel i Politiprotokollen. Enhver,
 der holder Hest i Haugen, kan da af Medejerne
 eller Medbesidderne i Haugen, opfordres til at
 opgive, med hvilken Berettigelse han holder He-
 sten. Vægrer han sig ved at angive sin Beretti-
 gelse, skal han, dersom denne gøres til Genstand
 for Søgmaal, selv om han under dette beviser
 sin Berettigelse, dog idømmes Sagens Omkost-
 ninger samt den ved Forordningen af 11. August
 1819 foreskrevne Mulkt for unødigt Trætte.¹⁾

§ 32. Naar nogens Hest gaar ind i en fremmed
 Hauge og der af dennes Ejer antræffes, skal sidst-
 nævnte, naar han tager Hesten og bringer den til
 dens Ejer, være berettiget til af denne derfor at
 fordre det dobbelte af Skydsbetalingen for den
 Vejlængde, han har bragt Hesten. Optager han
 Hesten og bringer den til dens Ejer tre Gange i
 Løbet af 4 Uger, kan han, foruden ommeldte

¹⁾ Jfr. Retspl. § 324.

Godtgørelse af Ejeren, fordre et middelgodt **1866**
Slagtelam eller sammes Værdi som Vederlag for 25. Febr.
Hestens Græsning i hans Hauge i det løbende
Aar. § 33. Vil Hestens Ejer ikke betale den i
§ 32 fastsatte Godtgørelse for Hjembringelsen, kan
Opbringeren føre den til Sysselmanden og afle-
vere den til ham. Skulde Omstændighederne ikke
tillade at bringe Hesten til Sysselmanden, kan
skriftlig Anmeldelse derom træde i Stedet. Syssel-
manden skal derpaa, saa snart han har for-
vissat sig om Rigtigheden af det forebragte, straks
affordre Ejeren, til Opbringeren det tredobbelte
af det Beløb, som det ellers tilkom denne, og til
sig selv 1 Rd. R. M. Dersom disse Beløb ikke
betales inden 3 Gange 24 Timer, skal Sysselman-
den bortsælge Hesten ved Auktion og af den
indkommende Sum betale Opbringeren det om-
meldte tredobbelte Beløb samt afdrage den ham
selv tilkommende 1 Rd., hvorefter Restbeløbet le-
veres Ejeren. Opsidderen eller Brugeren af en
udenbygds Ejers Jord, paa hvis Andel i Haugen
Hesten skulde græsse, betragtes i alle forannævnte
Tilfælde som Hestens Ejer. § 34. Benytter no-
gen anden Mands Hest uden Ejersens Vidende og
Vilje og denne paataler det, skal han give Ejeren
Godtgørelse efter Rettens Skøn og desuden bøde
2 Rd. R. M. til vedkommende Distrikts Fattig-
kasse. § 35. Driver nogen enten sin egen eller
sine Medejeres eller tredie Mands Hest ind i en
fremmed Hauge for at græsse, eller driver nogen
anden Mands Hest ind paa sin egen Grund eller
Hauge i den Hensigt at benytte sig af Bestem-
melserne om Opbringerpengene, da skal han
bøde 1 til 5 Rd. R. M. til vedkommende
Distrikts Fattigkasse, hvilken Bøde i Gentagelses-
tilfælde fordobles. 5. K a p i t e l. O m G a a s e s-
h o l d. § 36. At holde Gæs skal kun være
tilladt, naar der for vedkommende Bygd oprettes
skriftlig Vedtægt desangaaende og $\frac{2}{3}$ af Stemmer
efter Marketal stemme derfor, hvilken Vedtægt
da skal være bindende for alle i Bygden. § 37.
Vedtægten skal bestemme, hvor og under hvilke
Betingelser Gæssene maa holdes, hvor længe de
kunne være i Indmarken, og naar de kun skulle
holdes i Udmarken. Vedtægten opbevares hos

1866 Skydsskafferen i Bygden til alles Efterretning.
 25. Febr. **§ 38.** Klages der over, at stækkede Gæs komme ind paa en fremmed Bygds Indmark eller Udmark, skal Gæssenes Ejer være pligtig under en daglig Bøde efter Sysselmandens Kendelse at afhente dem og erstatte den skete Skade efter uvillige Mænds Skøn. Ustækkede Gæs betragtes som Vildt. 6. Kapitel. Om Gærder i Haugen, Opskæring af Haugen (Haugeskur) og Tørvemoser (Tørvehejer). **§ 39.** Gærder i Haugen, saasom Ratter (Indelukker til at drive Faarene i, naar Uld eller Slagt tages), Bovl (Indelukker til Læ for Faarene) og Nøjdegærder (Gærder for Køerne), Gærder omkring Bøen og i Heimruster (Byggegrunde og derved liggende Græsgange, Hjembed), saasom Geil (Gærder om Uddrivningsvejen for Køerne), skulle vedligeholdes forsvarligen, saaledes som de have været fra gammel Tid. Ønskes de gamle Ratter og Gærder forandrede eller flyttede eller nye opførte, har den eller de, der ønske saadant, at andrage det ved Grandestævne, hvor det da i Sysselmandens Overværelse afgøres, om der skal foretages nogen Forandring i fornævnte Henseende, hvilket kun bør ske, naar Ejerne af over Halvdelen af Haugepartens Marketal stemme herfor. Vedtages det af en Haugeparts Ejere, at Markeskelsgærder bør opføres for at frede mod Indtrængen af Nabohaugens Køer, skulle dennes Ejere være pligtige til enten at deltage i Gærdets Opførelse efter Marketal, naar Udskiftningskommissionen ¹⁾ og i alt Fald den højere Instans ved Kendelse har erklæret, at Gærdets Opførelse er nødvendig og udførlig, eller ogsaa at holde Røgter til Køerne. **§ 40.** Det fornødne Mandskab til Udførelsen af Arbejdet ved de gamle Gærders Istandsættelse og Vedligeholdelse og de nyes Opførelse samt ved Haugeskur m. v. leveres efter Marketal. **§ 41.** Enhver, der skærer Tørv i en Haug, bør gøre det saaledes, at Haugen tilføjes saa lidt Skade som muligt; navnlig bør han aflede Vandet fra Tørvegravene, naar det ellers vilde blive staaende, ordentlig tildække disse med den af-

¹⁾ Nu Landvæsenkommissionen.

gravede Grønsvær, der bør skæres i Flag og ikke 1866
 afhakkes, og ikke lade Tørv eller anden opgravet 25. Febr.
 Jord blive liggende opredt paa Græsset, men kaste
 alt saadant ned i Graven. § 42. Sysselmanden
 for Suderø bør hvert Aar paa sin Omrejse før
 Olai og de andre Sysselmænd hvert Aar paa deres første
 Omrejse efter Olaidag affordre i det mindste een
 Søjdemand for hver Haugepart Erklæring om
 Tørvehejernes Behandling, og i Tilfælde af, at
 enten Søjdemændene eller nogen af Ejerne føre
 Klage over, at Tørvehejerne ere behandlede ufor-
 svarlig, skal Sysselmanden med tiltagne Vidner
 personligen efterse de omtvistede Hejer og afgøre
 Sagen ved sin Kendelse, der straks indføres i Politi-
 protokollen. I Overtrædelsestilfælde straffes den
 paagældende med en Bøde af 48 Sk. indtil 2 Rdl.
 R. M., hvorhos han inden en af Sysselmanden
 bestemt Tid har at afhjælpe de paaklagede Uor-
 dener under en daglig Bøde af 8 Sk. R. M. Er
 den paagældende utilfreds med Sysselmandens
 Kendelse, kan han indanke Sagen for Overpoliti-
 retten, dog skal han foretage de hertil fornødne
 Skridt inden 8 Dage, da han i modsat Fald taber
 sin Ret til Paaanke. Med Hensyn til Tørvemo-
 serne paa Statens Ejendomme ved Thorshavn har
 det sit Forblivende ved de derom nu gældende Reg-
 ler ¹⁾) eller dem, som Regeringen i saa Henseende
 maatte fastsætte. 7. Kapitel. Om Søjde-
 mænd. § 43. Der skal for alle Hauger og
 Haugeparter være visse Søjdemænd, og skal det
 paahvile dem alene at forestaa Faarenes Røgt,
 Fjeldgangene, Mærkningen, Haugeskur samt alt
 andet Arbejde i Haugen, der maatte anses nødven-
 digt til dens Tarv. Ligeledes skulle de paase, at en-
 hver paagældende efterkommer sin Pligt, og være
 bemyndigede til paa den forsømmeliges Bekost-
 ning at lade Arbejdet udføre ved lejede Folk.
 Ligesom de i denne deres Tjeneste ere Ejerne og
 Brugerne ansvarlige, saaledes have de ogsaa paa
 den enkelte Ejers eller Brugers Forlangende at
 meddele ham Forklaring om de dem betroede
 Faars Antal og Tilstand samt Røgt i Haugen
 m. m. § 44. Søjdemænd skulle antages, opsiges

1) Se kgl. Resol. 21. December 1827 med Note.

1866 og deres Løn skal bestemmes ved et Møde, som 23. Febr. af Ejerne og Brugerne i enhver Haugepart i Bygden afholdes Mikkelsdag. Afgørelsen sker ved Stemme flerhed efter det Marketal, enhver bruger, uden Hensyn til om han er Ejer, Fæster eller Opsidder. Den, der attraar Mødet afholdt, har at bringe det til vedkommendes Kundskab inden 8 Dage i Forvejen. Enhver skal møde personlig eller ved skriftlig Fuldmagt, da han i modsat Fald taber sin Stemmeret. Anses det nødvendigt, at ansætte en Formand iblandt Søjdemændene, skal dette ske paa samme Maade. § 45. Ved det i foregaaende Paragraf nævnte Møde skulle ogsaa de Søjdemænd, der ville fratræde, opsiges deres Tjeneste. Den fratædende Søjdemand kan dog ikke være fri for sit Hverv, førend Fjeldgang efter Springsøjd er endt, medmindre han forlader Bygden, eller Omstændighederne gøre ham det umuligt at vedblive sin Tjeneste. § 46. Enhver Søjdemand maa gaa overalt i Haugen til alle Tider ene eller med Hund, naar Indskrænkninger heri ikke ere fastsatte ved hans Antagelse. § 47. Naar nogen Søjdemand ved Røgtning eller ved Fjældgangene ønsker at søge efter sin Huges Faar i en fremmed Hauge, skal han hver Gang derom underrette en af dennes Søjdemænd saa betids, at de kunne følges ad eller mødes ved Markeskel, medmindre det anderledes er bestemt. Den Søjdemand, der saaledes har sendt Bud, maa gaa over Markeskel, dog kun med fast Hund. § 48. Til alt Arbejde i Haugen skulle Søjdemændene gøre Tilsigelse med Aftensvarsel og Samgangsbud til de paagældende Grander, medmindre det anderledes ved Kontrakt er bestemt. For Undladelse heraf bøde Hagens Søjdemænd een for alle og alle for een 1 Rdl. R. M. § 49. Naar Søjdemænd ved Røgtning eller Fjeldgang træffe fremmede Faar i Haugen og kende dem som hjemmehørende i en Nabohauge, bør de jage dem tilbage til denne. § 50. Kender de ikke de antrufne fremmede Faar, eller høre disse hjemme i en ikke tilgrænsende Hauge, skulle de ved første Lejlighed oplyse Antal og Lød og derefter lade Faarene forblive gaaende i Haugen, indtil Ejeren melder sig for at afhente dem, eller til

første Fjeldgang. § 51. Efter Fjeldgang skulle Søjdemændene, dersom de kende Mærket, enten sende saadanne fremmede Faar til Ejeren eller skikke ham Bud, og skal Ejeren være pligtig at afhente de saaledes i en andens Hauge værende Faar (Skotasøjd). Saafremt de anden Høst strejfe tilbage, skulle de bortskaffes; sker dette ikke, ere de forbrudte. § 52. Søjdemændene skulle saa vidt muligt foretage al Mærkning af Faar. Den uvedkommende, som paa egen Haand befatter sig med at mærke, skal for hvert Lam, han saaledes har mærket, bøde 1 Rd. R. M. § 53. Det skal nøje efterses, om Moderfaar, som ikke ere hjemmehørende i Haugen, komme i Ratten ved Fjeldgang, og dersom noget saadant Faar er kommet imellem Haugens egne, skal det betegnes med et Baand (Sløver), for at det, naar det kommer tilbage til den Hauge, hvor det hører hjemme, kan vides, at det har været i Rat. Saafremt dette iagttages, skal det ikke anses for mislig Omgang, at et saadant Faars Lam faar den Hauges Mærke, i hvilken det er antruffet. 8. Kapitel. Om Gang i Haugen, Hundehold og Gang med Hunde. § 54. Ingen, der ikke i denne Lovs Bestemmelser har særlig Hjemræl dertil, maa gaa i nogen fremmed Hauge undtagen ad de rette Bygdeveje. Disse bør derfor betegnes med Stenvarder, der opføres og vedligeholdes af hele den Bygd, hvortil Haugen hører, i Forhold til Marketal. Alle Spørgsmaal om disse Varders Antal, Størrelse og Betegning m. v. afgøres af Sysselmanden, hvis Kendelse kan forandres ved Amtmandens Resolution. § 55. I enhver Hauge kunne Ejere og Brugere gaa uden nogen Indskrænkning, medmindre de selv ved Stemmefflerhed efter Marketal vedtage det anderledes, hvilket da bør ske paa Grandestævne og af Sysselmanden indføres i hans Protokol. § 56. Fra den almindelige Regel om Gang igennem fremmed Hauge tilstedes dog følgende Undtagelser: a) Paa den Tid af Aaret, da Hestene bruges til at føre Gødning (reje Tø) eller Tørv, er enhver berettiget til om Dagen at hente sine Heste, hvor han kan træffe dem. Det samme gælder ogsaa uden Hensyn til Aarstiden for det Tilfælde, at

1866

25. Febr.

1866 Heste efter Tilsigelse fra Skydsskafferen skulle leveres til Skyds. Ellers maa ingen gaa efter Heste i nogen fremmed Haugepart, uden i Forvejen at have anmeldt det for vedkommende Søjdemand. 23. Febr.

b) Enhver er berettiget til at hente sin Tørv, naar han vil; dog skal han gøre det om Dagen og gaa ad den almindelige Vej. c) Med Hensyn til Gang til sine Fuglebjerger, Feitelænder (særlige Græsgange), til at søge sine Lunninder (Herligheder), Gang efter Køer, Gang til fraliggende Hauge o. s. v., skal det have sit Forblivende ved det, som paa ethvert Sted har været Skik og Brug eller kan afgøres ved fælles Overenskomst. Dagen regnes i alle foranførte Tilfælde, om Sommeren (det er: fra den 14. April til den 31. August) fra Klokken 5 om Morgenen til Klokken 9 om Aftenen og om Vinteren (det er: fra 1. September til 13. April) fra om Morgenen, naar Dagskæret begynder, til om Aftenen, naar det ender. § 57. Efter Løsuld og Fugleæg, maa de, der som Ejere og Brugere dertil ere berettigede, ikkun gaa i Forening, medmindre anden Regel herfor er vedtagen. Den, der som Ejer eller Bruger vil rive Bark, skrabe Korke, samle Stenmos (Garverødder og Mosarter), eller i andet saadant Ærinde gaar i Haugen, maa kun gøre det om Dagen og anmelde det for vedkommende Søjdemand. § 58. Hvo der gaar anderledes i nogen Hauge, bøde hver Gang derfor 1 Rdl. R. M. § 59. Ejere og Brugere af Jordegodset i enhver Bygd skulle med Stemme flerhed efter Marketal paa Grandestævne afgøre, hvor mange Hunde der maa holdes i Bygden. Paa samme Maade vedtages det ogsaa, hvorledes Søjdemændene i Bygdens forskellige Haugeparter skulle føre deres Hunde med sig, naar de ere nødsagede til at gaa igennem en fremmed Hauge for at komme til deres egen. Alle disse Bestemmelser protokolleres af Sysselmanden. Derimod kunne Ejeren og Brugerne af hver Haugepart ligeledes efter Stemme flerhed meddele deres Søjdemænd Regler for, hvorledes de i deres egne Hauge skulle gaa med Hund. § 60.¹⁾ Naar nogen gaar med Hund igennem fremmed Hauge, skal

¹⁾ Jfr. Anordning Nr. 88 af 31. Marts 1928.

han gaa ad de almindelige Veje og have Hunden **1866**
bunden eller hildet (fast eller i Haft), naar ikke **23. Febr.**
anderledes er vedtaget. Herfra undtages alene det
Tilfælde, at en Flok Faar skal drives igennem
fremmed Hauge, hvortil det maa være tilladt at
bruge løse Hunde, dog mod fuld Erstatning for
den Skade, disse afstedkomme i Haugen. **§ 61.**
Holder nogen en Hund, som ikke er samtykt, da
kan den straks vidnesfast afsiges af enhver Hauge-
ejer i Bygden. Den usamtykte Hund, som saa-
ledes er afsagt, skal straks holdes indelukket og
inden 8 Dage afskaffes. Afskaffes den ikke inden
8 Dage, skal Hundens Ejermand bøde 2 Rdl.
R. M. Bøden gentages for hver Gang 8 Dage,
denne Bestemmelse siddes overhørig, og den af-
sagte Hund kan derhos, hvis den træffes udenfor
Ejerens Bopæl, angerløst dræbes. De her givne
Bestemmelser gælde ikke om Hunde, der bestan-
dig holdes i Lænke. **§ 62.** For ulovlig Gang
med Hund, hvad enten den udøves i egen eller
fremmed Bygd, bødes 2 Rdl. R. M., om endog
ingen Skade derved er foraarsaget. **§ 63.**
Al den Skade, som af Hunde foraarsages, skal
deres Ejer efter lovligt Skøn erstatte. Herfra und-
tages alene den Skade, som de samtykte Hunde
første og anden Gang forøve under Fjeldgang,
Røgt eller Samkvem i den Hauge, hvor de lovlig
bruges. Gør Hunden tredie Gang Skade, skal
den afskaffes. ¹⁾ **§ 64.** Hunde, som selv gaa ud
i Marken og jage eller bide Faar, skulle straks af
Ejeren afskaffes, og dersom denne, efter at være
vidnesfast underrettet om, at hans Hund gør saa-
dan Skade, ikke inden 8 Dage skaffer den bort,
skal han erlægge en Bøde af 2 Rdl. R. M. og
derhos erstatte Skaden efter § 63; for hver Gang
8 Dage, Hunden forbliver løs i Bygden, gentages
Bøden. Hunde, som bevisligen 3 Gange ere
trufne at strejfe om i Haugen, skulle afskaffes,
selv om de ingen Skade have forvoldt. **§ 65.**
Laaner nogen sin Hund ud og deraf sker Skade,
skal Ejeren tilsvare samme, hvorimod Laantageren
selv har at erlægge Bøden for ulovlig Gang med

¹⁾ Om Ansvar for Hunde se Anordn. Nr. 88 af 31. Marts
1928 §§ 11—12.

1866 Hunden. § 66. Antallet af Tævehunde (Tyg),
 23. Febr. Vaer^s eller Agtningshunde og Fuglehunde, hvor
 disse endnu maatte ønskes brugte, bestemmes paa
 samme Maade, som i § 59 er foreskrevet, og
 iøvrigt ere de om Søjdehunde givne Bestemmelser
 ogsaa anvendelige paa disse Hunde. 9. Kapitel.
 Om Agtning. § 67. Hvor søjdehøje Gær^s
 der ikke have, skal der om Agtningen oprettes
 faste Bestemmelser. § 68. Dersom Bøens eller
 Troernes Ejere eller Brugere ikke kunne komme
 overens med Faarenes Ejere eller Brugere, skal
 Sagen afgøres af den i 12. Kapitel anordnede
 Kommission. 10. Kapitel. Om Fællig.
 § 69. Den almindelige Regel for Haugebruget
 skal være, at Faarene i enhver Haugepart skulle
 være i Fællig for det hele i Haugeparten lodtagne
 Marketal. Hvorledes det kan tilstedes som Und^s
 tagelse fra denne Regel at have Faar i Kending,
 omhandles i denne Lovs 11. Kapitel. § 70. Om
 Slagt og Tilsætning i enhver Fælleshaug skulle
 Bestemmelser tages ved det i § 44 ommeldte Møde
 og paa den der anførte Maade. Sker dette forme^s
 delst indtrufne Forhindringer ikke, raade Hauge^s
 partens Søjdemænd alene for det paagældende
 Aars Slagt og Tilsætning. § 71. Faarene skulle
 følge Jorden ved al Overdragelse. § 72. Hvert
 Moderfaar (Livssoj), som paa Kongsgodset fin^s
 des over den faste Besætning (Indstøden), skal
 ved Overdragelse betales med 1 Rdl. 48 Sk. i
 Nordørø, Østerø, Strømø og Vaagø Sysseler og
 med 1 Rdl. i Sandø og Suderø Sysseler. 11.
 Kapitel. Om Kending. § 73. Skønt Fæl^s
 lig ifølge forrige Kapitel fremdeles skal være
 den almindelige Regel for Haugebruget, vil dog
 ogsaa Kending i Fremtiden være berettiget enten
 for hele Haugen eller for visse Flokke i denne,
 naar i det mindste $\frac{2}{3}$ af de i Haugen lodtagne
 Ejere, Fæstere og Beneficiarer, som tilsammen eje
 eller bruge Halvparten af Haugens Marketal,
 derom ere enige, og naar de Forskrifter, som i
 dette Kapitel desangaaende ere fremsatte, nøje
 jagttages. Anden Kending skal derimod som
 hidtil være ulovlig og straffes med Konfiskation.
 Søjdemænd, som ikke straks angive ulovlig Ken^s
 ding for Sysselemanden og altsaa deltage i Over^s

trædelsen, skulle hver især bøde 5 Rdl. R. M. **1866**
 Det er ikke Kending, naar Søjdemanden som ak- 25. Febr.
 korderet Løn har visse Stykker Faar (Røgtningssøjd) gaaende i Haugen, ej heller naar en Lods-
 ejer med alle sine Samejeres Samtykke slipper enkelte Faar i den fælles Hauge for midlertidig at
 græsse der. § 74. Hvor Kending indføres, skal
 Kontrakt derom skriftlig affattes og underskrives
 af de i Haugen lodtagne Ejere, Fæstere og Beneficiarier. De udenbygds Lodtagere skulle enten
 selv underskrive eller have meddelt deres Opsiddere skriftlig Fuldmagt dertil, ligesom ogsaa
 Panthavernes Samtykke maa erhverves paa Kontrakten. I denne Kontrakt skal indføres, hvor
 stor Besætning der sættes for hele Haugen, hvor meget
 der holdes i Kending og hvor meget i Fællig. § 75.
 Kending er kun lovlig, naar følgende Bestemmelser iagttages: a) Røgten skal besørges af Søjdemænd,
 som ere valgte i Overensstemmelse med § 44. b) Faarene skulle have det for Haugeparten
 bestemte Mærke, og maa derhos de enhver særlig tilhørende Faar gøres kendelige med særlige
 Kendetegn (Framærker), der dog ikke maa gøre Hovedmærket utydeligt og, forinden de anvendes,
 skulle approberes af Sysselmanden. c) Springsøjd skulle aftages forlods paa Ratten og erstattes Eje-
 ren af vedkommende in natura efter Vurdering. Foruden disse Vilkaar, som bør findes i enhver
 Kendingskontrakt, kunne ogsaa i Kendingskontrakter andre Vilkaar tilføjes, som der i de særlige
 Tilfælde maatte være Anledning til. Hvo som gør sig skyldig i Svig eller Uredelighed med
 Hensyn til Kendingshaugen, bøde fra 1 til 10 Rdl. R. M. § 76. Kendingskontrakter saavel
 som Kontrakter om Ophævelse af Kending skulle tinglæses ved første ordinære Ting i vedkom-
 mende Syssel¹⁾ efter, at Kontrakten er indgaaet eller ophævet. § 77. Naar Kendingen af hvilken
 som helst Aarsag ophører, skal Haugens Besætning selvfølgelig indgaa under Fællig.
 Naar det da ved Eftertælling befindes, at nogle af Ejerne have fuld Besætning, andre ikke, skulle
 disse sidste købe Faar af dem, som have dem til-

¹⁾ Jfr. Anordn. 245 af 30. Sept. 1924.

1866 overs, indtil alle have lige mange Faar i Forhold
 23. Febr. til deres Marketal i Fællig. Betalingen for de Faar, som saaledes sælges og købes af Haugepartens Ejere indbyrdes, skal erlægges med deres fulde Værdi. Kunne Parterne ikke forenes om, hvad der er at anse som fuld Værdi, skal denne bestemmes af uvillige, dertil lovligen opnævnte Mænd, der blive at betale efter Sportelreglementet.¹⁾ § 78. Afhændes Jord, som er beliggende i en Haugepart, i hvilken Kending er tilladt, skal det i Overdragelsedokumentet indføres, hvor mange Kendingsfaar der følge med Jorden. Undslades dette, anses Dokumentet ikke som lovlig Adkomst, og bliver Paategning derom at gøre af Sorenskriveren ved Tinglæsning. § 79. Ved Fæsteforandringer, eller Overdragelser af Embeds-jorder, skal den fulde paa disse Jorder værende Besætning medfølge samme og, hvad der er over den faste Besætning, betales efter § 72; dog gælder denne Betaling ikke for den overskydende Besætning (Overløbssojden) paa Præste- og Anneksgaardene.²⁾ Ejer den fratrædende Besidder af Kongsjord eller beneficeret Gods Odelsjord i samme Haugepart, skal hans hele Faarebesætning fordeles lige paa al hans Jord efter Marketal. 12. Kapitel. Om Rettergangsmaaden i Sager angaaende de i denne Lov omhandlede Forhold. § 80. Sager, der anlægges til Idømmelse af Straf for Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser, behandles og paa-kendes politiretsvis af vedkommende Sysselmand efter Plakaten af 23. Marts 1813 og paaankes eventuelt til Amtets Overpolitiret, der afgør dem endelig uden videre Appel. Tvistigheder angaaende de i Loven omhandlede Rettigheder og Forpligtelser behandles og paa-kendes af Sysselets Udsiftningskommission efter Lov 4. Marts 1857, og kan bemeldte Kommissions Kendelse indankes for den i § 86 omhandlede Overinstans.³⁾ — — — § 93. Bøder, der idømmes i Henhold til nærværende Lov, saavel som alt, hvad der efter sammes Bestemmelser forbrydes, tilfalder vedkom-

1) Jfr. Sportelreglement 30. Marts 1836 § 62.

2) Jfr. Reskript 17. April 1816.

3) Se nu Lov Nr. 84 af 31. Marts 1926.

mende Distrikts Fattigkasse, naar ikke anderledes **1866**
 i Loven er bestemt. I Mangel af Betaling afsones ^{23. Febr.}
 Bøderne efter de gældende Bestemmelser. ¹⁾ § 94.
 Alle ældre Bestemmelser, der staa i Strid med
 Bestemmelserne i nærværende Lov, sættes herved
 ud af Kraft.

Lov angaaende en ny Skyldsætning af 1867
Jorderne paa Færøerne. § 1. En ny Skyldsætning af samtlige Jorder paa Færøerne bliver
 snarest muligt at foretage. § 2. Til at udføre
 den til Skyldsætningen fornødne Taksation dan-
 nes der en Kommission. — — — § 4. Naar
 Værdiansættelsen af samtlige Jorder er fuldendt,
 sammentræder der en Revisionskommission. — — —
 § 8. Naar Revisionskommissionens Hverv er til-
 endebragt, foranstalter Justitsministeriet det for-
 nødne med Hensyn til samtlige Jorders Skylds-
 sætning efter Regler, som nærmere ville være at
 fastsætte efter forudgaaet Forhandling med Lag-
 tinget. ²⁾ — — — § 12. Alle i Anledning af Ma-
 trikuleringsarbejdet medgaaende Omkostninger
 udredes af Færø Lands Jordebogskasse efter Am-
 tets Anvisning. Halvdelen deraf vil være at godt-
 gøre den nævnte Kasse ved Ligning paa Ejerne
 af alle Jordejendomme efter den nye Skyldsætning.
 Godtgørelsen erlægges i Løbet af 5 Aar med en
 Femtedel aarlig. ³⁾

Justm. Skr., hvori udtales, at «*Lov om nogle* ^{6. Juli}
Ændringer i Tyendelov af 10. Maj 1854 § 59»
 af 29. Marts 1867 ikke kan antages at have for-
 andret den med den anførte Paragraf aldeles
 overensstemmende § 59 i den færøske Tyendelov
 af 16. Februar 1856.
 (Utr.)

Justm. Skr., hvori udtales, at, naar Søren- ^{9. Sept.}
 skriveren i Notarialforretninger kaldes bort fra

¹⁾ Alm. Lov 16. Februar 1866 om Afsoning af Bøder udenfor kriminelle Sager.

²⁾ Se Lov (Nr. 70) 25. April 1897.

³⁾ Se anf. Lov § 10.

1867 Tingstedet, kan det i Sportelreglement 30. Marts
9. Sept. 1836 § 53 nævnte Tillægsgebyr ikkun beregnes for
hver Time Forretningen varer udover een Time,
regnet fra selve Forretningens Begyndelse, samt
at der, da Reglementets § 55 kun henviser til
§ 15 og ikke tillige til § 14, ikke kan beregnes
Diæter for en Rejse som den omhandlede.
(Utr.)

1868 **Just. Skr.**, ¹⁾ hvori udtales, at det ikke bør
30. Marts formenes de til Tørveskær omkring Thorshavn
berettigede at overlade Udbyttet af deres Tørveskær
til andre; at Bestemmelserne i Kanc. Skr. 22. November
1836 ikke komme til Anvendelse i Tilfælde af Undladelse
af at præstere de for Tørveskæring skyldige Arbejdsdage
til vedkommende Haugebesiddere; at disse kunne benytte
Arbejdsdagene til alt paa deres Gaarde forefaldende
Arbejde, samt at de i Stedet for Arbejde trædende
Pengeydelse antages at kunne inddrives ved Udpantning,
for saa vidt de tilfalde Vejanlægget, men ikke for saa
vidt de tilkomme de paagældende Haugebesiddere. ²⁾
(Utr.)

16. April **Resol.** angaaende Fonden til Kirkebøruinen
paa Færøerne. Fonden bestaar af 2800 Kr. inde-
staaende paa Finansministeriets Indskrivnings-
bevis af 14. Juli 1887 og af en Beholdning i
Færø Amts Sparekasse pr. 31. December 1930
Kr. 3727,82. Der ydes til Tilsyn 20 Kr. aarlig.

26. Maj **Lov om Afgifter af frivillige Auktioner
over Handelsvarer. — — — § 5.** I Henhold
til §§ 1—3 forandres for Færøernes Vedkommende
Lov af 29. December 1857 om Forhøjelse i de
ved Sportelreglementet for Rettens Betjente paa

¹⁾ I Skrivelsen meddeles derhos, at Ministeriet anser det
for rettest at opgive den paatænkte, i Justm. Skr. 30.
Juni 1864 og 7. Januar 1865 (begge utr.) omhandlede,
Omregulering af Tørvehederne ved Thorshavn.

²⁾ Se nu Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 1.

Færøerne af 30. Marts 1836 fastsatte Retsgebyrer **1868** m. v. og Reglementet af 30. Marts 1836. ¹⁾— — — 26. Maj

Kgl. Resol., hvorved Justitsministeriet be- 12. Juni
myndiges til at udtale, at saavel det saakaldte
Skinderskær som overhovedet de offentlige Grunde
i Thorshavn for Fremtiden maa anses som Byens
Ejendom.

(Utr.)

Justm. Skr., hvorved meddeles, at det ved 19. Juni
Finanslov 30. April 1868 § 8 B. er blevet be-
stemt, at Jordehvalsrettigheden paa Thorshavns
østre Vaag for Fremtiden tilfalder Thorshavns
Kommune.

(Utr.)

Lov (Nr. 33) indeholdende nogle Be- 1871
stemmelser om Adgang til Kongsfæste paa 25. Febr.
Færøerne. § 1. Naar Enken efter en Fæster
paa det Staten tilhørende Jordegods paa Færøerne
herefter indgaar nyt Ægteskab og Kongsfæstet
overdragès til hendes nye Mand, skal der til-
komme den afdøde Fæsters Sønner fortrinlig Ad-
gang til ved først indtrædende Fæsteledighed at er-
holde Jorden i Fæste fremfor den nye Fæsters
Sønner. **§ 2.** Hvor Enken allerede er ind-
traadt i nyt Ægteskab og Kongsfæstet overdraget
til hendes nye Mand, skal der tilkomme den tid-
ligere Fæsters Sønner fortrinlig Adgang til Kongs-
fæstet ved først indtrædende Fæsteledighed, naar der
enten ingen Sønner er af den nye Fæster eller
dog ingen, der er født før denne Lovs Kund-
gørelse. I andre Tilfælde skal det staa den tid-
ligere afdøde Fæsters Søn frit ved indtrædende
Fæsteledighed at søge afgjort ved Dom, om der
ifølge den hidtil gældende Lovgivning tilkommer
ham nogen Fortrinsret fremfor den nye Fæsters
Sønner til at overtage Fæstet under Forudsætning
af, at han af vedkommende findes skikket dertil;

¹⁾ Se Reglem. 30. Marts 1836 §§ 40 og 44.

1871 dog maa Sagen rejses inden 6 Maaneder efter
 25. Febr. Fæsteledighedens Indtræden og derefter forfølges
 uden Ophold. § 3. I de Tilfælde, hvor den
 nye Fæsters Afkom har faaet eller faar Fæste frem-
 for den tidligere Fæsters, skal den saaledes forbi-
 gaaede komme i fortrinlig Betragtning til at er-
 holde et andet Kongsfæste, til hvilken ingen an-
 den enten ifølge Lov eller ifølge de sædvanlige
 Regler har særlig Adkomst.

25. Marts **Bek. (Nr. 51) om Fripladser paa Fødselsstiftelsen for Jordemoder elever.** Paa Ju-
 stitsministeriets derom allerundanigst nedlagte Fore-
 stilling har det behaget Hans Majestæt Kongen
 under 17de d. M. allernaadigst at bifalde, at de
 to Fripladser paa den kongelige Fødsels- og Pleie-
 stiftelse, der ved den allerhøjeste Resolution af
 25de September 1848 ere forbeholdte Jordemoder-
 elever for Island, Færøerne og Grønland betrag-
 tes som ekstraordinære, saaledes at de kunne be-
 sættes efter Indstilling af vedkommende Autori-
 teter, uden Hensyn til om det fulde Antal ordi-
 nære Elevpladser allerede ere bortgivne, dog at
 denne Begunstigelse kun indrømmes, forsaavidt
 Eleverne fra de nævnte Lande møde paa en saa-
 den Tid, at deres Undervisning kan tilendebrin-
 ges i det sædvanlige Undervisningskursus, at der
 ikke vil kunne indrømmes de senere Anmeldte
 nogen Friplads, dersom begge Fripladser allerede
 skulde være besatte, og at vedkommende Autori-
 teter, forinden Undervisningen tager sin Begyn-
 delse, nemlig hvert Aars 1ste September, maa
 gjøre behørig Anmeldelse til Direktionen for Føds-
 sels- og Pleiestiftelsen om, hvilke Fruentimmere
 disse Fripladser i det forestaaende Undervisnings-
 kursus ønskes tildelte.

22. Aug. **Justm. Skr.**, hvorved foreskrives, at der med
 Hensyn til 2 ved Myggenæs opfiskede Kanoner,
 der antages at hidrøre fra en for over 200 Aar
 siden forlist hollandsk Ostindiefarer, vil være at
 forholde efter Analogien af Fr. om Dykkervæse-
 net m. v. af 16. Marts 1842, saaledes at Indkal-

delse foretages med det i Fr.s § 3 foreskrevne **1871**
 Varsel, samt at vedkommende Entreprenør anses **22. Aug.**
 berettiget til eventuelt at beholde de optagne Ka-
 noner eller det Beløb, der maatte indkomme ved
 deres Realisation.

(Utr.)

Lov (Nr. 3) om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færøerne for deres Forretninger. § 1. **1872**
8. Jan.

Det skal være Lægernø paa Færøerne uforment i privat Praksis at modtage ubestemte Honorarer for deres Tilsyn med syge i Forhold til disses Formue og Evner og efter, som Lægen med vedkommende maatte kunne komme overens om. **§ 2.** ¹⁾ I offentlig Praksis samt, naar Lægens Honorar i privat Praksis skal bestemmes ved Rettens Middel, beregnes for Forretninger vedkommende Sygeplejen: 1) For et Sygebesøg paa det Sted, hvor Lægen bor, 24 Sk. (50 Øre), dog at der, hvis der i samme Husstand tilses flere end een syg, for hver af de følgende kun erlægges det halve. 2) For et Sygebesøg udenfor det Sted, hvor Lægen bor, naar Afstanden er en Mil eller derover, for hver Mil 90 Sk. (1 Kr. 87 Øre). For Hjemrejsen tilkommer der ikke Lægen særlig Betaling. Er Afstanden kortere end 1 Mil, erlægges kun halv Betaling. Tilses flere end een syg, hørende til samme Husstand, beregnes der ikke særlig Betaling for nogen af de følgende. 3) For en Konsultation i Lægens Hjem med Recept, Forbinding, Tandudtrækning eller deslige 24 Sk. (50 Øre). 4) For en større Operation, saasom Brokoperation eller en større Amputation eller deslige 4 Rdl. (8 Kr.); 5) For en Fødselsforretning, Ledsætning eller anden mindre Operation 2 Rdl. (4 Kr.). Dog tilkommer der ikke de i det offentliges Tjeneste staaende Læger Betaling efter denne Paragraf for Tilsyn med Arrestanter eller med syge, til hvilke de kaldes af Fattigbestyrelsen. **§ 3.** For Forretninger vedkommende Sundheds- og Retsplejen tilkommer der Lægen, hvad enten de begæres af

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. 27. Februar 1890.

1872 det offentlige eller en privat Person: 1) For en
 8. Jan. Synsforretning ved Lig 1 Rdl. (2 Kr.).¹⁾ 2) For
 en Obduktionsforretning 8 Rdl. (16 Kr.), der i
 Tilfælde af, at flere Læger deltage i Forretningen,
 deles lige imellem dem. 3) For en klinisk eller
 mikroskopisk Undersøgelse i Forgiftningstilfælde
 med Beretning 2 Rdl. (4 Kr.). Dog bortfalder
 særlig Betaling for en slig Undersøgelse, hvor
 Obduktion tillige finder Sted. 4) For en Under-
 søgelse af en Persons Sundhedstilstand, Sygdoms
 Natur, Sindssvaghed, Avledygtighed, et Barns Fuld-
 baarenhed eller deslige 1 Rdl. 48 Sk. (3 Kr.).²⁾
 Naar flere skulle undersøges paa samme Sted og
 i samme Anledning, erlægges dog for hver Person
 kun 1 Rdl. (2 Kr.).³⁾ 5) For Undersøgelse af
 havarede Varer, Medikamenter, Næringsmidler,
 private eller offentlige Bygninger eller andre des-
 lige Genstande, som ere Genstand for Sundheds-
 politiets særlige Opmærksomhed, 1 Rdl. 48 Sk.
 (3 Kr.). Medtager Forretningen over 4, men un-
 der 6 Timer (ikke medregnet Rejsen til og fra
 Stedet, hvor Forretningen skal holdes), betales 2
 Rdl. (4 Kr.). Varer den længere end 6 Timer,
 betales som for to Forretninger. For den anførte Be-
 taling leveres Forretningen tillige beskrevet. At-
 tester over samtlige disse Forretningers Udfald
 betales ikke særskilt. 6) For hver Persons Vacci-
 nation, naar Attest om Udfaldet udstedes, 24 Sk.
 (50 Øre). Den samme Betaling bliver at erlægge
 for hver Persons Revaccination, uanset om der
 udstedes Attest eller ej. 7) For Udskrift af Vac-
 cinationsprotokollen i Tilfælde af, at den oprin-
 delige Vaccinationsattest er bortkommen, betales
 24 Sk. (50 Øre). § 4. Ved alle de i det fore-
 gaaende omhandlede Forretninger, hvormed Rej-
 ser ere forbundne, nyde Lægerne, foruden fri og
 saa vidt muligt direkte Befordring samt foruden

1) Om Betaling for Ligsyn og Udstedelsen af Dødsattest se nu Lov (Nr. 36) 29. Marts 1878 § 8.

2) Om Undersøgelser i Henhold til Lov om Foranstaltninger mod den veneriske Smitte af 10. April 1874 se Justitsm. Skr. 13. September 1894.

3) Om Betaling for Karantæneundersøgelser se Lov (Nr. 4) 8. Januar 1872 §§ 5 og 7 samt Bek. (Nr. 26) 25. Febr. 1897 § 4.

foranførte Betaling, endvidere en særlig Rejsegodtgørelse for hver Dag af 1 Rdl. 48 Sk. (3 Kr.). For Rejser til syge, der tilses ifølge vedkommende Fattigbestyrelses Rekvisition, betales i Rejsegodtgørelse for hver Dag dog kun 72 Sk. (1 Kr. 50 Øre). For Rejser under en Mil betales halv Rejsegodtgørelse. For Rejser i Anledning af den offentlige Vaccination eller Revaccination erlægges ingen Rejsegodtgørelse. § 5. Reskript af 14. Januar 1820 og kgl. Resolution af 12. Oktober 1832 ophæves. § 6. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1872. 1872
8. Jan.

Lov (Nr. 4) om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. ¹⁾ § 1. Intet Skib, som ankommer til Færøerne fra noget Sted, hvor den asiatiske Kolera ifølge Bekendtgørelse fra Justitsministeren antages at herske epidemisk, maa landsætte nogen af de om Bord værende Personer (Passagerer eller Besætning), forinden det ved Sundhedspolitiets Foranstaltning er blevet undersøgt af vedkommende Distriktslæge. Ligesom saadanne Skibe, der ankomme fra Udlandet, allerede i Henhold til Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 4 ere pligtige til først at anløbe enten Thorshavn paa Strømø eller Trangisvaag paa Suderø, saaledes skulle Skibe, der ankomme fra indenrigsk kolerasmittet Sted, først anløbe enten en af hine Havne eller Vaag paa Bordø. ²⁾ Det samme gælder om Skibe, som ankomme fra andre Steder, naar de have eller paa Rejsen have haft kolerasyge eller Lig af saadanne om Bord. § 2. De i § 1 ommeldte Skibe ere pligtige til, forinden de anløbe Havnen, at hejse Karantæneflaget eller i Mangel af samme et hvidt Flag paa Stortoppen. § 3. Saafremt det ved Lægeundersøgelsen findes, at Skibet har eller paa Rejsen har haft mistænke-

1) Jfr. kgl. Resol. 15. April 1872, Anordn. 15. s. M. og 26. Marts 1878, Bek. 16. Oktober 1879, Anordn. 27. Febr. 1882, Lov 177 af 1. April 1921, Bek. og Instr. 25. Febr. 1897.

2) Forandret ved Lov Nr. 177 af 1. April 1921.

1872 lige Sygdomstilfælde (syge eller døde) om Bord, eller at dets Sundhedsforhold i det hele give Anledning til Frygt for Smittens Indbringelse, har Sundhedspolitiet straks at henvise Skibet til Thorshavn, hvis det er indkommet i en anden Havn. Sundhedspolitiet i Thorshavn har, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, at træffe de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til de syge samt til de dodes Fjernelse fra Skibet og dets Renselse, og Skibet holdes, indtil disse ere tilendebragte, afsondret. § 4. I Thorshavn skal der saa ofte og for saa lang Tid, som Justitsministeren anser det fornødent, have paa rede Haand et passende Lokale, hvor kolerasyge, som ankomme ad Søvejen, kunne modtages og underkastes en hensigtsmæssig Behandling. Tilvejebringelsen og Indretningen af dette Lokale paahviler det Amtmanden at foranstalte. § 5. For den i § 1 ommeldte Undersøgelse tilkommer der Lægen en Kendelse af 2 Rdl. for Skibe af indtil 60 Tons, 3 Rdl. for Skibe af indtil 100 Tons og 5 Rdl. for Skibe af over 100 Tons. Kendelsen til Lægen og Betalingen for hans Befordring til og fra Borde, samt Omkostningerne ved ilandbragte syges Helbredelse og Skibes Rensning afholdes af Skibet, der hæfter for Betalingen og, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, har at stille Sikkerhed for Erlæggelsen af de det paahvilende Omkostninger. For Krigsskibes Vedkommende afholdes Betalingen til Lægen af Statskassen. Alle andre til Gennemførelsen af denne Lov medgaaende Udgifter afholdes af Amtsrepartitionsfonden.¹⁾ § 6. Overtrædelser af §§ 1 og 2 og af de Bestemmelser, som Sundhedspolitiet træffer i Henhold til § 3, straffes, for saa vidt ikke højere Straf i Medfør af den almindelige Lovgivning er forskyldt, med Bøder indtil 100 Rdl., der tilfalde Statskassen. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. § 7. Justitsministeren bemyndiges til ved Anordning, som paa sædvanlig Maade kundgøres, at gøre denne Lovs Bestemmelser anvendelige paa andre farlige epidemiske

¹⁾ Som affattet ved Lov 58 14. Marts 1931.

Sygdomme end den i § 1 nævnte ¹⁾ samt til at træffe forandret Bestemmelse med Hensyn til de Havne, som de i samme Paragraf ommeldte Skibe skulle anløbe. Endvidere bemyndiges Justitsministeren til, naar Omstændighederne tilstede det, at tilstaa Lempelser i den i § 1 indeholdte Forskrift ²⁾ og at fastsætte Kendelsen til Lægen for Undersøgelser, som foretages i Land. 1872
8. Jan.

Lov (Nr. 30) om de færøske Landkommuners Styrelse. 28. Febr.
Forstanderskabernes Sammensætning og Valg.
§ 1. Paa Landet styres de kommunale Anliggender i hver Kommune af et Forstanderskab. Kommunen falder i Reglen sammen med Præstegældet, dog saaledes at hvert Sogns Anliggender forvaltes særskilt i Overensstemmelse med de i det følgende nærmere givne Forskrifter. Naar Omstændighederne tale for at dele et Præstegæld i flere særskilte Kommuner og Flertallet af Vælgerne i det eller de paagældende Sogne ønsker en saadan Udsondring, kan vedkommende Ministerium tilstede den, efter at Forstanderskabet og Lagtinget derom ere hørte. **§ 2.** Forstanderskabernes Medlemstal bestemmes af Lagtinget, dog saaledes at Antallet ikke overstiger 9 og ikke er mindre end 5. Kun for saa vidt et enkelt Sogn maatte blive udsondret, saaledes at det danner en særskilt Kommune (jfr. § 1), kan det af Lagtinget bestemmes, at sammes Forstanderskab skal bestaa af 3 Medlemmer. Hvert af de til en Kommune hørende Sogne vælger i det mindste eet Medlem til Forstanderskabet. Det bestemmes af Lagtinget, om Medlemmernes Antal ganske skal fordeles mellem de under Kommunen hørende Sogne, eller om eet eller flere Medlemmer skulle vælges ved almindeligt Valg af samtlige Sogne. Forandring i det engang bestemte Medlemstal samt dettes Fordeling kan tilstedes af Lagtinget efter Forstanderskabets Indstilling. Med Hensyn

¹⁾ Se Anordninger af 15. April 1872, 26. Marts 1878 og 27. Februar 1882.

²⁾ Se Bek. 16. Oktober 1879.

1872 til kommunale Anliggender henlægges Øen Store
28. Febr. Dimon under Skuø Sogn, og Thorshavns uden-

bys Kirkesogn betragtes som et særskilt Sogn. ¹⁾

§ 3. I Skole- og Fattigsager har Sognepræsten Sæde og Stemme i Forstanderskabet. Sysselmanden er berettiget til at forlange de Sager bragte under Forhandling i Forstanderskabet, hvortil han maatte finde Anledning, samt ved disses Behandling at deltage i Forstanderskabets Møder, dog uden Stemmeret, ligesom han ogsaa er forpligtet til, naar saadant forlanges af Forstanderskabet, at tage Del i Behandlingen af de Sager, hvortil hans Medvirkning anses fornøden. ²⁾ Forstanderskabernes Forretningsførelse. **§ 11.**

Forstanderskabet vælger selv, den første Gang i det første Møde, senere i Forretningsaarets sidste Møde en Formand og en Næstformand for det kommende Aar. I de Aar, hvori nye Valg foretages paa den ene Del af Forstanderskabets Medlemmer (§ 5), bliver dette Formandsvalg dog kun at anse som foreløbigt, indtil det nye Forstanderskab i sit første Møde kan foretage det endelige Valg. Ethvert Medlem er forpligtet til at modtage Valg som Formand eller Næstformand eller at udføre de særlige Hverv, som af Forstanderskabet paalægges ham. Dog kan den, der i mindst 3 Aar har været Formand, undslaa sig for at modtage Valg som saadan i et lige saa langt Tidsrum, som han har været Formand. Til gyldigt Valg af Formand eller Næstformand, hvilke Valg foretages hvert for sig, udfordres, at den valgte har faaet over Halvdelen af de af Forstanderskabets tilstedeværende Medlemmer afgivne Stemmer; opnaas saadant Flertal ikke ved det første Valg, foretages nyt Valg; opnaar heller ikke herved nogen over Halvdelen af Stemmerne, foretages bundet Valg mellem de to, som ved det foregaaende Valg have erholdt flest Stemmer. Ere ved det andet Valg Stemmerne lige, afgøres det ved Lodstrækning, paa hvilke to der ved det bundne Valg skal stemmes. Ligeledes afgør Lodstrækning

1) Som affattet efter Lov Nr. 468 af 14. December 1925.

2) §§ 4—10 om Valgret og Valgbarhed m. m. er ophævet ved Lov Nr. 84 af 30. April 1909.

Valget, naar Stemmerne ere lige ved det bundne **1872**
Valg. **§ 12.** Formanden leder Forhandlingerne, **28. Febr.**
besøger Forhandlingsprotokollens Førelse og paa-
ser, at Forsamlingens Beslutninger nøjagtig til-
føres. For saa vidt Udførelsen af de af Forstan-
derskabet tagne Beslutninger ikke henhører under
Sognekommissionerne (jfr. § 15), foranstalter For-
manden Udførelsen af disse, hvorhos han har at
besørge Forstanderskabets Brevveksling samt Fø-
relsen af de nødvendige Regnskabs- og andre Bø-
ger; Udgifter til Skrivematerialier, Protokoller,
Brevporto samt for Medhjælp ved Afskrivning
godtgøres ham efter Regning. Endelig opbevarer
han alle Protokoller, Breve og andre Papirer eller
Dokumenter, der vedkomme de Forstanderskabet
underlagte Anliggender. **§ 13.** Forstanderskabet
tager selv Bestemmelse om, hvor ofte samt paa
hvilket Sted og til hvilken Tid de ordentlige Møder
skulle afholdes. Naar Formanden ellers finder
det fornødent, at Forstanderskabet samles, eller
saadant forlanges af Halvdelen af Medlemmerne,
tilkommer det ham at beramme Stedet og Tiden
for disse Møders Afholdelse. Formanden bør saa
vidt muligt i Forvejen underrette Medlemmerne
om, hvilke Sager der skal forhandles i Mødet,
men ethvert Medlem er dog berettiget til i Mø-
derne at bringe andre paatrængende, Kommunen
vedrørende Anliggender under Overvejelse. For-
manden meddeler Sognepræsten og Sysselmanden
betimelig Underretning om de Møder, der agtes
afholdte. **§ 14.** Ingen Beslutning kan tages af
et Forstanderskab, naar ikke i det mindste Halv-
delen af dets Medlemmer er til Stede. Alle Be-
slutninger tages efter Stemmemæflighed. Falder der
ved en Afstemning lige mange Stemmer for og
imod, er Afstemningspunktet forkastet. I Til-
fælde af Stemmelighed ved Valg gør Lodtrækning
Udslaget. Ethvert Medlem er berettiget til at
forlange sin afvigende Mening kortelig tilført
Protokollen, og denne underskrives ved ethvert
Mødes Slutning af alle de tilstedeværende Med-
lemmer. Ønsker et Forstanderskab, at der gives
nærmere Bestemmelser enten om Forretningsorde-
nen eller i øvrigt angaaende Udførelsen af dets
forskellige Forretninger, da kunne saadanne med

1872. Lagtingets Samtykke gives i en særlig Vedtægt.
 28. Febr. Forstanderskabernes Virksomhed og Myndighed. § 15. Forstanderskabet styrer de kommunale Anliggender under Lagtingets Tilsyn. I ethvert Sogn føres det nærmeste Tilsyn med Sognets Skole-, Fattig- og Vejevæsen samt øvrige kommunale Indretninger af en Kommission, bestaaende i Reglen af 3 af Forstanderskabet der- til for 3 Aar valgte Mænd, hvoraf i det mindste 1 vælges blandt dettes egne Medlemmer. For Skolevæsenets Vedkommende tiltræder Sogne- præsten denne Kommission som Formand, me- dens det valgte Medlem af Forstanderskabet eller, hvis der i Kommissionen er flere Medlemmer af samme, den af disse, som Forstanderskabet dertil udvælger, med Hensyn til de øvrige kommunale An- liggender er Kommissionens Formand. Hvor de stedlige Forhold gøre det fornødent, kan det af Lagtinget bestemmes, at Sognekommisionen skal bestaa af indtil 5 Medlemmer. For saa vidt et eller flere Sogne blive udsøndrede, saaledes at de danne en særskilt Kommune, vil det dog ved Ud- søndringen kunne bestemmes, at Tilsynet med Kommunens Anliggender skal føres af selve For- standerskabet. § 16. Forstanderskabet har at sørge for, at Børn over 7 Aar faa den fornødne Undervisning enten ved fast antagne Lærere eller ved Hjælpelærere eller paa anden efter de stedlige Forhold hensigtsmæssig Maade.¹⁾ Tilsynet med Under- visningen, saavel i som udenfor de oprettede Almueskoler, samt med Lærernes Varetagelse af deres Pligter udføres i hvert Sogn af den i § 15 om- meldte Kommission med Sognepræsten som For- mand, der som Skolekommission for Sognet træ- der i Stedet for de i Lov af 1. Marts 1854 § 36 omhandlede, for hver Bygd valgte Undervisnings- kommissioner. Skolekommissionen har inden Ud- gangen af August Maaned at indsende til For- standerskabet en Beregning over de Udgifter til Sognets Skolevæsen, der for det kommende Aar maatte være at tilvejebringe ved Ligning paa Sognets Beboere. Nærmere Regler om Almue- skolevæsenets Ordning i Bygderne kunne, efter

1) Jfr. K. U. M. Skr. 31. Marts 1885.

at Forstanderskaberne derom ere hørte, efter Lag- 1872
tingets Indstilling fastsættes ved kongelig Anord- 28. Febr.
ning. § 17. Forstanderskabet, der for saa vidt
træder i Stedet for det hidtil bestaaende Fattigs-
forstanderskab, styrer Kommunens Fattigvæsen
overensstemmende med Lov om Fattigvæsenet paa
Færøerne af 22. Marts 1855 med de Forandringer,
som følge af Bestemmelserne i nærværende
Lov, navnlig i Henseende til, at hvert Sogn her-
efter kommer til at udgøre et eget Fattigdistrikt.¹⁾
Det nærmere Tilsyn med de fattiges Forsørgelse i
hvert Sogn føres af vedkommende Sognekommis-
sion, der tillige inden Udløbet af hvert Aars Juni
Maaned har at indlevere til Forstanderskabet et
saa vidt muligt detailleret Overslag over de Ud-
gifter, som antages at ville behøves til Forsørgel-
sen af de fattige i Sognet for det næste Regn-
skabsaar. Efter at have gennemgaaet de indkomne
Overslag forfatter Forstanderskabet Forsørgelses-
planen, saaledes at hvert af de til Kommunen hø-
rende Sogne opføres særskilt, og indsender samme,
for saa vidt Tilskud af Amtsfattigkassen begæres,
saa betimelig til Amtet, at den kan forelægges
Lagtinget ved dets Aabning paa Olaidag.²⁾ Ved
den Opløsning af de nu bestaaende Fattigdistrik-
ter, der indtræder ifølge nærværende Lov, bliver
der med Hensyn til Fordelingen af det samlede Fattig-
distrikts Formue eller Gæld at tage Hensyn til det
Forhold, hvori Fattigskatten i de før Adskillelsen
nærmest foregaaende 5 Aar er paalignet de en-
kelte Sogne, saaledes at sammes Gennemsnitsbeløb
lægges til Grund for Opgørelsen. Efter samme
Forhold vil den de hidtilværende Fattigdistrikter
paahvilende Fattigbyrde være at fordele mellem
de nye Fattigdistrikter. For saa vidt der herved
for et enkelt Sogns Vedkommende maatte opstaa
et paafaldende Misforhold, vil samme være at ud-
jævne ved Fastsættelsen af Amtsfattigkassens Til-
skud til det paagældende Sogn. Finder et Sogn
sig misfornøjet med den af vedkommende For-
standerskab foretagne Fordeling, kan Sagen fore-
lægges Lagtinget til Afgørelse.³⁾ § 18. De for-

1) Se nu Fattiglov (Nr. 97) 10. April 1895, særlig § 3.

2) Jfr. anf. Lov §§ 4-5.

3) Jfr. anf. Lov § 35, 2. og 3. Punktum.

1872 28. Febr. nodne Bestemmelser om Brand- og Bygningsvæsenet i Bygderne kunne efter Lagtingets Indstilling fastsættes ved kongelig Anordning. ¹⁾ I Henseende til Sundhedsvæsenet kan Forstanderskabet med Lagtingets Samtykke fastsætte en Vedtægt. Forandringer i de stadfæstede Vedtægter foregaa paa lignende Maade. ²⁾ § 19. Forstanderskabet ³⁾ har at drage Omsorg for, at de egentlige Bygdeveje saavel som Gaderne i selve Bygderne ere i en saadan Tilstand, at de forsvarlig kunne befares, samt at sørge for, at Broer og Landingssteder vedligeholdes. Vedkommende Sognekommision har at udføre de af Forstanderskabet i saa Henseende tagne Beslutninger. For saa vidt disse Arbejder vedkomme flere til samme Sogn hørende Bygder og de efter Forstanderskabets Bestemmelser skulle udføres ved Pligtarbejde (jfr. § 21), bestemmer Forstanderskabet, hvorledes Arbejdet skal fordeles mellem dem. Vedkommer et offentligt Arbejde flere af de til samme Kommune hørende Sogne, blive Udgifterne ved samme samt det Pligtarbejde, der skal udføres, at fordele af Forstanderskabet, dog at Spørgsmaalet saavel i det nævnte Tilfælde, som naar Anlægget vedkommer to eller flere særskilte Kommuner og mindelig Overenskomst mellem disse ikke er opnaaet, kan forelægges Lagtinget til Afgørelse. Lagtinget har at føre Tilsyn med, at Forstanderskabet opfylder de det i den ommeldte Hensende paahvilende Forpligtelser, og kan i Tilfælde af Forsømmelse, saafremt Manglerne ikke ere afhjulpne inden en vedkommende forelagt Frist, lade det forsømte Arbejde udføre for den eller de paagældende Kommuners Regning. Saafremt der til disse Arbejder ønskes Bidrag af den økonomiske Fond, indsendes Begæring derom, ledsaget af Overslag m. m., til Lagtinget, i hvilken Henseende der bliver at forholde som ommeldt i § 17. § 20. ⁴⁾ § 21. Forstanderskabet forfatter i den sidste Halv-

1) Jfr. Lov (Nr. 71) 7. Maj 1881 § 6, Anordn. 16. Juni 1882, An. 667 af 15. Dec. 1920.

2) Jfr. anf. Lov §§ 2—4.

3) Jfr. Vejregulativ af 6. Oktober 1930.

4) Ophævet if. Lov 12. Marts 1923.

del af December Maaned¹⁾ hvert Aar et Overslag for **1872**
 hvert af de til Kommunen hørende Sogne over de **28. Febr.**
 Udgifter, som samme efter Rimelighed i det følgende Regnskabsaar vil have at bestride, ikke blot til Sognets Fattig-, Skole- og Vejevæsen m. v., men overhovedet til alle Indretninger, hvis Fornødenheder ifølge Lovgivningen tilvejebringes ved Ligning paa Kommunerne hvilket Overslag tillige maa indeholde en Forklaring over de Midler, der haves til uden Skatteligning paa Beboerne at bestride Udgifterne. Forstanderskabet har Ret til i Overslaget for hvert enkelt Aar at bestemme, at det Pligtarbejde saasom Vejarbejde, Arbejde ved Kirkers og Skolers Opførelse m. v., der efter de hidtil gældende Regler paahviler Bygdefolkene, bortfalder, saaledes at Udgifterne til Arbejdets Udførelse ved lejede Folk paalignes hele Sognet, dog med den nærmere Bestemmelse, at det Arbejde, der pludselig bliver nødvendigt, f. Eks. ved Vejens Ødelæggelse som Følge af Naturbegivenheder eller ved Søgen efter bortblevne Personer, udføres uden Vederlag. **§ 22.**²⁾ — — — **§ 25.** Tillige med Skatteligningen, for hvert Sogn fremlægges det af Forstanderskabet vedtagne Overslag over Sognets Indtægter og Udgifter for det kommende Aar, og bliver der af Overslaget samtidig med dets Fremlæggelse at indsende en Afskrift til Amtet til Forelæggelse for Lagtinget. Overslaget affattes efter en af Lagtinget vedtagen Form, ligesom der og af samme kan meddeles Forstanderskabet nærmere Regler angaaende den Fremgangsmaade, der bliver at følge ved Ligningen af Skatten. **§ 27.** Lagtingets Samtykke udfordres til: a. at Forstanderskabet i Aarets Løb forhøjer de i Ligningen opførte Beløb; b. at Kommunen overtager nogen vedvarende Forpligtelse, som ikke ifølge Lovgivningen paahviler samme; c. at der af Kommunen ydes Bidrag til særlige Kasser, naar saadanne maatte blive oprettede; d. at der af Kommunen udredes Betaling for Medhjælp, der ydes Forstanderskabets Formand ved Udførel-

1) Ifølge Lov 76 12. Marts 1923.

2) §§ 22—24 og 26 ophævet ved Lov 76, 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning.

1872 sen af de ham paahvilende Forretninger, anden
 28. Febr. end den i § 12 ommeldte, eller overhovedet for
 Medhjælp ved Udførelsen af kommunale Hverv,
 som det paaligger nogen at udføre efter Valg; e.
 at der i noget Aar udskrives et større samlet
 Skattebeløb i Penge eller Naturalier end Gen-
 nemsnittet af de 3 nærmest foregaaende Aar med
 Tillæg af en Halvdel; de Beløb, som herudover
 i noget Aar med Lagtingets Samtykke udskrives,
 medtages ikke ved paafølgende Beregninger af
 fornævnte Gennemsnitsbeløb; f. at Kommunens
 faste Ejendomme afhændes eller pantsættes; g. at
 der erhverves nye faste Ejendomme for Kommu-
 nen; h. at der forbruges af Kommunens Kapital-
 formue; i. at der optages noget Laan for Kom-
 munen af større Beløb eller paa længere Tid end,
 at det kan tilbagebetales inden Udgangen af det
 følgende Aar, at saadant Laan fornyes eller den
 Tid, hvori det skal afbetales, forlænges. Naar
 Lagtinget ikke er samlet og Sagen ikke kan ud-
 sættes, til Lagtinget træder sammen, er Amtman-
 den bemyndiget til sammes Afgørelse. Hvad der
 i nærværende Paragraf er foreskrevet med Hensyn
 til Kommunen, gælder i lige Tilfælde ogsaa med
 Hensyn til de under samme hørende enkelte Sogne.

§ 28. Uden Forstanderskabets Samtykke kan in-
 gen Udgift, der ikke har Hjemmel i Lov eller
 Anordning, afholdes af Kommunen eller noget
 derunder hørende Sogn (jfr. §§ 34 og 35).

§ 29. Det aarlige Regnskab over hvert Sogns Indtægter
 og Udgifter affattes af Forstanderskabets Formand
 overensstemmende med det for Overslaget fore-
 skrevne Skema og sendes inden 15. Februar ¹⁾ til
 en af Forstanderskabet for 3 Aar valgt Revisor,
 som gennemgaar det inden en Maaned. De af
 Revisor gjorte Bemærkninger besvares af For-
 standerskabet inden en Maaned, hvorefter Regn-
 skabet med Bemærkninger og Besvarelser frem-
 lægges til Eftersyn for Sognets Beboere i 14 Dage
 efter saadan Bekendtgørelse, som i § 22 er be-
 stemt med Hensyn til Skatteligningen. Regnskabet
 bør indeholde en Fortegnelse over Sognets samt-
 lige Ejendele samt en Opgørelse af dets Formue

¹⁾ Jfr. Lov Nr. 76 12. Marts 1923.

og Gæld. Inden Midten af Maj Maaned indsendes Regnskaberne for samtlige til Kommunen hørende Sogne med Bilag, Bemærkninger og Besvarelser til Amtmanden, som lader dem gennemgaa af Lagtingets Revisor og derefter forelægger dem for Lagtinget, der paakender de af Kommunernes Revisorer eller af dets egen Revision gjorte Udsættelser. § 30. Det hele Forstanderskab er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, som tilhører Kommunen eller de derunder hørende Sogne. § 31. Forstanderskabet skal ved de Midler, som staa til dets Raadighed, søge at forhindre Betleri og Løsgængereri samt iøvrigt bidrage til at fremme og opretholde god Politisorden. Forstanderskabet er pligtigt at søge tilvejebragt de Oplysninger om Folketal, Kreaturbestand og andre lignende Forhold i Kommunen, som af Regeringen maatte afæskes det, i hvilken Henseende vedkommende Sognekommisioner skulle være det behjælpelige. § 32. Forstanderskabets Betænkning indhentes over Anliggender, der vedrøre Kommunen som saadan eller noget til samme hørende Sogn uden dog at henhøre under Forstanderskabets egen Afgørelse, navnlig over Handelsbevillinger i Henhold til Loven af 21. Marts 1855 § 10. § 33. Forstanderskabet er bemyndiget til uden Sorenskriverens Mellekomst at afholde offentlige Licitationer over Udførelsen af Vejarbejder, Reparationer af Skoler og Fattighuse og Anskaffelse af Naturalydelse til kommunal Brug. Tilsynet med Forstanderskabernes Varetagelse af deres Pligter m. v. § 34. Lagtinget fører et almindeligt Tilsyn med, at Forstanderskaberne i deres Forvaltning holde sig de for dem givne Forskrifter efterrettelige. Finder Tinget, at Forstanderskabet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at udrede Udgifter, som det er pligtigt at afholde, eller undladt at udføre nogen anden Foranstaltning, hvortil det er pligtigt, eller i andre Maader har overskredet sin Myndighed, træffer det de i den Anledning nødvendige Foranstaltninger og kan i fornødent Fald gøre personligt Ansvar gældende ved Domstolene mod de paagældende Medlemmer af Forstanderskabet eller Sognekommisionerne. 1872 28. Febr.

1872 § 35. Kommer Amtmanden ved de indsendte
28. Febr. Overslag og Regnskaber eller paa anden Maade til Kundskab om, at en tagen Beslutning overskrider den Forstanderskabet tilkommende Myndighed eller i andre Henseender er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærlig Foranstaltning, eller at nægte Opfyldelsen af en Kommunen paahvilende Pligt, kan han ved Skrivelse til Forstanderskabets Formand midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft, for saa vidt den endnu ikke er udført, hvorefter han snarest muligt gør Indberetning derom til vedkommende Ministerium, som da afgør Sagen. En Genpart af Indberetningen tilstilles samtidig Forstanderskabet. **§ 36.** Denne Lov træder i fuld Virksomhed den 1. Oktober 1873, idet Justitsministeriet bemyndiges til at drage Omsorg for, at de i saa Henseende fornødne forberedende Skridt blive truffene.¹⁾

25. Marts **Lov (Nr. 51) om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution** (se Anordn. Nr. 72 af 2. Maj 1902).

13. April **Kgl. Resol.**, hvorved det tillades Justitsministeren at bemyndige Amtmanden over Færøerne til paa hans Vegne at udfærdige de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 1 omhandlede Bekendtgørelser samt lignende Bekendtgørelser om Udbrud af andre Epidemier, hvorpaa Loven i Henhold til dens § 7 maatte blive gjort gældende, for saa vidt paalidelig Efterretning om Epidemierne maatte være naaet til Færøerne inden den ministerielle Bekendtgørelse om samme, og mod Forpligtelse til med først paafølgende Postlejlighed at gøre Indberetning til

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. 28. Maj 1872 og 7. Januar 1874 (i Ministerialtid.).

Justitsministeriet om det i saa Henseende foranstaltede. **1872**
13. April
(Min. Tid. A. Nr. 111).

Justm. Anordning (Nr. 20), hvorved 15. April
Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne af **8. Januar 1872 udvides til at gælde Børnekopper.** I Henhold til den Justitsministeren ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse samt i Henhold til allerhøjeste Resolution af 13. d. M. anordnes herved følgende: Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne af 8. Januar 1872 skulle ogsaa være anvendelige med Hensyn til Børnekopper. Ligesom der til den Ende for Fremtiden i mødende Tilfælde ved Foranstaltning fra Justitsministeren vil udgaa Bekendtgørelse om, i hvilke Havne Børnekopper antages at herske epidemisk, saaledes skal Amtmanden over Færøerne, saafremt han, inden saadan Bekendtgørelse har naaet ham, ad anden Vej har erholdt paalidelig Kundskab om, at hin Sygdom hersker epidemisk i en eller anden Havn i Udlandet, være bemyndiget til paa Justitsministerens Vegne at udstede tilsvarende Bekendtgørelse. Naar Børnekopper antages ikke længer at herske epidemisk i de paagældende Havne, udfærdiges paa lige Maade Bekendtgørelse om Epidemiens Ophør. Saavel de umiddelbart gennem Ministeriet som de gennem Amtet paa Ministerens Vegne udfærdigede Bekendtgørelser bringes til almindelig Kundskab ved Opslag i Thorshavn og Læsning til Kirkestævne.¹⁾ I hvert Tilfælde, hvori Amtmanden benytter den ham ifølge det foranførte overdragne Bemyndigelse, gør han derom uopholdelig Indberetning til Justitsministeriet. — — —

Lov (Nr. 20) om Udnævnelsen af Retsvidner paa Færøerne m. v. § 1.²⁾ Som Retsvidner 1. Martz

1) Jfr. Lov (Nr. 59) 1. April 1912.

2) Jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924 Pt. 12 der bestemmer, hvornaar der skal tilkaldes Retsvidne, og at der kun tilkaldes eet saadant.

1873 vidner bliver der i hvert Syssel paa Færøerne at
 1. Marts ansætte et til de stedlige Forhold svarende Antal
 paalidelige Mænd, af hvilke to skulle være til
 Stede i Retten, naar denne beklædes af Sorenskri-
 veren eller paa hans Vegne af vedkommende
 Sysselmand. Retsvidnerne udnævnes og deres
 Antal bestemmes af Lagtinget. Ingen bør antages
 til Retsvidne, som ikke er fuldkommen fortrolig
 saavel med det færøske som med det danske Sprog,
 eller hvem der ikke kan tiltros den fornødne
 Opmærksomhed, rigtige Opfattelse og Retsindighed.
 Ansættelsestiden er 3 Aar. Ingen kan undslaa sig
 for at modtage Valg uden at anføre Grunde, som af
 Lagtinget antages for gyldige. Lagtinget vedtager
 et Regulativ for de omhandlede Bestillingsmænd,
 hvori der optages Bestemmelser om det Vederlag,
 der skal tilstaa dem, om den Omgang, hvorefter
 Tjenesten af dem bør forrettes, om, hvorledes der
 skal forholdes med Hensyn til deres Tilsigelse til
 at give Møde i Retten m. v. De til Retsvidnernes
 Lønning og Rejsegodtgørelse medgaaende Udgifter
 blive at udrede af Amtsrepartitionsfonden. § 2.
 Retsvidnerne have at indfinde sig i Retten til den
 Tid, til hvilken de tilsiges. Naar det i enkelte
 Tilfælde findes nødvendigt, bør de møde straks.
 Særlig Tilsigelse er ufornoden, naar Tiden for Ret-
 tens Holdelse er dem meddelt i et foregaaende
 Retsmøde. Udeblivelse uden lovligt Forfald eller
 uden betimelig Anmeldelse af saadant medfører
 Bøder fra 1 til 5 Rdl.¹⁾ Det Retsvidne, der ind-
 finder sig for sildig, men dog inden en Time efter,
 at Retten skulde sættes, anses med en Bøde fra
 32 Sk. til 2 Rdl. I begge Tilfælde bliver der
 derhos paa den paagældendes Bekostning at til-
 lægge den, der tilkaldes i hans Sted, en passende
 Godtgørelse, hvis Størrelse bestemmes i det i § 1
 omhandlede Regulativ. Saavel Bøden, der tilfalder
 Færø Amts Fattigkasse, som Godtgørelsen bliver
 at paalægge den forsømmelige ved Kendelse af
 Sorenskriveren, hvilken Kendelse afsiges til Rets-
 protokollen uden Retsforfølgning. § 3. Retsvid-
 nerne bør uafbrudt være til Stede i Retten og agte
 paa alt, hvad der foregaar. Især bør de have

¹⁾ Jfr. Retspl. § 55, andet Stk.

deres Opmærksomhed henvendt paa, at Sorenskriveren og færøsktalende Deponenter forstaa hinanden, ligesom de paa Sorenskriverens Forlangende bør være ham behjælpelige med at tilvejebringe gensidig Forstaaelse i saa Henseende. Der bør anvises Retsvidnerne Plads indenfor Rettens Skranke eller efter Omstændighederne en anden passende Plads i Sorenskriverens Nærhed. § 4. Protokollen bør oplæses, efter at enhver Deponents Forklaring er tilført, og for saa vidt nogen Del af Protokollen ikke paa denne Maade er bleven oplæst, bliver det tilbagestaaende at oplæse ved Mødets Slutning. Hver Gang Retten hæves, have de tilstedeværende Retsvidner at underskrive Protokollen til Bekræftelse paa, at den i eet og alt er overensstemmende med, hvad der er foregaaet i Retten. Skulde noget Retsvidne formode, at det, som er tilført Protokollen ikke er aldeles stemmende med, hvad der er foregaaet, har han straks at henlede Dommerens Opmærksomhed herpaa, og dersom ikke ved nærmere Forklaring Overensstemmelse kan tilvejebringes i saa Henseende, bør det eller de Retsvidner, som beholde Tvivl tilbage om Protokollens Indhold, derom gøre deres Bemærkning, inden nogen ny Deponent fremtræder for at afgive Forklaring, hvilken Bemærkning paa behørig Maade bliver at protokollere. I øvrigt have Retsvidnerne at afholde sig fra enhver Indblanding i Forhøret. § 5. De til Retsvidner udnævnte Mænd blive, førend de tiltræde deres Kald, af Sorenskriveren at tage i Ed, hvorved de tilsige, at de omhyggelig ville agte paa alt, hvad der foregaar i Retten, og i det hele samvittighedsfuldt iagttage, hvad der er foreskrevet i nærværende Lovs §§ 3 og 4 — hvilke Paragraffer ved Edsfæstelsen blive at forelæse for dem —, og at de ikke villé meddele nogen Underretning om, hvad der i Retten foregaar inden lukkede Døre. For Edsfæstelsen erlægges der ingen Betaling. § 6. Naar noget Retsvidne tilside sætter sine Pligter, er Amtmanden, for saa vidt der ikke maatte findes Anledning til at lade den paagældende tiltale til Straf efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser, bemyndiget til efter Omstændighederne at meddele ham en Tilrettevisning, at modtage en af ham frivillig erlagt

1873

1. Marts

1873 passende Bøde, for kortere Tid at suspendere ham eller endog, navnlig i Gentagelsestilfælde, endelig at afskedige ham. § 7. Hvor Retsvidnernes Tilstedekomst efter Omstændighederne ikke kan oppebies uden Standsning af en berammet Ret eller Fare for at tabe de Oplysninger, som øjeblikkelig ere at erholde, skal Dommeren tilkalde andre Mænd, der have de Egenskaber, som udkræves hos fuldgyldige Vidner, og disse ere da pligtige til uden Vægning at overtage Hvervet som Retsvidne saa længe, indtil de sædvanlige Retsvidner kunne bringes til Stede og Dommeren finder, at disse uden Skade for Sagens Gang kunne afløse de tilkaldte Mænd. § 8. For saa vidt Tingmænd i Overensstemmelse med Loven skulle tage Del i en Sags Paadømmelse som Meddomsmænd, bliver der at forholde efter de hidtil gældende Regler. § 9. Ved Skifter, Auktioner, Notarial- og andre lignende Forretninger saa vel som, naar Sysselmændene holde Ret i de til deres Afgørelse ved Lovgivningen henlagte Sager, kan der som Retsvidner fremdeles benyttes hvilke som helst vidneydygtige Mænd, Sorenskriveren eller Sysselmændene tilkalde, imod at der derfor tillægges dem Betaling efter de samme Regler som hidtil.¹⁾ § 10. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1874.

Regulativ for Retsvidner paa Færøerne.

Vedtaget af Lagtinget 1874. I Henhold til § 1 i Lov om Udnævnelsen af Retsvidner paa Færøerne m. v. af 1. Marts 1873 er af Færøernes Lagting vedtaget følgende Regulativ for Retsvidner paa Færøerne. § 1. I Østerø og Suderø Sysseler ansættes for hvert Syssel især 4 faste Retsvidner og 4 Retsvidnesuppleanter. For hvert af de øvrige Sysseler paa Færøerne udnævnes 2 faste Retsvidner og 2 Suppleanter. § 2. Der tillægges hver af de ansatte Retsvidner og Retsvidnesuppleanter en Godtgørelse af 75 Øre for hvert Retsmøde, de i saadan Egenskab overvære, naar dette varer

¹⁾ Se Lov (Nr. 156) 30. November 1874 § 7, Sportelreglement 30. Marts 1836 § 65, Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 14.

4 Timer eller derunder. I Tilfælde af, at Rets- **1873**
 mødet varer over 4 Timer, tilkommer dem den **1. Marts**
 dobbelte Godtgørelse. Godtgørelsen til Retsvid-
 net kan dog i intet Tilfælde overstige 3 Kroner
 om Dagen. § 3. Maa et Retsvidne under et Rets-
 møde af en eller anden Grund fratræde for en
 enkelt Sags eller Forklarings Vedkommende, og
 Suppleanten eller en anden habil Mand tilkaldes
 af Sorenskriveren, saa længe denne Forhindring
 varer, paaligger det den fratrædende at give den
 saaledes tilkaldte et billigt Vederlag, der i Mangel
 af mindelig Overenskomst fastsættes til 20 Øre
 for hver Time, den tilkaldte fungerer i Retsvidnets
 Sted. § 4. Naar Sorenskriveren i Henhold til
 Loven af 1. Marts 1873 § 7 paa Grund af sær-
 egne Omstændigheder tilkalder andre Mænd end
 de faste Retsvidner eller Retsvidnesuppleanter, til-
 lægges der hver af de saaledes tilkaldte Mænd
 den samme Godtgørelse som disse (jfr. Regula-
 tivets § 2), hvilken Godtgørelse Sorenskriveren
 skal være bemyndiget til straks at udbetale imod
 Refusion fra Amtsrepartitionsfonden. § 5. Naar
 et Retsvidne formedelst sit Hvervs Udførelse er
 nødsaget til at foretage Rejser, tilkommer der
 ham, saafremt Rejsen i Forbindelse med Forret-
 ningerne varer over 6 Timer, foruden Befordrings-
 udgifter endvidere i Diæter 1 Kr. 50 Øre for
 hvert Døgn, han i saadan Anledning tilbringer
 udenfor sin Bopæl, naar dennes Afstand fra det
 Sted, hvor Retten holdes, udgør i det mindste $\frac{1}{4}$ Mil.
 Varer Rejsen i Forbindelse med Forretningerne
 kun 6 Timer eller derunder, beregnes Diæterne til
 75 Øre. § 6. Hvor Tiden for Rettens Holdelse
 ikke er Retsvidnerne meddelt i et foregaaende
 Møde, ville de være særlig at tilsige. Saadan Til-
 sigelse, der i Almindelighed bør foregaa med
 Aftensvarsel, naar ikke særegne Omstændigheder
 efter Lovens § 2 gøre det nødvendigt, at de møde
 uopholdelig, kan finde Sted enten skriftlig eller
 mundtlig med paalideligt Bud eller gennem ved-
 kommende Sysselmand. Saafremt det tilsagte Rets-
 vidne maatte have lovligt Forfald, har han snarest
 muligt og senest inden en Time forinden den til Ret-
 tens Holdelse bestemte Tid at underrette Sorenskrive-
 ren om saadant. — — — § 7. Ordentligvis er det de

1873 faste Retsvidner, som skulle være til Stede saavel
 1. Marts ved de ordinære Ting som ved Politi- og Ekstra-
 retsmøder. Afholdes de sidste imidlertid paa et
 Sted, hvor Suppleanter lettere kunne skaffes til
 Stede, kunne disse tilkaldes, hvilket ligeledes finder
 Sted, naar et af de faste Retsvidner eller begge
 have lovligt Forfald, og hine kunne skaffes til
 Stede uden at opholde en berammet Ret. § 8.
 Hvis et Retsvidne eller en Retsvidnesuppleant uden
 lovligt Forfald eller uden betimelig Anmeldelse af
 saadant udebliver, eller giver for sildigt Møde,
 bør han i Medfør af Lovens § 2, foruden den der
 bestemte Bøde, i Godtgørelse til den Mand, som
 i hans Sted er bleven tilkaldt, udrede 75 Øre, naar
 Retsmødet varer 4 Timer eller derunder, og hvis
 det varer over 4 Timer, da det dobbelte. § 9. I
 øvrigt ville saavel Retsvidner som Retsvidnesupple-
 anter nøje have at efterleve de dem ifølge Loven
 af 1. Marts 1873 paahvilende Pligter under det
 der bestemte Ansvar.

1874 Lov (Nr. 13) om Forbud mod visse Tænd-
 14. Febr. stikker (se Anordn. Nr. 7 af 23. Jan. 1903).

14. Juli **Bek. (Nr. 92)**, hvorved bl. a. bestemmes, at
 de af det islandske Departement hidtil behandlede
 færøiske Sager henlægges under Justitsministeriets
 2. Departement, dog med Undtagelse af de færøiske
 Kirke- og Skolesager, der henlægges under Mini-
 steriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.¹⁾

30. Nov. **Lov (Nr. 155) om Skifte af Dødsbo og**
Fællesbo m. v. (Se Anordn. 14. Januar 1876).

30. Nov. **Lov (Nr. 156) om Betalingen for de til**
Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m.
 (Se Sportelreglement 30. Marts 1836, 4. Kapitel).

¹⁾ Jfr. Bek. Nr. 185 af 26. Juni 1926.

Kgl. Anordning (Nr. 30), hvorved Lov 1876 om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. af 30. November 1874 sættes i Kraft paa Færøerne. 14. Jan.

I Henhold til den Regeringen ved Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. af 30. November 1874 § 93 givne Bemyndigelse sættes herved denne Lov med de nedenfor anførte Lempe-
 pelse, saavel som Lov af s. D. om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m. fra 1. Oktober 1876 i Kraft paa Færøerne: **1.** I Stedet for § 1, 1. Led træder følgende Regel: «Naar nogen afgaar ved Døden, skal derom uopholdelig eller i ethvert Fald, saa snart det efter Omstændighederne er muligt, gøres Anmeldelse for Skifteretten eller vedkommende Sysselmand, som paa Forlangende og uden Betaling meddeler Attest om Anmeldelsen. Sker Anmeldelsen til Sysselmanden, har denne straks at gøre Indberetning desangaaende til Skifteretten». **2.** Til § 1 føjes som 3. Led: «Skønt Jordspaaakastelse eller anden Begravelsesceremoni ordentligvis ikke maa foretages af nogen Præst, forinden Skifterettens eller Sysselmandens Attest om Dødsfaldets Anmeldelse er ham forevist, kan dette dog undtagelsesvis ske i saadanne Tilfælde, hvor det har været umuligt for vedkommende at anmelde Dødsfaldet, men i saa Fald har paagældende Præst uopholdelig at underrette Sysselmanden om det indtrufne Dødsfald og den skete Jordspaaakastelse». **3.** I Stedet for § 2, 2. Pkt. træder følgende Regel: «Samme Straf paalægges den Præst, som gør sig skyldig i Forsømmelse af de ham efter foregaaende Paragraf paahvilende Pligter». **4.** I § 12, 1. Pkt. ombyttes Ordene: «snarest muligt» med «saa snart Omstændighederne tilstede det». **5.** § 13, 1. Led udgaar. **6.)** I Stedet for § 16, 1. Led træder følgende Regel: «Begyndelses- og Registreringsforretninger udføres af Skifteretten eller paa dennes Vegne af vedkommende Sysselmand i Forening med 2 Vidner, hvilke under Eds Tilbud have at vurdere Boets Ejendele, for saa vidt der ikke hertil udfordres særlige Kundskaber, i hvilket Tilfælde kyndige Vurderingsmænd blive at udmelde af Skifteretten.

1) Jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924 Pt. 5.

1876 Dersom det senere under Skiftet forlanges, lader 14. Jan. Skifteretten Vidnerne bekræfte den stedfundne Vurdering med Ed, som modtages i en Skiftesamling. Hvor Begyndelses- og Registreringsforretningerne afholdes af Sysselmanden, indføres de i dennes af Amtet autoriserede Protokol, og har han efter Forretningens Afholdelse snarest muligt at tilstille Skifteretten Afskrift af samme». **7.** I § 16, 2. Led 2. Pkt. udgaa Ordene: «navnlig for saa vidt Forretningen er udført af Sognefogden». Som **3.** Pkt. indskydes: «Hvor Registreringen er afholdt af Sysselmanden, har denne at rette den nævnte Opfordring til Arvingerne og herom at modtage deres Erklæring». **8.** I § 17, 2. Led efter «Brev» tilføjes: «eller paa anden Maade, som Skifteretten finder hensigtsmæssig». **9.** I § 17, 3. Led udgaa Ordene: «dog bør det i Reglen ikke være kortere end 1 og ikke længere end 6 Uger». **10.** I Stedet for § 22, 1. Led træder følgende Regel: «Naar den afdøde skønnes ikke at have staaet i Gældsforpligtelser eller at have Arvinger paa noget Sted udenfor Færøerne, sker Indkaldelse ved en offentlig Bekendtgørelse med 3 Maaneders Varsel, der opslaaes i Thorshavn paa sædvanlig Maade og tillige læses ved Kirkestævne i det Syssel, hvor den afdøde har haft Bopæl;¹⁾ Fristen regnes fra Opslaget i Thorshavn. Maa det derimod antages, at den afdøde har haft Gældsforpligtelser eller har Arvinger udenfor Færøerne, indrykkes Indkaldelsen, ved hvilken der gives 6 Maaneders Varsel, tillige 3 Gange i de for Skiftebekendtgørelser i Almindelighed bestemte Aviser, og regnes Fristen i saa Fald fra den i Avisen sidst stedfundne Bekendtgørelse. Naar Skifteretten finder det rigtigt, kan Indkaldelsen derhos bekendtgøres paa anden hensigtsmæssig Maade, navnlig ved Læsning til Kirkestævne i samtlige Sysler. **11.** I § 22, 2. Led udgaa Ordene: «Europa eller paa Island eller.» **12.** I Stedet for § 23 træder følgende Regel: «Skiftesamlinger afholdes i Boet efterhaanden som det findes fornødent. De tillyses ved en Bekendtgørelse fra Skifteretten, opslaaet i Thorshavn paa sædvanlig Maade, og hvis de i Boet interesserede ere bosatte

¹⁾ Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.

udenfor Thorshavn, tillige læst ved Kirkestævne i det paagældende Syssel¹⁾ — for saa vidt Skifteretten ikke foretrækker at give dem, der skulle tilkaldes, særlig personlig Underretning, hvilken kan meddeles paa den Maade, som Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde finder hensigtsmæssig; det er tilladt at benytte anbefalet Brev eller lejet Bud. Varselet, Tiden og Stedet bestemmes af Skifteretten». **13.** Fristen i § 31 forlænges til 6 Uger. **14.** Den i § 50, 2. Led fastsatte Frist, i hvilken Udkastet til Opgørelsen skal ligge til Eftersyn og Overvejelse, forlænges til 4 Uger. **15.** I § 55, 1. Led forandres: «Retten paa det Sted, hvor Boet behandles» til «Maanedstinget i Thorshavn». **16.** I § 55, 2. Led forandres: «14 Dage» til «6 Uger». **17.** I § 58, 3. Led forandres: «Bekendtgørelse i Aviserne» til «Læsning til Kirkestævne».¹⁾ **18.** I § 61, sidste Led forandres: «D. L. 5—4—9 og 10» til «N. L. 5—4—9 og 10». **19.** I § 78, 2. Led udgaar sidste Pkt. **20.** I § 84 tilføjes efter «Hjemting»: «eller ved Maanedstinget i Thorshavn». **21.** I § 85 forandres: «Retten paa det Sted, hvor Skiftet holdes» til «Maanedstinget i Thorshavn». **22.** I § 86 forandres: «Retten paa det Sted, hvor Boet behandles» til «Maanedstinget i Thorshavn». Efter «Hjemting» indskydes: «eller ved Maanedstinget i Thorshavn». Varselet, med hvilket Personer, der bo udenfor Kredsen, skulle indkaldes, forlænges til mindst 6 Uger. **23.** I § 88, 1. og 2. Led forlænges Tidsfristen «12 Uger» til «6 Maaneder».

1876
14. Jan.

Kgl. Resol., hvorved tillades, at et uopdyrket Stykke af den Staten tilhørende Fæstegaard Husegaards Udmark, med Forbehold af den N. N. tilkommende Ret til Tørveskær, afhændes paa Vilkaar: at Køberne, forinden Skøde meddeles dem, have at godtgøre, at de have affundet sig med Fæsterne af Husegaard; at de forpligte sig til at indhegne Stykket med stærke og søjdehoje Gærder og til fremtidig forsvarlig at vedligeholde disse; at de for egen Regning flytte den nuvæ-

24. Maj

¹⁾ Se nu Anordn. (Nr. 89) 10. Juli 1879.

1876 rende Rat til et andet Sted, hvor den af Fæsterne
24. Maj maatte ønskes opsat, og at de underkaste sig
de i Lov om Afhændelsen af de Fæstegaarden
Husegaard ved Thorshavn tilhørende Trøer af 19.
Januar 1863 §§ 5—8 og § 10 givne Regler,

hvorhos Justitsministeriet bemyndiges til frem-
tidig efter Brevveksling med Finansministeriet at
tillade lignende Afhændelser af uopdyrkede Styk-
ker af bemeldte Udmark.

(Utr.)

10. Juni **Kgl. Resol.**, hvorved tillades, at et Stykke af
en Fæstegaard i Vaag paa Suderø afhændes til
Fisketørringsplads paa Betingelse af, at Køberen
anlægger og vedligeholder forskellige Grøfter, for
at disse kunne optage Vandet fra det ovenfor
liggende Jordstykke, det saakaldte «Skálanýlendi»,
og saaledes at Købesummen udbetales til Fæsteren,
imod at det paalægges denne at anvende samme
til en yderligere Udtørring af den ved Fæstet til-
bageblivende, højere liggende Del af «Skálanýlendi»,

hvorhos Justitsministeriet bemyndiges til frem-
tidig efter Brevveksling med Finansministeriet at
tillade Afhændelse af lignende mindre Stykker af
den Staten tilhørende Fæstejord paa Færøerne.

(Utr.)

10. Okt. **K. U. M. Skr.**, (til Biskoppen over Sjællands
Stift), hvorved det tillades Biskoppen at bemyn-
dige Provsten for Færøerne til, navnlig naar Paa-
sken maatte indtræffe særdeles tidlig, for de ugun-
stig stillede Præstegælds Vedkommende at tillade
Foraarskonfirmationens Henlæggelse til Trinitatis
Søndag, naar Sognepræst og Menighed andrage
derom, og naar Efteraarskonfirmations Afhol-
delse ikke er begært.

(Gejstl. Reskr.)

1877 **Kgl. Resol.**, hvorved bifaldes, at den ved kgl.
14. Febr. Resol. 18. August 1850 fastsatte Betaling af 28 Sk.
for hver pligtig Arbejdsdag, som ikke af vedkom-
mende præsters in natura til Anlæggelse af en

Kørevej fra Thorshavn ud til de længst bortliggende Tørveheder ved bemeldte By, forhøjes til 14. Febr. 1 Kr. 50 Øre.

(Utr.)

Justm. Anordning (Nr. 31), hvorved Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 indtil videre gøres anvendelige paa eksantematisk Tyfus. 26. Marts 1878

I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse anordnes herved følgende: Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 skulle indtil videre ogsaa være anvendelige paa eksantematisk Tyfus.

Lov (Nr. 36) om Ligsyn paa Færøerne. 29. Marts

§ 1. Forinden Ligsyn har fundet Sted og Dødsattest er udstedt efter de i denne Lov givne Regler, maa intet Lig jordes, ej heller maa Kisten lukkes over Liget eller Liget føres bort en længere Vej; og har Døden været pludselig (uden foregaaende Dødskamp), maa Liget ikke, forinden ovennævnte Betingelser ere fyldestgjorte, hensættes paa et afsides Sted, uden stadigt Tilsyn, ej heller anbringes i et Lokale, hvor det ikke er tilstrækkelig beskyttet mod Kulde. Liget af den, som er død i sin Seng, maa ikke tages ud af Sengen, inden i det mindste 6 Timer ere forløbne efter Døden. Hvor Præsten ikke er paa Stedet, paa ligger det vedkommende Kirkeværge at paase, at intet Lig nedgraves paa Kirkegaarden, forinden behørig Dødsattest er udstedt. Dødsattesten bliver i saadant Tilfælde at aflevere til Kirkeværgen, der igen afgiver den til Præsten, naar han indfinder sig for at foretage Jordspaaastelsen. For de Assistenskirkegaarde, der ere anlagte i afsides liggende Bygder, hvor ingen Kirkeværge bor, bliver der af Amtmanden efter Indstilling fra Sogne-

1878 præsten at beskikke en Værge, der i den ommeldte
 29. Marts Henseende træder i Kirkeværgens Sted. **§ 2.** Paa de Steder, hvor en autoriseret Læge er bosat i en Afstand af ikke over $\frac{1}{4}$ Mil fra det Sted, hvor Ligsynet skal foregaa, skal dette foretages af Lægen. Ligger Stedet fjernere end $\frac{1}{4}$ Mil fra den autoriserede Læges Bopæl, foretages Synet af to Ligsynsmænd, medmindre den afdødes efterladte eller andre rette vedkommende foretrække at tilkalde Lægen, eller Politiovrigheden (i Thorshavn Landfogden, udenfor Thorshavn vedkommende Sysselmand) bestemmer, at dette skal ske. Distriktslægerne ere pligtige overalt i deres Lægedistrikt at foretage de Ligsyn, hvortil de maatte blive kaldede af Politiovrigheden eller de afdødes efterladte eller andre rette vedkommende. **§ 3.** I ethvert Sogn paa Landet, hvor efter Bestemmelsen i § 2 Ligsynsmænd maa have, eller dersom Sognet har en større Udstrækning, i ethvert af de Distrikter, hvori Sognet i denne Henseende af Landfogden efter Forslag af vedkommende kommunale Bestyrelse inddeles, bør der være to Ligsynsmænd og tillige en eller to Hjælpe-ligsynsmænd til at træde i Stedet, naar nogen af hine har lovligt Forfald. Paa de Steder, hvor Ligsyn i Medfør af § 2 skal foretages af Lægen, udnævnes ligeledes to Mænd til i Lægens lovlige Forfald at foretage Ligsynet. Ligsynsmænd og Hjælpe-ligsynsmænd beskikkes af Landfogden efter Indstilling af den kommunale Bestyrelse. De ere forpligtede til at modtage og vedblive deres Bestilling, medmindre de maatte have gyldig Grund til at begære sig fritagne, hvilket bliver at bedømme af Landfogden. **§ 4.** Efter at Ligsynet er foretaget, udstedes Dødsattesten af den eller dem, som have udført Synet. Attesten affattes i den af Justitsministeriet foreskrevne Form¹⁾ og udfærdiges paa de dertil indrettede trykte Blanketter. Hvor Ligsynet foretages af Ligsynsmænd, kan det ikke afholdes, før 3 Dage ere forløbne efter Døden, medmindre umiskendelige Tegn paa Forraadnelse forinden have vist sig. Undtagelse fra denne Regel kan kun finde Sted i Henhold til de gældende Bestemmel-

1) Se Bek. Nr. 116 af 1. April 1924.

ser om smitsomme og epidemiske Sygdomme, **1878**
saavel som i de Tilfælde, der nærmere maatte ^{29. Marts}
blive bestemte af Justitsministeren. § 5. Justits-
ministeren lader forfatte en Vejledning for Ligsynsmænd,¹⁾ indeholdende Beskrivelse af de vigtigste Dødstegn, som kunne benyttes af Lægmænd, og Anvisning til deres Benyttelse, samt de øvrige Oplysninger, der kunne være nyttige ved Ligsyn. Denne Vejledning trykkes og udleveres gratis til lige med et Eksemplar af denne Lov til enhver Ligsynsmand ved hans Udnævnelse. Ønsker den udnævnte Ligsynsmand nogen nærmere Oplysning med Hensyn til Benyttelsen af den anførte Vejledning, kan han derom henvende sig til Distriktlægen, hvem det paaligger mundtligt at give ham den efter Omstændighederne nødvendige Forklaring. § 6. Opstaar der ved Ligsynet Formodning om, at Dødsarsagen fortjener Justitsvæsenets Opmærksomhed, skal Lægen eller Ligsynsmændene uopholdelig gøre Indberetning herom til Politiovrigheden, og Dødsattesten maa da ikke udstedes, førend denne har tilkendegivet, at der fra dens Side intet er til Hinder herfor. I Tilfælde af Selvmord, saavel som naar Lig opdrive, Personer eller Fostre findes døde, eller naar Mennesker ere omkomne ved ulykkelig Hændelse, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald, maa Liget ikke jordes, førend det er undersøgt af Politiovrigheden, i fornødent Fald²⁾ i Forening med en af den tilkaldt Læge, og førend den af Lægen eller Ligsynsmændene udstedte Dødsattest af Politiovrigheden er forsynet med Paategning om, at der for det offentliges Vedkommende intet er til Hinder for Begravelsen. Skulde Vejrligets Beskaffenhed eller andre Naturforhold lægge Hindring i Vejen for, at den omhandlede Undersøgelse af Liget kan finde Sted, skal dog Præsten eller, naar han ikke er til Stede, vedkommende Kirkeværge, efter at der af Ligsynsmændene er foretaget en saa vidt muligt nøjagtig Undersøgelse af Liget og Dødsattest af dem er udstedt, kunne tilstede, at Liget

1) Nr. 115 af 1. April 1924.

2) Jfr. Justm. Skr. 12. Januar 1889.

1878 begraves, dog at Begravelsen ikke finder Sted, før der er hengaaet mindst 6 Dage efter, at Ulykkes-
 29. Marts tilfældet er indtraadt eller Liget er bleven fundet.¹⁾ I øvrigt er det en Selvfølge, at hvor der kan være Spørgsmaal om Muligheden af Genoplivelse, bør under Ansvar for vedkommende efter Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelovs § 199 intet hertil sigtende Middel undlades, f. Eks. ved at tilkalde en Læge, eller ved at søge Hjælp hos andre Personer, hvis en Læge ikke straks kan skaffes til Stede. **§ 7.** Overtrædelser af denne Lov straffes med Fængsel eller Bøder, for saa vidt Gerningen ikke efter Beskaffenhed maatte medføre en større Straf. Sager om saadanne Forseelser, som kun ere strafbare efter denne Lov, uden at falde ind under Bestemmelserne i almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866, behandles som offentlige Politisager. **§ 8.** For Ligsynet og Dødsattestens Udstedelse erlægges en Betaling af 2 Kr. til Lægen eller til lige Deling mellem Ligsynsmændene. Skal Betalingen udredes af Husmænd, Daglejere, Tjenestetyende, andre Personer i lignende Stillinger eller af deres efterladte, erlægges kun halv Betaling. Sker Begravelsen paa Fattigvæsenets Bekostning, erlægges fuld Betaling. Befordring ydes efter Reglerne i Lov af 8. Januar 1872 om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færøerne for deres Forretninger. Have den afdødes efterladte eller andre rette vedkommende kaldt en Læge over $\frac{1}{4}$ Mil fra hans Bopæl for at syne et Lig, ydes der ham fri Befordring og Betaling som for et almindeligt Sygebesøg. Kaldes Lægen til Ligsyn af Politiovrigheden, betales han herfor af det offentlige efter de i ovenanførte Lov af 8. Januar 1872 fastsatte Regler. For den Attest om et dødfødt Barn, som afgives af den i Anledning af Fødslen tilkaldte Læge, erlægges ingen Betaling. **§ 9.** Alle paa Færøerne gældende ældre Bestemmelser om Ligsyn ophæves. **§ 10.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1878.

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. 12. Januar 1889.

K. U. M. Skr., (til Amtmanden og Provsten 1878
paa Færøerne), hvorved det paalægges Amtmanden og Provsten at drage Omsorg for, at der for Fremtiden ved Opførelse eller Istandsættelse af Bygninger paa Færøerne, der sortere under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, bliver taget behørigt Hensyn til saa vidt muligt at følge de Anvisninger og Vink, som indeholdes i en i Ministerialtidende for 1878 B., Side 660-62, optagen, af Arkitekt Amberg afgiven «Indberetning om de Bygningsvæsenet i Almindelighed vedkommende Forhold paa Færøerne».

(Gejstl. Reskr.)

Kgl. Resol., hvorved tillades, at de tvende 1879
Tavler, der hidtil have været ombaarne ved Guds- 10. Febr.
tjenesten i Thorshavns Kirke til Fordel henholdsvis for Kirken og de fattige, fremtidig maa hensesættes i Forkirken i Stedet for at ombæres.

(Gejstl. Reskr.)

Kgl. Anordning (Nr. 89) om Forandring 10. Juli
af den i Anordningerne af 13. Februar 1873 og 14. Januar 1876 foreskrevne **Bekendtgørelsesmaade for Skifteindkaldelser o. desl. paa Færøerne**. Efter at Vi ved allerhøjeste Bevilgning af Dags Dato have autoriseret den paa Færøerne udkommende Amtstidende Dimmalætting til Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgørelser for bemeldte Øer,¹⁾ for andres de i Nr. 10, 12 og 17 i Anordningen af 14. Januar 1876, hvorved Lov af 30. November

1) Ved anf. Bevilling er det tilladt, at nævnte Blad indtil videre maa autoriseres til Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgørelser, som efter nugældende eller fremtidige Regler skulle offentliggøres ved Indrykkelse i en Avis paa Færøerne, samt at Aktieselskabet «Færø Amtstidendes Bogtrykkeri» ligeledes indtil videre maa udgive fornævnte autoriserede Tidende, bl. a. paa Vilkaar, at den udgaar mindst 1 Gang ugenlig, og at der uden Betaling i Tidenden optages, hvad der efter fremtidig udkommende Love og Anordninger af Øvrigheden deri skal bekendtgøres, saavel som hvad der af Ministerierne forlanges indrykket i Bladet.

1879 1874 om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. er
10. Juli udvidet til Færøerne, indeholdte Bestemmelser om Bekendtgørelse ved Opslag i Thorshavn og Læsning ved Kirkestævne af Skifteindkaldelser m. v. derhen, at Bekendtgørelsen, saa længe der paa Færøerne udkommer en til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgørelser autoriseret Avis, skal ske ved Indrykkelse i denne, saaledes at de foreskrevne Frister regnes fra den sidste Bekendtgørelse i Avisen. Denne Anordning træder i Kraft den 1. Oktober d. A.

16. Okt. **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 115) om Karantæneundersøgelser af Skibe, der ankomme til Færøerne fra Steder, hvor smitsomme Sygdomme antages at herske epidemisk.** I Henhold til den Justitsministeren ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse fastsættes herved følgende: Skibe, der ankomme til Færøerne fra et Sted, hvor Kolera, Kopper, eksantematisk Tyfus eller andre Sygdomme, paa hvilke Bestemmelserne i fornævnte Lov af 8. Januar 1872 maatte blive bragte til Anvendelse, ifølge derom udstedt Bekendtgørelse antages at herske epidemisk, skulle, for saa vidt Lægen ved deres Ankomst er fraværende, af Politiovrigheden kunne fritages for den ved ovennævnte Lov, jfr. Anordningerne af 15. April 1872 og 26. Marts 1878, paabudne Lægeundersøgelse, for saa vidt Skibets Fører til Stedets Øvrighed afgiver en Erklæring om, at han ikke har eller paa Rejsen har haft døde eller syge, derunder dog ikke indbefattet tilskadekomne, om Bord. Erklæringen affattes i følgende Form: Undertegnede Fører af kommende fra erklærer herved paa Ære og Samvittighed, at jeg ikke har eller paa Rejsen har haft syge eller døde om Bord.

1880 **K. U. M. Skr.,** (til Biskoppen over Sjællands
22. Juni Stift). I Anledning af en Indberetning fra Provsten for Færøerne om, at Lagtinget efter hans

Opfordring havde vedtaget, at der foreløbig hvert **1880**
 Aar under Sognepræstens Ledelse skulde holdes **22. Juni**
 Syn over Myggenæs Kirke, udtaler Ministeriet, at
 det ikke finder det fornødent at meddele Appro-
 bation paa denne Foranstaltning, der ikke har
 gaaet ud paa at indrette noget egentligt Syn, hvis
 Bestemmelser ere bindende lige overfor Kirkernes
 Overbestyrelse, men maa betragtes som en Skær-
 pelse af det i Kanc. Skr. 29. April 1826 ommeldte
 aarlige saakaldte Eftersyn af Kirkebygningen, der
 har til Hensigt at sætte Kirkebestyrelsen bedre i
 Stand til at sørge for dens Vedligeholdelse og
 saaledes heller ikke i de Aar, da Provstesyn regel-
 mæssig skulle afholdes, kan træde i disses Sted.
 Derimod paalægges det Provsten, naar Vejrfor-
 holdene eller deslige Omstændigheder have forhin-
 dret ham i at tage det berammede Syn over en
 eller anden Kirke og nødte ham til at forbigaa
 denne, da at konstituere vedkommende Sognepræst
 til paa Provstens Vegne at holde Synet over
 Kirken i Forening med de dertil udmeldte Syns-
 mænd, af hvilket Syn Udskrift vil være at ind-
 sende af Provsten til Biskoppen i Forening med
 de andre i Aarets Løb afholdte Provstesyn. For
 øvrigt udtaler Ministeriet angaaende Kompetencen
 til at træffe Afgørelse i Spørgsmaal vedkommende
 Forandringer med Hensyn til Synenes Ordning,
 at, hvad de almindelige lige over for Kirkernes Over-
 bestyrelse bindende Syn angaar, høre saadanne
 Spørgsmaal under Biskoppen og Ministeriet, uden
 at den Omstændighed, at det ifølge Lov 15. April
 1854 § 12 d. tilkommer Lagtinget at tage Bestem-
 melse om Anvendelse af Kirkernes Midler, kan,
 hvis saadanne Omordninger i Synsvæsenet skulde
 medføre forøgede Udgifter for Kirkekasserne,
 bevirke, at Lagtinget i Stedet for Ministeriet skulde
 kunne afgøre Sagen; det maa derimod, efter at
 vedkommende Anliggende af Provsten har været
 forelagt Ministeriet gennem Biskoppen, være Mini-
 steriets Sag at skønne om, hvor vidt det er for-
 nødent at indhente Lagtingets Ytringer, hvilket
 der navnlig vil være Anledning til, naar den For-
 anstaltning, hvormed der maatte være Spørgsmaal,
 ikke havde Hjemmel i den paa Færøerne gældende
 almindelige Lovgivning.

1880 **K. U. M. Skr.** (til Biskoppen over Sjællands Stift), hvori udtales, at der efter N. L. 2—12—7 6. Nov. tilkommer Præsterne paa Færøerne Ret til Højtidsoffer eller saakaldt Præsttal, og at dette, da dets Størrelse ad sædvansmæssig Vej tilstrækkelig er fastslaaet i de forskellige Præstegæld, formenes at kunne inddrives ved Udpantning.¹⁾
(Gejstl. Reskr.)

1881 **Lov (Nr. 35) om Ophævelse af den færøske Næbbetold.** § 1. Den ved allerhøjeste 18. Marts Resolution af 21. November 1741 paabudne Næbbetold ophæves. § 2. Næbbetoldfondens Kapital og Pengebeholdning tilfalder den ved det under 18. April 1832 allerhøjest konfirmerede Regulativ oprettede Fond for forulykkedes efterladte paa Færøerne som en Forøgelse af sammes urørlige Kapital.

23. April **Lov (Nr. 59) om fremmedes Fiskeri under Færøerne.** § 1.²⁾ Drive fremmede Nationers Fiskere noget som helst Fiskeri under Færøerne indenfor den Grænse, hvor dette er forbeholdt danske Undersaatter, straffes de med Bøder fra 20 til 400 Kr. § 2.³⁾ Samme Straf rammer fremmede Fiskere, der bringe deres Fangst i Land for der at tilvirke samme. Tilføjes der herved nogen Skade, bliver denne derhos at erstatte efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger. § 3.³⁾ Hver Gang et fremmed Fiskerskib søger Havn⁴⁾ paa Færøerne for at have Forbindelse med Land, har Skibsføreren snarest muligt efter sin Ankomst, og forinden han tilsteder Skibets Besætning noget Samkvem med Indvaanerne, at melde sig hos vedkommende Politiovrighed eller Karantænebetjent, der har at undersøge Skibets Papirer og dets Sundhedsforhold samt i det hele at føre Tilsyn med, at den færøske Handelslov ikke overtrædes. Er Skibet indkommet for at søge Lægehjælp mod en iblandt Besætningen udbrudt Sygdom, eller der

1) Jfr. Lov (Nr. 62) 1. April 1908.

2) Jfr. Lov Nr. 90 1. April 1925.

3) Jfr. Bek. og Instr. 25. Februar 1897.

4) Jfr. Justm. Skr. 10. Marts 1863.

i øvrigt findes noget mistænkeligt med Hensyn **1881**
 til Skibets Sundhedstilstand, bliver der at forholde ^{23. April}
 efter den gældende Karantænelovgivning. For
 Eftersyn af Skibets Papirer erlægges til vedkom-
 kommende Politiovrighed eller Karantænebetjent
 5 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed, hvorefter
 Skibets Folkeliste meddeles Paategning om, at
 Eftersyn har fundet Sted, og at det befalede Gebyr
 herfor er erlagt. Naar et fremmed Fiskerskib søger
 Havn paa Grund af haardt Vejr, uden at nogen
 iblandt Besætningen gaar i Land eller har nogen
 Forbindelse med Indvaanerne, skal det ikke være
 nødvendigt at forevise Skibspapirerne, om Skibet
 end ligger til Ankers, indtil det uden Fare kan
 gaa ud igen. Overtrædelser af Bestemmelserne
 i denne Paragraf straffes med Bøder fra 10 til
 200 Kr. § 4. Sager i Anledning af de i denne
 Lov omhandlede Forseelser behandles som offent-
 lige Politisager. For de foreskrevne Bøder, der
 tilfalde Færø Amts Fattigkasse, hæfter saavel Skib
 som Ladning, og af den sidste kan ved Auktion
 sælges saa meget, som behøves til Mulktens
 Udredelse og Dækning af Omkostningerne. § 5.
 Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1882.

Lov (Nr. 69) om Forpligtelse til Jords ^{7. Maj}
Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Lan-
dingssteder, samt til offentlige Skoler paa
Færøerne. § 1.¹⁾ Naar en Kommunalbestyrelse
 finder enten Anlæggelsen af en ny offentlig Vej
 eller Udvidelsen af en ældre saadan Vej eller en
 forandret Retning af samme i den Grad fornøden,
 at det almene Vel maa anses at fordre slige An-
 læg, skulle vedkommende Grundbesiddere være
 pligtige til imod fuldstændig Erstatning at afstaa
 det nødvendige Jordareal. § 2. Kommunalbe-
 styrelsen skal underrette de vedkommende Ejere
 og Brugere af den Jord, som herefter agtes ind-
 tagen til Vejen, om den tagne Beslutning, og skulle
 disse være beføjede til, inden 3 Maaneder efter,
 at de bevisligen have modtaget denne Underret-
 ning, at paaklage samme, hvis det er en Land-

¹⁾ Jfr. Lov 28. Januar 1856 § 6.

1881 kommunes Forstanderskab, der har taget Beslutningen, gennem dette til Lagtinget, og hvis det er Thorshavns Kommunalbestyrelse, gennem Amtet til Justitsministeriet, hvilke hver især endelig have at afgøre, om den tagne Beslutning kan anses lovlig hjemlet. Oversiddes denne Frist, bliver Beslutningen bindende for de paagældende Grundbesiddere. Ejes Jorden, om hvis Afgivelse der er Spørgsmaal, af flere i Fællig, skal det være tilstrækkeligt, at 4 af de større Lodsejere underrettes om den tagne Beslutning, idet denne dog i saa Fald tillige bliver at bekendtgøre ved Læsning til Kirkestævne¹⁾ i det Sogn, i hvilket Jorden er beliggende, samt ved Indrykkelse en Gang i den paa Færoerne udkommende, til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgørelser autoriserede Avis. Fristen for Paaklagen, der staar aaben for enhver Lodsejer, regnes da fra den Dag, saadan Læsning har fundet Sted, eller fra Bekendtgørelsen i Avisen, for saa vidt denne er senere. **§ 3.** Dersom de omhandlede Anlæg vedkomme flere Kommunes Grund, og disse ej kunne enes om nærværende Lovs Anvendelighed paa samme, bliver Spørgsmaalet at afgøre for Landsognenes Vedkommende af Lagtinget, for Thorshavns Vedkommende af Justitsministeriet. Er der mellem nogle af disse Autoriteter Meningsulighed om Lovens Anvendelighed, kan tvungen Afstaaelse ej fordres for nogen Del af Anlægget. **§ 4.** Saafremt Kommunalbestyrelsen ikke kan blive enig med Grundbesidderen om Vederlagets Størrelse, hvilken Oversenskomst i øvrigt ikke uden højere Sanktion kan være gyldig, dersom Jorden tilhører Staten, en Stiftelse, et Embede eller en Kommune, bliver Vederlaget at bestemme ved tvende kyndige og uvillige Mænd, som paa sædvanlig Maade dertil af Retten udnævnes, og som, hvis det fra nogen af Parternes Side forlanges, have for Retten at afhjemle deres Forretning. Iøvrigt bliver der saavel med Hensyn til Retsgebyrs Erlæggelse som med Hensyn til Vederlagets Bestemmelse, Beløbets Udbetaling til Ejeren med Panthaverens Samtykke

1) Jfr. Lov Nr. 59 af 1. April 1912 om Ophævelse af Kundgørelse ved Kirkestævne m. m.

samt Brugshaverens Ret til at nyde Renten af Vurderingssummen, saa længe Brugsretten varer, at forholde aldeles efter Bestemmelserne i Forordningen af 23. April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse, saaledes som samme ved Lov af 4. Januar 1854 er gjort gældende paa Færøerne. Finder enten Kommunen eller Grundbesidderen sig brøsthølden ved Taksationsforretningen, have de senest inden 3 Maaneders Forløb fra dens Afholdelse at gøre de fornødne Skridt til snarest muligt at faa en Omtaksationsforretning afholdt ved 4 af Retten udmeldte Mænd. Dersom Overskønsforretningen forhøjer Erstatningen med $\frac{1}{10}$ eller derover af det ved den første Taksationsforretning bestemte Beløb, har Kommunen at bære Omkostningerne ved Overskønsforretningen, i modsat Fald bæres de af Rekvirenten. § 5. Saavel til nye Vejes Anlæg som til Vejenes Vedligeholdelse er paagældende Kommunalbestyrelse berettiget til at tage det fornødne Materiale, saasom Grus, Jord, Ler, Sand og Sten, hvor saadant bekvemmest er at faa, alt dog kun under Iagttagelse af den i de foregaaende Paragrafer foreskrevne Fremgangsmaade og imod fuldstændig Erstatning saavel for Materialets Værdi som for den Skade, dets Borttagelse paafører Ejeren. § 6. Med Ekspropriation af Grunde og Ejendomme, som en Kommunalbestyrelse finder fornøden til Anlæg eller Udvidelse af Havne og Landingssteder eller af dertil hørende Indretninger, samt med Jords Afgivelse til offentlige Skoler vil der i eet og alt være at forholde efter de i nærværende Lov foreskrevne Regler.

1881

7. Maj

Lov (Nr. 70) om Forandringer i Loven af 21. Marts 1855 om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne. § 1. Den i Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 7 under Navn af Ankerpenge omhandlede Afgift til Amtsfattigkassen bortfalder fra nærværende Lovs Ikrafttræden. § 2. Det i samme Lovs § 10 ommeldte Antagelsesbrev til at maatte etablere Handel paa et bestemt opgivet Sted paa Færøerne udstedes

7. Maj

1881 fremtidig af Landfogden. For dets Udstedelse
7. Maj erlægges 50 Kr., som tilfalde Færø Amts Fattig-
kasse og Repartitionsfond til lige Deling. § 3.
Bestemmelserne i nærværende Lov træde i Kraft
samtidig med Loven om fremmedes Fiskeri under
Færøerne.¹⁾

7. Maj **Lov (Nr. 71) om Sundhedsvedtægter m. m.
paa Færøerne. § 1.** For Byen Thorshavns
Sundhedsvæsen kan Kommunalbestyrelsen med
Justitsministeriets Samtykke fastsætte en Vedtægt.
Forandringer i og Tillæg til samme fastsættes paa
lignende Maade.²⁾ § 2. De Sundhedsvedtægter,
som fastsættes i Henhold til fornævnte Paragraf
eller for de færøske Landkommuner i Henhold til
§ 18, 2. Stykke, i Loven af 28. Februar 1872,
skulle, forinden de træde i Virksomhed, tinglæses
og paa anden hensigtsmæssig Maade bringes til
almindelig Kundskab. Det samme gælder med
Hensyn til Forandringer i og Tillæg til Vedtæg-
ten. § 3. Overtrædelser af Sundhedsvedtægterne
straffes med Bøder af indtil 200 Kr., der tilfalde
Stedets Fattigkasse, og blive de ved Loven hjem-
lede almindelige Tvangsmidler at bringe til An-
vendelse, naar Sag anlægges mod nogen for ikke
at have rettet sig efter de ham i Henhold til Ved-
tægten givne Paalæg eller Forbud. Politiovrig-
heden er forpligtet til at vaage over Vedtægternes
nøjagtige Efterlevelse. § 4. Sager, der vedrøre
Overtrædelser af Sundhedsvedtægterne, behandles
for Thorshavns Vedkommende efter de alminde-
lige Regler om offentlige Politisager, men for
Landkommunernes Vedkommende politiretsvis efter
Plakaten af 23. Marts 1813 af Sysselmanden, hvor-
fra de eventuelt paaankes til Amtets Overpolitiret,
der afgør dem endelig uden videre Appel.³⁾ § 5.
Forandringer i og Tillæg til de gældende Bestem-
melser om Brand- og Bygningsvæsenet i Thors-
havn kunne efter Lagtingets Indstilling fastsættes
ved kongelig Anordning.⁴⁾ § 6. Sager om Over-

1) Lov (Nr. 59) 23. April 1881.

2) Se Bek. 23. Maj 1882.

3) Jfr. Lov 164 af 4. Juni 1924, Pt. 118.

4) Se Anord. 13. August 1886 og Anord. 667 af 15. Dec. 1920.

trædelser af Bestemmelserne i de i Henhold til § 18, 1. Stykke, i Loven af 28. Februar 1872 udfærdigede kongelige Anordninger om Brand- og Bygningsvæsenet i Bygderne¹⁾ eller af de ifølge samme givne Paalæg behandles og paakendes paa samme Maade som ovenfor i § 4 om Overtrædelser af Sundhedsvedtægterne i Landkommunerne foreskrevet, for saa vidt de ikke i Henhold til bestaaende Love maatte paadrage vedkommende Erstatningspligt eller større Strafansvar end Bøder.²⁾

Justm. Anordn. (Nr. 20), hvorved Bestemmelserne i Lov af 8. Januar 1872 om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. gøres anvendelige paa Mæslinger og Skarlagensfeber om Bord paa de til Øerne ankommende Skibe. I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Ko-

1881
7. Maj1882
27. Febr.

1) Se Anord. 16. Juni 1882.

2) Sundhedsvedtægter er godkendte for: Svino og Fuglø Sogne 22. Februar 1924. Viderø Sogn 29. September 1883. Klaksvig Sogn 21. Januar 1924. Kunø, Mygledal og Husum Sogne 1. Marts 1924. Næs Sogn og Sjøv Sogn 19. August 1897. Ejde Sogn 29. September 1883. Andefjord Sogn 15. September 1923. Fuglefjord Sogn 11. December 1923. Lervig Sogn og Gøte Sogn 7. November 1930. Funding Sogn 19. August 1897. Haldersvig Sogn 10. August 1921. Saxen Sogn, Vestmanhavn Sogn og Kvivig Sogn 31. Maj 1882. Kvalvig Sogn 24. August 1929. Kollefjord Sogn 31. Maj 1882. Kalbak Sogn, Kirkebø Sogn og Hestø Sogn 12. September 1910. Thorshavns udenbys Sogn og Nølsø Sogn 2. September 1881. Sandevaag Sogn, Midvaag Sogn og Sørsaag Sogn 14. Marts 1882. Bø Sogn 23. August 1927. Myggenæs Sogn 14. Marts 1882. Sand Sogn, Skopen Sogn, Skaalevig Sogn, Husevig Sogn og Skuo Sogn 13. September 1905. Kvalbø Sogn 2. September 1881. Frodebø Sogn 14. September 1923. Famién Sogn, Hove Sogn og Porkere Sogn 6. Marts 1913. Vaag Sogn 15. September 1923. Sumbø Sogn og Bygden Gjøv 14. September 1923. Thorshavn By 23. Maj 1882 med senere Ændringer af 19. Juni 1888, 23. December 1908, 14. Juni 1910, 27. September 1913 og 5. Maj 1928. Jfr. 8. Kapitel (Om den offentlige Renlighed) i Politivedtægt for Thorshavn af 19. November 1923 med Ændringer af 8. September 1928. Som Forbillede for Sundhedsvedtægter benyttes nu Vedtægten for Klaksvig 21. Januar 1924, se denne.

1882 Ieras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 27. Febr. 1872 § 7 dertil meddelte Bemyndigelse anordnes herved følgende: Bestemmelserne i bemeldte Lov skulle ogsaa være anvendelige paa Mæslinger og Skarlagenseber, for saa vidt de til Færøerne ankomende Skibe have eller paa Rejsen have haft Tilfælde af disse Sygdomme (syge eller døde) om Bord.

23. Maj

Justm. Bekendtgørelse (Nr. 74) om Stadfæstelsen af en Sundhedsvedtægt for Thorshavn.¹⁾ I Henhold til Lov om Sundhedsvedtægter m. m. paa Færøerne af 7. Maj 1881 § 1 stadfæstes herved følgende af Thorshavns Kommunalbestyrelse affattede Sundhedsvedtægt: I. Sundhedsvedtægtens Omraade og Gennemførelse. § 1. Nærværende Sundhedsvedtægt gælder for Thorshavns Kommune. Udenfor den egentlig By er Sundhedskommissionen berettiget til at indrømme passende Lempelser. § 2. Tilsynet med Sundhedsvedtægtens Overholdelse paahviler en Sundhedskommission, der bestaar af Landfogden, Landkirurgen og 3 af Kommunalbestyrelsen i eller udenfor samme paa 4 Aar²⁾ valgte Medlemmer. § 3. Naar særegne Omstændigheder, navnlig betydelige Epidemier i Byen selv eller i farlig Nærhed, gøre overordentlige Foranstaltninger nødvendige, kan Kommissionen ved Kommunalbestyrelsen bevirke et efter Omstændighederne passende Antal af Byens Indvaanere udnævnt til at være den behjælpelig med Gennemførelsen af dens Foranstaltninger. Undskyldningsgrunde mod de i denne og foregaaende Paragraf nævnte Ombud afgøres af Amtet. II. Vandforsyningen. § 4. Om sorgen for Vandforsyningen paahviler Kommunalbestyrelsen, som træffer de efter Omstændighederne nødvendige Foranstaltninger til dens Forbedring. § 5. Sundhedskommissionen, der har stadigt Tilsyn

1) Som ændret ved Bek. 19. Juni 1888, 14. Juni 1910, 27. Sept. 1913 og 5. Maj 1928, jfr. ogsaa Kap. 8 i Politis vedtægten af 19. Nov. 1923.

2) I den ved Bek. 23. December 1908 foreskrevne Affattelse.

med Vandforsyningen og Vandforsyningsstederne, har Ret til at anstille eller for Kommunens Regning lade anstille Undersøgelse af Drikkevandet, og bør, om fornødent, gøre Indstilling til Kommunalbestyrelsen om de til dets Rensning og Opbevaring nødvendige Foranstaltninger. § 6. Brønde skulle være forsvarlig opmurede og forsynede med Indhegning eller Dæksel. Brøndens nærmere Omkreds bør være lidt højere end det omgivne Jordsmon og brølagt i mindst 1 Meters Afstand fra Brønden.¹⁾ § 7. I mindre end 5 Meters Afstand fra Brønd, samt ved Vandløb, ovenfor almindelig benyttede Vandforsyningssteder, maa, saa langt Indmarken strækker sig, Gødning, Fejeskarn o. a. l. ikke anbringes paa Steder, hvorfra det kan faa Afløb til Drikkevandet.¹⁾ § 8. Forurenselse af Vandløb paa de Steder, hvor Drikkevandet tages, eller paa højere liggende Steder indenfor de Grænser, der fastsættes af Kommunalbestyrelsen, f. Eks. ved at vade derover, trække Kreaturer over, kaste Skarn eller Affald deri, eller vadske deri, forbydes ligeledes.

III. Møddinger. § 9. Møddinger maa ikke anlægges uden Sundhedskommissionens Tilladelse og skulle saavel med Hensyn til deres Beliggenhed som med Hensyn til Størrelse, Opførelsesmaade, Afbenyttelse og Rensning være Sundhedskommissionens Tilsyn og Forskrifter underkastede. Sundhedskommissionen kan forbyde Brugen af alt anlagte Møddinger, som den finder at være beliggende i for stor Nærhed af beboede Huse, Vandforsyningssteder eller Alfarvej. § 10. — — — § 11. — — — (I Stedet for §§ 10 og 11 træder ifølge Bek. 19. Juni 1888 følgende Bestemmelse: Møddinger inde i selve Byen, hvis Grænser i saa Henseende til enhver Tid fastsættes af Kommunalbestyrelsen, skulle være opmurede af Sten med Kalk eller Cement saavel i Sider som i Bund, samt, om fornødent, dækkede med Laag. I Udkanten af Byen og udenfor denne kunne Møddinger ogsaa tillades opførte af løse Kampesten, naar de tillige omgives med en Vold af

1882

25. Maj

1) Som ændret ved Bek. 27. Sept. 1913.

1882 Grønsvær.¹⁾ Dersom Møddinger ere forsynede med Afløb, hvilket kun kan finde Sted med Sundhedskommissionens Tilladelse, paaligger det Ejeren, efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse, at holde Afløbet i forsvarlig Stand. **§ 13.**¹⁾ Affald fra Grindfangster o. a. l. maa aldeles ikke opbevares i Møddinger, der ere beliggende inde i selve Byen. Derimod kan Fiskeaffald opbevares i saadanne Møddinger i Tiden fra 1. Oktober til 31. Marts, for saa vidt det stadig holdes tildækket med Aske, Tørvesmuld o. desl. **IV. Den offentlige Renlighed og Afløbets Ordning. § 14.** Fiskehoveder, Indvolde af Fisk eller Hvaler, og andet Affald fra Tilberedningen af Fisk eller Hvaler maa ikke efterlades paa Broer eller Landingssteder, men skulle enten kastes i Søen eller henlægges i Møddinger udenfor Byen. **§ 15.** Ved Grindfangster forbydes det at lade Hvalkød eller Spæk henligge ved Stranden eller paa Landingssteder udover en vis af Sundhedskommissionen i hvert enkelt Tilfælde nærmere bestemt Frist efter Uddelingen. **§ 16.** Rensning og Udskylning af alle private Afløbsrender samt af de offentlige Render, som løbe langs private Huse, besørages af Beboerne, saa ofte det maatte anses nødvendigt, efter Sundhedskommissionens Forskrift. **§ 17.** Andre offentlige Render renses ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning efter samme Regler som private Render. **§ 18.** Gaardspladse og Gader skulle ligeledes fejes og afskylles af de respektive Beboere eller ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning, saa ofte det af Sundhedskommissionen anses fornødent. **§ 19.** De fra Afløbsrender, Gaardspladse og Gader ved Rensningen optagne Urenligheder skulle fjernes snarest muligt paa hensigtsmæssig Maade. **§ 20.** Det bestemmes af Kommunalbestyrelsen og meddeles Sundhedskommissionen, hvilke de Pladser, Gader og Afløbsrender ere, hvis Rensning vil blive besørget ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning. **V. Latriner. § 21.** Latriner maa ikke opføres uden Sundhedskommissionens Tilladelse og skulle

¹⁾ I den ved Bek. 19. Juni 1888 foreskrevne Affattelse.

med Hensyn til Valg af Plads og Opførelsesmaade være Sundhedskommissionens Forskrifter undergivne. § 22. Opføres Latrinhuse med Gruber, skulle disse være murede med Cement og forsynede med passende Lukke. § 23. I Latrinhuse, hvor Tønder eller Kasser benyttes, bør disse være forsvarlig tætte og indvendig begede eller tjærede, samt anbragte paa et Cement- eller Flisestensgulv, der ikke ligger lavere end det omgivende Jordsmon. Det bør paases, at der ikke er Afløb fra Latrinbeholdere. § 24. Renovationen er ligeledes underkastet Tilsyn af Sundhedskommissionen, der under særlige Omstændigheder vil have at fastsætte nærmere Regler for dens Iværksættelse. VI. Beboelseslejligheder. § 25. Paa sumpet eller fugtig Grund maa nye Vaaningshuse ikke opføres uden Sundhedskommissionens Tilladelse og efter dens Anvisning. For saa vidt Huse alt ere opførte paa saadan sumpet Grund, kan Sundhedskommissionen paalægge Ejerne at sørge for tilbørlig Afgroftning efter Sundhedskommissionens Forskrift. § 26. Tilsynet med de hygieiniske Forhold i udlejede Vaaningsrum paahviler Sundhedskommissionen. Under Epidemier, eller naar der Fare for Epidemier, har Sundhedskommissionen Tilsyn med, at ogsaa andre Beboelseslejligheder holdes forsvarlig rensede og tilbørlig udluftede, at Vinduerne kunne oplukkes o. s. v. VII. Fattighuse og Skoler. § 27. Sundhedskommissionen har Tilsyn med de sanitære Forhold i Fattighuse og Kommunehuse og bør om fornødent henlede Fattigforstanderskabets Opmærksomhed paa mulige Mangler. § 28. I alle Skoler, offentlige og private, vil Sundhedskommissionen have at føre nøjagtigt Tilsyn med Ventilation, Rumforhold o. s. v. § 29. Med Hensyn til de Fordringer, som i saa Henseende kunne stilles, vil for Fattighuses og Kommunehuses Vedkommende Indenrigsministeriets Cirkulære af 9. Februar 1869, og for Skolers Vedkommende de i Lov af 8. Marts 1856 §§ 1—3 indeholdte Bestemmelser med tilbørlig Hensyn til de lokale Forhold være at lægge til Grund. VIII. For Sundheden skadelige Næringsveje. **1882**
25. Maj

1882 § 30.¹⁾ Oplagssteder for Tran, Lever og lignende
 23. Maj saa vel som Trankogeri og andre for Sundheden
 skadelige Næringsveje skulle med Hensyn til An-
 læg og Drift (derunder Afløbsforhold) være un-
 dergivne Sundhedskommissionens Kontrol. § 31.²⁾
 I Stalde for Køer eller andre Kreaturer skal den
 Del af Gulvet, som optager Urin og Ekskremen-
 ter, være muret, uigennemtrængelig for Vædske,
 eller, for saa vidt det bestaar af Tømmer, være
 forsvarlig tæt, enten beget eller tjæret, og forsynet
 med passende Afløb efter nærmere Bestemmelse
 af Sundhedskommissionen, som ligeledes fører
 Tilsyn med Rensning af Stalde, Udførsel af Gød-
 ning o. a. l. IX. For Sundheden skade-
 lige Næringsmidler. § 32. Der bør ved
 Undersøgelser paa ubestemte Tider føres Kontrol
 med, at der ikke sælges forfalskede eller skade-
 lige Næringsmidler, og kan Sundhedskommissionen
 til de i saa Henseende nødvendige Undersøgelser
 benytte sagkyndig Hjælp paa det offentliges Be-
 kostning. Mejerier og andre Etablisementer til
 Forhandling af Mælk eller Tilvirkning af Mælkeri-
 produkter maa ikke indrettes, førend Sundheds-
 kommissionen har godkendt Valget af Pladsen og
 Planen for Anlægget. Udsalg af Mælk (derunder
 Fløde, Kærnemælk og Valle) og Mælkeriproduk-
 ter staa under Sundhedskommissionens Tilsyn, og
 de særlige Paalæg, som denne maatte give med
 Hensyn til Orden og Renlighed, skulde uvægerlig
 følges. Det samme gælder Lokaler i Thorshavn,
 i hvilke Mælk, der er bestemt til Forhandling i
 Byen, opbevares eller behandles.¹⁾ § 33. Naar
 forfalskede eller fordærvede Næringsmidler kon-
 fiskeres, bliver Opdagelsen af det mislige Forhold
 at bringe til offentlig Kundskab. X. Plejebørn.
 § 34. Forplejningen af Børn, der ere udsatte
 hos Plejeforældre, staaer under Sundhedskommis-
 sionens særlige Tilsyn. XI. Begravelse-
 væsenet. § 35. Under farlige Epidemier kan
 det af Sundhedskommissionen bestemmes, at de
 Ligkister, som nedsættes i Jorden, skulle bedækkes
 med et Lag brændt Kalk, eller med Trækul, eller

1) I den ved Bek. 14. Juni 1910 foreskrevne Affattelse.

2) I den ved Bek. 19. Juni 1888 foreskrevne Affattelse.

paa anden af Sundhedskommissionen angiven **1882**
 Maade desinficeres. § 36. Opgravning af Lig 23. Maj
 maa kun foretages med Sundhedskommissionens
 Samtykke og efter dens Anordning. § 37. For-
 inden en nedlagt Kirkegaard tages i Brug i andet
 Øjemed, bliver Sundhedskommissionens Erklæring
 at indhente. § 38. Hvis Sundhedskommissionen
 formener, at en øjeblikkelig Gennemførelse af
 denne Vedtægts Forskrifter vil være forbunden
 med Vanskeligheder, er den berettiget til at ind-
 rømme en passende Frist, dog ikke udover et
 Aar efter Vedtægtens Træden i Kraft. Nærvæ-
 rende Sundhedsvedtægt; af hvilken et Eksemplar
 tilstilles hvert Hus i Byen, træder i Kraft den 1.
 August 1882.

Tillæg til den af Justitsministeriet under 23.
 Maj 1882 stadfæstede **Sundhedsvedtægt for**
Thorshavn. (Stadfæstet af Justitsministeriet 5.
 Maj 1928): Sundhedskommissionen er bemyndiget
 til, saafremt et af den i Henhold til Vedtægten
 givet Paalæg ikke efterkommes, da at underrette
 Byraadet herom, og dette foranlediger da for Ved-
 kommendes Regning udført det Foretagende, som
 udgør Genstanden for det overtraadte Paalæg.
 Omkostningerne ved Udførelsen afholdes fore-
 løbig af Kommunekassen, men kan derefter ind-
 drives ved Udpantning.

Kgl. Anordning (Nr. 84) om Bygnings- 1882
og Brandvæsenet i de færøske Landkommu- 16. Juni
ner. I Henhold til Lov om de færøske Land-
 kommuners Styrelse af 28. Februar 1872 § 18 ville
 Vi herved allernaadigst have anordnet, som føl-
 ger: § 1. Sognekommisionen i hvert Sogn eller,
 hvor der i udsondrede Kommuner ikke findes
 nogen Sognekommision, Kommunens Forstander-
 skab har som Bygningskommision for Sognet at
 føre Tilsyn med sammes Bygningsvæsen og paase,
 at de med Hensyn til Brandvæsenet givne For-
 skrifter overholdes. Naar der i en Bygd ikke bor noget
 Medlem henholdsvis af Sognekommisionen eller af
 Forstanderskabet kan Forstanderskabet beskikke en

1882 eller to Mænd i Bygden til for dens Vedkommende at
 16. Juni indtræde som Medlemmer af Bygningskommissionen. Undskyldningsgrunde mod dette Ombud afgøres af Amtet. Ethvert Medlem af Bygningskommissionen er pligtigt til paa dens Vegne at udføre de Hverv, samme maatte overdrage ham. Det paaligger Sysselmanden at yde Bygningskommissionen Vejledning i Udførelsen af dens Hverv. § 2. Intet Byggeforetagende, Nybygning eller Hovedreparation, maa paabegyndes uden Tilladelse fra Bygningskommissionen, der har at meddele vedkommende det nødvendige Svar inden 1½ Dage efter Anmeldelsen. Ved Hovedreparation forstaas, foruden Genopførelse af Ydervægge af Sten eller af Sten og Grønsvær, enhver Reparation, ved hvilken nye Bjælker eller Syller indsættes i Bygningen, eller ved hvilken Bygningens ydre Form forandres. § 3. Opførelsen af nye Bygninger og Udførelsen af Hovedreparationer ved ældre Bygninger kunne af Bygningskommissionen forbydes, saafremt de antages at blive til Hinder for Vedligeholdelsen af tilstedeværende Veje, Gader eller Afløbsrønder, eller for Anlægget af nye, ligesom ogsaa, hvis tidligere opførte Bygninger ligge saa nær, at Fare i Tilfælde af Ildsvaade derved formenes at kunne opstaa. Ligesom Bygningskommissionen derhos vil have at tilstræbe Regelmæssighed med Hensyn til Husenes Beliggenhed i Forhold til hinanden, saaledes bør den navnlig ved nye Bygningers Opførelse paase, at Gaderne efterhaanden faa en passende Bredde efter Bygningernes Højde og øvrige stedlige Forhold, og bør Gadens Bredde, hvor ikke særlige Hindringer stille sig i Vejen derfor, være mindst 6 Alen. § 4. Sodnhuse, der altid skulle være opførte af Sten eller paa den sædvanlige Maade af Sten og Grønsvær, maa ikke tækkes med brandfarlig Materiale, medmindre det dækkes med Grønsvær eller Sten, og maa de desuden ikke opføres i mindre Afstand end 30 Alen fra beboet Hus, Kirke, Skole eller lignende Bygning, Høhus, Pakhus eller Kæld. Den samme Afstand vil være at holde for Trankogeriers Vedkommende. Hvor Sodnhuse eller Trankogier, der ere opførte før denne Anordnings Ikrafttræ-

den, findes i mindre Afstand fra de i 1. Stykke anførte Bygninger end 30 Alen, kan Bygningskommissionen give saadanne særlige Forskrifter med Hensyn til Brugen af dem, som maatte anses nødvendige til Forebyggelse af Brandfare. § 5. Skorstene fra Bagerovne, Komfurer eller Vindovne skulle være forsvarligen opførte af Mur eller Kampesten. Dog kunne ogsaa som Skorstene anvendes støbte Jernrør, naar Bygningen er tækket med Grønsvær, Skifer eller lignende ikke brandfarligt Materiale, samt under Iagttagelse af, at Røret ikke paa noget Sted kommer Bygningens Træværk nærmere end 6 Tommer, og at det anbringes mindst $1\frac{1}{4}$ Alen over Taget. Komfurer og Kakkelovne skulle have en Afstand fra Bygningens Træværk af mindst 8 Tommer og Rørene en Afstand fra Træværket af mindst 6 Tommer. Foran Komfurer og Vindovne, der ere anbragte paa Trægulv, skal dette dækkes med en Jern- eller Zinkplade af mindst $\frac{1}{2}$ Alens Bredde eller med Sten. Bag færøske Ildsteder, som ikke ere fritstaaende, skal være opført en muret Væg af mindst $1\frac{1}{2}$ Alens Højde over Randen af Ildstedet. Afvigelser fra de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser kan Bygningskommissionen indrømme, naar den finder, at der er truffet anden Foranstaltning, der udelukker Brandfare. § 6. Indsigelser mod de Bestemmelser, som i Henhold til §§ 3, 4 og 5 træffes af Bygningskommissionen, indsendes til Sysselmanden, der efter at have indhentet de nødvendige Oplysninger indstiller Sagen til Amtmanden, som endelig afgør den. Bygningskommissionen har at paase, at de i foranstaaende Paragrafer givne Forskrifter og de i Henhold til samme trufne Bestemmelser nøje overholdes. § 7. Ild eller Gløder maa ikke bæres fra et Hus til et andet under aaben Himmel, medmindre det sker i lukkede Kar. For øvrigt er enhver pligtig med tilbørlig Forsigtighed at omgaas med Ild og Lys og med alt, hvad der kan fremkalde eller befordre Ildebrand. Saa skal og enhver Husfader eller Husbond paase, at hans Børn, Tyende eller andre Personer, der høre til hans Husstand, eller som i hans Tjeneste have Forretninger i hans Hus, i saa Henseende udvise forsvarligt Forhold. § 8. I

1882

16. Juni

1882 Tilfælde af Ildsvaade er enhver arbejdsfør Mand
16. Juni forpligtet til at give Møde samt at medbringe et
eller andet forhaandenværende hensigtsmæssigt
Brandredskab, saasom Spand, Kar, Spade eller
Stige, og under Ledelse af Bygningskommissionens
Medlemmer, for saa vidt disse ere til Stede, at
være behjælpelig ved Slukning og andre Sikker-
hedsforanstaltninger. § 9. For Overtrædelser af
de i denne Anordning indeholdte Bestemmelser
eller af de i Henhold til samme givne Paalæg er
lægges Bøder af 2 til 25 Kroner, i Gentagelses-
tilfælde af 5 til 50 Kroner, hvorhos den, der
trods Bygningskommissionens Forbud opfører en
Bygning eller foretager en Hovedreparation, maa
finde sig i, at det opførte for hans Regning ned-
rives, saafremt den af Bygningskommissionen
trufne Bestemmelse ikke er underkendt af Amtet.
Bøderne tilfalde Stedets Fattigkasse. Med Sager-
nes Behandling og Paakendelse bliver at forholde
i Overensstemmelse med Lov om Sundhedsved-
tægter m. m. paa Færøerne af 7. Maj 1881 § 6,
jfr. § 4.

1883 **Justm. Skr.**, hvori udtales, at Lagtingslov 15.
24. Sept. April 1854 § 12¹⁾ indeholder Hjemmel til Offentlig-
gørelse gennem Amtsavisen af Ekstrakter af de
for Landkommunerne aflagte Regnskaber, og at
det, da der ikke i Lagtingsloven indeholdes noget
om, at Udgifterne herved skulle afholdes af Amts-
repartitionsfonden, ikke skønnes rettere end, at
hver Kasse maa bære sin Del af denne Udgift i
Lighed med, hvad der sker ved Repareringen af
Revisionsudgifterne.
(Utr.)

1884 **K. U. M. Skr.** (til Amtmanden og Provsten
26. Jan. paa Færøerne), hvori udtales, at den Præsteenkerne
paa Færøerne ved Anordn. 16. April 1673 § 12 i
Stedet for Pension tillagte Ret til uforment at
nyde og beholde Anneksgaarden i Kaldet efter
Ministeriets Formening maa omfatte de samme

1) Nu Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 § 18.

Rettigheder som dem, der ved Lovgivningen ere tillagte Præsteembederne som Besiddere af disse, nemlig den i N. L. 2—12—3 omhandlede Ret til at nyde alle tre Tiender, men at Spørgsmaalet i øvrigt hører under Domstolenes Afgørelse. 1884
26. Jan.

(Gejstl. Reskr.)

Kgl. Anordning (Nr. 103), indeholdende Tillæg til Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne af 28. Januar 1856. 1886
13. Aug.

I Henhold til § 5 i Lov om Sundhedsvedtægter m. v. for Færøerne af 7. Maj 1881 ville Vi herved have anordnet følgende: § 1. For Indretningen af lukkede snævre Skorstene (saakaldte Kaminer), der fremtidig opføres i Byen Thorshavn, og som tjene til Afledning af Røgen fra Køkkenildsteder og Kakkelovne, fastsættes følgende Forskrifter: 1. Enhver saadan Skorsten skal helt igennem opføres som Grundmur af brændte Sten med en Murtykkelse af mindst $4\frac{1}{4}$ Tomme, og maa altsaa navnlig ikke opføres med kantstillede Mursten eller med Bræder fra Loftet. Den skal opmures i stærk Kalk med tætte, overalt ene med Kalk udfyldte Fuger og skal være berappet baade indvendig og udvendig. 2. Skorstenens indvendige Gennemsnit, der ikke maa være mindre end 9" i den kvadratiske Side eller i Diameter, skal helt igennem være det samme. Tæt ved Bunden skal Skorstenen være forsynet med forsvarlig Rensedør af Jern, anbragt i Jernramme med Fals, hvorhos lignende Rensedøre, hvis Skorstenens forsvarlige Rensning gør det nødvendigt, skulle anbringes paa passende Steder. I Bygninger med Tag af Rør, Straa, Grønsvær eller af lignende Beskaffenhed maa Rensedøre ikke anbringes paa Loftet i mindre Afstand end 2 Alen fra Mønningen. 3. Hvor Skorstenen gaar igennem dobbelt Gulv, dobbelt Loft, eller hvor der er Træpanel eller Gibs under Bjælkerne, skal den udkrages til en Murtykkelse af $8\frac{1}{2}$ Tomme. Kommer Skorstenens udvendige Side nærmere til Træværk af hvilken som helst Art end $4\frac{1}{4}$ Tomme, skal det mellemliggende Rum udfyldes med tørre Mursten eller Kalk eller en Blanding af begge Dele. Hjørne-

1886 bræder til Støtte for Skorstenen maa kun anbringes efter dertil for hvert enkelt Tilfælde af Bygningskommissionen med Amtets Approbation givet Tilladelse. 4. Skorstenen skal være opført fra Grunden af paa tilstrækkeligt Fundament og maa i intet Tilfælde komme til at hvile paa Bjælkerne. Hvor en Skorsten trækkes i skraa Retning, skal den enten hvile paa en Mur eller være understøttet af en Stol, forsynet med en tør Mursten paa Fladen mellem Stolen og Skorstenen; dog maa den skraa Retning ikke danne en større Vinkel end 45 Grader med den lodrette Linie, hvorhos Skorstenen indvendig i Bøjningen skal afrundes i en Bue med mindst 3 Fods Radius. 5. Skorstenspipe, der skal rage mindst $1\frac{1}{4}$ Alen over hvilket som helst Sted paa Taget, maa ikke omgives med Brædebeklædning eller andet brandfarligt Materiale, medmindre Tilladelse hertil er meddelt for hvert enkelt Tilfælde af Bygningskommissionen med Amtets Approbation. I saadant Tilfælde skal Skorstenspipe imidlertid forsynes med en Krans foroven af Mursten i mindst 2 Murstens Tykkelse. 6. For ethvert Kakkelovnsrør, der indledes i Skorstenen, skal der i denne indmures en Jernbøsning med en indvendig fremspringende Rand, saaledes at Randen forhindrer Enden af Kakkelovnsrøret fra at trænge ind i Skorstenen. Det overlades iøvrigt til Bygningskommissionen med Amtets Approbation at bestemme, hvor vidt de ovenomhandlede lukkede snævre Skorstene maa anvendes til Røgafledning for Ildsteder i Bagerier, Bryggerier, Smedier, Trankogerier og andre Bygninger med større Ildforbrug end sædvanligt, eller om dertil skal anvendes Skorstene af særegen Konstruktion i Henseende til Højde, Murtykkelse, indvendig Vidde og Udkrægning m. v. § 2. For Indretningen af aabne færøske Skorstene gælder fremdeles Bestemmelsen i § 2, 1. Led, i Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn af 28. Januar 1856. § 3. Det tillades at anbringe s m e d e d e Jernrør som Skorstene i Bygninger i Thorshavn, forudsat at disse ere tækkede med Grønsvær eller Skifer, samt under Iagttagelse af, at Røret ikke paa noget Sted kommer Bygningens Træværk nærmere end 8 Tommer, og at det anbringes mindst

1 $\frac{1}{4}$ Alen over Tagrygningen. Anbringelsen af støbte Jernrør kan under de ovenangivne Betingelser tilstedes af Amtmanden ifølge deromgjort Indstilling fra Bygningskommissionen. **§ 4.** Komfurer, Bilæggers og Kakkellovne skulle tillige med Rørene have en Afstand fra Bygningens Træværk af mindst 8 Tommer. Foran Komfurer og Kakkellovne, der ere anbragte paa Trægulv, skal dette dækkes med en Jern eller Zinkplade af mindst $\frac{1}{2}$ Alens Bredde eller med Sten. **§ 5.** Enhver Ejer er ansvarlig for, at alle Skorstene (aabne og lukkede) og som Skorstene anbragte Jernrør i de ham tilhørende Bygninger behørig vedligeholdes. De lukkede Skorstene og Jernrørene maa ikke udbrændes, men skulle renses mindst 4 Gange om Aaret, nemlig forinden Udgangen af hvert Aars Marts, Juni, September og December Maaneder, og ellers saa ofte nødvendigt gøres. Ansvarret herfor paahviler Husejeren, naar denne enten selv bebod Stedet, eller dette er overdraget til Brug til forskellige Lejere, men Brugeren, dersom denne har hele Stedet i Leje eller paa anden Maade til udelukkende Afbenyttelse. **§ 6.** Ansvarret for, at Komfurer, Bilæggersovne, Kakkellovne og Kakkellovnrør samt andre til Skorstene hørende Røgledninger vedligeholdes i en saadan Stand, at de ikke medføre Brandfare, paahviler i Forening med Ejeren tillige Lejeren, naar denne ikke betimelig har anmeldt en ham bekendt Mangel for Ejeren eller i fornødent Fald for Landfogden. For Renholdelsen af Komfurer, Ovne og ovenomtalte Røgledninger er vedkommende Husfader, af hvem de benyttes, ansvarlig. **§ 7.** Tilsynet med, at behørig Vedligeholdelse og Renholdelse finder Sted, føres af Brandsynet, der fremtidig afholdes mindst 4 Gange aarlig, nemlig i de første Dage af hvert Aars Januar, April, Juli og Oktober Maaneder, og ellers saa ofte nødvendigt gøres. **§ 8.** Thorshavns Kommunalbestyrelse antager og afskediger Skorstensfejere for Byen, der have at gaa alle, som saadant forlange, til Haande med Rensningens Udførelse, imod at nyde en af Kommunalbestyrelsen nærmere fastsat Betaling for hver enkelt af dem rensede Skorsten m. v., hvilken Betaling udredes forskuds-

1886

13. Aug.

1886 vis af Kommunekassen, men lignes under Udpant-
 13. Aug. ningstvang særskilt paa de vedkommende Husejere
 eller lejere, som benytte Skorstensfejer. Landfog-
 den fastsætter de nærmere Forskrifter for deres
 Virksomhed. De antagne Skorstensfejere og disses
 Medhjælpere kunne i Tilfælde af Forseelser imod
 deres Instruks straffes af Landfogden med Bøder
 indtil 40 Kr., for saa vidt ikke Tilfældet efter sin
 Beskaffenhed bør medføre højere Straf og Paatale
 ved Domstolene. § 9. Den, der bevislig har
 overdraget Rensningen af samtlige de Skorstene,
 Jernrør, Komfurer, Ovne og Røglødnings, hvilke
 det efter §§ 5 og 6 paahviler ham at holde rene,
 til en af Kommunalbestyrelsen antagen Skorstens-
 fejer, fritages for det deri ommeldte Ansvar.
 Derimod vil Ansvarret paahvile Ejeren eller Lejeren,
 saafremt han lægger Hindringer i Vejen for Rens-
 ningens Udførelse. § 10. Overtrædelser af denne
 Anordnings Bestemmelser eller af de af Bygnings-
 kommissionen til Opfyldelse heraf givne Paalæg
 eller Forbud paatales som offentlige Politiforseelser
 og straffes med Bøder indtil 50 Kr. eller med
 simpelt Fængsel indtil 8 Dage. Bøderne tilfalde
 Byens Brandkasse. § 11. Skønner Bygnings-
 kommissionen, at noget stedfindende Forhold er
 af en saadan brandfarlig Beskaffenhed, at det for
 den offentlige Sikkerheds Skyld uopholdelig bør
 forandres, og vedkommende ikke straks retter sig
 efter det Paalæg, der i saa Henseende gives ham,
 skal Politiet være pligtigt til paa Bygnings-
 kommissionens Begæring og Ansvar at foranstalte
 det fornødne ved umiddelbar Anvendelse af Magt.
 § 12. Denne Anordning træder i Kraft den 1.
 Januar 1887.

1888 Justm. Bekendtgørelse (Nr. 111) om nogle
 19. Juni af Justitsministeriet stadfæstede Forandringer
 i Sundhedsvedtægten for Thorshavn.¹⁾

¹⁾ Se Bek 23. Maj 1882 §§ 10–13 og 31, hvor de foran-
 drede Bestemmelser findes anførte.

Justm. Skr., hvori — i Anledning af en **1889**
 Forespørgsel fra Fysikus om Forstaaelsen af Ud- 12. Jan.
 trykket «i fornødent Fald» i Lov om Ligsyn paa
 Færøerne af 29. Marts 1878 § 6, 2. Stykke svares,
 at Meningen med det anførte Udtryk, som det af
 Lovforslagets Motiver klart fremgaar, er den, at
 det er overladt til Politiovrigheden i hvert enkelt
 Tilfælde at bestemme, hvor vidt en Læge skal
 tilkaldes ved Ligsynet eller ej.
 (Civ. Med. Lovg.)

Lov (Nr. 23) om Handelsregistre, Firma 1. Marts
og Prokura (se Anordn. 7. Februar 1890).

Justm. Anordning (Nr. 74) om Førelse 24. Maj
af Handelsregistret (se Anordn. 7. Februar 1890).

Kgl. Anordning (Nr. 21), hvorved Lov 1890
om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1. 7. Febr.
Marts 1889 sættes i Kraft paa Færøerne.¹⁾
 I Henhold til den Regeringen ved Lov om Han-
 delsregistre, Firma og Prokura af 1. Marts 1889
 § 37 givne Bemyndigelse, sættes herved denne
 Lov saavel som den til samme sig sluttende aller-
 højeste Anordning om Førelsen af Handelsregistre
 af 24. Maj f. A. med de nedenauførte Lempelser
 i Kraft paa Færøerne fra 1. Juli d. A. at regne.
1. Paa Færøerne føres Handelsregistret af Land-
 fogden, jfr. Lovens § 1. **2.** Anmeldelser til
 Handelsregistret kunne paa Færøerne udenfor
 Thorshavn paa Registreringsmyndighedens Vegne
 modtages af vedkommeude Sysselmand, som snarest
 muligt, efter Anmeldelsens Modtagelse har at ind-
 sende den til Landfogden, jfr. Lovens § 2. **3.**
 For Færøernes Vedkommende indrykkes Anmel-
 delserne i den dersteds til Optagelse af retslige
 og offentlige Bekendtgørelser autoriserede Tidende,
 jfr. Lovens § 4. **4.** De i Anordningen af 24.
 Maj f. A. § 10 omhandlede Blanketter til Anmel-

¹⁾ Jfr. Anordning af 19. November 1930.

1890 delse af Firma skulle paa Færøerne foruden hos
7. Jan. Landfogden ogsaa kunne faas udleverede hos
vedkommende Sysselmænd.

27. Febr. **Justm. Skr.** hvori — i Anledning af forskel-
lige af Fysikus fremsatte Forespørgsler angaaende
Forstaaelsen af §§ 2 og 4 i Lov 8. Januar 1872
om den Betaling, der tilkommer Læger paa Fær-
øerne for deres Forretninger — udtales, at Mini-
steriet saa meget mindre kan finde sig foranlediget
til at inklade sig paa en saadan almindelig For-
tolkning af den nævnte Lovs Bestemmelser, som
Anvendelsen og følgelig Fortolkningen af de paa-
gældende Takstbestemmelser, der kun ere fastsatte
for saadanne Tilfælde, hvor en skønsmæssig og
ved Overenskomst fastsat Betaling ikke kan op-
naas, ved Lovens § 2, for saa vidt Talen er
om privat Praksis, udtrykkelig er henlagt til
Domstolene.

(Civ. Med. Lovg.)

11. April **Lov om Beskyttelse for Varemærker** (se
Anordn. 24. November 1893).

22. Maj **Kgl. Anordning (Nr. 79) om Reglerne for
Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af
de Staten tilhørende Embedsboliger paa Fær-
øerne for Embedsmænd, der sortere under
Justitsministeriet.¹⁾ § 1.** Embedsboligen mod-
tages af vedkommende Embedsmænd paa den
nedenfor i §§ 6 og 7 bestemte Maade. Efter Mod-
tagelsen har han at afholde al den Vedlige-
holdelse, som er nødvendig for at bevare Boligens
Indre i en forsvarlig til Brugernes Embedsstilling
og de enkelte Lokalers Bestemmelse svarende vel
vedligeholdte Tilstand. Navnlig paahviler der
ham Udførelsen af følgende Arbejder, nemlig:
indvendig Pudsnings, Hvidtning, Maling, Tapet-
sering og Udbedring, være sig af Mure, Vægge,
Lofter og Gulve, Døre, Vinduer med Ruder,

¹⁾ Jfr. Anordn. Nr. 430 af 2. Okt. 1922, der ændrer § 3.

Trapper, Paneler eller deslige, Kjøkkenborde og andre faste Inventariegenstande samt Gas- og Vandledninger, forsaavidt de ere anbragte i Bygningsens Indre; i Udhuse Reparation af Skillerum, Baase, Krybber og deslige, Vedligeholdelse af Nøgler, Klinkefald, Hængsler, Dør-, Vindues- og alt andet Beslag; Rensning, Fejning og anden Vedligeholdelse af Skorstene og Kakkelovne. — Brugeren maa selvfølgelig for egen Regning foretage enhver Reparation, der nødvendiggøres ved Beskadigelse fra hans og hans Husstands Side, naar disse ikke ere en Følge af en stadig og ordentlig Brug af Boligen. § 2. Det er ikke Brugeren tilladt at foretage nogensomhelst Forandring ved eller Tilbygning til de dem overleverede Bygninger uden Justitsministeriets dertil erhvervede Samtykke. Saadant Samtykke, med Hensyn til hvilket det maa godtgjøres, at Arbejdet kan udføres uden Skade for den vedkommende Bygning, meddeles ordentligvis kun paa Vilkaar, at Brugeren ved sin Afgang har at sætte Stedet i den tidligere Stand, medmindre Eftermanden efter sine personlige Forhold har Brug for den udførte Tilbygning eller Forandring, eller Formanden kan forene sig med ham om at overtage samme. Foretages saadan Tilbygning eller Forandring uden Ministeriets Samtykke, bliver Stedet at bringe tilbage til den tidligere Tilstand paa Brugers Bekostning. — Det er heller ikke Brugerne tilladt uden Ministeriets Samtykke at benytte Bygningernes Lokaliteter til anden Brug end den hvortil de ere opførte, eller at udsondre Dele af Haven til Agerbrug. Plantninger i og Forbedringer ved Haven hører til Stedet og kunne ikke kræves erstattede af Eftermanden; ved Afleveringen kan dog Ministeriet tilstede Borttagelsen af enkelte værdifulde Plantninger eller i Haven anbragte Indretninger. — De nuværende Brugere, der eje Tilbygningen eller deslige af ovennævnte Art, have inden Udløbet af 3 Maaneder fra nærværende Anordnings Datum at indsende Begjæring om Justitsministeriets Samtykke, til deres Forbliven, eller, hvor saadant Samtykke alt er givet, at indberette Datum for saadant Samtykke. — I manglende Fald ville saadanne Tilbygninger m. m. være at behandle

1890
22. Maj

1890 efter nærværende Paragrafs 3dje Sætning. § 3.¹⁾

22. Maj Det bygningsmæssige Tilsyn med Embedsboligen føres af en af Justistministeriet antagen bygningskyndig Mand. Boligen besigtiges som Regel hvert andet Aar af den tilsynsførende. Ved Besigtigelsen skal der gøres Udsættelser over de Vedligeholdelsesarbejder, som paahviler henholdsvis Brugeren, jfr. § 1, og Staten, ligesom det skal paases, om Brugeren har opfyldt de ham efter § 2 paahvilende Forpligtelser med Hensyn til Boligens Brug. Efter Synets Afholdelse sender den Tilsynsførende en Beskrivelse af Synsforretningen til Brugeren. § 4. Der skal ved hver Embedsbolig være en af Amtet autoriseret Synsprotokol for Boligen. I denne indføres først paa Amtets Foranstaltning en Beskrivelse af Embedsboligen, ligesom der vedhæftes Protokollen en Grundtegning af Boligen. Naar Brugeren i Henhold til § 3 har modtaget Beskrivelsen af Synsforretningen, skal han i Synsprotokollen indføre Gjenpart af Forretningen; denne sender han derefter inden 14 Dage efter Modtagelsen, forsynet med hans Paategning om, naar den er modtaget, og at en rigtig Genpart af den er indført i Embedsboligens Synsprotokol, til Amtet for igjennem samme at tilstilles Justistministeriet. Det paahviler fremdeles Brugeren i Synsprotokollen at indføre Alt, hvad der iøvrigt bestemmes med Hensyn til Boligen, saasom Tilladelse til Forandringer, Beskrivelser i Tilfælde af Ombygninger m. v. — De ved Synet skete Udsættelser har Brugeren at efterkomme i Henhold til det ved Synet passerede, uden at der derom gives ham noget særligt Paalæg fra hans Foresatte. § 5. Naar Embedsbolig eller Embedsjord første Gang overleveres til en Bruger, der har Vedligeholdelsespligt i Henhold til nærværende Anordning, foranlediger Justistministeriet optaget lovligt Syn af 2de af Retten udmeldte Mænd for at konstatere, at Boligen overleveres i en i enhver Henseende mangelfri Tilstand. § 6. Den fratrædende Bruger eller (i Tilfælde af Dødsfald) hans Efterladte eller Bo har i Overensstemmelse med de i denne Anordning

¹⁾ Som ændret ved Anordn. Nr. 450 af 2. Okt. 1922.

givne Regler at sørge for Vedligeholdelsen af **1890**
Boligen, indtil Eftermanden tiltræder, dog ikke **22. Maj**
udover 3 Maaneder fra Forflyttelsens, Afskedigelsens
eller Dødsfaldets Datum at regne; er en Efter-
mand til den Tid ikke tiltraadt, kan Formanden,
eller hans Efterladte eller Bo fordrø, at Boligen
modtages paa Embedets Vegne af Amtet. § 7.
Afleveringen af Embedsboligen med Tilbehør sker
ved lovligt Syn, som foretages af 2de bygnings-
kyndige Mænd, der i dette Øjemed udnævnes af
Retten efter Foranstaltning af Amtet. Til at over-
være Synet tilkaldes saavel Formanden eller den
Befuldmægtigede for hans Bo, som Eftermanden,
forsaavidt en saadan er tiltraadt. De Mangler,
der paa den Tid, Synet foretages, forefindes ved
Boligen med Tilbehør, tilsvares af Formanden
eller hans Bo, forsaavidt det i Henhold til Anord-
ningens § 1 tilkommer ham at afhjælpe dem. De
paagjældende Manglers Værdi bestemmes af Synet,
og det Beløb, hvortil disse saaledes ansættes,
bliver inden 6 Uger efter Synets Afholdelse at
udrede af Formanden eller hans Bo til Efter-
manden eller Statskassen, saafremt ingen Eftermand
er tiltraadt, hvorefter den, der modtager Beløbet,
har snarest at besørg Manglerne afhjulpne. —
Er nogen af Parterne utilfreds med det ved Synet
fastsatte Resultat, kan han inden 6 Uger efter
Synets Afholdelse søge dette forandret ved Over-
syn af det dobbelte Antal af Retten udmeldte
Mænd. — Synsforretningen, hvoraf Afskrift bliver
at tilføre den ved Embedet værende Synsprotokol,
indsendes til Amtet i Lighed med de i Anord-
ningens § 4 givne Regler. — Naar særlige Grunde
maatte tale derfor, kan vedkommende Ministerium
tilstede, at Afleveringen foregaar paa anden
Maade end ved Syn af Mænd, der ere udmeldte
af Retten. § 8. En afdød Brugers Familie er
berettiget til at blive i Boligen 3 Maaneder, selv
om Eftermanden tiltræder Embedet før, imod at
give Eftermanden passende Logi uden Betaling
og, hvis det ønskes af denne, tillige anstændig
Kost mod passende Betaling. Eftermanden har,
hvis han allerede ifølge sin tidligere Silling er i
Besiddelse af en af de i denne Anordning om-
handlede Embedsboliger, en tilsvarende Ret

1890 og Pligt i Forhold til Efterfølgeren i hans tidligere
22. Maj Embede. Lignende Bestemmelser kan af Justitsministeriet træffes med Hensyn til en afskediget Embedsmands eller hans Families Forbliven i Embedsboligen. Benyttes den nævnte Ret, bliver Embedsboligen først at overtage af Eftermanden fra den Tid, da den fuldstændig stilles til hans Raadighed. Ministeriet kan efter de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder gjøre Undtagelse fra de i denne § indeholdte Bestemmelser. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste September 1890.

1891 Lov (Nr. 54) om Oprettelse af Landvæsenskommissioner paa Færøerne.¹⁾ § 1. De
1. April ved Lov om Udskiftning af Fælleshauger paa Færøerne af 4. Marts 1857, jfr. Lov om Ordningen af de til Haugevæsenet paa Færøerne hørende Forhold af 23. Februar 1866 § 80, 2. Stykke, anordnede Udskiftningskommissioner saavel som de for samme ved de nævnte Love anordnede Overinstanser ophæves. Til Behandling og Paakendelse af de ved de nævnte Love til Udskiftningskommissionerne henlagte Sager samt af de i Lov om Grandestævne paa Færøerne af D. D. § 2, jfr. §§ 7 og 10, ommeldte Sager, oprettes i hvert Syssel en Landvæsenskommission, fra hvilken Indankning sker til en for Færøerne fælles Overlandvæsenskommission. (De øvrige Paragraffer udelades som ophævede ved Loven af 1926).

1. April Lov (Nr. 56) om Grandestævne paa Færøerne. § 1. Grandestævne afholdes som hidtil af Sysselmanden aarlig paa hans første Omrejse i Sysselet i hvert Grandestævnedistrikt for sig. Forandring i den bestaaende Distriktsinddeling kan, for saa vidt over Halvdelen af den eller de vedkommende Bygders Husfædre fremsætte Begæring herom paa Grandestævne, foretages af Amtet efter Indstilling af Sysselmanden. **§ 2.** Paa Grandestævne kan der under Iagttagelse af de Regler, som indeholdes i nærværende Lov eller i øvrigt

¹⁾ Se nu Lov 21. Marts 1926.

ere foreskrevne ved den gældende Lovgivning, **1891**
 oprettes Vedtægter, som skulle være bindende for **1. April**
 alle, der som Ejere eller Brugere ere lodtagne i
 de paagældende Ejendomme og Herligheder:
a. angaaende Brugen af Jordejendomme og Her-
 ligheder, der ere i Fællig, samt angaaende Ud-
 skiftning og Deling af Fælleshauger og i Fællig
 værende Herligheder, og **b.** angaaende Sammen-
 lægning af Haugeparter og større eller mindre
 Fællesbrug, som vedrøre Jordherligheder. **§ 3.**
 Ligeledes kunne paa Grandestævne oprettes Ved-
 tægter til Ordning af saadanne indre Bygdeforhold,
 der have almindelig Betydning for Beboerne, uden
 dog at henhøre under den kommunale Forvalt-
 ning, hvilke Vedtægter dog, for at have forbin-
 dende Kraft skulle være approberede af Amtet.
§ 4. De Sager, som ønskes afgjorte paa Grande-
 stævne, skulle være anmeldte for Sysselmanden
 inden det foregaaende Aars 1. November. **§ 5.**
 Inden 1. Januar har Sysselmanden ved Læsning
 til Kirkestævne¹⁾ og efter Omstændighederne til-
 lige gennem vedkommende Skydsskaffer at lade
 bekendtgøre i de til Grandestævnedistriktet hørende
 Bygder, hvilke Sager for ham ere anmeldte til
 Foretagelse ved det paafølgende Grandestævne,
 tillige med en Angivelse af, til hvilken Tid han
 agter at begynde sin Grandestævnerejse, og paa
 hvilke Dage han kan ventes at være i de forskel-
 lige Bygder. Hvor Godsadministrationens Sam-
 tykke efter de hidtil gældende Bestemmelser skal
 indhentes, har Sysselmanden inden samme Tids-
 punkt at give Landfogden fornøden Meddelelse
 om Sagens Foretagelse paa Grandestævne. Selve
 Dagen for Grandestævnets Afholdelse bliver
 derefter, forsaavidt nogen Sag er anmeldt til For-
 handling, af Sysselmanden at foranstalte bekendt-
 gjort i de paagældende Bygder med mindst Aftens
 Varsel paa den efter de stedlige Forhold hensigts-
 mæssigste Maade. **§ 6.** Stemmeret i Sager
 angaaende de i § 2 nævnte Jordbrugsforhold til-
 kommer enhver i den enkelte Sag interesse-
 ret Ejer eller Kongsfæster. Stemmeret i Sager

1) Jfr. Lov for Færøerne Nr. 59 1. April 1912 om Op-
 hævelse af Kundgørelse ved Kirkestævne m. m.

1891 angaaende de i § 3 nævnte Bygdeforhold tilkom-
 1. April mer enhver i den paagældende Sag interesseret
 Husfader. Hvor ikke anderledes er bestemt i
 Lovgivningen,¹⁾ kan ingen stemme for andre uden
 efter skriftlig Fuldmagt. § 7. Hvor ikke ander-
 ledes i Lovgivningen er fastsat,²⁾ udfordres til
 gyldig Beslutning i de Sager, der omhandles i
 denne Lovs § 2, mindst Halvdelen af de mødende
 stemmeberettigedes Stemmer og Halvdelen af det
 repræsenterede Marketal, dog saaledes, at — i de
 Sager, der omhandles i § 2 a. — Ejere af mindst
 $\frac{1}{3}$ af hele Marketallet maa have stemt for Sagen, og
 at — i de Sager, som omhandles i § 2 b. — Ejere
 af mindst $\frac{2}{3}$ af hvert Brugs Marketal have stemt
 for Sagen. Kongsfæstere regnes lige med Ejere.
 Den foranførte Regel om Afgørelsen af de i § 2
 a. omhandlede Sager bliver ogsaa at følge i det i
 Jagtlov for Færøerne af 9. Februar 1854 § 6³⁾
 omhandlede Tilfælde. § 8. Vedtægter angaaende
 de i § 3 omhandlede Bygdeforhold kunne oprettes
 ved simpel Stemme flerhed, dog saaledes, at der til
 en gyldig Beslutning udfordres, at mindst $\frac{1}{3}$ af
 samtlige stemmeberettigede Husfædre have stemt
 for Sagen. Naar der er hængaet 4 Uger efter en
 saadan Vedtægts Oprettelse — inden hvis Forløb
 eventuelle Indsigelser mod samme maa være frem-
 satte for Sysselmanden — bliver den af denne
 med hans Erklæring at indsende til Amtet, og
 har Amtmanden, naar han finder, at den egner
 sig dertil, at forsyne den med Approbation og
 samtidig at bestemme, til hvilken Tid den skal træde
 i Kraft. § 9. Forhandlingerne paa Grandestævne
 ledes af Sysselmanden efter en af Bygdens Hus-
 fædre ved simpel Stemme flerhed vedtagen Forret-
 ningsorden og indføres i Sysselets Politiprotokol,
 af hvilken enhver stemmeberettiget kan erholde
 Udskrift mod det i Sportelreglementet for Ud-

1) Saaledes: Haugelov 23. Febr. 1866 §§ 19 og 24.

2) Saaledes: Haugelovens §§ 18, 21, 24, 30 2. Punktum, 36,
 39 2. Punktum, 55, 59 og 66 (samt §§ 44, 70, 73 og 74,
 hvilke sidste Lovsteder dog angaa Bestemmelser, der
 ikke skulle tages paa Grandestævne); endvidere Lov
 (Nr. 34) om Ødelæggelse af Ravnens Yngel af 11. Marts
 1892 § 1 samt Lov (Nr. 51) om Hesteavlens Fremme af
 14. Marts 1931 § 2.

3) Nu Jagtlov 101 af 4. April 1928 § 2, 2. Stk., og § 5.

skrifter bestemte Gebyr.¹⁾ Ved Mødets Slutning oplæses Protokollen og underskrives af Sysselmanden med Vidner, efter at det protokollerede er blevet vedtaget. Forretningsordenen og de indgaaede Vedtægter indføres ved Sysselmandens Foranstaltning i en for Kommunens Regning anskaffet Grandestævneprotokol for det vedkommende Distrikt. § 10. Anser Sysselmanden en paa Grandestævne i Overensstemmelse med § 7 oprettet Vedtægt for lovstridig, stiller han den i Bero, selv om ingen Indsigelse fremkommer mod samme, hvorefter han uopholdelig har at indstille Spørgsmaalet til Amtmandens Afgørelse, ved hvilken det har sit Forblivende, jfr. dog Stykke 2. Finder ellers nogen sig brøstholden ved en saadan Vedtægt og derfor agter at bestride dens Gyldighed, kan han indbringe Spørgsmaalet desangaaende for Syssels Landvæsenskommission.²⁾ Vedtægten bliver i saa Fald at stille i Bero, indtil Sagen ved Kendelse er bleven endelig afgjort. § 11. For hver af de paa Grandestævne oprettede Vedtægter bliver der af og iblandt de i Sagen stemmeberettigede at vælge en eller flere i Distriktet bosatte Mænd til at føre Tilsyn med, at de i Vedtægten fastsatte Bestemmelser blive overholdte, samt gøre Anmeldelse til Sysselmanden om de imod samme begaaede Overtrædelser. Valget foretages paa Grandestævne ved simpel Stemme flerhed for 3 Aar ad Gangen. Enhver, der ikke har fyldt 60 Aar, er pligtig at modtage det paa ham faldne Valg, men kan undslaa sig for at modtage Genvalg, førend lige saa lang Tid er forløben som den, hvori han har udført det omhandlede Hverv. § 12. For saa vidt der ikke i de gældende Love er foreskrevet særlige Straffebestemmelser, blive Overtrædelser af de paa Grandestævne oprettede Vedtægter at straffe med Bøder af indtil 25 Kroner, som tilfalde Stedets Fattigvæsen.³⁾ Med samme Straf anses de (efter § 11) ansatte Tilsynsmænd for forsætlig

1891
1. April

1) 75 Øre pr. Ark, se Sportelreglement 30. Marts 1836 § 7.

2) Jfr. Lov Nr. 84 af 31. Marts 1926 § 5 sidste Stk.

3) Om Udpantninger vedrørende Overtrædelser af Grandestævnevedtægter se Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 5.

1891 Undladelse af den dem paahvilende Anmeldelses-
 1. April pligt. **§ 13.** Sager, der anlægges for deslige
 Overtrædelser, behandles af vedkommende Syssel-
 mand som offentlige Politisager og paaankes
 eventuelt til Amtets Overpolitiret.¹⁾ Paatale kan
 kun finde Sted efter Anmeldelse fra de i § 11
 omhandlede Tilsynsmænd, eller naar den begæres
 af nogen anden, der er interesseret i den paagæl-
 dende Vedtægt. **§ 14.** Med Hensyn til de enkelte
 Forretninger, der foretages paa Grandestævne og
 ikke ere omhandlede i denne Lov, har det sit
 Forblivende ved de i saa Henseende gældende
 Regler. **§ 15.** Denne Lov træder i Kraft den
 1ste August 1891.

30. Okt. **Kgl. Stadfæstelse** (udfærdiget ad mandatum
 gennem Justitsministeriet) paa efterfølgende
 Fundats for en urørlig Grund-
 fond, tilhørende «Forsikringsfore-
 eningen for forulykkedes efterladte
 paa Færøerne».

Den Kapital af 7,300 Kr., som for Tiden udgør
 Grundfonden for «Forsikringsforeningen for for-
 ulykkedes efterladte paa Færøerne», skal i Fore-
 ning med en af forhenværende færøske Embeds-
 mænd indsamlet Sum paa 8000 Kr. danne en
 urørlig Grundfond for ovennævnte Forening. For
 denne Grundfond fastsættes følgende Fundats.
1. Grundfonden, der bestaar af ovennævnte
 Summer paa henholdsvis 7,300 og 8,000 Kr.,
 hvortil lægges de Beløb, der til enhver Tid ifølge
 Foreningens Love eller paa anden Maade tilflyde
 Grundfonden, administreres af «Forsikrings-
 eningens» Bestyrelse under Tilsyn af Færøernes
 Lagting. **2.** Midlerne anbringes af Bestyrelsen
 ved Udlaan mod Pant i Jordegods paa Færøerne
 efter de for Udlaan af umyndiges Midler til
 enhver Tid gældende Regler²⁾ eller, for saa vidt
 dette ikke lader sig gøre, da i Færø Amts Spare-
 kasse eller paa anden betryggende Maade. Grund-
 fondens Aktiver forsynes med Prohibitivpaateg-
 ning af Amtmanden over Færøerne og Foreningens

¹⁾ Nu Underretten, jfr. Retspl.

²⁾ Jfr. Kanc. Skr. 1. August 1837, 2. Stk. med Note.

Formand. **3.** Renten af Grundfonden anvendes **1891** til Indfrielse af de Ulykkesforsikringen efter **30. Okt.** sammes Love paahvilende Forpligtelser. Skulde der til nogen Tid ikke have Anvendelse for Renten i dette Øjemed, lægges den til Foreningens Reservefond. **4.** Grundfondens Kapital maa ingen Sinde angribes. Skulde den ved uforudsete Uheld til nogen Tid formindskes, bliver mindst Halvdelen af den aarlige Rente at lægge til Kapitalen, indtil den har naaet sin tidligere Størrelse. **5.** For Grundfonden indrettes en særskilt Protokol, hvori indføres nærværende Fundats med den allerhøjeste Konfirmation samt Fortegnelse over Fondens Midler, og hvorledes de ere indsatte, saavel som alle Bestyrelsens Forhandlinger vedrørende Fonden. **6.** Regnskabet over Anvendelsen af Grundfondens Renter bliver efter at være revideret af Foreningens Revisorer og fremlagt paa den ordinære Generalforsamling at indsende til Færøernes Lagting, der endelig deciderer samme. **7.** Skulde «Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte paa Færøerne» nogen Sinde opløses eller væsentlig forandre sit Formaal, overdrages det til Færøernes Lagting at tage Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renterne af Grundfonden derefter ville være at anvende til Bedste for Enker eller Børn efter Personer, der ere omkomne ved Ulykkestilfælde, navnlig paa Soen under Fiskeri.

(Min. Tid. A. Nr. 315).

Lov (Nr. 32) om Tilkøbsafgift af Skibe, 1892
der indføres til Færøerne. Lov om Ophævelse **11. Marts** sen af den kgl. Enchandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 9, sidste Punktum, affattes saaledes: Skibe, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Vareførsel mellem selve Færøerne eller Fiskeri, fritages for Tilkøbsafgift. Gaa de over til at benyttes paa anden Maade, bliver Tilkøbsafgift at erlægge efter de for det øvrige Kongerige gældende Regler. Loven af **30. November 1876** om Tilkøbsafgift af Skibe, der indføres til Færøerne, ophæves.

1892 Lov (Nr. 34) om Ødelæggelse af Ravnens

11. Marts **Yngel paa Færøerne. § 1.** Ejerne og Brugerne af Jordegodset i hver Bygd skulle være pligtige til at opsøge de Ravnereder, der findes i Bygden, og ødelægge Ravnens Yngel. Efterkommelsen af denne Forpligtelse paases af en Tilsynsmand for hver Bygd, som for 3 Aar ad Gangen vælges paa Grandestævne¹⁾ efter Marketal. Enhver af Ejerne eller Brugerne i en af Bygdens Hauger er pligtig til at modtage Valget og forestaa dette Ombud i mindst 3 Aar. Sker der intet Valg paa Grandestævne, beskikker Sysselmanden en Tilsynsmand. **§ 2.** Søjdemændene²⁾ for hver Hauge skulle have deres Opmærksomhed henvendt paa, om nogen Ravn yngler i Haugen eller i noget til samme stødende Bjerg og, naar de komme til Kundskab om, at saadant finder Sted, anmelde det for den i § 1 omhandlede Tilsynsmand samt saa vidt muligt opgive, hvor Ravnereden findes. Tilsynsmanden har derefter blandt de ifølge § 1 arbejdspligtige ved Søjdemændene at tilsige det efter hans Skøn fornødne Mandskab til at søge Ravnens. Enhver af de arbejdspligtige skal deltage i Forhold til det Marketal, han ejer eller bruger i Bygdens Hauger, men den Orden, hvori Tilsigelse skal ske, bestemmes af Tilsynsmanden. Viser nogen sig forsømmelig ved Arbejdets Udførelse, kan Tilsynsmanden paa hans Bekostning lade hans Andel udføre ved andre. **§ 3.** Naar nogen Søjdemand formener, at Faarebesætningen i den Hauge, han røgter, lider Skade af Ravne, der yngle i en andens Hauge eller i noget til samme stødende Bjerg, skal han henvende sig til vedkommende Bygds Tilsynsmand, der snarest muligt drøfter Sagen med den paa-gældende Huges Søjdemænd. Nægter Tilsynsmanden, at Ravnens har Rede i hans Bygd, eller hengaar der 8 Dage, uden at han lader den søge, eller opgiver han, at han forgæves har søgt den, er enhver, der formener sig brøstholden, berettiget til efter forudgaaet Anmeldelse til vedkommende Søjdemand selv at lade Ravnens søge. Hvis han

1) Lov Nr. 56 1. April 1891.

2) Lov 23. Februar 1866, Kapitel 7.

finder Ravnene og dræber Ynglen, er han berettiget til en Erstatning af 2 Kroner for hver Mand, der har været fornøden til at søge Ravnene. Som Bævis for Arbejdets Fuldførelse skal han uophødelig forevise den dræbte Yngel for Tilsynsmanden. Rejses der Spørgsmaal om, hvor vidt det kan anses godtgjort, at Ravnredene er fundet i en vis bestemt Bygd, eller om, hvor meget Mandskab der har været fornøden til at søge den, træffes Afgørelsen af vedkommende Sysselmand. Erstatningen udredes efter Marketal af Ejerne og Brugene af samtlige Hauger i den Bygd, hvor Redene fandtes, og har Tilsynsmanden inden 3 Maanedes fra den Tid, Ravnene blev søgt, at foranstalte Beløbet indbetalt til vedkommende. § 4. Udebliver Betalingen af Beløb, der af en arbejdspligtig skulle erlægges i Henhold til Bestemmelserne i §§ 2 og 3, i over 6 Uger, har Tilsynsmanden at søge dem inddrevne ved Udpantning efter lovlige Omgang.¹⁾ § 5. Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder af indtil 25 Kr., som tilfalde den for vedkommende Kommune ved Lov af 9. Februar 1883 om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22. Marts 1855 anordnede Understøttelseskasse.²⁾ Sager, der anlægges for saadanne Overtrædelser, behandles politiretsvis efter Plakat 23. Marts 1813 af vedkommende Sysselmand. Paaanke kan ske til Amtets Overpolitiret,³⁾ hvorfra ingen videre Appel kan finde Sted.

Lov (Nr. 44) om forskellige Skatter og Afgifter paa Færøerne. Kapitel I. Om Indførselsafgift af Spirituosa og Forbud mod Tilvirkning af samme paa Færøerne.⁴⁾ — — — § 2.⁵⁾ Varer, der ere afgiftspligtige efter § 1, maa kun udskibes i

1) Se Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 1 Nr. 5.

2) Se nu Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13 f. jfr. Anordn. 41 af 25. Febr. 1914 om Hjæpekasser.

3) Se Lov (Nr. 164) 4. Juni 1924 Punkt 118.

4) I Stedet for § 1 er traadt Bestemmelserne i Lov Nr. 58 af 8. Marts 1930, jfr. Bekendtgørelse 163 af 25. April 1930.

5) Som ændret ved Lov Nr. 36 af 9. Marts 1906.

1892 Thorshavn eller saadanne af Justitsministeren
 30. Marts bestemte Havne, hvor en Sysselmand eller anden
 Oppebørselsbetjent er bosat; Afgiften af de
 hvert Sted opløssede Varer erlægges kontant, i
 Thorshavn til Landfogden og i de andre Havne
 til vedkommende Oppebørselsbetjent. Førend
 Afgiften er betalt, maa Varerne ikke udleveres
 til de paagældende Modtagere. For Overtrædelse
 heraf straffes Skibsføreren eller, hvis Skibet vitterlig
 har en Ekspeditør, denne med Bøder indtil 200
 Kr. Har Modtageren ikke forinden Udleveringen
 erholdt Oppebørselsbetjentens Kvittering for Af-
 giftens Berigtigelse, er han pligtig inden 3 Dage,
 efter at Varerne ere komne ham i Hænde, at gøre
 fornøden Anmeldelse herom til Oppebørsels-
 betjenten og samtidig at berigtige Afgiften, hvis
 dette ikke er sket. § 3. Til Grund for Afgiftens
 Beregning lægges Skibets Varefortegnelse eller
 Toldseddel samt de Ladningsdokumenter eller
 Adressebreve, som vedrøre de afgiftspligtige
 Varer. Disse maa ikke bringes i Land, forinden
 samtlige de nævnte Papirer af Skibsføreren eller
 Skibets Ekspeditør ere tilstillede Oppebørsels-
 betjenten i Forbindelse med en Fortegnelse over
 Varemodtagerne med Oplysning om, hvad der
 er bestemt til hver af disse, samt en af Skibs-
 føreren paa Tro og Love afgivet skriftlig Forsik-
 ring om, at der i Skibet ikke findes andre eller
 flere til Færøerne bestemte afgiftspligtige Varer
 end de paa Varefortegnelsen eller Toldsedlen
 opførte. Overtrædelse heraf straffes med Bøder
 indtil 200 Kr. Endvidere kan Landfogden til
 enhver Tid afkræve en hvilken som helst paa
 Færøerne bosat Person, om hvem der er Grund
 til at formode, at han faar afgiftspligtige Varer
 indførte, en paa Tro og Love afgiven Forsikring
 om, hvorvidt han har modtaget saadanne Varer,
 og i bekræftende Fald, hvilke og hvor stort et
 Kvantum. Viser det sig da, at fuld Afgift af de
 paagældende Varer ikke er erlagt, er vedkommende
 Modtager, saafremt han ikke ifølge nærværende
 Lov er ifaldet et større Ansvar, pligtig uopholde-
 lig at betale det manglende. § 4. Fre de i
 Varefortegnelsen eller Toldsedlen indeholdte Op-
 givelser utilstrækkelige, ere Angivelserne ufyldste-

gørende, eller er der Grund til at betvivle deres Rigtighed, har Oppebørselsbetjenten at lade Ladningen undersøge og at føre det fornødne Tilsyn med Skibets Udlosning. De herved foranledigede Udgifter udredes, hvis Angivelsen befindes at have været nøjagtig, af Statskassen, men hvis den findes unøjagtig, af Skibsføreren eller i fornødent Fald af Varernes Modtagere. § 5. Paa Toldsedlerne og Varefortegnelserne bør Styrken af de i § 1 Nr. 2 nævnte Sorter Spiritus¹⁾ altid være anført; i Mangel heraf erlægges den højeste Afgiftssats, medmindre vedkommende lader det indførte undersøge og fremlægger antagelige Beviser for Styrkegraden. § 6. Naar det maatte vise sig, at noget af den afgiftspligtige Vare, som agtes indført til Færøerne, paa Vejen er ødelagt eller bortlækket eller paa anden Maade gaaet tabt, udredes ingen Afgift af det saaledes spildte, saafremt Ejeren eller hans befuldmægtigede godtgør, at der paa Toldsedlen eller Varefortegnelsen er opført mere, end der udlosses. § 7. Findes nogen at have gjort urigtig Angivelse eller at have afgivet urigtig Forsikring med Hensyn til afgiftspligtige, af ham indførte eller modtagne Varer, eller at have undladt den i § 2 sidste Stykke, foreskrevne Anmeldelse, bøder han — for saa vidt den af ham begaaede Forseelse ikke efter den gældende Lovgivning medfører strængere Straf — det dobbelte af det Beløb, hvis Erlæggelse han saaledes har søgt at unddrage det offentlige, og erlægges desuden den i § 1 fastsatte Afgift af Varerne. § 8.²⁾ Saavel for Afgiftens som for Bødernes Erlæggelse hæfte de indførte, afgiftspligtige Varer, og er Ejeren af dem uberettiget til at raade over dem, førend de omhandlede Beløb ere betalte. Oppebørselsbetjenten er berettiget til at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger, navnlig ved Varernes Beslaglæggelse og ved i Mangel af Betaling at realisere dem til Dækning af de paaløbne Afgifter og Bøder.³⁾ § 9. Naar afgiftspligtige Varer i Tilfælde af

1) Brændevin, Spiritus og spirituøse Drikkevarer.

2) Som ændret ved Lov (Nr. 36) af 9. Marts 1906.

3) Jfr. Bek. 163 af 25. April 1930 § 8.

1892 Stranding eller Havari eller af andre Grunde midlertidig have været oplagte paa Færøerne, skal 30. Marts Justitsministeriet, naar det for samme godtgøres, at Varerne atter ere udførte, og Omstændighederne iøvrigt findes at tale derfor, være bemyndiget til at indrømme en Tilbagebetaling af den af saadanne Varer erlagte Indførselsafgift. § 10. Bøder efter de foregaaende Paragrafer kunne, hvis Sagen ikke af vedkommende begæres henvist til Domstolene, fastsættes af Amtmanden. I Tilfælde af Sagens Henviſning til Domstolene behandles den som offentlig Politisag. Justitsministeriet er bemyndiget til, naar dertil i enkelte Tilfælde maatte findes Anledning, at nedsætte Bøderne. § 11. Det skal herefter være forbudt paa Færøerne at fremstille de i § 1 nævnte Varer¹⁾ med Undtagelse af Øl, som ikke er undergæret. Overtrædelser af denne Paragraf behandles som offentlige Politisager og straffes med Bøder fra 100—1,000 Kr. samt med Konfiskation af de Redskaber, der benyttes ved Fabrikationen. § 12. Alle Bøder efter denne Lov tilfalde Statskassen, medmindre nogen ved sin Anmeldelse har givet Anledning til Opdagelsen af den begaaede Forseelse, i hvilket Fald den ene Halvdel tilfalder ham. De ifølge § 11 konfiskerede Redskaber maa ikke afhændes paa Færøerne. Det ved Afhændelsen indkomne Beløb tilfalder Statskassen. § 13. For Oppebørselen af de i § 1 fastsatte Afgifter aflægges vedkommende Oppebørselsbetjent Regnskab efter de Regler, som i saa Henseende nærmere fastsættes af Justitsministeriet. Kapitel II. Om Ophævelse af Læsteafgiften m. m. § 14.²⁾ Den i Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 §§ 5 og 6 paabudte Afgift ophæves. Af de der omhandlede Skibe erlægges for Eftersyn af Skibspapirerne i den første færøske Klareringshavn, hvortil Skibet ankommer andetsteds fra et Gebyr af 5 Øre pr. Ton af Skibets Netto-Drægtighed.³⁾ For dette Gebyr ere dog fritagne saa-

1) Vin, Brændevin, Spiritus, spirituøse Drikkevarer og Øl.

2) Som ændret ved Lov (Nr. 36) af 9. Marts 1906.

3) Jfr. Justm. Skr. 31. Maj 1892.

danne indenlandske Skibe, som kun losse Raafisk **1892** eller indlade Salt. **§ 15.** For Benyttelsen af den ^{30. Marts} ved Lov om Ophævelsen af den kongelige Enc-handel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 2 saavel Indlændinge som Udlændinge tillagte Ret til fra Skib at drive Handel umiddelbart med Indbyggerne paa Færøerne erlægges fremtidig ved vedkommende Skibs Indklarerung en Kendelse af 25 Kr., der tilfalder Amtsfattiggassen. Kapitel III. Om Ophævelse af Fisketienden. **§§ 16–17¹⁾** — — — **§ 18.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1892.

Sølov (Nr. 56)²⁾ (se Anordn. Nr. 203, 4. 1. April November 1892).

Lov (Nr. 57) om danske Skibes Regi- ^{1. April}
strering m. m. (se Anordn. Nr. 220, 16. Sep-
tember 1893).

Lov (Nr. 63) om Godtgørelse for udførte ^{12. April}
Grundforbedringer m. v. paa Statens Fæste-
gods paa Færøerne. **§ 1.** Paa de i denne Lov nærmere angivne Vilkaar skal der ydes Brugere af Statens Fæstegods paa Færøerne Godtgørelse af Statskassen for saadanne af dem paa Fæstet udførte Grundforbedringer eller Bygningsforetagender, som det ikke ifølge Lovgivningen og de dem meddelte Fæstebreve har været deres Pligt at udføre, og som have forøget Fæstets Driftsværdi. **§ 2.** Godtgørelsen er betinget af, at Arbejdet er udført efter en Plan, der, efter gennem Godsadministrationen med et Overslag over Bekostningen og med en lovformelig Synsforretning over det paagældende Jordstykkets eller den paagældende Bygnings Tilstand at være indsendt til Justitsministeriet, er bleven godkendt af dette førend

¹⁾ Ophævet ved Lov (Nr. 62) af 1. April 1908.

²⁾ Jfr. Lov (Nr. 69) af 27. Marts 1929 og Bek. 108 af 13. April 1929 af Sølov af 1. April 1892 med senere Ændringer.

1892 Arbejdets Paabegyndelse. Naar Grundforbedringen
 12. April eller Byggeforetagendet er tilendebragt, optages
 paa ny en Synsforretning saa vel med Hensyn til
 det udførte Arbejdets Beskaffenhed som til Vurde-
 ring af den Værdiforøgelse, den paagældende For-
 anstaltning har medført for Fæstet, hvilken For-
 retning, ledsaget af de fornødne Oplysninger om
 medgaaede Udgifter samt af den fornævnte Plan,
 derefter gennem Godsadministrationen indsendes
 til Justitsministeriet. Godtgørelsen kan udbetales,
 naar der foreligger en fuldført Grundforbedring
 eller Bygning, der opfylder de i denne Lov stillede
 Fordringer, selv om ikke hele det i den godkendte
 Plan ommeldte Arbejde er tilendebragt. § 3.
 Godtgørelsen maa ikke overstige den Bekostning,
 som det paagældende Foretagende har medført
 for Brugeren, heri medregnet et passende Veder-
 lag for muligt personligt Arbejde, og heller ikke den
 Værdiforøgelse, der ved Grundforbedringen eller
 Byggeforetagendet skønnes at være blevet Fæstet
 til Del. I Erstatningssummen bliver at fradrage
 de Beløb, som indkomme ved Realisationen af
 ældre Bygninger, der ved Opførelsen af ny Bygninger
 maatte blive overflødige, og som derfor sælges
 til Nedbrydning til Indtægt for Statskassen. Sam-
 tidig med Godtgørelsens Udbetaling forhøjes den
 aarlige Leje af det paagældende Fæste med et
 Beløb, som er lig 4 pCt. af den ydede Erstatning.
 Skønnes den Værdiforøgelse, det paagældende
 Foretagende vil medføre for Fæstet, kun at ville
 blive dette til Del for et begrænset Tidsrum, kan
 Justitsministeriet bestemme, at Lejeforhøjelsen kun
 skal vedvare i et tilsvarende Antal Aar, mod at
 den forhøjes til et saadant Beløb, at Godtgørelses-
 summen ved sammes Erlæggelse, foruden at for-
 rentes som fornævnt, tillige ved Udløbet af den
 fastsatte Tid vil være tilbagebetalt. De nyopførte
 Bygninger blive som Staten tilhørende at optage paa
 Fæstets Inventariefortegnelse og blive derefter i eet
 og alt at behandle efter de samme Regler som de
 ældre Inventariebygninger. § 4. De i § 2 om-
 meldte Synsforretninger foretages af 2 Skønsmænd,
 af hvilke Godsadministrationen vælger den ene
 og Fæsteren den anden. Kunne Skønsmændene
 ikke blive enige, vælges de en Opmand, og kunne

de ikke forenes om dennes Valg, beskikker Retten **1892**
 en Opmand. Af Omkostningerne ved Synsforret- 12. April
 ningerne afholde Fæsteren Halvdelen, og Stats-
 kassen den anden Halvdel. § 5. Justitsministe-
 riet kan i saadanne enkelte Tilfælde, hvor Om-
 stændighederne særlig maatte tale derfor, efter
 Reglerne i §§ 1 og 3 og mod den der bestemte
 Lejeforhøjelse yde Fæstere eller deres Arvinger
 Erstatning for Grundforbedringer og Byggefore-
 tagender navnlig Opførelsen af Stalde, Hølader
 og Faarehuse, der ere foretagne i Løbet af de 20
 sidste Aar inden denne Lovs Ikrafttræden, for
 saa vidt det fornødne angaaende Fæstets tidligere
 Tilstand kan oplyses. Erstatningens Størrelse be-
 stemmes foruden efter de ovennævnte Regler tillige
 under Hensyn til den Fordel, Fæsteren eller no-
 gen af hans Arvinger i den siden Udførelsen for-
 løbne Tid har høstet af samme.

Lov (Nr. 72) om Oprettelse af Søretter 12. April
udenfor København samt om Søforklaringer
og Søforhør (se Anordn. Nr. 204, 4. November
 1892).

Justm. Skr., hvori udtales, at det i Lov (Nr. 31. Maj
 44) 30. Marts 1892 § 14 anordnede Viserings-
 gebyr af 5 Øre pr. Ton kun kan kræves i den
 første færøske Klareringshavn, hvortil vedkom-
 mende Skib ankommer andetsteds fra, hvorimod
 det i Havne, der senere anløbes, forinden Skibet
 forlader Færøerne, vil være tilstrækkeligt at fore-
 vise for vedkommende Myndighed den for Ge-
 byrets Erlæggelse i den første Havn modtagne
 Tilstaaelse.
 (Utr.)

K. U. M. Skr., (til Stiftsovrigheden over 4. Juli
 Sjællands Stift), hvori bl. a. udtales, at kgl. Resol.
 10. Februar 1891, jfr. K. U. M. Cirk. I. s. M.,
 ikke omfatter Sager angaaende Bortforpagtning af
 færøske Præstegaarde.
 (Gejstl. Reskr.)

1892 Kgl. Anordning (Nr. 203) om Lempelser
 4. Nov. i Sølov af 1. April 1892, for saa vidt an-
 gaar Færøerne. I Henhold til den Regeringen
 ved Sølov af 1. April 1892 § 314 givne Bemyn-
 digelse fastsættes herved for Færøernes Vedkom-
 mende følgende Lempelser i bemeldte Lov: **1.** I
 § 5, 1. Stykke forandres «4 Maaneder» til «8
 Maaneder». **2.** I § 20, 3. Stykke, forandres «tre
 Maaneder» til «seks Maaneder». **3.** Til § 27 føjes
 følgende: «Paa Skibe, hjemmehørende paa Fær-
 øerne, skal han endvidere have om Bord et Eks-
 emplar af nærværende Anordning». **4.** I § 35
 gøres følgende Forandringer: a) I 1. Stykke for-
 andres «Toldopsynet» til «Karantæneopsynet». b)
 I Stedet for 2. Stykke træder følgende Regel:
 «Dagbog kræves dog ikke for Skibe, der kun fare
 i den færøske indskrænkede Fart, jfr. Lov om
 Sønæringen af 25. Marts 1892 § 19». **5.** I § 40,
 2. Stykke indskydes efter Ordene «Stedets Dom-
 mer» Ordene: «eller uden for Thorshavn Stedets
 Sysselmand». **6.** I § 71 gøres følgende Foran-
 dringer: a)¹⁾ I 2. Stykke indsættes i Stedet for
 Ordene «enhver Mønstringsbestyrer» Ordene:
 «Landfogden og enhver Sysselmand udenfor
 Thorshavn». b)²⁾ Som et nyt Stykke tilføjes
 efter 4. Stykke følgende Regel: «Naar Mandskab
 antages til Tjeneste om Bord i Fiskerskibe
 imod Andel i Udbyttet, er Skipperen pligtig at
 paase, at der derom altid opsættes skriftlig Kon-
 trakt i Overværelse af Landfogden eller, udenfor
 Thorshavn, vedkommende Sysselmand». **7.** I §
 72 foretages følgende Forandringer: a) 1. Stykke,
 1. Punktum, affattes saaledes: «De i § 71 nævnte
 Oplysninger om Forhyringen har Skipperen tillige
 at indføre i Skibsbemandingslisten, der bliver at
 forsyne med Mandskabets Underskrift, hvorhos
 de med dette indgaaede Overenskomster, saaledes
 som de ere tilførte Afregningsbøgerne og Skibs-
 bemandingslisten, skulle, for saa vidt det ikke
 allerede ved Forhyringen er sket, inden Afsejlin-

1) Nu optaget i Lov Nr. 181 af 1. Maj 1925 Somandslov § 11, sidste Stykke.

2) Sølovens §§ 70—108. Om (Skibsmandskabet) er bortfaldne ved ovennævnte Somandslov.

gen godkendes for Landfogden eller, udenfor **1892**
 Thorshavn, vedkommende Sysselmand, saafremt **4. Nov.**
 Rejsen gaar til et udenfor Færøerne beliggende
 Sted, eller der med Skibet agtes drevet Fiskeri.
 b) I 1. Stykke, 2. Punktum, forandres Ordet:
 «Mønstringsbestyreren» til «Landfogden eller,
 udenfor Thorshavn, vedkommende Sysselmand».
 c) I 1. Stykke, 3. Punktum, ombyttes Ordet «Ud-
 mønstringen» med «Afsejlingen». d) 2. Stykke
 udgaar. **8.** § 100, 1. Stykke affattes saaledes: «Er
 nogen af Mandskabet misfornøjet med Skipperens
 Afregning, kan han fordre denne prøvet af Land-
 fogden eller, udenfor Thorshavn, vedkommende
 Sysselmand». **9.** I § 260 forandres Ordene «1
 Maaned» til «4 Maaneder» og «6 Maaneder» til
 «9 Maaneder».

Kgl. Anordning (Nr. 204) om Lempelser i **4. Nov.**
Lov om Oprettelsen af Sørætter udenfor Køben-
havn samt om Søforklaringer og Søforhør af
12. April 1892, for saa vidt angaar Fær-
øerne. I Henhold til den Regeringen ved Lov
 om Oprettelsen af Sørætter udenfor København
 samt om Søforklaringer og Søforhør af 12. April
 1892 § 16 givne Bemyndigelse fastsættes herved
 for Færøernes Vedkommende følgende Lempelser
 i bemeldte Lov: **1.**¹⁾ Imellem 2. og 3. Stykke
 af § 1 indskydes følgende: Naar en af de i 1.
 Stykke, 2. Punktum, ommeldte Retshandlinger paa
 Færøerne skal foretages udenfor Thorshavn, og
 vedkommende Sysselmand skønner, at det efter
 Sagens Beskaffenhed vilde medføre utilbørlig For-
 haling, om den skulde behandles af den ordinære
 Søræt, kan han ved en saadan Retshandling og
 ligeledes ved saadanne Straffesager i Henhold til
 § 10, som paakendes i Overensstemmelse med de
 for offentlige Politisager gældende Regler, træde i
 den ordinære Underdommers Sted som Formand
 for Sørætten. Er der i Syslet bosat Sørætsmed-
 lemmer, og kunne disse efter Sysselmandens
 Skøn komme betimelig til Stede, skal han (jfr. §
 3) tilkalde tvende saadanne til at tage Sæde i Sø-

1) Jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924, Punkt 5.

1892 retten. Kan kun et Soretsmedlem komme til Stede,
 4. Nov. skal han tilkaldes, men er intet Soretsmedlem bo-
 sat i Syslet, eller kan intet komme til Stede, be-
 klædes Soretten af Sysselmanden alene. Selv om
 Soretten beklædes af flere, kan Sysselmanden op-
 træde alene i de samme Tilfælde, i hvilke den
 ordinære Underdommer kan det (jfr. § 1, 2.
 Stykke.)¹⁾ **2.** I § 2 indskydes efter 1. Stykkes
 1. Punktum følgende: Paa Færøerne skal forinden
 Beskikkelsen kun vedkommende Kommunalbe-
 styrelsers Erklæringer indhentes, og ved den første
 Beskikkelse af Soretsmedlemmer efter denne Lov
 kan ogsaa dette undlades med Hensyn til saa-
 danne Pladser, for hvis Vedkommende Amtman-
 den skønner, at Tiden ikke tillader det. **3.** I
 Stedet for § 3, 3. Stykke, træder paa Færøerne
 følgende Regel: Kan der i en Sag ikke faas det
 fornødne Antal Soretsmedlemmer af de paa Am-
 tets Fortegnelse opførte, har Dommeren at hen-
 vende sig til Amtmanden med Anmodning om
 for den paagældende Sag at beskikke de fornødne
 Soretsmedlemmer. **4.** I Stedet for § 5, 1. Punk-
 tum, træder følgende Regel: Naar Soretsmedlem-
 mer paa Færøerne give Møde over $\frac{1}{4}$ Mil fra
 deres Hjem, tilkommer der dem 4 Kr. i Dagpenge
 og Rejseomkostninger efter Skydstakst.

1893 Lov (Nr. 82) om Pensionering af Lærere
 29. Marts og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa
 Færøerne.²⁾ **§ 1.** De paa Færøerne fast ansatte
 Almueskole-Lærere og Lærerinder skulle, naar de
 afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller
 anden dem selv utilregnelig Aarsag, være beretti-
 gede til Pension paa den i denne Lov angivne
 Maade og paa de i samme nærmere bestemte
 Vilkaar. **§ 2.** Til at bestride Udredelsen af
 disse Pensioner vil der være at danne en almin-
 delig Pensionsfond, der tilvejebringes.³⁾ — — —
§ 3. Pensionsfonden bestyres af Færø Amts

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. 31. Marts 1894.

²⁾ Se Lov Nr. 121 af 31. Marts 1928.

³⁾ Ved Lov 121 af 31. Marts 1928 ophæves de i Loven af
 1893 givne Bestemmelser om Ydelse af Tilskud til
 Fonden.

Skoledirektion, der antager en fast lønnet Regnskabsfører og Kasserer, hvis Lønning tilvejebringes ved Repartition paa Kommunerne i Forhold til de af dem i Pensionsfonden gjorde Indskud. Fondens Regnskaber revideres af Lagtingets Revisor og decideres af Tinget. De oven omhandlede Indbetalinger til Fonden ske til Fondens Kasserer med Halvdelen til 1. April og Halvdelen til 1. Oktober, for Statskassens Vedkommende gennem Jordebogskassen, for Kommunernes samt Lærernes og Lærerindernes Vedkommende gennem de respektive Formænd i Kommunernes Forstanderskaber. Fondens Midler anbringes ved Udlaan i Jordegods paa Færøerne eller ved Indkøb af solide Værdipapirer — alt efter de til enhver Tid gældende Regler for Udlaan af umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler.¹⁾ § 4. Forinden 10 Aar ere forløbne, efter at denne Lov er traadt i Kraft, maa der ikke udbetales nogen Pension af ovennævnte Fond. De Pensioner, som i den Tid maatte blive at udbetale i Henhold til denne Lovs Bestemmelser, udredes af Statskassen, dog saaledes, at der af de under Lagtinget sorterende Kasser og af den ved Lov af 1. Marts 1854 om Ordningen af Skolevæsenet paa Færøerne § 33 oprettede saakaldte Skolefond, efter Tingets Fordeling, ydes Halvdelen af Pensionernes Beløb indtil en Sum af 400 Kr. aarlig. § 5. De Pensioner, som efter Udløbet af ovennævnte 10 Aar ville være at udbetale, udredes af de indvundne Renter af Pensionsfondens Kapital i Forbindelse med Udbyttet af de halvaarlige Indbetalinger til Fonden (jfr. § 2). Hvad der af det nævnte Udbytte ikke maatte medgaa til Pensioneringen, henlægges til Fondens Kapital, der stedse skal forblive urørt. — — — § 9. Skulde paa Grund af uforudsete Omstændigheder eller af anden Grund Pensionsfonden blive ude af Stand til af Renterne af sin Kapital i Forbindelse med de aarlige Indbetalinger til Fonden (jfr. §§ 2 og 3) helt at opfylde sine Forpligtelser i Henhold til denne Lov, vil det manglende blive at udrede med Halvdelen

1893

29. Marts

1) Jfr. Kanc. Skrivelse 1. August 1837 og U. M. Skr. 9. November 1929.

1893 af Statskassen og den anden Halvdel at tilvejebringe ved Repartition paa Kommunerne i Forhold til de af dem til Pensionsfonden gjorte Indbetalinger. Denne Repartition, ligesom ogsaa den i § 3 omhandlede, foretages af Lagtinget. — — —
§ 11. Med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kan Lagtinget bevilge passende Understøttelser af Pensionsfonden til entledigede Lærere, der ikke ere pensionsberettigede og til Lærerenker. **§ 12.** Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1893.

14. April

Fiskerilov (Nr. 95) for Færøerne. § 1.

I Aaer og Bække samt 50 Favne uden for deres Udløb i Stranden, skal det, for saa vidt Fangsten ikke bevislig sker for at forsyne Udklækningsanstalter med befrugtet Rogn eller i videnskabeligt Øjemed, være forbudt paa nogen som helst Maade at fange Ørreder eller Foreller i Tiden fra 1. September til 1. Januar. Hvor Forholdenes Beskaffenhed maatte gøre det ønskeligt, kunne dog mindre Afstande udenfor Aaers og Bækkes Udløb, end de ovenfor nævnte efter Lagtingets Indstilling fastsættes af Justitsministeriet. Hvor de nævnte Fisk have deres Tilhold i Aaer eller Bække, forbydes det saavel Lodsejerne som andre at beskadige Aabredden eller bortgrave den saaledes, at Fiskenes Skjulesteder eller Legepladser derved forstyrres. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, hvor rette vedkommende bortgraver Aabredden for at bortlede skadeligt Vand fra Jorderne eller i andet lignende nødvendigt Øjemed. Ingen maa udlægge Garn eller anbringe Dæmninger eller andre faste Fiskeindretninger i en Aa saaledes, at Fisken ikke kan trække forbi, og i ethvert Tilfælde ikke længere ud end til Midten af Aaløbet. Anbringes Garnene eller Fiskeindretningerne fra begge Bredder enten lige over for hinanden eller i kortere Afstand fra hinanden end 20 Alen, maa dog ingen af dem bringes Midtstrømslinien nærmere, end at der i Midten af Vandløbet bliver et aabent Rum af 3 Alen eller, saafremt Vandløbet ikke er 9 Alen bredt, af mindst $\frac{1}{3}$ af dets Bredder. Ingen maa benytte

Garn i Indsøer, Aær eller Aamundinger, der i **1893** vaad Tilstand have en ringere Maskevidde end ^{14. April} $1\frac{1}{4}$ Tomme fra Knude til Knude. — — — Bestemmelserne i denne Paragraf skulle dog ikke være til Hinder for Notkast efter Sej og Sild. Skulde der ved saadan Fangst fanges Ørreder eller Foreller paa de Steder eller til saadanne Tider, som omhandles i Paragrafens 1. og 6. Stykke,¹⁾ blive de, for saa vidt de ere levende, og Omstændighederne i øvrigt tillade det, at sætte ud igen.

§ 2. I Tiden fra 1. Juli til 31. December er enhver, der er berettiget til at fiske paa dansk Søterritorium, uden Hensyn til, hvem der er Ejer af Forstranden, berettiget til overalt paa Færøerne, hvor der gaar Strøm ved Landet, undtagen under matrikuleret Bø, at landdrage og opbjerge Sej imod at svare Landpart, som af Landejerne kan forlanges aflagt med indtil $\frac{1}{8}$ af Fangsten. Landparten tilfalder vedkommende Ejer, Fæster eller Beneficiarius i Forhold til det Marketal, hvormed hver især er lodtagen i den Grund, hvor Noten landdrages. Drives Jorden ved Opsidder, anses dog denne berettiget til Landparten, for saa vidt samme erlægges in natura, naar ikke anderledes imellem ham og den paagældende Ejer eller Beneficiarius derom er vedtaget. Bliver Landparten ikke modtaget in natura enten paa Fangststedet eller Notmandskabets Hjemsted, eller kan den paa Grund af Omstændighederne ikke aflægges in natura paa et af disse Steder, skal Notmandskabet, naar ikke anderledes er bestemt, inden 3 Uger opgive Fangstens Størrelse og efter gangbar Pris betale Landparten, der i dette Tilfælde kun kan forlanges aflagt med indtil $\frac{1}{16}$ af Fangsten. I Tilfælde af Tvist afgøres Spørgsmaalet om, hvor der gaar Strøm ved Landet, af 3 af Retten for hvert enkelt Tilfælde udmeldte uvillige Mænd. **§ 3.** Om Notkast efter Sej i Fjorde, Vige og Sunde, hvor der ikke gaar Strøm, samt under matrikuleret Bø, om Strømmen gaar lige til Land, kan der træffes særlige Vedtægter, der foruden at indeholde de i § 11 omhandlede Regler give Interessentskaber, der staar aabne for Indtrædelse af samtlige den paa-

1) c: 1., 2. og 8. Punktum.

1893 gældende Bygds eller de paagældende Bygders
 14. April Beboere, Eneret til at landdrage Sej paa begræn-
 sede Stykker af Forstranden (jfr. § 12). § 4.
 Paa de i §§ 2 og 3 nævnte Steder tilkommer Ret-
 ten til Notkast efter Sej, naar de nævnte Para-
 grafer ikke finde Anvendelse, vedkommende Ejere
 og Besiddere under deres Land, dog at fremmede
 ogsaa kunne landdrage Sej paa en Forstrand, naar
 Ejere, Fæstere eller Beneficiariet til mindst Halv-
 delen af det paagældende Marketal dertil have
 givet deres Samtykke. § 5. Der, hvor nogen er
 berettiget til at landdrage Not, er han ogsaa beret-
 tiget til under Fangsten og i Anledning af denne
 at optrække Baade og Redskaber og istandsætte
 disse. § 6. Med Hensyn til Landdragnings af Sild
 har det sit Forblivende ved den i N. L. 5-11-16
 hjemlede almindelige Adgang. § 7. Foraarsager
 et Notmandskab Skade paa Bø, Hauge eller paa
 de i Henhold til Jagtlov for Færøerne af 9. Fe-
 bruar 1854, jfr. Lov af 21. November 1871 og
 Lov om Fredning af Ederfugle af 29. Marts 1887¹⁾
 fredlyste Steder, eller lægger det Hindringer i
 Vejen for sædvanlig Afbenyttelse af Grunden, vil
 der herfor være at erlægge billig Erstatning, som
 i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af
 Sysselmanden med tvende af ham tiltagne uvillige
 Mænd. Til dette Skøn, der er endeligt, tilsiges
 Notmandskabet af vedkommende Rekvirent med
 et af Sysselmanden i hvert enkelt Tilfælde fastsat
 Varsel. Foruden Skydsudgifterne tilkommer der
 i Anledning af Forretningen Sysselmanden 4 Kr.
 og hver af Mændene 2 Kr., hvilke Omkostninger
 udredes af Notmandskabet, saafremt Skade be-
 findes at være sket, ellers af vedkommende Rekvir-
 rent. § 8. Hvor Notkast sker, maa, efter at Tov
 er udgivet og Noten begyndt at kastes, saafremt
 dermed fortsættes uden usædvanligt Ophold, intet
 Fiskeredskab udsættes indenfor det Rum, som
 Noten antages at ville omslutte. Ere Garn eller
 andre Fiskeredskaber forud udsatte, som ville være
 til Hinder for Notens Trækning eller Stængning,
 er Notmandskabet berettiget til at optage dem
 eller drage Noten i Land og mulig derved tillige

¹⁾ Nu Lov Nr. 101 4. April 1928.

de udsatte Garn eller Redskaber mod Erstatning **1893**
til disses Ejere for tilføjet Skade og Fiskespild. **14. April**
Hvor de paagældende ikke i Mindelighed kunne
enes om denne Erstatning, bliver den at fastsætte
efter de i § 7 givne Regler. **§ 9.** Hvor flere
Hold vogte paa Sej eller Sild, er den berettiget
til Kastet, som først har udgivet sit Tov og be-
gyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt
Ophold fortsætter dermed, og maa ingen hindre
ham deri. Have to Hold paa en Gang begyndt
Udkastningen, men det ene udenfor det andet,
blive de, hvis der i begge Noter findes Sej eller
Sild, og det ydre Hold ikke kan bjerge sin Fangst,
førend den indre Not er optagen, fælles om
Drætten, og hvers Andel fastsættes i Mangel af
mindelig Overenskomst efter de i § 7 givne Reg-
ler. **§ 10.** Enhver, der søger at hindre eller umulig-
gøre et Notfiskeri saasom ved at være til Hinder for
Notens Udsætning, eller ved Skyden, Stenkast,
Støjen eller deslige, saavel som enhver, der efter
at Noten er stænget, forsætlig beskadiger samme
eller forspilder Fangsten i det hele eller for en
Del, straffes efter nærværende Lov, for saa vidt
Handlingen ikke efter den almindelige Straffelov
medfører højere Straf. **§ 11.** For Fiskeriet i
Fjorde, Vige og lignende Indskæringer fra Havet
samt i Sunde, hvor der ikke gaar Strøm, kan der
træffes særlige Vedtægter indeholdende Regler for
Tiden hvori, og Maaden hvorpaa de forskellige
Fiskerier maa drives, om hvilke Redskaber der
maa bruges, om disses Indretning m. v. samt inde-
holdende Bestemmelser til Ordningen af For-
holdet mellem Fiskeri og Sejlads (derunder Op-
ankring af Fartøier m. m.) samt om Ordens Over-
holdelse under Fiskeriet. Disse Vedtægter maa
dog ikke, undtagen i det i § 3 nævnte Tilfælde,
indeholde noget, hvorved der hjemles enkelte
Personer nogen Forret for andre. **§ 12.** Forslag
til de i §§ 3 og 11 nævnte Vedtægter affattes af
de tilgrænsende Kommuners Forstanderskaber
(i Thorshavn Kommunalbestyrelsen) og henlægges
derpaa efter forudgaaet Bekendtgørelse ved Kirke-
stævne¹⁾ i 14 Dage til almindeligt Eftersyn i de

1) Jfr. nu Lov Nr. 59 af 1. April 1912.

1893 til det paagældende Vand grænsende Bygder. 14. April Indsigelser mod Forslaget indsendes skriftlig til Forstanderskabets Formand. Efter at Forstanderskabet derpaa endelig har vedtaget Forslaget, sendes dette til Sysselmanden, som i Thorshavn ved et af ham sammenkaldt Møde, og paa Landet ved næste Grandestævne, oplæser det i hver af de ovenfor nævnte Bygder og giver de kommunale Vælgere i hver Bygd Lejlighed til at stemme for eller imod samme. Naar Afstemningen har fundet Sted i alle Bygderne, sammentæller Sysselmanden Stemmerne. Have $\frac{2}{3}$ af Vælgene sluttet sig til Vedtægten, indsender Sysselmanden den til Lagtinget. I modsat Fald underrettes Forstanderskabet om Afstemningens Udfald. Tiltrædes et paa foranførte Maade vedtaget Forslag til Vedtægt ikke af Lagtinget, underretter dette vedkommende Forstanderskab om, hvilke Punkter det er, Tinget ikke har kunnet billige. Sendes Forslaget derimod med Lagtingets anbefaling til Justitsministeriet, kan dette stadfæste samme som gældende Fiskerivedtægt. Vedtægten kan til enhver Tid ophæves af Justitsministeriet med eller uden forudgaaet lagttagelse af den ved dens Tilvebringelse benyttede Fremgangsmaade. Ønskes Vedtægten forandret, skal den nævnte Fremgangsmaade altid iagttages. § 13. Fiskeri med Trawl paa Søterrioriet ved Færøerne er forbudt.¹⁾ Bliver Justitsministeren opmærksom paa, at der fiskes med nyopfundne Redskaber, som kunne anses for skadelige enten for Fiskeriet i Almindelighed eller for andet lovhjemlet Fiskeri, kan han udstede Forbud mod Brugen af saadanne Redskaber, men Spørgsmaalet bliver hurtigst muligt at søge ordnet ved Lov. § 14. Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Lov straffes med Bøder fra 5 til 200 Kr., som tilfalde den for vedkommende Kommune ved Lov af 9. Februar 1883 om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22. Marts 1855 anordnede Understøttelseskasse.²⁾ § 15. Bødesager i Anledning af denne Lov behandles som

1) Se nu Lov Nr. 90 af 1. April 1925.

2) Se nu Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13, f. og Anord. 41 af 25. Februar 1914 om Hjælpekasser.

offentlige Politisager. § 16. Forseelser imod 1892 denne Lov kunne ikke paatales senere end 6 14. April Maaneder, efter at de ere begaaede.

Lov (Nr. 107) for Færøerne om Beskyttelse af Muslinger. 14. April § 1. For at forebygge Udryddelse eller ødelæggende Tilegnelse af Muslinger, kan der affattes Vedtægter, indeholdende Regler for Tiden, hvori og Maaden, hvorpaa Muslingerne maa optages, samt om, hvilken Slags Redskaber der dertil maa benyttes. Ligeledes kan der, naar Muslingebestanden paa et Sted er saa stærkt aftagen, at den tegner til helt at forsvinde, ved Vedtægt bestemmes, at al Fangst af Muslinger paa det paagældende Sted skal være forbudt, dog ikke for længere Tid end 3 Aar ad Gangen. Vedtægterne kunne omfatte saavel et eller flere Sogne som enkelte Pladser, og saavel Pladser, der ligge tørre ved Lavvande, som saadanne, der altid ere under Vand. § 2. Forslag til de i § 1 omhandlede Vedtægter affattes af Forstanderskabet for den Kommune, i eller ved hvilken Muslingerne findes, og skal derefter bekendtgøres ved Kirkestævne¹⁾ og paa anden hensigtsmæssig Maade i enhver Bygd, der helt eller delvis ligger inden for en Afstand af 2 Mil fra det Sted, hvor Muslingerne findes. Bekendtgørelsen skal foranstalles af vedkommende Forstanderskab, og er ethvert Forstanderskab for Bygder med den nævnte Beliggenhed pligtigt til at lade Forslaget bekendtgøre inden 2 Maaneder, efter at det i dette Øjemed har modtaget samme fra det Forstanderskab, hvem dets Affattelse skyldes. Finder nogen sig brøstholden ved de foreslaaede Bestemmelser, har han inden 2 Maaneder efter Forslagets Bekendtgørelse skriftlig at indsende sine Indvendinger til Forstanderskabet for den Kommune, hvori han bor, og dette skal derefter inden 3 Maaneder fra Forslagets Bekendtgørelse indsende samtlige til samme indkomne Indsigelser tillige med dets egne Udtalelser til det Forstanderskab, der har affattet Forslaget. Dette affatter derefter — med den Hensyn

¹⁾ Jfr. Lov Nr. 59 af 1. April 1912.

1893 tagen til fremkomne Indsigelser, hvortil det fin-
 14. April der Anledning — et endeligt Forslag til Vedtægt
 og indsender dette tillige med samtlige saavel fra
 dets egen som fra andre Kommuner indkomne
 Indsigelser og Erklæringer til Lagtingets Formand,
 som efter eventuelt at have fremskaffet yderligere
 Oplysninger forelægger Sagen for Lagtinget. Til-
 trædes det indsendte Forslag ikke af Lagtinget, under-
 retter dette Forstanderskabet om, hvilke Punkter
 det er, Tinget ikke har kunnet billige. Sendes
 Forslaget derimod med Lagtingets Anbefaling til
 Justitsministeriet, kan dette stadfæste samme som
 gældende Vedtægt for et Tidsrum af indtil 5
 Aar. Ønskes Vedtægten efter den Tid fornyet,
 bliver den samme Fremgangsmaade at iagttage.

§ 3. Ethvert Forstanderskab i det Omraade, for
 hvilket Vedtægten gælder, skal være i Besiddelse
 af et Eksemplar af samme og er, for saa vidt det
 ikke har trykte Eksemplarer til Udlevering, plig-
 tigt til paa Forlangende mod anordningsmæssig
 Betaling¹⁾ at meddele en Afskrift af Vedtægten.
 Endvidere skal et Eksemplar af Vedtægten hen-
 ligge til Eftersyn hos enhver Skydsskaffer paa det
 Omraade, for hvilket Vedtægten gælder. Be-
 kendtgørelse om Vedtægten Stadfæstelse og dens
 Henlæggelse til almindeligt Eftersyn indrykkes i
 den paa Færøerne til Optagelse af offentlige Be-
 kendtgørelser autoriserede Tidende. Omkostnin-
 gerne herved udredes af det eller de Sogne, ved
 hvilke Muslingerne findes.

§ 4. Efter Indstilling
 af Lagtinget kan Justitsministeriet meddele saavel
 enkelte Personer som Selskaber Eneret til for et
 Tidsrum af 30 Aar paa et bestemt begrænset
 Sted, hvor Muslinger ikke forud findes, at
 drive Fangst af saadanne. Ministeriet fastsætter
 de nærmere Betingelser for Eneretten.

§ 5. Over-
 trædelse af de i Henhold til denne Lov oprettede
 Vedtægter straffes med Bøder fra 4 til 20 Kr.
 Krænkelse af en i Henhold til foranstaaende § 4
 meddelt Eneret straffes med Bøder fra 5 til 100
 Kr., for saa vidt Sagen ikke efter sin Beskaffen-
 hed medfører højere Straf. Fuld Erstatning ydes.

¹⁾ 5: 75 Øre pr. Ark, jfr. Sportelreglement 30. Marts
 1836 § 7.

Bøderne tilfalde den for vedkommende Kommune **1893** ved Lov af 9. Februar 1883 om Ændringer i ^{14. April} Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22. Marts 1855 anordnede Understøttelseskasse.¹⁾ Bødesager i Anledning af denne Lov behandles som offentlige Politisager, dog at Paatale med Hensyn til de i denne Paragrafs 2. Stykke ommeldte Tilfælde kun finder Sted, naar den forurettede begærer det. § 6. Forseelser imod denne Lov kunne ikke paatales senere end 6 Maaneder, efter at de ere begaaede.

Kgl. Stadfæstelse (Nr. 168) (udfærdiget ad ^{25. April} mandatum gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) paa efterfølgende

Fundats for Kong Frederik VII's Legat til Bedste for Almueskolen i Thorshavn.

1. Af de Midler, som tidligere have tilhørt den ved Fundats af 13. Juli 1844 af daværende Kronprins Frederik oprettede Haandgerningsskole i Thorshavn, hvilke Midler bestaa af et Vaaningshus, en Kæld og Gaardsplads, købte for 4,000 Kr., samt en Kapital, der 1. Januar 1895 var 11,053 Kr. 97 Ø., oprettes et Legat, som bærer Navn «Kong Frederik VII's Legat». 2. Alle Indtægter af ovennævnte Midler tilfalde for bestandig Thorshavns Almueskole, dog med Erdrag af Administrationsomkostninger og Udgifter til Vedligeholdelse og Assurance af Bygningerne, indtil disse blive afhændede. Saa snart Thorshavns Kommune ikke længer har Brug for Vaaningshuset til Skolelokale, skal Vaaningshuset tillige med Kælden og Gaardpladsen søges bortsolgte, og hvad der indkommer ved Salget, lægges til den øvrige Kapital, saaledes at kun Renten af Kapitalen maa bruges. Salget bliver at approbere af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.²⁾ 3. Legatet underlægges en Bestyrelse, be-

1) Se nu Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13, f. og Anord. 41 af 25. Februar 1914.

2) Ved K. U. M. Skr. 27. Juli 1895 (utr.) approberedes Salget for en Sum af 2,280 Kr., hvorhos det bifaldtes,

1893 staaende af 3 Medlemmer, der første Gang vælges af den fratrædende Direktion for Haandgeringsskolen. Ved Medlemmers Udtrædelse supplerer Bestyrelsen sig selv, og indstilles det eller de nye Medlemmers Valg til Godkendelse af Færø Amts Skoledirektion. Bestyrelsen vælger en Kasserer og Regnskabsfører, hvis Løn den fastsætter. **4.** Bestyrelsen administrerer Legatets Formue, anbringer dets Kapitaler efter de for Anbringelsen af Midler, der staa under offentligt Tilsyn, gældende Regler, anvender dem efter Fundatsens Bestemmelser og paaser, at disse i et og alt overholdes. Legatets Aktiver forsynes med Prohibitivpaategning af Færø Amts Skoledirektion. **5.** Regnskabet over Legatets Indtægter og Udgifter, hvilket sluttet hvert Aars 31. December, indsendes senest 6 Uger derefter til Færø Amts Skoledirektion til Revision og Decision. Skoledirektionen antager en duelig og paalidelig Mand til at revidere Legatets Regnskaber. Revisor nyder en Godtgørelse af 10 Kr. aarlig, der udbetales ham, saa snart det foregaaende Aars Regnskab er blevet revideret og decideret. **6.** Nydelsen af dette Legat er betinget af, at Thorshavns Kommune opfører den nye Almueskolebygning dersteds i en saadan Størrelse, at alle berettigede Krav for en længere Tid kunne fyldestgøres, samt af, at Kommunen vedblivende har Forpligtelse til at meddele Undervisning i Haandgerning efter de til enhver Tid hensigtsmæssigste Metoder. Ligesom i den oprindelige Haandgerningsskole Undervisningen var bestemt for begge Køn, bør der, naar Omstændighederne i sin Tid maatte tillade det, arbejdes hen til, at der foruden Undervisning i kvindelige Haandarbejder ogsaa kan gives Undervisning i Sløjd for Drengene. **7.** Denne Fundats træder i Kraft den 1. Oktober 1893. Samtidig hermed ophæves Fundatsen af 13. Juli 1844. Den i hvert Aars 11. Juni og 11. December faldne Indtægt udbetales til Thorshavns Kommune den

at Legatets ovenanførte Kapital tilligemed fornævnte Sum afrundedes saaledes, at Legatets samlede Kapital udgør 13,350 Kr.

næstpaafølgende 1. Oktober og 1. April. Udbetalings- **1893**
gen finder første Gang Sted den 1. Oktober 25. April
1893.

(Min. Tid. A. Nr. 166).

Kgl. Anordning (Nr. 220) om Lempelser 16. Juni
i Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892,¹⁾ for saa vidt angaar Færøerne. I Henhold til den Regeringen ved Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 § 75²⁾ givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færøernes Vedkommende følgende Lempelser i bemeldte Lov: — — — **5.** Til § 12 føjes følgende: «For et paa Færøerne for dansk Regning bygget Skib skal og for et dertil fra Udlandet ankommet, i Udlandet for dansk Regning bygget eller købt Skib kan Landfogden, under de i nærværende §'s 2. Stykke ommeldte Betingelser udstede et midlertidigt Nationalitets-Certifikat, som har Gyldighed, indtil et af Bureauet udfærdiget endeligt Certifikat kan meddeles». **6.** I § 14 gøres følgende Forandringer: a. I I, sidste Stykke, indskydes efter Ordene: «vedkommende Registrerings-Embedsmand» Ordene: «eller paa Færøerne udenfor Thorshavn vedkommende Sysselmand»; b. Til III, 2. Stykke føjes følgende: «samt paa Færøerne hos alle Sysselmænd udenfor Thorshavn». — — — **8.** I § 18, 2. Stykke, forandres «tre Maaneder» til «seks Maaneder». **9.** I § 22, 2. Stykke, forandres «30 Dage» til «3 Maaneder». **10.** I § 30, 2. Stykke, indskydes efter 1. Punktum følgende: «Er det beliggende i en færøsk Havn udenfor Thorshavn, sender Registreringskontoret Certifikatet videre til vedkommende Sysselmand, der i saa Fald forinden Udleveringen paa Kontorets Vegne paaser det ifølge nærværende § fornødne». **11.** Til § 31 føjes følgende: «Et lignende midlertidigt Certifikat kan paa Færøerne saavel i Tilfælde af Ombytning som, naar Certifikatet er bortkommet, efter Reglerne i § 12 udstedes af Registrerings-

1) Nu Bekendtgørelse Nr. 103 4. Maj 1927.

2) Nu § 69.

1893 kontoret i Thorshavn». — — — **15.** I § 57, 2. Stykke, forandres «4 Maaneder» til «8 Maaneder». **16.** I § 70, 3. Stykke, forandres «30 Dage» til «3 Maaneder». **17.** I § 75, 1. Stykke, indskydes efter Ordene: «samtlige Registreringskontorer» Ordene: «og paa Færøerne hos alle Sysselmænd udenfor Thorshavn».

29. Sept. **Kgl. Resol.,** hvorved bifaldes, at de færøske Sysselmænd for Fremtiden efter Indstilling af Amtet ansættes og afskediges af Justitsministeriet. (Min. Tid. A. Nr. 341).

6. Nov. **Justm. Reglement (Nr. 249) i Henhold til Sølovens § 45 for Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord i færøske Fiskerskibe.** I Henhold til § 45 i Sølov af 1. April 1892 og allerhøjeste Resolution af 10. December s. A. fastsættes herved følgende Bestemmelser angaaende Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord paa Fiskerskibe hjemmehørende paa Færøerne. I. **Skibsmandskabets Forplejning.** 1. Om Skibsmandskabets Forplejning i Almindelighed. Provianten skal være sund og i enhver Henseende forsvarlig og saa frisk, holdbar og vel konserveret, som det paa det Sted, hvor Skibet provianterer, er muligt at erholde den. Skibet maa ikke forlade Havn uden at være rigeligt forsynet med for Rejsen nødvendig og tjenlig Proviant. Vand til Drikke og Madlavning skal være til Stede i rigelig og passende Mængde efter den forestaaende Rejses Beskaffenhed, og det er Skibsførerens Pligt, naar Skibet forsynes med Vand, at drage Omsorg for, at dette er af saa god Beskaffenhed som muligt. Skibene skulle paa længere Rejser være forsynede med Jernvandskasser. Paa kortere Rejser og i koldt Klima kunne Vandfustager af Træ benyttes; men disse skulle da altid være forkullede indvendig, og mindst en Beholdning for 8 à 10 Dage skal være under Dæk. Skulde noget af Provianten blive saa forringet eller beskadiget, at den ophører

at være passende Næringsmiddel, da skal den kasseres og intet deraf udgives til Mand- skabet. 2. En Mand's Kost eller Ration. Denne skal ugenlig udgøre: Brød, haarde Skon- rogger eller Hvedekiks 7 Pd.; eller blødt Rug- eller Hvedebrød 10 Pd.; Fisk, fersk eller blød saltet for 4 Dage 6 Pd.; Kød, raat saltet for 3 Dage 3 Pd.; eller tørret Lammekød for 3 Dage 1 Pd. 50 Kv.; Smør 75 Kv.; eller Margarine 1 Pd.; Byggryn eller Ris til Grød for 2 Dage hen- holdsvis 25 eller 30 Kv.; Byggryn, Ris eller Sago til Grynsuppe for 1 Dag 15 Kv.; Ærter eller Bønner for 2 Dage 80 Kv.; Hvedemel til Budding, Pandekager eller lignende for 2 Dage 1 Pd.; Kar- tofler enten friske for 7 Dage 8 Pd., eller tørrede for 7 Dage 32 Kv.; Sukker til The og Kaffe 1 Pd. 25 Kv.; Kaffe, ubrændt eller brændt og malet, henholdsvis 30 eller 24 Kv.; Te 6 Kv.; Salt, Sennop, Peber, Kanel og andre Krydderier, Eddike til Sennop, Hvedemel og Smør til Jævning paa Grøntsager, Citronsaft (lime-juice), Sukker, Rosi- ner eller Svesker til Grynsuppe, samt hvad der i øvrigt behøves til Madens Tillavning, udgives i passende Mængde. Til Ærter gives jævnligt friske eller henkogte Løg, til Fiskemaaltiderne Smørsauce med Sennop og til Melspiserne Sirup, Melasse eller i Mangel deraf Sukker. Hvalkød, ferskt eller saltet, med Spæk af Grindehval eller Kvæssing, kan gives 2 Gange ugenlig i Stedet for 1 Dag Kød og 1 Dag Fisk, og er Rationen deraf da for 2 Dage 2 Pd. Hvalkød og 40 Kv. saltet eller 30 Kv. tørret eller røget Spæk. Drikke- vand. Herfor er som Regel ingen Ration, og denne kan kun gives, naar Beholdningen paa Grund af usædvanlig lang Rejse, Udlækning, Overbordskylning eller anden uforudseelig Hændelse er saaledes formindsket, at der er Fare for, at den skal slippe op, forinden Skibet naar Bestemmelses- stedet. 3. Fra ovenstaaende Bestemmelser kunne følgende Afvigelser gøres: Hvis fersk eller saltet Fisk ikke haves eller kan faas, gives i dennes Sted en Ration Kød eller Hvalkød med Spæk. Skulde det Tilfælde indtræde, at Smørret eller Magarinen slipper op, kan der i Stedet for 1 Pd. Margarine udgives 2 Pd. tørret fedt Kød

1893 eller 2 Pd. saltet eller 1 Pd. 50 Kvint tørret eller
 6. Nov. røget Spæk af Grindehval eller Kvæssing; men Smør eller Margarine skal atter udgives, saa snart det er muligt at erholde det til rimelig Pris. Naar Margarine udgives, skal det være af aner- kendt god Kvalitet.¹⁾ Hvis Forraadet af en eller anden Proviantsort paa Grund af usædvanlig lang Rejse, Havari eller anden uforudseelig Om- stændighed skulde slippe op, kan der udgives andre Sorter i Stedet, f. Eks. Kød for Fisk og omvendt, Hvalkød med Spæk for Kød eller Fisk, Gryn for Ærter eller Bønner o. s. v., hvormed Mandskabet da skal være tilfreds. Det i Kabys- sen opsamlede Madfedt maa kun i frisk Tilstand benyttes til Madlavning. II. Sk i b s m a n d s k a b e t s O p h o l d s r u m. Ethvert Opholds- rum for Skibsmandskabet skal, indtil anderledes maatte blive bestemt, i Overensstemmelse med de alt nugældende Regler have et Kubikindhold af mindst 66 Kubikfod for hver Mand og et Fladeindhold maalt paa Dækket eller Gulvet i et saadant Rum, af mindst $11\frac{3}{10}$ Kv. Fod, ligeledes for hver Mand. I Opholdsrummet, som skal holdes rent, tørt, vel kalfatret og tættet baade i Dækkene og Skodderne samt saa vidt muligt godt ventileret, maa intet henstues, som ikke er Skibsmandskabets Ejendom. Proviant, fugtige Klæder eller andre for Sundheden skadelige Sager maa ikke opbevares i Opholdsrummet. Dog skal det, hvis Kabysen findes i dette, være tilladt sammesteds at ophænge Klæder til Tørring. III. R e g l e m e n t e t s I k r a f t t r æ d e n m. v. Nærværende Reglement er gældende fra den 1. Januar 1894, dog saaledes at de i Reglementets Afsnit I. indeholdte Bestemmelser træde i Kraft for paagældende Skib fra det Tidspunkt, da Skibet første Gang efter den 1. Januar 1894 er i dansk Havn; indtil da forholdes efter de nugæl- dende Regler.

¹⁾ Afsnit I Nr. 3, tredje Stykke, hvorefter Spiritus kan ud- gives som ekstra, saasom under haardt Vejr, anstren- gende Arbejde el. lign., er ophævet ved Bek. Nr. 662 af 28. Dec. 1917.

Kgl. Anordning (Nr. 262), hvorved Lov 1893 om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890 sættes i Kraft paa Færøerne i uforandret Skikkelse. 24. Nov.

Lov (Nr. 40) for Færøerne om Udpantning m. m. I. Om Udpantning.¹⁾ § 1. 30. Marts 1894

Udpantning kan finde Sted for efternævnte Fordringer: 1) Stats- og Kommuneskatter, samt Afgifter og Ydelser, som ifølge Lovgivningens umiddelbare Bud eller en i Henhold til samme foretagen Ligning eller Ansættelse tilkomme Stat, Kommune, Kirker, anerkendte Trossamfund, offentlige Stiftelser eller Embeder og Bestillinger;²⁾ denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse i Henseende til Told- og Skibsafgifter; 2) Enhver paa en fast Ejendom hvilende, stadig tilbagevendende eller af en bestemt Begivenhed afhængig Penge- eller Naturalafgift, som uden særlig Vedtagelse gaar over fra Ejer til Ejer, for saa vidt den tilkommer en af de under Nr. 1 ommeldte berettigede, fremdeles Tiendevederlag og ethvert ved kongelig eller ministeriel Resolution fastsat Vederlag for Afløsningen af Naturalydelser, Pligtarbejde eller Byrder paa faste Ejendomme, alt for saa vidt de i dette Nummer omhandlede Afgifter eller Vederlag er bestemte til en uforanderlig eller dog efter faste Regler veksellende Størrelse; 3) Den Betaling, som efter et af Kongen eller vedkommende Ministerium stadfæstet eller af vedkommende Kommunalbestyrelse eller anden offentlig Myndighed inden for Grænserne af den samme tilkommende Beføjelse vedtaget eller stadfæstet Betalingsreglement bliver at erlægge for Benyttelsen af saadanne et almennyttigt Formaal tjenende Indretninger, hvortil Adgangen under visse almindelige Betingelser staar aaben for enhver; 4) Gebyrer for kongelige eller ministerielle Ekspeditioner, Retsgebyrer³⁾ og de med Retshand-

1) Se Retsplejeloven §§ 596-608 og Lov 164 af 4. Juni 1924 Pt. 91-97.

2) Jfr. K. U. M. Skr. 6. November 1880.

3) Jfr. Sportelreglem. 30. Marts 1836 § 75.

1894 linger forbundne Afgifter samt det Vederlag, der
 30. Marts under indbefattet Dagpenge og Befordringsgodtgørelse, som tilkommer nogen for Udførelsen af Forretninger eller Møder i Medfør af Loven, af offentlig Bestilling eller af en af vedkommende Myndighed særlig sket Udmeldelse eller givet Paalæg, for saa vidt Vederlagets Størrelse eller Reglen for dets Beregning er fastsat i Lov eller i en af Kongen eller vedkommende Ministerium i Henhold til de gældende Regler stadfæstet Takst, saa og Erstatning for de af den paagældende til Forretningens Udførelse lovlig gjorte Udlæg; 5) Beløb, der af en arbejdspligtig skulle erlægges i Henhold til §§ 2 og 3 i Lov om Ødelæggelse af Ravnens Yngel paa Færøerne af 11. Marts 1892, for saa vidt Betaling udebliver i over 6 Uger; Erstatning hos private for det Udlæg, som Stat, Kirke eller Kommune har haft ved paa den forsømmeliges Vegne at besørge befalede Anskaffelser, Istandsættelser, Arbejder eller Naturalydelser, saa og for Udlæg ved paa den forsømmeliges Vegne at besørge deslige Foranstaltninger i Henhold til en paa Grandestævne derom oprettet Vedtægt (Lov om Grandestævne paa Færøerne af 1. April 1891), naar Udpantning i samme er vedtaget, og Vedtægten approberet af Amtet; 6) Underholdningsbidrag, som det ifølge Øvrighedens i Medfør af den gældende Lovgivning afgivne Bestemmelse eller sammes Stadfæstelse paa Separations- eller Skilsmissevilkaar paahviler nogen at udrede til ægte eller uægte Børn, Stedbørn, Forældre, forladte, fraseparerede eller fraskildte Hustruer, saa og de Erstatningskrav, som kunne paahvile Husbond eller andre, fra hvem Personer, der ere pligtige at svare Underholdningsbidrag, have Indtægt, naar der af Øvrigheden i Henhold til de gældende Regler er gjort Forbud imod Udbetalingen;¹⁾ 7) Afsløsningsvederlag for Arbejde til Kirker, naar Vederlaget er fastsat af Lagtinget, eller, hvis Afsløsning ikke har fundet Sted, Kirke-ejerens Krav paa Erstatning for den ved den private Forsømmelse med at udføre saadant Arbejde

1) Se Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 29 (Hustruens Bidrag til Manden).

paadragne Udgift; 8) Ejeres og Fæsteres Krav hos **1894**
 Lejere for udlagte Skatter og Afgifter af udlejede ^{30. Marts}
 Jordstykker, saa og, naar skriftlig Kontrakt fore-
 ligger, hvori Udpantning er vedtaget, for selve
 Lejen af saadanne Jordstykker og for Vederlag
 for Pligtarbejde; 9) a. Fordringer hos en og
 samme Skyldner paa Betaling for Løsøre, der er
 købt ved offentlig Auktion, naar Auktionsproto-
 kollen tydelig udviser Køberens Navn og Købe-
 summernes Størrelse. b. Den Aftægtsfolk tilkom-
 mende Fordring paa den dem ved Fæsteoverdra-
 gelse betingede Aftægt af Fæstet, naar skriftlig
 Kontrakt foreligger, hvori Udpantning er vedtaget.
 c. Det Bidrag, som Medlemmerne af Foreninger mel-
 lem Svende, Fabrikarbejdere, søfarende o. l. have at
 erlægge til Foreningens Syge- eller Begravelseskasse,
 naar det i Foreningens af Justitsministeriet stad-
 fæstede Vedtægt er bestemt, at Bidraget skal
 inddrives ved Udpantning. Udenfor de ovennævnte
 Tilfælde kan Udpantning ikke finde Sted. Lige-
 som det altid staar i Rekvirentens Magt at indtale
 sin Fordring ved sædvanlig Rettergang, saaledes
 skal det ogsaa være ham tilladt, naar Syssel-
 manden finder, at Omstændighederne tale derfor,
 at benytte Udpantning for en Del af den ham
 tilkommende Fordring og indtale Resten ved sæd-
 vanlig Rettergang. Tilbyder Skyldneren delvis
 Betaling, bør denne modtages. §§ 2-13 bort-
 faldne ved Retspl. — — — § 14. For enhver
 Udpantningsforretning tilkommer der Sysselman-
 den, foruden Godtgørelse for Rejseudgifter efter
 Sportelreglement af 30. Marts 1836 § 26, jfr. med
 § 15, Halvdelen af det ved bemeldte Reglements
 § 16, jfr. Lov af 29. December 1857 § 1 Litr. d,
 bestemte Gebyr, beregnet efter det samlede Bølob,
 hvorfor Udpantning foretages hos enhver især,
 samt for Beskrivelse og Bekræftelse Gebyr efter
 samme Reglements §§ 7, 8 og 9, jfr. Lov af 29.
 December 1857 § 1 Litr. a. Hvert af de tvende
 Vidner, som af Sysselmanden bruges ved Forret-
 ningen, tilstaas der 25 Øre for hver Forretning,
 ligesom der ogsaa tilkommer hvert af Stævne-
 vidnerne¹⁾ for enhver af de i §§ 4 og 6 ommeldte

1) Nu ifølge Retspl. kun nødvendigt at bruge en Stæv-
 ningsmand.

1894 Forkyndelser, en Betaling af 16 Øre, foruden
 30. Marts Rejsegodtgørelse efter § 60 i Reglement af 30.
 Marts 1836. Gebyrer til Sysselmanden i Anled-
 ning af de i §§ 5 og 6 nævnte Auktioner saavel
 som Betaling til Auktionsvidnerne beregnes efter
 de samme Bestemmelser, som gælde, naar For-
 auktioneringen sker ved Sorenskriveren.¹⁾ § 15.
 De Statskassen tilfaldende direkte Skatter og Af-
 gifter saa og de Lejeafgifter, der svares af Fæsterne
 paa det Staten tilhørende Fæstegods, samt det
 Bidrag, der paalignes Jordegodset til Amtsreparti-
 tionsfonden, forfalde til Betaling og indbetales
 til Landfogden til hvert Aars Olaidag, dog saa-
 ledes, at det staar Yderne frit for fra Maj Maanedes
 Begyndelse at indbetale, hvad de maatte have at
 erlægge for det løbende Aar.²⁾ — — — § 17. Lov
 for Færøerne om Udpantning m. m. af 29. Marts
 1867 ophæves. § 18. Denne Lov træder i
 Kraft til Olaidag 1894.

13. April **Lov (Nr. 55) indeholdende Bestemmelser
 om Politiet paa Færøerne. I. Om Politi-**
 vedtægter. § 1. For Byen Thorshavn og
 for Bygderne paa Landet kan der udfærdiges
 Politivedtægter. § 2. I Politivedtægten optages
 de Bestemmelser, som efter de stedlige Forhold
 anses fornødne: a. angaaende Ordenspolitiet
 (om Iagttagelse af Orden og Velanstændighed paa
 offentlig Gade, Vej eller Plads, om Opretholdelse
 af Orden paa offentlige Beværtnings- og Forlystelses-
 steder, ved Udsalg og Udskænkning af berusende
 Drikke,³⁾ og Forskrifter med Hensyn til offentlige
 Forestillinger, offentlig Dans og lignende større
 offentlige Sammenkomster; om Forebyggelse af
 Ulemper og Hindringer for Færdslen samt af
 Fare under den offentlig Færdsel, Fredning af
 offentlige Indretninger m. m.), b. angaaende Ord-
 ningen af Politikorpser for Ildebrands- og andre
 overordentlige Tilfælde, enten ved særlig dertil
 lejet Mandskab, efter den kommunale Styrelses

1) Reglem. 1836 5. Kapitel samt § 65.

2) Se nu endvidere Lov (Nr. 70) 23. April 1897 § 8.

3) Nu forbudt ifølge Lov (Nr. 115) 4. April 1928.

Bestemmelse, eller paa anden Maade. § 3.¹⁾ 1894
 Vedtægterne, der udfærdiges af Justitsministeriet, 13. April
 skal indeholde Regler for, hvorledes de Udgifter
 til Politivæsenet bliver at udrede, som de forskel-
 lige i Henhold til Lovens § 2 optagne Bestem-
 melser medfører. For Thorshavns Vedkommende
 udarbejder Byraadet Udkast til en Vedtægt og
 indsender det gennem Amtet til Justitsministeriet.²⁾
 For Færøerne udenfor Thorshavn udarbejder Lag-
 tinget Udkast til en Fællesvedtægt og indsender
 det til Justitsministeriet.³⁾ I Vedtægterne maa
 kun optages Bestemmelser, der er tiltraadt hen-
 holdsvis af Thorshavn Byraad og af Lagtinget.
 For saa vidt et Forstanderskab ønsker indført
 særlige Regler eller Undtagelser fra Fælles-
 vedtægten for hele Kommunen eller enkelte Bygder,
 kan Justitsministeriet tillade dette, efter at Sagen
 har været forelagt Lagtinget til Erklæring. For-
 inden Vedtægterne eller Tillæg træder i Kraft,
 skal det vedtagne paa hensigtsmæssig Maade
 bringes til almindelig Kundskab og trykkes. Ud-
 gifterne herved afholdes for Thorshavns Vedkom-
 mende af denne Kommune og iøvrigt af Amts-
 repartitionsfonden. § 4. Vedtægten omfatter
 ordentligvis hele det paagældende kommunale
 Omraade, hvorfor den er udfærdiget. Findes der
 imidlertid med Hensyn til enkelte Dele deraf
 Anledning til at fastsætte, at Vedtægten Bestem-
 melser i det hele eller til Dels ikke skulle have
 Anvendelse paa samme, bliver det fornødne her-
 om at bemærke i Vedtægten. § 5. Forseelser
 mod Vedtægterne straffes med Bøder indtil 100
 Kr.⁴⁾ Dersom den af et Barn begaaede Forseelse
 maa tilskrives Mangel paa behørigt Tilsyn af
 Forældre eller andre, der træde Barnet i Forældres
 Sted, ville disse og ikke Barnet være at straffe
 for Forseelsen. Naar nogen undlader, hvad der
 ifølge Vedtægterne paahviler ham, kan Landfog-
 den eller Sysselmanden foranstalte det udført eller
 træffe fornøden Foranstaltning til at forhindre,

1) Som ændret ved Lov (Nr. 57) 14. Marts 1931.

2) Jfr. Politivedtægt for Thorshavn af 19. Novbr. 1923.

3) Politivedtægt for Landkommunerne af 3. Juli 1931.

4) 2. Pkt. er ophævet ved Lov (Nr. 57) 14. Marts 1931.

1894 at Forsømmelsen afstedkommer Skade. Omkostningerne herved blive, ligesom de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstaltninger, som af Landfogden eller Sysselmanden træffes for at forhindre forestaaende eller standse endnu ikke fuldførte Overtrædelser af Vedtægternes Forbudsbestemmelser, at udrede af den skyldige, eller, for saa vidt han ikke dertil er i Stand, og ingen anden offentlig Kasse af særegne Grunde maa anses subsidiært forpligtet, af vedkommende Politikasse jfr. § 15.¹⁾ **II. Almindelige Bestemmelser om Politiets Rettigheder og Pligter. § 6.** Med Hensyn til midlertidige Foranstaltninger, som Landfogden eller Sysselmanden i overordentlige Tilfælde anser nødvendige for at forebygge Forstyrrelse af den offentlige Orden, Fred og Sikkerhed, afværge overhængende Ulykkestilfælde eller deslige, kan han enten selv træffe saadanne eller ved offentlige Bekendtgørelser give de fornødne Paalæg eller Forbud. Slige Foranstaltninger skulle uopholdelig meddeles Amtmanden, der kan paabyde deres Ophævelse, og skulle derhos, dersom de medføre uforudsete Udgifter for Kommunens Kasse eller Amt-repartitionsfonden, snarest muligt bringes til den kommunale Styrelses eller Lagtingets Kundskab. Overtrædelser af de af Landfogden eller Sysselmanden udstedte Bekendtgørelser straffes med Bøder indtil 200 Kr. eller simpelt Fængsel indtil en Maaned. **§ 7.** Enhver ved Politiet ansat kan anholde den, der i hans Paasyn har gjort sig skyldig i en Forbrydelse eller umiddelbart efter dens Udøvelse eftersættes som Gerningsmand, eller hvem han med skellig Grund har mistænkt for at have begaaet en saadan. Den anholdte kan straks undersøges paa sin Person, naar der er Grund til at formode, at han er i Besiddelse af noget, der kan tjene til Sagens Oplysning, eller hvoraf han kan befrygtes at ville gøre Misbrug. Enhver ved Politiet ansat kan derhos anholde den, som har begaaet en Forseelse imod den offentlige Orden, og som maa befrygtes at ville unddrage

¹⁾ Saaledes Lovens officielle Tekst (formentlig fejlagtig i Stedet for § 14, jfr. det til Grund for Loven liggende Forslag).

sig det ham for en saadan Forseelse paahvilende **1894**
 Ansvar, saavel som Personer, der have været ^{15. April}
 straffede for Ejendomsforbrydelser, Betleri og Løs-
 gængereri, naar de maa formodes ikke at have lov-
 ligt Erhverv, og de ikke paa Forespørgsel kunne
 gøre Rede for, hvorledes de ernære sig. **§ 8.**
 Det skal være Politiet tilladt, om fornødent med
 Magt, at trænge ind i et Hus for at anholde den,
 der, naar han forfølges som skyldig i en Forbry-
 delse, i Politiets Paasyn gaar ind i et saadant.
 Ligeledes maa Politiet med Magt skaffe sig Ad-
 gang til et Hus, naar der er skellig Grund til at
 antage, at en Forbrydelse begaas sammesteds, eller
 naar der i et i samme værende offentligt Bevært-
 nings- eller Forlystelsessted eller i et derværende
 Handelsetablissement, hvorfra der drives Handel
 med eller Udskænkning af berusende Drikke,¹⁾
 finder Støj og Uorden Sted til Forstyrrelse for
 Husets øvrige Beboere eller de omkringboende.
 Dog maa Magts Anvendelse kun finde Sted, efter
 at vedkommende med Angivelse af, hvem han er,
 og hvad hans Ærende er, samt, for saa vidt han
 ikke er i Uniform, mod Forevisning af Politiskilt
 eller Polititegn forgæves har forlangt sig indladt.
§ 9. Naar Opløb finder Sted, maa Politiet med
 Magt adskille Mængden, dog først efter at de til-
 stede værende tre Gange i Kongens og Lovens
 Navn forgæves ere opfordrede til at adskilles.
 Ved offentlige Forsamlinger under aaben Himmel
 skal Politiet yde sin Bistand til at opretholde
 Orden. Opstaar der Uorden, som udarter til
 voldelig Adfærd, kan Politiet fordre Forsamlingen
 hævet; efterkommes ikke denne Fordring, kan
 Politiet selv erklære Forsamlingen for hævet og
 indskrider da som ved Opløb. Ved andre offent-
 lige Forsamlinger kan Politiet efter Anmodning
 af Forsamlingens Leder yde sin Bistand til Orde-
 nens Overholdelse og paa hans Begæring eller,
 naar der opstaar Ufred eller Slagsmaal, anholde
 eller med Magt fjerne Fredsforstyrterne. **§ 10.**
 I de i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde
 skal, efter at de der foreskrevne Opfordringer til
 at adskilles ere skete, enhver tilstedeværende, der
 af Landfogden, Syssemanden eller en af disses

¹⁾ Nu forbudt ved Lov Nr. 115 af 4. April 1928.

1894 autoriserede Fuldmægtige dertil særlig opfordres, 13. April være forpligtet til at yde Politiet den Bistand, der staar i hans Magt, til Genoprettelse af Orden og Rolighed. Den, der uden gyldig Grund undlader at efterkomme en saaledes til ham rettet Opfordring, straffes med Bøder indtil 100 Kr. Enhver er pligtig til, naar som helst det forlanges af en ved det udøvende Politi ansat, som enten er i Uniform eller foreviser Politiskilt eller Polititegn, at opgive sit Navn og sin Bopæl. Saadanne Oplysninger kan ogsaa med Hensyn til enkelte Personer den, der anholdes, forlange igennem vedkommende Politimand. Den, der nægter at meddele de Oplysninger, som ifølge det ovenanførte maatte blive ham affordrede, straffes med en Bøde af indtil 100 Kr. **§ 11.** Enhver, der er ansat ved Politiet, skal stedse i sin Færd imod Folk, med hvem han i sin Tjeneste kommer i Berøring, undgaa al Uhøflighed samt vise Besindighed og Maadehold. For Overtrædelser af denne Forskrift og særlig for fremfusende eller letsindige Anholdelser eller lignende Anvendelse af den i §§ 8–10 omtalte Myndighed, saavel som for mindre Tjenesteforseelser i Almindelighed kan Amtmanden i Henhold til Bestemmelsen i Reglement for Politikorpset paa Færøerne af 4. Oktober 1865 § 7¹⁾ diktere Mandskabet af dette Korps Straf, ligesom Politiets øvrige underordnede Personale ogsaa ved Dom eller ved Landfogdens Resolution kan anses med Bøder indtil 40 Kr. Med Hensyn til egentlige Misbrug af Myndighed og ulovlig Anvendelse af Magt komme Straffelovens Bestemmelser til Anvendelse. **III. Nogle Bestemmelser vedkommende offentlige Politisager.** **§ 12.** Som offentlige Politisager blive, for uden de andetsteds i Lovgivningen som saadanne betegnede, at behandle: a. Sager angaaende Overtrædelser af de i denne Lovs Afsnit I. omhandlede Vedtægter, b. Sager angaaende de Overtrædelser, der nævnes i § 6, sidste Punkt, og i § 10, 1. og sidste Led²⁾ og c. Sager i Anledning af Myndighedsmisbrug fra Politimandskabets Side

1) Nu Reglement 7. Aug. 1929 § 6.

2) a: 1., 2. og sidste Punktum.

(jfr. § 11), som ikke egne sig til kriminalretlig **1894**
 Behandling, naar det begæres af en privat, der **13. April**
 anser sig forurettet, og skriftlig Klage herom indgives
 til Landfogden. Alle Bøder for Forseelser mod
 Politivedtægterne tilfalde, naar ikke anderledes
 udtrykkelig ved Lovgivningen er bestemt, ved-
 kommende Politikasse, jfr. § 15.¹⁾ § 13. Finder
 Dommeren, navnlig i Tilfælde af første Gang
 begaaet ringe Forseelse, at de oplyste Omstæn-
 digheder afgive tilstrækkelig Grund til ikke at
 gaa videre end til en Advarsel, skal han være
 beføjet til paa denne Maade at afgøre Sagen, dog
 at der herom sker Tilførsel i Retsprotokollen;
 denne Afgørelsesmaade kan imidlertid ikke finde
 Sted, saafremt indklagede erklærer sig derimod og
 forlanger Dom i Sagen, hvilken Dom ikke maa
 gaa ud paa en Advarsel. Fremdeles er Dommeren
 berettiget dels til at modtage den indklagedes
 Tilbud om at erlægge en passende Bøde for at
 undgaa Dom, hvilken Bøde kan være mindre
 end den lovbestemte, dels til at hæve en Sag,
 naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig An-
 ledning til at forfølge den videre. Afgørelsen af
 Sagen uden formelig Dom kan dog ikke finde
 Sted uden Samtykke af den Myndighed eller den
 private Klager, der har begæret Sagen anlagt.
 Naar en Person, der sigtes for en Forseelse, som
 efter sin Beskaffenhed vilde være undergiven
 Behandling som offentlig Politisag, fremsætter
 Tilbud om som fornævnt at erlægge en passende
 Bøde, kan udenfor Thorshavn i paatrængende
 Tilfælde et saadant Tilbud modtages af Syssel-
 manden, saaledes at videre Retsforfølgning bort-
 falder.²⁾ IV. Om Oprettelse af Politi-
 kasser paa Færøerne, Politiudgifter,
 Lovens Ikrafttræden m. v. § 14. Der
 oprettes en Politikasse for Byen Thorshavn og
 en for hvert af de 6 Sysler, idet Amtmanden be-
 myndiges til at fastsætte Reglerne for slige Kasser
 og Regnskabsaflæggelsen over Indtægter og Ud-
 gifter for disse (jfr. §§ 3 og 12), alt i Overens-

1) Jfr. Side 222 Note 1.

2) §'ens sidste Stk. 2: de 2 sidste Pkt. er ophævet ved Lov
 Nr. 57 14. Marts 1931.

1894 stemmelse med Forskrifterne i Pl. 19. Februar 1819.¹⁾
 13. April § 15. Udgifterne til Politivæsenet afholdes, med de af Bestemmelserne i §§ 3 og 5 flydende Undtagelser, efter de samme Regler som hidtil. Hvor vidt noget til Politøjemed udgivet Beløb bør afholdes af Kommunens Kasse, Politikassen eller Amtsrepartitionsfonden, afgøres i Tilfælde af Meningsulighed mellem de vedkommende Myndigheder af Justitsministeren. § 16. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1894.

13. April **Lov (Nr. 56) om Afhændelse af Trøer og Grundstykker fra Statens Fæstegods paa Færøerne.²⁾** I. § 1. De Statens Fæstegods paa Færøerne tilhørende Trøer eller Trøparter, der ere indlagte af andre end Fæsteren, samt Nøste- og Husegrunde, kunne, naar de besiddes af andre end Fæsteren selv, og vedkommende Trøer eller Grundbesidder indgiver Begæring herom til Godsbestyrelsen, overgaa til Selvejendom paa de i de følgende Paragraffer anførte Betingelser. Af Trøer og Trøparter, der ere indlagte af Fæsteren selv og først senere i opdyrket Stand overladte i Leje-
 maal, kan saadan Overdragelse kun ske, naar enten saavel Fæsteren som Godsbestyrelsen samtykke deri, eller Godsbestyrelsen skønner, at Trøbesidderens Forhold til Trøen eller Trøparten paa Grund af særlige foreliggende Omstændigheder bør stilles i Klasse med den Besidders, der selv har opdyrket en Trø eller ved Arv eller paa anden Maade er indtraadt i Opdyrkerens Rettigheder. § 2. Købesummen for hver Trø eller Trøpart, Nøste- eller Husegrund bestemmes til det fem og tyve dobbelte Beløb af den Leje, som den

1) Den anførte Plakat (som er tinglæst paa Færøerne) bestemmer, at alle Bøder, som for Politiforseelser paalægges, skulle, naar ikke særskilte Anordninger have foreskrevet andet, tilfalde Jurisdiktionens Politikasse, samt at denne Kasses Indtægter i Særdeleshed skulle anvendes til Belønninger for Sognefogder og Politibetjente, der udmærke sig ved Aarvaagenhed for Lovens Overholdelse, dog at dertil hver Gang erhverves Samtykke af Overøvrigheden, til hvem der ogsaa aarlig aflægges Regnskab for Kassens Indtægt og Udgift.

2) Jfr. Lov 19. Januar 1863.

nuværende Besidder aarlig har svaret, heri ikke **1894** medregnet, hvad der maatte være erlagt for Ret^s 13. April tigheder, som efter nærværende Lov ikke følge med i Købet — dog at Købesummen for Trøers eller Trøparters Vedkommende ikke overstiger 100 Kr. pr. Kofoder (Vinter^s og Sommerfoder). I Tilfælde af, at ingen Lejeafgift har været svaret, er Købesummen for en Trø eller Trøpart 50 Kr. for hvert Kofoder, hvortil den er ansat af den i Henhold til Lov af 29. Marts 1867 angaaende en ny Skyldsætning af Jorderne paa Færøerne nedsatte Taksationskommission. Naar der ikke af Taksationskommissionen er foretaget nogen Ansættelse i Kofoder af den Trø eller Trøpart, som begæres til Købs, foretages denne Ansættelse — og ved Nøste^s og Husegrunde, hvor ingen Lejeafgift har været svaret, bestemmes Købesummen — ved lovformelig Synsforretning, foretagen af 2de Mænd, af hvilke Godsbestyrelsen vælger den ene og Køberen den anden. Kunne disse Mænd ikke blive enige, vælge de en Opmand, og kunne de ikke forenes om dennes Valg, udmelder Retten en Opmand. § 3. Med Ejendomsret til Trøen eller Trøparten følger hverken Rettigheder til Udrægster af Køer i Haugen eller anden til Besiddelse af matrikuleret Bø knyttet Rettighed eller Herlighed, ligesom der forbeholdes Fæsteren sædvanlig Vintergræsningsret for Faarene, medmindre samme maatte blive afløst ved frivillig Overenskomst mellen Fæsteren og Trøejeren. Skal Afløsningen gælde for bestandig eller dog for en længere Tid end vedkommende Fæsters og eventuelle Enkes Besiddelsestid, kan den ikke ske, medmindre tillige Landvæsenskommissionen skønner, at Afløsningen vil kunne finde Sted uden nogen væsentlig Skade for Fæstet, og Godsbestyrelsen meddeler sit Samtykke. Af Vederlaget for Afløsningen, der fastsættes af Landvæsenskommissionen og indflyder i Statskassen, godtgøres der den afstaaende Fæster og Enke, saa længe de besidde Fæstet, 4 pCt. aarlig, der afkortes i Fæsteafgiften. § 4. Købesummen for Trøen eller Trøparten, Nøste^s eller Husegrunden indgaar i Statskassen, af hvilken der ved Afkortning i Fæsteafgiften tilsvares den Fæster, som afstaa

1894 Trøen eller Grunden, og hans Enke for deres Besiddelsestid 4 pCt. aarlig af den indbetalte Købesum. Er dette Beløb mindre end den hidtil erlagte Leje af Trøen eller Grunden, bliver Forskellen aarlig at udrede til den afstaaende Fæster og hans Enke for deres Besiddelsestid af Køberen, der for denne Forpligtelses Opfyldelse skal give Sikkerhed i det købte med 1. Prioritet eller, hvis Købesummen helt eller delvis afgøres ved Forskrivning til Statskassen, da med Prioritet næst efter denne. Køberen af en Trø eller Trøpart er berettiget til helt eller delvis at afgøre Købesummen ved for samme at udstede en 4 pCt. rentebærende Forskrivning med 1. Prioritets Panteret i Trøen eller Trøparten, der skal være uopsigelig fra Statskassens Side, saa længe første Ejer eller hans Enke besidder Ejendommen og behørig opfylder de Forpligtelser, som Forskrivningen paalægger, eller ogsaa en Forskrivning med 1. Prioritets Panteret, der bliver at forrente og afdrage med 6 pCt. aarlig af Forskrivningens Beløb, saaledes at heraf beregnes 4 pCt. aarlig i Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital, og Resten udgør Afdraget. Køberen afholder alle de ved heromhandlede Overdragelser medgaaende Omkostninger. § 5. Ingen Trø eller Trøpart maa herefter deles eller udstykkes uden Amtets Samtykke, hvad og skal gælde, naar 2 eller flere Trøer ved Sammenlægning ere komne til at udgøre et enkelt Brug. Dersom den, der ejer en Del af en Trø, vil sælge samme, skal den, for saa vidt den er under 1 Kofoder, tilbydes den eller dem, der eje den øvrige Del af Trøen, som da skulle være berettigede til at fordre sig Trøparten overdragen for den højeste Pris, som nogen anden vil give for den. — Til Udstykning af Trøer paa 1 Kofoder eller derunder kan der kun gives Tilladelse, hvis en hensigtsmæssig Jordregulering eller Samling af Trøer maatte gøre det ønskeligt, eller der maatte være Trang til Næste- og Husegrunde. Naar en Trø er bleven bebygget, skal Huset og Trøen forblive en samlet Ejendom, saa at særskilt Overdragelse af en af Delene ikke uden Amtets Samtykke maa finde Sted hverken ved Gave, Køb, Skifte eller i andre Maader.

§ 6. Enhver Trøejer er forpligtet til at holde **1894**
stærke og søjdehøje Gærder omkring sin Trø. 15. April
Hvis der mellem flere Trøejere kan opnaas Enig-
hed om Opførelsen og Vedligeholdelsen af et
stærkt og søjdehøjt Hovedgærde omkring deres
Trøer, kunne Gærderne omkring de enkelte af
disse indskrænkes til at være søjdehøje eller
mellem 2 tilstødende Trøer, saafremt disses Ejere
derom ere enige, aldeles bortfalde. Den herom op-
rettede Kontrakt maa for at være gyldig appro-
beres af Amtet. **§ 7.**¹⁾ Enhver, der ved at ned-
rive Sten af Gærderne omkring Trøerne eller paa
anden Maade foranlediger, at Kreaturer eller Faar
trænge ind, har, foruden at erstatte den deraf
følgende Skade efter uvillige Mænds Skøn, at
erlægge en Bøde fra 2–10 Kr., der tilfalder den
for vedkommende Kommune ved Lov af 9.
Februar 1883 om Ændringer i Lov om Fattigvæ-
senet paa Færøerne af 22. Marts 1855 anordnede
Understøttelseskasse.²⁾ Samme Straf gælder for
Overtrædelser af § 6. Sager herom behandles og
paakendes ved Syslets Politiret med Appel til
Amtets Overpolitiret.³⁾ **II. § 8.** Justitsministeriet
skal, efter Indstilling fra Godsbestyrelsen, være
berettiget til at afhænde til andre end Fæsteren
dels Nøste- og Husegrunde, naar Trang hertil er
tilstede, dels saadanne Arealer af Fæstegodsets
Andel i Udmarken, som maatte befindes egnede
til fremtidig Opdyrkning saavel med som uden
Bebyggelse, og som uden væsentlig Skade for
Fæstets Drift skønnes at kunne endelig fraskilles
dette. Saadan Afhændelse kan ske ogsaa uden
vedkommende Fæsters Samtykke, dog maa i saa
Fald, for saa vidt angaar Arealer til Opdyrkning,
Betænkning indhentes fra Sysselets Landvæsens-
kommission og ved Anlæg af Nybygder tillige
fra den kommunale Styrelse. **§ 9.** Kan en Af-
hændelse af Arealer, over hvilke der ønskes dispo-
neret efter § 8, ikke ske uden forudgaaet Ud-
skiftning, skal Justitsministeriet være berettiget til
ved Landfogden at indbringe Sagen til Foretagelse

1) Jfr. Lov Nr. 49 af 13. Febr. 1922 om Værn for Indmarken.

2) Jfr. Lov (Nr. 97) 10. April 1895 § 13, f. og Anordn.
41 af 25. Febr. 1914.

3) Nu Underretten, jfr. Retspl.

1894 paa Bygdens Grandestævne, hvor Landfogden er stemmeberettiget paa Fæstegodsets Vegne. Med 15. April Sagens Indbringelse og derefter følgende Behandling forholdes efter de i Lov af 1. April 1891 om Grandestævne paa Færøerne og Lov af 4. Marts 1857¹⁾ om Udskiftning af Fælleshauger foreskrevne Bestemmelser. Efter at Sagen har været gjort til Genstand for Forhandling paa Grandestævne, skal Justitsministeriet være berettiget til uanset de i Lov af 4. Marts 1857 § 6¹⁾ foreskrevne Bestemmelser at indbringe Begæringen om Udskiftning for Syslets Landvæsenskommission, der har at behandle Sagen efter Lovgivningens Bestemmelser desangaaende. **§ 10.** De paagældende Arealer overdrages, efterhaanden som Begæring derom fremkommer, til Selvejendom, dog for saa vidt Troer eller Trøparter angaar, ikke i mindre Stykker, end at hvert enkelt af disse i opdyrket Stand kan afgive Sommer- og Vinterfoder til 1 Ko eller tjene til at udbringe et Kofoder, og med Forpligtelse for Køberen til at have Jordstykket behørig indgærdet inden 5 Aar; sker dette ikke, falder Stykket tilbage til Fæstet, og Købesummen forbrydes til Fordel for Statskassen. Købesummen for et Kofoder, der udgør 50 Kr., indflyder i Statskassen, og Renten heraf godtgøres i Fæstefgiften paa samme Maade som i § 4 er bestemt. I øvrigt forholdes ved Bortsalg af de enkelte Jordstykker overensstemmende med de i §§ 2-7 indeholdte Forskrifter. Afløsning af Fæstets Vintergræsningsret kan ske enten straks ved Afhændelsen eller senere; med Hensyn til Afløsningen og Vederlaget for samme forholdes efter Reglerne i § 3. **§ 11.** Den hidtil brugelige Bortlejning til Opdyrkning fra vedkommende Fæsters Side af Stykker fra Fæstets Udmark begrænses herefter til Jordstykker af den i foregaaende Paragraf nævnte Størrelse og kan kun ske med Godsbestyrelsens Samtykke. Disse fremtidige Lejetrøer kunne da senere overgaa til Selvejendom i Lighed med de allerede indlagte Trøer. **§ 12.** Denne Lov omfatter tillige de Fæstegaarde,

¹⁾ Nu Lov Nr. 125 af 20. April 1926 om Udskiftning. Tredie Afsnit.

hvis Brug er henlagt til Embeder eller Bestillinger. Af de Købe- eller Afløsningssummer, der herefter for disse Ejendommens Vedkommende tilflyde Statskassen, afkortes de ved §§ 3, 4 og 10 den afstaaende Fæster og hans Enke for deres Besiddelsestid tillagte 4 pCt. i Lejen af den paa-gældende Fæstegaard, saa længe denne er henlagt til Embedet eller Bestillingen. § 13. Det har sit Forblivende ved den Justitsministeriet ved kongl. Resolutioner af 24. Maj og 10. Juni 1876 givne Bemyndigelse til at afhænde Jordstykker af Fæstegodsets Udmark. 1894 13. April

Justm. Skr., hvori udtales, at der ikke efter Lovgivningen tilkommer Sysselmændene paa Færøerne nogen Beføjelse til paa egne Vegne uden Fuldmagt fra Sorenskriveren som Auktionsdirektor at afholde Auktioner over Hittegods.¹⁾ 18. April (Utr.)

Justm. Skr., hvori — i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt Valglisterne til Lagtinget for N. N. Præstegæld kunne anses for gyldige, skønt de kun ere underskrevne af 4 af Valgforstanderskabets 5 Medlemmer, samt hvorledes der vil være at forholde, naar Underskrift nægtes af et Medlem — svares, at ligesom de Afgørelser, der ved Lov 29. December 1850²⁾ ere henlagte til Valgforstanderskaberne, maa træffes af disse efter Stemme flerhed, saaledes kan det efter Ministeriets Formening ikke anfægte de af Forstanderskabet vedtagne Valglister Gyldighed, at et enkelt Medlems Underskrift mangler, saa meget mere som det efter Ministeriets Mening nærmest maa antages, at Listerne, i Lighed med hvad der med Hensyn til de endelig berigtigede Valglisters udtrykkelig er foreskrevet i Lovens § 14,³⁾ kun behøve at underskrives af Valgforstanderskabets Formand. 29. Maj (Utr.)

1) Jfr. Sportelregl. 30. Marts 1836 § 64 med Note.

2) Jfr. Lov Nr. 127 af 28. April 1916.

3) Anf. Lov § 11.

1895 **Lov (Nr. 81) for Færøerne om Tilsyn**
30. Marts **med Udvandrerens Befordring.** Om Udvand-

ringsagenter. § 1. Ingen maa optræde som Udvandringsagent uden særlig dertil meddelt Tilladelse. Som Udvandringsagent anses enhver, der for egen eller fremmed Regning paatager sig Besørgelsen af Udvandrerens Befordring til fremmede Verdensdele. Ingen uden autoriserede Agenter og deres befuldmægtigede maa afslutte Kontrakter med Udvandrere om saadan Befordring eller tilbyde sin Mellekomst med Hensyn til saadanne Kontrakters Afslutning. Dog skal denne Lov ikke finde Anvendelse paa den direkte Befordring fra færøske Klareringshavne, naar samtlige Udvandrere, der ville afgaa med et Skib derfra, høre til samme Husstand, og deres Antal derhos ikke overstiger 10. § 2. Den i Henhold til § 1 fornødne Tilladelse maa kun meddeles uberygtede og fuldmyndige Personer, der ere bosatte paa Færøerne og i 5 Aar der have haft fast Ophold. Dog kan Justitsministeren eftergive Bestemmelsen om Opholdets Varighed. Misbruges Tilladelsen, navnlig til ved usande Forestillinger at hverve Udvandrere, kan den til enhver Tid tilbagetages af den Myndighed, som har meddelt samme. Fuldmagt til at handle paa en Udvandringsagents Vegne kan ikke meddeles nogen, som ikke opfylder de Betingelser, der efter det foranstaaende udfordres for Agentens eget Vedkommende. Agenten er i eet og alt ansvarlig for Fuldmægtigens Overtrædelser af denne Lov. — Om den direkte Befordring. § 3. Tilladelse til at befordre Udvandrere direkte fra Færøerne til fremmede Verdensdele kan kun meddeles af Justitsministeren. Begæring om saadan Tilladelse skal ledsages af nøjagtig Oplysning om det dertil bestemte Skibs Navn, Art, Størrelse og Indretning samt om det Antal Udvandrere, som deri skal kunne optages. Forinden Tilladelsen meddeles, kan Justitsministeren opstille saadanne Betingelser og fordre saadan Sikkerhedsstillelse, som han anser for nødvendige til Udvandrerens Betryggelse. Om Tilladelsen og om de dertil knyttede Betingelser underrettes igennem Amtet Landfogden og vedkommende Sysselmand, uden hvis skriftlige Sam-

tykke Skibet ikke maa udklareres henholdsvis fra **1895**
Thorshavn eller fra en anden færøsk Klarerings-^{30. Marts}
havn. Forinden Samtykke meddeles, skal Land-
fogden eller Sysselmanden forvise sig om, at
Vilkaarene nøje ere opfyldte, og at de indtagne
Udvandrere ere forsynede med lovformelige Kon-
trakter. — Om den indirekte Befor-
dring. § 4. Tilladelse til at paatage sig Ud-
vandreres Befordring over europæiske Havne
meddeles af Landfogden. Den, som attraar saa-
dan Tilladelse, skal opgive, om han agter at
drive Forretningen for egen Regning eller som
Agent for andre. I sidste Fald skal han forevise
sin Fuldmagt fra det Udvandrerselskab eller Re-
deri, for hvilket han optræder, og meddele Land-
fogden et Eksemplar af dets Statutter eller offent-
lig udfærdigede Program. § 5. Forinden Til-
ladelsen meddeles, maa vedkommende have stillet
Sikkerhed efter Landfogdens nærmere Bestemmelse
for mindst 3,000 Kroner og indtil 20,000 Kroner,
enten ved antagelig Selvskyldnerkaution eller ved
at deponere Værdipapirer. Ved Beløbets Ansæt-
telse bør særligt Hensyn tages til, hvor vidt For-
retningen omfatter Befordring længere end til
Landingsstedet i den fremmede Verdensdel, og
maa Beløbet i dette Tilfælde ikke sættes under
7,000 Kroner. Sikkerheden hæfter for alle For-
pligtelser, som Agenten i sit Forhold til Udvan-
drerne eller ved Overtrædelse af nærværende Lovs
Forskrifter paadrager sig, og kan i intet Tilfælde
fordres tilbageleveret førend 1 Aar, efter at Agen-
ten har ophørt at befatte sig med Forretningen.
Landfogden har, hver Gang han meddeler saadan
Tilladelse, gennem Amtmanden at gøre Indberetning
herom og om den stillede Sikkerheds Beskaffen-
hed og Størrelse til Justitsministeren, for hvem
alle Spørgsmaal, der vedrøre Meddelelsen af den
ommeldte Tilladelse, kunne indbringes til Afgørelse.
Den stillede Sikkerhed kan til enhver Tid saavel af
Justitsministeren som af Landfogden kræves forhøjet
til det højeste af de ovennævnte Beløb. § 6. Agter
Agenten at drive Forretninger udenfor Thorshavn,
bliver Underretning derom at meddele Landfogden,
hvorhos den af denne udfærdigede Tilladelse (§ 4)
bliver at forevise for Sysselmanden for det Sted,

1895 hvor den agtes benyttet. Fuldmagt for nogen anden til at handle paa Agentens Vegne maa udstedes skriftlig og, efter at være forsynet med Landfogdens Paategning, udenfor Thorshavn forevises for Sysselmanden for det Sted, hvor Fuldmagten skal benyttes. § 7. Ethvert Skib — det kongelige Postdampskib alene undtaget — hvor med Udvandrere befordres fra færøsk Havn til europæiske Havne, skal være Politiets Kontrol undergivet, og maa Udvandrere ikke tages om Bord i samme, forinden skriftlig Tilladelse dertil er meddelt af Landfogden eller vedkommende Sysselmand, alt efter som Skibet afgaar fra Thorshavn eller en anden Klareringshavn. Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal Landfogden eller Sysselmanden dels ved Synsforretning, der under hans Ledelse afholdes af sagkyndige Mænd, dels ved Prøvelse af de paa Skibets Hjemsted udstedte Synsbeviser (der dog ikke have Gyldighed længere end et Aar efter deres Udstedelse) forvisse sig om, at Skibet er tjenligt til det tilsigtede Øjemed. Tilladelsen skal nærmere fastsætte det Antal Udvandrere, som Skibet maa modtage, og kan fastsætte de nærmere Regler, som det med Hensyn til Udvandrerens forsvarlige Behandling anses for nødvendigt at foreskrive. Vedkommende Udvandring agent er medansvarlig for, at ingen Udvandrer, hvis Befordring han har paataget sig, indskibes i noget Skib, der falder ind under nærværende Bestemmelser forinden den fornødne Tilladelse for Skibet er erhvervet. § 8. Forinden et Udvandrer skib afsejler fra Færøerne, bør saavel Skibets Besætning som Passagererne synes af vedkommende Distriktslæge, der har at forvisse sig om, at de ikke lide af nogen smitsom Sygdom, der kan antage epidemisk Karakter, samt at ingen af de sidstnævnte er saa syg eller svag, at han maa antages ikke at ville kunne udholde Rejsen. Udvandring agenten er ansvarlig for, at alle til Skibet hørende fremstilles til Lægesyn. § 9. For Tilsyn med Udvandring er tilkommer der Landfogden eller Sysselmanden og Lægen hver især 20 Kr. for hvert af dem synet Udvandrer skib. Behøve de at anvende længere Tid end een Dag hertil, erholde de endvidere 6 Kr. for hver Dag. De samme

Diæter tilkomme de af Landfogden eller Sysselmanden til i Forening med ham at foretage Synsforretningen tiltagne Mænd, og har Udvandringsagenten at betale alle ved Synsforretningen foranledigede Omkostninger, der erlægges til Landfogden eller Sysselmanden. § 10. Det for hver Passager bestemte Fladerum i et Udvandrerskib maa ikke være mindre end 12 Kvadratfod paa øverste Mellemdæk eller i Ruf paa Dækket, og paa det underste Mellemdæk (Banjerdæk) ikke mindre end 30 Kvadratfod. Den Passagererne tilkommende Plads bør være fri og ubesat, undtagen for saa vidt som den optages af deres Senge, Gangklæder og andre for deres Bekvemmelighed paa Rejsen fornødne Sager. For ugifte Fruentimmer bør der være indrettet særskilte Sovelokaler, og ligeledes for ugifte Mandspersoner, og maa disse Sovelokaler ikke støde op til hverandre. Er Fartøjet samtidig med at det befordrer Passagerer, lastet med Varer, bør Afstanden mellem Lastens øverste Flade og Passagerrummets Overdæk være mindst seks Fod. § 11. Den Plads, som ifølge næstforegaaende Paragraf er bestemt for Passagererne, bør være saaledes indrettet, at den yder dem tilstrækkelig Luft og Lys, samt fornøden Beskyttelse mod Fugtighed og Kulde. Et Fartøj, som befordrer Passagerer, maa ikke samtidig som Last medtage ildelugtende eller for Passagerernes Sundhed skadelige Varer, ej heller Krudt eller Svovlstikker i større Mængde end Skibets Behov udkræver. § 12. Intet Køjerum maa indrettes for et større Antal voksne Personer end tre. Køjen skal holde mindst $5\frac{3}{4}$ Fod i Længde og $1\frac{1}{2}$ Fod i Bredde for hver voksen Person, alt efter indvendigt Maal. Køjerne maa ikke stilles nærmere hinanden, end at der mellem hver Rad bliver en to Fod bred Gang. Mere end to Køjer maa ikke anbringes over hinanden, og bør Afstanden mellem den nederste og den øverste Køjes Bund og mellem denne sidstnævnte og den overliggende Dæksflade være 2 Fod. En ottende Del af Køjernes samlede Antal bør være indrettet til Sygekøjer, og Afstanden mellem den nederste og øverste Køjes Bund, og mellem denne sidstnævnte og den overliggende Dæksflade bør være 3 Fod;

1895 den nederste Køjes Bund maa være hævet 4 Tommer over Dækket. Det er derhos en Selvfølge, at Køjepladsernes Antal mindst maa være lige med Antallet af de voksne Personer, som Skibet medfører. Ved voksen Person forstaas enhver, der er 14 Aar gammel eller ældre. To Børn i Alderen mellem 1 og 14 Aar regnes lige med en voksen, og Børn under 1 Aar medregnes ikke. — Almindelige Bestemmelser. § 13. Med enhver Udvandrer skal der af Agenten oprettes skriftlig Kontrakt. Kontrakten skal foruden Oplysning om Stedet, hvorfra, og Stedet hvortil Udvandrerens skal befordres, og det Vederlag, der er erlagt eller skal erlægges for Befordringen, indeholde nøjagtig og i det enkelte gaaende Oplysning: 1) om Antallet af de Personer, som efter denne Kontrakt skulle befordres, deres fulde Navn, Alder, hidtilværende Opholdssted og Livsstilling; 2) om Vejen, Transportmidlerne og Afgangstiderne for Udvandrerens Befordring til den Havn, hvorfra Rejsen til fremmed Verdensdel skal finde Sted, om paa Dæk eller under Dæk, og om den Maade, hvorpaa der skal sørges for Udvandrerens Ophold og Underhold paa selve Rejsen, Mellestationerne og Afgangsstedet; 3) om det Rederi eller Selskab, som paatager sig Overførelsen fra Europa, og, saa vidt muligt, Navnet paa det Skib, hvorpaa den skal ske, men i alt Fald Oplysning om, hvorvidt det er Sejls eller Dampskib, om den Del af Skibet, hvor Udvandrerens skal anbringes, samt om Afgangstiden fra Europa; 4) om, og i bekræftende Fald, i hvilket Omfang den, der paatager sig Befordringen, tillige paatager sig paa Rejsen at levere Udvandrerens Kosten, der i saa Fald altid skal betinges leveret i tilberedt Stand; 5) om hvor vidt der for Befordring af Udvandrerens Effekter saavel til Afgangsstedet som derfra til den fremmede Verdensdel skal erlægges særskilt Betaling; samt 6) om hvorledes Udvandrerens Viderebefordring, i Tilfælde af at vedkommende Skib ved Ulykkestilfælde hindres i at udføre Rejsen, er sikret. Befordres Udvandrerens fra Færøerne direkte til Storbritannien for derfra at befordres videre, og Landsætningen i Storbritannien ikke sker i samme Havn, hvorfra den

endelige Indskibning skal finde Sted, skal Kon- **1895**
trakten indeholde Forpligtelse for den, der be- ^{30. Marts}
fordrer Udvandreren, til inden 12 Timer, efter at
Udvandreren Toldundersøgelse paa Landsætnings-
stedet er sluttet, eller i alt Fald med det første
sædvanlige Jærnbane tog, som afgaar derfra efter
Toldundersøgelsens Slutning, at befordre Udvan-
dreren videre til Indskibningshavnen. Bestem-
melse om, at den betingede Fragt i det hele eller
for en Del skal aftjenes ved Arbejde efter An-
komsten til den fremmede Verdensdel, gør Kon-
trakten ugyldig, og enhver paa anden Maade med
Udvandreren derom indgaaet Overenskomst er
ikke forbindende for denne og paadrager Agenten
den højeste i § 16 fastsatte Bøde. Kontrakten,
som skal være affattet i det danske Sprog og for-
synet med engelsk Oversættelse, skal, tillige med
en Genpart, af Agenten afleveres til Landfogden
eller vedkommende Sysselmand, som efter at have
forvissat sig om, at Kontrakten fyldestgør de i
denne Paragraf indeholdte Bestemmelser, tilstiller
Udvandreren Originalen, forsynet med sin Paa-
tegning. Bestemmelserne i denne Paragraf kunne
forandres, og yderligere Regler om Indholdet af
de mellem Udvandrere og Agenten afsluttede Kon-
trakter fastsættes ved kongelig Anordning. **§ 14.**
Ingen Udvandringsagent eller dennes befuldmæg-
tagede maa modtage Indskrivningspenge eller noget
Beløb under nogen som helst Betegnelse som Af-
drag paa Vederlag for forventet Befordring eller
Mellemkomst for at skaffe Udvandrere Befordring,
ej heller noget forpligtende Tilsagn om Betaling
senere i et saadant Øjemed, medmindre han sam-
tidig giver Udvandreren et skriftligt Løfte om Be-
fordring for en bestemt Betaling til bestemt
Tid og fra et bestemt Sted. **§ 15.** Har nogen
Udvandrere Klage at fremføre over Misligholdelse
af Kontrakten, bør saadant uopholdelig anmeldes
for den nærmeste danske Konsul i Udlandet. For
saa vidt Sagen ikke ved Konsulens Mægling i
Mindelighed forliges, har denne, efter at have ind-
hentet nøjagtige Oplysninger, at afgive Indberet-
ning, hvorefter Sagen afgøres af Justitsministeren
med bindende Virkning for Agenten inden Græn-
serne af den stillede Sikkerhed, af hvilken ogsaa,

1895 saafremt Afgørelsen gaar ud paa, at Erstatning skal svares af Agenten, Justitsministeriet foranstalter denne dækket, saa vidt Sikkerheden tilstrækker. Gaar Klagen ud paa, at Udvandringsagenten ikke har taget imod Udvandrere til den Tid og paa det Sted, som af ham er omkontraheret, kan den gennem Amtet indgives til Justitsministeren, der da afgør Sagen som foranført og, saafremt lovligt Forfald ikke har været til Stede, foranstalter Udvandrerne Erstatning udbetalt af den stillede Sikkerhed. **§ 16.** Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter, behandles som offentlige Politisager og straffes, for saa vidt ikke den almindelige Lovgivning medfører højere Straf, med Bøder fra 20 til 2,000 Kr., dog at Straffen for Overtrædelse af § 1 kan stige til simpelt Fængsel i 2 Maaneder eller andet Fængsel i tilsvarende Tid. Bøderne tilfalde Statskassen.

10. April **Lov (Nr. 97) om Fattigvæsenet paa Færøerne.** Kapitel I. Om Fattigvæsenets Bestyrelse og Indtægter samt om Amtsfattigkassen. **§ 1.** Hvert Sogn paa Færøerne udgør et Fattigdistrikt for sig. Thorshavns Kirkesogn bestaar af 2 Fattigdistrikter, nemlig Byen Thorshavns og Thorshavns udenbys Sogns Fattigdistrikt.¹⁾ **§ 2.** Byen Thorshavns Fattigdistrikt bestyres af et Fattigforstanderskab.²⁾ **§ 3.** De øvrige Sognes Fattigdistrikter bestyres af Kommunalforstanderskabet i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov om de færøske Landkommuners Styrelse af 28. Februar 1872 §§ 3, 15 og 17. **§ 4.** Fattigbestyrelsen skal aarlig forfatte en Forsørgelsesplan for det paafølgende Aar. Forsørgelsesplanen, der skal indeholde Oplysning om de fattiges Trang og Forfatning, deres Anbringelse, og hvad Understøttelse der bør tillægges hver enkelt, indsendes til Amtet saa betids, at den kan forelægges Lagtinget ved dets Aabning. **§ 5.** Naar Lagtinget har gennemgaaet samtlige

¹⁾ Jfr. Landkommunallov 28. Februar 1872 § 2, sidste Punktum.

²⁾ Ophævet ved Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908 § 23.

Forsørgelsesplaner, bestemmer det, hvor meget der for det kommende Aar kan tillægges hvert enkelt Fattigdistrikt af Amtsfattiggassen, i hvilken Henseende der ikke alene bliver at tage Hensyn til Størrelsen af den Fattigunderstøttelse, som de forskellige Distrikter have at udrede, men ogsaa til deres Evne til at bære de dermed forbundne Byrder. Forsørgelsesplanen tilbagesendes derefter med Underretning om, hvor stort et Beløb der er tilagt ethvert Distrikt af Amtsfattiggassen, og ledsaget af de Bemærkninger, som Lagtinget maatte finde Anledning til at fremsætte ved Planerne.

§ 6. De forskellige Fattigdistrikters Indtægter ere følgende: a) Bidrag af Amtsfattiggassen (§ 5). b) Bøder, som ved Forlig, Dom eller Øvrighedsresolution tillægges Distriktets Fattiggasse. c) De Afgifter, som i Henhold til de til enhver Tid gældende Lovbestemmelser skulle tilfalde Distriktets Fattiggasse. d) Erstatning for ydet Fattigunderstøttelse. e) Andel i de almindelige ved Paaligning tilvejsbragte Kommuneindtægter. **§ 7.** Følgende Indtægter skulle tilfalde Amtsfattiggassen: a) Renter af de Kassen tilhørende Kapitaler. b) Arveafgifter overensstemmende med¹⁾ — — — Af Embedsmænd og andre Betjente, som ansættes, det Bidrag, som er bestemt ved allerhøjeste Reskript af 3. Januar 1827, Nr. 1.²⁾ e) De Afgifter, som i Henhold til de til enhver Tid gældende Lovbestemmelser skulle tilfalde Amtsfattiggassen. f) Af Grindefangsten den Afgift, som er bestemt i Grindereglementet.³⁾ g) Bøder, som ved Forlig, Dom eller Øvrighedsresolution tillægges Amtsfattiggassen. **§ 8.** Af Amtsfattiggassens Beholdning vil 25,000 Kr. være at betragte som en urørlig Grundfond, der anbringes efter de for umyndiges Midler gældende Regler.⁴⁾ For saa vidt der i Aarets Løb ikke har været Anvendelse for Amtsfattiggassens Indtægter i Overensstemmelse med efterfølgende Paragraf, kan Lagtinget, naar det skønner, at Kassebeholdningens Størrelse tillader

1) Se Anordn. 468 af 8. November 1921.

2) Jfr. nu Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 § 841.

3) Bek. 137 af 14. Juni 1909 § 19 d.

4) Kanc. 1. August 1837, 2. Stk.

1895 det, bestemme, at indtil 500 Kr. af Overskudet
 10. April skal lægges til Grundfonden. § 9. Amtsfattig-
 kassens Indtægter skulle anvendes dels til aarlige
 Bidrag til de forskellige Fattigdistrikter (§ 5), dels
 til ekstraordinære Understøttelser til disse i sær-
 lige Tilfælde efter Lagtingets nærmere Bestem-
 melse. § 10. Rettens Betjente og andre vedkom-
 mende, hvem det paaligger at indkræve eller mod-
 tage Amtsfattigkassens Indtægter, skulle hvert
 Kvartal, enhver for sit Vedkommende, indberette
 til Kassereren, hvad der er tilfaldet Amtsfattig-
 kassen, og til ham indsende Beløbet. Kassereren
 har at drage Omsorg for de mulige Restancers
 Inddrivelse. § 11. Regnskabsaaret for Amtsfattig-
 kassen er Kalenderaaret.¹⁾ § 12. Lagtinget an-
 tager en Kasserer for Amtsfattigkassen, og med
 Hensyn til Aflæggelsen af Regnskabet, dets Revi-
 sion og Decision forholdes efter Lov af 15. April
 1854 om Færøernes Lagting.²⁾ Amtsfattigkassens
 Obligationer forsynes med Prohibitivpaategning af
 Amtmanden. Kapitel II. Om de kom-
 m u n a l e U n d e r s t ø t t e l s e s k a s s e r .³⁾ § 13.
 I hvert Sogn skal findes en kommunal Under-
 støttelseskasse, hvis Midler anvendes til Under-
 støttelse af saadanne værdige trængende i Sognet,
 som ikke nyde Fattighjælp. Til disse Kasser hen-
 lægges følgende Indtægter: a) Indtægten af de
 fattiges Tavle, som skal ombæres i Kirken paa
 Nytaarsdag, de tre store Højtider, almindelig
 Bededag, Konfirmationssøndag, Søndag efter Alle-
 helgensdag, samt paa enhver Dag, naar der er Kom-
 munion eller Bryllup. Dog ombæres Fattigtavlen
 ikke i de Kirker, hvor der i Stedet for i Henhold
 til kongelig Resolution er eller maatte blive an-
 bragt en Fattigbøsse i Forkirken.⁴⁾ b) En frivillig
 Gave fra dem, som hos Præsten bestillé Ligprædi-
 ken eller Ligtale.⁵⁾ c) Frivillige Gaver fra tiltræ-
 dende Fæstere paa Statens Fæstegods.⁶⁾ d) Frivillige
 Gaver af dem, som løse Bevilling til at lade sig

1) Ifølge Lov Nr. 76 af 12. Marts 1923 § 49.

2) Nu Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923.

3) Anordn. 41 af 25. Februar 1914 om Hjælpekasser.

4) Jfr. kgl. Resol. 10. Februar 1879.

5) Reskr. 3. Januar 1827, Punkt 4.

6) Fund. 28. August 1767 § 1.

vie af uvedkommende Præst eller uden forud- **1895**
 gaaende Lysning fra Prædikestolen.¹⁾ e) Frivillige ^{10. April}
 Gaver, til hvis Ydelse Beboerne ved passende
 Lejligheder af Præsten bør opmuntres. f) Afgifter
 og Bøder, der ved Lov ere henlagte eller henlæg-
 ges til disse Kasser eller til de ved Lov af 9. Fe-
 bruar 1883 om Ændringer i Lov om Fattigvæse-
 net paa Færøerne af 22. Marts 1855 oprettede
 Understøttelseskasser. Understøttelser af disse
 Midler betragtes i ingen Henseende som Fattig-
 hjælp.²⁾ — — — Kapitel III. Om Forsør-
 gelsespligten. § 17. Det offentlige er for-
 pligtet til at komme enhver til Hjælp, for saa
 vidt og saa længe han ikke er i Stand til at for-
 skaffe sig og sine det nødvendige til Livets Op-
 hold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, dog
 imod Erstatning af den eller dem, hvem det ifølge
 nedenstaaende Regler paahviler at forsørge eller
 understøtte den paagældende. Den, der modtager
 saadan Hjælp, er underkastet de Forpligtelser,
 som Lovene herom paabyde. § 18. Saa længe
 Ægteskabet ikke er endelig ophævet, er Manden
 pligtig til at forsørge sin Hustru, selv om de ikke
 leve sammen, og uden Hensyn til, om der be-
 staar Formuefællesskab imellem dem. § 19. For-
 ældre og hver især af dem ere forpligtede til at
 forsørge deres ægte Børn, indtil disse have fyldt
 det 18. Aar, for Døtrenes Vedkommende dog kun
 for saa vidt de ikke forinden ere indtraadte i
 Ægteskab. Samme Forpligtelse, som Forældre
 saaledes have til at forsørge deres ægte Børn, har Mo-
 deren mod sine uægte Børn; Faderen er pligtig til
 i Overensstemmelse med de hidtil gældende Reg-
 ler at yde Underholdningsbidrag til sine uægte
 Børn. § 20. Den Pligt til at yde Forsørgelse
 eller Forsørgelsesbidrag, som den ene Ægtefælle
 har over for sine ægte eller uægte Børn af andre
 Forbindelser eller over for sine Stedbørn (§ 21),
 paahviler, saa længe Ægteskabet bestaar, begge
 Ægtefæller som en af dette flydende Forpligtelse.
 § 21. Udover den i foregaaende Paragraf om-
 handlede Forsørgelsespligt paahviler det a) den

1) Anf. Fund. § 2.

2) §§ 14—16 bortfaldne ved An. 41 af 25. Febr. 1914.

1895 Mand, som gifter sig med en Enke eller en fraskilt Hustru eller en hidtil ugift Kvinde, der har Børn, at forsørge hendes i Ægteskabet indbragte Børn i samme Omfang som hans egne, uagtet Ægteskabet med Børnenes Moder ophører. b) den Kvinde, som gifter sig med en Enkemand eller en fraskilt Mand, at forsørge hans i Ægteskabet indbragte ægte Børn i samme Omfang som hendes egne, selv efter at Ægteskabet med Børnenes Fader er opløst ved den sidstes Død, men derimod ikke, naar Ægteskabet af andre Grunde ophører. **§ 22.** Den ved Ægteskabet stiftede Forpligtelse til at forsørge den anden Ægtefælles Børn af andre Forbindelser ophæver ikke den Forsørgelsespligt, som maatte paahvile Børnenes ikke i dette Ægteskab indtraadte Fader eller Moder. Som en Følge heraf vedbliver, uagtet Ægteskabet, den Forpligtelse til at udrede Bidrag til Børns Underholdning og Opdragelse, som ifølge Forlig eller Øvrighedsbestemmelse maatte paahvile den ikke i Ægteskabet indtraadte Fader eller Moder, ligesom den fulde Forsørgelsespligt træder i Virksomhed for denne, naar hin paa Ægteskab grundede Forpligtelse ophører, eller den eller de, hvem den paahviler, ere ude af Stand til at fyldestgøre den. **§ 23.** Adoptivforældre ere paa samme Maade som virkelige Forældre pligtige at forsørge deres Adoptivbørn, og saa længe nogen af dem er i Stand til at opfylde Forsørgelsespligten, kan denne ikke gøres gældende mod de virkelige Forældre. **§ 24.** Over for det offentlige ere Ægtefæller, hvis Ægteskab er ophævet ved Dom eller Skilsmissebevilling, begge forpligtede til i Trangstilfælde at forsørge samtlige de Børn, med Hensyn til hvilke de begge have Forsørgelsespligt efter Ægteskabets Ophævelse, uden Hensyn til, hvorledes Forholdet med Hensyn til Børnenes Fordeling i øvrigt maatte være ordnet imellem dem. Blicher nogen af Ægtefællerne ude af Stand til at fyldestgøre sin Forpligtelsespligt, eller kan Forpligtelsen af anden Grund ikke gøres gældende mod ham eller hende, gaar den helt over paa den anden Ægtefælle. **§ 25.** I det Tilfælde, at den forsørgelsespligtige, uden selv at være trængende til Understøttelse, ikke tilbørlig opfylder sin For-

pligtelse, bestemmer Amtmanden under Hensyn **1895**
 til den forpligtedes Kaar og andre Omstændig- 10. April
 heder, der herved egne sig til at tages i Betragt-
 ning, hvad der skal ydes til de paagældendes For-
 sørgelse. Anker over Amtmandens Ansættelse af-
 gøres af Justitsministeren. Inddrivelse og Afso-
 ning af Underholdningsbidragene sker efter de for
 Inddrivelse og Afsoning af Faderens Underhold-
 ningsbidrag til uægte Børn gældende Regler.
§ 26. Den Hjælp, der af det offentlige ydes til
 en trængende, for hvis Vedkommende en anden
 ifølge de foregaaende Paragrafer er pligtig til at
 yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, betragtes
 som oppebaaren af denne selv og medfører for
 ham de med Modtagelsen af Fattighjælp forbundne
 Virkninger, for saa vidt han ikke er i Stand til
 at opfylde de ham paahvilende Forpligtelser over
 for det offentlige eller modvillig har unddraget sig
 sin Forsørgelsespligt. Ingen Overenskomst, hvor-
 ved den af de foregaaende Paragrafer flydende
 Forsørgelsespligt helt eller delvis er overført paa
 en anden, eller hvorved en Forsøger helt eller
 delvis har fraskrevet sig Forsørgelsesretten, kan
 lige over for det offentlige frigøre den efter Loven
 forpligtede. **§ 27.** Den Omstændighed, at en
 Persons Forsørgelse overensstemmende med de i
 de foregaaende Paragraffer indeholdte Regler enten
 ganske eller til Dels paahviler en anden Person,
 fritager ikke det vedkommende Fattigvæsen fra at
 udrede den fornødne Hjælp. **§ 28.** Saa længe
 en Hustru, der har særegne Midler eller Indtæg-
 ter, ikke er endelig skilt fra sin Mand, kan det,
 naar Manden falder Fattigvæsenet til Byrde, paa-
 lægges hende at yde Bidrag til hans Underhold.
 Bestemmelsen om, hvor vidt det skal paalægges
 hende at yde et saadant Bidrag, hvor meget hun
 skal yde, og hvorledes Bidraget skal erlægges,
 træffes af Overøvrigheden paa det Sted, hvor hun
 har sit Ophold. **§ 29.** Bidraget, som Hustruen
 i Henhold til foranstaaende Paragraf skal udrede,
 kan efter vedkommende Fattigvæsens Begæring
 inddrives ved Udpantning, men kan derimod ikke
 fordres afsonet. **§ 30.**¹⁾ Paadrager et Tyende

¹⁾ Jfr. Tyendelov 16. Februar 1856 §§ 31—34.

1895 sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, ere
 10. April Omkostningerne ved dets Helbredelse Husbonden
 uvedkommende. Paafores der Tyendet en Legems-
 skade eller en anden Sygdom som Følge af util-
 børligt Forhold fra Husbondens Side, saasom
 naar han paalægger det overanstrengende eller
 noget med særegen Fare forbundet usædvanligt
 Arbejde, har han helt at bekoste dets Helbredelse.
 Dersom et Tyende bliver sygt i Tjenestetiden,
 uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt For-
 hold fra Husbondens eller Tyendets egen Side,
 paahviler det Husbonden, indtil Tyendeforholdet
 efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund op-
 hører — dog ikke for et længere Tidsrum end til
 den første almindelige Fardag, der indtræffer over
 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget
 sin Begyndelse, og i intet Tilfælde udover et
 Tidsrum af 6 Maaneder — at udrede den tilsagte
 Løn, samt endvidere Kost og Logis, for saa vidt
 og saa længe Tyendet forbliver i Husbondens Hus,
 og i andet Fald Kostpenge, dog ikke for et læn-
 gere Tidsrum end 8 Uger. Kostpengene, der
 bortfalde for den Tid, Tyendet maatte være ind-
 lagt paa et Sygehus eller en lignende Anstalt uden
 Betaling for almindelig Kur og Pleje, bestemmes
 efter de i § 13 i Tyendelov for Færøerne af 16.
 Februar 1856 indeholdte Regler. De Husbonden
 saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i
 Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Tyendet falder
 samme til Byrde, begrænses eller bortfalde ved
 Overenskomst mellem Husbond og Tyende. I
 Forholdet mellem Fattigvæsenet og Husbonden
 fastsættes Størrelsen af Kostpengene i Mangel af
 mindelig Overenskomst af Stedets Overøvrighed
 efter de ovennævnte Regler. Saafremt Husbonden vil
 gøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstat-
 ning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjeneste-
 tyendes Kur og Pleje maatte andrage udover,
 hvad der paahviler ham selv at udrede, har
 han straks, efter at den syge er bleven tagen un-
 der Lægebehandling, at gøre Anmeldelse om Syg-
 dommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I
 modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatnings-
 pligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker. **§ 31.**
 Med Hensyn til Læremesterens Forpligtelse til at

yde Sygehjælp m. v. til Lærlingen har det sit **1895**
 Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Lær- 10. April
 lingeforholdet af 30. Marts 1889 § 11.¹⁾ Lige-
 ledes skal det have sit Forblivende ved de i Sø-
 lov 1. April 1892, jfr. Anordning 4. November
 1892,²⁾ givne Bestemmelser om Rederens Forplig-
 telse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibsmand-
 skabet, hvilken Forpligtelse ikke i Forhold til
 Fattigvæsenet kan bortfalde ved en Overenskomst
 imellem de paagældende. Kapitel IV. Om
 Forsørgelsesstedet. § 32. Den til Fat-
 tighjælp trængende har Forsørgelsesret i det Fat-
 tigdistrikt, i hvilket det oplyses, at han efter op-
 naaet 18 Aars Alder senest har haft 5 Aars uaf-
 brudt fast Ophold uden i den Tid at have nydt
 Fattighjælp; har han samtidig haft Hjemsted i
 flere Distrikter, betragtes han, som om han kun
 havde haft fast Ophold paa Hovedhjemstedet.
 Ved Beregningen af den Tid, i hvilken Tjeneste-
 tyendet ved fortsat Ophold erhverver Forsørgelses-
 ret i et Fattigdistrikt, skal, naar Tjenesteforholdet
 er stiftet fra en Skiftetid til en anden (§ 11 i
 Tyendelov for Færøerne af 16. Februar 1856), og
 Tyendet overgaar fra en Tjeneste til en anden,
 den Omstændighed, at Tjenesten forlades højst
 14 Dage forinden den bestemte Skiftedag eller
 tiltrædes højst 14 Dage efter samme, ikke komme
 i Betragtning, hvorimod Opholdet regnes fra den
 ene Skiftetid til den anden. Erhvervelse af For-
 sørgelsesret i et Fattigdistrikt skal dog ikke kunne
 begrundes ved et Ophold, som skyldes Militær-
 tjeneste, Indlæggelse paa en Sindssygeanstalt,
 Abnormanstalt eller lignende Anstalt, eller ved
 Indsættelse i en Straffeanstalt, Arrest eller deslige.
 Saadant Ophold afbryder paa den anden Side ikke
 Erhvervelse af Forsørgelsesret i det Fattigdistrikt,
 hvori vedkommende umiddelbart forinden havde
 fast Ophold, hvorimod Erhvervelsen i det paa-
 gældende Tidsrum betragtes som hvilende, for saa
 vidt han ikke samtidig har haft et deraf uafhæn-

1) Se nu Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 § 12, hvorefter Me-
 steren skal paase, at Lærlingen er Medlem af en aner-
 kendt Sygekasse og betaler Omkostningerne derved.

2) Nu Sømandsloven Nr. 281 af 1. Mai 1923.

1895 10. April gigt Hjemsted i et Fattigdistrikt; er dette Tilfældet, betragtes dette Fattigdistrikt som hans Hovedhjemsted. § 33. Kan der ikke paavises noget Fattigdistrikt, som er forpligtet til ifølge Reglerne i den foregaaende Paragraf at forsørge en trængende, bliver denne at forsørge af det Fattigdistrikt, der efter denne Lovs Bestemmelser er at anse som hans Fødested. — — — § 34. Ægte Børn blive at anse som fødte i det Fattigdistrikt, hvor Forældrene paa den Tid, da Barnet fødtes, havde et til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold, jfr. § 32, eller, saafremt de intet saadant Ophold havde, eller dette ikke kan udfindes, i det Fattigdistrikt, hvor de til samme Tid vare forsørgelsesberettigede. § 35. Som uægte Børns Fødested anses det Fattigdistrikt, hvor Moderen Timaanedersdagen før sin Nedkomst havde et til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold, jfr. § 32, eller, saafremt hun intet saadant Ophold havde, eller dette ikke kan udfindes, det Fattigdistrikt, hvor hun ved sin Nedkomst var forsørgelsesberettiget. Ved Maaneder forstaas Kalendermaaneder. § 36. Dersom Forældrene paa Barnets Fødselstid eller Moderen til et uægte Barn Timaanedersdagen før Fødslen nyde Fattigunderstøttelse udenfor deres Forsørgelsessted, betragtes Barnet som født paa Forsørgelsesstedet. § 37. Vedkommende Præst har i den første Uge i hvert Kvartal om alle de til ham i det forløbne Kvartal anmeldte Fødsler at gøre Indberetning til Fattigbestyrelsen. Denne har da, saafremt det Fattigdistrikt, hvor Barnet er født, efter de i §§ 34—36 givne Bestemmelser ikke skal betragtes som Fødedistrikt, efter anstillet nærmere Undersøgelse uden Ophold at meddele Fattigbestyrelsen i det Fattigdistrikt, hvor Barnet skal betragtes som født, Underretning om Fødselen, og efter at sidstnævnte Bestyrelse har erkendt Barnets Fødestedetsret, eller denne i fornødent Fald er fastsat ved højere Øvrigheds Kendelse, skal der om Sagens Udfald gøres Bemærkning i begge Fattigdistrikters Kirkebøger. Kan et saadant Fattigdistrikt ikke paavises, skal der ogsaa herom gøres fornøden Bemærkning i det virkelige Fødedistrikts Kirkebøger, efter at der er erhvervet Overøvrig-

hedens Resolution paa, at Barnet ikke har Føde- **1895**
hjemstedsret i bemeldte Fattigdistrikt. Er der in- 10. April
gen Bemærkning sket i Kirkebøgerne, skal
Barnet anses at have Fødehjemstedsret i det Fat-
tigdistrikt, hvor det er født, indtil andet bevises.
Udviser vedkommende Præst Forsømmelse eller
Skødesløshed med Hensyn til Iagttagelsen af de
ham ifølge nærværende Paragraf paahvilende
Pligter, bliver han af Ministeren for Kirke- og
Undervisningsvæsenet at anse med en Bøde af indtil
200 Kr., der tilfalder den kommunale Understøt-
telseskasse i det Fattigdistrikt, i hvilket Fødselen
har fundet Sted. § 38. Gifte Koner blive altid,
om de endog opholde sig paa et andet Sted, at
forsørge af det Fattigdistrikt, i hvilket Manden
er forsørgelsesberettiget, selv om Separation fra
Bord og Seng er bevilget de paagældende. En
Enke eller fraskilt Kone beholder det Forsørgel-
sessted, hun havde ved Mandens Død, eller da
Ægteskabet opløstes ved Skilsmisse, indtil hun
selv derefter vinder Forsørgelsesret andetsteds.
Ægte Børn under 18 Aar er forsørgelsesberettigede
paa det Sted, hvor deres Forældre eller den længst-
levende af disse har eller ved Døden havde
Forsørgelsesret. Stedbørn ere indtil det fyldte 18.
Aar forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor
Stedfaderen eller Stedmoderen, som er forpligtet
til at forsørge dem, har eller ved Døden havde
Forsørgelsesret. Uægte Børn og Børn, der for-
blive hos en fraskilt Kone, ere indtil det fyldte
18. Aar forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor
Moderen har eller ved Døden havde Forsørgelses-
ret. Adoptivbørn under 18 Aar ere forsørgelses-
berettigede paa det Sted, hvor Adoptanten har
eller ved Døden havde Forsørgelsesret. Naar en
Kvinde, der har Børn, hvis Forsørgelse paahviler
hende, gifter sig med en anden end Børnenes
Fader, beholde disse uanset Ægteskabet indtil
deres fyldte 18. Aar Moderens tidligere Forsørgel-
seshjem, saafremt hun i det sidste Aar før Ægte-
skabet har modtaget Fattighjælp. § 39. Ud-
lændinge, der opholde sig paa Færøerne, vinde
kun Forsørgelsesret her, naar de erholde dansk
Indfødsret, i hvilket Tilfælde de betragtes som
forsørgelsesberettigede i det Fattigdistrikt, hvor de

1895 paa det Tidspunkt, da de opnaaede Indfødsret, 10. April efter de almindelige for indfødte gældende Regler vilde have været forsørgelsesberettigede; til Erhvervelse af nyt Forsørgelseshjem medregnes det forud for det ovennævnte Tidspunkt liggende Ophold. De Personer, som ifølge Art. XIX i Fredstraktaten af 30. Oktober 1864 have bevaret deres Indfødsret, erhverve Forsørgelsesret paa Færøerne ifølge Reglerne i denne Lovs §§ 32 og 38, samt de Bestemmelser, som for disse Personers Vedkommende ved Traktat vedtages. De i Lovene om Udstedelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser af 9. Marts 1872 § 4 og 24. Juli 1880 § 2 omhandlede Udgifter blive kun at afholde af Statskassen, saafremt den paagældende ikke paa den Tid, da der bliver Spørgsmaal om at yde Fattighjælp, har erhvervet Forsørgelsesret i en Kommune her i Landet i Overensstemmelse med de gældende, deriblandt foranstaaende Bestemmelser. Udenlandske Kvinder, der indgaa Ægteskab med danske indfødte, vinde herved Forsørgelsesret efter de samme Regler som indfødte Hustruer. Foranstaaende Regel skal ikke være til Hinder for, at der ved traktatmæssige Bestemmelser under Forudsætning af Gensidighed indrømmes et fremmed Lands Undersaatter Adgang til at vinde Forsørgelsesret her i Landet lige med indfødte. § 40. Indfødte, der ere blevne Statsborgere i et fremmed Land, tabe, for saa vidt og saa længe de ifølge Lovgivningen ikke kunne udøve de til Indfødsret knyttede Rettigheder, ogsaa deres Forsørgelsesret paa Færøerne. Naar de paa ny indtræde i disse Rettigheder, blive de at anse forsørgelsesberettigede i det Fattigdistrikt, hvor de forinden deres Erhvervelse af Statsborgerret i det fremmede Land senest havde Forsørgelseshjem, indtil de efter de almindelige Regler have erhvervet et nyt Forsørgelseshjem. § 41. Alle Spørgsmaal om trængendes Forsørgelsessted afgøres fra den 1. Januar 1896 at regne efter denne Lovs Regler. § 42. Er der intet Fattigdistrikt, der i Medfør af de i dette Kapitel indeholdte Regler kan anses for den trængendes Forsørgelsessted, skal han forsørges af det Distrikt, hvori han befindes trængende til offentlig Understøttelse, eller, for saa

vidt der for hans Vedkommende paahviler nogen anden fuld Forsørgelsespligt, da af det Distrikt, hvor Forsørgeren har Ophold; men i saadanne Tilfælde blive Omkostningerne ved Forsørgelsen efter at være godkendte af Amtmanden at godtgøre af Amtsfattiggassen. For saa vidt der fra Udlandet stilles Forlangende om Modtagelse til Forsørgelse i Danmark af en trængende, der intet Forsørgelsessted har i nogen dansk Kommune eller noget færøsk Fattigdistrikt, og dette Forlangende af Indenrigsministeren skønnes at maatte imødekommes, og vedkommende trængende efter Overenskomst mellem Indenrigsministeren og Justitsministeren henvises til Forsørgelse i et Fattigdistrikt paa Færøerne, skulle de ved Forsørgelsen foranledigede Udgifter erstattes Distriktet af Statskassen.

Kapitel V. Om Forsørgelsesmaaden. § 43. De fattige forsørges enten ved Understøttelse i Hjemmet eller Anbringelse i Pleje hos private eller ved Optagelse i Forsørgelsesanstalter. Det skal herefter med den i Stykke 3¹⁾ nævnte Undtagelse være forbudt at forsørge fattige ved at lade dem gaa paa Omgang i Fattigdistriktet saavel som at sætte fattiges Modtagelse til Pleje og Forsørgelse til offentlig Licitation selv mellem Distriktets Beboere. Saa længe der ikke findes Forsørgelsesanstalter paa Færøerne, kan Forsørgelse af fattige, som det paa Grund af Drikfældighed, Ufordragelighed, Lyst til Omflakken eller andre lignende Aarsager ikke er muligt at faa anbragt i fast Pleje, dog undtagelsesvis, naar Overøvrigheden dertil giver sit Samtykke, ske ved, at de gaa paa Omgang mellem Distriktets Skatteydere i Forhold til den dem paalignede Kommuneskat.

§ 44. Fattigbestyrelsen har at drage Omsorg for, at de trængende ikke savne det nødvendige til Livets Ophold eller tilbørlig Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men iøvrigt bestemmer den, hvorledes Forsørgelsen af hver enkelt fattig skal finde Sted. Fattigbestyrelsen kan til Hjælp ved Tilsynet udnævne nogle dertil skikkede og villige Mænd og Kvinder. Der udnævnes saa mange, som Fattigbestyrelsen

1) 3. Punktum.

1895 efter Fattigdistriktets Størrelse og de fattiges Antal
10. April anser for nødvendigt. Deres Opgave, der nærmere
kan bestemmes ved en af Fattigbestyrelsen udfær-
diget Instruks, skal være jævnlig at tilse de fat-
tige, særlig de gamle eller svagelige, og for saa
vidt angaar dem, der understøttes i Hjemmet, at
føre Tilsyn med, hvorledes de anvende den ydede
Understøttelse og forsørge og opdrage deres Børn,
samt hvorledes deres Forhold i det hele ere. Om
forefundne Mangler have de at gøre Indberetning til
Fattigbestyrelsen, ledsaget af Forslag til disses Af-
hjælpning, ligesom de, naar der fremkommer Begæ-
ring om Fattighjælp, eller de paa anden Maade blive
vidende om, at nogen indenfor det dem anviste
Distrikt trænger til Hjælp, have at bistaa Fattig-
bestyrelsen med Forholdenes Undersøgelse og ved
Bestemmelsen af, hvad og hvor meget der bør
ydes. Den, der efter sit Forhold ikke egner sig
til Understøttelse i Hjemmet, kan af Fattigvæse-
net henvises til at modtage Hjælpen i en Forsør-
gelsesanstalt (Fattighus, Fattiggaard eller Arbejds-
anstalt), naar saadanne maatte blive tilvejebragte
paa Færøerne. Ægtefolk, som indsættes til For-
sørgelse paa saadanne Anstalter, maa, forudsat at
de føre et hæderligt Liv, i Reglen ikke skilles ad
og da kun for kortere Tid, medmindre det ønskes
af nogen af Parterne. Fattigbestyrelsen kan efter
Lægens Anbefaling indlægge enhver, som i Syg-
domstilfælde trænger til Hjælp, paa Færø Amts
Hospital i Thorshavn eller de Sygehuse, som se-
nere maatte blive oprettede paa Færøerne. § 45.
Børn, der ikke forsørges i Forbindelse med deres
Forældre, skulle anbringes i Pleje hos paalidelige
Plejeforældre og tilses saavel af Fattigbestyrelsen
og dens Medhjælpere som af Sundhedskommis-
sionen. Efter deres Udskrivning af Skolen sættes
de under almindelige Forhold i fast Tjeneste eller
Lære, men forblive staaende under Fattigbestyrel-
sens Tilsyn og Myndighed, indtil de have fyldt
deres 18. Aar. § 46. Fattigbestyrelserne ere
med Hensyn til Maaden, hvorpaa de fattiges For-
sørgelse sker, underkastet Tilsyn af Overøvrigheds-
den. For saa vidt der paa Færøerne maatte blive
oprettet Fattig- og Arbejdsanstalter, skal i det
mindste en Del af enhver saadan Anstalt særlig

være indrettet paa at modtage Personer, der ved **1895**
Uforligelighed, Dovenskab, Drikfældighed eller **10. April**
anden Uorden give Forstyrrelser og slet Eksempel.
Indtil en saadan Anstalt maatte blive oprettet, kan
Fattigbestyrelsen anbringe saadanne trængende
i afsides liggende Bygder under streng Opsigt.
For enhver Forsørgelsesanstalt skal der udfærdi-
ges et Reglement, der approberes af Justitsmini-
steriet, og hvori indeholdes de fornødne Bestem-
melser om Anstaltens Belæggelse og Benyttelse,
om dens Bestyrelse og Bestyrelsens Myndighed
over for Lemmerne, om disses Rettigheder, For-
pligtelser og Forplejning, om disciplinære Straffe
m. m. Kapitel VI. Om Fattigvæsenets
nets Myndighed og om Fattigunders-
støttelsens Virkning paa den træn-
gendes retslige Stilling m. m. **§ 47.**
Den Understøttelse, som en Person efter sit fyldte
18. Aar har oppebaaret af Fattigvæsenet, kan dette
fordre erstattet saavel af ham selv i hans levende
Live som i hans Dødsbo. Dog skal den Fattig-
væsenet her tillagte Erstatningsfordring ikkun
kunne gøres gældende i paagældendes levende
Live, saafremt det af Fattigbestyrelsen paa hans
Opholdssted skønnes, at han har Evne til at ud-
rede Erstatningen uden selv at komme til at
mangle det fornødne til eget Underhold eller Op-
fyldelse af den ham paahvilende Forsørgelsespligt.
Ligeledes skal Retten til at fordre Erstatning i
den understøttedes Dødsbo, for saa vidt han efter-
lader sig Enke eller Børn, over for hvilke der paa-
hviler ham fuld Forsørgelsespligt, være betinget af,
at der efter Skifterettens Skøn ikke derved berøves
Enken eller Børnene det fornødne til deres Un-
derhold. Fattigvæsenets og Skifterettens Skøn i
ovennævnte Henseende kan indankes til Over-
øvrighedens Afgørelse. Den Understøttelse, der
af Fattigvæsenet er ydet et forældrelost Barn, som
dør, forinden det har fyldt sit 18. Aar, skal Fat-
tigvæsenet være berettiget til at søge erstattet i
den paagældendes Dødsbo. **§ 48.** Naar en Per-
son, der tidligere har modtaget Fattighjælp, ikke
i de sidst forløbne 3¹⁾) Regnskabsaar har modtaget

1) Ændret ved Lov Nr. 165 af 15. April 1930.

1895 saadan Hjælp til sig selv eller dem, hvis Forsør-
10. April gelse helt eller delvis paahviler ham, skal den
Understøttelse, han i sin Tid har modtaget, paa
hans derom fremsatte Begæring eftergives ham,
saafremt han ikke ved Dom er funden skyldig
i en i den offentlige Mening vanærende Handling,
for hvilken han ikke har erholdt Æresoprejsning, eller
er under Tiltale for en saadan Handling, og det
derhos ikke af Fattigbestyrelsen paa hans Opholds-
sted skønnes, at han har Evne til at tilbagebetale
Understøttelsen uden selv at komme til at mangle
det fornødne til eget Underhold eller Opfyldelsen
af den ham paahvilende Forsørgelsespligt. Efter-
givelse kan finde Sted, naar den paagældende ikke
har modtaget Fattighjælp i Løbet af det sidste
Aar.¹⁾ § 49. Fattigvæsenets Erstatningskrav staaer
tilbage for enhver den paagældende trængende
paahvilende Gæld, for saa vidt denne hidrører fra
Forpligtelser, der ere paadragne før Understøttel-
sens Ydelse. § 50. Fattigvæsenet er berettiget
til, naar vedvarende Fattigunderstøttelse er ydet,
at registrere den understøttedes Ejendele samt lade
den foretagne Registreringsforretning tinglæse med
den Virkning, at de senere af Ejeren uden Fattig-
væsenets Samtykke foretagne Dispositioner over
det registrerede ere ugyldige i Forhold til Fattig-
væsenet. For Tinglæsningen erlægges intet Gebyr.
§ 51. Enhver, der nyder Fattigunderstøttelse,
staaer, saa længe Hjælpen varer, under Fattigvæse-
nets Tilsyn. Den trængende, som anbringes i en
Fattiggaard eller Arbejdsanstalt, er forpligtet til at
udføre ethvert til hans Evner og Kræfter svarende
Arbejde udenfor Anstalten, som paalægges af
Anstaltens Bestyrelse, uden Vederlag; dog kan
han ikke udlejes til Arbejde for private mod sin
Vilje. Ingen trængende kan vægre sig ved at lade
sig forsørge udenfor den forsørgelsespligtige Kom-
munes Grænser ved dennes Foranstaltning. Væg-

¹⁾ Ifølge § 2 i Lov Nr. 43 af 25. Februar 1916 kan Kommunalbestyrelserne uanset denne Bestemmelse eftergive al Fattighjælp, som forinden denne Lovs Ikrafttræden er ydet til blinde under de i § 1, næstsidste Stykke, fastsatte Vilkaar. Naar saadan Eftergivelse har fundet Sted, skal blinde have Adgang til Alderdomsunderstøttelse, uanset Bestemmelsen i § 2 d. i Lov af 13. Marts 1908.

rer den trængende sig ved at lade sig anbringe **1895**
i en Forsørgelsesanstalt, kan Fattigbestyrelsen for 10. April
lange Politiets Bistand til hans Anbringelse der.
Ingen trængende maa uden Fattigbestyrelsens
Samtykke forlade den Forsørgelsesanstalt, hvor
han er anbragt. § 52. Ethvert Steds Fattigvæsen
har at føre nøje Tilsyn med, hvorledes Forældre,
der nyde vedvarende Fattigunderstøttelse udenfor
Forsørgelsesanstalter, opdrage deres Børn, og naar
de, uagtet given Paamindelse, ikke forsvarligen
forsørge eller behandle Børnene, eller naar de ved-
blivende unddrage dem den lovbefalede Under-
visning eller holde Børnene til Betleri eller ikke
afholde dem derfra, bør Børnene efter dertil fra
Overøvrigheden erhvervet Bemyndigelse tages fra
Forældrene og anbringes andetsteds paa for-
svarlig Maade. § 53. For Forseelser, som stride
mod Orden og Sædelighed, saasom Overhørighed
og Trodsighed mod foresatte, Drukkenskab, Ufor-
ligelighed, Modvillighed til Arbejde og Bortgang
fra anvist Arbejde eller Opholdssted uden dertil
erhvervet Tilladelse, Bortgang uden Tilladelse fra
den Arbejds- eller Forsørgelses-Anstalt, hvor ved-
kommende er anbragt, for skødesløs Omgang med
eller Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele,
samt for anden offentlig eller huslig Udyd og
Uorden kan Fattigbestyrelsen paa det Sted, hvor
de Personer, som nyde offentlig Fattighjælp og
have forset sig, have Ophold, med Samtykke i
hvert enkelt Tilfælde af Landfogden, ikende dem
Straf af Hensættelse i Fængsel eller til Tvangs-
arbejde, dog ikke udover et Tidsrum af 6 Maa-
neder. For Tvangsarbejdsanstalternes Vedkom-
mende kan Justitsministeren indvilge i, at der i
Reglementerne for disse optages Bestemmelser om,
at Anstaltens Bestyrelse, efter dertil af Stedets
Politimester i hvert enkelt Tilfælde meddelt Sam-
tykke, for grovere Uordener kan ikende Lemmerne
Cellestraf, dog ikke for længere Tid end højst 2
Maaneder, at denne Straf efter Omstændighederne
kan skærpes ved Forbrydelse af Overarbejdspenge
eller Nægtelse af at anvende disse eller ved Ude-
lukkelse fra Arbejde, dette sidste dog kun for en
Tid af højst 14 Dage, samt at Anlæggelse af
Spændetroje kan bringes til Anvendelse under de i

1895 Arrestreglementet af 7. Maj 1846 Litr. B § 12 angivne Betingelser paa Lemmer, hvem Cellestraf er ikendt. § 54.¹⁾ — — — Kapitel VII. Om Forholdet mellem Distrikterne med Hensyn til Fattigunderstøttelsens Udredelse, Tilbagebetaling m. v. § 55. Det Fattigdistrikt, hvori en Person bliver trængende til offentlig Understøttelse, skal, om det end ikke paa hviler det endelig at afholde de dertil medgaaende Udgifter, være pligtigt til at forsørge ham saa længe, indtil det enten ved Anerkendelse af vedkommende Fattigbestyrelse, eller i fornødent Fald ved højere Myndigheds Afgørelse, er bestemt, hvilket Distrikt der vil have at overtage Forsørgelsen. Fattigbestyrelsen skal drage Omsorg for, at den trængende, naar han begærer Understøttelse, som er Genstand for Refusion, straks afhøres om: a) Navn, Alder og Fødested, samt for gifte Personers og Enkers Vedkommende Vielsesdag og Vielsessted. b) i hvilke Fattigdistrikter han siden sit fyldte 18. Aar har haft Ophold og hvor længe i hvert af disse. c) om han tilforn har faaet Understøttelse af Fattigvæsenet og i hvilke Distrikter. d) hans Trang og Aarsagen hertil. Den stedfundne Afhøring, hvori optages de øvrige Oplysninger, der maatte være af Betydning for Udfindelsen af hans Forsørgelsehjem, skal straks nedskrives, dateres og forsynes med Underskrift saavel af den, der har optaget samme, som ogsaa saa vidt muligt af den trængende selv, der derhos tillige skal affordres de Legitimationspapirer, hvoraf han maatte være i Besiddelse. Undladelse af den befalede Afhøring medfører Fortabelse af Retten til at fordrø Erstatning for den ydede Understøttelse, for saa vidt Fattigbestyrelsen ikke paa anden fyldestgørende Maade kan godtgøre, at den paagældende var trængende til Fattighjælp. Det tilkommer det Distrikts Fattigbestyrelse, hvor en trængende opholder sig, at tage Bestemmelse om Understøttelsesmaaden og Størrelsen af den Understøttelse, der skal tildeles ham, uden Hensyn til om Udgifterne endelig skulle afholdes af dette

¹⁾ Ophævet ved § 10 i Anordning af 15. Maj 1925 om Ægteskab.

Distrikt eller ikke. **§ 56.** Genstand for Erstatning er enhver Understøttelse, der indenfor de for Ydelse af Fattighjælp dragne Grænser og under Iagttagelse af Forskrifterne i den foregaaende Paragraf er ydet af et Fattigdistrikt til en ikke sammesteds forsørgelsesberettiget Person. Herfra undtages dog: a) Udgifter til Læge og Jordemoder samt Begravelsesomkostninger. b) enhver Understøttelse, som har bestaaet i en Ydelse, der som Genstand for Pligtarbejde eller af andre Grunde ikke behøver at medføre Udbetaling af Distriktets Fattigkasse, f. Eks. Befordring til og Budsendelse efter Læge og Jordemoder, afsindiges Bevogtning m. m. c) de til Brevveksling i Fattigsager medgaaende Udgifter. De under a, b og c nævnte Understøttelser betragtes i Forhold til den understøttede overhovedet ikke som Fattighjælp. Ved Begravelser, der ske for Fattigvæsenets Regning, og ved Daab af Børn, der ere eller hvis Forældre ere under Fattigvæsenets Forsørgelse, erlægges ingen Betaling til Præsten, Kirkebetjentene eller Kirken. **§ 57.** Af de Omkostninger, der i Medfør af foregaaende Paragraf ere Genstand for Refusion, kunne tre Fjerdedele forlanges godtgjorte af det forsørgelsespligtige Fattigdistrikt.¹⁾ Har Understøttelsen bestaaet i Naturalydelse, og Enighed ikke er opnaaet mellem de interesserede Fattigdistrikter om disses Værdi, bestemmes den af Amtmanden, der ligeledes har at afgøre ethvert Spørgsmaal, der maatte opstaa om, hvor vidt en ydet Understøttelse har været nødvendig, og om de anvendte Omkostninger kunne anses for passende. **§ 58.** I ethvert Tilfælde, hvor et Fattigdistrikt vil kræve Erstatning af et andet for ydet Understøttelse, paahviler det Fattigbestyrelsen, under Erstatningskravets Fortabelse uden Ophold at anstille den fornødne Undersøgelse til at udfinde det erstatningspligtige Distrikt og ufortøvet meddele dettes Fattigbestyrelse Underretning om det indtrufne Trangtilfælde og de i denne Anledning iværksatte Foranstaltninger samt at andrage paa Erstatning af de til Understøttelsen medgaaende Omkostninger, saavel som efter

¹⁾ Jfr. Indm. Skr. 4. Februar 1899.

1895
10. April

1895 Omstændighederne paa den trængendes Modtagelse, saa snart hans Hjemsendelse kan finde Sted. Meddelelsen skal være ledsaget af den i § 55 ommeldte Afhøring samt af de tilstedeværende Legitimationspapirer eller bekræftede Afskrifter af samme. **§ 59.** Det Fattigdistrikt, til hvilket det i den foregaaende Paragraf ommeldte Andragende rettes, har snarest muligt at besvare samme. Afgives der ikke inden 4 Uger efter Andragendets Modtagelse et fyldestgørende Svar, har Distriktet, for saa vidt det har Forsørgelsespligten, fortabt enhver Indsigelse mod den ydede Understøttelse, og kan i de Tilfælde, hvor der er stillet Forlangende om den trængendes Modtagelse, og hvor denne er bleven opholdt ved Undladelsen af at svare i rette Tid, efter Omstændighederne tilpligtes at erstatte det Distrikt, hvorfra Andragendet er kommet, dets Udgifter med disses fulde Beløb for det Tidsrum, hvor Hjemsendelsen saaledes er bleven opholdt. Bliver Svaret benægtende, paahviler det det sidstnævnte Fattigdistrikt ufortøvet at foretage de videre fornødne Skridt til det erstatningspligtige Distrikts Udfindelse og Omkostningernes Erstatning. **§ 60.** I det seneste 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket en Understøttelse er ydet, bliver Regning over de medgaaede Omkostninger at tilstille det erstatningspligtige Fattigdistrikt, for saa vidt dette til den Tid har kunnet udfindes, og Omkostningerne have kunnet opgøres. Tilsidesættelse af denne Forskrift har Tabet af Fordringen paa Omkostningernes Erstatning til Følge, og skal saavel i dette som i de i §§ 55, 58 og 59 omhandlede Tilfælde vedkommende Fattigbestyrelse eller de af dens Medlemmer, hvem det Distriktet paaforte Tab særlig maa tilregnes, holde det skadesløst derfor. Paa Regningen bliver de enkelte Udgifter saa vidt muligt hver især at angive, medmindre den trængende har været indlagt paa et offentligt Sygehus eller en anden Anstalt, for hvis Afbenyttelse der er fastsat en bestemt Betaling, i hvilket Tilfælde denne uden Eftervisning af de enkelte Udgifter kan lægges til Grund for Erstatningskravet. **§ 61.** Om der end er Personer, som paa Grund af Familie- og deslige Forhold (jfr. Kap. III) ere pligtige til at for-

sørge den, der udenfor sit Forsørgelseshjem bliver trængende til offentlig Understøttelse, kan dog det Fattigdistrikt, der foreløbig maa komme ham til Hjælp, med Hensyn til hans Modtagelse og Erstatning for de anvendte Bekostninger holde sig til det Distrikt, hvori han er forsørgelsesberettiget, og dette vil derefter have at søge Erstatning hos vedkommende. § 62. Naar der ikke paa anden Maade kan tilvejebringes Bevis for de faktiske Omstændigheder, hvorpaa Afgørelsen af Spørgsmaalet om en trængendes Forsørgelsessted beror, bliver den paagældendes Udsagn i saa Henseende at anse som bevisende, saafremt det er fuldkomment bestemt samt saa fuldstændigt og nøjagtigt, at det kan antages, at han har tilforladelig Kundskab derom, og der heller ikke er andre Omstændigheder forhaanden, som svække Troværdigheden af hans Forklaring, hvilken i øvrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bør være afgiven til et Politiforhør under Eds Tilbud. § 63. Opholds- og Forsørgelsesdistriktet have lige Adgang til at fordre den, der modtager Fattigunderstøttelse, hjemsendt til dette. For enlig stillede Personer, der ikke have fast Erhverv og ikke samleve med nære Slægtninge som Forældre, Børn, Søskende eller med lige saa nær besvogrede, saavel som for Udlændinge og for tilrejsende samt for Personer, der i Løbet af det sidste Aar have været straffede for Løsgængereri eller Betleri, skal det være tilstrækkeligt til at begrunde Hjemsendelsen, at de modtage offentlig Fattigunderstøttelse. Iøvrigt skal Fattigvæsenets Ret til at forlange Hjemsendelsen iværksat være betinget af, at Understøttelsen udgør en væsentlig Del af, hvad der medgaar til den trængendes Fornødenheder, at den i Løbet af de 2 sidste Aar, før Spørgsmaalet om Hjemsendelsen rejses, har udstrakt sig over et Tidsrum af mindst 6 Maaneder, eller at der er Grund til at antage, at den vil være vedvarende for et saa langt Tidsrum, samt at Hjemsendelsen kan ske uden væsentlig at forringe den trængendes Adgang til at skabe sig selvstændigt Erhverv. Naar Ægtefolk, hvis Ægteskab ikke er endelig ophævet, leve adskilte fra hinanden, skal den Understøttelse, der ydes Hu-

1895

10. April

1895 struen, kunne begrunde Hjemsendelsen af hende, men derimod ikke af Manden. Ligesom Meningsulighed mellem Opholds- og Forsørgelsesdistriktet om, hvor vidt Betingelserne for en Hjemsendelses Iværksættelse foreligge, vil være at afgøre efter Reglerne i nærværende Lovs § 70, saaledes skulle de der nævnte Myndigheder, hvor særlige Omstændigheder tale derfor, saasom at den trængende i de 2 sidste Aar har haft fast Bopæl i Distriktet uden at have nydt Fattigunderstøttelse, kunne bestemme, at han ikke mod sin Vilje kan hjemsendes. Dersom den, der nyder vedvarende Understøttelse i sit Forsørgelsesdistrikt, tager Ophold i et andet Distrikt uden Samtykke af begge Distrikters Fattigbestyrelse, er Opholdsdistriktet berettiget til at lade ham hjemsende, og de det ved saadant Ophold og Hjemsendelse paa dragne Udgifter blive at erstatte af Forsørgelsesdistriktet med deres fulde Beløb. Børn, som efter Bestemmelsen i § 38, sidste Stykke, ere forsørgelsesberettigede i et andet Fattigdistrikt end deres Moder eller Stedmoder, kunne, saalænge hun eller hendes Mand lever, ikke fordres hjemsendte til Forsørgelsesstedet, men blive i Trangstilfælde at understøtte af Forsørgelsesdistriktet med et Pengebidrag, som fastsættes af Opholdsstedets Overøvrighed. § 64. Forinden en trængende hjemsendes fra Opholdsstedet til det erstatningspligtige Fattigdistrikt, bør sidstnævnte underrettes om, naar Hjemsendelsen finder Sted, og paa hvilken Maade den iværksættes. Hjemsendelsen skal stedse ske paa den efter Omstændighederne billigste Maade, saa vidt muligt til Føds. § 65. Ved Hjemsendelsen af en trængende bliver det at paase, at han er forsynet med de fornødne Beklædningsgenstande, at han ikke er befængt med Fnat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksættes. § 66. Modsætter den trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at kræve Politiets Bistand til dens Iværksættelse. § 67. Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 42, 63 og 68 angivne

Undtagelser at afholde med en Fjerdedel af det **1895**
afsendende Distrikt og tre Fjerdedele af Forsør- 10. April
gelsesdistriktet. Sker Hjemsendelsen fra Udlandet,
udreder Forsørgelsesdistriktet hele Udgiften ved
Forsendelsen fra Landets Grænse. Hvor Forsen-
delsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstat-
ning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgif-
terne af Amtsrepartitionsfonden. § 68. Personer,
der skulle løslades efter udstaaet Straf i Thors-
havn, ville, naar de befindes erhvervsløse og be-
gære Fattighjælp, af Landfogden være at hjem-
sende til deres Forsørgelsessted; for saa vidt saa-
danne Personer ikke selv kunne afholde Udgif-
terne ved deres Hjemsendelse, har Forsørgelses-
distriktet at erstatte disse med deres fulde Beløb.
Hjemsendelse fra Straffeanstalter udenfor Færøerne
sker for Statskassens Regning. § 69. Fattigbe-
styrelsen paa et Sted, hvor en Person er forsørgel-
sesberettiget, er pligtig til paa dennes Begæring
til Brug i Udlandet at meddele ham Vidnesbyrd
herom saavel som om, at han med Familie og, i
Tilfælde af hans Død, hans Enke og umyndige
Børn ville blive modtagne til Forsørgelse i Forsør-
gelsesdistriktet, saa længe de ikke ere blevne Stats-
borgere i en fremmed Stat eller i Udlandet have
vundet Forsørgelsesret efter dettes Lov. § 70.
Meningsulighed mellem Fattigdistrikterne om de
dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold
paahvilende Forpligtelser afgøres af Amtmanden.
Dennes Kendelser kunne indankes for Justitsmi-
nisteren, som overhovedet er den øverste Myndighed
i Fattigsager paa Færøerne. For saa vidt der ikke
foreligge særlige Omstændigheder, kan saadan Ind-
ankning ikke ske senere end 6 Maaneder efter
Kendelsens Afsigelse. Viser det sig, at et Fattig-
distrikt ved begaaede Misligheder er blevet be-
friet fra en samme paahvilende Forsørgelsesbyrde,
kan det af Justitsministeren bestemmes, at paa-
gældende Distrikt desuagtet helt eller delvis skal
bære Omkostningerne ved vedkommende træn-
gendes fremtidige Forsørgelse. De af vedkom-
mende overordnede Myndigheder i Medfør af
denne Lov i Fattigsager trufne Afgørelser kunne
ikke indbringes for Domstolene. § 71. For saa
vidt noget Medlem af en Fattigbestyrelse i sin

1895 Virksomhed som saadan gør sig skyldig i et Forhold, der maa stilles i Klasse med de i §§ 133, 134 og 141 af almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 ommeldte Embedsforbrydelser, kan han anses med Straf efter bemeldte Lovs § 144. Kapitel VIII. Om Udgifterne i Anledning af særlige Trangstifælde m. m. § 72.¹⁾ De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold, Forsørgelse, Kur og Pleje for blinde, døvstumme, Idioter, sindssyge, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, tuberkuløse, skrofuløse, Lupuspatienter, Patienter, der lide af Kræftsaar, Kræftsvulster og andre ondartede Svulster, stammende, andre talemiddende og Ganespaltepatienter betragtes ikke som Fattighjælp, for saa vidt de paagældende er anbragt paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn er anbragt hos private. Som Fattighjælp betragtes heller ikke offentlig Understøttelse, der ydes til ambulante Behandling af Lupuspatienter eller Patienter, der lider af Kræftsaar, Kræftsvulster og andre ondartede Svulster, ej heller offentlig Understøttelse, som ydes paa Grund af Blindhed hos vedkommende trængende eller hos dem, overfor hvem der paahviler ham (hende) fuld Forsørgelsespligt, selv om Anbringelse i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke ikke finder Sted, saafremt den trængende opfylder de i § 2 a., b. og c. i Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet fastsatte Betingelser med Hensyn til Værdighed. Saa længe en Person modtager Understøttelse i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans Opholdsdistrikt som hvilende. § 73. Udgifterne til Kur og Pleje af Personer, der som lidende af venerisk Sygdom ere blevne tagne under Kur for offentlig Regning i Henhold til Forskrifterne i Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af 10. April 1874,²⁾

1) Saaledes som denne er affattet ifølge Lov Nr. 310 af 17. December 1924., jfr. ogsaa An. 249 30. Sept. 1924.

2) Ophævet ved Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906.

udredes af Amtsrepartitionsfonden. Udgifterne ved Behandling af andre smitsomme Sygdomme, der tages under offentlig Behandling, udredes, for saa vidt angaar Lægehjælp, af Amtsrepartitionsfonden, medens alle andre Udgifter, saasom til Medicin, Lægens Befordring o. s. v. udredes af Distriktets Fattigvæsen, naar vedkommende ikke selv er i Stand til at afholde dem. Saadan Hjælp bliver ikke at betragte som Fattighjælp. § 74.¹⁾ Naar en her i Landet forsørgelsesberettiget Person, der som Medlem af en Sygekasse har modtaget Understøttelse af bemeldte Kasse i Henshold til de for samme gældende Regler, uden ved Siden heraf at have oppebaaret Fattigunderstøttelse, efter Sygekassehjælpens Ophør er — eller indenfor de næste 12 Maaneder bliver — trængende til Understøttelse og Trangen er begrundet i Sygdom eller i, at den paagældendes Erhvervsøve som Følge af Sygdom er væsentlig forringet, skal den Hjælp, der i Anledning af vedkommende Trangstilfælde af hans Opholdsdistrikt ydes ham til Kur og Pleje eller til hans og Families nødvendige Underhold, ikke betragtes som Fattighjælp, for saa vidt den ikke i Omfang skønnes at overstige den ham af Sygekassen i Løbet af det Regnskabsaar, i hvilket Sygekassehjælpen er ophørt, og de to forudgaaende Regnskabsaar ydede Understøttelse. Fattighjælps Virkning skal ligeledes bortfalde med Hensyn til Hjælp, der paa Grund af Sygdom udredes af det offentlige til Kur og Pleje af en her i Landet forsørgelsesberettiget trængende, der kan føre Bevis for, at han i de sidst forløbne 3 Aar ikke har opfyldt — og stadig ikke opfylder — Helbredsbedingungen for at optages som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse, jfr. § 7, 2det Stykke, i Anordning om anerkendte Sygekasser paa Færøerne af 30. December 1921.²⁾ Det samme gælder med Hensyn til Omkostninger, der paa Grund af Sygdom udredes af det offentlige til hans og Families nødvendige Underhold, dog kun for et Beløb, der ikke overstiger, hvad der vilde have tilkommet ham i Hens

1895
10. April

1) Saaledes som denne er affattet ifølge Lov Nr. 87 af 17. Marts 1922.

2) Nu Anordn. Nr. 59 af 21. Febr. 1930.

1895 hold til Lov om Invalideforsikring af 6. Maj 1921.

10. April Kommunalbestyrelsen er til enhver Tid berettiget til ved Lægeattest, der betales af Kommunen, at fordrø godtgjort, at vedkommende ikke opfylder Helbredsβetingelserne for at optages som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse. Er den i Henhold til foranstaaende Bestemmelser understøttede ikke forsørgelsesberettiget i Opholdsdistriktet, har dette Krav paa at erholde de anvendte Bekostninger refunderet efter de for Refusion af Fattighjælp gældende Regler. Saa længe en Person modtager Understøttelse i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans Opholdsdistrikt som hvilende. § 75. Naar i Danmark hjemmehørende Søfolk forlise paa Færøerne og savne Midler til at hjælpe sig selv frem, skal Landfogden drage Omsorg for, at de erholde fri Hjemrejse, derunder indbefattet Kost og Kostpenge, samt de nødvendige Klædningsstykker. De hertil medgaaede Omkostninger blive, for saa vidt de ikke skulle dækkes af Rederiet eller Bjærngningsmassen, at afholde af Statskassen; den Søfolkene saaledes ydede Hjælp bliver ikke at betragte som Fattighjælp. Kapitel IX. Om Lovens Ikrafttræden og Omraade samt om Ophævelse af ældre Lovbestemmelser. § 76. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1896. Ved dens Ikrafttræden ophæves Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22. Marts 1855, Lov om Erhvervelse af Forsørgelsesret i Fattigdistrikterne i Færø Amt af 16. Februar 1856, Lov af 9. Februar 1883 om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22. Marts 1855 samt alle andre hidtil gældende Lovbestemmelser, Anordninger o. s. v., der ere i Strid med nærværende Lov. § 77. De i det øvrige Kongerige og paa Island fødte Personer, som paa Færøerne blive trængende til Fattigforsørgelse, skulle være berettigede til at erholde saadan i det Fattigdistrikt, hvor de, efter at have opnaaet henholdsvis 18 og 16 Aars Alder, sidst have haft Ophold af den i § 32 i øvrigt ommeldte Beskaffenhed i henholdsvis 5 og 10 Aar. Den Del af Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, der i Medfør af §

67 ellers skal afholdes af den afsendende Kom- **1895**
 mune, bliver i de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen **10. April**
 sker fra det øvrige Kongerige til et forsørgelses-
 pligtigt Fattigdistrikt paa Færøerne, at afholde af
 dette, ligesom omvendt Hjemsendelsesudgifterne,
 naar Hjemsendelsen sker fra Færøerne til det øv-
 rige Kongerige, blive i det hele at bære af den
 forsørgelsespligtige Kommune der. Samme Regel
 gælder under Forudsætning af Gensidighed med
 Hensyn til Island. Opstaar der Tvistighed imel-
 lem et Fattigdistrikt paa Færøerne og en Kom-
 mune i det øvrige Kongerige eller paa Island an-
 gaaende Forsørgelsespligten, bliver Sagen i for-
 nødent Fald at afgøre ved Forhandling imellem
 Justitsministeren og henholdsvis Indenrigsmini-
 steren eller Ministeren for Island.

Lov (Nr. 51) om Kundgørelse af Love **1896**
og Anordninger paa Færøerne. § 1. Kund- **1. Marts**

gørelsen paa Færøerne af kongelige og ministerielle
 Anordninger, under hvilket Navn de end maatte
 udstedes (Anordning, Aabne Breve, Bekendtgø-
 relser, Kundgørelser, Plakater, Reglementer,
 Regulativer, Instrukser, Vedtægter o. s. v.) skal
 herefter ikke ske ved Tinglæsning i Syslerne, men
 derved, at den i den almindelige Lovtidende
 stedfundne Offentliggørelse suppleres med en af
 Amtmanden foranstaltet Bekendtgørelse af de paa-
 gældende Loves og Anordningers Titel og Ud-
 stedelsesdag i den til Optagelse af offentlige Be-
 kendtgørelser paa Færøerne autoriserede Tidende.

§ 2. Ved det første ordinære Ting i Thorshavn
 efter Kundgørelsen fremlægger Sorenskriveren i
 Retten et Eksemplar af det Nummer af den
 nævnte Tidende, hvori Kundgørelsen er sket, idet
 en Fortegnelse over de i samme bekendtgjorte
 Love og Anordninger tilføres Justitsprotokollen.
 Det fremlagte Eksemplar af Tidenden forsynes
 med Fremlæggelsespaategning og opbevares i
 Sorenskriveriets Arkiv som et Bilag til Justits-
 protokollen. **§ 3.** Den paagældende Lov eller
 Anordning træder, for saa vidt den ikke inde-
 holder nogen herfra afvigende Bestemmelse, i
 Kraft overalt paa Færøerne 4 Uger efter den Dag, da

1896 det Nummer af den ovennævnte Tidende, hvori
1. Marts den bekendtgøres, er udkommet. § 4. Kancelli-
plakat om Anordningers Publikation paa Fær-
øerne af 23. Marts 1813 ophæves. § 5. Denne
Lov træder i Kraft den 1. Januar 1897.

1. Marts **Lov (Nr. 52) om Forandring i Bestem-
melserne om Afholdelsen af Ting paa Fær-
øerne. § 1.¹⁾ — — — § 2.** De nuværende Vaar-
og Høstting bortfalde. Dog skal der for Vaagø,
Sandø og Norderøernes Sysler holdes Vaarting i
Maj eller Juni Maaneder, saafremt der inden Ud-
gangen af Februar Maaned for Sorenskriveren er
fremSAT Begæring desangaaende, og Amtmanden
derhos skønner, at der navnlig paa Grund af
Tingsvidners Førelse eller deslige er Anledning til
Tings Afholdelse i Syslet. Tiden da disse Ting
skulle holdes, fastsættes af Sorenskriveren. — —
§ 3.²⁾ — — — Derhos bør i alle Sysler Sysse-
manden aarlig paa hans første Omrejse ved
Grandestævne lyse Fred over de i Syslet belig-
gende Stæder, der skulle fredes. § 4. Forordning
30. Marts 1836 §§ 1 og 2 og Bekendtgørelse 30.
Januar 1864 ophæves. De i nævnte Forordnings
§ 7 givne Bestemmelser om fri Befordring og
Diæter for Sorenskriveren finde Anvendelse paa
de af denne Lovs Forskrifter følgende Rejser.
§ 5. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1897.

25. Juni **K. U. M. Bekendtgørelse (Nr. 95) angaa-
ende nogle Forandringer i Lov af 1. Marts
1854 om Ordningen af Skole- og Undervis-
ningsvæsenet paa Færøerne, for saa vidt
angaar Thorshavns Kommuneskole.** Paa der-
om af Ministeriet for Kirke- og Undervisnings-
væsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har
det under 29. f. M. behaget Hans Majestæt
Kongen i Henhold til Lov om Ordningen af
Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne af

1) Bortfalden ved Anordn. 224 30. Sept. 1924.

2) 1. Punktum om Fredlysning aarlig ved Retten bortfaldet
ved Lov Nr. 101 af 4. April 1928.

1. Marts 1854 § 45 at ophæve den allerhøjeste **1896**
 Resolution af 10. Februar 1879 angaaende nogle 25. Juni
 Forandringer i bemeldte Lov samt allernaadigst at
 approbere følgende Ændringer i nævnte Lovs
 Kap. I. B. samt C. §§ 22, 24, 29 og 32: **§ 1** (i
 Stedet for Lovens § 14). Skolebørnene inddeles
 efter deres Alder og Kundskaber i Klasser, hvis
 Antal under nærmere Approbation af Ministeriet
 for Kirke- og Undervisningsvæsenet fastsættes af
 Skoledirektionen efter Skolekommissionens¹⁾ For-
 slag. Børnene modtage daglig Undervisning efter
 en af Skoledirektionen approberet Undervisnings-
 plan. **§ 2** (i Stedet for Lovens § 15). Lærer-
 personalet skal være pligtigt til at undervise fra
 5 indtil 6 Timer daglig, fordelte paa de enkelte
 Klasser efter Skolekommissionens nærmere Be-
 stemmelse. **§ 3** (i Stedet for Lovens § 16).²⁾ — — —
§ 4 (i Stedet for Lovens § 17). Lærefagene i
 Almueskolen ere:³⁾ a) Religion. b) Læsning saa-
 vel af dansk som af latinsk Tryk og Skrift. c)
 Skønskrivning. d) Retskrivning (Diktat og for
 de fremmeligere Børns Vedkommende tillige
 Genfortælling). e) Tavleregning og Hovedregning.
 f) Danmarkshistorie. g) Geografi. h) Sang. i)
 For Drengenes Vedkommende Gymnastik om
 Vinteren, Svømning om Sommeren; Deltagelsen
 i Svømmeøvelserne skal dog fra Elevernes Side
 være frivillig. For Pigernes Vedkommende Haand-
 gerning. j) Om muligt gives lidt Undervisning i
 Tegning og Naturhistorie. Ministeriet for Kirke-
 og Undervisningsvæsenet vil efter Lagtingets Ind-
 stilling kunne paabyde Indførelsen af nye Skole-
 fag, kun at Undervisningstiden ikke kommer til at
 overskride 6 Timer daglig. **§ 5** (i Stedet for
 Lovens § 18). Børnenes Fremgang prøves en
 Gang aarlig umiddelbart forud for Paaskeferien
 ved en offentlig Eksamen, som afholdes i Skole-
 kommissionens Overværelse efter foregaaende offent-
 lig Anmeldelse og Indbydelse til Børnenes For-
 ældre, Værger eller Husbonder. Efter Udfaldet
 af denne Prøve opflytter Skolekommissionen efter

1) Se Lov Nr. 126, 27. Maj 1908 § 24.

2) Se nu Bek. Nr. 278 15. Nov. 1924 om Ordning af
 Ferieplanen for Thorshavn Kommuneskole (Lov 1854 § 16).

3) Færøsk er nu optaget blandt Lærefagene ligesom i

1896 Overlæg med Lærerpersonalet Børnene ifølge de 25. Juni dem meddelte Eksamenskarakterer fra de lavere til de højere Klasser og anviser dem højere eller lavere Plads. Med de Børn, som ønskes antagne til Konfirmation, har Sognepræsten forinden Konfirmationsforberedelsens Begyndelse at anstille en særlig Eksamination, paa hvis Udfald det beror hvor vidt han tror at kunne antage dem til Forberedelsen. De Børn, der ere antagne til Konfirmationsforberedelse om Efteraaret og saaledes befundne at kunne udskrives af Skolen, bør ikke desto mindre underkaste sig den forordnede Forarsseksamen. Lister, der vise Eksamens Udfald, blive af Skolekommissionen at indsende til Skoledirektionen. § 6 (i Stedet for Lovens § 19).¹⁾ Undervisningen i Kommuneskolen meddeles uden Betaling til de Børn, hvis Forældre eller Værger er hjemmehørende i Thorshavns Kommune. For ethvert af de i Skolen i Henhold til Lov af 1. Marts 1854 § 13 in fine optagne Børn kan forlanges en Betaling af 2 Kr. maanedlig. § 7 (i Stedet for Lovens § 20). De Forældre, Værger eller Husbonder, som ikke lade deres Børn eller Tyende besøge nogen Skole, hvor anordningsmæssig Eksamen afholdes, ere pligtige til efter Tillysning fra Skolekommissionen i Avisen eller paa anden Maade at lade dem møde ved den aarlige offentlige Eksamen i Kommuneskolen. For saa vidt de ved denne ikke godtgøre at besidde alle de Kundskaber og Færdigheder, som jævnaldrende Børn have opnaaet i Kommuneskolen, ville de være at henvise til Undervisning i denne. De Forældre, Værger eller Husbonder, som uden lovlig Grund lade deres i den offentlige Kommuneskole gaende Børn eller Tyende forsømme samme, blive af Skolekommissionen at belægge med Mulkt, hvis Størrelse ikke maa være under 10 Ø. og ikke over en Krone for hver forsømt Dag. De idømte Bøder afsones med simpelt Fængsel, dersom de ikke straks betaales. For saa vidt de i Henhold til Lov af 1. Marts 1854 § 13 in fine optagne Børn forsømme Skolen uden antagelig Grund, ville Forældre, Værger

¹⁾ Som affattet ved Bek. Nr. 98 3. Maj 1927.

eller Husbønder være lignende Tvangsforanstaltninger underkastede, som i nærværende Paragrafs andet Stykke¹⁾ er udført. Blive Forsømmelserne saa hyppige, at det maa antages, at de andre Elevers Undervisning derved hæmmes, kunne de af Skolekommissionen udvises af Skolen. Skolekommissionen kan tillade, at de Børn, som den ikke anser det for nødvendigt at tilholde til fuldstændig Skolegang, kunne nøjes med at søge Skole et Par Gange om Maaneden for at vedligeholde, hvad de have lært. Ethvert Barn skal, naar det har fyldt 15 Aar, fuldstændig udskrives af Skolen, naar dets Forældre eller Værge forlange det. § 8 (Lovens § 12). I Behandlingen af Børnene have Lærerne at rette sig efter den Loven af 1. Marts 1854 vedføjede Instruks, indtil en anden maatte blive approberet af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. § 9 (til Lovens §§ 22 og 24). Undervisningen ved Kommuneskolen ledes af mindst 2 Lærere og 1 Lærerinde, af hvilke Førstelæreren, der maa have bestaaet Seminaristeksamen eller en med den lige stillet Eksamen, beskikkes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet,²⁾ medes det øvrige Lærerpersonele, der skal have bestaaet den under 9. Februar 1871 af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet befalede Eksamen for Almueskolelærere paa Færøerne, beskikkes af Skoledirektionen. § 10³⁾ (jfr. Lovens § 27 og Lov om Byen Thorshavns kommunale Styrelse af 27. Maj 1908 § 24). Skolekommissionen har aarlig ved Regnskabsaarets Udgang at aflægge Regnskab over Skolernes Indtægter og Udgifter i det forløbne Aar. Dette Regnskab affattes af Skolens Kasserer, der vælges af og blandt Kommissionens Medlemmer. Kassereren har derhos at indkræve Skolepenge (smlgn. § 6) og Skolemulkterne (smlgn. § 7) samt at udbetale Skolens Udgifter, hvortil den fornødne Sum udbetales ham af Kommuneskassen. Regnskabet indsendes inden Kalenderaarets Udgang gennem Landfogderiet til Revision

1) 3. og 4. Punktum.

2) Nu Overlæreren, der udnævnes af Kongen ifølge Lov Nr. 268 af 12. Juni 1922.

3) Ifølge Lov Nr. 126 af 27. Mai 1908 § 24 er Skolens

1896 og Decision sammen med Kommuneregnskabet.
 25. Juni Endvidere indsendes til Borgerrepræsentationen et Overslag over den paaregnede Indtægt og Udgift for det kommende Aar inden hvert Aars August Maanedes Udgang. § 11 (i Stedet for Lovens § 29). Skolekommissionen samles i det mindste een Gang maanedlig og ellers saa ofte Formanden eller Flertallet af dens Medlemmer anser det nødvendigt; ved dens Samlinger indføres Forhandlingerne af Formanden i en Protokol. Skolekommissionen kan tilkalde en eller flere af Lærerpersonalet, naar saadant anses fornødent, som Raadgivere, men uden Stemmeret. § 12 (til Lovens § 32). Lærerne ved Skolen skulle af Kommunen aflægges med følgende Lønninger.¹⁾ 1. Førstelæreren — — — han skal tillige være Degn og Kirkesanger ved Thorshavns Kirke og nyder derfor de hermed forbundne Indtægter. 2. Andrelæreren — — — han skal være pligtig til ved forefaldende Vakance at overtage Stillingen som Klokker ved Thorshavns Kirke og skal da derfor nyde de hermed forbundne Indtægter. 3. Lærerinden — — — § 13 (jfr. Lov af 16. Februar 1866 § 1, 2. Stykke²⁾). Foruden de i denne Resolution bestemte Skolepenge og Bøder henlægges til Skolen, indtil en endelig Adskillelse af Skolefondens Kapitaler kan finde Sted, af bemeldte Fond et aarligt Tilskud af 640 Kr.

1897 **Justm. Bekendtgørelse (Nr. 26) angaaende**
 25. Febr. **forskellige Bestemmelser vedrørende Karantænevæsenet paa Færøerne. § 1.** Ethvert til Færøerne kommende Skib, som ønsker Forbindelse med Land, skal være forsynet med behørigt Sundhedspas. Ankommer Skibet fra udenrigsk Havn, skal Sundhedspasset indeholde Oplysning om, hvor vidt nogen smitsom epidemisk Sygdom er herskende paa det Sted, hvorfra Skibet er afsejlet eller blandt Skibets Besætning, og skal dette være bekræftet af den danske Konsul, eller, hvor ingen

1) Se nu Lov Nr. 268 af 12. Juni 1922 om Lønningsbestemmelser m. m. for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen paa Færøerne.

2) c: 5. Punktum.

saadan er ansat, af Øvrigheden paa Stedet.¹⁾ Hvis **1897**
Skibet befindes ikke at være forsynet med behø- 25. Febr.
rigt Sundhedspas, eller hvis det ved Ankomsten
har, eller paa Rejsen har haft syge eller døde om
Bord, er vedkommende Øvrighed berettiget til
at anstille den fornødne Undersøgelse, navnlig
ogsaa af Besætningens Sundhedstilstand, og er
Skibsføreren forpligtet til i det hele at holde sig
de Forskrifter efterrettelig, som af Øvrigheden
gives for at forebygge, at smitsomme Sygdomme
indføres. § 2.²⁾ Alle til Færøerne saavel fra
Udlandet som fra Indlandet ankommende Skibe
skal, forinden de besejler andre Havne paa Øerne,
anløbe en af de efternævnte Klareringshavne:
Kvannesund paa Viderø, Klaksvig paa Bordø,
Fuglefjord, Andefjord, Fundingsfjord, Kongshavn
og Ejde paa Østerø, Thorshavn, Vestmanhavn og
Kollefjord paa Strømø, Midvaag, Sørsaag og
Sandeavaag paa Vaagø, Sand paa Sandø, Kvalbø,
Trangisvaag og Vaag paa Suderø. Mellem disse
Havne har Skibsføreren frit Valg, men vælges en
Havn, hvor ingen Læge er bosat, vil i saadanne
Tilfælde, i hvilke Lægeundersøgelse kræves, jfr.
§§ 1, 3 og 4, Forbindelse med Land ikke blive
tilstedet, forinden saadan Undersøgelse har fundet
Sted paa Skibets Foranstaltning og Bekostning
enten ved en tilstedekommet Læge eller efter
Afgang til en Havn, hvor en Læge er bosat.
Læger findes for Tiden kun i Thorshavn og
Vestmanhavn paa Strømø, Trangisvaag paa Suderø
og Vaag (Klaksvig) paa Bordø.³⁾ § 3. Skibe,
som ankomme fra et Sted, hvor ifølge derom ud-
stedt Bekendtgørelse asiatisk Kølra, Børnekopper,
eksantematisk Tyfus eller andre Sygdomme, paa
hvilke Bestemmelserne i Loven af 8. Januar 1872
maatte blive bragte til Anvendelse, antages at
herske epidemisk, skulle, forinden de anløbe
Havnen, hejse Karantæneflaget eller i Mangel af
samme et hvidt Flag paa Stortoppen, hvormed de

-
- 1) Ifølge Lov af 19. Dec. 1911 er Pligten til at lade Sund-
hedspas attestere af den danske Konsul bortfalden, jfr.
Lov 21. Marts 1855 § 8.
- 2) I. Stk. ændret, senest ved Bek. Nr. 292 af 17. Okto-
ber 1930.
- 3) Nu ogsaa i Kongshavn, Ejde, Midvaag, Sand og Vaag.

1897 blive liggende, indtil nærmere Forholdsregler gives.
25. Febr. Det samme gælder om Skibe, som ankomme fra andre Steder, naar nogen om Bord paa samme er eller paa Rejsen har været angreben enten af de forannævnte Sygdomme eller af Mæslinger eller Skarlagensfeber, eller naar Skibet har eller paa Rejsen har haft Lig af saadanne om Bord. § 4. Fra de i § 3¹⁾ ommeldte Skibe maa ingen af de om Bord værende Personer (Passagerer eller Besætning) landsættes, forinden Skibet ved Sundhedspolitiets Foranstaltning er blevet undersøgt af vedkommende Distriktslæge. Findes det ved Lægeundersøgelsen, at Skibet har eller paa Rejsen har haft mistænkelige Syddomstilfælde (syge eller døde) om Bord, eller at dets Sundhedsforhold i det hele giver Anledning til Frygt for Smittes Indbringelse, bliver Skibet straks at henvises til Thorshavn, og har Sundhedspolitiet efter Skibets Ankomst dertil, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, at træffe de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til de syge samt til de dødes Fjernelse fra Skibet samt dets Renselse. Indtil disse Foranstaltninger ere tilendebragte, bliver Skibet at holde afsondret. For den ommeldte Undersøgelse tilkommer der Lægen en Kendelse af 4 Kroner for Skibe af indtil 60 Tons, 6 Kroner for Skibe af indtil 100 Tons og 10 Kroner for Skibe af over 100 Tons. Kendelsen til Lægen og Betalingen for hans Befordring til og fra Borde samt Omkostningerne ved ilandbragte syges Helbredelse og Skibets Rensning afholdes af Skibet, der hæfter for Betalingen og, forinden nogen af de om Bord værende landsættes, har at stille Sikkerhed for Erlæggelsen af de det paa hvilende Omkostninger. For Krigsskibes Vedkommende afholdes Betalingen til Lægen af Statskassen. Er Lægen fraværende, kan Skibet af Politivrigheden fritages for den paabudne Lægeundersøgelse, saafremt Skibets Fører til Stedets Øvrighed afgiver en, i en af Justitsministeriet foreskreven Form²⁾ affattet Erklæring om, at han ikke har eller paa Rejsen har haft syge eller døde,

1) I Bekendtgørelsens officielle Tekst staar fejlagtig § 2.

2) Se Bek. 16. Oktober 1879.

derunder dog ikke indbefattet tilskadekomne, om **1897**
Bord. § 5. Saa snart Skibet er indkommet i en 25. Febr.
af de i § 2 nævnte Havne, og forinden der haves
noget Samkvem med Indvaanerne eller noget ud-
losses af eller indlades i Skibet, har Skibets Fører
at begive sig i Land og melde sig i Thorshavn
hos Landfogden og i de øvrige Klareringshavne
hos vedkommende Sysselmand eller, hvor Syssel-
manden ikke bor paa Stedet, hos den der ansatte
Karantænebetjent, og for dem forevise Skibets
Papirer samt meddele den Forklaring, som til
Undersøgelse af Skibets Sundhedstilstand maatte
blive ham affordret, jfr. § 1. Landgangen skal,
naar ikke Forholdene lægger Hindringer i Vejen
derfor, ske paa det Sted ved Strandbredden, som
betegnes af en ved samme anbragt Flagstang, hvor-
paa et gult Flag (Karantæneflag) hejses, naar
Skibet er under Opsejling. § 6. Naar den i §§
4 og 5 omhandlede Undersøgelse har fundet Sted,
og de Foranstaltninger ere trufne, hvortil den
maatte have givet Anledning, vil der af vedkom-
mende Øvrighed blive meddelt Skibet et Sund-
hedsbevis, som hjemler Skibet Ret til paa samme
Rejse at have Samkvem med hvilken som helst
anden Havn paa Færøerne. I hver Havn, som
Skibet derefter anløber, har Skibsføreren, under
Iagttagelse af, hvad der er foreskrevet i § 5, straks
efter sin Ankomst at melde sig hos Stedets Øv-
righed eller Karantænebetjent og for denne fore-
vise Skibets Papirer og det ommeldte Sundheds-
bevis, som hver Gang bliver at forsyne med Paa-
tegning om Forevisningen. § 7. Fremmede Fisker-
skibe have — med den i nærværende Paragrafs
2. Stykke omhandlede Undtagelse —, hver
Gang de anløbe en Havn¹⁾ paa Færøerne, for
Eftersyn af Skibets Papirer at erlægge til ved-
kommende Øvrighed eller Karantænebetjent 5
Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed, hvorom Paa-
tegning meddeles Skibets Folkeliste. Søger et
fremmed Fiskerskib Havn paa Grund af haardt
Vejr, uden at nogen iblandt Besætningen gaar i Land
eller har Forbindelse med Indvaanerne, er Skibs-
føreren ikke forpligtet til at begive sig i Land og

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. 10. Marts 1865.

1897 forevise Skibspapirerne, om Skibet end ligger til
 25. Febr. Ankers, indtil det uden Fare kan gaa ud igen.
§ 8. Skulde noget Skib, forinden det har anløbet en af de anordnede Klareringshavne, jfr. § 2, formedelst Storm eller af anden Aarsag blive nødsaget til at søge ind i en anden Havn paa Færøerne, bliver der af Skibsføreren med Hensyn til hans Forpligtelser overfor Karantæneopsynet at forholde efter de i § 3, § 4 første Stykke¹⁾ samt § 5 indeholdte Regler, alt efter som Skibet er at anse som mistænkeligt eller ikke. Skibsføreren har derhos i et og alt at rette sig efter de Forholdsregler, som gives af Stedets Karantænebetjent eller vedkommende Sysselmand, naar denne maatte komme til Stede, og har navnlig, saa snart det lader sig gøre, at begive sig til den Klareringshavn, hvortil Skibet er bestemt, eller hvortil det af Karantæneopsynet bliver henvist. **§ 9.** Overtrædelser af foranførte Bestemmelser eller af de i Henhold til samme givne Paalæg straffes, for saa vidt ikke højere Straf i Medfør af den almindelige Lovgivning er forskyldt, med Bøder i Overensstemmelse med de angaaende Karantænevæsenet paa Færøerne gældende Forskrifter, jfr. Forordningen angaaende Karantænevæsenet af 8. Februar 1805 § 39, Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 11, Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 6 samt Lov om fremmedes Fiskeri under Færøerne af 23. April 1881 § 3. **§ 10.** Justitsministeriets Bekendtgørelse af 27. Februar 1882 indeholdende forskellige Bestemmelser vedrørende Karantænevæsenet paa Færøerne ophæves. **§ 11.** Et Aftryk af nærværende Bekendtgørelse, om fornødent med engelsk Oversættelse, bliver af Karantæneopsynet paa Færøerne at afgive til enhver Skibsfører, som ikke dermed er forsynet.

25. Febr. **Justm. Instruks (Nr. 27) for Karantænebetjente paa Færøerne. § 1.** De paa Færøerne

¹⁾ d: første Punktum.

ansatte Karantænebetjente, der beskikkes af Amtsmænd efter Indstilling af vedkommende Sysselmænd, have hver for den Havn, for hvilken de ere ansatte, nøje at vaage over, at de Bestemmelser overholdes, som ere givne for at afværge, at smitsomme Sygdomme indføres til Øerne. § 2. Paa hver Plads, hvor en Karantænebetjent er ansat, anbringes en Flagstang paa et iøjenfaldende Sted ved Strandbredden, hvor Baade kunne lægge til Land, og har Karantænebetjenten, hver Gang noget Skib, som ikke paa Færøerne er stationeret til Kystfart eller fra og ved Øerne driver Fiskeri, ses at være under Opsejling, paa Flagstangen at hejse et gult Flag (Karantæneflaget), for derved at tilkendegive, hvor Skibets Fører har at indfinde sig for at forevise Skibets Papirer og meddele Forklaring angaaende Skibets Sundhedstilstand. § 3. Forpligtelsen til at begive sig i Land og melde sig hos Karantæneopsynet paa hviler Føreren af ethvert Skib, som ikke befinder sig under de Forhold, som omhandles nedenfor i §§ 6 og 7, og som ikke er stationeret til Kystfart paa Færøerne eller derfra driver Fiskeri i Farvandet omkring Øerne. Anmeldelsen skal finde Sted, saa snart Skibet er indkommet i Havnen, og forinden der fra Skibet haves Samkvem med Indvaanerne, eller noget udlosses af eller indlades i samme, og skal den foretages, hver Gang Skibet anløber Havnen, om dette end sker flere Gange paa samme Rejse. § 4. Kommer Skibet fra en færøsk Klareringshavn og fra vedkommende Øvrighed — i Thorshavn Landfogden, i de øvrige Klareringshavne Sysselmanen eller paa hans Vegne Karantænebetjenten — medbringer behørigt Sundhedsbevis, og der efter Skibsførerens Forklaring ikke senere paa Skibet er forekommet noget mistænkeligt Sygdomstilfælde, tilstedes der Skibet Forbindelse med Land. Om Forevisningen af Sundhedsbeviset har Karantænebetjenten hver Gang at meddele dette Paategning. § 5¹⁾ Hvis Skibet ikke forinden har anløbet en færøsk Klareringshavn og saaledes ikke er forsynet med noget af Øvrigheden udstedt Sundhedsbevis, bliver det

1897

25. Febr.

1) 1. Stk. ændret, senest ved Bek. Nr. 293 af 17. Okt. 1930.

1897 af Karantænebetjenten at henvise til en af efter-
25. Febr. nævnte Havne: Kvannesund paa Viderø, Klaks-
vig paa Bordø, Fuglefjord, Andefjord, Fundings-
fjord, Kongshavn og Ejde paa Østerø, Thorshavn,
Vestmanhavn og Kollefjord paa Strømø, Midvaag,
Sorvaag og Sandevaag paa Vaagø, Sand paa
Sandø, Kvalbø, Trangisvaag og Vaag paa Suderø,
alt under Forudsætning af, at Skibet ikke efter
Skibspapirerne eller Skibsførerens Forklaring er at
anse som mistænkeligt, jfr. § 6. Forbindelse med
Land maa for disse Skibes Vedkommende kun
finde Sted i Nødstilfælde, saasom naar Mandskabet
paa Grund af Storm nødsages til at forlade Skibet,
eller det af Mangel paa Vand og Fødemidler eller
formedelst andet Uheld nødes til at søge Hjælp.
§ 6. Den i § 3 indeholdte Regel, at Skibsføreren
straks efter sin Ankomst har at melde sig i Land
for Karantæneopsynet, kommer ikke til Anven-
delse: a. paa Skibe, som ankomme fra et Sted,
hvor ifølge derom udstedt Bekendtgørelse asiatisk
Kolera, Børnekopper, eksantematisk Tyfus eller
andre Sygdomme, paa hvilke Bestemmelserne i
Loven af 8. Januar 1872 maatte blive bragte til
Anvendelse, antages at herske epidemisk, og b.
paa Skibe, selv om de ankomme fra andre Steder,
naar nogen om Bord paa samme er eller paa
Rejsen har været angrebet enten af en af de under
Litr. a) nævnte Sygdomme eller af Mæslinger eller
Skarlagensfeber, eller naar Skibet har eller paa
Rejsen har haft Lig af saadanne om Bord. I
disse Tilfælde paaligger det Skibsføreren, forinden
Skibet indkommer i Havnen, at hejse Karantæne-
flaget eller i Mangel af samme et hvidt Flag paa
Skibets Stortop, og har Karantænebetjenten da
snarest muligt at begive sig ud til Skibet og fra
Baaden affordre Skibets Fører Forklaring om hans
og Skibets Navn, hvorfra det kommer, samt om
Skibets Sundhedsforhold i det hele. Fremgaar det
af Skibsførerens Forklaring, at Skibet har eller
paa Rejsen har haft Sygdomstilfælde (syge eller
døde) om Bord af den ovennævnte Art (Litr. b),
har Karantænebetjenten straks at henvise Skibet
til Thorshavn; i andet Fald (Litr. a) enten til
denne Havn eller til en anden af de i Instruksens
§ 5 nævnte Havne efter Skibsførerens eget Valg,

dog at det vil være at betyde denne, at der i **1897** vedkommende Havn, inden der tilstedes Skibet **25. Febr.** Forbindelse med Land, vil blive forlangt Lægeundersøgelse, som, hvis han vælger en Havn, hvor ingen Læge er bosat, maa ske ved en paa hans Foranstaltning og Bekostning hidkaldt Læge. Karantænebetjenten har derhos uophødelig at tilstille Sysselmanden fornøden Anmeldelse om det passerede, for at denne kan træffe saadanne yderligere Foranstaltninger, som efter Omstændighederne maatte anses nødvendige. For øvrigt er det en Selvfølge, at der fra saadanne Skibe ikke kan tilstedes Forbindelse med Land undtagen i Nødstilfælde, jfr. § 5, og da under Iagttagelse af den Forsigtighed, som Forholdene tillade. **§ 7.** Naar et fremmed Fiskerskib søger Havn paa Grund af haardt Vejr, uden at nogen iblandt Besætningen gaar i Land eller har nogen Forbindelse med Indvaanerne, er Skibsføreren ikke pligtig at foretage den i § 3 omhandlede Anmeldelse for Karantæneopsynet, om Skibet end ligger til Ankers, indtil det uden Fare kan gaa ud igen. **§ 8.** Hver Gang fremmede Fiskerskibe anløbe en Havn¹⁾ paa Færøerne, uden at det i § 7 omhandlede Tilfælde foreligger, have de for Eftersyn af Skibets Papirer at erlægge 5 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed, og har Karantænebetjenten at meddele Skibets Folkeliste Paategning om, at Eftersyn har fundet Sted, og at det befalede Gebyr derfor er betalt. Gebyret tilfalder Karantænebetjenten. **§ 9.** Det paaligger Karantænebetjenten at føre Tilsyn med, at der fra Skibe, som indkomme i Havnen, ikke foretages nogen Udlosning af Varer, der ere afgiftspligtige efter Lov om forskellige Skatter og Afgifter paa Færøerne af 30. Marts 1892 § 1²⁾ (Vin, Brændevin, Spiritus, spirituøse Drikkevarer og Øl af enhver Slags), medmindre der forevises Attest fra Landfogden eller vedkommende Sysselmand for, at der allerede er betalt Afgift af de paagældende Varer i Henhold til den nævnte Lov. Ligeledes har han at føre Tilsyn med, at der ikke fra Skib

1) Jfr. Justm. Skr. 10. Marts 1863.

2) Jfr. nu Lov Nr. 58 af 8. Marts 1930.

1897 drives Handel umiddelbart med Beboerne, uden
 25. Febr. at den ved nævnte Lovs § 15 befalede Kendelse
 er betalt. **§ 10.** Saavel i de i §§ 6 og 9 om-
 handlede Tilfælde som naar Karantænebetjenten
 i øvrigt finder en Anmeldelse for Øvrigheden
 nødvendig, er han til dens Befordring berettiget
 til at forlange den fornødne Skyds udsat for
 Skydskassens Regning.¹⁾ Ligeledes er Karantæne-
 betjenten berettiget til at benytte offentlig Skyds,
 naar han med Baad begiver sig ud til de ankomne
 Skibe, saavel i de i § 6 nævnte Tilfælde, som
 naar han ellers til Varetagelsen af det ham over-
 dragne Hverv dertil finder Anledning. **§ 11.**
 Under Udførelsen af de Karantænebetjenten ifølge
 denne Instruks paahvilende Forretninger har han
 som Tegn paa sin Stilling at bære det for
 Karantænebetjente bestemte Skilt. Betjener han
 sig af Baadskyds, skal Baaden være forsynet med
 et til dette Brug anskaffet gult Baadflag, af hvil-
 ket han ligeledes kan betjene sig, naar det paa
 Grund af Brænding eller af anden Aarsag maatte
 være nødvendigt at anvise den fra Skibet ankom-
 mende Baad en anden Landingsplads end den
 almindelige, jfr. § 2. **§ 12.** For saa vidt Syssel-
 manden ikke er bosat paa det Sted, hvor Skibets
 Klarering i Overensstemmelse med foranstaaende
 § 5 skal foregaa, har den paa Stedet ansatte
 Karantænebetjent med Hensyn til de Funktioner,
 som det overdrages ham at udføre paa Syssel-
 mandens Vegne, at forholde sig efter de Regler,
 som nu gælde eller senere maatte blive fore-
 skrevne. **§ 13.** Instruks for Karantænebetjente
 paa Færøerne af 27. Februar 1882 ophæves.

19. Marts **Justm. Skr.**, hvori udtales, at den ved Lov
 om Udpantning af 30. Marts 1894 § 11 hjemlede
 Gebyrfrihed maa antages at omfatte Forkyndelses-
 gebyret til Stævnevidnerne, men at Spørgsmaalet
 i øvrigt af vedkommende vil kunne indbringes
 for Domstolene.
 (Utr.)

1) Skydspligten er bortfalden ved Lov af 17. Marts 1922.

Lov (Nr. 70) angaaende Indførelse af en 1897 ny Skyldsætning af Jordejendomme paa Færøerne m. m.¹⁾ § 1. Den i Henhold til Lov om en ny Skyldsætning paa Færøerne af 29. Marts 1867 § 8 udarbejdede ny Jordebog for Færøerne træder i Kraft Olaidag 1899.²⁾ § 2. Fra den nævnte Dag at regne bliver den i Jordebogen indeholdte Ansættelse af de enkelte Ejendomme til Normalmarker under Navn af Skattemarker at lægge til Grund ved Beregningen af alle Skatter, Afgifter og Ydelser i offentlige Øjemed af det færøske Jordegods, saavel de, der for Tiden opkræves efter Marketal, som de, der i Fremtiden maatte blive paalagte. § 3. De nuværende Skatter til Statskassen svares fra den nævnte Dag under eet under Navn af Kongs- og Matrikulskat af beneficeret Gods med 20 Øre af hver Skattemark og af alt andet Jordgods med 36 Øre³⁾ af hver Skattemark. Overgaar beneficeret Jord i privat Eje, svares den samme Skat heraf som af den øvrige ikke beneficerede Jord. § 4. De aarlige Lejeafgifter til Statskassen af Fæstegodset svares fra den nævnte Dag under eet med 7 Kr. 6 Øre af hver Skattemark, og Indfæstningsafgiften ved Udstedelse af nye Fæstebreve med 5 Kr. 98 Øre af hver Skattemark. Som Tillæg til den nævnte aarlige Lejeafgift udredes den Lejeforhøjelse, der er eller fremtidig maatte blive paalagt i Henhold til Lov om Godtgørelse for udførte Grundforbedringer m. v. paa Statens Fæstegods paa Færøerne af 12. April 1892. § 5. I Erstatning for de hidtil af nogle Fæstere i Nordstrømø til Færø Amts Hospital erlagte Deputat af 60 Lam aarlig udredes Statskassen fra Olaidag 1899 et aarligt Beløb af 360 Kr. til Hospitalet.⁴⁾ § 6. Til Brug ved Opkrævningen af de i §§ 3 og 4 omhandlede Skatter og Afgifter affatter Landfogden en Fortegnelse over Jorderne, hvilken skal give en Oversigt over de Poster i Jordebogen, der høre a) til hvert Fæste (derunder ikke indbefattet Lejetrøer), b) til den beneficerede Jord i hvert Præstegæld

23. April

1) Jfr. Regl. Nr. 194 af 25. Juni 1928.

2) Jfr. Justm. Skr. 27. Oktober 1898.

3) Ved Lov 62 af 1. April 1908 forhøjet til 80 Øre.

4) Bortfaldet ved Finansloven 1927-28, § 18. VI. r.

1897 (derunder ikke indbefattet Lejetrøer), c) til Odelsjord og Lejetrøer i hver Bygd. Sysselmændene skulle sognevis hver for sit Syssel affatte en Fortegnelse over Ejerne af Odelsjorden i Sysselet og Besidderne af Lejetrøerne sammesteds. Naar en Lodsejer — eller hvis han er umyndig hans Værge — bor udenfor Sognet, skal den paagældende paa Opfordring af Sysselmanden inden en af denne fastsat passende Frist opgive en i Sognet bosat myndig Person, der med Hensyn til Jorden skal repræsentere Ejeren, hvis Navn dog vedføjes Jorden. Hver Ejers eller Besidders Navn opføres særskilt og under Navnet den Del af hvert Taksationsnummer, som han ejer eller besidder. Ved hver Post opføres det Beløb, hvortil Lodsejerens Andel er ansat efter Jordebogen. Disse Beløb sammenlægges og omsættes til Skattemarker. Mulige Brøker afrundes opefter til Hundrede dele af Skattemarker. De kommunale Forstanderskabers og Sognekommisioners Medlemmer skulle være Sysselmændene behjælpelige med at tilvejebringe de til Fortegnelsens Affattelse fornødne Oplysninger. Naar et Taksationsnummer, der ikke tidligere har været matrikuleret, ejes eller besiddes af flere, og hver enkelt's Andel ikke fremgaar af Jordfortegnelsen eller af Jordebogen, skal Sysselmanden søge at tilvejebringe Lodsejernes Erklæring, eventuelt Overenskomst om, med hvilken Andel enhver af dem er lodtagen. Kan Overenskomst ikke opnaas, afgør Sysselmanden med Kendelse, for hvilken Andel enhver Lodsejer skal anses skattepligtig, hvilken Kendelse dog af enhver af de interesserede kan indankes for Landvæsenskommissionen. § 7. De i § 6 omhandlede Navnefortegnelser skulle efter forudgaaet Bekendtgørelse i hver Bygd fremlægges til almindeligt Eftersyn paa et passende Sted i Sognet i 1 Maaned. Indsigelser mod Fortegnelsen fremsættes for Sysselmanden inden en Maaned efter Fristens Udløb og afgøres ved hans Kendelse, der kan indankes for Amtmanden inden 6 Uger efter Afsigelsen, hvilken Klageren og eventuelt andre vedkommende skulle tilkaldes til at paahøre. Fortegnelserne rettes efter de afsagte Kendelser og benyttes derefter som Grundlag for

Skatteopkrævningen. § 8. Samtlige Ejere (Be- **1897**
 siddere) af Odelsjord og Lejetrøer skulle senest 23. April
 hvert Aars Olaidag indbetale til Sysselmanden
 paa hans Kontor de deres Jorder til Statskassen
 og Amtsrepartitionsfonden paahvilende Skatter.¹⁾
 Yderne skulle dog være berettigede til at indbetale
 Skatten til Sysselmanden paa dennes sidste Om-
 rejse før Olaidag. Sysselmanden indsender der-
 efter snarest muligt de indkomne Beløb til Land-
 fogden. Resterende Skatter inddriver Sysselmanden
 ved Udpantning inden den paa Forfaldsdagen
 følgende 1. November. Det ved den i § 6, 2.
 Stykke,²⁾ omhandlede Afrunding fremkomne
 Overskud tilfalder Sysselmanden. § 9. Naar
 Odelsjord eller Lejetrøer skifte henholdsvis Ejer
 eller Besidder, skal Modtageren, eller, hvis han
 er umyndig eller fraværende, hans Repræsentant
 (jfr. § 6, 2. Stykke) samt i sidste Tilfælde tillige
 Jordens Bruger, være pligtig til inden en Maaned
 efter Afhændelsen at anmelde denne til det Med-
 lem af Sognekommisionen — i Sogne, der ud-
 gøre en sælvstændig Kommune, Forstanderskabet
 — som Kommunalforstanderskabet hertil har at
 udvælge for hvert Sogn. Dette Medlem skal
 inden hvert Aars 1. April tilstille Sysselmanden
 Fortegnelse over de i Sognet i Aarets Løb fore-
 gaaede Ejers og Besidderskifter. Paa Grundlag
 af de saaledes indgaaende Anmeldelser berigtiger
 Sysselmanden sin Navnefortegnelse. Undladelse
 af den i § 6, 2. Stykke,³⁾ omhandlede Opgivelse
 og de i denne Paragraf nævnte Anmeldelser og
 Indberetninger straffes med Bøder fra 1—20 Kr.,
 der tilfalde Amtsfattiggassen. Sager herom be-
 handles for Thorshavns Vedkommende efter de
 almindelige Regler for offentlige Politisager, men
 for Landkommunernes Vedkommende politiretsvis
 efter Plakaten af 23. Marts 1813 af Sysselmanden.
 Paaanke kan ske til Amtets Overpolitiret,⁴⁾ fra
 hvilken videre Appel ikke kan ske. Sysselmæn-
 dene indsende i Aaret 1900 og derefter hvert 5.

1) Jfr. Lov (Nr. 40) 30. Marts 1894 § 15. Lov (Nr. 76)
 12. Marts 1923 § 30.

2) c: 7. Punktum.

3) c: 3. Punktum.

4) Nu til Underretten, jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924, Pt. 118.

1897 Aar til vedkommende Forstanderskaber en Fortegnelse, hvoraf det fremgaar, hvor mange Skatte-
 23. April marker enhver Ejer (Besidder) i Sognet er pligtig at svare Skat af. § 10. For Udarbejdelsen af Jordebogen og den i § 6 ommeldte Fortegnelse tillægges der Landfogden et Honorar af 300 Kr., Sysselmændene i Suderø og Østerø Sysler ligeledes et Honorar af 300 Kr. hver, og hver af de øvrige Sysselmænd et Honorar af 200 Kr. Disse Honorarer medregnes til de i Lov om en ny Skyldsætning paa Færøene af 29. Marts 1867 § 12 omhandlede Matrikuleringsarbejder vedrørende Omkostninger. Til Dækning af den Del af bemeldte, herefter i alt 17,065 Kr. 78 Øre udgørende Omkostninger, som i Henhold til den anførte Lovbestemmelse skal godtgøres Jordebogskassen af Odelsjorden, bliver der af hver Skatte-
 mark at betale 2 Kr., som erlægges med en Femtedel Olaidag 1899 og en Femtedel Olaidag i hvert af de paafølgende 4 Aar.

18. Dec. **Lov om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m.** (se Anord. 24. Oktober 1898).

1898 **Kgl. Resol.¹⁾** hvorved bifaldes: 1. at der i
 4. Maj Stedet for det nuværende Hjælpeapotek, der nedlægges fra 1. Februar 1899, maa oprettes et selvstændigt Apotek i Thorshavn: — — — 4. at der fremdeles forbeholdes de paa Færøerne udenfor Thorshavn boende Læger Ret til at dispensere Medicin, dog saaledes at de skulle være forpligtede til at forskrive de af dem benyttede Medikamenter fra Apoteket i Thorshavn.

24. Okt. **Kgl. Anordning, hvorved Lov om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m. af 18. December 1897 sættes i Kraft paa Færøerne** i uforandret Skikkelse fra den 1. Januar 1899 at regne.

¹⁾ Jfr. Lov Nr. 121 af 29. April 1913 om Apotekervæsenet paa Færøerne.

Justm. Skr., hvori — i Anledning af, at der **1898**
 under Forberedelserne til Iyærksættelsen af Lov 27. Okt.
 (Nr. 70) 23. April 1897 var opstaaet Tvivl om,
 hvorvidt Bestemmelsen i Lovens § 1 om, at den
 nye Jordebog «træder i Kraft Olaidag 1899» er at
 forstaa saaledes, at den nye Skyldsætning finder
 Anvendelse paa de den nævnte Dag forfaldende
 Skatter og Afgifter til Stat og Amtskommune,
 eller saaledes, at den først skal anvendes paa de
 Olaidag 1900 forfaldende Skatter og Afgifter, —
 udtales, at Ministeriet tiltræder Amtets Opfattelse
 af den nævnte Bestemmelse, hvorefter den er at
 forstaa paa den førstnævnte Maade.

(Utr.)

Indm. Skr. (til Københavns Magistrat),¹⁾ **1899**
 hvori efter Brevveksling med Justitsministeriet ud- 4. Febr.
 tales, at den ifølge Fattiglov for Færøerne af 10.
 April 1895 § 57 og Fattiglov for det øvrige Konge-
 rige af 9. April 1891 § 45 i det indbyrdes For-
 hold mellem de færøske Kommuner og i det ind-
 byrdes Forhold mellem de øvrige kongerigske
 Kommuner gældende Regel, hvorefter Opholds-
 kommunen kun kan forlange $\frac{3}{4}$ af Udgiften ved
 en trængendes Forsørgelse erstattet af den forsør-
 gelsespligtige Kommune, ogsaa maa gælde i For-
 holdet mellem Kommuner paa Færøerne og Kom-
 muner i det øvrige Danmark.

(Min. Tid. A. Nr. 48.)

Lov (Nr. 48) om Tilvejebringelse af Ved- 24. Marts
tægt for Benyttelsen af Vand fra Thorhavn
Vandværk. De i Lov angaaende Staden Kø-
 benhavns og dens Grunds Forsyning med Vand
 fra de nye Vandværker af 30. November 1857
 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til uberetti-
 get Brug og utilbørlig Spild af Vand kunne med
 de Forandringer, som de særegne stedlige For-
 hold maatte medføre, udvides til ogsaa at gælde
 for Thorshavns kommunale Vandværk. De hertil

¹⁾ Af Justitsministeriet kommuniceret Amtmanden over
 Færøerne ved Skrivelse af 15. s. M. (utr.)

1899 sigtende Bestemmelser blive af Kommunalbestyrelsen at optage i en Vedtægt, der, forinden den kan træde i Kraft, maa være stadfæstet af Justitsministeren.¹⁾

24. Marts **Strandingslov (Nr. 49) for Færøerne.²⁾**

I. § 1. Ved Strandinger udøves den Politiet tilkommende Myndighed af Sysselmanden, indtil Landfogden selv eller ved Fuldmægtig kommer til Stede. **§ 2.** Naar Skib er strandet eller i Begreb med at strande eller fra Land ses paa anden Maade at være stedt i Nød, hvorfra det ikke ved egen Hjælp kan redde sig, skal den, som bliver det var, hurtigst muligt derom underrette Sysselmanden, for saa vidt denne ikke selv er til Stede, og har herfor Krav paa passende Godtgørelse, der fastsættes af Politiet. Saa snart Sysselmanden ved egen Iagttagelse eller efter Meddelelse har bragt i Erfaring, at et Skib er strandet eller udsat for at strande, skal han uopholdelig begive sig til Strandingsstedet samt snarest muligt sende Melding derom til Landfogden. Denne har derefter medmindre hans Tilstedekomst skønnes at være uden al Betydning, eller at være forbundet med uforholdsmæssig Bekostning, uopholdelig enten selv eller ved Fuldmægtig at begive sig til Strandingsstedet. Naar løst Gods, Vrag eller Vragstykker inddrive paa Forstranden, har Sysselmanden, saa snart han faar Kundskab derom, saafremt det inddrevne skønnes at have en Værdi af over 2 Kroner, at gøre Indberetning til Landfogden, hvorhos han bør drage Omsorg for, at Godset snarest muligt bringes i Sikkerhed. Landfogdens Tilstedekomst udfordres ikke, naar Værdien af det inddrevne Gods, der er Genstand for samlet Bjærgning, skønnes ikke at overstige 500 Kr. **§ 3.** Hvor det gælder at redde Menneskeliv, er enhver forpligtet til at yde den Bistand, som han kan yde uden Fare for Liv eller Helbred (almindelig borgerlig Straffelovs § 199), og til, mod Erstatning for den Skade, som derved sker, at af-

1) Se Bek. 20. Juli 1906.

2) Se An. Nr. 114 9. Maj 1912.

give ethvert dertil tjenligt Redskab, samt til at tilstede fornøden Færdsel paa sin Grund. Til skibbrudne kan Politiet forlange, at de omboende mod billig Betaling efter Evne skulle afgive fornødent Husly samt yde Kost og Pleje, indtil, for Udlændinges Vedkommende, deres Forsørgelse kan overtages af Konsulen, henholdsvis Statskassen, hvor denne ved international Overenskomst er pligtig dertil, eller for i Danmark hjemmehørende Søfolks Vedkommende, Hjemsendelse kan ske efter Reglerne i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 10. April 1895 § 75. Til de i § 2, Stykke 1 og 2,¹⁾ omhandlede Meldinger er enhver pligtig mod Betaling at afgive de efter Politiets Skøn fornødne Befordringsmidler. Endelig er enhver pligtig til ved Bjærgning, mod Erstatning for derved foraarsaget Skade, at tilstede fornøden Adgang til og Benyttelse af sin Grund, samt, for saa vidt det bjærgede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets Bevaring for Betaling at afgive Husrum, som han ikke selv benytter. Størrelsen af de i denne Paragraf omhandlede Erstatninger og Betalinger fastsættes efter Billighed af Landfogden, med Forbehold af Ret til at paaanke hans Afgørelse for Amtmanden. De afholdes, ligesom den i § 2 omhandlede Godtgørelse, forlods af Strandingsmassen; findes der ingen saadan, afholdes de af Statskassen. § 4. Politiet antager den fornødne Bistand til de Bjærgninger, der ledes af samme. Hvis Omkostningerne herved ikke dækkes af Bjærgningsmassen, udredes det manglende af Statskassen. Politiet er derhos berettiget til at fordre, at Baade og Redskaber, som Ejeren ikke selv benytter, stilles til Raadighed ved Bjærgningen mod Erstatning, der fastsættes og udredes efter Reglerne i § 3, sidste Stykke.²⁾ II. § 5. Bistand maa ikke paaendes strandet Skib, og dette maa, saafremt levende Folk ses at være ombord, bortset fra Tilfælde, hvor offentlige Myndigheder ere berettigede dertil, ikke bordes uden Tilladelse af den, som har Befalingen paa Skibet. § 6. Indtil

1899

24. Marts

1) c: 2.—4. Punktum.

2) Sidste og næstsidste Punktum.

1899 Politiet kan komme til Stede, skulle de tilstede-
 24. Marts værende handle efter bedste Skøn og Evne for at
 yde Hjælp til de skibbrudne og ere, for saa vidt
 Bistand ikke afvises, berettigede til at iværksætte
 Bjærgning af Gods, hvorved dog stedse maa bru-
 ges en saadan Fremgangsmaade, at den ikke bli-
 ver Politiet, naar det indfinder sig, til Hin-
 der i at undersøge Sagen og forvisse sig om, at
 intet er blevet forvandsket. **§ 7.** Naar Skibets
 Fører eller den, der har Befalingen om Bord, mod-
 tager det offentliges Bistand, der snarest muligt
 skal tilbydes, samt naar Indstranding sker af Skib
 eller Gods, der ikke ledsages af nogen, som er
 bemyndiget til at træde i Ejerens Sted enten efter sin
 Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse,
 har Politiet Ledelsen af Bjærgningen af strandet
 Skib og Gods. Dog har Politiet at raadføre sig
 med dem, der efter deres Stilling om Bord eller
 ifølge Befuldmægtigelse repræsenterer Ejerne af
 Skib og Gods, eller, hvor saadanne ikke findes
 med Konsulen eller Vicekonsulen for den Stat,
 hvor Skibet er hjemmehørende, saafremt han er
 tilstede. I Tilfælde af Meningsulighed mellem
 foranførte Personer og Politiet afgør Landfogden
 foreløbig Sagen, som derpaa forelægges Amtman-
 den. Politiet skal, naar Skibets Nationalitet ken-
 des, snarest muligt underrette nærmeste Konsul
 eller Vicekonsul om Strandingen, Skipperen eller
 den, der godtgør at have fornøden Befuldmæg-
 tigtelse fra Ejeren, kan til enhver Tid give Afkald
 paa det offentliges Bistand og selv overtage den
 videre Ledelse af Bjærgningen mod at stille den
 efter Politiets Skøn fornødne Sikkerhed for de
 paaløbne Omkostninger og den allerede fortjente
 Bjærgeløn. **§ 8.** De nærmere Regler for Poli-
 tiets Ledelse af Bjærgningsforetagender, for saa
 vidt de ikke indeholdes i de efterfølgende Para-
 graffer af denne Lov, fastsættes ved Anordning,
 hvori ogsaa kan gives Politiet Paalæg om Under-
 retning til andre Personer end de i § 7 nævnte.¹⁾
§ 9. Hvor Bjærgning sker af Skib eller Gods,
 og ingen er eller kan ventes snart at komme til
 Stede, som efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge

¹⁾ An. 114 af 9. Maj 1912.

Befuldmægtigelse repræsenterer Skibets eller Gods **1899**
 sets Ejere, skal der, naar Underretning ikke kan ^{24. Marts}
 tilstilles Ejerne efter de foreliggende Oplysninger,
 og for saa vidt Godsets Værdi efter Fradrag af
 Omkostninger og passende Bjærgeløn skønnes at
 overstige 50 Kr., snarest muligt af Politiet udfær-
 diges en Bekendtgørelse, hvorved Ejerne indkal-
 des til inden 1 Aar at melde sig og godtgøre
 deres Ret. Denne Bekendtgørelse, der saa vidt
 muligt skal indeholde nøjagtig Angivelse af de
 strandede eller bjærgede Genstande og deres
 Mærker, skal, naar Ejerens Part af det bjærgede
 Gods antages at overstige 200 Kr., indrykkes 3
 Gange i de til Optagelse af Proklamata bestemte
 Tidender, men ellers kun 1 Gang, hvorhos Land-
 fogden, naar han finder, at der er Anledning der-
 til, tillige kan lade Bekendtgørelsen indrykke i en
 anden Avis. § 10. Salg af det i § 9 omhand-
 lede Gods maa kun ske ved Auktion med Billi-
 gelse af Amtmanden, der ogsaa har at godkende
 Auktionsbetingelserne. For saa vidt Godsets Be-
 skaffenhed tilsteder det, og dets Opbevaring ikke
 vil medføre uforholdsmæssige Omkostninger, maa
 Salg ikke ske, før der er levnet Ejeren passende
 Tid til at melde sig og selv tage Bestemmelse.
 Inddrevet løst Gods, Vrag eller Vragstykker, som
 skønnes at have en Værdi af ikke over 2 Kr. (§
 2, 3. Stk.),¹⁾ bortsælges ved Auktion af Syssel-
 manden paa hans aarlige Omrejser.²⁾ § 11. Mel-
 der Ejeren sig og godtgør sin Berettigelse som
 saadan, faar han udleveret det bjærgede eller, hvis
 det er solgt, Auktionsudbyttet med Fradrag af
 Omkostninger og af Bjærgeløn, for saa vidt den-
 nes Størrelse er fastsat enten ved Overenskomst
 eller af Retten; er dette ikke Tilfældet, sker Ud-
 leveringen kun mod en af Politiet fastsat Sikker-
 hedsstillelse for Bjærgelønnen. Spørgsmaalet om,
 hvorvidt den, der optræder med Paastand paa
 Godsets Udlevering, er tilstrækkelig legitimeret,
 afgøres af Amtmanden. Er fuldt Bevis for Eje-
 rens Paastand ikke tilvejebragt, men dog overvej-

1) 3; 4. Punktum.

2) Jfr. Sportelreglement 30. Marts 1836 § 64 og Lov Nr.
 164, 4. Juni 1924 Pkt. 5.

1899 ende Sandsynlighed for Berettigelsen af hans
 24. Marts Krav, kan Justitsministeriet efter Forhandling med
 Finansministeriet, naar den i Bekendtgørelsen fast-
 satte Frist er udløben, samtykke i, at Godset ud-
 leveres med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn
 overensstemmende med Amtmandens Opgø-
 relse (§ 12). Saadant Samtykke kan endog før
 Bekendtgørelsesfristens Udløb indrømmes mod be-
 hørig Sikkerhedsstillelse for Tilbagelevering i Til-
 fælde af, at bedre berettiget Krav maatte frem-
 komme. Anerkendes den formentlige Ejers Krav
 ikke, kan Spørgsmaalet indbringes for Domstolene
 ved Søgmaal mod Finansministeren. § 12. Mel-
 der Ejeren sig ikke, inden Udløbet af den i Be-
 kendtgørelsen satte Frist, tilfalder det bjærgede
 efter Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn
 Statskassen. Bjærgerne have Valget mellem som
 Bjærgeløn at faa udbetalt en Tredjedel af det ved
 Godsets Salg indkomne Beløb med Fradrag af de
 Omkostninger, der ikke paahvile dem som en
 Del af selve Bjærgningsarbejdet, og at faa Bjærgeløn-
 nen fastsat efter Reglerne i Sølovens Kap. 9,¹⁾
 i hvilket sidste Fald Amtmanden bliver at stævne
 paa det offentliges Vegne. Salget af Godset
 sker efter Reglerne i § 10, dog at det, saafremt
 Bjærgerne vælge i Bjærgeløn at faa udbetalt en
 Tredjedel, staar dem aabent at forlange, at deres
 Part udlægges dem in natura efter Taksation af
 uvillige af Retten paa deres Bekostning udmeldte
 Mænd, for saa vidt Landfogden finder, at en
 hertil sigtende Deling af det bjærgede Gods lader
 sig iværksætte, uden at dette derved taber i Værdi.
 Omkostningernes Fordeling mellem Bjærgerne og
 det offentlige afgøres af Amtmanden. Kunne
 Bjærgerne ikke enes om Bjærgelønnens Fordeling,
 forholdes efter Sølovens § 228.¹⁾ § 13. Bjærges
 forulykket Skib eller Gods i aaben Sø, uden at
 der medfølger nogen, som lovlig repræsenterer
 Ejeren, skal Bjærgeren, saa snart han har bragt
 det bjærgede i Land eller i Havn paa Færøerne,
 straks gøre Anmeldelse derom til Politiet og over-
 give Godset til dette, hvorefter der forhandles
 overensstemmende med de ovenfor i dette Afsnit
 foreskrevne Regler, saaledes at det bjærgede med

Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn, hvis in- **1899**
 gen Ejer efter behørig Indkaldelse melder sig, til- **24. Marts**
 falder Statskassen. § 14. Enkeltvis i Søen eller
 paa Forstranden bjærgede Stykker Vraggoods, hvis
 Værdi efter Landfogdens Skøn ikke overstiger 10
 Kroner, kan han overlade Bjærgeren. Er det bjær-
 gede af større Værdi, har Finansministeriet som
 hidtil Ret til at overlade Bjærgerne det, naar Om-
 stændighederne findes at tale derfor. **III. § 15.**
 Landfogden tilkommer der for Møde i Strandings-
 tilfælde over $\frac{1}{4}$ Mil fra hans Bolig foruden fri
 Befordring mellem Strandingsstedet og Boligen i
 Dagpenge for det første Døgn, han maa være fra-
 værende fra sit Hjem, eller Dele deraf 8 Kr., og
 derefter for hver 12 Timer eller derunder 4 Kr.
 Det samme gælder Sysselmændene, hvor disse
 optræde i Stedet for Landfogden, dog at Dag-
 pengene nedsættes til det halve. De paagældende
 Beløb afholdes, for saa vidt der foreligger en
 Strandingsmasse, af denne, og ellers af Statskassen.
 § 16. Sker Bjærgningen ikke under Politiets Le-
 delse, er den, som forestaar Bjærgningen, ansvar-
 lige for de Omkostninger, der i Medfør af denne
 Lovs §§ 3, 4 og 15 skulle afholdes af Strandings-
 massen. § 17. Justitsministeriet er berettiget til
 ved en Tarif at fastsætte Bjærgelønnen for bort-
 drevne Sømærker, tilhørende den danske eller
 fremmed Stat. § 18. Med Hensyn til Optagelse
 af Skibe og andre Genstande, som findes nedsunkne
 paa Havets Bund, samt Opfiskning af Ankere
 m. m., har det sit Forblivende ved de hidtil gæl-
 dende Regler.¹⁾ § 19. Den, som i Strid med
 denne Lovs Bestemmelser egenmægtig foretager
 Bjærgning af strandet Gods, straffes, for saa vidt
 højere Straf ikke er forskyldt efter den alminde-
 lige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borger-
 lig Straffelovs § 25), eller under formildende Om-
 stændigheder med Bøder fra 50 til 500 Kr. For
 andre Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser
 anses den skyldige, for saa vidt højere Straf ikke
 er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. 22. August 1871 samt den for hele
 Kongeriget gældende Lov (Nr. 157) 22. December 1876
 om Opfiskning af Ankere, Ankertove og andet Skibs-
 redskab m. m.

200

1899 Bøder fra 20 til 200 Kr. Den, som ved Bjærg-
24. Marts ning, der sker under Politiets Ledelse, viser sig
forsømmelig eller opsætsig, kan bortvises fra
Bjærgningen med Berovelse af sin Andel i Bjærges-
lønnen, og uvedkommende, som, efter at være
bortviste af Politiet, findes paa Strandingsstedet,
straffes med Bøder fra 10 til 50 Kr. Sagerne be-
handles som offentlige Politisager. § 20. Denne
Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1899.

1902 Anordn. (Nr. 72) om den Skikkelse,
2. Maj hvori Lov om Konkurs samt om nogle For-
andringer i de gældende Bestemmelser om
Pant og Eksekution af 25. Marts 1872 frem-
tidig skal være gældende paa Færøerne.
Efter at Lov om Konkurs samt om nogle Forandrin-
ger i de gældende Bestemmelser om Pant og
Eksekution af 25de Marts 1872 i Henhold til den
Regeringen ved sammes § 170 givne Bemyndigelse
ved Vor allerhøjeste Anordning af 13de Februar
1875 med forskellige Lempelser var sat i Kraft
paa Færøerne, er der under 15de April 1887, 18de
December 1897 og 20de Marts f. A. udgaaet
Love, hvorved flere Paragraffer i ovennævnte
Lov have faaet en ændret Affattelse. I den Skik-
kelse, der ved Loven af 20de Marts f. A. er givet
de i samme nævnte Paragraffer af Konkursloven,
egne disse sig ikke til uforandret at bringes til
Anvendelse paa Færøerne, og idet Vi da herved
ville have anordnet de Lempelser deri, som i
Følge disse Øers særegne Forhold er fundne hens-
igtsmæssige, ville Vi samtidig til Lettelse ved
Brugen af Loven have bekendtgjort følgende Op-
tryk af samme, indeholdende alle deri foretagne
senere Forandringer med de for Færøernes Ved-
kommende paabudne Lempelser.¹⁾ — — — § 2.
Fra det Øjeblik, Konkursen tager sin Begyndelse,
kan Tredjemand ikke ved Retshandeler med
Skyldneren erhverve nogen Rettighed imod eller
Befrielse i Forhold til Konkursboet. Dog gælder
dette ikke om den Tredjemand, som i god Tro

¹⁾ Der optrykkes kun de Paragrafer, som afviger fra den
for det øvrige Kongerige gældende Lovgivning.

har handlet med Skyldneren, forinden offentlig Bekendtgørelse om Konkursen er sket i den til retslige Kundgørelser paa Færøerne autoriserede Avis,¹⁾ ligesom Konkursbehandlingen ej heller kan paaberaabes overfor den Tredjemand, der i god Tro har indladt sig i Retshandeler med Skyldneren om dennes faste Ejendomme, saa længe ikke Tinglæsning angaaende den begyndte Konkurs har fundet Sted ved den Jurisdiktion, hvorunder Ejendommene ere beliggende. — — — § 17.²⁾ — — — § 28. Det har fremdeles sit Forblivende ved den i Norske Lovs 5—13—44,³⁾ 2det Led indeholdte Bestemmelse om, at ingen Afhændelser, som ere skete ved Gave, Køb eller i andre Maader imellem Ægtefæller, Forældre og Børn eller Arvelader og Arvinger, skulle komme Kreditorerne i Konkursboer til Skade, naar de befindes at være skete, efter at Skyldnerne vare komne i den Tilstand og vare saa haardt med Gæld beladte, at de ej deres Gæld kunde betale. — — — § 30.⁴⁾ Sag, hvorved Boet i Henhold til Reglerne i §§ 20—29 vil angribe indgaaede Rets- handeler, maa anlægges inden 3 Maaneder efter den Skiftesamling, hvori Prøvelsen af vedkom- mende Fordring har fundet Sted, for saa vidt Sagen skal føres paa Færøerne. Skal den anlæg- ges uden for Øerne maa den fornødne Foranstalt- ning hertil ske inden 6 Maaneder. Afkræftelses- indsigelse for Skifteretten maa fremsættes inden de ovenangivne Frister. — — — § 33.⁵⁾ — — — § 45.⁶⁾ — — — § 48.⁷⁾ Naar en Fordringshaver i Henhold til §§ 42, 43 eller 44 forlanger sin Skyldners Bo taget under Konkursbehandling, indgiver han derom til Skifteretten skriftlig Be- gæring, som bør indeholde Angivelse af de Om-

1902

2. Maj

1) I det øvrige Rige i Statstidende.

2) Enslydende, kun er 3. Stk. om Forpagtninger af Bøndergaard udgaaet.

3) I Danmark Danske Lovs 5—14—46.

4) Tidsfristerne forskellige.

5) I § 33 Nr. 1 er D. L. 5—14—37 ændret til N. L. 5—13—35 og i Nr. 2 b «Landgilde» til «Landskyld».

6) Ændret ved Lov Nr. 260 af 6. Maj 1921 § 7 overens- stemmende med § 7 i Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912 om Bogføring.

7) Ifr. Anordn. 278 af 10. Nov. 1927.

1902 stændigheder, hvorpaa Forlangendet grundet.
 2. Maj Skifteretten har derefter at beramme et Møde, der skal holdes saa hurtigt, som det efter Hensyn til Aarstiden og Skyldnerens Bopæl lader sig gøre,¹⁾ og dertil med et af den bestemt Varsel indkalde Skyldneren saavel som vedkommende Fordringshaver, i fornødent Fald ved lejet Bud, for hvis Betaling Fordringshaveren bør indestaa. Paa selve Mødet eller dog snarest mulig derefter tages Beslutning, om Fordringshaverens Begæring mod eller uden Sikkerhedsstillelse skal tages til Følge eller ikke.²⁾ — — — § 51. Saa snart som muligt³⁾ efter Konkursens Begyndelse skal der afholdes en Begyndelsesforretning.
 — — — § 52. Skifteforvalteren har uopholdelig at drage Omsorg dels for, at en offentlig Bekendtgørelse om Konkursboets Overtagelse indrykkes i den i § 2 nævnte Avis, dels for at den fornødne Tinglæsning finder Sted ved de Jurisdiktioner, under hvilke Boets faste Ejendomme ere beliggende. Saafremt det kan antages, at Skyldneren har eller i det sidste Aar før Konkursen har haft Forbindelser uden for Færøerne, bør Bekendtgørelsen tillige uden Ophold foranstaltes indrykket i de for Skiftebekendtgørelser i Almindelighed bestemte Aviser. Bekendtgørelsen skal foruden Underretning om, at Boet er taget under Konkursbehandling, indeholde Berømmelse af en Skiftesamling til en Tid, ikke tidligere end 4 Uger og ikke senere end 12 Uger efter Bekendtgørelsens Datum med navnlig Angivelse af de Genstande, som i Medfør af Konkursloven, særlig §§ 66, 68 og 70, ville blive at forhandle. Skifterettens Pligt at meddele visse Fordringshavere særlig Underretning om Konkursbehandlingen vedbliver fremdeles ligesom hidtil. § 53. Skifteretten har samtidig med Udstedelse af den i § 52 omhandlede Bekendtgørelse at træffe Bestemmelse om, hvor vidt Valget af en midlertidig Bestyrer af Boet er nødvendigt (§ 58), og i bekræftende Fald at ansætte en saadan, efter saa

1) I det øvrige Kongerige saa vidt muligt inden 48 Timer.
 3. Stk. enslydende.

2) Jfr. Anordn. 278 af 10. Nov. 1927.

3) I Danmark: Straks.

vidt muligt derom at have raadført sig med de Fordringshavere, der have givet Møde under Begyndelsesforretningen, saavel som snarest mulig derefter at skride til Registrering af Boet og i Forbindelse dermed at lade foretage Vurdering. Den midlertidige Bestyrer skal være en uberygtet, vederhæftig, forretningskyndig Mand og maa ikke være Skyldnerens Ægtefælle eller saa nær som Sødskendebarn beslægtet eller besvogret med Skyldneren, ej heller staa i Tjenesteforhold til Skifteretten; at nogen er Kreditor i Boet er ikke til Hinder for, at han kan ansættes som midlertidig Bestyrer. § 54.¹⁾ — — — § 55. Den midlertidige Bestyrer har, saa vidt muligt, uopholdelig ved anbefalet Brev eller paa anden Maade²⁾ at tilstille samtlige paa den Tid bekendte saavel udenrigske som indenrigske Fordringshavere eller deres bekendte Kommissionærer paa Stedet Genpart af den i § 52 nævnte Bekendtgørelse, dog uden at der paa Undladelse heraf kan bygges nogen Indsigelse mod Gyldigheden af, hvad der i Skiftesamlingen maatte forhandles eller besluttes. — — — § 58. Naar Skyldneren ikke ved Konkursens Begyndelse eller i Løbet af et Aar forinden har været i saadan Næringsvej eller Stilling, som i § 43, jfr. § 45, er nævnt, eller Skifteretten antager, at særegne Stedforhold ere til Hinder for Anvendelsen af den Fremgangsmaade med Beskikkelse af midlertidig Bestyrer, Kurator og Kreditorudvalg, som ellers i denne Lov foreskrives, eller at Boets Tilstand gør saadan Fremgangsmaade uformøden, kan Skifteretten bestemme,³⁾ at ingen midlertidig Bestyrer skal beskikkes (§ 53); Skifteretten har i saa Fald at udføre, hvad der i Følge denne Lov paahviler den midlertidige Bestyrer. § 59. Alle Skiftesamlinger, om hvilke der ikke er givet særlige Regler i denne Lov, tillyses ved en Bekendtgørelse fra Skifteretten i den i § 2 nævnte Avis; Varslet, der ikke bør være længere end det efter Omstændighederne maa anses fornødent, saavel som Tiden

1902

2. Maj

1) Første Stk. er udeladt.

2) I det øvrige Rige kun ved anbefalet Brev.

3) I Danmark: i det ifølge § 52 a) berammede Møde.

1902 og Stedet for Skiftesamlingens Afholdelse bestemmes af Skifteretten. Nødvendigheden af offentlig Bekendtgørelse bortfalder, dersom Skifteretten foretrækker at give dem, der skulle tilkaldes, særlig personlig Underretning, hvilken kan meddeles paa den Maade, Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde anser for hensigtsmæssig; det er den tilladt at benytte Meddelelse ved anbefalet Brev eller ved paalideligt Bud. — — — **§ 71.** Naar Skifteretten finder Grund hertil eller Kreditorudvalget forlanger det, afskediges Kurator, hvorefter nyt Valg foregaar paa den i § 66 bestemte Maade i en 4 Uger forud bekendtgjort Skiftesamling. I dette Tidsrum er Skifteretten forpligtet til at besørge de ellers Kurator paahvilende Forretninger, saafremt de ikke forlanges udført af denne. Fordringshaverne kunne i Skiftesamlingen vælge den afskedigede Kurator, om de hermed tro sig bedst tjente; dog kan Skifteretten nægte sin Billigelse af Valget, medmindre Anmeldelsesfristen er udløben og en saadan Flerhed af Kreditorer, som § 64 ommelder, har genvalgt Kurator. Den afskedigede Kurator er, dersom det forlanges, pligtig at fortsætte sine Forretninger, indtil en ny er valgt, til hvem han har at aflægge Regnskab og overlevere Boet. — — — **§ 77.** Saa ofte¹⁾ Kreditorudvalget maatte forlange det, har Kurator at forelægge sin Kassebog for Kreditorudvalget, som gennemgaar de enkelte Poster i den og har at paase, at de Beløb, som ikke udkræves for at dække løbende Udgifter, saa vidt mulig indsættes til Forvaring og Frugtbargørelse i en solid Sparekasse, Bank eller lignende Indretning, saavel som at Aktiverne, om det agtes fornødent, forsynes med Udvalgets Prohibitivpaategning. For saa vidt der ved Gennemsynet er fundet noget at bemærke, skal Kreditorudvalget antegne saadant i Kassebogen. Naar det forlanges, hvilket i Reglen bør ske mindst een Gang om Maaneden, har Kurator at forevise Kassebogen for Skifteretten, hvem det paaligger at have Tilsyn med, at Kreditorudvalgets Paalæg med Hensyn til Kassebeholdningens Anbringelse m. v. efterkom-

1) I Danmark: mindst en Gang hver Maaned.

mes, ligesom den ogsaa, naar den selv finder 1902
 noget at erindre med Hensyn til Anbringelsen af 2. Maj
 denne Beholdning, har at forhandle det fornødne
 med Kreditorudvalget og efter Omstændighederne
 forelægge Sagen i en Skiftesamling, eller, for saa
 vidt intet Kreditorudvalg er nedsat (jfr. § 67),
 selv at foretage det fornødne i Overensstemmelse
 med § 68 sidste Stykke. Saavel i Henseende til
 ovennævnte Pligters Opfyldelse som iøvrigt er
 Kreditorudvalget beføjet til at undersøge Kura-
 tors Administration og afkræve ham Oplysninger.
 — — — **§ 85.** Fristen, inden hvilken Fordrings-
 haverne opfordres til at melde sig, bør i Almin-
 delighed bestemmes til 3 Maaneder fra den sidste
 Bekendtgørelse i den i § 2 nævnte Avis. Naar
 Skyldneren antages at staa i Forbindelser uden
 for Færøerne, skal Fristen sættes til 6 Maaneder.
 Tiden til Fordringernes Prøvelse for Skifteretten
 maa ikke sættes fjernere end til 6 Uger efter
 Anmeldelsesfristens Udløb. — — — **§ 102, 3. Stk.**
 Det skriftlige Akkordforslag bliver at udlægge til
 Eftersyn paa samme Maade, som i § 86 er be-
 stemt om Anmeldelserne, og offentlig Bekendtgø-
 relse herom finder Sted i den i § 2 nævnte
 Avis. — — — **§ 109.** Opnaas i den Skifte-
 samling, hvori Akkordspørgsmaalet stilles til Af-
 stemning, vel det fornødne Stemmeantal i Hen-
 seende til Personerne (§ 108, 1°, jfr. sidste Stykke)
 eller i Henseende til Fordringsbeløbet (§ 108 2°),
 men ikke i begge Henseender, berammer Skifte-
 retten et nyt Møde, som bliver at afholde senest
 inden 4 Uger, i hvilket Akkordspørgsmaalet paany
 sættes til Afstemning. Opnaas der ikke i dette
 Møde den i § 108 fordrede Stemme flerhed i begge
 Henseender, er Akkordforslaget forkastet. — — —
§ 117. Forinden Stadfæstelsen meddeles, har
 Skifteretten, snaest muligt efter at Afstemningen
 har fundet Sted, ved Bekendtgørelse i den i § 2
 nævnte Avis med 4 Ugers Varsel, at opfordre
 dem, der maatte have Indsigelser at gøre mod
 Akkorden, til at fremsende skriftlig Protest senest
 4 Dage førend den til Akkordens Stadfæstelse eller
 Nægtelse bestemte Skiftesamling, hvilken ikke maa
 afholdes senere end 6 Uger efter den endelige Af-
 stemning over Akkordforslaget. — — — **§ 126.** Ud-

1902 kastet til Udlodningen bør, dersom ikke alle Ved-
 2. Maj kommende erklære, at de antage det, henlægges
 hos Skifteretten til Eftersyn og Overvejelse i 4
 Uger, inden hvilken Fristes Udløb enhver heri inter-
 esseret kan henlede Opmærksomheden paa mulige
 Fejl og Mangler i det. Om at Udkastet er frem-
 lagt til Eftersyn, skal straks ske offentlig Bekendtgørelse i den i § 2 nævnte Avis og særskilt Underretning meddeles Kurator. De fremkomne Bemærkninger tages under Overvejelse af Skifteretten, som derefter affatter Udlodningen og fremlægger den i en Skiftesamling. Fra dette Tidspunkt af kunne Forandringer i den kun ske efter Paaanke. — — — **§ 132.** Naar Udlæg er givet, men Summen paa Grund af uafgjort Tvistigheder eller andre Omstændigheder ikke udbetales, skal den saa vidt muligt gøres frugtbringende i en Bank, Sparekasse eller anden solid Pengeindretning. De paa denne Maade indvundne Renter komme i sin Tid enten den, der har faaet Udlægget, eller Massen tilgode. — — — **§ 155.** Haandpanthaveren skal, hvor andet ikke er vedtaget, være beføjet til, i Stedet for at gaa frem efter Norske Lovs 5-7-2 og 3, at iværksætte Pantets Realisation ved offentlig Auktion eller, for saa vidt angaar saadanne Værdipapirer, som have Kurs paa Københavns Børs, ved Salg ved en Vekselmægler, efter derom vidnefast at have advaret Pantsætteren med 8 Dages Varsel eller, dersom denne ikke kendes eller hans Bopæl ikke vides, efter med 4 Ugers Varsel at have indkaldt Vedkommende til at løse Pantet ved Bekendtgørelse i den i § 2 nævnte Avis. **§ 156.** Bestemmelsen i Norske Lovs 5-7-1 om, at Kreditor taber sin Fordring, dersom Pantet ved Ulykestilfælde forekommer, ophæves. **§ 157.** Norske Lovs 5-3-33 og 1-22-28 med de Bestemmelser i senere Lovbud, som dertil slutte sig, ophæves, for saa vidt de angaa Domme, Forlig, Maning og Indstævning til Højesteret.

8. Juli **Lov (Nr. 122) angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for**

dansk Søterritorium. § 1. Ved kongelig Anordning kan der foreskrives Regler angaaende en særlig Registrering af og Meddelelse af Fiskeris certifikat til alle i Kongeriget hjemmehørende Baade og Fartøjer, som anvendes til Fiskeri i de Farvande, der omfattes af den under 24de Juni 1901 afsluttede Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og det forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island uden for Søterritoriet, og som efter § 1 i Søloven af 1ste April 1892 have Ret til at føre dansk Flag, samt om Nummerering og Mærkning af disse Fartøjer med tilhørende Fiskeriredskaber m. v. Paa lignende Maade kan der fastsættes nærmere Regler til god Ordens Overholdelse under Fiskeriet i de nævnte Farvande og til Forebyggelse af Beskadigelse eller Ødelæggelse af Fiskernes Garn og øvrige Redskaber, ligesom der kan træffes de fornødne Bestemmelser angaaende Tilsynet med de i Henhold til foranstaaende givne Forskrifters Overholdelse.¹⁾ **§ 2.** Indregistreringen og den Maaling af Fartøjet, der for saa vidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn her til maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøjet sker ved Toldvæsenets — paa Færøerne Politimyndighedernes — Foranstaltning uden Erlæggelse af Gebyr eller Stempelafgift og i det hele uden Udgift for Ejeren, idet de dermed forbundne Udgifter afholdes af Statskassen. Vedligeholdelsen af paa-malede Bogstaver, Tal og andre Mærker, paahviler dog Fartøjets Ejer. **§ 3.** Foruden det Erstatningsansvar, som de paagældende i Medfør af almindelige Retsregler ville kunne paadrage sig ved Til-sidesættelse af de Forskrifter, der gives i Henhold til § 1, kan der herfor idømmes Straf af Bøder indtil 200 Kr., der tilfalde Statskassen. Sager angaaende Idømmelse af deslige Bøder saavel som angaaende Erstatningsansvar, hvor Bøder idømmes, behandles om offentlige Poltisager, i København for Sø- og Handelsretten. **§ 4.** Denne Lov

1902

8. Juli

¹⁾ Jfr. Anordn. Nr. 29 af 27. Februar 1903.

1902 træder i Kraft fra den Dag at regne, fra hvilken
8. Juli de kontraherende Regeringer komme overens om,
at den i London den 24de Juni 1901 afsluttede
Overenskomst angaaende Ordningen af Fiskeriet i
Havet omkring Færøerne og Island skal bringes
til Udførelse, og forblive gældende indtil det
Tidspunkt, da fornævnte Overenskomst maatte
bortfalde.

1903 **Anordn. (Nr. 7) hvorved Lov Nr. 13 af**
23. Jan. **14. Februar 1874 om Forbud mod visse**
Tændstikker m. m. udvides til at gælde for
Færøerne. I Henhold til den Regeringen ved § 4 i
Lov Nr. 13 af 14de Februar 1874¹⁾ om Forbud
mod visse Tændstikker m. m. dertil meddelte
Bemyndigelse sættes bemeldte Lov herved i Kraft
paa Færøerne, saaledes at Forbudet mod Forfær-
digelse og Indførelse af de ved Loven forbudte
Tændstikker træder i Kraft den 1ste April 1903,
og Forbudet mod deres Forhandling den 1ste
Januar 1904.

23. Jan. **Lov (Nr. 10) om Statstidende. — — —**
§ 4.²⁾ For Færøernes Vedkommende har det sit
Forblivende ved de hidtil gældende Regler, dog
at Kundgørelse i Statstidenden træder i Stedet for
Kundgørelse i «Berlingske Tidende».

20. Febr. **Bek. (Nr. 23) om en mellem Hans Maje-**
stæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt
Kongen af det Forenede Kongerige Storbri-
tannien og Irland angaaende Ordningen af
deres respektive Undersaatters Fiskeri i Ha-

1) Loven indeholder Forbud mod Fabrikation og Indførsel af samt Handel med Tændstikker, i hvis Tændsats der findes hvidt Fosfor, eller andre Tændstikker end saadanne, der er bestemte til at afstryges paa særlige dertil indrettede Strygeflader. I Tændstikkfabrikker skal Rum, hvori Bearbejdelse af rødt Fosfor foregaar, være vel afsøndrede fra de Lokaler, hvor der arbejdes med klorsurt Kali.

2) Jfr. Bek. 82 af 24. Marts 1904.

vet omkring Færøerne og Island udenfor Søterritoriet afsluttet Konvention. Under 24. Juni 1901 er der i London undertegnet en saadan Konvention. (Udelades, da Bestemmelserne er optagne i Anordn. 29 af 27. Februar 1903, se nedenfor).

Anordn. (Nr. 29) angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island udenfor dansk Søterritorium. I Henhold til Lov af 8de Juli 1902 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island udenfor Søterritoriet og i Overensstemmelse med den mellem Danmark og Storbritannien den 24de Juni 1901 afsluttede og under 5te Maj 1902 ratificerede Konvention angaaende Ordningen af dette Forhold, ville Vi herved have anordnet følgende: **Almindelige Bestemmelser. § 1.** I de til Færøerne og Island grænsende Farvande er det Omraade, hvor Fiskeriet udelukkende er forbeholdt danske Undersaatter, fastsat indtil en Afstand af 3 Kvartmil at regne fra den yderste Grænse, hvor Landet er tørt ved Lavvande, langs hele Strækningen af Øernes Kyster med dertil hørende Holme, Skær og Grunde. Hvad Bugterne angaar, vil de 3 Kvartmils Afstand være at regne fra den lige Linie, trukken tværs over Bugten paa det Indløbet nærmeste Punkt, hvor Bredden ikke er større end 10 Kvartmil. Nærværende Paragraf gør intet Indgreb i den for Fiskefartøjer, der sejle eller ankre paa Søterritoriet, anerkendte Ret til frit at færdes der imod at iagttage de derom givne danske Politiforskrifter, hvoriblandt den, at Trawlfartøjer under Ophold paa Territoriet skulle have Trawlen stuvet af Vejen indenbords.¹⁾ De i første Stykke omhandlede Kvartmil ere geografiske Kvartmil, hvoraf der regnes 60 paa en Breddegrad. **§ 2.** De geografiske Grænser for nærværende Anordnings Omraade ere fastsatte som nedenfor angivet: Mod Syd en Linie, begyndende fra det Punkt, hvor North Unst-Fyrtaarns Meridian (Shetlands Øerne) skærer Breddeparallelen paa

1903 61° N. Br., indtil det Punkt, hvor Meridianen paa
27. Febr. 9° V. Lgd. skærer Breddeparallelen paa 60° N. Br.,
og derfra Vest efter langs med denne Parallel,
indtil Meridianen paa 27° V. Lgd. Mod Vest:
Meridianen paa 27° V. Lgd. Mod Nord:
Breddeparallelen paa 67^o30' N. Br. Mod Øst:
North Unst-Fyrtaarns Meridian. Registrering
samt Mærkning og Nummerering
m. v. af Fartøjer og Redskaber. **§ 3.**
Alle i Kongeriget (derunder indbefattet Færøerne)
hjemmehørende Fartøjer og Baade, der anvendes
til Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island
udenfor Søterritoriet, og som efter § 1 i Søloven
af 1ste April 1892 have Ret til at føre dansk
Flag, skulle optages i et særligt Register over Fi-
skerfartøjer. Registreringen sker ved Toldvæsenets,
paa Færøerne ved Landfogdens og Sysselmændenes
Foranstaltning og efter Amtmandens nærmere Be-
stemmelse distriktvis, saaledes at der for hvert Di-
strikt haves en fortløbende Række af Tal med et
eller flere af Distriktets Begyndelsesbogstaver foran,
og at ethvert Fartøj erholder det eller de Bogstaver,
der betegne det Distrikt, hvor det er hjemme-
hørende, og et Indregistreringsnummer inden for
den Rækkefølge af Numre, der høre til Distriktet.
§ 4. Det paahviler Enhver, der som Fører eller
Reder vil fiske eller lade drive Fiskeri i Havet
omkring Færøerne og Island udenfor dansk Sø-
territorium, at afgive skriftlig Begæring om den
ovenfor nævnte Registrering af det Fartøj, der
agtes anvendt i denne Fart, til nærmeste Told-
sted eller Strandkontrollør, paa Færøerne Land-
fogden eller en Sysselmand, ligesom det ogsaa paa-
hviler Ejeren efter de almindelige for Skibsregi-
strering gældende Regler at anmelde ethvert Ejer-
skifte, Overførelse til et andet Registreringsdistrikt,
Ombygning, Forlis eller Salg til Udlandet, som
er foregaaet med det ham tilhørende Fiskerfartøj.
Endvidere skal Ejeren eller Føreren en Gang i
Løbet af hvert Aar forevise sit Fiskericertifikat
for et Registreringskontor, paa Færøerne Land-
fogden eller en Sysselmand, hvorefter der paa
Bagsiden af Certifikatet vil være at meddele en
Attestation om, at saadan Forevisning har fundet
Sted. **§ 5.** Til Godtgørelse af Optagelse i Re-

1903
27. Febr.

gistet udfærdiges der et Dokument, Fiskericertifikatet, hvori angives Fartøjets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer samt en Beskrivelse af Fartøjet tillige med dets Ejers Navn eller Navnet paa det Selskab, der ejer det. Fiskericertifikatet udfærdiges overensstemmende med den nærværende Anordning vedføjede Formular.¹⁾ § 6. Ethvert Fiskerfartøjs Navn samt Navnet paa det Sted, hvor det er hjemmehørende, skal males med Oliefarve paa Agterstavnen med hvide, mindst 2,5 Dec. Tommer (8 Centim.) høje og 0,5 Dec. Tomme (12 Milim.) brede Bogstaver paa sort Grund. § 7. Det eller de Bogstaver og de Tal, der ved Indregistreringen er tildelt Fartøjet, skal males iøjnefaldende og tydeligt paa hver Side af dets Forstavn, saa vidt Pladsen tillader det, 2,5 à 3 Dec. Tommer (8 à 10 Centim.) under Rælingen, med hvid Oliefarve paa sort Grund. Bogstaverne og Tallenes Højde skal paa Fartøjer paa 15 Tons (Brutto) og derover være 14 Dec. Tommer (45 Centim.) og Bredden 1,8 Dec. Tommer (6 Centim.). For Fartøjer under 15 Tons (Brutto) skal Højden saa vidt muligt være 8 Dec. Tommer (25 Centim.) og Bredden 1,3 Dec. Tommer (4 Centim.). Ligeledes skulle de samme Bogstaver og Tal males i Oliefarve paa begge Sider af Fartøjets Storsejl umiddelbart over det sidste Reb, saaledes at de tydeligt kunne ses; de males paa hvide Sejl med sort Farve, paa sorte Sejl med hvid Farve og paa Sejl af Mellemparve med sort eller hvid Farve, eftersom den Myndighed, ved hvis Foranstaltning Afmærkningen sker i Følge § 11, nærmere maatte bestemme. Paa Dampfiskerfartøjer skulle de ovennævnte Mærker endvidere paa en iøjnefaldende Maade anbringes paa Skorstenen. Disse Mærker skulle have samme Dimensioner som de paa Forstavnen anbragte. Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene paa Sejlene skulle i alle Retninger være en Tredjedel større end de, der ere anbragte paa Fartøjets Forstavn. § 8. Fiskerfartøjerne maa hverken paa Ydersiderne eller paa Sejlene eller paa Skorstenene føre andre Navne, Bogstaver eller Tal end dem, der

¹⁾ Udelades.

1903 omhandles i nærværende Anordnings §§ 3, 6 og 7.
27. Febr. § 9. Det er forbudt at udslette, forandre, ukendeliggøre, tildække eller ved hvilket som helst Mittel skjule de paa Fartøjerne, paa Sejlene og paa Skorstenene anbragte Navne, Bogstaver og Tal. § 10. Hvert Fartøjs Bogstav eller Bogstaver og Tal anbringes paa de Joller, Bøjer, vigtigste Flaad, Slæbevaad, Dræg, Ankere og i det Hele paa alle de Fiskeredskaber, der høre til Fartøjet. Disse Bogstaver og Tal skulle være store nok til med Lethed at kunne skelnes. Ejerne af Garnene eller andre Fiskeredskaber kunne desuden mærke dem med saadanne særegne Kendetegn, som de maatte finde hensigtsmæssige. § 11. Indregistreringen og den Maaling af Fartøjet, der, for saa vidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, lige som ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøjet sker ved Toldvæsenets, paa Færøerne ved Landfogdens og Sysselmændenes Foranstaltning uden Erlæggelse af Gebyr eller Stempelafgift og i det Hele uden Udgift for Ejerne, idet de dermed forbundne Omkostninger afholdes af Statskassen; Vedligeholdelsen af paamalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler dog Fartøjets Ejer. § 12. Føreren af Fartøjet skal altid under Sejladsen være forsynet med det i § 5 ommeldte Fiskericertifikat til fornøden Oplysning om Fartøjets Kendings-Bogstaver, Distrikts-Nummer, Register-Tonnage, Hovedmaal og Ejerforhold. Til Godtgørelse af Nationaliteten, hvilken det er forbudt ved noget som helst Mittel at fordølge, udfordres for Fartøjer, der ere maalte til en Brutto Register-Tonnage af 20 Tons eller derover, foruden Visning af det danske Flag, Fremlæggelse af Fartøjets Nationalitets- og Registreringscertifikat. Overholdelse af Orden under Fiskeriet. § 13. Det er forbudt et hvert Fiskerifartøj fra Solens Nedgang til dens Opgang at ankre op i Farvande, hvor Drivnetsfiskere have udsat deres Redskaber. Dog finder dette Forbud ikke Anvendelse for Opankringer, der ere foranledigede ved indtrufne Uheld eller ethvert andet Nødstilfælde. § 14. Det er forbudt Fartøjer, der ankomme til Fiskepladserne, at

lægge sig eller udsætte deres Garn saaledes, at de **1903**
tilføje hinanden Skade eller fortrædige Fiskere, 27. Febr.
som alt have begyndt deres Gerning. **§ 15.** Naar
ved Drivnetsfiskeri Dæksfartøjer og aabne Baade
samtidig begynde at sætte Garnene ud, skulle de
sidstnævnte udsætte Garnene til Luvart for de
andre. Dæksfartøjerne skulle derimod sætte deres
Garn i Læ af aabne Baade. Som Hovedregel gælder,
at, naar Dæksfartøjer sætte deres Garn til
Luvart for aabne Baade, der allerede ligge og fiske,
og naar aabne Baade sætte deres Garn i Læ af
Dæksfartøjer, der ere i Færd med at fiske, vil
Ansvarret for Havarier paa Garnene paahvile dem,
der sidst have begyndt at fiske, medmindre de
godtgøre, at de have været i Nødstilfælde, eller
at de ere uden Skyld i Beskadigelsen. **§ 16.** Det
er forbudt at fastgøre eller ankre Garn eller andet
Fiskeredskab i Farvande, hvor Drivnetsfiskere alle-
rede ere i Virksomhed. **§ 17.** Det er forbudt
enhver Fisker at fortøje sit Fartøj eller holde sig
fast ved Garn, Bøjer, Flaad eller andre Fiskered-
skaber, tilhørende en anden Fisker. **§ 18.** Naar
Slæbevaadsfiskere befinde sig i Sigte af Fiskere,
der fiske med Netredskab (Garn, Vaad) eller
Langline, skulle de tage de nødvendige Forholds-
regler for at undgaa at forulempe disse sidste. I
Beskadigelsestilfælde paahviler Ansvarret Slæbe-
vaadsfiskerne, med mindre de godtgøre, at de
have været i Nødstilfælde, eller at de ere uden
Skyld i det lidte Tab. **§ 19.** Naar Garn, der
tilhøre de forskellige Fiskere, indvikles i hinanden,
er det forbudt at kappe dem, med mindre begge
Parter samtykke deri. Ethvert Ansvar ophører,
saa snart det er godtgjort, at det er umuligt paa
anden Maade at faa Garnene skilte fra hinanden.
§ 20. Naar et Fartøj, der fisker med Line, faar
sine Liner krydsede med et andet Fartøjs, er det
forbudt dem, som trækker dem op, at kappe dem
undtagen i Nødstilfælde, og i saa Fald skal den
kappede Line straks igen knyttes sammen. **§ 21.**
Uden for Bjærgningstilfælde og de i de to fore-
gaaende §§ ommeldte Tilfælde er det enhver Fi-
sker forbudt under et hvilket som helst Paaskud
at kappe, hage sig fast i eller hive op Garn, Liner
og andre Redskaber, som ikke tilhøre ham. Naar

1903 en Fisker har gennemsejlet eller paa en hvilken
 27. Febr. som helst anden Maade er bleven indviklet i en
 anden Fiskers Redskab, skal han tage alle fornødne Forholdsregler for at den Skade, som der ved kan forvoldes den anden Fiskers Redskab eller Fartøj, indskrænkes til det mindst mulige. Forbud mod Redskaber til at ødelægge Garn. § 22. Det er forbudt at anvende hvilket som helst Redskab, der udelukkende tjener til at kappe eller ødelægge Garn. Det er ligeledes forbudt at have slige Redskaber om Bord. Politiet og Toldvæsenet have at paase, at saadanne Redskaber ikke bringes om Bord i Fiskerfartøjerne, og, for saa vidt de antræffes, at anholde dem. Søvejsreglerne. § 23. Fiskerfartøjerne skulle jagttage de til enhver Tid for danske Skibe gældende Anordninger angaaende Regler for Lys og Lydsignaler samt for Styring og Sejlad i det Øjemed at forebygge Sammenstød paa Søen. Bjærgning af Fiskeredskaber. § 24. Ethvert Fiskerfartøj, dets Joller, alle Genstande, henhørende til Udrustning eller Takkelads, for et Fiskerfartøj, ethvert Garn, Liner, Bøjer, Flaad eller et hvilket som helst Fiskeredskab, hvad enten det er forsynet med Mærke eller ej, som af danske (færøske) Fiskere maatte blive fundet eller optaget i Søen, skal snarest muligt overleveres til vedkommende Øvrighed i den første Havn, hvortil det Fartøj, der har bjærget det, vender tilbage eller søger ind. Øvrigheden i den Havn her i Landet, hvortil bjærgede Fiskeredskaber indbringes, hvad enten af danske (færøske) eller fremmede Fiskere, har, saafremt enten det bjærgende Fartøj eller de fundne eller optagne, behørigt mærkede Genstande ikke ere dansk (færøsk) Ejendom, at meddele Underretning om det passerede til vedkommende Konsul eller Konsularagent for den Nation, hvortil Fartøjets eller Genstandenes Ejere høre, samt at tilbagelevere Genstandene til Ejerne eller deres Stedfortrædere, saa snart de tilbagefordres, og Bjærgernes Rettigheder ere tilstrækkeligt sikrede. Den Godtgørelse, som Ejerne skulle betale til Bjærgerne, fastsættes af de administrative eller retslige Myndigheder, efter som det er paabudt i de respektive Staters

Lovgivning. Det er en Selvfølge, at denne Bestemmelse ikke forandrer noget i allerede bestaaende Overenskomster om dette Forhold. Et hvilket som helst Fiskeredskab, der findes uden at være forsynet med Mærke, bliver at betragte som Vraggods. Tilsyn med Fiskeriet. § 25. Tilsynet med Fiskeriet udføres af Skibe henhørende til de i Konventionen deltagende Magters Orlogsflaader. For Danmarks Vedkommende kan dertil anvendes Staten tilhørende Skibe, førte af Kaptejner, der ere forsynede med særlig Udnævnelse. § 26. Overholdelsen om Reglerne om Nationalitetsdokumentet, Fartøjernes og Fiskeredskabernes Mærkning, Nummerering o. s. v., samt Tilstedeværelsen om Bord af forbudt Redskab (§§ 3-10, 12 og 22, 2det Stykke) henhører udelukkende under Tilsynet af den Nations Krydsere, hvortil Fiskerifartøjet hører. Dog skulle Cheferne for Krydserne gensidig underrette hverandre om de af en anden Nations Fiskere begaaede Brud paa de nævnte Regler. § 27. Enhver af de i Konventionen deltagende Magters Krydsere er berettiget til at forvise sig om, hvorvidt der er begaaet Brud paa andre af nærværende Anordnings Regler end de i § 26 nævnte, saavel som alle Forseelser, der angaa Fiskeriet, uden Hensyn til de Fiskeres Nationalitet, som maatte have gjort sig skyldige i de begaaede Overtrædelser. § 28. Naar Krydsernes Chefer have Grund til at tro, at der er begaaet Brud paa de i nærværende Anordning foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at den Fartøjsfører, der er sigtet for en Overtrædelse, foreviser sit officielle Nationalitetsbevis: Fiskericertifikatet. Om denne Forevisning gøres der straks en kort Bemærkning paa det fremlagte Dokument. Krydsernes Chefer kunne ikke gaa videre i deres Undersøgelser eller Ransagning om Bord paa et ikke til deres Nationalitet hørende Fiskerifartøj, medmindre saadant skulde være nødvendigt for at skaffe Beviser for en Forseelse eller en Overtrædelse vedrørende Fiskeripolitiet. § 29. Cheferne for de i Konventionen deltagende Magters Krydsere have at skønne om Betydningen af de Fakta, der falde ind under deres Omraade, og som ere komne til deres

1903

27. Febr.

1903 Kundskab, og fastslaa den Skade, som Fiskerfartøjerne maatte have lidt, hvad Grunden dertil saa end har været. Hvis der er Anledning dertil, optage de en Protokol til Konstatering af de faktiske Omstændigheder, saaledes som disse fremgaa saavel af vedkommende Parter Erklæringer som af de Tilstedeværendes Vidnesbyrd. Synes det foreliggende Tilfælde betydeligt nok til at retfærdiggøre en saadan Forholdsregel, har Krydserens Chef Ret til at føre det skyldige Fartøj til en Havn, der tilhører Fiskerens Nation. Han kan ogsaa tage en Del af Besætningen om Bord til sig for at aflevere den til Fartøjets Nations Myndigheder. **§ 30.** Den i forrige § omhandlede Protokol affattes i det Sprog, der tales af Krydserens Chef og under de i hans Land brugelige Former. Parterne og Vidnerne have Ret til at tilføje eller lade tilføje i deres eget Sprog enhver Bemærkning eller Vidneforklaring, som de maatte finde hensigtsmæssig. Disse Erklæringer skulle forsynes med behørig Underskrift. **§ 31.** Modstand mod Befalinger af de til Fiskeripolititjeneste beordrede Krydseres Chefer eller mod dem, der handle efter deres Ordre, vil, uden Hensyn til Krydserens Nationalitet, være at betragte som Modstand mod Fiskerfartøjets eget Lands Øvrighed. **§ 32.** Saa ofte Fiskere fra et af de Konventionen omfattende Lande maatte gøre sig skyldige i Haandgribeligheder mod Fiskere af den anden Nationalitet eller med Vilje have tilføjet dem Skade eller Tab, skulle Domstolene i det Land, hvortil de skyldige Fartøjer høre, være Sagens rette Værneting. Den samme Regel er anvendelig overfor de i nærværende Anordning omhandlede Overtrædelser. **§ 33.** Naar den Handling, der paatales, ikke er af alvorlig Beskaffenhed, men den ikke desto mindre har forårsaget en eller anden Fisker Skade, kunne Krydserernes Chefer til Søs bringe et Forlig i Stand mellem de paagældende og bestemme, hvor meget der skal betales i Erstatning, dersom vedkommende Parter ere enige derom. I saa Fald lader Cheferne, dersom den ene af Parterne ikke er i Stand til straks at betale, de paagældende undertegne i to Eksemplarer et Dokument, der bestemmer, hvor

meget der skal erlægges i Erstatning. Det ene **1903**
 Eksemplar af dette Aktstykke forbliver om Bord **27. Febr.**
 paa Krydseren, medens det andet leveres til den
 Fartøjsfører, der har Beløbet til Gode, for at han
 i fornødent Fald kan betjene sig deraf ved de
 Domstole, hvorunder Skyldneren henhører. Kan
 Enighed derimod ikke opnaas mellem Parterne,
 ville Cheferne have at handle efter Bestemmelserne
 i § 29. **S t r a f f e b e s t e m m e l s e r. § 34.** For-
 uden det Erstatningsansvar, som de paagældende
 i Medfør af almindelige Retsregler ville kunne
 paadrage sig ved Overtrædelse af denne Anord-
 nings Bestemmelser, kan der herfor idømmes Straf
 af Bøder indtil 200 Kr., der tilfalde Statskassen.
 Sager angaaende Idømmelse af deslige Bøder saa-
 vel som angaaende Erstatningsansvar, hvor Bøder
 idømmes, behandles som offentlige Politisager, i
 Kjøbenhavn for Sø- og Handelsretten. **A n o r d -**
n i n g e n s I k r a f t t r æ d e n m. v. § 35. Denne
 Anordning træder i Kraft den 31te Marts 1903
 og forbliver gældende indtil Udløbet af 2 Aar,
 efter at en af Magterne har opsagt Konventionen
 af 24de Juni 1901.

Skr. fra Generaldirektoratet om Hunde **27. Marts**
fra Færøerne. Landsættelse af Hunde, der an-
 komme her til Landet med Skibe, som, uden
 at have anløbet andre fremmede Havne end
 svenskø eller norske, komme hertil fra Færøerne
 eller Island, er frit tilladt, — — — der i disse
 Tilfælde ikke kræves Dyrlægeundersøgelse paa
 Landsættelsesstedet. Hvis Skibet undervejs har
 anløbet andre fremmede Havne, vil Dyrlæge-
 undersøgelse ej heller blive forlangt, dersom Ski-
 bets Fører eller Hundens Ledsager til Politiet paa
 Landsættelsesstedet afgiver en skriftlig Erklæring
 paa Tro og Love om, at Hunden ikke paa Rejsen
 har været i Land eller haft Samkvem med andre
 Hunde.

(Tidsskr. for Toldvæsen).

Lov (Nr. 85) om Ændringer i og Tillæg **15. Maj**
til de nugældende Regler for den kommu-

1903 nale Beskatning samt om Statstilskud til Kom-
 15. Maj munerne. — — — § 37. Til Færø Amtskommune
 udredes særskilt af Statskassen et aarligt Tilskud
 af 3,000 Kr. Iøvrigt gælder denne Lov ikke for
 Færøerne.

25. Aug. **Fiskerivedtægt for Sørvaagbugten.** Der
 maa ikke drives Fiskeri med Langline paa Sør-
 vaagsbugten (Goggefiskeri undtagen) inden for
 Linien fra Gaaseholmenak til Strømnæs. I Tiden
 fra 15. Januar til 1. Marts skal der dog kunne
 bruges Langline heim til Borestien og i Linie med
 Gaaseholmenak.
 (Lagtingst.)

1904 Reglement for Sygehuset paa Suderø.¹⁾ § 1.
 22. Febr. Sygehuset paa Suderø er en selvejende Institution.
 § 2. Den højeste Myndighed i alle dets Anlig-
 gender udøves af et Repræsentantskab paa 18
 Medlemmer, nemlig 17 valgte Medlemmer og
 Sygehuslægen. § 3. Af Repræsentanterne vælges 5
 for Kvalbø Sogn, 6 for Frodebø Sogn, 1 for
 Famien Sogn, 2 for Porkere Sogn, 3 for Vaag
 Sogn og 2 for Sumbø Sogn. § 4. Repræsentant-
 skabet supplerer sig selv, naar nogen af Repræ-
 tanterne udtræder. § 5. Repræsentantskabet
 træffer Bestemmelse om Køb og Salg af fast
 Ejendom, Stiftelse af Gæld, for saa vidt den ikke
 dækkes i Aarets Løb ved de ordinære Indtægter,
 Nyindretninger og større Reparationer, deciderer
 Regnskabet, voterer Budgettet, vælger Medlemmer
 af Bestyrelsen samt Revisor, antager Sygehusets
 Læge og fastsætter aarlig det Vederlag, som Pa-
 tienterne erlægge for Ophold og Forplejning paa
 Sygehuset. § 6. Repræsentanternes Beslutninger
 træffes med simpel Stemmemflerhed. Til Salg af
 fast Ejendom og Stiftelse af Pantegæld udkræves
 dog, at $\frac{2}{3}$ af samtlige Repræsentanter stemme for
 Beslutningen. § 7. Repræsentantskabet vælger
 en Formand, som leder dets Virksomhed, og hvis
 Stemme gør Udslaget i Tilfælde af Stemmелighed.

¹⁾ Med senere Ændringer.

§ 8. Repræsentantskabet holder et ordentligt 1904
Møde hvert Aar i Juni Maaned. Overordentlige 22. Febr.
Møder kunne indkaldes af Bestyrelsen, og skulle
indkaldes, naar $\frac{1}{3}$ af Repræsentanterne forlanger
det. Repræsentantskabets Beslutning indføres i en
Protokol, som oplæses og underskrives af de
mødte Repræsentanter ved hvert Mødes Slutning.

§ 9. Sygehusets Bestyrelse bestaar af 3 Medlem-
mer, nemlig 2 valgte Medlemmer og Sygehusets
Læge. § 10. De to Bestyrere vælges mellem
Repræsentanterne. Valget gælder for 1 Aar, reg-
net fra det første Nytaar efter Valgets Foretagelse.
Udtræden af Repræsentantskabet berører ikke Val-
gets Gyldighed. Det første Valg gælder for Ti-
den indtil Nytaar 1906. § 11. Bestyrelsen be-
sørger de løbende Forretninger ved Sygehuset og
optræder paa dets Vegne i alle Tilfælde, hvor
Retten dertil ikke ved nærværende Reglement er
forbeholdt Repræsentantskabet. Bestyrerne for-
dele selv Forretningerne mellem sig. Om denne
Fordeling sker der Bekendtgørelse i alle Øens
Sogne. § 12. Bestyrelsen fører en Protokol,
hvori indeholdes Beskrivelse af Sygehusets faste
Ejendomme og en Fortegnelse over Inventarium
og Materialbeholdning samt en Regnskabsbog. —
Lægen fører en Dagbog vedrørende de indlagte
Patienter. — Bestyrelsens Beslutninger indføres i
en Protokol, som underskrives af Bestyrerne ved
hvert Bestyrelsesmødes Slutning. Bestyrelsen af-
fatter en Instruks for Personalet og et Reglement
for Patienternes Forhold paa Sygehuset. § 13.
Regnskabsaaret følger Kalenderaaret. Inden Marts
Maanedes Udgang tilstilles Regnskabet for det fore-
gaaende Aar Revisor, som inden 15. Maj sender det
tilbage til Bestyrelsen. § 14. Det reviderede Regnskab
fremlægges af Bestyrelsen for Repræsentantskabet
paa dets ordentlige Møde. I samme Møde frem-
lægger Bestyrelsen en Beretning om det forløbne
Aar, som vedlægges Repræsentantskabets For-
handlingsprotokol, samt Budgettet for det kom-
mende Aar. § 15. Lægen antages for 2 Aar ad
Gangen. § 16. Revisor vælges for 1 Aar. § 17.
Adgang til Sygehuset staar aaben for alle syge,
som ikke lider af Kopper, Kolera, Pest, exante-
matisk Tyfus, Rosen, Skarlagensfeber, Difteri eller

1904 Mæslinger. — Personer, der lide af en af de tre
 22. Febr. sidstnævnte Sygdomme, kunne dog indlægges,
 naar operativ Behandling er nødvendig. Sudeøens
 Beboere have fortrinsvis Adgang til Sygehuset.
§ 18. Med Hensyn til Vederlagets Størrelse
 deles Patienterne i 3 Klasser, nemlig: I. Sudeøens
 Beboere, som betale laveste Vederlag. II.
 Beboerne af de øvrige Øer, som betale halvanden
 Gang saa meget og III. fremmede, som betale et
 dobbelt saa stort Vederlag, som Sudeøens Be-
 boere. Til henholdsvis 1. eller 2. Klasse henregnes
 alle Funktionærer ved saadanne Virksomheder,
 som høre hjemme paa Sudeø eller de øvrige
 Øer, og som drives med færøsk Kapital, saalænge
 de henligge paa Sygehuset for vedkommende Virk-
 somheds Regning. Til 3. Klasse henregnes alle
 Funktionærer ved saadanne Virksomheder, som
 helt eller delvis drives med fremmed Kapital, saa-
 længe de henligge paa Sygehuset for vedkom-
 mende Virksomheds Regning, samt endvidere i
 alle Tilfælde indvandrede Funktionærer ved saa-
 danne Virksomheder, selv om de have fast Op-
 hold paa Øerne. **§ 19.** Vederlaget erlægges forud
 for 14 Dage ad Gangen, med mindre der stilles
 tilbørlig Sikkerhed. **§ 20.** Patienter med kroni-
 ske Sygdomme kunne udskrives efter Bestyrelsens
 Beslutning. Bestyrelsen kan bortvise Patienter fra
 Sygehuset for grove Brud paa Reglementet.
 (Utr.)

24. Marts

Bek. (Nr. 82) om Optagelse i Statstiden-
den af forskellige Kundgørelser vedrørende
Færøerne. I den i Medfør af Lov Nr. 10 af
 23de Januar f. A. fra den 1ste April d. A. hver
 Søgnedag udkommende Statstidende, der udgives
 ved offentlig Foranstaltning, vil følgende retslige
 og andre offentlige Kundgørelser, for saa vidt an-
 gaar Færøerne, der i Følge Lovgivningens For-
 skrifter have været optagne i Berlinske Tidende,
 i Henhold til nævnte Lovs § 4, hvorefter det for
 Færøernes Vedkommende har sit Forblivende ved
 de hidtil gældende Regler, jfr. allerhøjeste Bevil-
 ling af 10de Juli 1879 og Justitsministeriets Be-
 kendtgørelse Nr. 90 af samme Dato, dog at

Kundgørelse i Statstidenden træder i Stedet for **1904**
 Kundgørelse i Berlingske Tidende, fra den 1ste ^{24. Marts}
 næste Maaned at regne være at indrykke i Statstidenden: 1) Indkaldelse af Ægtefæller i Henhold til kgl. Resolution af 16de November 1812, jfr. Kancelliskrivelse af 9de Oktober 1832, 2) Proklamabevillinger i Henhold til disses Tekst og Proklamata i Henhold til nævnte Bevillinger og Konkurslov af 25de Marts 1872, jfr. Anordning af 2den Maj 1902 og Skiftelov af 30te November 1874, jfr. Anordning af 14de Januar 1876 Punkt 10, 3) Opfordringer efter Forordning angaaende Tilbagesøgning af offentlige Pengeeffekter af 21de Juni 1844, jfr. Lov af 4de Januar 1854 Punkt 14, 4) Bekendtgørelser efter Lov af 22de December 1876 § 3, jfr. Strandingslov af 24de Marts 1899 §§ 9 og 13. (Efter Omstændighederne gratis eller for nedsat Betaling, jfr. Finansministeriets Cirkulære Nr. 181 af 5te August 1892), 5) Bekendtgørelser efter Presselov af 3die Januar 1851 §§ 14 og 15, jfr. Lov af 4de Januar 1854 Punkt 24 (gratis), 6) Bekendtgørelser i Henhold til Konkurslov af 25de Marts 1872, jfr. Anordning af 2den Maj 1902 og Skiftelov af 30te November 1874, jfr. Anordning af 14de Januar 1876 uden for de under 2) nævnte, 7) Bekendtgørelser efter Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11te April 1890 § 6, jfr. Anordning af 24de November 1893, 8) Offentlige Stævninger efter Forordning af 11te September 1839, jfr. Reskript af 11. November 1846, Forordning af 7de Februar 1823, jfr. Kancelliskrivelse af 27de November 1824, Lov af 23de Februar 1866 § 9, Lov om Skibes Registrering af 1ste April 1892 § 19, jfr. Anordning af 16de September 1893, Søllov af 1ste April 1892, § 167, jfr. Anordning af 4de November s. A. og Lov af 23de April 1897 § 13,¹⁾ 9) Bekendtgørelser efter Tvangsauktionslov af 9de April 1891, jfr. Anordning af 12te April 1892, 10) Bekendtgørelser efter Lov om Skibes Registrering af 1ste April 1892 §§ 18, 26 og 43, — — 12) Bekendtgørelser i Henhold til Anordning om Navnestempel

1) Jfr. Retspl. Kap. 44 og Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924 Pkt. 69—71.

1904 paa Arbejder, forfærdigede af Guld og Sølv, af
 24. Marts 4de November 1892 § 7, jfr. Lov af 5te April
 1888 § 4, 13) Bekendtgørelser om Eksekutorers
 Overtagelse af deres Hverv, 14) Kundgørelser fra
 det kgl. Sundhedskollegium særligt angaaende
 ledige Embeder, ledigt Apotekerprivilegium og
 om medicinske Kandidater, som have erholdt jus
 practicandi (gratis). Det tilføjes, at Kundgørelser
 fra Justitsministeriet angaaende ledige Embeder
 fra ovennævnte Tidspunkt kunne ventes optagne
 i Statstidenden. I de Tilfælde, hvor ingen Be-
 mærkning om Betalingsspørgsmaalet er gjort ved
 de foran under 1—14 nævnte Kundgørelser, bliver
 Betaling at erlægge. Hvad angaar Størrelsen af
 denne, henvises til Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 6te f. M. Dog bemærkes det, at for
 de Tilfælde, hvor der hidtil har været fastsat en
 bestemt Takst for visse Bekendtgørelseres Optagelse i Berlingske Tidende, har Indenrigsministeriet givet Tilsagn om, at denne vedblivende skal
 blive iagttaget. Dette gælder om følgende Kundgørelser: — — — om Registrering af Navnestempler, jfr. Anordning Nr. 202 af 4de November 1892 § 8 (ovenfor Nr. 12). Ligeledes bemærkes det, at i
 Tilfælde, hvor Kundgørelser indrykkes uden Vedlag, eller hvor en bestemt Takst gælder for Indrykkelsen, og Eksemplarer til Legitimation for Indrykkelsen i Følge hidtilværende Praksis ere leverede den indrykkende Myndighed, kunne saadanne vedblivende forventes afgivne uden Betaling. Endnu finder Justitsministeriet Anledning til at bemærke, at der mellem Ministeriet og Indenrigsministeriet er Enighed om, at Tilfælde, hvor der til en Kundgørelses behørig Iværksættelse kræves gentagen Indrykkelse i vedkommende offentlige Tidende, og Indrykkelsen er begyndt, men ikke tilendebragt inden 1ste n. M., da Statstidende begynder at udkomme, vil en fortsat Indrykkelse i Statstidenden gyldig kunne slutte sig til den i vedkommende offentlige Tidender før 1ste n. M. stedfundne Offentliggørelse — et Spørgsmaal, der i øvrigt vil høre under Domstolenes Afgørelse.

Reglement for Hvalfangst ved Færøerne. 1905

I Medfør af Lov om Hvalfangst ved Færøerne af 2. Maj 1902¹⁾ § 4 fastsættes herved følgende: 2. Febr.

§ 1. Hvalstationer maa for Fremtiden ikke anlægges uden efter Tilladelse fra de kommunale Bestyrelser og Sundhedskommissionerne i de Sogne, hvis Grænser ikke ad Søvejen ere fjærnere end $\frac{1}{2}$ Mil fra det Sted, hvor Stationen agtes anlagt. Bestaar en Kommune af to eller flere Sogne, tages Beslutning i saadanne Sager af Sognekommisionerne i de interesserede Sogne, hver for sig. **§ 2.** Fortøjning af Hvaler eller Hvalkroppe maa ikke ske saaledes, at det rette Farvand derved stoppes (jfr. Straffelovens § 285). Andetsteds end ved Stationerne maa Hvaler eller Hvalkroppe ikke fortøjes i Søen uden efter indhentet Tilladelse, som midlertidig kan meddeles af Sognekommisionen i det eller de tilgrænsende Sogne. For længere Tid, dog ikke udover et Aar ad Gangen, kan Landfogden meddele saadan Tilladelse, naar Forstanderskaberne for de tilgrænsende Kommuner dertil give deres Samtykke. Ved Meddelelsen af de nævnte Tilladelser skulle de paagældende Myndigheder ikke blot iagttage, at Tilladelsen ikke strider imod denne Paragrafs 1ste Stykke, men ogsaa, at Fortøjningen af Hvaler paa det paagældende Sted ikke vil være til Hinder for Sejlads med levende Fisk, Nøtekast, Sildefangst, Grindfangst og lignende. Paa Pladser, hvor saadan Tilladelse er given, kan Landfogden tillade, at der af Hvalfangeren anbringes Fortøjningsbøjer, om hvis Anbringelse der paa vedkommende Hvalfangers Bekostning skal ske offentlig Bekendtgørelse. Hvalerne maa ikke henligge paa Fortøjningspladserne længere end 3 Døgn fra den Tid, Hvalen er dræbt. Skulde i enkelte Tilfælde Vejrforholdene være til Hinder for, at Hvalerne føres bort, kan Fristen forlænges af Sognekommisionen. **§ 3.** Hvalaffald, derunder indbefattet Hvalben, som indenfor en Afstand af $1\frac{1}{2}$ Mil (maalt ad Søvejen) fra en Hvalstation driver op paa Stranden eller ligger i Vejen for Nøtekast, Sejlads m. v., kan vedkommende Forstanderskab 2 Gange om Maa-

¹⁾ Nu Lov Nr. 193 af 14. Juli 1927.

1905 neden lade fjærne paa vedkommende Stations
2. Febr. eller Stationers Bekostning, dog først efter med
48 Timers Varsel at have tilsagt Stationens For-
stander — Formand eller Bestyrer — at gøre det.
Har denne til Forstanderskabet opgivet en Sted-
fortræder, sker Tilsigelsen til ham. En Stedfor-
træder er Forstanderen pligtig til at have i sin
Fraværelse. Saafremt der opstaar Tvist om Stør-
relsen af saadan Bekostning eller om sammes
Fordeling mellem de paagældende Hvalstationer,
forelægges Sagen for Landfogden, som efter at
have indhentet Erklæring fra Parterne gør Ind-
stilling til Amtmanden, af hvem Sagen afgøres
med bindende Virkning for alle Parter. § 4.
Landfogden kan efter Opfordring af Jordejere,
Fæstere, Beneficiarier eller Lejere, der have Ret til
at lade deres Kreaturer græsse op til en Hval-
stations Areal, give Paalæg om, at dette helt eller
delvis forsynes med forsvarligt Hegn, som er i
Stand til at holde deres Kreaturer ude. Dog maa Ind-
hegningen ikke være til Hinder for Vintergræsnings-
rettigheder. § 5. Nærværende Reglement gør
ingen Indskrækning i den Sundhedsautoriteterne
efter den gældende Lovgivning tillagte Myndighed.
Bestemmelser om Fjernelse eller Opbevaring af
Affald og Raamateriale af Hvaler saavel som
Renlighedsbestemmelser for Hvalstationer og deres
Omgivelser m. v. kunne derfor træffes ved lokale
Sundhedsvedtægter. Den Myndighed, som ved
Reglementet er tillagt Forstanderskaber og Sogne-
kommissioner, tilkommer for Thorshavns Ved-
kommende Kommunalbestyrelsen. § 6. Over-
trædelser af dette Reglement straffes, for saa vidt
højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige
Lovgivning, med Bøder indtil 400 Kr., som til-
falde Amtsfattiggassen. § 7. Sager angaaende
Overtrædelser af dette Reglement behandles som
offentlige Politisager.

5. Maj **Lov (Nr. 81) sigtende til at lette Ud-
arbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre
paa Færøerne. § 1.¹⁾ Omkostningerne ved**

1) Jfr. Lov Nr. 337 af 23. Dec. 1930.

Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre for Færøerne afholdes paa samme Maade, som ved Lov om ny Skyldsætning paa Færøerne af 29. Marts 1867 § 12 er fastsat med Hensyn til Omkostningerne ved det deri ommeldte Matrikuleringsarbejde. Naar Sorenskriveren i Anledning af Registrenes Udarbejdelse foretager Rejser, har han Krav paa fri Befordring for sig og en Ledsager samt 4 Kr. daglig i Dagpenge. — — — § 6. Justitsministeriet bemyndiges til at udfærdige reglementariske Bestemmelser om Skøde- og Panteregistrenes Indretning og Førelse. § 7. Lov Nr. 35 af 11. Marts 1892 sigtende til at lette Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne ophæves. 1905
5. Maj

Bekendtgørelse (Nr. 99) for Færøerne om Regler for Opkrævning af Afgift af Hvaler. I Medfør af Lov af 2. Maj 1902¹⁾ om Hvalfangst ved Færøerne § 6 fastsættes herved følgende Regler for Opkrævning af Hvalafgiften : 3. Juni
§ 1. Den i Lovens § 6 fastsatte Afgift af Hvaler indbetales i Løbet af Kalenderaaret til vedkommende Oppebørselsbetjent første Gang for Tiden indtil Udgangen af Maj Maaned inden den 8de Juni og derefter for hver Maaned inden den 8de i den paafølgende Maaned, dog sidste Gang inden 8 Dage efter, at Fangsten ved den paagældende Station er afsluttet. Samtidig med Indbetalingen tilstiller Stationens Bestyrer Oppebørselsbetjenten en Opgørelse over det skyldige Beløb, affattet i 2 Eksemplarer i Overensstemmelse med det neden anførte Skema A.²⁾ § 2. Senest 8 Dage efter Indbetalingsfristens Udløb indsender Oppebørselsbetjenten det indkomne Afgiftsbeløb til de vedkommende offentlige Kasser, ledsaget af fornøden Opgørelse, affattet i Overensstemmelse med det neden anførte Skema B.²⁾ Det ene Eksemplar af den fra Hvalstationerne modtagne Opgørelse indsender han samtidig til Kassereren for Færø Amts økonomiske Fond. Har Oppebørselsbetjenten

1) Nu Lov Nr. 193 af 14. Juli 1927.

2) Udelades.

1905 ikke inden den for Indmeldelsen til de offentlige
 3. Juni Kasser ovenfor angivne Frist modtaget Afgiftsbeløb
 med Opgørelse, tilstiller han vedkommende Kas-
 serere Meddelelse herom og gør samtidig straks
 Skridt til det skyldige Beløbs Inddrivelse. § 3.
 Omkostningerne ved Trykningen m. v. af oven-
 nævnte Skemaer bæres af de i Lovens § 7 nævnte
 offentlige Kasser i det Forhold, hvori de faa
 Del i Afgiften.

24. Juni **Skr. fra Færø Amt** til samtlige Bygnings-
 kommissioner for Landkommunerne. Med Skri-
 velse af 6te April d. A. har Amtmanden forelagt
 Ministeriet en Sag, hvori Bygningskommissionen
 for A. Sogn i Anledning af en Forespørgsel fra
 Kongsbonde B. B. af C. Bygd, om der vil kunne
 gives Fisker D. D. sammesteds Tilladelse til at
 opføre et Beboelseshus i en Afstand af c. 20 Alen
 fra et Forespørgeren tilhørende Sodnhus, udbeder
 sig Amtets Afgørelse af, hvorvidt den paagældende
 Byggetilladelse ifølge Anordning om Bygnings- og
 Brandvæsenet i de færøske Landkommuner af
 16de Juni 1882 vil kunne gives. Foranlediget
 heraf skal man til Efterretning og videre Bekend-
 gørelse meddele, at Justitsministeriet med Dem
 er enigt i, at det ikke deraf, at Anordning 16de
 Juni 1882 § 4 forbyder at opføre Sodnhus eller
 Trankogeri i mindre Afstand end 30 Alen fra
 beboet Hus, Kirke, Skole eller lignende Bygning,
 Høhus, Pakhus eller Kæld, kan udledes, at Be-
 boelseshus, Kirke m. v. ikke maa opføres i mindre
 Afstand end 30 Alen fra Sodnhus eller Trankogeri,
 og at som Følge heraf Spørgsmaalet om, hvor
 vidt saadant kan tilstedes, maa afgøres efter de
 almindelige, i Anordningens § 3 indeholdt Regler,
 ved Skøn for hvert enkelt Tilfælde af Bygnings-
 kommissionen, dog at dennes Afgørelse selvfølge-
 lig i Overensstemmelse med Anordningens § 6
 vil kunne indankes for Amtmanden, og at det,
 hvor ikke særlige Hensyn til Byggegrundenes
 hensigtsmæssige Benyttelse gøre sig gældende,
 maa af Hensyn til Brandfaren tilraades at vise
 Varsomhed med at tillade Opførelse af Bygninger
 inden for 30 Alens Afstand fra Sodnhus eller

Trankogeri. Efter den Anledning, Sagen dertil **1905**
 giver, skal man derhos udtale: at den i Anord- 24. Juni
 ningens § 4, sidste Punktum, indeholdte Bestem-
 melse efter Ministeriets Formening maa anses som
 en Overgangsregel, der kun er anvendelig i det
 Tilfælde, at Sodnhuse inden Lovens Ikrafttræden
 fandtes i mindre Afstand fra de i første Stykke
 omhandlede Bygninger end 30 Alen, og at der
 som Følge heraf, hvis der gives Fisker D. D.
 Tilladelse til at opføre det ovenfor omhandlede
 Beboelseshus, ikke vil kunne gives Kongsbonde
 B. B. Tilhold om at flytte sit Sodnhaus eller sær-
 lige Forskrifter med Hensyn til Brugen af samme,
 og det, hvad enten dette maatte være opført for
 Anordningens Ikrafttræden eller senere, s a m t a t
 det, naar Tilladelse søges til Opførelse af Sodn-
 huse eller Trankogier, ikke blot ubetinget maa
 kræves, at de opføres i mindst 30 Alens Afstand fra de
 i Anordningens § 4 nævnte Bygninger, men tillige
 bør have for Øje, at de anbringes saaledes, at
 de hverken i Øjeblikket medføre Brandfare eller
 kunne paaregnes at ville lægge Hindringer i Vejen
 for fremtidige Vejs, Gade^s eller Afløbsanlæg.

Bek. (Nr. 173) om Bestemmelse i Hen- 29. Nov.
hold til Lov om Sønæringen m. m. af 25de
Marts 1892 § 23 med Hensyn til Bøder efter
nævnte Lov for Færøernes Vedkommende.
 I Henhold til § 25 i Lov om Sønæringen m. m.
 af 25de Marts 1892¹⁾ har Justitsministeriet bestemt,
 at de for Overtrædelse af denne Lov paalagte
 Bøder skulle, for saa vidt det paagældende Skib
 er hjemmehørende paa Færøerne, tilfalde Forenin-
 gen for forulykkedes Efterladte sammesteds fra
 den 1ste Januar 1906.

Lov (Nr. 35) om Udførelse af Notarial- 1906
forretninger paa Færøerne. § 1. Fra 1. April 9. Marts
 1906 paahviler det Sysselmændene paa Færøerne
 at udføre Notarialforretninger indenfor Sysselet.
 Sørenskriveren paa Færøerne kan som hidtil udføre

¹⁾ Nu Bek. (Nr. 74) 31. Marts 1928 § 27.

1906 Notarialforretninger overalt paa Øerne. § 2.¹⁾
 9. Marts Derhos tillægges der hvert af de af Sysselmanden benyttede Vidner en Godtgørelse af 50 Øre for hver Forretning. Naar Sysselmanden for at foretage Notarialforretninger, hvortil han rekvireres, nødsages til at gøre Rejser, betales disse efter Reglerne i Sportel-Reglement 30. Marts 1836 § 15.
§ 3. De nærmere Regler om Sysselmændenes Udførelse af Notarialforretningerne, Indberetninger, Regnskabsaflæggelse m. v. indeholdes i en Instruks for Udførelse af Notarialforretninger paa Færøerne, som udfærdiges af Justitsministeriet.²⁾

9. Marts **Lov (Nr. 36) om Ændringer i Lov Nr. 44 af 30. Marts 1892 om forskellige Skatter og Afgifter paa Færøerne.** (Indføjet i Loven af 1892).

9. Marts **Lov for Færøerne (Nr. 37) om Indpodning af Kokopper.** § 1. Enhver, der ikke har haft de naturlige Kopper, skal inden opnaaet 7 Aars Alder være indpodet med Kokopper; de ukonfirmerede Børn, som paa den Tid, da denne Lov træder i Kraft, have opnaaet 7 Aars Alder og endnu ikke ere indpodede med Kokopper, skulle derhos være indpodede inden 2 Aar, regnet fra den Tid, da Loven træder i Kraft. Naar dette ikke er sket, anses vedkommende Forældre eller den, der med Hensyn til Forsorg for Barnet træder i deres Sted, med en Bøde af indtil 20 Kr.
 § 2. Den, der forestaar en Skole, offentlig eller privat, skal ved at lade Lægeattest forevise, forvise sig om, at den ovennævnte Forpligtelse er efterkommen med Hensyn til de Børn, der søge Skolen. Er dette ikke Tilfældet, eller undlade Forældre eller andre vedkommende paa Skolebestyrerens Begæring at forevise Lægeattest, skal Skolebestyreren derom gøre Anmeldelse til Skolekommissionen, som har at sende Anmeldelsen til Politiet (Land-

1) 1. Punktum bortfaldet og udelades.

2) Instruks Nr. 45 af 10. Marts 1906 og Nr. 223 af 31. Oktober 1917.

fogden eller vedkommende Sysselmand); dette skal derefter undersøge Sagen og, saafremt Barnet 1906
befindes ikke at være indpodet, give vedkommende 9. Marts
Paalæg om under en Bøde af 2 Kr. for hver Uge, Paalægget oversiddes, at foranstalte Indpodningen foretagen ved næste offentlige Indpodning. Skolebestyreren skal i Skoleprotokollen have en Rubrik, hvori indføres, om Barnet er indpodet og af hveni, eller, hvis Barnet ikke er indpodet, hvad der i saa Henseende er sket. Det gøres Skolekommissionen til Pligt een Gang aarlig at gennemse denne Protokol og med sin Underskrift at bevidne, at dette er sket, samt, for saa vidt Protokollen ikke befindes behørig ført, eller hvis nogen anden Overtrædelse af denne Lovs Forskrifter bemærkes, at anmelde saadant for Politiet. Overtrædelse af de Skolebestyreren i denne Paragraf paalagte Forpligtelser anses med Bøder fra 10—40 Kroner. § 3. Med Hensyn til de Børn, som ikke undervises i offentlig eller privat Skole, paaligger det Skolekommissionen ved at lade sig forevise Attest at forsikre sig om, at den ovenomhandlede Forpligtelse er efterkommen, og, naar dette ikke er Tilfældet, derom at gøre Anmeldelse til Politiet, som har at foretage det fornødne i Overensstemmelse med foranstaaende Paragraf. Enhver Skolekommission skal være forsynet med en Protokol, hvori de i denne Paragraf omtalte Børn indføres, og hvori skal være en Rubrik for, at Attest om Koppeindpodning er forevist. Protokollen, der anskaffes for Kommunens Regning, føres af Skolekommissionens Formand, men maa aarlig forsynes med hele Skolekommissionens Underskrift. Protokollen skal til enhver Tid være til Amtmandens Eftersyn. Overtrædelse af de Skolekommissionen i denne og foregaaende Paragraf paalagte Forpligtelser anses med Bøder fra 10—100 Kroner. § 4. Naar de naturlige Kopper vise sig paa et Sted eller i saadan Nærhed af Stedet, at Koppesmittens Indbringelse er at befrygte, skal Politiet efter Indstilling fra vedkommende Epidemilæge paabyde, at enhver paa Stedet, som ikke straks godtgør at have haft Kokopper eller de naturlige Kopper, inden en bestemt Tidsfrist skal være indpodet med Kokopper under

1906 en Bøde af 2 Kroner for hver Dag, det givne Paa-
9. Marts bud oversiddes. Epidemilægen er forpligtet til at
indfinde sig paa Stedet, inden denne Frist udlø-
ber. Paabudet sker, naar Foranstaltningen ind-
skrænker sig til enkelte Huse, ved Paalæg til de
vedkommende eller, for saa vidt angaar Børn under
15 Aar, deres Forældre eller dem, som træde Bar-
net i deres Sted. Skal Foranstaltningen udstræk-
kes til en større Kreds, sker Paabudet ved Bekendt-
gørelse, der nærmere angiver Kredsens Grænser
og paa hensigtsmæssigst Maade bringes til almin-
delig Kundskab. I paatrængende Tilfælde kan
Epidemilægen selv udstede de ovennævnte Paa-
bud, og underretter da snarest mulig Oversundheds-
kommissionen og Politiet derom. § 5. Opsæt-
telse mod Indpodning kan af Hensyn til ved-
kommendes Helbredstilstand bevilges af Politiet
efter Erklæring fra en autoriseret Læge; i Tilfælde
af Nægtelse forelægges Sagen for Amtmanden.
§ 6. Som Bevis for, at en Person har været ind-
podet med Kokopper, gælder en af den Læge,
som har foretaget Indpodningen, underskreven
Koppeattest, udfærdiget i den Form, som af
Justitsministeren foreskrives. Hvor saadan Attest
ikke kan tilvejebringes, benyttes et af en autori-
seret Læge underskrevet Vidnesbyrd om, at ved-
kommende bærer utvivlsomme Ar efter Kokopper
eller naturlige Kopper. Kan heller ikke saadant Vidnes-
byrd fremskaffes, maa Indpodningen gentages. § 7.
Enhver kan ved offentlig Foranstaltning faa Kokoppe-
indpodningen foretagen og Attest derfor meddelt
uden Betaling. Den offentlige Indpodning ud-
føres af Epidemilægerne. Af dem, som ere ind-
podede ved offentlig Foranstaltning, skal et Efters-
syn finde Sted, ved hvilket Lægen er berettiget
til at tage Koppevædske af de indpodede. De
nærmere Regler for den offentlige Indpodning
og for det nævnte Eftersyn, foreskrives af Justits-
ministeren.¹⁾ Udeblivelse fra Eftersynet og Væg-
ring ved at tilstede Lægen at tage Koppevædske,
straffes med Bøder fra 2—10 Kr., hvilken Straf,
naar den indpodede er under 15 Aar, paalægges
vedkommende Forældre eller dem, som træde

¹⁾ Jfr. Anordn. 41 af 10. Marts 1906.

Barnet i deres Sted. Til Foretagelse af den offentlige Koppeindpodning er Kommunen pligtig at anvise Lægen et passende Lokale samt at sørge for den fornødne Bekendtgørelse om Indpodningen.

§ 8. Enhver, som ønsker det, kan blive genindpodet til de Tider, paa hvilke den offentlige Indpodning foregaar, af vedkommede Epidemilæge.

Ved udbrydende Koppepidemi træffes der derhos af Oversundhedskommissionen særlig Foranstaltning til, at enhver indenfor det Distrikt, som af Kommissionen nærmere fastsættes, kan blive genindpodet.

§ 9. Med Hensyn til Betalingen til Lægen for de i denne Lov omhandlede Forretninger har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov (Nr. 3) af 8. Januar 1872, dog at Betalingen for den i nærværende Lovs § 8, 2det Stykke, nævnte Genindpodning fastsættes til 25 Øre for hver genindpodet. Betalingen for offentlig Indpodning eller Genindpodning afholdes af Amtsrepartitionsfonden, paa hvis Bekostning ligeledes de Vaccinationsprotokoller blive at udlevere, som Lægerne ere pligtige at føre.

§ 10. Enhver Læge skal som Regel benytte animal Koppevædske fra den kongelige Kokoppeindpodningsanstalt i Kjøbenhavn, og Forplantning af Koppevædsken fra Barn til Barn bør kun finde Sted i Nødsfald. Hvor humaniseret Vædske benyttes, maa Lægen kun tage den af Børn, om hvis almindelige Sundhed han har forvisset sig. Af Børn under 3 Maaneders Alder maa der ikke tages Koppevædske til Forplantelse, ej heller af genindpodede. Enhver Læge, som selv besørger Koppevædskens Forplantelse, bør af yderste Evne vaage over, at Vædsken holder sig ægte og ren. Lægen skal ved Kokoppeindpodningen iagttage tilbørlig Omhu, for ikke at paaføre den indpodede Infektion af anden Art. Den, som ved ikke at iagttage tilbørlig Forsigtighed ved Koppeindpodningen bliver Skyld i, at en anerkendt smitsom Sygdom ved denne overføres til sunde Personer, straffes med Bøder fra 100—400 Kr., for saa vidt ikke større Straf er forskyldt efter Lovgivningens almindelige Forskrifter. Er han Embedslæge, kan Straffen under skærpene Omstændigheder stige til Embedsfortabelse.

§ 11. Sager angaaende Over-

1906
9. Marts

- 1906** trædelser af denne Lov behandles som offentlige
 9. Marts Politisager. Bøderne tilfalde Amtsfattiggassen.
§ 12. Forordningen af 3. April 1810, Plakaten af
 19. November 1811, Forordningen af 30. April
 1824 § 10, jfr. Reskript af 7. December 1827, og
 alle dertil sig sluttende Bestemmelser ophæves.
 For de Børns Vedkommende, som paa den Tid,
 denne Lov træder i Virksomhed, maatte være
 udgaaede af Skolen, finde dog de nugældende
 Bestemmelser for saavidt Anvendelse, at Vaka-
 nationsattest maa forevises inden Konfirmationen.
§ 13. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1906.

10. Marts **Anordning (Nr. 41) om den offentlige
 Kokoppeindpodning paa Færøerne.** I Henhold
 til Lov for Færøerne om Indpodning af Kokopper
 af 9de Marts d. A. § 7 fastsættes herved følgende
 Regler for den offentlige Indpodning og for
 Eftersynet af dem, som ere indpodede ved offent-
 lig Foranstaltning: **§ 1.** Den ordentlige offentlige
 Indpodning i Thorshavn sker 1 Gang aarlig paa
 det Sted, som af Kommunalbestyrelsen anvises
 dertil. Om den Dag, paa hvilken den offentlige
 Indpodning finder Sted, skal Epidemilægen udstede
 fornøden offentlig Bekendtgørelse. **§ 2.** Den
 ordentlige offentlige Indpodning paa Landet skal
 ske i Tiden mellem April og Oktober mindst 1
 Gang hvert andet Aar for hver Bygd; dog kan
 Lægen med Samtykke af Fysikus lade en Tid af
 indtil 4 Aar hengaa mellem hver Indpodning for
 smaa og afsidesliggende Bygders Vedkommende.
 Over de Bygder, for hvilke Indpodningen skal
 foregaa, udarbejdes der af Lægen en Plan, som
 bliver at forelægge for Fysikus. Det bliver ved
 denne at iagttage, at der afholdes offentlig Ind-
 podning paa saa mange Steder i Distriktet, at
 Afstandene fra de Bygder, for hvilke Indpodning
 skal foretages, højst bliver $\frac{3}{8}$ Mil over Land.
 Naar Planen er fastsat af Fysikus, tager Lægen
 Bestemmelse om, paa hvilken Tid Indpodning
 for hver enkelt Bygd skal foregaa, og tilstiller
 vedkommende Sognekommision (eller hvor ingen
 saadan findes, vedkommende Forstanderskab)
 Meddelelse derom, hvorefter Sognekommisionen

(Forstanderskabet) har at sørge for et passende **1906**
 Lokale og for at bekendtgøre Tid og Sted for **10. Marts**
 Indpodningen ved Kirkestævne¹⁾) og paa anden
 hensigtsmæssig Maade. Planen kan dog simplifi-
 ceres, naar Fysikus, som efter de i § 7 paabudte
 aarlige Medicinalberetninger har tilstrækkelig Rede
 paa Forholdene til om fornødent at kunne gribe
 ind, finder Anledning til at fravige denne, saale-
 des at det i øvrigt overlades vedkommende Læge
 at rette Foretagelsen af Vaccinationen efter Tid
 og Lejlighed indenfor de i Loven fastsatte Tids-
 grænser. **§ 3.** Er Lægen forhindret fra at give
 Møde til den til Indpodningen berammede Tid,
 maa han, saafremt han ikke i tilbørlig Tid kan
 foranstalte Mødet aflyst ved Bekendtgørelse til
 Kirkestævne²⁾) eller paa anden hensigtsmæssig
 Maade, saa vidt muligt foranledige, at der paa
 hans Vegne gives Møde af en dertil af Amtet
 konstitueret. **§ 4.** Eftersyn foretages af Lægen
 selv, hvis han kan give Møde uden i den Anled-
 ning at foretage særskilt Rejse, men ellers i Reglen
 af en dertil af Amtet efter Lægens Indstilling
 konstitueret paalidelig Person, som giver Lægen
 skriftlig Meddelelse om Resultat. Naar Indpod-
 ningen er foregaaet, underretter Lægen de tilstede-
 værende om, naar Eftersynet, der foretages samme-
 steds som Indpodningen, vil foregaa, med Tilføj-
 ende, at udeblivende kunne vente at blive ansete
 med Mulkt. I særlige Tilfælde, hvor Omstændig-
 hederne tale derfor, kan Lægen tilstaa enkelte
 Fritagelse for at møde ved Eftersynet; det bliver
 de saaledes fritagnes egen Sag at tilvejebringe
 Attest for, at Indpodningen er sket. Paa Grund-
 lag af Eftersynet udsteder Lægen, saafremt Ind-
 podningen maa anses for fuldkomment lykket,
 Attest efter vedtrykte Blanket A.³⁾) Hvor Ind-
 podningen ikke kan anses for fuldkomment lyk-
 ket, meddeles der vedkommende Attest om, at
 Indpodning forgæves er foregaaet, og kan denne
 Attest afværge Strafansvar for undladt Indpodning,
 indtil den næste offentlige Indpodning i Bygden fin-

1) Nu ved Opslag, jfr. Lov Nr. 59 af 1. April 1912.

2) Ved Opslag jfr. anf. Lov.

3) Udelades.

1906 der Sted. Om de ved Eftersynet udeblevne har
 10. Marts Lægen at gøre Indberetning til Politiet (Land-
 fogden eller vedkommende Sysselmand). § 5. Naar Genindpodning i Overensstemmelse med Lov af 9de Marst d. A. § 8 finder Sted ved offentlig Foranstaltning, forholdes der med Hensyn til Fastsættelse af Tid, Tilvejebringelse af Lokale og Bekendtgørelse om Tid og Sted for Genindpodningen paa samme Maade som ovenfor i §§ 1 og 2 foreskrevet. Attest for, at Genindpodning er foregaaet, meddeles efter vedtrykte Blanket B.,¹⁾ saa snart Genindpodningen er foretagen, og Eftersyn af de genindpodede finder ikke Sted. § 6. De offentlige Læger have at føre en Protokol, der skal indeholde Oplysning om de af dem indpodedes og genindpodedes Navne, Alder, Fødested og Bopæl, Indpodnings- og Eftersynsdagen, Indpodningernes Udfald samt Bemærkning ved de Personer, til hvem humaniseret Lymfe maatte være anvendt. § 7. Enhver offentlig Læge er pligtig til i sin Medicinalberetning at opgive Antallet af de af ham i Aarets Løb foretagne Indpodninger og Genindpodninger, særskilt for hvert Køn, samt at gøre Rede for, hvor og naar han har vaccineret i Beretningsaaret m. m., og hvor han agter at vaccinere i det efterfølgende Aar. Blanketter til Indpodningsattester blive paa Forlangende udleverede til enhver Læge, naar han derom henvender sig til Fysikus. § 8. Denne Anordning træder i Kraft samtidig med Lov for Færøerne om Indpodning af Kokopper af 9de Marts d. A.

10. Marts **Instruks for Udførelsen af Notarialforretninger paa Færøerne i Henhold til Lov af 9. Marts 1906.** § 1.²⁾ Med Hensyn til Sorenskriverens Udførelse af Notarialforretninger forbliver de hidtil gældende Regler i Kraft. — — — § 2.²⁾ Sysselmændenes Notarialprotokoller, der bekostes af dem selv, autoriseres af Amtmanden over Færøerne der fører det overordnede Tilsyn med Notarialforretningernes Udførelse. I Protokollen indføres

1) Udelades.

2) Som ændret ved Instruks Nr. 223 af 31. Okt. 1917.

alle Embedshandlinger, som af Notarius udføres, og **1906**
 Attestationer, som af ham udstedes. De ved Forretningen tilstedeværende Dokumenter bliver kun 10. Marts
 at indføre i Protokollen, naar vedkommende for-
 langer det. Sysselmændene føre hver et Navne-
 register over de af dem udførte Notarialforretning-
 er med Angivelse af Rekvirentens Navn, Forret-
 ningens Art, Dato for dens Foretagelse og Stedet
 i Notarialprotokollen, hvor den findes indført.
 Sysselmændenes Beføjelse til at udføre Notarial-
 forretninger strækker sig kun til vedkommende
 Syssel, men er uafhængigt af, hvor Rekvirenten
 hører hjemme. § 3. Notarius bør udenfor paa-
 trængende Tilfælde ikke fungere, naar Rekvirenten
 eller den, med hvem en Forretning foretages, er hans
 beslægtede eller besvogrede i op- og nedstigende
 Linie (Forældre, Bedsteforældre o. s. v., Børn,
 Børnebørn o. s. v., Svigerforældre og Sviger-
 børn), i Sideliniens 1ste Grad, (Broder, Sø-
 ster, Svoger, Svigerinde) eller naar han i nogen
 Maade er materielt interesseret i den rekvirerede
 Notarialforretning. § 4. Notarius bør altid med
 den største Omhu og Nøjagtighed udføre de til
 hans Embede hørende Forretninger og bør især
 skaffe sig den fuldkomneste Vished om alt, som
 han i Embeds Medfør bekræfter, saa at det Vid-
 nesbyrd han meddeler om de i hans Overværelse
 foregaaende Handlinger eller afgivne Erklæringer
 altid er grundet paa hans personlige Iagttagelse
 og ikke blot paa Vidnesbyrd af andre, til hvem
 han har Tillid. Naar den, der i Notarens Over-
 værelse underskriver et Dokument, vedgaar en
 Underskrift eller afgiver nogen anden Erklæring,
 der skal have forbindende Kraft, ikke forud er
 Notarius personlig bekendt, bør Notarius søge at
 skaffe sig Vished om, at den paagældende virke-
 lig er den Person, han udgives for. Hvis saadan
 Vished skaffes ved Notarius bekendte paalidelige
 Personers (Identitetsvidners) Udsagn eller ved
 Dokumenter, som forevises Notarius (Legitima-
 tionspapirer), bør disse Personer eller Dokumenter
 udtrykkelig nævnes saavel i Notarialprotokollen
 som i den Paategning, som gives et Dokument.
 Notarius bør ved Udførelsen af sine Forretninger
 som Vidner bruge to Mænd, imod hvis Duelighed

1906 og Paalidelighed som Vidner i Almindelighed og i
 10. Marts den enkelte Sag i Særdeleshed intet kan være at
 udsætte. Disse Vidner bør nævnes i den Forretning,
 Notarius udsteder, og tillige underskrive denne til
 Vitterlighed om, at alt er passeret som i Forretningen
 anført. § 5. Naar Notarius anmodes om at forfatte
 Fuldmagter, Testamenter eller andre deslige Dokumenter,
 bør han, i at paatage sig dette, omhyggelig sørge for,
 at Alt iagttages, hvad der hører til Dokumentets Gyldighed,
 og til, at den tilsigtede Virkning kan opnaas. I den
 Betaling, han derfor oppebærer, bør han rette sig efter
 Billighed, hvormed han med vedkommende kan komme
 overens.

(Min. Tid.)

20. Juli **Bek. (Nr. 36) om en af Justitsministeriet stadfæstet Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Thorshavns Vandværk.** I Henhold til Lov af 24de Marts 1899 om Tilvejebringelsen af Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Thorshavns Vandværk stadfæstes herved følgende af Thorshavns Kommunalbestyrelse Justitsministeriet foreslagte Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Købstadens Vandværk: § 1. Ingen, som har Vandindlæg i sin Ejendom, maa, undtagen i Ildebrandstilfælde, lade andre benytte Vand fra Vandværket eller selv benytte det til anden Brug eller i større Mængde, end den af Kommunalbestyrelsen vedtagne, til enhver Tid gældende Vedtægt for saadan Benyttelse eller særlig Overenskomst med Vandværkets Bestyrelse hjemler ham. Den, der forser sig herimod, straffes med Bøder fra 10—100 Kr. Under lige Straf er det forbudt, uden dertil erhvervet Tilladelse fra Kommunalbestyrelsen eller den af samme valgte Vandinspektør, at foretage nogen som helst Forandring ved en Vandledning, samt i Tilfælde, hvor Vand til Næringsbrug afgives gennem Vandmaaler, at tage Vand til saadan Brug fra Haner, der afgive Vand, som ikke har passeret Vandmaaleren. § 2. Den, der ved ikke at lukke en Hane eller ved at holde en selv lukkende Hane aaben eller ved mangelfuld Vedligeholdelse af Ledninger eller Haner eller ved

anden uforsvarlig Adfærd, enten det sker med **1906**
 Forsæt eller af Uagtsomhed, bevirker, at Vand **20. Juli**
 fra Vandværket gaar til Spilde, samt den, der
 undlader at efterkomme et i Vedtægten hjemlet
 Paalæg om Indskrænkning af Vandforbruget, an-
 ses med Bøder fra 2—20 Kr. § 3. Enhver, der
 formener den, som af Kommunalbestyrelsen eller
 Vandinspektøren dertil er bemyndiget og be-
 hørig legitimerer sig, Adgang til de Steder i Ejen-
 dommene, hvorhen Vandindlægget er forgrenet,
 eller hindrer dem i at undersøge Vandindlægget,
 ifalder, for saa vidt det i saadan Henseende ud-
 viste Forhold ikke fra anden Side medfører større
 Strafansvar, en Bøde fra 10—100 Kr. Enhver, til
 hvis Forbrug Vand er indlagt i en Ejendom, eller
 som benytter Vand fra Hane, der er anbragt paa
 aaben Plads eller Gade, i særligt Øjemed f. Eks.
 til industrielt Brug eller til Skibsbrug, er under
 lige Bøde forpligtet til at meddele al den Op-
 lysning, som maatte forlanges for at komme til
 Kundskab om Vandforbrugets Omfang.¹⁾ § 4.
 Af Vandledninger, der er indlagte i Huse samt
 for de Beboelseshuses Vedkommende, der ikke
 have Vandindlæg, men benytte Vand fra Byens
 Vandværk, svarer Husets Ejer en aarlig Afgift, der
 fastsættes paa Kommunens Budget. Ligeledes kan
 der aarlig paa Budgettet fastsættes Afgifter for
 anden Benyttelse af Vand fra Byens Vandværk,
 f. Ex. til industrielt Brug eller til Skibsbrug. Af-
 giften skal, for saa vidt industrielle Anlæg angaar,
 fastsættes til en i Forhold til det omtrentlige dag-
 lige Gennemsnitsforbrug bestemt Størrelse. Hvad
 Afgiften for Vand til Skibsbrug angaar, skal den
 fastsættes enten efter Skibets Størrelse eller efter
 dets Bestemmelse. De nævnte Afgifter kunne ind-
 drives ved Udpantning i Henhold til Lov om
 Udpantning for Færøerne af 30te Marts 1894 § 1
 Nr. 3.¹⁾

Fiskerivedtægt for Midvaag-Sandevaag 1. Nov.
Bugten. Det skal være forbudt at drive Fi-
 skeri med Langline paa Midvaag-Sandevaag inden-

¹⁾ Som ændret ved Bek. 325 18. Okt. 1913.

1906 for en Linie fra Præsttangen, efter Mulen, til
1. Nov. Handestestak.

1907 **Lov (Nr. 53) for Færøerne om Tidens**
22. Marts **Bestemmelse.** § 1. Tiden skal herefter for Færøerne bestemmes lige med Middelsoltiden for Greenwich. § 2. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

9. April **Anordn. (Nr. 71) hvorved** Bestemmelserne i **Lov om** Foranstaltninger til at forhindre den **asiatiske Koleras** Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 indtil videre gøres anvendelig paa «**Meningitis cerebrospinalis**». I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 7 meddelte Bemyndigelse anordnes herved følgende: Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8de Januar 1872 skulle indtil videre ogsaa være anvendelige paa «**Meningitis cerebrospinalis**».

19. April **Lov (Nr. 100) om forskellige Forhold**
vedrørende Begravelser. (Se Anord. Nr. 9 af 17. Januar 1908).

19. April **Lov (Nr. 77) om elektriske Stærkstrøms-**
anlæg. (Se Lov Nr. 146 af 20. April 1928 og Anordn. Nr. 234 af 20. Dec. 1929.)

31. Maj **Vedtægt (Nr. 137) for Færøernes Semi-**
narium. I. Om Seminariet, dets Art, Indretning og Bestyrelse. § 1. Ved Færøernes Seminarium i Thorshavn undervises unge Mænd og Kvinder, som ønsker at uddannes til Lærere (Lærerinder) ved færøske Folkeskoler. § 2. Seminariet har 3 eetaarige Klasser. Nyt Kursus begynder hvert tredje Aar. Skoleaaret begynder den 1. September. Fritiderne er

de samme som ved Mellemkolen i Thorshavn.)¹⁾ **1907**
§ 3. For at kunne optages i Seminariets yngste 31. Maj
Klasse bør Eleven i Reglen være mellem 18 og 25 Aar og skal derhos a) fremlægge tilfredsstillende Vidnesbyrd om Forhold og Vandel, deriblandt Vidnesbyrd om, hvad han (hun) har været sysselsat ved siden sin Udtrædelse af Børneskolen; b) fremlægge Lægeerklæring for, at han (hun) ikke lider af nogen legemlig Mangel — særlig ikke nogen fremskreden Sygdom —, der gør ham uskikket til at være Skolelærer. Erklæringen skal derhos indeholde en udtrykkelig Udtalelse om, at vedkommende ikke lider af Tuberkulose i Lunger eller Strubehoved; c) have bestaaet en Optagelsesprøve (§ 15). Optagelse i Seminariet kan i Reglen kun ske ved Begyndelsen af et Kursus. Under særlige Omstændigheder kan Skoledirektionen tillade Undtagelse herfra; dog maa den, der ønsker at optages i mellemste eller ældste Klasse, — foruden at opfylde ovenstaaende under a. og b. nævnte Betingelser — i Reglen have fyldt henholdsvis det 19. eller 20. Aar og tillige have bestaaet henholdsvis Oprykningsprøven til mellemste Klasse og Afgangsprøvens første Del samt Oprykningsprøven til ældste Klasse. Afgørelse om Optagelse i Seminariet træffes af Skoledirektionen (jfr. § 13). **§ 4.** Undervisning og Prøver er vederlagsfri. Der kan af Skoledirektionen tilstaas ubemidlede Elever en aarlig Understøttelse af indtil 100 Kr., hvis Vedbliven dog er afhængig af deres Forhold og Fremgang. **§ 5.** Seminariets Afgangsprøve afholdes i 2 Dele, den ene ved Udgangen af mellemste Klasse, den anden ved Udgangen af ældste Klasse. Adgang til at gaa op til Afgangsprøvens første Del har den, der har gennemgaaet Seminariets mellemste Klasse, til anden Del den, der har gennemgaaet dets ældste Klasse, i begge Tilfælde dog kun saafremt Lærerrådet (§ 10) indstiller ham som moden. Under særlige Omstændigheder kan Skoledirektionen tillade andre at indstille sig til Prøven (jfr. § 13). **§ 6.** Undervisningen meddeles af Lærere og Lærerinder ved Mellemkolen og Kommuneskolen i Thorshavn samt, om fornødent, af andre, som

1907 Skoledirektionen med Ministeriets Godkendelse
 31. Maj maatte antage dertil. Eleverne oplæres i praktisk Skolegerning i de nævnte Skoler. § 7. Seminariet staar under Bestyrelse af Færø Amts Skoledirektion, der i alle Forhold er Seminariets øverste stedlige Myndighed. § 8. Skoledirektionen gør Indstilling til Ministeriet om Lærernes Antagelse og Afskedigelse; den forestaar Afgangsprøvens Afholdelse og godkender Timeplaner og Fagernes Fordeling mellem Lærerne efter Indstilling af Seminariets Forstander § 9, (jfr. § 13). § 9. Førstelæreren ved Mellemskolen i Thorshavn er Seminariets Forstander. Han har som saadan det daglige Tilsyn med samme og er dets Kasserer og Regnskabsfører. II. Om Lærerraad. § 10. Lærerraadet bestaar af alle ved Seminariet virkende Lærere og Lærerinder. Forstanderen er Raadets Formand. § 11. Lærerraadet sammenkaldes udenfor Skoletiden i Reglen 4 Gange om Aaret og ellers saa ofte, som Skoledirektionen, Forstanderen eller to andre Medlemmer finder det fornødent. Ved Afstemninger gør i Tilfælde af Stemmelighed Forstanderens Stemme Udslaget. § 12. Lærerraadet skal drøfte alle Sager, hvorom Skoledirektionen eller Forstanderen ønsker at høre dets Mening. Hvert Medlem har Ret til at stille Forslag til Beslutninger i Sager, der vedrører Seminariets Undervisning. Forslagene afgives til Forstanderen senest 8 Dage før Mødet og meddeles til Medlemmerne sammen med Indkaldelsen til Mødet, hvilken sker senest 4 Dage før dettes Afholdelse. Vedtages Forslaget, er Sagen, for saa vidt den ikke hører under Ministeriets eller Skoledirektionens Afgørelse, afgjort, hvis Forstanderen tiltræder det. Hvis Forstanderen ikke tiltræder det, indsendes det til Skoledirektionen med Forstanderens Erklæring samt Afskrift af Protokollen med mulige Bilag. § 13. Lærerraadet skal høres af Skoledirektionen før den 1. træffer Afgørelse om Elevs Optagelse (§ 3), 2. tildeler Understøttelser til Elever (§ 4), 3. tillader Undtagelse fra Reglerne om Adgang til at gaa op til Afgangsprøven (§ 5). Lærerraadet skal høres af Forstanderen, før han afgiver Indstilling om : a) Fag- og Timefordeling (§ 8), b) Plan for Undervisningen i praktisk

Skolegerning (§ 16), c) de Fag, hvormed ledige Lærerposter skal besættes, medmindre Indstilling skal ske i en Ferie, og Lærerraadet ikke kan indkaldes. Indstillingen ledsages af en Afskrift af Protokollen med mulige Bilag. § 14. Over Lærerraadets Forhandlinger føres en Protokol af Forstanderen. Hvert Medlem er berettiget til at faa indført korte Diktater eller at faa udførligere af det selv skrevne Fremstillinger vedlagt som Bilag. Protokollen oplæses og underskrives af Medlemmerne. III. Om Optagelsesprøven, Undervisningen og Afgangsprøven. § 15. Ved den i § 3 nævnte Optagelsesprøve, der afholdes af Seminariets Lærere, maa Eleverne godtgøre: a) at de have Kendskab til de vigtigste bibelske Historier og Kendskab til de vigtigste kristelige Hovedlærdomme, b) at de have Færdighed i at anvende de fire Regningsarter med ubenævnte og benævnte hele Tal og Brøker til Løsning af lettere Opgaver, c) at de have noget Kendskab til Geografi og Historie, særlig Danmarks, d) at de kan læse Dansk og Færøsk og forstaa det læste samt kan skrive en lettere dansk Diktatstil, hvorhos det anses for ønskeligt, at Eleverne har noget Anlæg for Sang og Musik. § 16. Ved Seminariet skal der undervises i følgende Fag: Religion, Dansk, Færøsk, Regning (med Matematik), Historie, Skrivning, Geografi, Naturhistorie, Pædagogik, Naturlære, Tegning, Sløjd, Sang og Musik, Kvindeligt Haandarbejde, Gymnastik og Praktisk Skolegerning. Undervisningen i ovennævnte Fag meddeles med følgende Timetal ugentlig:

	1. Aar.	2. Aar.	3. Aar.
Dansk.....	7	6	6
Færøsk ¹⁾	5	5	5
Religion.....	3	3	4
Regning (med Matematik)..	4	5	5
Historie.....	3	2	3
Skrivning.....	2	1	»
Geografi.....	2	2	»
Naturhistorie.....	2	2	»

¹⁾ Som ændret ved U. M. Skr. 11. Decbr. 1925 og 18. Sept. 1929.

1907

	1. Aar.	2. Aar.	3. Aar.
31. Maj Pædagogik	»	1	3
Naturlære	»	1	2
Tegning	2	2	»
Sløjd	»	»	2
Sang og Musik	3	3	3
Kvindeligt Haandarbejde og Gymnastik	3	3	3

Undervisningen i Praktisk Skolegerning meddeles efter en af Forstanderen udarbejdet Plan, som stadfæstes af Ministeriet (jfr. § 15).¹⁾ § 17. Afgangsprøven afholdes under Samvirken af Seminariets Lærere og Skoledirektionen eller saadanne Censorer som denne eller Ministeriet maatte udpege. Lærerne er Eksaminatorer; men Emnerne for Eksaminationen bestemmes af Censor Dagen forud efter Samraad med Eksaminator. Skoledirektionen bestemmer de skriftlige Opgaver og drager Omsorg for, at den skriftlige Prøve afholdes under betryggende Tilsyn. Prøven afholdes i Juni—Juli Maaned efter Skoledirektionens nærmere Bestemmelse. § 18. Afgangsprøvens første Del omfatter: Skrivning, Tegning, Geografi, Naturhistorie samt delvis som nedenfor nærmere angivet, Historie og Religion. Afgangsprøvens anden Del omfatter: Gymnastik, Sang og Musik, Praktisk Skolegerning, Dansk, Færøsk, Naturlære, Sløjd, Regning og Matematik samt delvis Historie og Religion og desuden for de kvindelige Eksaminander: Kvindeligt Haandarbejde. § 19.²⁾ Fordringerne ved Afgangsprøvens første Del er følgende: 1. Skrivning. Der fordres Færdighed i Skønskrivning med latinske Bogstaver og tydelig Haandskrift. Skrivebøgerne fra det sidste Halvaar samt Prøveskrift fremlægges. 2. Tegning. Der aflægges en Prøve i Frihaandstegning, som bestaar i Gengivelse ved Konturtegning af en simpel virkelig Genstand (Brugsgenstande eller Klodser). Til Opgavens Løsning gives 4 Timer.

1) Ved U. M. Skr. 20. Aug. 1926 er der givet Tilladelse til, at Kridttegning optages som Fag i sidste Undervisningsaar med 1 Time ugentlig fra 1. Sept.—1. Maj indtil videre som frivilligt Fag, og i 1912 er Orgelspil indført som frivilligt Fag.

3. **Geografi.** Der fordres et fyldigt Kendskab til den fysiske og politiske Geografi. Eleverne maa kunne gøre Rede for, hvorledes de geografiske Kendsgerninger er Resultatet af flere samvirkende Aarsager. Danmarks Geografi, der under særlig Færøernes, behandles udførligt; der fordres Kendskab til de paa Færøerne forekommende Stenarter og Jordlag. Som Hjælpemidler kan nævnes: R. Thye: «Danmarks Geografi» og C. C. Christensen: «Lærebog i Geografi Nr. 2» med Forbigaaelse af en Del Navne.

4. **Naturhistorie.** I Zoologi fordres Kendskab til Hovedtrækkene af det menneskelige Lege- mes Bygning og Forstaaelse af de vigtigste Livs- funktioner; endvidere skal kendes Dyreklasserne i et Omfang, som bestemmes ved Boas's Zoologi Nr. 2. Særlig fordres Kendskab til de paa og ved Færøerne forekommende Dyr. I Botanik fordres Kendskab til de almindeligste paa Færøerne vildt voksende og dyrkede Planter samt Jordens vigtigste Kulturplanter. Dernæst fordres Forstaaelse af Planternes Livsfunktioner og Bygning. Eleverne maa have nogen Øvelse i at benytte en Flora (Eks. Elisabeth Trydes «Dansk Skoleflora»).

5. **Historie.** Der fordres et fyldigt Overblik over Nordens, i Særdeleshed Danmarks Historie omtrent i det Omfang, som er givet i Ottosens Lærebog i Nordens Historie, naar noget af det kulturhistoriske Stof udelades, og desuden særligt Kendskab til Færøernes Historie.

6. **Religion.** Prøven er kun mundtlig og omfatter: a. **Bibelhistorie:** Kendskab til den bibelske Historie fordres i et Omfang som i Martensen og Pauli: «Bibelhistorie». Der forlanges Kendskab til de bibelske Steder og Egne. b. **Bibelforklaring:** Et oplæst Stykke indenfor følgende Omraade forklares: 1. Talerne hos Matthæus samt Johannes Kap. 1, 3, 4, 7, 14, 15, 16 og 17. 2. 1. Mose- bog 1-3. Kapitel. 3. Salme 22. § 20. Fordringerne ved Afgangsprøvens anden Del er følgende: 1. **Gymnastik.** Eleverne maa kunne sammensætte en Timeseddel paa rette Maade; maa med Færdighed kunne udføre de gymnastiske Øvelser og med Færdighed lede Gymnastik- undervisning af Børn. Eleverne maa kunne

1907

31. Maj

1907 svømme og være i Stand til at undervise Børn i Svømning. Forskellige Lege og Boldspil maa kendes. Til Vejledninger kan følgende Haandbøger benyttes: Gymnastikhaandbogen. K. A. Knudsen: Grundsætninger for Gymnastikundervisningen og sammes: Kortfattet Muskellære. De kvindelige Eksaminander ere fritagne for Fordringerne med Hensyn til Svømning. 2. Sang og Musik. a. Der fordres Indøvelse af mindst 10 almindelig brugte Salmemelodier og af de i Kirkerne brugelige Messesvar, endvidere af 50 Fædrelandssange (heri indbefattet mindst 10 færøske Folkemelodier), Grundrids af Musikteorien; Skalaer med indtil 4 Fortegn. b. Eleven skal paa Violin kunne spille Salmer og Fædrelandssange til Skolebrug rent og i ulastelig Takt, samt selv kunne stemme Violinen. Ved Prøven i Orgelspil fordres, at Eksaminanderne med korrekt Fingersætning, nøjagtig Takt og i passende Tempo kan spille de almindelig brugte Salmemelodier, indlede dem med et Forspil og afslutte dem med et Efterspil; de maa ogsaa kunne spille mindre Musikstykker, der er passende ved Gudstjenestens Begyndelse og Slutning. Denne Prøve aflægges kun af de Eksaminander, der ønsker at skaffe sig Vidnesbyrd om, at de kan udføre Organisttjeneste paa forsvarlig Maade. Hjælpemidler: Berggreñs og Barnekows Melodier til Salmebog med Tillæg; Sannes Træffeøvelser og Skolesange; Sannes Musiklære; Tofte og Th. Madsens Violinskoler; Steensens Orgelskole; C. Attrup: Præludier o. fl.

3. Pædagogik. Prøven er dels en skriftlig — til Opgavens Besvarelse gives 4 Timer — dels en mundtlig. Den sidste vejer dobbelt mod den første. Der fordres Kendskab til: 1. Grundtræk af Sundhedslæren, 2. Opdragelsens Historie, 3. Grundtræk af Sjæle- og Tænkelse, 4. Opdragelseslæren. Som Haandbøger kan anvendes: Oscar Hansen: Opdragelseslæren. Kroman: Grundtræk af Sjæle og Tænkelse. Heegaard: Om Opdragelse. 4. Praktisk Skolegerning. Prøven er mundtlig. Eleven maa vise sin Evne til paa Dansk og Færøsk: a. at fortælle eller fremstille for Børn og overhovedet belære dem, b. at samtale med Børn og lede den prøvende

Side af Undervisningen. Emnet for den ene af disse Prøver skal hentes fra Religionen, Dansk eller Færøsk; Emnet for den anden fra et af de elementære Skolefag overhovedet. Eksaminanden modtager de to Opgaver 2 Timer før Prøvens Begyndelse og skal have Lejlighed til med Benyttelse af passende Hjælpemidler at forberede sig under Tilsyn. Under Prøven maa Eksaminanden godtgøre sin Færdighed i med Kridt paa den sorte Tavle at kunne illustrere saadanne Forhold, som forekommer i den daglige Undervisning. Karakteren for praktisk Skolegerning bestemmes ved Udfaldet af Prøven og en Aarskarakter for Eksaminandens Deltagelse i praktisk Skolegerning i Afgangsklassen. Aarskarakteren, som vejer halvt mod Eksamenskarakteren, fastsættes af Forstanderen efter mundtlig Forhandling med Lærerne.

5. Dansk. Prøven er dels en skriftlig, hvorved fordres en uden væsentlige Sprog- og Retsskrivningsfejl og med rimelig Modenhed affattet Behandling af et Emne af almindelig kendt Indhold — hertil 4 Timer — dels en mundtlig, ved hvilken fordres: a. forstandig og tydelig Oplæsning af et Stykke Prosa og Poesi. Udfaldet af denne Prøve skal have væsentlig Indflydelse paa Karakteren for mundtlig Dansk. b. Kendskab til Sproglæren i dens Hoveddele. c. Kendskab til den danske Literaturs Historie i et Omfang som det i F. Rønning: «Den danske Literatur i Grundrids» givne. Eksaminanden maa endvidere efter en rimelig Maalestok have gjort sig bekendt med de vigtigste Literaturfrembringelser fra den nyere Tid ved direkte Forfatterlæsning.

6. Færøsk. Prøven er dels en skriftlig — en ikke for let Diktat, hvortil 2 Timer, og en Stil over et almindeligt Emne, hvortil 4 Timer, — og dels en mundtlig.¹⁾ Til den mundtlige Prøve fordres: a. forstandig og tydelig Oplæsning saavel af Poesi som af Prosa, b. Kendskab til den færøske Sproglære i dens Hoveddele (Lyd-, Bøjnings- og Sætningslære), c. Kendskab til den færøske Literatur — særlig Kvadene; et af disse efter frit Valg fordres lært udenad.

1907

31. Maj

¹⁾ Som ændret ved U. M. Skr. 18. Nov. 1929.

1907 7. Naturlære. Der fordres et ganske elementært, paa simple Forsøg grundet Kendskab til en Række af Naturens almindelige Love og Fremtoninger: Tyngden, Luften og dens Tryk, Vædsketryk, Archimedes's Lov med Anvendelser, Varme, Magnetisme og Elektricitet; nogle af de vigtigste uorganiske Forbindelser af forskellig Art, deres kemiske Egenskaber og de Grundstoffer, hvoraf de er sammensat; Lyd og Lys, samt det allermest elementære af Bevægelseslæren, Arbejde og Maskiner. 8. Sløjd.¹⁾ De mandlige Elever aflægger en praktisk Prøve, der bestaar i Tegning og Tilvirkning af en Genstand i Træ, svarende til den Øvelsesrække, der maatte naas, samt en mundtlig Prøve i Sløjdundervisning for Børn. Opgaven, der er ens for alle Eleverne, samt Tiden, der maa anvendes til dens Løsning, bestemmes af Skoledirektionen. De kvindelige Elever er fritagne for denne Prøve. 9. Regning og Matematik. Der fordres Færdighed i de 4 Regningsarter med hele og brudne Tal samt Decimalbrøk; Anvendelse af Ligninger paa praktiske Regneopgaver; ligefremt omvendt og sammensat Forhold; fremmed Mønt, Maal og Vægt; almindelig Handelsregning, Blandingsregning, Delingsregning, Rentesregning (enkelt og sammensat), Fladers og Legemers Beregning. Dernæst læres særlig saadanne Dele af Matematikken, som kan anvendes paa praktiske Regneopgaver. Af Aritmetik gennemgaas de 4 Regningsarter med hele og brudne Tal (positive og negative); Potentsopløftning med positiv hel Eksponent; Tals Delelighed med 2, 3, 4, 5, 9 og 11; ligefremt og omvendt Proportional Størrelser; største fælles Maal og mindste fælles Mængfold; Ligninger af første Grad med én eller flere ubekendte; Kvadratrod samt praktisk Indøvelse af Kvadratroduddragning; Løsning af simple kvadratiske Ligninger; Differens- og Kvotientrækker; enkelt og sammensat Rentesregning. Der læres at benytte en 4-cifret Logaritmetabel, idet der kun fordres det allernødvendigste af Logaritmernes Theori. Af Geometri gennemgaas: Den rette Linies og

¹⁾ Som ændret ved U. M. Skr. 28. Nov. 1925.

Planens Grundegenskaber; Vinkler; de simpleste **1907**
 Figurer og deres vigtigste Egenskaber; Arealer; **31. Maj**
 kongruente og ligedannede Trekanter; de vigtigste
 Sætninger om den retvinklede Trekant; Rumfang
 (Terning, ret Prisme, Pyramide, Kegle, afkortet
 Pyramide, afkortet Kegle, Kugle). Ved Afgangss-
 prøven stilles 2 skriftlige Regneopgaver af for-
 skellig Art — 3 Timer til hver —. Der prøves
 mundtlig i simple Hovedregningsopgaver samt i
 det matematiske Pensum. — Ved Karakterbereg-
 ningen gælder den skriftlige Prøve dobbelt mod
 den mundtlige. 10. Historie. Der fordres
 Kendskab til Hovedbegivenhederne og Hoved-
 personerne i Verdenshistorien, saaledes at særlig
 den nyere Tid kendes udførligt. Nogen Kultur-
 historie medtages. Karaktererne ved første og
 anden Del sammenregnes til en Fælleskarakter og
 vejer lige. 11. Religion. Prøven er dels
 skriftlig — til Besvarelse af Opgaven gives 4
 Timer — dels en dermed ligevejende mundtlig,
 omfattende: a. Bibelforklaring: 1. Galaterbrevet
 eller et andet paulinsk Brev. 2. Esajas, Kap.
 1—12 og 53—66 eller Stykker af samme Omfang
 af de andre Profeter. b. Troslære: Kendskab til
 den evangelisk-lutherske Troslære. — Som Hjælpe-
 middel: Rørdam: Den kristelige Lære. c. Kirke-
 historie: De vigtigste Afsnit af den kristne Kirkes
 Historie gennemgaas. — Som Hjælpemiddel: Fr.
 Nielsen: Ledetraad i Kirkens Historie. Karak-
 teren for den mundtlige Prøve ved første Del
 sammenlægges med Karakteren for den skriftlige
 og den mundtlige Prøve ved anden Del, saaledes
 at alle tre Karakterer vejer lige meget. 12.
 K v i n d e l i g t H a a n d a r b e j d e. Eksaminand-
 inden skal 1. indlevere følgende af hende selv
 udførte Arbejder: I Tegning: a. En Særk af
 simpel Form, b. Et Par Damebenklæder, i for-
 mindsket Maalestok. I Syning. a. En Særk af
 simpel Form — kun den ene Side behøver at
 være syet. b. Et Par Damebenklæder sammen-
 riede. c. En Prøveklud med paasat Lap, Stop-
 ning af en Rift og af et Hul. I Strikning. a.
 En Strømpe. b. En strikket Klud med Hulnavn,
 almindelig Stopning, Sammenmaskning og Ud-
 bedring af tyndslidt Strikning. 2. godtgøre sin

1907 Færdighed i de ovennævnte Arter af Haandarbejde
 31. Maj for Censorerne. Til Færdighedsprøven maa Eksaminandinden selv medbringe de fornødne Arbejdsredskaber. § 21. Ved Afgangsprøven kan gives følgende Fagkarakterer: ug., mg., g., tg., mdl. og slet samt Melleltrinnene ug. ÷, mg. + - - - mdl. ÷, slet +. Medens der iøvrigt for hvert af de fornævnte Fag gives en Fagkarakter, beregnes saavel i Dansk som i Færøsk en særlig Fagkarakter for det skriftlige og en for det mundtlige.¹⁾ I Sang og Musik gives en fælles Fagkarakter. Desuden gives en særskilt Karakter for Form og Orden i de skriftlige Arbejder. Hvor Faget bestaar af flere Led, bestemmes Fagkarakteren ved Karaktererne for hvert enkelt Led af Faget efter de ovenfor under vedkommende Fag nævnte Regler; disse sidste Karakterer udregnes af Censorernes og Lærernes Karakterer, idet der ved Udregningen benyttes de ovennævnte Karakterbetegnelser som Specialkarakterer, beregnede til en Værdi af henholdsvis 5, 4, 3, 2, 1, 0, saaledes, at hver Censor og Lærer kan føje et + eller et ÷ til sin Karakter, hvorved denne forhøjes eller formindskes med $\frac{1}{3}$; dog maa der ikke gives nogen Karakter over ug. eller under slet. Ved Fagkarakterens Udregning af Karaktererne for de enkelte Led af Faget benyttes den samme Skala for Karakterværdien. Ved Beregning af den fælles Fagkarakter i Sang og Musik vil, naar den paagældende ikke har indstillet sig i en af disse Dele af Faget, Karakteren for den manglende Del være at medregne med den halve Værdi af Karakteren for den Del af Faget, i hvilket der har været aflagt Prøve. Af samtlige Fagkarakterer udregnes en Gennemsnitskarakter (Hovedkarakter), idet de enkelte Fagkarakterer medvirker med følgende Værdier: ug. = 8, ug. ÷ = $7\frac{2}{3}$, mg. + = $7\frac{1}{3}$, mg. = 7, mg. ÷ = $6\frac{1}{3}$, g. + = $5\frac{2}{3}$, g. = 5, g. ÷ = $3\frac{2}{3}$, tg. + = $2\frac{1}{3}$, tg. = 1, tg. ÷ = $1\frac{2}{3}$, mdl. + = ÷ $4\frac{1}{3}$, mdl. = ÷ 7, mdl. ÷ = ÷ $12\frac{1}{3}$, slet + = ÷ $17\frac{2}{3}$, slet = ÷ 23. Karaktererne i Religion, Praktisk Skolegerning og

¹⁾ Som ændret ved U. M. Skr. 18. Nov 1929.

Regning (med Matematik) vejer dobbelt. Kan der paa Grund af Mangel paa Prøve saavel i Sang som Musik ikke medtages nogen Fællesfagkarakter herfor, betragtes det, som om der var givet een Karakter uden Talværdi. For at kunne indstille sig til Prøvens anden Del maa Eksaminanden have opnaaet mindst Gennemsnitskarakteren g. ($4\frac{1}{3}$) i de Fag, som helt afsluttes ved første Del. For at have bestaaet Afgangsprøven maa Eksaminanden have opnaaet mindst g. ($4\frac{1}{3}$) i Gennemsnitskarakter og have faaet mindst tg. i hvert af de følgende 6 Fag: Regning (med Matematik), Historie, skriftlig Dansk, mundtlig Dansk, Færøsk og Religion samt mindst g ÷ i Praktisk Skolegerning. Prøven i Praktisk Skolegerning kan dog, for saa vidt ovennævnte Gennemsnitskarakter og den fordrede Minimumskarakter i Regning (med Matematik), Historie, Dansk, Færøsk og Religion er naaet, tages om for sig een Gang efter mindst et Aars Forløb saaledes, at Gennemsnitskarakteren (Hovedkarakteren) derved eventuelt bliver at forandre, hvis en bedre Karakter opnaas. Prøven i Sang og Musik samt i Gymnastik kan ligeledes under samme Forudsætning tages om efter et Aars Forløb, dog uden at Gennemsnitskarakteren derved kan forandres. Begæring om at maatte tage de ovennævnte Prøver om indsendes til Skoledirektionen. Et Skoledirektionens Medlemmer og Seminariets Forstander udsteder i Forening et Vidnesbyrd, hvori anføres saavel den ovenfor nævnte Gennemsnitskarakter (Hovedkarakter) som Karaktererne i samtlige enkelte Fag. Er Prøven i Praktisk Skolegerning, Gymnastik eller Sang og Musik taget om, og en bedre Karakter heri opnaaet, bliver denne at tilføje paa Vidnesbyrdet. I Vidnesbyrdet indføres tillige Paategning om, hvorvidt den paagældende er i Stand til at forestaa Kirkesang, Orgelspil og Gymnastikundervisning. For at der herom skal kunne meddeles bekræftende Paategning, der kun maa lyde paa, at Eksaminanden «kan forestaa» paagældende Fag, maa vedkommende med Hensyn til Kirkesang have opnaaet saavel for Sang som for Musik Karakteren g., med Hensyn til Orgelspil Karakteren g. og

1907

31. Maj

1907 med Hensyn til Gymnastik Karakteren g ÷.
 31. Maj § 22. Skoledirektionen er bemyndiget til i enkelte Tilfælde, hvor det maatte vise sig nødvendigt, at afvige fra foranstaaende Bestemmelser, men maa straks indberette saadanne Afgivelser til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

1908 **Anordn. (Nr. 9), hvorved Lov om forskellige Forhold vedrørende Begravelser af 19. April 1907 sættes i Kraft paa Færøerne.**
 17. Jan. I Henhold til den Regeringen ved Lov om forskellige Forhold vedrørende Begravelser af 19de April 1907 givne Bemyndigelse sættes denne Lov herved i Kraft paa Færøerne med følgende Lempelse: Til § 4 føjes: «Kan i enkelte Tilfælde Aftale ikke træffes med Sognepræsten, træder vedkommende Kirkeværge — eller i Bygder, hvor ingen Kirkeværge bor, Værgen for den paagældende Kirkegaard — i Sognepræstens Sted».¹⁾

28. Febr. **Lov (Nr. 36) for Færøerne om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene m. m. § 1.²⁾** Indførsel til Færøerne af Husdyr og Nyttefjerkræ samt af Huder og Skind, for saa vidt de ikke ere saltede eller garvede maa kun finde Sted efter særlig for hvert enkelt Tilfælde meddelt Tilladelse fra Amtmanden, som skal indhente Erklæring fra Husdyrkommissionen (jfr. § 9) og eventuelt fra andre Autoriteter. Tilladelse bliver kun at meddele, naar der ikke med Indførslen kan antages at være forbundet Fare for Indbringelse af Smitte. Indførslen skal gøres afhængig af, at visse Regler iagttages til Forebyggelse af Smitte. § 2. Justitsministeren kan bestemme, at den i § 1 ommeldte Tilladelse ikke maa gives enten med Hensyn til Indførsel

¹⁾ Ifølge nævnte Lov kan Folkekirkens Medlemmer begraves paa Folkekirkens Kirkegaarde uden Medvirkning af Folkekirkens Præster (borgerlig Begravelse), naar den afdøde ved en i Testamentsform affattet Erklæring har truffet Bestemmelse herom. Ifølge § 4 træffes Aftale om borgerlig Begravelse med vedkommende Sognepræst.

²⁾ Jfr. Bek. Nr. 86 af 27. April 1927.

fra alle Steder udenfor Øerne eller fra enkelte Lande eller Steder. § 3. Indførsel til Færøerne af Uld skal kun være tilladt under Iagttagelse af Regler, som bestemmes af Justitsministeren og anses fornødne for at hindre Smittes Indbringelse. Indførsel kan helt forbydes, jfr. § 4. § 4. Naar der er Grund til at antage, at Indførsel til Færøerne af andre Dyr end Husdyr eller af andre end de i § 1 nævnte raa Handelsprodukter af Husdyr, saasom Haar (Uld), saltede eller garvede Huder, Talg og Kød, saavelsom af andre Genstande, udsætter Øerne for Indbringelse af smittesomme Sygdomme blandt Husdyr, kan Justitsministeren udstede Forbud mod saadan Indførsel enten fra alle Steder udenfor Øerne eller fra enkelte Lande eller Steder, eller ogsaa gøre Adgangen til Indførsel afhængig af saadanne Betingelser, som anses fornødne for at hindre Smittes Indbringelse.¹⁾ § 5. I paatrængende Tilfælde kan det i § 4 ommeldte Forbud foreløbig udstedes af Amtmanden, som da har uopholdelig at gøre Indberetning derom til Justitsministeren. § 6. Naar smitsom Sygdom er udbrudt blandt Husdyr paa Færøerne, kan Amtmanden efter indhentet Erklæring fra Husdyrkommissionen og eventuelt andre Autoriteter enten helt forbyde Overførsel af den angrebne Art af Dyr saavel som af andre Dyr eller Genstande, hvorved Smitte kan forplantes fra den ene Ø eller Dele af en saadan, hvor Sygdommen er forekommen, til andre Dele af Øerne, eller gøre Adgang hertil afhængig af saadanne Betingelser, som menes fornødne for at hindre Smittes Udbredelse. § 7. Den, der ved, at en blandt hans Husdyr forekommende Sygdom er af smitsom Beskaffenhed og ikke — vedkommende Autoriteter bekendt — til paagældende Tid findes blandt andre Husdyr paa Færøerne, skal uopholdelig anmelde det til Politiet. Naar smitsom Sygdom er opstaaet blandt Husdyr paa Færøerne, kan Amtmanden ved en offentlig Bekendtgørelse — som skal indeholde Oplysning om, hvorledes Sygdommen giver sig til Kende, — paa-

1908
28. Febr.

¹⁾ Jfr. Bek. 214 12. Juli 1930 og Landbrugsm. Skr. 28. Okt. 1930.

1908 byde, at enhver, der ved eller har Anledning til at formode, at et blandt hans Husdyr forekommende Sygdomstilfælde er af den i Bekendtgørelsen nævnte Art, uopholdelig skal anmeldte det til Politiet. Politiet skal snarest muligt give Indberetning til Amtmanden om modtagne Anmeldelser. § 8. Opstaar Hundegalskab, skal Amtmanden ved en offentlig Kundgørelse paabyde, at alle Hunde indenfor et nærmere betegnet Distrikt enten skulle holdes bundne og forsvarlig afspærrede eller dræbes. § 9. Ledelsen af de Foranstaltninger, der i øvrigt ville være at træffe af det offentlige til Bekæmpelse af udbrudt smitsom Sygdom blandt Husdyr (jfr. § 10), paahviler en Kommission (Husdyrkommissionen), bestaaende af Amtmanden som Formand og 3 andre i Thorshavn bosiddende Mænd, hvoraf Justitsministeren vælger en og Lagtinget to for et Tidsrum af 3 Aar. For samme Tidsrum vælger henholdsvis Justitsministeren og Lagtinget hver en sammesteds boende Suppleant. De til Medlemmer af Husdyrkommissionen eller til Suppleanter valgte Mænd ere forpligtede til at modtage de paa dem faldne Valg, medmindre de have fyldt det 60de Aar eller ere forhindrede ved Forfald, der anses for gyldigt af den Myndighed, som har valgt dem. Politiet saavel som de kommunale Styrelser, (disse enten selv eller ved et Udvalg, til hvilket Medlemmer ogsaa kunne vælges udenfor deres egen Midte) ere forpligtede til at bistaa Husdyrkommissionen ved Gennemførelsen af de fornødne og efter de stedlige Forhold mulige Foranstaltninger til Sygdommens Bekæmpelse. § 10. Husdyrkommissionen kan paabyde Afsondring og Rensning af smittede eller mistænkte Dyr saavel som af sunde Dyr eller af Genstande, ved hvilke Smitte kan befrygtes at ville vinde Udbredelse, og de nærmere Foranstaltninger, som ere nødvendige for at gennemføre Afsondringen og Rensningen (Indespærring af Dyrene, Bortfjærnelse af deres Affald, Rensning eller Tilintetgørelse af de Genstande, som have været udsatte for deres Paavirkning, Ansættelse af egne Oppassere, alle uvedkommendes Bortvisning, Tilintetgørelse af Smitstof hos de Personer, som have

været i Berøring med dem, Nedgravning af de døde Dyr eller Dele af dem m. v.). Er Sygdommen ondartet, kan Nedslagning foretages, naar det skønnes fornødent for at standse dens Udbredelse. Ligeledes kan Nedslagning af enkelte Dyr foretages for at tilvejebringe Oplysning om Sygdommens Beskaffenhed. I paatrængende Tilfælde kan Politiet, Landfogden eller vedkommende Sysselmand foreløbig sætte de ovennævnte Afsondrings- og Rensningsforanstaltninger i Kraft, men maa uden Ophold indberette det til Husdyrkommissionen. Husdyrkommissionen skal uden Ophold give Justitsministeren Meddelelse om de Foranstaltninger, som den træffer i Henhold til nærværende Paragraf. § 11. Alle Udgifter, som paa Grund af de Forskrifter, der udstedes i Medfør af § 10, medgaa i Anledning af Dyrs Røgt, Afsondring og Rensning, eller Rensningen af Stalde, Redskaber eller deslige, eller døde Dyrs Nedgravning, betales af Ejeren. Dog bliver Udgiften til Anskaffelse af de ifølge Husdyrkommissionens eller Politiets Paabud anvendte særlige Desinfektionsmidler at erstatte Ejeren af det offentlige. Det samme gælder Udgiften ved nye Arbejder, der maatte blive paabudte, saasom Opførelse af Rum til Dyrs Afspærring, Ombytning af Træværk eller deslige. I Tilfælde af Nedslagning lader Politiet Dyrene forud taksere af 3 af Politiet dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Sygdom, der foranlediger denne; i Beløbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Ejeren af det offentlige. Saafremt det, for at forhindre Smittes videre Udbredelse, maatte være nødvendigt at tilintetgøre smittefarlige Genstande, saasom det døde Kreaturs Hud, Foderstoffer, Hø, Halm, Staldrekvisitter og lignende, bliver det der ved forvoldte Tab at godtgøre Ejeren af det offentlige med det Beløb, hvortil Tabet ansættes ved en Vurdering, der, forinden Tilintetgørelsen finder Sted, foretages af 3 af Politiet udvalgte Mænd. Hvis en Besætning har været afspærret af det offentlige, og det endelig viser sig, at den for

1908

28. Febr.

1908 modede smitsomme Sygdom ikke har været til
 28. Febr. Stede, bliver det Tab, som Ejeren har lidt ved de
 tagne Forholdsregler, at erstatte ham. Om Erstat-
 ningens Størrelse har Politiet efter Forhandling
 med den skadelidte at gøre Indstilling til Husdyr-
 kommissionen, der derpaa resolverer i Sagen.
 Intet Spørgsmaal, vedrørende Krav paa saadan
 Erstatning, kan bringes for Domstolene. Dog kan
 den, der er misfornøjet med den ham tillagte Er-
 statning, forlange dens Størrelse fastsat ved Taksat-
 tion af 3 uvillige, af Retten udnævnte Mænd;
 Udgifterne ved Taksationsforretningen bæres af
 det offentlige. Saafremt Ejeren selv ved sit For-
 hold maatte have givet Anledning til de trufne
 Foranstaltninger, fortaber han den Ret til Erstat-
 ning af det offentlige, som ellers vilde tilkomme
 ham. Udgifter til Befordring af Husdyrkommiss-
 sionens Medlemmer saavel som af Politiet og til-
 kaldte Sagkyndige paa Rejser, som foretages i
 Medfør af § 10, afholdes af det offentlige. Lige-
 ledes afholder det offentlige Udgiften ved sag-
 kyndig Bistand, som efter Husdyrkommissionens
 Bestemmelse og med Justitsministerens Billigelse
 maatte blive anvendt. § 12. De i § 11 ommeldte
 Udgifter afholdes forskudsvis af Færø Amts Re-
 partitionsfond, for saa vidt de ikke ere afholdte
 af Ejeren. Statskassen refunderer Fonden Halv-
 delen af de Udgifter, som endelig komme til at
 paahvile det offentlige. § 13. Det kan af Land-
 fogden forbydes Ejeren eller Brugeren af Kvæg,
 som øjensynlig lider af Tuberkulose, a) at lade
 saadanne Dyr komme i Berøring med andre Ejeres
 Kvæg; b) at afhænde saadanne Dyr, medmindre
 de afhændes til Slagtning, og Afhændelsen forud
 anmeldes til Politiet; c) at afhænde eller at bruge
 til Menneskeføde Kød af saadanne Dyr, med-
 mindre de slagtede Dyr med deres Indvolde for-
 inden ere undersøgte paa Ejærens eller Brugers
 Bekostning ved Politiets Foranstaltning, og Poli-
 tiet derefter har givet Tilladelse til, at Kødet
 bruges paa denne Maade. Landfogden kan der-
 hos forbyde, at Kvæg fra en Besætning, i hvilken
 det er godtgjort, at der findes Tuberkulose, af-
 hændes i andet Øjemed end til Slagtning, med-
 mindre det ved en Tuberkulinprøve, der foreta-

ges under et af Justitsministeren fastsat Tilsyn, 1908
oplyses, at det paagældende Dyr ikke lider af 28. Febr.
Tuberkulose. Landfogdens Forbud kunne ind-
ankes for Amtmanden, men vedkommende kunne
dog ikke derved unddrage sig fra foreløbig at
rette sig efter disse. Ligeledes kan det af Land-
fogden forbydes Ejeren eller Brugeren af en Ko,
der lider af Yvertuberkulose, at afhænde dens
Mælk eller at anvende den til Menneskeføde
eller til Tilvirkning af Levnedsmidler eller at
bruge den i ukøgt Tilstand til Kreaturføde. Der
tilkommer ikke de vedkommende Erstatning i
Anledning af de i denne Paragraf ommeldte For-
bud. § 14. Justitsministeren skal være bemyn-
diget til at give almindelige instruksionske For-
skrifter for Husdyrkommissionens og Politiets
Virksomhed i Henhold til denne Lov. § 15.
Dersom Husdyr eller andre Dyr, hvis Indførsel
eller Overførsel efter de foranstaaende Bestem-
melser ikke er tilladt, findes ombord i et Fartøj,
der anløber nogen færøsk Havn, skal Skipperen
være pligtig at efterkomme de Paalæg, som
Karantænemyndigheden eller Politiet giver for at
forebygge, at Dyrene komme i Land. Udgifterne
ved de Foranstaltninger, som de givne Paalæg
medføre, afholdes af Fartøjet. § 16. Indførsel
til Færøerne af Ræve og andre Rovdyr, som ikke
ere Husdyr, skal være forbudt. Hvis saadanne
Dyr findes ombord i Fartøjer, der ankomme til
Færøerne, forholdes som i § 15, 1ste Stykke be-
stemt. Indførsel af Rotter og Mus samt Over-
førsel af disse Dyr fra den ene Ø til den anden
skal være forbudt. Justitsministeren skal dog
være bemyndiget til at tillade Indførsel eller Over-
førsel af disse Dyr til videnskabeligt Brug. § 17.
Overtrædelser af denne Lov eller de i Medfør af
samme udstedte Forbud eller Paalæg straffes, for
saa vidt der ikke herved efter den øvrige Lovgiv-
ning er forskyldt større Straf, med Bøder fra
4—1000 Kr. til Amtsfattiggassen eller i Tilfælde
af, at Overtrædelserne bestaar i Indførsel eller
Overførsel af levende Dyr, under skærpene Om-
stændigheder med Fængsel (Straffelovens § 25).
Dyr eller Genstande, som ere indførte eller over-
ført i Strid med de i Medfør af §§ 1—6 udstedte

1908 Forbud, skulle, saa vidt det er fornødent for at
 28. Febr. forhindre Smitte eller dens Udbredelse, ved Politiets Foranstaltning tilintetgøres og ellers konfiskeres til Fordel for Amtsfattiggassen. Komme de i § 16 nævnte Dyr i Land, eller efterkommes ikke de i Medfør af den anførte Paragraf givne Paabud, skulle Dyrene ved Politiets Foranstaltning saa vidt muligt dræbes. § 18. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. § 19. Denne Lov træder i Kraft den 1. August 1908. Fra samme Tid ophæves Bestemmelsen i Lov af 23. Februar 1866 § 16.

28. Febr. **Lov (Nr. 37) om Tillæg til Lov af 18. December 1897 om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m.** (Se Anordn. Nr. 248 af 14. Novbr. 1908).

13. Marts **Lov (Nr. 58) om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.** § 1. Den, der efter at have fyldt sit 60de Aar bliver ude af Stand til at forskafe sig selv eller dem, overfor hvem der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, skal, for saa vidt han har Indfødsret, efter de nedenfor angivne Bestemmelser være berettiget til at erholde Alderdomsunderstøttelse. Som ligeberettiget med indfødte anses i fornævnte Henseende en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er i Ægteskab med eller senest har været i Ægteskab med en Mand med Indfødsret. § 2. Adgang til Alderdomsunderstøttelse efter foregaaende Paragraf skal være betinget af: a) at den paagældende ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Æresoprejsning; b) at Trangen ikke er begrundet i Handlinger, ved hvilke han til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, i hans uordentlige og ødsle Levned, eller paa anden lignende Maade er selvforskyldt; c) at han i de sidste 10 Aar før

Begæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, **1908**
 har haft fast Ophold her i Landet og i Løbet af **13. Marts**
 samme Tidsrum ikke er funden skyldig i Løs-
 gængereri eller Betleri eller vitterlig har ført et
 Levned, der i det almindelige Omdømme vækker
 Forargelse (bevislig Drikfældighed, Erhverv ved
 Utugt eller lignende); d) at han ikke i de sidste
 5 Aar har modtaget Fattighjælp. Det under c.
 anførte Tidsrum af 10 Aar, i hvilket paagældende
 skal have haft fast Ophold her i Landet, er den
 kommunale Myndighed dog, for saa vidt angaar
 Personer, der ere hjemvendte fra Udlandet, beret-
 tiget til at forkorte, naar Omstændighederne sær-
 lig tale derfor. For en Enkes eller fraskilt eller
 frasepareret Hustrus Vedkommende kan det under
 d. ommeldte Tidsrum af 5 Aar i Henseende til
 Virkningen af den Ægtefællen ydede Fattighjælp
 ligeledes forkortes, naar de kommunale Myndig-
 heder i Opholds- og Forsørgelseskommunen ere
 enige herom. Lige med en fraskilt eller frasepa-
 reret Hustru regnes med Hensyn til Adgang til
 Alderdomsunderstøttelse en forladt Hustru. Hvor-
 vidt en Hustru kan betragtes som forladt, afgøres
 af den kommunale Myndighed i hendes Opholds-
 kommune. Hjælp ydet til Sygebehandling, her-
 under Medicin og Hospitalsbehandling, Bandager
 og lignende, regnes med Hensyn til Opnaelse af
 Alderdomsunderstøttelse ikke som Fattighjælp.

§ 3. Begæring om Alderdomsunderstøttelse ind-
 gives i Kjøbenhavn til Magistraten og udenfor
 Kjøbenhavn til vedkommende Kommunalbestyrelse.
 Begæringen, hvortil Blanketter, affattede efter en
 af Indenrigsministeren foreskreven Formular, er-
 holdes hos de nævnte Myndigheder, skal inde-
 holde de til Bedømmelsen af den paagældendes
 Adgang til Understøttelsen nødvendige Oplys-
 ninger. Begæringen skal være ledsaget af de
 Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som
 Andrageren kan fremskaffe, og skal være forsynet
 med en af ham paa Tro og Love underskreven
 Erklæring om, at dens Indhold er overensstem-
 mende med Sandheden. Er han ude af Stand til
 at udstede en saadan Erklæring, skal Rigtigheden
 af de i Begæringen indeholdte Oplysninger være
 attesteret af tvende med Forholdene nøje kendte

1908 Personer, hvis Troværdighed, om fornødent, be-
13. Marts vidnes af Øvrigheden. § 4. De i § 3 nævnte kommunale Myndigheder undersøge de indkomne Begæringer. Til Brug ved Undersøgelsen skal uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige, samt Bistand ydes af Øvrigheden. I fornødent Fald kan der optages Politiforhør over Andrageren og andre, der maatte kunne meddele Oplysning. Efter endt Undersøgelse bestemmer vedkommende kommunale Myndighed, om Andrageren har Krav paa Alderdomsunderstøttelse, og i saa Fald, hvad og hvor meget der skal ydes ham. Indtægter saavel som Brug af det til Bolig fornødne Husrum, som Andrageren maatte have gennem privat Understøttelse inden for en Værdi af tilsammen 100 Kr. aarlig, lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af paagældendes Trang. Den kommunale Myndighed er derhos berettiget til, naar Forholdene tale derfor, at lade ude af Betragtning ved Bedømmelsen af Trangen Indtægter, som Andrageren maatte have gennem Livrente, Legat, Pension eller lignende, ligesom ogsaa Brug af Bolig, for saa vidt Værdien heraf samt af den private Understøttelse, der maatte have, tilsammen ikke overstige 100 Kr. aarlig. Den Hjælp, som det bliver nødvendigt forinden Sagens endelige Afgørelse at tilstaa den paagældende, betragtes, for saa vidt han findes berettiget til Alderdomsunderstøttelse, som en Del af denne, i modsat Fald som Fattighjælp. § 5. Understøttelsen bør udgøre, hvad der til enhver Tid behøves til den understøttedes og Families nødvendige Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men kan i øvrigt bestaa saavel i Penge som i Naturalydelser og, hvor Omstændighederne tale derfor, i Anbringelse i særlig dertil bestemte Asyl- eller lignende Anstalter. De Regler, som overfor trængende i Almindelighed gælde for Sognerejser, for Benyttelsen af Læger og Jordemødre og for Vederlag til saadanne samt for Begravelseshjælp, gælde ogsaa overfor Personer, som understøttes i Henhold til nærværende Lov. For saa vidt der derved paaføres Kommunen Udgift, bliver denne at refundere efter Reg-

lerne i §§ 7 og 10. § 6. For saa vidt den **1908**
understøttedes Trang ikke har været begrundet i ^{15. Marts}
midlertidige Aarsager, saasom forbigaaende Syg-
dom, Arbejdsløshed og deslige, beholder han den
ham en Gang tilstaaede Understøttelse, saa længe
hans Forhold blive uforandrede. Skulde han
foretage Handlinger, der efter § 2 vilde udelukke
ham fra Adgang til Alderdomsunderstøttelsen,
eller skulde han forøde, hvad han faar i Under-
støttelse, bortfalder denne. Indgaar den under-
støttede Ægteskab og derefter bliver trængende
til yderligere Understøttelse end den, han oppe-
bar ved Ægteskabets Indgaaelse, gaar han over til
Forsørgelse af Fattigvæsenet. § 7. Alderdoms-
understøttelse udredes af Opholdskommunen. Er
den understøttede ikke forsørgelsesberettiget i
Opholdskommunen, har denne Krav paa at er-
holde tre Fjerdedele af de anvendte Bekostninger
refunderede af Forsørgelseskommunen eller, hvis
ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, hvem
Understøttelsen vilde have paahvilet, saafremt den
havde været Fattighjælp. Om Understøttelsens
Ydelse skal der i saa Fald uopholdelig ske An-
meldelse til Forsørgelseskommunen. Saa længe en
Person modtager Alderdomsunderstøttelse, be-
trages hans Erhvervelse af Forsørgelsesret i
hans Opholdskommune som hvilende. § 8. Den
Alderdomsunderstøttelse, en Person har oppebaa-
ret, kan af vedkommende Kommune fordres er-
stattet, saavel af ham selv i levende Live som i
hans Dødsbo, naar det oplyses, at paagældende
i den af ham fremsatte Begæring om Alderdoms-
understøttelse har meddelt væsentlig urigtige Op-
lysninger om sine Indtægter eller sin Formue.
§ 9. De af vedkommende Kommune afholdte
Omkostninger med Fradrag af opnaaet Refusion
opføres under en særskildt Post i Kommunens
aarlige Regnskab. Efter at dette paa sædvanlig
Maade er revideret af de kommunale Revisorer
og derefter decideret, bliver en Afskrift af bemeldte
Post med tilhørende Bilag at tilstille Stedets
Overøvrighed, der, efter at have gennemgaaet og
om fornødent berigtiget det saaledes modtagne,
indberetter til Indenrigsministeren, hvad der af
hver enkelt Kommune er anvendt. I Kjøbenhavn

1908 indsendes Regnskabet og Indberetning af Magistraten til Indenrigsministeren. § 10. Af Kommunernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen tilskylder Statskassen Halvdelen. § 11. Besvælinger fra de trængende over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov tagne Bestemmelser kunne ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Overøvrigheden, hvis Afgørelse, for saa vidt Besvælingen ikke tages til Følge, er endelig, men i andet Fald af de nævnte Myndigheder kan indankes for Indenrigsministeren; i Kjøbenhavn forelægges Besvælinger over de af Magistraten tagne Bestemmelser for Indenrigsministeren. Kommer Overøvrigheden ved Gennemsynet af Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at der er ydet Alderdomsunderstøttelse til dertil uberettigede, eller at Lovens Bestemmelser i andre Henseender ere til sidesatte, har den ligeledes at træffe Afgørelse i Sagen, der dog kan indankes for Indenrigsministeren. Meningsuligheder mellem Kommunerne indbyrdes i Anledning af de dem i Henhold til denne Lov paahvilende Forpligtelser afgøres i øvrigt af Amtmanden i den Overøvrigheds Kreds, hvortil den Kommune henhører, mod hvem Forpligtelsen gøres gældende, og for saa vidt det er Kjøbenhavn, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. De af Amtmændene afgivne Kendelser kunne indankes for Indenrigsministeren.

1. April **Lov (Nr. 62) for Færøerne om Aflysning af Tiende og Forandring i forskellige Skatter og Afgifter.** Kapitel I. Om Forhøjelse af Indførselsafgift af Spirituosa m. v.¹⁾ — — Kapitel II. Om Forhøjelse af Kongs- og Matrikuls skatten. § 3. Den i § 3, 1ste Stykke i Lov Nr. 70 af 23. April 1897 angaaende Indførelse af en ny Skyldsætning af Jordejendomme paa Færøerne m. m. ommeldte Kongs- og Matrikulskat forhøjes for alt ikke-beneficeret Jordegods til 80 Øre af hver Skattemark. Kapitel III. Om

1) Se nu Lov Nr. 58 8. Marts 1930.

Ophævelse af Tiender m. m. § 4. Samt¹⁾ 1908 lige endnu tilbageværende Tiender ophæves. I 1. April Erstatning for disse samt for Fisketienden, jfr. Lov 30. Marts 1892 § 16, der udgaar, udredes til sammen af Statskassen til

Norderøernes Præstegæld.....	2,520 Kr.
Østerø —	3,700 —
Sydstrømø —	1,560 —
Nordstrømø —	1,800 —
Vaagø —	2,280 —
Sandø —	1,340 —
Sudero —	2,400 —
Ialt... ..	<u>15,600 Kr.</u>

Af den hvert Præstegæld tillagte Erstatningssum tilfalder den ene Halvdel vedkommende Sognepræst og den anden Halvdel vedkommende Kirker. Erstatningssummerne udredes af Færøernes Jordebogskasse med Halvdelen i hver af de aarlige Terminer til Færø Amt og Provsti, de hvis Foranstaltning de derefter betales henholdsvis til Sognepræsterne og til Kirkekassereren. — — —

§ 6. Præsttal ophæves. I Erstatning for samme udredes aarlig af Statskassen 3,000 Kr., som af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fordeles mellem Sognepræsterne paa Færøerne.¹⁾

§ 7. Lagmandstolden og det i Følge Regulativ af 18. April 1832 § 2 til Fonden for forulykkedes efterladte befalede Bidrag ophæves. I Erstatning for sidstnævnte Ydelse udredes aarlig af Statskassen 216 Kr., der af Jordebogskassen udbetales Fondets Kasserer ved hvert Kalendersaars Udgang. Kapitel IV. § 8. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1908, saaledes at de i §§ 4—6 omhandlede Vederlag udredes med deres fulde Beløb for dette Kalendersaar. § 9. Nærværende Lov bliver, forsaavidt angaar Kapitel I. og II., at forelægge til Gennemsyn for Lagtinget i Samlingen 1911 og for Rigsdagen i Samlingen 1911—12.

Lov (Nr. 126) om Byen Thorshavns 27. Maj kommunale Styrelse. § 1. Byen Thorshavn

¹⁾ Jfr. K. og U. M. Skr. 11. Dec. 1911.

1908 udgør som hidtil en særskilt Kommune. Kom-
munens Anliggender styres af et Byraad, som
27. Maj bestaar af valgte Medlemmer. Byraadet vælger
selv af sin Midte i Aarets sidste Møde en For-
mand og en Næstformand for det kommende
Aar. For 1909 sker Valget dog i dette Aars
første Møde. Til gyldigt Valg af Formand eller
Næstformand udfordres absolut Stemme-
flertal af Byraadets tilstedeværende Medlemmer;
opnaas saadant Flertal ikke ved det første Valg,
foretages nyt Valg; naar der heller ikke herved
opnaas absolut Flertal, foretages bundet Valg
mellem de to, som ved det foregaaende Valg
have erholdt flest Stemmer. Ere ved det andet
Valg Stemmerne lige, afgøres det ved Lod-
trækning, paa hvilke to der ved det bundne
Valg skal stemmes. Ligeledes afgør Lod-
trækning Valget, naar Stemmerne ere lige
ved det bundne Valg. **§ 2.** Udførelsen af
Byraadets Beslutninger og den øvrige udøvelse
af Myndighed i Kommunens Anliggender
paahviler Byraadets Formand. **§ 3.** Det kan
i Vedtægten (§ 46) bestemmes, at den umiddelbare
Forvaltning af enkelte Grene af de kommunale
Anliggender bør overdrages til staaende Udvalg,
om hvis Sammensætning og Myndighed der da
ligeledes i Vedtægten bliver at optage nærmere
Regler. Naar Byraadet i enkelte Tilfælde
maatte finde saadant hensigtsmæssigt, kan det
beskikke et eller flere af sine Medlemmer
eller saadanne Indvaanere uden for sin Midte,
som dertil ere villige, til at udføre særlige
kommunale Hverv i Overensstemmelse med
de nærmere Regler, som i Vedtægten herom
bør fastsættes. Ethvert Medlem af Byraadet
er pligtigt til at modtage Valg som Formand
og Næstformand samt til at udføre de særlige
kommunale Hverv, som det maatte beslutte
at overdrage ham. Dog kan den, der i mindst
4 Aar har været Formand, undslaa sig for at
modtage Valg som saadan i et lige saa langt
Tidsrum, som han har været Formand. **§ 4.**
Antallet af Byraadets Medlemmer fastsættes
til 7; det kan ved Vedtægt forhøjes indtil 11,
men skal altid være ulige. **§ 5.** Valgret og
Valgbarhed til Byraadet tilkommer enhver
uberygtet Mand og Kvinde, som har Indfødsret,
har fyldt

sit 25de Aar, ved Valgets Foretagelse har Bopæl i Kommunen og er Skatteyder i denne samt i det Kalenderaar, hvori Valget foregaar, og i hele det umiddelbart forudgaaende uden Afbrydelse har haft Bopæl i Kommunen og indenfor det nævnte Tidsrum har svaret sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne direkte Skat til Kommunen, medmindre vedkommende a) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt. For en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle i Løbet af de sidste 5 Aar, og medens hun levede i Samliv med ham, som tillige oppebaaren af hende selv; dette gælder dog ikke, naar hun i et Aar efter Samlivets Ophør ikke har modtaget Fattigundelstøttelse; b) er ude af Raadighed over sit Bo. Ingen kan anses som uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke har faaet Æresoprejsning. Ej heller kan den anses som uberygtet, der har Erhverv ved Utugt, eller som i Løbet af de sidste 5 Aar har været anset med Straf for saadant Erhverv. Naar en Ægtemand som Familieoverhoved har svaret direkte Skat til Kommunen af Ægteparrets fælles eller af Hustruens særlige Midler, betragtes de begge som Skatteydere. Mandens Raadighed over Fællesboet bringer ikke Hustruen ind under foranstaaende Litra b. Mand og Hustru eller beslægtede i op- og nedstigende Linie maa ikke paa samme Tid have Sæde i Raadet. § 6. Medlemmerne af Byraadet vælges paa 4 Aar, og samtlige Medlemmer afgaa samtidig. Valgperioden regnes fra 1. Januar, og de ordentlige Valg foregaa i sidste Halvdel af den forudgaaende December Maaned. Udtræder nogen af Raadet inden Udløbet af de 4 Aar, for hvilke han er valgt, og der i hans Sted skal vælges et nyt Medlem, sker Valget kun for den tilbagestaaende Del af de 4 Aar. § 7. Valgene ledes af en Valgbestyrelse bestaaende af Raadets Formand og 2 af Raadet af dets egen Midte valgte Medlemmer. Valgene forberedes ved Lister over Vælgerne, hvorved Skattelisterne for det forud for Valget gaende Aar lægges til Grund.

1908

27. Maj

- 1908** Valglisterne skulle fremligge til offentligt Eftersyn
 27. Maj 14 Dage forinden Valgdagen paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted. Klage over, at en uberettiget er optaget paa Listerne, eller en berettiget deraf udeladt, maa mindst 3 Dage forinden Valgdagen indgives til Valgbestyrelsen, som i fornødent Fald anstiller nærmere Undersøgelse, for at Sagen forinden Valget kan afgøres af den.
- § 8. Valgene foretages paa det Sted, paa den Dag og til det Klokkeslet, som dertil af Valgbestyrelsen berammes, og som i det mindste 8 Dage forud bekendtgøres paa den for offentlige Kundgørelser i Kommunen sædvanlige Maade.
- § 9. Tiden for Valget skal fastsættes til senest Kl. 5 Eftermiddag. Stemmegivningen maa ikke slutte før Kl. 8, og saalænge der endnu derefter er Vælgere til Stede, som ville afgive deres Stemme. Valgdagen er Fridag for samtlige valgberettigede fra Kl. 5 Eftermiddag.
- § 10. Afstemningen sker i Henhold til Lister, hvorpaa bestemte Personer bringes i Forslag til Valg. Enhver saadan Kandidatliste skal være indleveret til Formanden for Valgbestyrelsen inden Kl. 12 Middag paa den tredie Dag, forinden Valget finder Sted. Listen skal være underskrevet af mindst 5, højst 15 Vælgere som Stillere, og være ledsaget af en Fortegnelse over Stillerne, hvori disses Navne, Stillinger og Bopæle ere tydelig angivne. Den Stiller, som indleverer Listen, har Ret til paa en af ham medbragt Afskrift af Listen at faa Formandens Tilstaelse for, at og naar Listen er indleveret. En Kandidatliste kan indeholde færre Navne end det Antal Repræsentanter, der skal vælges; derimod er den ugyldig, hvis den indeholder flere Navne. Kandidaterné skulle være saa bestemt betegnede ved Fornavn, Stilling eller Bopæl, at der ikke kan finde Forveksling Sted med nogen anden valgbar Person. Er nogen af de paa Listen opførte Kandidater ikke valgbar, eller er han saa utilstrækkelig betegnet, at Valgbestyrelsen ikke kan skønne, til hvilken valgbar Person der sigtes, udstryges hans Navn af Listen. Saafremt Valgbestyrelsen finder Grund til at erklære en Kandidatliste for ugyldig eller til at stryge noget Navn af Listen, skal dets

Kendelse tilføres Valgprotokollen. En Udskrift **1908**
af Kendelsen skal for Valgets Begyndelse med- 27. Maj
deles den Stiller, som har besørget Indleveringen.
De af Valgbestyrelsen godkendte Kandidatlister
mærkes hver med sit Bogstav (A. B. C. osv.),
og paa hver Liste sættes Nummer (1, 2, 3, osv.)
foran Kandidaternes Navne i den Rækkefølge,
hvori de af Stillerne ere opførte. For saa vidt
der til Formanden for Valgbestyrelsen til den i
2det Stykke foreskrevne Tid kun er indleveret
een gyldig Kandidatliste, betragtes de paa samme
opførte Kandidater som valgte uden Afstemning. §11.
Valgbestyrelsen tilvejebringer til Brug ved Valget
Stemmesedler og dertil passende Konvolutter i
fornødent Antal. De saaledes tilvejebragte Stem-
mesedler og Konvolutter skulle alle have til
Stede ved Valget. Afstemningen foregaar ved
Afgivelse af saadanne Stemmesedler, indlagte i
de dertil hørende Konvolutter. Stemmesedlen
skal i tydeligt Tryk indeholde Betegnelserne
«Valgliste A», «Valgliste B», «Valgliste C» o. s. v.
i saa mange Linier, som der er Kandidatlister;
hver Valgbetegnelse skal staa i en Linie for sig,
og hver 2 Valgbetegnelser skulle være indbyrdes
adskilte ved en trykt vandret Streg. Intet andet
Ord eller Bogstav og intet Navn, Tal eller Tegn
maa være paaført nogen Stemmeseddel enten ved
Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.
Konvolutterne skulle være uigennemsiigtige og
saaledes tildannede, at de helt dække den ind-
lagte Stemmeseddel. Paa hver Konvolut skal
være trykt eller stemplet Valgets Aar og Dag.
Intet andet Navn, Ord, Tal eller Tegn maa være
paaført nogen Konvolut enten ved Tryk eller ved
Skrift eller paa anden Maade. Byraadet tilveje-
bringer endvidere en Stemmekasse og et Stemme-
rum af den nedenfor angivne Beskaffenhed eller,
hvis flere behøves, det fornødne Antal deraf.
Stemmerummet skal være et ved Opstilling eller
Ophængning dannet Rum af saadan Beskaffenhed,
at en Mand kan staa oprejst deri uden at kunne
ses af nogen udenfor Rummet værende Person.
Stemmerummet skal være tilstrækkelig lyst til, at
Skrift tydeligt kan læses derinde; det skal være
forsynet med almindeligt sort Blyant og en fast

1908 Plade til Underlag ved Skrivning. Stemmekassen
27. Maj skal være aflaaet og saaledes indrettet, at ingen
Stemmeseddel kan udtages af den, uden at Kassen
aabnes. § 12. Paa Valgstederne skulle fra Valg-
handlingens Begyndelse Kandidatlisterne findes
opslaaede trykte eller tydelig skrevne og mærkede
med deres Bogstav. Ligeledes skal der findes op-
saaet en trykt Vejledning for Vælgerne, inde-
holdende det væsentlige af de i nærværende
Lovs §§ 5-18 indeholdte Bestemmelser. § 13.
Valghandlingen aabnes af Formanden med at be-
kendtgøre Navnene paa Valgbestyrelsens Medlem-
mer, det Antal Medlemmer, der skal vælges, og
de i Henhold til § 11 modtagne Lister; han fore-
viser den Kasse, hvori Stemmesedlerne skulle
nedlægges, saaledes at det kan ses, at den er
tom. Under Tilsyn af Valgbestyrelsens Formand
føres en Valgprotokol, der skal være autoriseret
af Byraadet. I Valgprotokollen optegnes det
væsentlige af, hvad der vedrører Valghandlin-
gen, navnlig Antallet af indleverede Lister og
Navnene paa hver Listes Kandidater i den paa
Listen opførte Orden, Tallet af de til Brug ved
Valget tilvejebragte Stemmesedler og Konvolutter,
Tallet af afgivne gyldige Stemmesedler, Tallet af
afgivne ugyldige Stemmesedler, Tallet af Stemmer
paa hver Kandidatliste samt Navnene paa de
valgte Kandidater med vedføjet Listebetegnelse.
Efter Valgets Afslutning opbevares Valgprotokol-
len af Byraadet. Til Valgmødet staar Adgangen
aaen for enhver, dog at Valgbestyrelsen kan
bestemme, at der i det Værelse, hvori et eller
flere Stemmerum ere anbragte, ikke under Af-
stemningen foruden de derved ansatte Valgbesty-
relsesmedlemmer maa opholde sig andre end de
med Afgivning af Stemme sysselsatte og de paa
Adgang til Stemmegivning ventende Vælgere,
hvilke sidstnævntes Tal kan begrænses efter, hvad
Ordenen kræver, samt Kandidaterne og 2 Stillere
for hver Liste. De tilstedeværende ere pligtige
til at rette sig efter Formandens nærmere Bestem-
melser. Vælgerne fremtræde efterhaanden, som de
selv ville, og som der bliver Lejlighed til at mod-
tage deres Stemmesedler. Efter at Valgbestyrelsen
har forvisset sig om, at den fremtrædende er den,

han opgiver at være, og at han staar opført paa Valglisten, erholder Vælgeren en Stemmeseddel og dertil hørende Konvolut og gaar ind i Stemmerummet, hvor ingen andre maa være til Stede. Her sætter han paa Stemmesedlen et Kryds ved Bogstavet for den Liste, som han vil stemme paa, og lægger Stemmesedlen i Konvolutten, hvorefter han straks gaar ud af Stemmerummet og leverer Konvolutten med den indlagte Stemmeseddel til Formanden, som i Vælgerens Paasyn nedlægger Konvolutten i Kassen uden at undersøge dens Indhold. Et af Valgbestyrelsens Medlemmer gør i Valglisten Bemærkning ved hver Vælger, der har afgivet sin Stemmeseddel, og et andet af Valgbestyrelsens Medlemmer optegner i fortløbende Række de samme Vælgeres Løbenummer og Navn. Enhver Vælger, der vil deltage i Valget, maa personlig møde. Ifald en Stemmeseddel eller Konvolut efter Udlevering til Vælgeren, men inden Nedlægning i Stemmekassen, findes ubrugelig eller bliver af Uagtsomhed ubrugeliggjort, kan den paagældende Vælger gaa tilbage til Stemmelisteføreren og, naar han tilfredsstillende forklarer det skete og tilbageleverer saavel Stemmeseddel som Konvolut, faa dem ombyttede. Ifald en Vælger fremfører for Valgbestyrelsen, at han ikke er i Stand til at foretage Afstemningen paa den foreskrevne Maade, og Valgbestyrelsen skønner, at det saaledes fremførte er rigtigt, skal et dertil særlig udvalgt Medlem af Valgbestyrelsen eller en dertil af Valgbestyrelsen særlig tilforordnet Vælger yde den paagældende Vælger fornøden Bistand ved Stemmegivningen, hvorved da tillige de nødvendige Lempelser i den foreskrevne Fremgangsmaade maa foretages. § 14. Naar ingen Vælger mere efter Kl. 8 (jfr. § 9) forlanger at afgive sin Stemmeseddel, erklæres Stemmegivningen for sluttet, dog at Valgbestyrelsens Medlemmer umiddelbart derpaa have Ret til at afgive deres egne Stemmesedler. Ingen Vælger, som har afgivet Stemme, skal være pligtig for Retten i nogen Sag at opgive, hvem han har stemt paa, eller om han har stemt for eller imod en Valgkandidat. Intet Medlem af Valgbestyrelsen eller nogen anden, som ifølge § 13 har Ret til at være

1908

27. Maj

1908 til Stede i det Værelse, i hvilket Stemmesedler
27. Maj modtages, maa under Afstemningen give nogen
Vælger Raad, Anvisning eller Opfordring med
Hensyn til, paa hvilken Liste han skal stemme.
Ej heller maa nogen af dem nogensinde give
nogen anden Underretning om, hvad han paa
Stemmestedet maatte have erfaret med Hensyn til,
hvilken Kandidat en Vælger har givet sin Stemme.
Overtrædelse af nogen af disse Bestemmelser
straffes med Fængsel, ikke under 4 Ugers simpelt
Fængsel. Det er forbudt gennem Partibureauer
eller paa anden Maade at føre systematisk Kon-
trol med, at Vælgerne møde og afgive Stemme.
Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til
1,000 Kr. Sagerne herom behandles som offent-
lige Politisager, og Bøderne tilfalde Thorshavns
kommunale Understøttelseskasse. **§ 15.** Stemme-
optællingen foregaar offentlig. Den finder Sted
straks efter Stemmegivningens Slutning. **§ 16.**
Ved Stemmeoptællingen aabner Valgbestyrelsens
Formand Kassen, udtager Stemmesedlerne en for
en af Konvolutterne og oplæser dem lydelig,
hvorefter de henlægges og samles paa et Sted.
En Stemmeseddel er ugyldig, hvis der er stemt
paa andet end en af Kandidatlisterne. Indeholder
en Konvolut flere end een Stemmeseddel, er dens
Indhold ugyldigt. En Stemmeseddel er endvidere
ugyldig, 1) naar det ikke med Sikkerhed frem-
gaar, hvilken af Listerne Vælgeren har villet give
sin Stemme, 2) naar Beskaffenheden af Stemme-
sedlen eller den Konvolut, der har omgivet den,
giver Grund til at antage, at Stemmesedlen ikke
er en af en Stemmelistefører udleveret og i et
Stemmerum mærket Stemmeseddel, 3) naar der
paa Stemmesedlen eller Konvolutten findes skrevet,
tegnet eller paa anden Maade anbragt noget,
hvorefter der findes forsætlig tilkendegivet, hvem
den stemmende er, eller der overhovedet ved en
Behandling, som kun kan antages at være fore-
tagen af Vælgeren, findes forsætlig at være givet
Stemmesedlen et Særpræg. Efterhaanden som
Stemmesedlerne oplæses af Formanden, optegne
Medlemmer af Valgbestyrelsen, hvor mange
Stemmer der falder paa hver af Listerne. Efter at
alle Stemmesedlerne ere oplæste, meddeler den

ene af Listeførerne lydelig de paa hans Liste optegnede Stemmetal og den anden Listefører ligeledes lydelig, om de stemme overens med de paa hans Liste gjorte Optegnelser. Viser der sig nogen Uoverensstemmelse, gennemgaaes Stemmesedlerne paa ny til Berigtigelse af den indløbne Fejl. Endelig optælles samtlige Stemmesedler, og Tallet sammenholdes med den ifølge § 13 førte Fortegnelse over de Vælgere, der have afgivet Stemmeseddel. § 17. Efter at Valgbestyrelsen har forvissat sig om, at Valghandlingen er foregaaet paa lovlig Maade, sammenlægges alle de for hver Kandidatliste afgivne Stemmer. Hver Listes Stemmetal deles derefter med 1, 2, 3, osv. indtil hver Liste er delt med et Tal saa stort som det Antal Medlemmer, der i det højeste kan blive den til Del. Det største af de saaledes fremkomne Delingstal giver den Liste, hvilken det er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 1, det næststørste Delingstal giver den Liste, det er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 2 og saaledes fremdeles, indtil alle Medlemmer ere valgte. Ere Delingstallene lige store, gør Lodtrækning Udslaget. Af hver enkelt Liste udtages de valgte Medlemmer efter den Orden, hvori de paa Listen ere opførte; Navne paa dem, der allerede ere valgte paa anden Liste, overstreges. Er en Kandidatliste udtømt, naar der tilkommer den en Repræsentant, tages denne af den Liste, som derefter har det højeste Tal. § 18. Saafremt kun en skal vælges, foretages Valget som Flertalsvalg, men i øvrigt efter de ovenfor givne Regler. § 19. Enhver, der er valgbar til Byraadet, er pligtig til at modtage Valg til samme, medmindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar eller ifølge sin Helbredstilstand, Forretninger eller deslige maatte have anden skellig Grund til at ønske sig fritagen for Valget, hvilket afgøres af Valgbestyrelsen eller, for saa vidt han maatte være utilfreds med dennes Afgørelse, af Byraadet. Den, som i mindst 6 Aar uafbrudt har været Medlem af Byraadet, skal dog ikke være pligtig at modtage Valg før efter Udløbet af et lige saa langt Tidsrum som det, hvori han har været Medlem af Raadet. Den, som har noget at anke over ved den foregaaede Valg-

1908

27. Maj

1908 handling eller i Anledning af de under samme
27. Maj afsagte Kendelser, maa, for at hans Anke kan
komme i Betragtning, indgive sin Besværing
skriftlig til Byraadet inden 8 Dage efter, at Valg-
handlingen har fundet Sted. Inden 14 Dage efter
Besværingens Indgivelse afgør Byraadet da Sagen,
efter at Valgbestyrelsen har haft Lejlighed til at
afgive sin Erklæring derover. Byraadets Kendelse
kan inden 14 Dage efter dens Afsigelse indankes
til Justitsministeren. — Naar ordentlige Valg ere
foretagne, fratræde de ældre Medlemmer af By-
raadet først, efter at de mulig indkomne Klager
over de nye Valg paa ovennævnte Maade ere
afgjorte af Byraadet. Hvis et Medlems Valg ved
den derom endelig tagne Beslutning forkastes,
eller vedkommendes Vægning ved at modtage
Valg erkendes berettiget, betragtes hans Navn
som ikke opført paa den paagældende Kandidat-
liste, og den af de øvrige Kandidater, som under
denne Forudsætning vilde have været gyldig valgt,
erklæres derefter for Medlem. Naar i de anførte
Tilfælde den nævnte Fremgangsmaade ikke kan
finde Anvendelse, bliver Omvalg snarest muligt
at foretage med Benyttelse af de sidst berigtigede
Valglistes. § 20. De paa en Liste ved et al-
mindeligt Valg opførte Kandidater, der ikke er-
klæres for valgte, betragtes som Suppleanter for
de valgte af samme Liste i den Rækkefølge, paa
hvilken de ere opførte paa Listen, og træde i den
angivne Orden i Stedet for de valgte som Med-
lemmer af Byraadet, hvis nogen af disse i Valg-
periodens Løb maatte afgaa ved Døden eller ud-
træde af Raadet. Viser det sig ved indtrædende
Ledighed, at der ikke efter den angivne Regel
kan ske Besættelse af den ledige Plads som
Medlem, vil der være at afholde Udfyldningsvalg
efter paany berigtigede Valglistes, medmindre
Byraadet med Enstemmighed beslutter, at saadant
Valg ikke skal afholdes. Dersom nogen i Løbet af
den Tid, for hvilken han er valgt, skulde begære
at udtræde af Byraadet, afgør dette, hvorvidt saa-
dan Begæring kan tages til Følge. Byraadet be-
stemmer fremdeles, hvorvidt noget Medlem skal
udtræde eller midlertidig udelukkes af Raadet paa
Grund af Omstændigheder, som vilde betage ham

Valgbarheden. Det samme gælder, hvis et Medlem af Byraadet har gjort sig skyldig i en Overtrædelse af eller Vægtring ved at opfylde sine Pligter i bemeldte hans Egenskab, som gør hans Udtrædelse nødvendig. Dog staar det den, der imod sin Villie udelukkes af Raadet, frit for at indanke dettes Beslutning for Justitsministeren, ved hvis Bestemmelse det da har sit Forblivende.

1908

27. Maj

§ 21. Byraadets Formand leder Forhandlingerne i Raadets Møder og paaser, at Beslutningerne rettelig indføres i Forhandlingsbogen. Byraadet kan tage gyldig Beslutning, naar mindst Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede. Alle Beslutninger tages efter Stemme flerhed. Falder der ved en Afstemning lige mange Stemmer for og imod, er Afstemningspunktet forkastet. I Tilfælde af Stemmelighed ved Valg gør Lodtrækning Udslaget. Byraadets Møder ere offentlige; enkelte Sager kunne dog forhandles for lukkede Døre, naar saadant af Raadet vedtages. Ved hvert Aars Begyndelse kundgøres det for Byens Indvaanere, naar og hvor de ordentlige Møder afholdes. Overordentlige Møder afholdes, naar Formanden finder det fornødent, eller mindst Halvdelen af Medlemmerne forlanger det. Formanden bestemmer da Tiden for Mødets Afholdelse og sammenkalder Medlemmerne. Forinden Møderne underretter Formanden, saa vidt muligt, Medlemmerne om, hvilke Genstande der vil komme til Forhandling. Forhandlingsbogen underskrives ved hvert Mødes Slutning af alle tilstedeværende Medlemmer; ethvert af disse er berettiget til deri at faa sin afvigende Mening kortelig indført. — I øvrigt vedtager Byraadet selv sin Forretningsorden.¹⁾

§ 22. Det Staten tilkommende Tilsyn med den kommunale Forvaltning udøves gennem Landfogden. Han kan overvære alle Byraadets Møder og skal senest Aftenen forud have Meddelelse om de Sager, som i hvert Møde skulle bringes under Forhandling. Dog skal et Møde kunne afholdes med kortere Varsel, eller Beslutning kunne tages om en Sag, som ikke har været optaget paa Dagsordenen, naar Landfogden udtryk-

1) Jfr. Forretningsorden af 15. Januar 1909.

1908
27. Maj

keligt meddeler Samtykke dertil. Byraadets Formand skal straks efter hvert Møde skriftligt meddele ham de tagne Beslutninger. Finder han, at en tagen Beslutning overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed eller i andre Henseender er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærlig Foranstaltning eller at nægte Opfyldelsen af en Kommunen paahvilende Pligt, skal han gøre skriftlig Indsigelse derimod, og Sagen skal da af Byraadet tages under fornyet Overvejelse. Opnaas da ikke Overensstemmelse, skal han ved Skrivelse til Byraadets Formand erklære Bestemmelsen midlertidig sat ud af Kraft. Herom gør han snarest muligt Indberetning til Justitsministeren, der da afgør Sagen. En Genpart af Indberetningen tilstilles samtidig Byraadet. § 23. Thorshavns Fattigforstanderskab ophæves. Bestyrelsen af den i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 10. April 1895 §§ 13–16 omhandlede kommunale Understøttelseskasse¹⁾ overgaar til et særligt Raad, bestaaende af Sognepræsten og 2 andre Medlemmer, af hvilke Byraadet vælger det ene af sin egen Midte, medens det andet Medlem vælges af de valgberettigede Beboere i Kommunen paa den for Valg af Medlemmer af Byraadet foreskrevne Maade og ordentligvis samtidig med et Valg til Byraadet. Valgene gælde for 4 Aar. I øvrigt har det sit Forblivende ved de i fornævnte Lovs bestemmelser indeholdte Forskrifter. Fattigforstanderskabets øvrige Forretninger henlægges under Byraadet. De nærmere Regler for Fattigvæsenets Bestyrelse fastsættes i Kommunens Vedtægt. § 24. Bestyrelsen af Skolevæsenets Indtægter og Udgifter samt overhovedet dets Kasse- og Regnskabsvæsen overgaar til Byraadet. Indtil en endelig Adskillelse af Skolefondens Kapitaler finder Sted, faar Byens Skolevæsen af bemeldte Fond et aarligt Tilskud af 640 Kr. Det tilkommer Byraadet at gøre Forslag til Besættelse af Lærere embederne ved Kommuneskolen og at bringe den

¹⁾ Se Anordn. Nr. 41 25. Februar 1914 om Hjelpekasser, som afløser Understøttelseskasserne. § 23's Regel om Understøttelseskasse bortfalder derfor og ifølge nævnte Anordning § 6 bestyres Hjelpekassen af Byraadet.

anordnede Skoletvang til Anvendelse. Derimod **1908**
udføres det nærmere Tilsyn med Skoleundervis- 27. Maj
ningen og Lærernes Embedsførelse af en Skole-
kommission, bestaaende af Sognepræsten og 2 af
Byraadet for et Tidsrum af 4 Aar valgte Med-
lemmer, af hvilke i det mindste det ene skal
vælges af Raadets egen Midte. Kommissionen
vælger selv sin Formand og sammentræder, naar
nogen af Medlemmerne anser det fornødent.
Kommunens Lærere kunne ikke vælges til Med-
lemmer af Skolekommissionen. I alle Spørgs-
maal vedrørende Undervisningen i Skolen, saasom
om Skolegangsordenen, om Ferier, om Læse- og
Timeplanen, om Anskaffelse af nye Læremidler,
om Oprykning til en højere Klasse, skal Skole-
kommissionen, forinden den for sit Vedkommende
tager Bestemmelse, give Førstelæreren Lejlighed
til overfor Kommissionen mundtlig eller skriftlig,
om han maatte ønske det, at fremsætte og be-
grunde sine Anskuelser om Sagen. For saa vidt
Erklæringen afgives skriftlig, vil den ved eventuel
Forelæggelse for Byraadet eller overordnede
Skolemyndigheder af Sagen være at vedlægge
denne. § 25. Bestyrelsen af Havnevæsenet hen-
lægges under Byraadet. Bestemmes det i Ved-
tægten, at dets umiddelbare Forvaltning skal
overdrages til et staaende Udvalg paa Byraadets
Vegne, kan Raadet beskikke enkelte ulønnede
Mænd uden for sin egen Midte, naar de dertil
ere villige, til Medlemmer af dette Udvalg. Justits-
ministeren kan paabyde, at Havnens Indtægter og
Udgifter skulle holdes adskilte fra Kommunens
almindelige Kasse, og at dens Midler kun skulle
kunne anvendes til Bedste for den selv. Han
kan paalægge Byraadet for Havnekassens Reg-
ning at træffe saadanne Foranstaltninger, som
maatte være fornødne for at sikre Indsejlingen til
Havnen eller Skibes Henliggen i denne. Ministe-
ren kan bestemme, at Byraadet aarlig inden en af
ham fastsat Frist skal indsende til ham et Over-
slag over Havnens Indtægter og Udgifter for det
kommende Kalenderaar. Finder Ministeren da,
at der bør foretages andre eller større Arbejder
ved Havnen, end i Byraadets Overslag foreslaaet,
og der i Havnekassen haves Midler til saadanne

1908 Arbejders Udførelse, eller saadanne Midler dog
27. Maj kunne tilvejebringes uden særligt Tilskud fra
Kommunen, kan han, efter at have indhentet
Byraadets nærmere Erklæring, bestemme, at saa-
danne Arbejder skulle udføres, og at Overslaget
derefter forandres. Afgivelse fra det af Ministeren
billigede eller fastsatte Overslag tilstedes kun med
Ministerens Samtykke; uden dette kan ej heller
nogen Gæld stiftes for Havnen eller nogen den
tilhørende fast Ejendom afhændes. Ministeren
kan fordre, at der for ham aflægges særskilt Regn-
skab over Havnens Indtægter og Udgifter. § 26.
Justitsministeren er bemyndiget til, efter at have
indhentet Byraadets Betænkning, at fastsætte et
Reglement for Havneforvaltningen samt Takster,
gældende for et Tidsrum af 5 Aar, for Benyttel-
sen af Havnen og af den tilhørende, i Havnen
eller paa Reden beliggende Fortøjningsredskaber
o. lign. Forandring af Taksterne kan derefter i
bemeldte Tidsrum kun foretages af Ministeren med
Byraadets Samtykke; dog skal han være berettiget
til at tilstaa Lempelser og Undtagelser, saasom en
passende Moderation i Afgifterne, for Dampskibe,
der passere i regelmæssig Postfart. Et Reglement
for Benyttelsen af Havnen og Reden ved Thors-
havn i Henhold til Lov om Udfærdigelse af
reglementariske Bestemmelser for Benyttelse af
Havne m. m. af 30. Januar 1875 kan stadfæstes
af Justitsministeren.¹⁾ § 27. Bygningskommis-
sionen skal fremtidig bestaa af Landfogden som
Formand og 4 af Byraadet for et Tidsrum af 4
Aar valgte Medlemmer. To af disse udvælges
blandt Byraadets Medlemmer. Byraadet vælger
ligeledes de Medlemmer af Sundhedskommissionen,
som efter de hidtil gældende Regler ere bleve
valgte af Kommunalbestyrelsen. Ved Byraadets
Valg af to eller flere Medlemmer til Kommis-
sioner, Udvalg, Bestyrelser eller lignende skal
Forholdstalsvalgmaaden anvendes, naar saadant
kræves af noget Medlem af Raadet. § 28. By-
raadet udnævner og afskediger de kommunale
Embeds- og Bestillingsmænd. Politibetjente og

¹⁾ Jfr. Ordensreglement af 21. Juli 1930 og Forvaltnings-
reglement af s. D.

Vægtene beskikkes af Byraadet efter Landfogdens Indstilling, men kunne afskediges af denne uden Byraadets Samtykke. § 29. Kommunens Regnskabsaar er Kalenderaaet. Inden hvert Aars 1. Oktober affattes, efter et af Justitsministeren foreskrevet Skema, et Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter for det næste Aar. Dette Overslag foretages derefter til to Behandlinger i Byraadet med mindst 8 Dages Mellemrum imellem hver Behandling. Ved 2den Behandling undergives det Post for Post Byraadets Drøftelse og Beslutning og afgiver da i den Form, hvori det af Byraadet ved denne Behandling vedtages, den bindende Regel for Størrelsen af næste Aars kommunale Skatteudskrivning og overhovedet for næste Aars kommunale Forvaltning, uden at højere Stadfæstelse, med de i § 30 angivne Undtagelser, udfordres. Overslaget fremlægges inden 1. November til offentligt Eftersyn i 14 Dage. Blicher der senere Spørgsmaal om nogen Udgift, der enten ligger udenfor Overslaget eller ikke kan afholdes af det paa vedkommende Konto i Overslaget anslaaede Beløb, kan Beslutning herom kun tages af Byraadet, efter at Sagen har foreligget til Overvejelse for sammes Medlemmer 8 Dage forinden det Møde, hvori Beslutning tages, medmindre Udgiften er ligefrem paabudt ved Lov, eller det i Overslaget opførte Beløb klarlig kun var kalkulatorisk. Ere de forhaandenværende Midler ikke tilstrækkelige til at dække de forøgede Udgifter, tager Byraadet Bestemmelse om, hvorvidt det manglende skal tilvejebringes ved Laan eller ved en forholdsvis Forhøjelse af de i Hoved- og Tillægsligningen opførte Beløb. Justitsministerens Samtykke hertil udfordres kun, for saa vidt de i efterfølgende § 30 foreskrevne Grænser for Byraadets Myndighed vilde blive overskredne ved Optagelsen af saadant Laan eller ved den forøgede Skatteudskrivning. § 30. Uden Justitsministerens Samtykke kan Byraadet ikke noget Aar udskrive et højere samlet Skattebeløb end Gennemsnittet af det samlede Beløb af kommunale Skatter i de 3 nærmest foregaaende Aar, med Tillæg af en Femtedel, saaledes at det Beløb, som herudover med Justitsministerens Sam-

1908

27. Maj

1908 tykke i noget Aar udskrives, ikke medtages ved
27. Maj paafølgende Beregning over de sidste 3 Aars
Gennemsnitsbeløb. Ej heller kan Byraadet uden
Justitsministerens Samtykke forbruge af Kommu-
nens Kapitalformue, afhænde eller pantsætte Kom-
munens faste Ejendomme eller erhverve nye faste
Ejendomme, for saa vidt Købesummen for saadanne
i Regnskabsaaret tilsammen overstiger 100 Kr., optage
Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end
at de kunne tilbagebetales af det følgende Aars
Indtægter, eller forny saadanne Laan eller vedtage
en Forlængelse af den Tid, hvori de skulle
afbetales. Kræver Sagen en hurtig Afgørelse, kan
denne træffes af Amtmanden, som uopholdelig
foretager Indberetning derom til Justitsministeren.
Fremdeles udfordres Justitsministerens Samtykke
til Stiftelsen af nyt Fællesskab imellem Kommu-
nen og andre Kommuner i Henseende til Benyt-
telsen af Ting- og Arresthuse, Sygehuse og lig-
nende Indretninger saavel som til Ophævelsen af
bestaaende Fællesskab i disse Henseender. § 31.
Af Udgifterne til Kommunens Fornødenheder, for
saa vidt de ikke dækkes af andre Indtægtskilder,
lignes Udgifterne til Skolevæsenet, Fattigvæsenet
og Skydsvæsenet paa Kommunens Beboere efter
Formue og Lejlighed. Paa samme Maade paa-
lignes $\frac{3}{5}$ af de øvrige Udgifter, medens $\frac{2}{5}$ af
disse lignes paa Bygningerne i Kommunen.¹⁾
Forandringer i disse Bestemmelser kunne efter
Byraadets Indstilling bifaldes af Justitsministeren.
§ 32. Ligningen paa Formue og Lejlighed —
samt, indtil anderledes bestemmes ifølge § 31,
sidste Punktum, paa Bygninger — foretages af en
Ligningskommission, bestaaende af 5 Medlemmer;
ved Vedtægt kan Medlemmernes Antal forhøjes
til 7 eller 9. De ordentlige Valg til Kommis-
sionen foretages samtidig med Valget til Byraadet.
Med Hensyn til Valgret, Valgbarhed, Funk-
tionstid, Fremgangsmaaden ved Valgene m. v.
gælde de samme Regler som med Hensyn til
Valg af Byraadets Medlemmer. Ligningskom-
missionen vælger selv sin Formand af sin egen

¹⁾ Ved Bekendtgørelse Nr. 379 af 29. September 1923 ændres Brokerne til henholdsvis $\frac{4}{5}$ og $\frac{1}{5}$ med Virkning fra og med Ligningen for Skatteaaret 1924.

Midte. Med Hensyn til dens Beslutninger og Afstemninger forholdes efter de i § 21 indeholdte Bestemmelser. § 33. Med Undtagelse af Medlemmerne af Byraadet kan ingen, som er pligtig at modtage Valg til dette, undslaa sig for at modtage Valg som Medlem af Ligningskommissionen, medmindre han i mindst 6 Aar efter hinanden har opfyldt dette Hverv. Han er da fritagen for samme i lige saa langt et Tidsrum som det, hvori han har opfyldt Hvervet. § 34. Blandt Byraadets Medlemmer eller andre til Byraadet valgbare Indvaanere udnævnes for 4 Aar ad Gangen en Overligningskommission, bestaaende af en af Justitsministeren valgt Formand og 2 af Lagtinget valgte Medlemmer samt henholdsvis 1 og 2 af de nævnte Myndigheder valgte Suppleanter, der i de paagældende Overligningskommisærers midlertidige Forfald træde i deres Sted. Om Forpligtelsen til at modtage Udnævnelse hertil gælder det samme, som i § 19 bestemt om Forpligtelsen til at modtage Valg som Medlem af Byraadet. Udnævnes noget Medlem af Ligningskommissionen til Overligningskommisær, udtræder han af bemeldte Kommission. Ej heller maa nogen, som allerede er Overligningskommisær, vælges til Medlem af Ligningskommissionen. § 35. §§ 35-39 ophævet ved Lov Nr. 76 12. Marts 1923. § 40. Ved kgl. Anordning kan med de fornødne Lempelser de Regler sættes i Kraft, som i almindelige Love maatte findes om Beskatning af Selskaber, Stiftelser og udenbys boende Personer. § 41. Det paaligger Byraadet, og særlig dets Formand, at føre nøje Tilsyn med Kommunens Kassevæsen, følgelig at paase, at dens Skatter og andre Indtægter rettelig og betimelig opkræves og i fornødent Fald inddrives samt, indtil Beløbet udkræves til Bestridelse af Kommunens Udgifter, forvares og efter Omstændighederne frugtbares paa behørig Maade. Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, der tilhøre Kommunen. § 42. For offentlige Licitationer, som Kommunen lader afholde over Udførelsen af Vejarbejder, Reparationer af Skoler og Fattighuse, Anskaffelse af Naturalydelser til Kommunens Brug og deslige, betales ikke Gebyr eller

1908

27. Maj

1908 Afgifter. § 43. Byraadet er pligtigt at tilvejebringe og meddele Regeringen de Oplysninger, der af samme maatte forlanges om Folketal, Kvæghold og andre Forhold i Kommunen. § 44. Kommunens aarlige Regnskab, der affattes i størst mulig Overensstemmelse med det for Overslaget foreskrevne Skema og aflægges inden Udgangen af April Maaned i det paafølgende Regnskabsaar, bliver at henlægge til Eftersyn for Kommunens Indvaanere i 14 Dage paa et dertil bekvemt offentligt Sted. Regnskabet bør derefter med de til samme hørende Bilag nøje gennemgaas af 2 Revisorer. Disse vælges paa 4 Aar af de valgberettigede Bøboere i Kommunen paa den for Valg af Medlemmer af Byraadet foreskrevne Maade. Byraadet er forpligtet til at meddele Revisorerne de Oplysninger, som maatte udfordres til Bedømmelse af Regnskabs Indtægts- og Udgiftposter. Efter at Revisorernes Bemærkninger have været meddelte Regnskabsføreren til Besvarelse og videre regnskabsmæssig Omgang, paakender Byraadet i et Møde de fremkomne Udsættelser og meddeler Kvittering til vedkommende; dog kan ingen deltage i Paakendelsen af en Regnskabsudsættelse, som vedkommer den Forvaltning, i hvilken han som Medlem af et staaende Udvalg eller ifølge et særligt ham overdraget kommunalt Hverv har haft Andel. Erkender Regnskabsføreren eller nogen anden vedkommende ikke Rigtigheden af den afgivne Kendelse, for saa vidt denne gaar ud paa Pengeansvar for ham, kan han forlange Spørgsmaalet herom afgjort af Domstolene. Samtlige Kommunen vedkommende Regnskaber eller dog et tilstrækkeligt Uddrag af samme blive, efter at de ere paakendte, at offentliggøre ved Trykken. § 45. Inden hvert Aars 30. September indsendes til Justitsministeren Regnskabet for det foregaaende Regnskabsaar med Revisionsbemærkninger og derpaa afgivne Kendelser. Kommer Ministeren ved Regnskabs Gennemsyn eller paa anden Maade til Kundskab om, at Byraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at afholde Udgifter, som lovligt paahvile Kommunen, eller i anden Maade overskredet sin Myndighed, træffer Ministeren i den Anledning de nød-

vendige Foranstaltninger og kan, i fornødent 1908
 Fald ved Domstolene, gøre personligt Ansvar 27. Maj
 gældende mod dem af Byraadets Medlemmer, der
 have deltaget i de paagældende Beslutninger.
 § 46. Forslag til den i §§ 3, 4, 23 og 32 om-
 meldte Vedtægt¹⁾ for Kommunen vedtages af den
 nuværende Kommunalbestyrelse og indsendes til
 Justitsministerens Billigelse inden 1. September
 1908. Foruden det i bemeldte Paragraffer fore-
 skrevne optages i Vedtægten dels Bestemmelse
 om de kommunale Embeds- og Bestillingsmænds
 Antal, Ansættelse, Afskedigelse, Lønningsvilkaar
 og Forretninger, dels nærmere Regler om Affat-
 telsen af det aarlige Overslag over Kommunens
 Indtægter og Udgifter, om Ordningen af Kom-
 munens Kasse- og Regnskabsvæsen, om Revisions-
 arbejds Udførelse og om Udsættelsernes Paa-
 kendelse. Fremdeles kan i Vedtægten gives
 nærmere Regler for Udførelsen af Skatteligningen
 samt overhovedet om ethvert Forhold i den
 kommunale Styrelse, som det maatte findes ønske-
 ligt nærmere at ordne paa Grundlag af de i denne
 Lov indeholdte Bestemmelser. Vedtægten, saa-
 ledes som den endelig er billiget af Justitsmini-
 sterens, trykkes og offentliggøres. Den kan senere
 forandres eller forøges efter Forslag af Byraadet,
 som billiges af Justitsministeren. § 47. Denne
 Lov bliver at iværksætte saaledes, at den kan
 træde i fuld Kraft den 1. Januar 1909, fra hvil-
 ken Dag Lov af 16. Februar 1866 om Byen Thors-
 havns økonomiske Bestyrelse saavel som alle Be-
 stemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov,
 ophæves.

Lov (Nr. 136) om Arveafgift (se Anord- 27. Maj
 ning Nr. 468 af 8. Nov. 1921).

Lagtingsbeslutning angaaende Tidsgrænsen 16. Sept.
for de af Lagtinget meddelte Bevillinger.
 For saa vidt der ikke ved Meddelelse af Bevil-
 linger af nogen af de under Lagtingets Bestyrelse

¹⁾ Jfr. Vedtægt af 9. December 1924.

1908 staende Kasser eller Fonds er fastsat nogen Tidsgrænse for Bevillingens Gyldighed, skal Bevillingen ikke gælde længere end til den anden Olaidag, efter at den er given, og bevilgede Beløb maa ikke udbetales efter den saaledes satte Frist, medmindre de ere genbevilgede af Tinget.¹⁾
(Lagtingst. 1912 S. 215).

14. Nov. **Anordn. (Nr. 248), hvorved Lov af 28. Februar 1908 om Tillæg til Lov af 18. Dec. 1897 om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m. sættes i Kraft paa Færøerne.** I Henhold til den Regeringen ved § 3 i Lov af 28de Februar 1908 om Tillæg til Lov af 18de December 1897 om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m. dertil meddelte Bemyndigelse sættes bemeldte Lov herved i Kraft paa Færøerne i uforandret Skikkelse.

25. Dec. **Bek. (Nr. 76) om en af Justitsministeriet stadfæstet Forandring i Sundhedsvedtægten for Thorshavn.** (Indføjet i Vedtægten af 23. Maj 1882).

1909 **Forretningsorden for Thorshavns Byraad.**²⁾ Skriftlige Udfærdigelser. § 1. Formanden foranstalter de skriftlige Udfærdigelser, der udgaa fra Byraadet, samt underskriver paa dets Vegne, for saa vidt der ikke efter Sagernes Natur eller Byraadets særlige Vedtagelse kræves Underskrift af alle Byraadets Medlemmer eller nogle af dem. Dagsorden. § 2. Formanden bestemmer Dagsordenen for Byraadets Møder, men bestemte Sager skulle optages paa Dagsordenen, naar mindst Halvdelen af Raadets Medlemmer forlange det. Forslag og Ændringsforslag. § 3. Forslag og Ændringsforslag kunne fremsættes mundtligt eller skriftligt. Dog skulle Forslag, som fremsættes for et Mødes Begyndelse, indgives

1) Jfr. Lagtingsbeslut. 15. Aug. 1912.

2) Se Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908 § 21.

skriftligt. Hvis Formanden finder det fornødent, kan han bestemme, at en Sag skal behandles af snitsvis. Den mundtlige Forhandling. 1909 15. Jan.

§ 4. Formanden sørger for, at god Orden overholdes under Forhandlingerne. Bifalds- og Misbagsytringer af Byraadets Medlemmer anses som stridende mod god Orden. § 5. Ethvert Medlem er pligtigt til at underkaste sig Formandens Kendelse angaaende Overholdelsen af den fornødne Orden og kan gøre Formanden opmærksom paa, naar denne af andre er tilsidesat. Naar et Medlem i samme Møde er kaldt 2 Gange til Orden, kan efter Formandens Forslag Byraadet aldeles nægte ham Ordet i dette Møde. Skulde almindeligere Uorden opstaa, paaligger det Formanden midlertidigt at afbryde Mødet eller, om nødvendigt, aldeles at hæve det. § 6. Hvis Formanden efter et Medlems Mening gør sig skyldig i Brud paa god Orden, er vedkommende Medlem berettiget til straks at faa Spørgsmaalet herom sat under Afstemning uden Diskussion. Hvis det ved Afstemningen viser sig, at over Halvdelen af Byraadets Medlemmer dele den fremsatte Anskuelse, fratræder Formanden Ledelsen af Forhandlingerne for Resten af Mødet. Næstformanden overtager Forhandlingernes Ledelse, hvis han er tilstede; hvis dette ikke er Tilfældet, hæves Mødet straks. Hvis Byraadets Næstformand under Ledelsen af et Møde gør sig skyldig i Brud paa god Orden, og dette konstateres paa den i foregaaende Stykke angivne Maade, hæves Mødet straks. § 7. Formanden giver i Reglen Medlemmerne Ordet i den Orden, hvori de forlanger det; dog kan han herfra gøre Undtagelser med Hensyn til Ordføreren i en Sag eller for at lade et Medlem fremsætte en kort Berigtigelse eller gøre en personlig Bemærkning. Formanden tager Ordet, naar han dertil finder Anledning. § 8. Ethvert Medlem, der har forlangt og erholdt Ordet, taler staaende fra sin Plads og henvender steds Tale til Formanden. Formanden henvender i sine Foredrag Tale til Byraadet som Helhed. § 9. Intet Foredrag maa ske ved Oplæsning af skrevne Udarbejdelser. § 10. Finder Formanden, at Forhandlingerne drages utilbørlig i Langdrag,

1909 kan han foreslaa deres Afslutning, som da afgøres af Byraadet uden Forhandling. Ligeledes kan 2 Medlemmer forlange sat under Afstemning, om Afslutning skal finde Sted. Disse Medlemmers Navne optages i Protokollen. Byraadets ordentlige Møder maa ikke vare udover Midnat. Vedtagelser. § 11. Et Forslag betragtes som vedtaget uden Afstemning, naar Formanden ikke finder Afstemning fornøden, og ingen anden forlanger Afstemning. § 12. Afstemningernes Omfang, Orden og indbyrdes Forhold bestemmes af Formanden eller, saafremt 2 Medlemmer forlange det, af Byraadet, efter at det ene af de 2 Medlemmer og Formanden hver én Gang have udtalt sig. § 13. Valg foretages i Reglen ved Stemmesedler; dog kan Valg, naar alle Byraadets tilstedeværende Medlemmer ere enige derom, foregaa uden formelig Afstemning. Ansættelse af Kommunens Tjenestemænd, forsaavidt den foretages af Byraadet, sker altid ved Afgivelse af Stemmesedler. I øvrigt gaar man i disse Tilfælde frem som ved Valg af Formand eller Næstformand for Byraadet. Afstemning sker ellers ved, at Medlemmerne rejse sig fra deres Plads eller blive siddende, og bør da altid bestaa af Prøve og Modprøve. Foreligger der et skriftligt Forslag til Afgørelse, skal Afstemningen foregaa ved Navneopraab, naar et Medlem forlanger det inden Afstemningens Begyndelse. Naar der afstemmes ved Sedler, foretages Stemmeoptællingen af Formanden og Sekretæren i Forening; ellers tæller Formanden alene Stemmerne. Enhver Stemmeseddel, der indeholder et større Antal Navne, end der skal stemmes paa, er ugyldig. § 14. En Beslutning kan ikke forandres i samme Møde, hvorefter den er tagen, medmindre samtlige Medlemmer, som vare tilstede, da Vedtagelsen fandt Sted, ere enige derom. Forhandling for lukkede Døre. § 15. Naar det under et offentligt Møde ønskes, at en eller flere Sager skal behandles for lukkede Døre, kan Formanden eller 2 Medlemmer forlange, at alle uvedkommende fjernes, og Byraadet afgør da, om Forhandlingen skal ske for lukkede Døre eller ikke. § 16. Naar en Sag behandles for lukkede Døre, og Byraadet

vedtager, at Forhandlingerne skal hemmeligholdes, **1909**
 har enhver af de tilstedeværende ubrødelig Tavshedspligt. Byraadets Vedtagelse tilføres Forhandlingsprotokollen, eventuelt med særlig Bemærkning om Tavshedspligtens Varighed. Orden blandt Tilhørerne. **§ 17.** Adgangen til de offentlige Møder ordnes af Formanden. Hvis Tilhørerne ikke forholde sig rolige og tavse, kan Formanden lade dem, der forstyrre Roligheden, og i fornødent Fald samtlige Tilhørere, fjærne. Hvis den, der leder Mødet, ikke opfylder sine Pligter i saa Henseende, komme Reglerne i nærværende Forretningsordens § 6 til Anvendelse. Medlemmernes Mødepligt. **§ 18.** Intet Medlem bør uden gyldigt Forfald udeblive fra Byraadets Møder. Forfaldet anmeldes for Formanden og bliver af ham at bringe til Byraadets Kundskab. Afvigelser fra Forretningsordenen. **§ 10.** Afvigelser fra denne Forretningsorden kunne ske, naar alle Byraadets tilstedeværende Medlemmer ere enige derom.

(Utr.)

Bek. (Nr. 7) om Havnereglement for Sørsaag.¹⁾ **§ 1.** Til Havnen ved Sørsaag bliver at henregne den Del af Fjorden, som ligger indenfor en Linie fra «Heimasta-Seidaberg» paa Sydsiden til et Sted i «Buginan» paa Nordsiden af Fjorden. Den nævnte Grænse betegnes om Dagen ved to hvide Stenvarder, en paa hver Side af Fjorden, og om Natten ved en Lanterne, der anbringes paa «Heimasta-Seidaberg», og som indenfor Grænsen viser grønt og udenfor Grænsen rødt Lys. **§ 2.** Ethvert Fartøj, der indkommer i Havnen, skal med nedennævnte Undtagelse, hvad enten det er bestuvet med Gods, ballastet eller tomt, betale i Havneafgift 5 Øre for hver Registrerton af Skibets Drægtighed. Samme Afgift betales af Skibe, der ankre paa Reden, for saa vidt de fra Land indtage eller til Land afskibe Varer. Skibe, som flere Gange i samme Kalenderaar anløbe Sørsaag, erlægge kun Havneafgift med den

¹⁾ Som ændret ved Bek. Nr. 6 af 26. Febr. 1916.

1909 nes fulde Beløb de 3 første Gange, den i Aarets
 29. Jan. Løb betales, hvorimod der for de øvrige Gange kun erlægges Halvdelen af Afgiftens Beløb; hvis saadanne Skibe paa en og samme Rejse (uden i Mellemtiden at have anløbet nogen Havn uden for Færøerne) skulle anløbe Sørvaag flere Gange, erlægges Havneafgift kun første Gang. Indenlandske Fiskerskibe og indenlandske Fartøjer, der gaa i Kystfart, skulle ikke være pligtige at erlægge Havneafgift mere end 3 Gange i hvert Kalenderaar. Skibe og Motorbaade af over 10 Tons Drægtighed, som ligge vinterfortøjede i Sørvaag, betale i alt kun 10 Kr. om Aaret uden Hensyn til, hvor ofte de i øvrigt anløbe Havnen eller Reden. Fartøjer under 10 Tons betaler 5 Kr. aarlig. Afgiften erlægges til en af Havnebestyrelsen fastsat Tid. Alle Orlogsskibe og Lystfartøjer ere fritagne for Havneafgift. § 3. Havnens Drift varetages af en af Forstanderskabet for et Aar ad Gangen valgt Havnebestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke mindst 1 skal være Medlem af Forstanderskabet. Til Afholdelse af Udgifter og til Foranstaltninger, der ville medføre saadanne, udkræves Forstanderskabets Samtykke. Havnens Regnskabsvæsen udsøndres som en særlig Afdeling af Kommunens Regnskab, og Havnekassens Indtægter maa ikke forbruges til andre kommunale Ojemed end Havnens Administration og Forbedring. I øvrigt skal Havnekassen administreres ganske efter de for Kommunens Kasse gældende Regler. § 4. Forstanderskabet antager efter Indstilling fra Havnebestyrelsen en duelig og paalidelig Mand til som Opsynsmand at føre det daglige Tilsyn med Havnen, opkræve og indbetale Havneafgifterne m. m. § 5. Enhver i Havnen indkommende Skipper skal melde sig til Opsynsmanden og forhale sit Fartøj til det Sted, som anvises ham af denne. Ligeledes har Opsynsmanden at bestemme, hvor Lossebaade kunne fortojes. Ethvert Skib, som for et længere Ophold fortojer i Havnen, skal have en tydelig Bøje paa hvert udlagt Anker, med Bøjereb af en til Dybden svarende Længde. Kvalitet og Dimensioner af Bøjer og Bøjereb bestemmes af Havnebestyrelsen. Skibe og Motorbaade, som ligger

vinterfortøjede i Havnen, eller som maatte op- **1909**
ankre i denne, er fritagne for at have Ankerlan- **29. Jan.**
terne, saalænge de maatte forblive i Havnen.

§ 6. Havnen maa ikke spærres med Trosser, Kættinger og andet, saaledes at Skibe eller Baade hindres i til enhver Tid at komme ind i eller ud af Havnen. Ingen maa fra Skibe eller andre Fartøjer, kaste Ballast overbord i Havnen. § 7. I Havnen maa Fartøjer ikke oplægges uden Havnebestyrelsens Tilladelse og efter sammes Bestemmelse med Hensyn til Stedet. Strander eller synker et Fartøj paa et Sted, hvor det er til Hinder for Havnens Benyttelse, og det ikke af vedkommende borttages, inden en af Bestyrelsen fastsat Frist, foranstalter denne Vraget fjernet paa vedkommendes Bekostning. § 8. Ingen maa om Bord i Fartøj i Havnen handle skødesløst med Ild eller Lys; naar intet Mandskab er om Bord, skal Ild og Lys være forsvarligt slukket. Aske maa om Bord i Fartøjer i Havnen kun henlægges i Kar af uantændeligt Materiale. § 9. For saa vidt Havnevæsenet er i Besiddelse af Flaader, Blokke, Gier eller andre Redskaber til Afbenyttelse for de i Havnen liggende Fartøjer, maa Benyttelse heraf kun ske efter Henvendelse til Opsynsmanden og mod Erlæggelse til denne af den Afgift, som skal betales for Benyttelsen efter den herfor af Forstanderskabet satte Takst. § 10. Fortøjningskættinger maa ikke anbringes uden Forstanderskabets Samtykke og kun paa de af dette fastsatte Betingelser. Allerede udlagte Fortøjningskættinger kunne af Forstanderskabet paabydes flyttede. § 11. Fartøjets Fører er ansvarlig for al den Skade, af hvad Navn nævnes kan, som han eller hans Mandskab maatte anrette paa Havnen, dens Bolværker eller andre til den hørende Indretninger eller paa de den tilhørende Redskaber, entensom Følge af Overtrædelse af nærværende Reglement eller som Følge af Mangel paa almindelig Agtpaagivenhed. § 12. Fartøjer og Baade, som ligge fortøjede paa anvist Sted, skulle i paatrængende Tilfælde, f. Eks. ved indtræffende Grindefangst eller ved Sejfangst (Notekast) være forpligtede til at skifte Plads efter Opsynsmandens Anvisning. § 13. Ingen Skipper maa afsejle, inden han til Opsynsmanden har be-

1909 talt, hvad der skal erlægges til Havnevæsenet.
29. Jan. § 14. Enhver, som befinder sig paa Havnens Territorium, skal rette sig efter Opsynsmandens Anvisninger. Tror nogen sig forurettet herved, kan han forebringe Sagen for Havnebestyrelsen, men har dog indtil videre at efterkomme det af Opsynsmanden givne Paabud. Opsynsmanden skal under Udførelsen af sine Forretninger stedse være forsynet med et Skilt eller et andet Tegn, hvorved hans Stilling gøres kendelig. § 15. Overtrædelse af dette Reglements Bestemmelser straffes med Bøder indtil 400 Kr. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Sørvaag Havne-kasse. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Bøder eller Erstatning efter dette Reglement, er det Havnebestyrelsen tilladt at bestemme og affordre vedkommende de Pengebeløb, der skulle erlægges; vil vedkommende ikke betale disse, afgøres Sagen ved Politiretten. Det tilstedes ingen, som ifølge dette Reglement har paadraget sig Straf eller Erstatningsansvar, at rejse bort, førend han har rettet for sig eller stillet saadan Sikkerhed, som af Stedets Øvrighed anses tilstrækkelig.

29. Jan. **Bek. (Nr. 9) om Havnereglement for Vestmanhavn.**¹⁾ § 1. Til Havnen ved Vestmanhavn bliver at henregne Farvandet indenfor en Linie mellem «Dólgssteinur» (mod Vest) og «yvir millum Gjáir» (mod Øst). (De andre Paragraffer udelades som værende af lignende Indhold som §§ 2-15 i Reglementet for Sørvaag af 29. Januar 1909).

29. Jan. **Bek. (Nr. 10) om en Vedtægt for Vaag Ejde.** Under Dags Dato har Justitsministeriet i Henhold til Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen

¹⁾ Ændret ved Bek. Nr. 216 17. Juni 1912, Bek. 100. 3. Okt. 1914 og Bek. 6. Maj 1921. For Kommunens Lossebro ved Heyganæs gælder Takster af lignende Indhold som de for S. P. Petersens Eftf., Fuglefjord, gældende af 31. Jan. 1930, se disse.

af Havne m. v. stadfæstet følgende Vedtægt for 1909
Vaag Ejde som Tillæg til det af Justitsministeriet 29. Jan.
den 6te Oktober 1906 stadfæstede Havnereglements
for Vaag (Suderø).¹⁾ § 1.²⁾ Enhver Baad,
som gaar til Søs fra Vaag Ejde, skal, hvad enten
den gaar ud fra det gamle Landingssted «Kleivin»
eller fra «Mûlagjov» (efter den ny Traadbane),
og hvad enten den gaar ud paa Fiskeri eller til
hvilket som helst andet, betale i Afgift 40 Øre,
hver Gang den gaar ud; Pengene tilfalde Ejdet
Kasse. § 2. Ejdet Drift varetages af en af For-
standerskabet for et Aar ad Gangen valgt Be-
styrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke
mindst de 2 skulle være Medlemmer af Forstan-
derskabet. Til Afholdelse af Udgifter og til For-
anstaltninger, der ville medføre saadanne, udkræves
Forstanderskabets Samtykke. Ejdet Regnskabs-
væsen udsondres som en særlig Afdeling af Sog-
nets Regnskab, og Ejdet Kasses Indtægter maa
ikke forbruges til andre kommunale Øjemed end
Ejdet Administration og Forbedring. Iøvrigt skal
Ejdet Kasse administreres ganske efter de for
Sognets Kasse gældende Regler. § 3. Forstan-
derskabet antager efter Indstilling fra Ejdet Be-
styrelse en duelig og paalidelig Mand til som Op-
synsmand at føre det daglige Tilsyn med Ejdet,
opkræve og indbetale Afgiften m. m. § 4. Efter
den anlagte Traadbane maa for Baadebanens Ved-
kommende kun tomme Baade med Redskab føres,
og for Fiskebanens Vedkommende maa der ikke
føres mere, end hvad Kasserne lige kunne rumme,
saaledes at disse hverken overfyldes eller der hæn-
ges noget som helst paa dem. § 5. Hele Mand-
skabet paa en Baad er ansvarlig for al den Skade,
af hvad Navn nævnes kan, som det maatte an-
rette paa Ejdet, dets Redskaber eller de til det
hørende Indretninger, enten som Følge af Over-
trædelse af nærværende Vedtægt eller som Følge
af Mangel paa almindelig Agtpaagivenhed. § 6.
Skulde nogen Baad komme til Skade som Følge
af Fejl eller Mangel ved Traadbanen, vil Skaden
blive erstattet af Ejdet Kasse. § 7. Overtræ-
delse af denne Vedtægts Bestemmelser straffes

¹⁾ Nu af 19. Juli 1927.

1909 med Bøder indtil 200 Kr. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Ejddets Kasse. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Bøde eller Erstatning efter denne Vedtægt, er det Ejddets Bestyrelse tilladt at bestemme og affordre Vedkommende de Pengeløb, der skulle erlægges; vil Vedkommende ikke betale disse, afgøres Sagen ved Politiretten. § 8. Denne Vedtægt er kun gældende for Baade, hjemmehørende i Vaag. Fremmede Baade betale en Afgift af 1 Kr. for hver Gang, de benytte Traadbanen. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.
(Ministerialt).

1. April **Lov (Nr. 63) for Færøerne om Vandledninger.** § 1. Naar en Kommunalbestyrelse finder, at Anlæg af Vandledning til Husbrug, til Forsyning af Fartøjer eller af andre lignende Grunde paakræves af Hensyn til det almene Vel, skulle vedkommende Grundbesiddere eller andre, hvad enten Anlægget agtes iværksat af Kommunen eller af private, være pligtige til — for saa vidt de ikke derved selv berøves fornødent Vand til Husbrug — imod fuldstændig Erstatning og i det Omfang, som Kommunalbestyrelsen bestemmer, at afstaa det til Anlægget fornødne Vand, Grund til de fornødne Indretninger til Vandets Ledning eller Samling samt allerede eksisterende Vandledninger, ligesom enhver mod fuldstændig Erstatning skal være forpligtet til efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse at finde sig i den Indskrænkning, Ændring, Skade eller Forringelse, som Foretaget eller Vedligeholdelsen af Anlægget maatte medføre for ham tilhørende Ejendom eller Rettighed. § 2. Lignende Forpligtelse til mod Erstatning at afstaa Grund saavel som at taale Indskrænkning i Udøvelsen af Rettigheder kan endvidere paalægges enhver i det Omfang, som Kommunalbestyrelsen finder fornødent for at sikre Vandforsyningssteder mod Forurening. § 3. Naar der ved Medvirkning af en Kommunalbestyrelse i Henhold til § 1 er foretaget et Vandledningsanlæg af private, skulle disse være forpligtede til

at tilstede andre Benyttelsen af Vandledningen **1909**
samt til at taale Ændringer i denne efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse og mod fuldstændig Erstatning. § 4. Med Ekspropriation i Henhold til §§ 1-5 vil der være at forholde efter de Regler, som ere foreskrevne i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Landingssteder samt til offentlige Skoler paa Færøerne. § 5. De i Lov angaaende Staden Københavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker af 30. November 1857 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til uberettiget Brug og utilbørligt Spild af Vand kunne med de Forandringer, som de særegne stedlige Forhold maatte medføre, udvides til ogsaa at gælde for kommunale eller private Vandværker i Landkommunerne. De hertil sigtende Bestemmelser blive af paagældende Kommunalbestyrelse at optage i en Vedtægt, der, forinden den kan træde i Kraft, maa være stadfæstet af Justitsministeren, efter at Lagtingets Betænkning om Sagen er afgiven.¹⁾ § 6. Ved Afgørelsen af Sager om Opførelse af nye Bygninger i Henhold til Anordning Nr. 84 af 16. Juni 1882 skal Bygningskommissionen have for Øje, om Forurening af noget Vandforsyningssted til Husbrug eller til Forsyning af Fartøjer kan ventes at blive Følgen af, at paagældende Bygning opføres, og skal i bekræftende Fald, hvis nogen af de interesserede, efter at være gjort bekendt med Sagen, fremsætter Krav derom, eller det af offentlige Sundhedshensyn findes nødvendigt, stille saadanne Betingelser for Meddelelse af Byggetilladelse, som ere fornødne for at forebygge Forurening af Vandforsyningsstedet. Bygningskommissionens her omhandlede Afgørelser kunne indankes for Amtmanden overensstemmende med nævnte Anordnings § 6.

Lov (Nr. 84) om Tillæg til og Forandringer i Lov Nr. 30 af 28. Februar 1872 om de færøske Landkommuners Styrelse. (Jfr. Lov 30. April

¹⁾ Jfr. Bek. 20. Juli 1906.

1909 Nr. 59 af 14. Marts 1931 og Bek. Nr. 200 af 17.
30. April Juli 1931, hvori Lovens Regler om kommunale
Valg i Landkommunerne er optagne).

14. Juni **Bek. (Nr. 137) om et af Justitsministeriet udfærdiget Reglement for Grindfangsten paa Færøerne.** I Henhold til den af Justitsministeriet ved Lov om Grindfangsten paa Færøerne af 29de December 1857 § 1 givne Bemyndigelse anordnes herved følgende Regler angaaende bemeldte Fangst. Første Kapitel. Om Tilsyn med Grindfangsten. § 1. Overopsynet med Grindfangsten paa Færøerne paaligger Amtmanden sammesteds. Det er dessaarsag hans Pligt nøje at paase Efterlevelsen af de i dette Reglement indeholdte Bestemmelser, at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger og i det hele at være opmærksom paa alt, hvorved foranførte for Færøerne vigtige Erhvervsgren kan fremmes. § 2. Sysselmanden bør paa sine aarlige Omrejser paase, at Grindebaadene ere i forsvarlig Stand, og at der til enhver af dem haves de befalede Redskaber i brugbar Stand (§ 7); han affatter derhos aarlig Fortegnelse saavel over Baadetallet som Folkmængden i hver Bygd, hvilke Fortegnelser han har at tilstille de andre Syselmænd, for saa vidt angaar de til deres Sysler hørende Grindedistrikter. Saa er han og ligesom hidtil at anse som Hvalinspektør og har som saadan det nærmeste Tilsyn med, at alt ved forefaldende Grindfangster gaar anordningsmæssig til. Han bør derfor, saasnart Grindebud bringes ham, straks begive sig til Grinden, og, ligesom han overhovedet nøje bør vaage over, at enhver der efterkommer sin Pligt, saaledes har han navnlig at undersøge, hvorvidt Baadene ere i forsvarlig Stand samt forsynede med de befalede Redskaber, og til den Ende lade sig disse forevise paa saa mange Baade, som Omstændighederne tillade. § 3. Enhver Baad, der rot i Grind, bør have sin Formand. Han vælges af hele Baadsmandskabet, og om Valget gøres Indberetning til Sysselmanden, der paaser, at Formanden opfylder sin Pligt. § 4. I enhver Hvalvaag sættes derhos fire Mænd som Grindeformænd.

1909
14. Juni

Disse Mænd træde ved forefaldende Grindefangster i Sysselmandens Sted, indtil denne ankommer, og bør de siden nøje efterkomme alt, hvad af denne paalægges dem, samt i det hele være ham behjælpelig i Udførelsen af hans Pligter saavel før som efter Grindens Dræbning. Naar en Grindeformand skal ansættes, har Sysselmanden efter forudgaaet Bekendtgørelse at foranstalte Valget foretaget og om Udfaldet at gøre Indberetning til Amtmanden. De til Hvalvaagen hørende Beboere, der ro i Grind, ere berettigede til at deltage i Valget, der gælder for 5 Aar. Hvilke Pladser der skulle betragtes som hørende til Hvalvaagen, bestemmes af Amtmanden. Andet Kapitel. Om Grindebud og de Redskaber, hvormed enhver Grindebaad bør være forsynet m. m. § 5. Naar Grindehval træffes af en Baad enten paa Havet eller i en Fjord, bør Baadens Mandskab straks give det sædvanlige Signal med et Klædemon fra Masten. Saasnart dette Signal bliver set fra noget Sted paa Landet, bør de deromkringboende ufortøvet pr. Telefon, hvor saadan haves, af Telefonstationens Indehaver eller Personale efter Regler, der fastsættes af Amtmanden, eller ved Ilbud og de sædvanlige Tegn med Røg og Lageners Udbredelse underrettes derom, hvorefter de blive pligtige til paa samme Maade at befordre Efterretningen videre i Grindedistriktet, saa at den med muligste Hurtighed bliver bekendt overalt i Distriktet. Skulde Grindehval først opdages fra Landet, forholdsvis ogsaa paa nysnævnte Maade, hvorved det dog bliver at iagttage, at Grindebud ikke afsendes, forinden det med Sikkerhed vides, at der virkelig er Grind i Nærheden. § 6. Paa ethvert Sted, hvor saadant anses nødvendigt eller hensigtsmæssigt, beskikker Amtmanden en bosat og paalidelig Mand, hvem det særligt paahviler at afsende Grindebud og give de ovennævnte Tegn med Røg og Lageners Udbredelse, og som i ethvert Tilfælde, naar Forsømmelse i denne Henseende har fundet Sted, bliver at drage til Ansvar. Han maa derfor, saa ofte han enten formædelst Fraværelse eller af andre Aarsager hindres i selv at efterkomme de ham saaledes paalagte

1909 Pligter, træffe de fornødne Foranstaltninger til
14. Juni sammes Iagttagelse af andre. Iøvrigt bliver disse
Pligter at paalægge Bygdens Beboere efter Om-
gang og ikke nogen Besidder af en enkelt Gaard,
medmindre ingen anden er bosat paa Stedet. En-
hver, som begaar nogen Forsømmelse med at af-
sende Grindebud eller at give de i Forbindelse
dermed foreskrevne Tegn, ifalder efter de befundne
Omstændigheder en Bøde fra 2 til 10 Kr. § 7.
Enhver Baad, som, efter at have erfaret Grinde-
bud, fra sit Hjem begiver sig til Grinden, skal
være forsynet med følgende gode og brugbare
Redskaber: en Tolv- eller Timandsfarer med 4
Hvalvaaben og 3 Søknakroge, en Ottemandsfarer
med 3 Hvalvaaben og 2 Søknakroge og en Seks-
eller Firemandsfarer med 2 Hvalvaaben og 1
Søknakrog. Desuden skal enhver Baad være for-
synet med behørig Liner eller Reb samt en Snøre
med faste Stene saavel som med en Del løse
Stene, hvilke sidste de Baade, der kommer lang-
vejsfra, dog ikke behøve at indtage, førend de ere
komne i Nærheden af Grinden. Det paaligger
Baadens Ejer at sørge for, at de nævnte Redskaber
til enhver Tid haves paa rede Haand i brugbar
Stand, hvorimod dens Formand er ansvarlig for,
at de medtages i Grind. Forsømmelse heraf anses
med Bøder fra 2 til 10 Kr., og har Ejeren der-
hos saavel i dette Tilfælde som, naar Sysselman-
den ellers opdager, at noget af de befalede Red-
skaber mangler, eller at dette eller Baaden ikke
er i forsvarlig Stand, inden en passende Frist, som
Sysselmanden bestemmer, at afhjælpe de befundne
Mangler eller for hver Dag, han sidder det ham
givne Tilhold overhørig, at erlægge en Bøde af
33 til 65 Øre. § 8. Saavel Sysselmanden som
Grindeformændene bør, naar de begive sig i
i Grind, medføre et lidet Flag, fastgjort paa en
kort Stang, der sættes agter i den Baad, hvorpaa
de ere. Tilsidesættes denne Bestemmelse, anses
den paagældende med en Bøde af 65 Øre. Tre-
die Kapitel. Om Grindens Drivning
og Dræbning. § 9. De i de forskellige
Hvalvaage ansatte Grindeformænd bør i Forening
med Mandskabet paa Findingsbaaden, naar en
saadan er til Stede, men i modsat Fald ene raade

for, i hvilken Retning Grinden skal drives, og 1909
 hvorledes Drivningen skal ske. I denne Hens- 14. Juni
 seende bør de fornemmelig tage Hensyn til den
 Retning, hvori Grinden gaar, hvis denne af sig
 selv skulde styre imod en eller anden bekendt god
 Hvalvaag. Men er dette ikke Tilfældet, da bør
 Drivningen efter Beskaffenheden af Vinden, Strøm-
 men og andre Omstændigheder, og især hvis
 Grinden er meget vild og uregerlig ske til den
 nærmeste Hvalvaag. Dog bliver altid, hvor det
 lader sig gøre, en bekendt god Hvalvaag at fore-
 trække for en mindre god, om denne endog er
 nærmere. Alle de øvrige Baade ere derimod plig-
 tige uvægerlig og uden mindste Afgivelse at drive
 Grinden efter den af fornævnte Personer tagne
 Bestemmelse. I Overtrædelsestilfælde bliver den
 skyldige at anse med Bøder, efter Omstændig-
 hederne fra 2 til 20 Kr. Enhver, hvis Pligt det
 er at have Tilsyn med Grindefangsten, bør, saa-
 snart han er ankommen til Grinden, vaage over,
 at de i denne Paragraf foreskrevne almindelige
 Bestemmelser angaaende Grindens Drivning nøjag-
 tig følges af enhver Baad især. Skulde Grinde-
 formændene eller Mandskabet paa Findingsbaaden
 af Egennytte eller andre utilladelige Aarsager vælge
 en bevislig fejlagtig Drivningsmaade, bøder enhver,
 som heri gør sig skyldig, fra 10 til 60 Kr. § 10.
 De Hvalvaage, hvortil Grinden altid, naar saa-
 dant er muligt, bør drives, ere: Midvaag paa
 Vaagø; Vestmanhavn og Thorshavn paa Strømø;
 Sundet mellem Strømø og Østerø; Vaag og
 Vedvig paa Norderøerne: Sand paa Sandø;
 Vaag, Trangisvaag, Famien¹⁾ og Kvalbø paa
 Suderø. Herfra bør kun gøres Undtagelse,
 naar man ved at drive Grinden til en af disse
 Pladser skulde udsætte sig for at tabe den.
 § 11. Saasnart Grinden er kommen til Hval-
 vaagen, har Sysselmanden i Forening med de
 i samme beskikkede Grindeformænd alene at an-
 ordne det videre fornødne med Hensyn til Tiden
 og Stedet, da Angrebet bør begynde, hvorledes
 dette skal ske, og hvorledes der i det hele med

¹⁾ Famien er anerkendt som Hvalvaag ved Bek. Nr. 555
 af 6. Oktober 1920.

1909 Dræbningen skal forholdes. Naar nogen ikke
 14. Juni retter sig efter de saaledes tagne Bestemmelser i
 denne Henseende, bliver den skyldige at anse
 med en Bøde fra 2 til 20 Kr. Skulde derimod
 Grindeformændene af Egennytte eller andre util-
 ladelige Aarsager vælge en bevislig fejlagtig Dræb-
 ningsmaade, bøder enhver af dem, der heri gør
 sig skyldige, fra 10 til 60 Kr., og er det Syssel-
 manden, der saaledes forser sig, bør han, for saa
 vidt Bestemmelsen i Lov af 29de December 1857
 § 3 in fine ikke maatte komme til Anvendelse, være
 lige Bøde underkastet. **§ 12.** Dersom det efter
 flere frugtesløse Forsøg ikke skulde være muligt
 at bringe en Grind til at gøre Landgang i den
 Hvalvaag, hvortil den er dreven, er det dog ingen til-
 ladt at gøre Brug af Harpuner, førend Sysselmanden
 i Forening med fire Grindeformænd, hvoraf i det
 mindste to ikke bo i bemeldte Hvalvaag, har er-
 klæret, at Hvalfangsten hverken paa det eller paa
 noget andet Sted efter Rimelighed vil lykkes.
 Den, som for tidlig bruger Harpunen, bøder fra
 10 til 40 Kr., og mister desuden sin Fangst, der
 sælges til Fordel for Færø Amts økonomiske
 Fond. Fjerde Kapitel. Om Vagthold,
 Grindens Belægning og Vurdering.
§ 13. Saasnart Grinden er dræbt, overtager Sys-
 selmanden Opsynet over det hele. Han udsætter
 derfor straks det fornødne Vagthold, hvortil han
 bestemmer saa mange Baade og Folk, som efter
 Grindens Størrelse og Hvalvaagens Beskaffenhed
 samt andre Omstændigheder behøves, og giver
 disse den fornødne Anvisning, hvorefter de have
 at rette sig. Dernæst lader Sysselmanden alle
 de øvrige Baade drage i Land, og de Baade, som
 ankomme sildigere, henvises af Vagten til de Ste-
 der, hvor de kunne landdrages. **§ 14.** Ligesom
 ingen maa undslaa sig for at efterkomme, hvad
 Sysselmanden i Henseende til de her ommeldte
 eller andre Punkter anordner, saaledes ere alle
 pligtige at vise Vagten behørig Lydighed. Hvo
 som vægrer sig ved at efterkomme saadant eller
 gør sig skyldig i simpel Ulydighed mod Vagten,
 straffes efter Forseelsens Størrelse og andre Om-
 stændigheder med Bøder fra 1 Kr. til 10 Kr.
 Skulde Vagten gøre sig skyldig i Efterladenhed

med Hensyn til den i Henhold til § 13 givne **1909**
Anvisning eller i andre Maader forse sig, straffes **14. Juni**
den Skyldige ligeledes efter Omstændighederne
med en Bøde fra 2 til 20 Kr. § 15. Naar Vagt-
ten er ordnet og Baadene dragne i Land, giver
Sysselmanden Ordre til, at alle Hvalerne skulle
bringes saa højt op paa Strandbredden som mu-
ligt, hvilket overalt, hvor Stedets Beskaffenhed til-
lader det, bør ske saaledes, at Hvalerne lægges
ved Siden af hverandre og i det mindste med Hove-
det udenfor Vandet, endog naar dette staar højest.
Dette Arbejde ere alle Tilstedeværende pligtige at
udføre med muligste Hurtighed og Orden. Skulde
nogle Hvaler ligge saa langt ude i Vandet, at Baade
blive nødvendige for at faa dem landdragne, da bør
Vagtbaadene dertil bruges, og efter Omstændig-
hederne desuden flere beordres til at hjælpe,
hvilke dog, saasnart Arbejdet er endt, igen bør
drages paa Land. § 16. Naar alle Hvalerne ere
bragte saa højt paa Land, som Omstændighederne
tillade, opskæres de, for at Kødet saa vidt muligt
kan holdes frisk. To af Grindeformændene bør
have Tilsyn med, at alt dette sker med Hurtighed
og Orden. § 17. Sysselmanden udnævner imid-
lertid af de tilstedeværende tvende eller i for-
nødent Fald flere bekendte, upartiske, redelige og
forstandige Mænd til at vurdere Grinden, hvilket
fremdeles, ligesom det hidtil har fundet Sted, sker
efter Maal, saaledes at en Hval, hvis Længde fra
Øjet til Gatboret er 5 Alen, ansættes til en Gyl-
den og de øvrige i Forhold hertil, dog saaledes
at Vurderingsmændene tillige tage tilbørligt Hen-
syn til Hvalernes Fedme og øvrige Beskaffenhed.
§ 18. Vurderingen, som snaest mulig skal iværk-
sættes, bør begynde fra den ene Ende af Hval-
vaagen og uafbrudt fortsættes til den anden Ende.
Derved skal Sysselmanden tilligemed de tvende
Grindeformænd, som ikke ere beskæftigede ved
Landdragningen m. v., være overværende. Vur-
deringsmændene indskæres i enhver Hval, hvor-
meget den vurderes til, og forsyne den desuden med
Løbenummer, hvilket alt optegnes af Sysselmanden i
den Orden, hvori det dikteres ham af Vurderings-
mændene, naar Sysselmanden skønner, at Omstæn-
dighederne tale derfor, og at antagelige Bud kunne

1909 opnaas, kan han, efter Haanden som Vurderingen
 14. Juni skrider frem, bortsælge ved offentlig Auktion saa
 meget, som han antager der vil tilfalde de offentlige
 Kasser; den hver af disse tilfaldende Andel af Auk-
 tionssummen vil da være at beregne efter Gennem-
 snitsprisen. Femte Kapitel. Om Grin-
 dens Beregning og Deling. § 19. Naar
 Vurderingsforretningen er endt, foretager Syssel-
 manden uden Ophold den fornødne Beregning,
 hvorefter Delingen af Grinden skal ske, og har
 han herved at forholde sig saaledes: Naar hele
 Vurderingsbeløbet er optalt, bliver i samme først
 at fradrage:!) a) 10 pCt. af hele Fangsten, der
 bortsælges ved offentlig Auktion. Det derfor ind-
 kommende Beløb henlægges til en under Lagtin-
 gets Bestyrelse staaende Fond, hvis Midler udeluk-
 kende skulle anvendes til Jordehvalrettighedens
 Afløsning. Naar forannævnte Fond til Jordehval-
 rettighedens Afløsning er oprettet, henlægges til
 samme fra Økonomisk Fonds Midler indtil videre
 5 pCt. aarlig af det Beløb, som Fonden maatte
 erholde af Storhvalsafgiften. I Fonden til Jorde-
 hvalsrettighedens Afløsning har hver Hvalvaag

1) Med Hensyn til Grindefangster i Vestmanhavn be-
 mærkes særlig følgende: Ved Rentek. Skr. 26. Februar
 og 20. August 1842, 19. August 1843 og 24. Juli 1847
 (alle utr.) meddeltes Samtykke til, at der af Færø Amts
 økonomiske Fond ydedes Forskud til Anskaffelse af et
 Garn til Brug ved Grindefangst i Vestmanhavn og Op-
 førelse af et Hus til Garnets Opbevaring, imod at For-
 skudet refunderedes Fonden ved «ved, hver Gang en
 Grindefangst indtræffer, og efter at Tienden er fradra-
 gen, at afsætte $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{8}$ af Fangsten og sælge denne
 Del ved Auktion, indtil Forskudet ved, hvad der saaledes
 indkommer i det hele er refunderet». Ved Rentek. Skr.
 19. August 1843 blev det endvidere bifaldet, at der var
 lovet Beboerne af Vestmanhavn fra 8—15 Skind Hval
 ved hver Fangst efter Fangstens Størrelse for Garnets
 Bjærgning og Pasning. I Skr. 2. Juli 1869 (utr.) udtalte
 Justitsministeriet, at der fra dettes Side «ikke haves no-
 get at erindre imod, at de omhandlede Udlæg af Grinde-
 fangster indtil videre ophøre, med Undtagelse af hvad
 der er lovet for Garnets Bjærgning og Pasning». Ende-
 lig blev det ved Justitsm. Skr. 4. December 1884 (utr.)
 tilladt, «at der til Dækning af Udgifterne ved Anskaf-
 felsen og Vedligeholdelsen af et nyt Grindegarn til
 Hvalvaagen i Vestmanhavn indtil videre af hver der
 indtræffende Grindefangst gøres et Udlæg af indtil $\frac{1}{8}$
 af Fangsten, saaledes at dette Udlæg sker forlods».

sin egen Konto. Det Beløb, som bevilges af **1909**
Økonomisk Fond, fordeles imellem de Hvalvaage, **14. Juni**
i hvilke Jordehvalrettighed til enhver Tid findes,
i Forhold til Folketallet efter de af Sysselmændene
aarlig affattede Folketalstaster i de til de paagæ-
dende Hvalvaage hørende Distrikter. Den Del
af Distriktet, der tager halve Parter, regnes kun
med det halve Folketal. b) Findingshval.
Denne tilfalder den Baad, som enten fra Land
kommer først til Grinden eller først har fundet
Grinden i Søen og forfulgt samme, indtil man
paa Landet har faaet Underretning derom. Naar
en Grindeflok først ses fra Land og der derfra
gives Tegn til en Baad paa Søen, og denne først
kommer til Grinden, da deles Findingshvalen i to
lige Dele mellem denne Baad og den eller dem,
der have givet Tegnet. Paa samme Maade for-
holdes der, medmindre Forholdet er ordnet
ved Grandestævnevedtægt efter Reglerne i § 3,
jfr. § 8, i Lov om Grandestævne paa Færøerne af
1ste April 1891, naar Bud om en Grindeflok
gøres fra en Bygd til en anden, og Baad fra den
sidste først kommer til Grinden. Opdage flere
Baade paa een Gang en Grindeflok, da deles Fin-
dingshvalen lige imellem dem. Findingshvalen ud-
vælges af hele Fangsten af dem, som ere beret-
tigede til samme, og Hovedet tilfalder efter gam-
mel Skik den, som først har set eller hørt Grin-
den. c) Madhval, hvis Størrelse bestemmes
af Sysselmanden i Forhold til Fangsten og den
tilstedeværende Folkemængde. Den udlægges snar-
rest muligt, efter at Drabet er endt. Bestemmelser
for dennes Fordeling m. m. kunne fastsættes
ved Grandestævnevedtægt efter Reglerne i § 3, jfr.
§ 8, i Lov om Grandestævne paa Færøerne af 1ste
April 1891. d) til Fattigkassen 1 pCt. af
hele Fangsten. e) til Skolevæsenet lige-
ledes 1 pCt. f) Skadehval, : Erstatning
for Mandskade og Beskadigelse af Baade og Red-
skaber i Anledning af Grindefangsten. Denne be-
stemmes af to dertil af Sysselmanden udnævnte
Vurderingsmænd, blandt hvilke altid bør være
en i Baadebygning kyndig Mand, naar en eller
flere Baade ved Fangsten ere blevne beskadigede
eller aldeles ødelagte. Skaden ansættes stedse til

1909 en bestemt Pengeværdi og udbetales Vedkom-
 14. Juni mende af Færø Amts økonomiske Fond. Der
 skal ved hver Fangst forlods udlægges saa megen
 Hval, at dens Værdi stemmer med det Beløb,
 hvortil Skaden er ansat, og bliver det saaledes Ud-
 lagte, derefter at forauktionere af Sysselmanden
 og Beløbet at indbetale i den økonomiske Fond.
 For bortkomne eller helt beskadigede Hvalvaaben
 udleveres der de paagældende Skadelidte, i Stedet
 for Skadeserstatning i Penge, Hvalvaaben af Staal,
 som Sysselmanden besorger anskaffede og udleve-
 rede for den i hvert enkelt Tilfælde udlagte Skade-
 hval. Der tilstaaes dem, der vurdere Skaden, en
 af Sysselmanden i hvert enkelt Tilfælde i For-
 hold til Arbejdets Omfang og det dermed for-
 bundne Ansvar bestemt Betaling, der dog ikke
 maa overstige 2 Skind Hval. g) for Vagt-
 hold til hver Mand og Baad, som dertil bruges,
 $\frac{1}{4}$ Skind om Dagen og $\frac{1}{2}$ Skind om Natten.
 h) til Vurderingsmændene i Forening,
 hvad enten de ere to eller flere, 2 Skind for hvert
 Hundrede Hvaler, som de have vurderet. i) til
 Sysselmanden for Delingen og Be-
 regningen m. v. $\frac{1}{2}$ pCt. og til enhver af de
 4 Grindeformænd $\frac{1}{8}$ pCt. § 20. Af det, som
 efterat disse 9 Poster ere fradragne hele Beløbet,
 bliver tilbage, skal den ene Fjerdedel som Jorde-
 hval tilfalde Ejeren af de Jorder, paa hvilke Grin-
 den er inddragne og dræbt. Ere disse Jorder til-
 lagte nogen paa Embedsvegne, nyder han som Bene-
 ficiarius bemeldte Fjerdedel. De øvrige $\frac{3}{4}$ Dele
 komme som Partehval til almindelig Deling.
 Partehvalen udlægges ikke in natura, naar der
 ikke bliver mindst $\frac{1}{2}$ Skind Hval til hver hel
 Baadspart, men bortsælges ved offentlig Auktion.
 Beløbet fordeles da imellem de til Partehvalen be-
 rettigede Bygder. Bestemmelser om Partehvals
 Fordeling imellem Personerne i hver enkelt Bygd
 kunne fastsættes ved Grandestævnevedtægt efter
 Regler i § 3, jfr. § 8, i Lov om Grandestævne
 paa Færøerne af 1ste April 1891. § 21. For saa
 vidt Jordehvalen tilfalder Statskassen, kommer den,
 med Undtagelse af den Kongsbønderne ved konge-
 lig Resolution af 26de Juli 1837 tillagte Andel af
 samme til almindelig Deling. § 22. Partehvalen

saavel som den i § 21 ommeldte Andel af Jordehvalen fordeles efter de i det følgende opstillede Regler imellem Beboerne af det vedkommende Grindedistrikt og de Mænd udenfor samme, der ere ankomne til Grinden, førend Vurderingen er endt. § 23. Til enhver af de forskellige Hvalvaage skal for Fremtiden høre følgende Distrikter: I. i Norderøernes Syssel: a. til Kvanne-**1909**
sund og Vedvig: 1. Norderøernes Syssel, 14. Juni
der erholder hele Parter. 2. Østsiden af Østerø (fra Gjøv til Lamhauge), der erholder halve Parter. b. til Vaag: 1. Norderøernes Syssel og Østsiden af Østerø, der erholde hele Parter. 2. Vestsiden af Østerø (fra Næs til Ejde) samt Østsiden af Strømø (fra Argebue til Tjørnevig) og Nolsø, der erholde halve Parter. II. i Østerø Syssel: a. Til Gøte og Funningsbotn: 1. Østerø og Norderøernes Sysler, der erholde hele Parter. 2. Østsiden af Strømø samt Nolsø, der erholde halve Parter. b. til Sundet mellem Strømø og Østerø: 1. Strømø og Østerø Sysler, der erholde hele Parter. 2. Vaagø Syssel samt Bygderne paa Norderøerne Vesten for Mulen, der erholde halve Parter. III. i Strømø Syssel: a. til Thorshavn: 1. Strømø Syssel og Vestsiden af Østerø, der erholde hele Parter. 2. Østsiden af Østerø og Bygderne paa Norderøerne Vesten for Mulen samt Vaagø Syssel, der erholde halve Parter. b. til Kvalvig: ligesom Sundet (ovenfor under II b). c. til Vestmanhavn og Saxen: 1. Strømø og Vaagø Sysler, der erholde hele Parter. 2. Vestsiden af Østerø, der erholder halve Parter. IV. i Vaagø Syssel: til Midvaag: 1. Vaagø Syssel, Vestsiden af Strømø, Hestø og Kolter, der erholde hele Parter. 2. Østsiden af Strømø, Nolsø og Vestsiden af Østerø, der erholde halve Parter. V. i Sandø Syssel: til alle Hvalvaage: Sandø Syssel, der erholder hele Parter. VI. i Suderø Syssel til alle Hvalvaage: Suderø Syssel, der erholder hele Parter. Forøvrigt er det den almindelige Regel, at de udenfor det til fulde Parter berettigede Distrikt boende, der ankomme til Hvalvaagen, inden Vagtholdet er

1909 sat, erholde hele Parter og de, der ankomme
 14. Juni efter denne Tid, men inden Vurderingen er endt, halve Parter, samt at Delingen til enhver Bygd i Distriktet og til Thorshavn sker efter Folketallet, 25 Personer regnede til hver Baadspart, men at 8 Mand eller en Ottemandsfarer med fuld Besætning, der hører hjemme udenfor det til fulde Parter berettigede Distrikt, erholder lige Part med 25 Personer i dette Distrikt og de flere eller færre i Forhold dertil. Naar der ved Beregningen udkommer Brøkdele af Skind til en Bygd eller et Nummer, udlægges saadanne Brøkdele som Regel ikke, men afrundes saa vidt muligt saaledes, at $\frac{1}{2}$ Skind eller derover regnes for 1 Skind, og hvad der er under $\frac{1}{2}$ Skind, bortfalder, medmindre Bygden ikke tager til en hel Baad.

§ 24. Skulde nogen Grindfangst falde paa andre end de nævnte Steder, da bliver den at fordele som følger: I. i **Nordørernes Syssel**: a. overalt Østen for Mulen (fra Skoretange ved Nordøre til Mulen) ligesom i Kvannesund og Vedvig. b. overalt Vesten for Mulen (fra Skoretange ved Nordøre til Mulen) ligesom i Vaag. II. i **Østerø Syssel**: a. overalt paa Østsiden af Østerø (fra Østnæs til Kodl) ligesom i Gøte og Fundingsbotn. b. overalt paa Vestsiden af Østerø (fra Østnæst til Kodl) ligesom i Sundet. III. i **Strømø Syssel**: a. overalt paa Østsiden af Strømø: 1. fra Kirkebønæs til Hvidenæs samt Nolsø ligesom i Thorshavn. 2. fra Hvidenæs til Skai ligesom i Sundet. b. overalt paa Vestsiden af Strømø (fra Kirkebønæs til Skai), Hestø og Kolter ligesom i Vestmanhavn. IV.¹⁾ i **Vaagø Syssel**: overalt ligesom i Midvaag. V. i **Sandø Syssel**: overalt ligesom paa Sand. VI. i **Suderø Syssel**: overalt ligesom i Vaag, Trangisvaag, Famien og Kvalbø. **§ 25.** For desto hurtigere at kunne beregne, hvormeget der efter de ovenanførte Bestemmelser tilkommer Enhver, bør Sysselmanden stedse have det nødvendige Antal Blanketter, indrettede efter de Skemaer, som af Amtmanden blive ham at meddele, paa rede Haand for at kunne tage dem med sig, naar han begiver

¹⁾ Som ændret ved Bek. 546 af 26. Okt. 1918.

sig til nogen Grindfangst. § 26. Saasnart Sys- 1909
selmanden har fuldført Beregningen og Delingen, 14. Juni
bekendtgør han for den tilstedeværende Forsam-
ling, hvor mange Hvaler der er dræbt, hvor meget
de ere vurderede til, hvor stor hver Baadspart
derefter bliver, og i hvilken Hval samme er ud-
lagt. § 27. Delingen bør foretages med den
størst mulige Hurtighed, og derfor skal dermed
stedse begyndes paa saa mange Steder, som det
kan ske, uden at derved foraarsages Forvirring
eller Uorden. § 28. De Hvaler, som opflyde
eller opfiskes i Hvalvaagen, efter at Sysselmanden
har begyndt sin Beregning, men dog førend De-
lingen er endt, blive at fordele tillige med det,
som, naar enhver har faaet sin Part, maatte blive
tilovers af Partehvalen, mellem de Baade, som
maatte være ankomne, efter at Sysselmanden har
begyndt Beregningen. Men det Overskud, som
endnu derefter kunde have, bortsælges af Sys-
selmanden til den Højstbydende, og Indtægten til-
falder Færø Amts økonomiske Fond. Paa samme
Maade forholdes der med de Hvaler, som i de
to første Dage efter Dræbningen opflyde eller op-
fiskes i selve Hvalvaagen, dog efter Fradrag af en
Trediedel til Finderen. § 29. De Hvaler, som
efter den i Slutningen af forrige Paragraf om-
meldte Tid antræffes, tilfalde derimod udelt Fin-
deren. § 30. Enhver er pligtig at lade den ham
tilfaldende Andel afhente inden 24 Timer, efter
at Delingen er endt. Afhentes Hvalparterne ikke
inden den foreskrevne Tid, bortsælges de til den
Højstbydende, og Indtægten tilfalder den økonomi-
ske Fond, medmindre den Udeblevne godtgør, at
han ved Uvejr eller af anden antagelig Grund har
været forhindret i at lade sin Part afhente betime-
lig. Sysselmanden bør paase, at Indvoldene og
andet Affald af de udleverede Hvaler paa billig-
ste Maade bortskaaffes inden 3 Gange 24 Timer,
efter at Delingen er endt. Han skal derfor være
bemyndiget til at afslutte Overenskomst med Be-
boerne ved Hvalvaagen angaaende Betalingen for
dette Arbejde. De dermed forbundne Udgifter
udredes af den økonomiske Fond. § 31. Dette
Reglement træder i Kraft den 1ste August 1909.
Fra samme Dag hæves Reglement for Grinde-

1909 fangsten paa Færøerne af 5te Februar 1872 og Justitsministeriets sig dertil sluttende Bekendtgørelser af 28de Februar 1880 og 26de November 1903.

1910 **Bek. (Nr. 2) om Havnereglement for Klaksvig.**¹⁾ § 1. Til Havnen i Klaksvig bliver at henregne Farvandet indenfor en Linie mellem den saakaldte «Øöklettur» paa Vestsiden og den saakaldte «Kluftin» paa Østsiden af Klaksvigbugten. (De andre Paragraffer udelades som værende af lignende Indhold som §§ 2–15 i Bek. 7. Jan. 1909).

22. Febr. **Bek. (Nr. 54) angaaende allerhøjeste Fastsættelse af Bestemmelser for Færøernes Mellem- og Realskole.** Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 3die d. M. behaget Hans Majestæt Kongen i Henhold til Lov om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne af 1ste Marts 1854 § 45 at fastsætte nedenstaaende Bestemmelser for Færøernes Mellem- og Realskole.²⁾ § 1.³⁾ I Thorshavn skal der være en Mellem- og Realskole for Færøerne, bestaaende af en etaarig For-

1) Som ændret ved Bek. Nr. 14. 2. Marts 1917 og 6. Maj 1921 samt Justm. Skr. 18. Dec. 1929. Denne er saalydende: I Andragende har Forstanderskabet for Klaksvig Sogns Kommune bl. a. anholdt om, at den Grænse i Klaksvig Havn, indenfor hvilken der ikke gøres Strafansvar gældende for Undladelse af at anvende de i kgl. Anordning af 22. Januar 1927 ommeldte Lys og Lyssignaler, maa blive flyttet ud til en Linie mellem «Anna á Stongunum» paa Østsiden og «Hálandaratúgvuna» paa Vestsiden af Fjorden. Foranlediget heraf skal man til videre Bekendtgørelse for Forstanderskabet for Klaksvig Sogns Kommune meddele, at Justitsministeriet, herved meddeler den ansøgte Tilladelse til Flytning af den omhandlede Grænse paa Vilkaar, at det paagældende Omraade behørigt afmærkes med Varder og Lanterner, og at der til Lettelse for Sejladsen anbringes de fornødne Ledelanterner efter Amtets nærmere Bestemmelse. For den J. Kjølbros tilhørende Lossebro gælder Takster af lignende Indhold som for S. P. Petersens Eftf.'s Bro i Fuglefjord af 31. Januar 1930, se disse.

2) Jfr. U. M. Skr. 11. Jan. 1911.

3) Som ændret ved Bek. Nr. 256 af 13. Okt. 1924.

beredelsesklasse, 4 etaarige Mellemskoleklasser og en etaarig Realklasse. Der skal være Fællesundervisning for Drengene og Piger gennem alle Klasser.

§ 2.¹⁾ Intet Barn maa optages i Forberedelsesklassen, førend det har fyldt sit 10. Aar, eller i Mellemskolens 1. Klasse før sit fyldte 11. Aar. For øvrigt gælder for Elevers Optagelse i Mellemskoleklasserne, at deres Alder ikke maa være saa fremrykket, at den er mere end 2 Aar over Gennemsnitsalderen for den Klasse, som de efter deres Kundskaber kunne optages i. Undtagelser fra nævnte Aldersbestemmelser kunne under særlige Omstændigheder tilstedes af Overlæreren med Skoledirektionens Godkendelse. Børnene optages i Reglen kun een Gang aarlig, nemlig umiddelbart efter, at den befalede offentlige Prøve (§ 7) er endt, og kunne i Reglen ligeledes kun een Gang aarlig udskrives af Skolen.

§ 3. Børnene inddeles, i Forhold til deres Kundskaber og Evner, i 6 Klasser, dog overlades det til Skolens Overlærer at dele hver Klasse i mindre Afdelinger, eftersom han skønner, at Undervisningen derved fremmes.

§ 4. Læretimerne i Skolen skulle være følgende: Fra 1ste Marts til sidste Oktober 6 Timer daglig; dog er Skoledirektionen bemyndiget til at nedsætte Forberedelsesklassens og eventuelt 1ste Mellemskoleklassens daglige Timetal til 5 Timer. Fra 1ste November til Udgangen af Februar undervises 5 Timer daglig. Direktionen bestemmer Tiden for den daglige Undervisning.

§ 5.²⁾ Skoleaaret begynder den 18. August.

1. Den aarlige Sommerferie begynder den 7. Juli (denne Dag medregnet) og varer i 6 Uger, dog at i de Aar, hvor den 18. August falder paa en Lørdag, det nye Skoleaar først begynder den paa følgende Mandag.
2. I Midten af Oktober eller kort efter skal der gives en Ferie, bestaaende af en Søndag i Forbindelse med 3 Søgnedage.
3. Juleferien skal begynde den 22de December (denne Dag medregnet) og regelmæssig vare 14 Dage. Men hvis Undervisningen efter denne Regel paany skulde begynde paa en Lørdag, afkortes

1) Som ændret ved Bek. Nr. 256 af 13. Okt. 1924.

2) Som ændret ved Bek. Nr. 350 af 21. Juni 1921.

1910 Ferien med en Dag, saa at Undervisningen begynder paa en Fredag. 4. Paaskeferien varer fra Onsdagen før Skærtorsdag til den paafølgende Tirsdag (begge Dage medregnede). 5. Pinseferien skal omfatte 5 Søgnedage i Tilslutning til de 2 Helligdage efter Overlærerens nærmere Bestemmelse. 6. Fastelavns Mandag, Lørdagen efter Store Bededag, Kongens og Dronningens Fødselsdage samt Grundlovsdagen ere Fridage. 7. De Søgnedage, som efter foranstaaende Regler maatte være tilbage af de i Lov om højere Almenskoler af 24de April 1903 § 17, 2det Stk. foreskrevne 63 Søgnedage, overlades det til Overlæreren at fordele efter eget Skøn som hele og halve Fridage. § 6.¹⁾ Undervisningen i Forberedelsesklassen skal omfatte Religion, Dansk, Færøsk, Skrivning, Regning, Historie, Geografi, Sang, Gymnastik og Naturhistorie og har for de Fag, der omfattes af kgl. Anordning af 19. Juni 1903 angaaende Optagelsesprøven til Mellemskolens 1ste Klasse, til Formaal at føre Børnene saa vidt, at de kan tilfredsstille de Fordringer, som stilles ved nævnte Prøve, medens Fordringerne i Færøsk nærmere fastsættes af Undervisningsministeren. I Mellemskoleklasserne undervises i Religion, Dansk, Færøsk, Engelsk, Tysk, Historie, Geografi, Naturhistorie, Naturlære, Regning og Matematik, Skrivning, Tegning, Legemsøvelser, kvindeligt Haandarbejde og Sang. I Realklassen undervises i Dansk, Færøsk, to af de nyere Sprog (Engelsk, Tysk, Fransk), praktisk Regning og Matematik (kun paabudt for Drengenes Vedkommende), Afsnit af Naturlære, Naturhistorie, Geografi samt Legemsøvelser. Undervisningsplanen, der desuden kan omfatte andre Fag, godkendes af Undervisningsministeren. Undervisningen i Mellemskolen og Realklassen gives i de forskellige Fag i et Omfang, der svarer til det for Mellemskolen og Realskolen i det øvrige Kongerige normerede med de Lempelser, som nødvendiggøres ved, at Færøsk er optaget som Fag; disse Lempelser fastsættes af Undervisningsministeren. Mellemskolen og Realklassen slutter med Eksaminer, der har samme

¹⁾ Som ændret ved Bek. (Nr. 215) af 23. Juli 1928.

Retsvirkninger som Mellemskole- og Realeksamen 1910
 i Henhold til Lov af 24. April 1903 og benævnes 22. Febr.
 «Mellemskoleeksamen og Realeksamen ved Færøernes Mellem- og Realskole». Elever, hvis Forældre er hjemmehørende i det øvrige Kongerige, kan begære sig fritagne for Undervisningen i Færøsk og indstille sig til Mellemskole- og Realeksamen i Færøernes Mellem- og Realskole uden Prøve i dette Fag. Elever, der efter aflagt Mellemskoleeksamen agter at søge Optagelse i et Gymnasium, skal i 4de Mellemskoleklasse have Undervisning i Svensk i det Omfang, hvori der i det øvrige Kongerige undervises i Mellemskolen i dette Fag, og ved Mellemskoleeksamen underkastes Prøve heri. Den ny Ordning indføres i Forberedelsesklassen og 1ste Mellemskoleklasse ved Begyndelsen af Skoleaaret 1928—29, saaledes, at der første Gang kan afholdes Eksamen efter denne i Mellemskolen i 1932 og i Realklassen i 1933. § 7. Skolens Lærerraad har Ret til at høre om Læse- og Timeplan samt Fagfordeling (§ 8), Lærebøgers Indførelse og Afskaffelse, Tildeling af (hele og halve) Fripladser (§ 10) samt af Understøttelse til udenbys Elever. Opflytningen af Elever til en højere Klasse efter den af Skolekommissionen kontrolerede offentlige Prøve, som afholdes hvert Aar umiddelbart før Sommerferiens Begyndelse, afgøres af Lærerraadet, hvis det er enigt; i Tilfælde af Meningsforskel indenfor Lærerraadet afgøres Spørgsmaalet af Kommissionen. For øvrigt bestemmes Lærerraadets Myndighedsomraade og Forretningsgang ved et af Ministeriet fastsat Regulativ.¹⁾ § 8. Undervisningen i

1) Ifølge Regulativ af 27. Juni 1905 består Lærerraadet af det fast ansatte Lærerpersonele med Førstelæreren som Formand. Andre Lærere ved Skolen kunne tilkaldes, men har ikke Stemmeret. Lærerraadet sammenkaldes i Reglen en Gang om Maanedene og ellers saa ofte, som Førstelæreren eller to andre Medlemmer finde det fornødent. Ved Afstemninger gør i Tilfælde af Stemmelighed Førstelæreren Stemme Udslaget. Raadet skal drøfte alle Sager, hvorom Skoledirektionen, Skolekommissionen eller Førstelæreren ønske at høre dets Mening. Hvert Medlem har Ret til at stille Forslag i Skolen vedkommende Sager; Forslagene afgives til Førstelæreren senest 4 Dage før Mødet og meddeles af ham til Medlemmerne sammen med Indkaldelsen til Mødet, hvilken sker senest

1910 Skolen meddeles af Lærerne efter en af Overlæreren forud for hvert Skoleaar forfattet og af Skoledirektionen bifaldet Plan. § 9.¹⁾ Skolepengene for hver Elev, som nyder Undervisning i Skolen, fastsættes fra 1. Januar 1923 at regne til 150 Kr. aarlig for Børn fra Thorshavn og til 100 Kr. aarlig for Børn fra Bygderne paa Færøerne, og erlægges henholdsvis med 37 Kr. 50 Øre og 25 Kr. forud for hvert Kvartals Begyndelse; naar de en Gang er modtagne, betales de i intet Tilfælde tilbage. I Tilfælde af, at flere Søkende paa samme Tid besøge Skolen, betales for det andet Barn kun henholdsvis 120 Kr. og 80 Kr., for det tredie henholdsvis 90 Kr. og 60 Kr.; for flere end 3 Børn betales ikke. Desuden betaler hver Elev i hver Oktober Maaned 5 Kr. i Brændselspenge og i hver April Maaned 5 Kr. som Bidrag til Skolens Renholdelse. § 10.²⁾ For at skaffe de Børn, der udmærke sig ved fortrinlige Evner og Anlæg, men hvis Forældre eller Værger savner Midler til at udrede de befalede Skolepenge, Adgang til at nyde Undervisning i Skolen, tillades det, at der i samme maa være indtil 12 Fripladser, hvilke bortgives af Skoledirektionen efter Forslag af Skolekommissionen. Ved Bortgivelsen af disse Pladser skal der tages Hensyn til, at de, saavidt muligt, komme hele Landet tilgode. Foruden hele Fripladser kan der efter Omstændighederne tilstaaes Nedsættelse af Skolepenge til det halve. Dog maa Antallet af saadanne halve Fripladser

2 Dage før dettes Afholdelse. Spørgsmaal om Børns Optagelse i Skolen efter de ved Sommerferien afholdte Prøver drøftes af Lærerraadet. Hvis dette er enigt om, at vedkommende Barn bør optages, og Barnet har opnaaet den foreskrevne Alder, er Sagen dermed afgjort; ellers indstilles den, hvis det begæres af Barnets Værge, af Lærerraadet til Skoledirektionens Afgørelse. Foruden om de Sager, der omhandles i § 7 skal Lærerraadet høres om de Fag, hvormed ledige Lærerpuster skulle opslaaes, medmindre Indstilling skal ske i en Ferie, da Lærerraadet ikke kan indkaldes. Over Lærerraadets Forhandlinger føres en Protokol af Førstelæreren. Hvert Medlem er berettiget til at faa indført korte Diktater eller at faa udførligere, af det selv skrevne Fremstillinger vedlagte som Bilag.

1) Som ændret ved Bek. Nr. 536 af 13. Dec. 1922.

2) Som ændret ved Bek. Nr. 536 af 13. Dec. 1922.

og af hele Fripladser tilsammen ikke overstige **1910**
 12 hele Fripladser. Fra 1. Januar 1923 stilles **22. Febr.**
 derhos et Beløb af indtil 800 Kr. til Raadighed for
 Skoledirektionen til 8 Fripladser (foruden de oven-
 nævnte 12) for værdige Elever fra ubemidlede
 Hjem paa Færøerne. Over Ansøgningerne om
 disse Fripladser skal Skoledirektionen være pligtig
 at indhente vedkommende Lærers Udtalelser og
 tillige Erklæring fra Skolekommissionen, forsaavidt
 angaar Ansøgninger fra Elever, der allerede er
 optagne i Mellems og Realskolen. Beløbet ud-
 redes af de under Lagtinget sorterende Kasser
 efter Tingets nærmere Bestemmelse. **§ 11.** I
 Behandlingen af Børnene have Lærerne at rette
 sig efter den Loven af 1ste Marts 1854 vedføjede
 Instruks, indtil en anden, efter Skoledirektionens
 Indstilling, maatte blive approberet af Ministeriet
 for Kirke- og Undervisningsvæsenet. **§ 12.** Un-
 dervisningen ved Skolen ledes af 1 Overlærer, 3
 Lærere¹⁾ og 1 Lærerinde. **§ 13.** Overlæreren
 skal have den daglige og umiddelbare Bestyrelse
 af Skolen. **§ 14.** Overlæreren udnævnes og an-
 sættes af Kongen ifølge Indstilling af Ministeriet
 for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det øvrige
 Lærerpersonele beskikkes af nævnte Ministerium.
§ 15. Skolen staar under Bestyrelse af en Kom-
 mission, som bestaar af Sognepræsten for Syd-
 strømo som Formand, 3 af Indbyggerne i Thors-
 havn, som dertil vælges for 3 Aar af Lagtinget,
 og af Skolens Overlærer. Af de 3 valgte Med-
 lemmer afgaar hvert Aar ved Juli Maanedes Ud-
 gang det Medlem, som har fungeret længst, og et
 andet vælges i den udtrædendes Sted; dog kan
 denne vælges paany. Den, der i 3 Aar eller der-
 over har været Skolekommissær, kan undslaa sig
 for at modtage nyt Valg for lige saa mange Aar,
 som han har været Medlem af Skolekommissionen.
§ 16. Skolekommissionens Virksomhed bestaar i
 at have Indseende med, at hvad der ved denne
 Lov er befalet eller af Direktionen bliver fore-
 skrevet med Hensyn til Orden og Disciplin, over-
 holdes, at alle lokale Hindringer for Skolens
 Velfærd, for saa vidt ske kan, ryddes af Vejen,

1) Nu 4 Lærere og 1 Timelærer.

1910 og at alle til Skolen hørende Bygninger, Læse-
 22. Febr. værelser og Inventariegenstande holdes i tilbørlig
 Stand. § 17. Skolekommissionen har aarlig, ved
 Aarets Begyndelse, at forfatte og til Direktionen
 at indsende et Overslag over de forventede Ind-
 tægter og de løbende Udgifter til Bygningens
 Vedligeholdelse og Skolens Drift. Naar Over-
 slaget af Direktionen er approberet, administrerer
 Kommissionen Skolens Pengevæsen indenfor de
 ved Overslaget fastsatte Grænser. Skolekommissi-
 onen har fremdeles aarlig, ved Aarets Udgang
 at aflægge Regnskab over Skolens Indtægter og
 Udgifter i det forløbne Aar. Dette Regnskab
 affattes af Skolens Kasserer, der vælges paa tre
 Aar af og iblandt Kommissionens Medlemmer
 og lønnes med 50 Kr. aarlig, som udredes af
 Skolefonden. Kassereren har derhos at indkræve
 Skolepengene samt at udbetale Skolens Udgifter,
 til hvilken Ende den fornødne Sum hvert Fjerding-
 aar bliver ham anvist af Direktionen. Regn-
 skabet indsendes til Direktionen, af hvilken det
 bliver forelagt Lagtinget til Revision og Decision.
 § 18. Skolekommissionen samles i det mindste
 en Gang hvert Fjerdingaar og ellers saa ofte For-
 manden eller Flertallet af dens Medlemmer anser
 det nødvendigt. Ved dens Samlinger indføres i
 en Protokol, som føres af Overlæreren, hvad der
 forhandles. Protokollen, som ved Samlingens
 Slutning underskrives af de tilstedeværende Med-
 lemmer, opbevares af Overlæreren. § 19. Skolens
 Lærerpersoneal lønnes efter de til enhver Tid for
 det kommunale Skolevæsen i Købstæderne i det
 øvrige Kongerige gældende højeste Skalaer hen-
 holdsviis for Overlærere og for Lærere og Lærer-
 inder. Der tillægges Overlæreren fri Bolig for
 en gift, som afkortes i hans Pengeløn med 300
 Kr.¹⁾ Beregningen af Tjenesteaalderen sker efter
 de til enhver Tid for Overlærere og Lærere og
 Lærerinder i Købstæderne i det øvrige Kongerige
 gældende Bestemmelser.²⁾

1) Nu med $\frac{1}{8}$ af Grundlønnen ifølge Tjenestemandsløven.

2) Bestemmelsen i 3. Stk. om, hvor meget af Lønnen ud-
 redes af Skolefonden og hvor meget af Staten er bort-
 falden ved de almindelige Regler, som gælder for
 hele Riget.

Lov (Nr. 71) om Ophævelse af Lov om 1910 Kapitelstaksten for Færøerne af 1. Maj 1868. 1. April
 Lov om Kapitelstaksten for Færøerne af 1. Maj 1868 ophæves.

Bek. (Nr. 54) om en af Justitsministeriet stadfæstet Forandring i Sundhedsvedtægten for Thorshavn. (Indføjet i Vedtægten af 23. Maj 1882). 14. Juni

Lov (Nr. 259) for Færøerne om Kolportagebevillinger. 16. Dec.
 Justitsministeriet bemyndiges til, efter at Lagtingets Betænkning er indhentet, at meddele Bevilling til at forhandle Bøger ved Omførsel paa Færøerne. De nærmere Betingelser for saadan Forhandling fastsættes i Bevillingen. Overtrædelse af Betingelserne straffes som ulovlig Handel i Almindelighed (Lov 21. Marts 1855 § 11), og kan efter Ministeriets Bestemmelse medføre Bevillingens Fortabelse.

Bek. (Nr. 115) om Havnereglement for Kvalvig paa Strømø. § 1. 19. Dec.
 Til Havnen ved Kvalvig (Strømø) bliver at henregne Farvandet indenfor en Linje mellem nordre Tange paa Strømnæssiden og sydre Toftedalsøre paa Kvalvigssiden, hvor der anbringes to hvide Stenvarder, en paa hver Side af Bugten. (De andre Paragraffer udelades som svarende til §§ 2—15 i Bek. af 29. Januar 1909 Reglem. for Sørvaag).

U. M. Skr. ang. Fortrinsret for færøske 1911 Elever til Optagelse paa Sorø Skole.¹⁾ 11. Jan.
 I Anledning af, at Skoledirektionen i en hertil indsendt Skrivelse af 11te April f. A. har andraget om, at der maatte gives færøske Elever, der have bestaaet Mellemskoleeksamen ved Færøernes Mellems- og Realskole, en mere udvidet Fortrinsret til Op-

¹⁾ Efter at Staten har overtaget Birkerød og Rungsted Kostskoler er Fortrinsretten udstrakt ogsaa til disse Skoler, saaledes at de 5 Rektorer er bemyndigede til at fordele Eleverne, naar der er flere end een, der søger

1911 tagelse paa Sorø Skole og Opdragelsesanstalt end
 11. Jan. den ved Ministeriets Resolution af 3die Juli 1908 fastsatte, skal Ministeriet herved meddele til behagelig Efterretning, at man ved Skrivelse af Dags Dato til Rektor for nævnte Skole har ændret de herhenhørende Bestemmelser saaledes, at der fra Begyndelsen af Skoleaaret 1911—12 at regne herom er fastsat følgende Regler: Elever af Færøernes Mellems og Realskole have efter bestaet Mellemskoleeksamen fortrinsvis Adgang til 1ste Gymnasieklasse i Sorø Skole og det uden særlig Optagelsesprøve, naar de ere foreløbig anmeldte for Sorø Skoles Rektor inden 1ste April og samtidig fra Færøernes Mellems og Realskole indsende en Udtalelse om, at de egne sig til højere Undervisning, og at deres Forhold har været tilfredsstillende, hvorhos saadanne Elever efter et Aars Skolegang skulle indstilles til Alumneplads, hvis deres Flid og Forhold i dette Aar samt deres Helbredsattest er fyldestgørende. Dog skal aarlig en saadan Aspirant indstilles til Alumneplads straks fra sin Indtræden i Skolen, naar han foruden den omtalte foreløbige Anmeldelse og Skoleattest sender Rektor inden Maj Maanedes Udgang en til Ministeriet stilet Ansøgning, ledsaget af Helbredsattest og Trangsattest, skrevne paa sædvanlige Blanketter, som faas hos Rektor. Ministeriet tilføjer, at man under Hensyn til, at der ikke ved Færøernes Mellems og Realskole gives Undervisning i Svensk¹⁾ og Latin, i hvilke Fag de paagældende Elever maa følge med Undervisningen i Sorø Skoles Gymnasieklasser, vil anse det for nødvendigt, at Eleverne forinden Optagelsen faa Undervisning i disse Fag. I saa Henseende vil man med Hensyn til Svensk finde det tilstrækkelig, at de paagældende faa et Tilhold om at skaffe sig omtrent de samme Kundskaber i Svensk, som faas i Mellemskolen, uden at det vil være fornødent, at der afholdes Eksamen i dette Fag. Med Hensyn til Undervisning i Latin vil man derimod finde det nødvendigt, at de Elever, der søge Optagelse i Gymnasiets klassisk-sproglige eller nysproglige Afdelinger for-

1) Nu undervises i Svensk, jfr. Bek. 22. Febr. 1910 § 6

inden Optagelsen underkastes en i Overens- **1911**
stemmelse med Anordning af 7de Februar 1907 11. Jan.
afholdt Prøve i dette Fag, i hvilken Henseende
man tilføjer, at man vil finde det heldigst, at en
saadan Prøve aflægges, forinden den paagældende
forlader Færøerne, og derfor vil være sindet efter
Andragende herom at tillægge Færøernes Mellems-
og Realskole Ret til at afholde den paagældende
Prøve, uanset at Skolen ikke i øvrigt har Latin
paa sin Læseplan, og derfor ikke efter de herom
gældende Regler vilde kunne faa Ret til Afhol-
delsen af en saadan Prøve.

Justm. Skr. — — — Andragende fra Forstander- 17. Jan.
skabet for Vaag Sogns Kommune paa Norder-
øerne fastsætter Justitsministeriet herved, at be-
meldte Kommunes Navn forandres til «Klaksvig
Sogns Kommune».
(Min. Tid.)

Instruks for Sognefogden i Vaag, Porkere 8. Dec.
og Sunbø Sogne.¹⁾ 1. Sysselmanden for Suderø
Syssel er Sognefogdens nærmeste Foresatte i et
hvert tjenstligt Forhold. Alle tjenstlige Skrivelser
eller andre Henvendelser fra Sognefogden tilstilles
Sysselmanden, for saa vidt Sognefogden ikke fra
rette vedkommende har modtaget anden Ordre.
2. Sognefogden er pligtig til at yde Sysselmanden,
Landfogden og Sorenskriveren Bistand i ethvert
tjenstligt Anliggende. 3. Sognefogden skal des-
uden særlig udføre følgende Forretninger: a)
Indkræve de i Lov Nr. 44 af 30. Marts 1892
omhandlede Skatter og Afgifter, jfr. Lovene Nr.
36 af 9. Marts 1906 om Ændringer i fornævnte
Lov²⁾ og Lov Nr. 62 af 1ste April 1908 Kap. I
og II om Afløsning af Tiende og Forandring i
forskellige Skatter og Afgifter. b) Fungere som
Karantænebetjent, jfr. Bekendtgørelse Nr. 26 af
25. Febr. 1897 og Instruks Nr. 27 af s. D. c)
Yde Bistand ved Oprettelse af Overenskomster
mellem Skipper og Mandskab og ved Skibs-

1) Nu ogsaa Hove Sogn.

1911 mandskabs Afregning m. m. jfr. Sølov Nr. 56 af
8. Dec. 1. April 1892 §§ 71 og 72,¹⁾ Anordning Nr. 203 af
4. Novbr. s. A. Punkt 6 a. og b., 7 a. og b. samt
8 og Bekendtgørelse Nr. 92 af 5. April 1906.
d) Autorisere og efterse Skibsdagbøger og
Maskindagbøger, jfr. Bekendtgørelse Nr. 261 af
22. Decbr. 1892 og Bekendtgørelse Nr. 95 af 6.
April 1906 og Sølov Nr. 56 af 1. April 1892 §
38. e) Sognefogden udfører Politiforretninger i
Vaag, Porkere og Sumbø Sogne. Det er hans
Opgave dels at vaage over Opretholdelsen af den
offentlige Orden, dels at efterspore Forbrydelser
og andre Overtrædelser af Love og Vedtægter,
som er Genstand for offentlig Paatale. Sogne-
fogden er pligtig til at gøre Anmeldelser om
ethvert saadant Forhold, som kommer til hans
Kundskab. 4. Sognefogden skal ved Udgangen
af hvert Kvartal med den første i det følgende
Kvartal afgaaende Post til Landfogden indsende:
a) Behørigt Regnskab over den Indførselsafgift,
som er falden i vedkommende Kvartal, samt der-
hos Afgiften. — b) Behørigt Regnskab over
de Indtægter, som Sognefogden oppebærer
udenfor sin faste Løn og det aarlige Tilskud
fra Kommunen. c) De under b. nævnte Ind-
tægter. De under b. nævnte Regnskab affattes
i en af Amtet fastsat Form. 5. Sognefogden
skal med den første Post efter Udløbet af et
Kvartal indsende til Kassereren for Færø Amts
Fattiggasse Attest angaaende de Kendelser, som
ere tilfaldne Amtsfattiggassen i hans Distrikt i det
sidste forløbne Kvartal i Henhold til § 15 i Lov
Nr. 44 af 30. Marts 1892. Samtidig indsendes
vedkommende Beløb.

Utr.

U. M. Skr. ang. Fordeling mellem Præ-
11. Dec. **sterne af Erstatningen for Præsttal.** Ministeri-
ets Approbation for Aarene 1911—15 paa For-
deling mellem Sognepræsterne paa Færøerne af
den af Statskassen ydede Erstatning for Præsttals
Afløsning i Henhold til Lov Nr. 62 af 1ste April

¹⁾ Jfr. nu Sømandsloven af 1. Maj 1923.

1908, saaledes at Beløbet fordeles mellem Sognepræsterne efter Antallet af vedkommende Sogne til Folkekirken hørende Beboere, hvorefter der tillægges : **1911** 11. Dec.

Norderøernes Præstegæld	349,92	Kr.
Østerø	695,61	—
Nordstrømø	353,47	—
Sydstrømø	482,20	—
Vaagø	270,29	—
Sandø	217,48	—
Sudero	633,03	—
	<u>Kr. 3000,00</u>	<u>Kr.</u>

(Min. Tid.)

Lov (Nr. 368) for Færøerne om Sundhedspas for Handelsskibe. (Indføjet i Lov af 21. Marts 1855 § 8). **19. Dec.**

Anordn. (Nr. 11) ang. forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen i Bygderne paa Færøerne. I. Undervisningspligt. § 1. 16. Jan. **1912**
 Undervisningspligten indtræder for et Barn, saa snart det har fyldt 7 Aar. Dog kan det paa Begæring af dets Forældre optages i den offentlige Skole efter det fyldte 6te Aar. Hvad der gælder Forældre, gælder her som i øvrigt i denne Lov ogsaa Værger og Husbonder. Optagelse i den offentlige Skole finder Sted een Gang aarlig straks efter Eksamen (Marts—Maj). Under særlige Omstændigheder (Forandring af Opholdssted, Sygdom og lignende), kan der afviges fra denne Bestemmelse. Ved Skoler med særlig Pøgekklasse eller dertil svarende Forberedelsesklasse er Skolekommissionen berettiget til at optage Børn i denne Klasse til enhver Tid. Undervisningspligten ophører ved Barnets fyldte 14de Aar, men Ret til at gaa til det fyldte 15de Aar har et Barn, hvis Forældrene ønske det. § 2. Naar Forældrene uden lovlig og vedkommende Lærer meddelt Grund lade deres til den offentlige Skole henviste Børn forsømme Skolen, blive de herfor af vedkommende Forstanderskab

1912 at ikende en Bøde af 10 Øre for første forsømte Dag, 16. Jan. 20 Øre for den næste o. s. v. med 10 Øres Paalæg for hver Dag indtil 1 Kr. pr. Dag. Ved hvert Fjerdingaars Begyndelse bringes Bøderne for Forsømmelser i dette ned til 10 Øre igen, stigende efter den nævnte Skala. Bøderne bruges til Skoleundervisningens Fremme efter vedkommende Forstanderskabs nærmere Bestemmelse. Naar disse Bøder ikke udredes, ville de være at søge inddrevne ved Udpantning, og de Beløb, som ikke saaledes indkomme, blive at afsone. For enkeltvis forekommende Forsømmelser er Forstanderskabet berettiget til, naar formildende Omstændigheder tale derfor, at undlade at ikende Bøder.

§ 3. Senest den 15de i hver af Maanederne Januar, April, Juli og Oktober har Læreren at tilstille Skolekommissionen en Fortegnelse i 2 Eksemplarer over de i de tre sidst forløbne Maaneder stedfundne Forsømmelser af Skolens Børn, affattet i den Form, som nærmere fastsættes af Skoledirektionen. Er der ansat flere Lærere ved en Skole, bliver Arbejdet ved nævnte Fortegnelses Affattelse at fordele mellem dem. Skolekommissionen sender saa snart som muligt det ene Eksempel til Skoledirektionen og det andet til Forstanderskabet med Forslag om Anvendelse af Bøder eller Advarsel. Forstanderskabet sender, efter i det næst paafølgende Møde at have behandlet Sagen, Skoledirektionen Underretning om de truffene Foranstaltninger.

II. Undervisningens Ordning og Omfang.

§ 4. Børnene i den offentlige Skole inddeles i Klasser efter Alder, Fremgang og Modenhed. Saa længe en Skole med een Lærer ikke i to paa hinanden følgende Aar har været søgt af over 35 Børn, kan dog Undervisningen eller en Del af denne med Skoledirektionens Samtykke foregaa i een Klasse for samtlige skolesøgende Børn.

§ 5. Naar i en offentlig Skole Gennemsnitstallet af Børnene i Skolens — derunder Forskolens — Klasser, beregnet efter Gennemsnittet af Børneantallet i Kalenderaaret, i to paa hinanden følgende Aar har overskredet 37, skal Gennemsnitstallet bringes ned til denne Grænse i Overensstemmelse med Reglerne i denne Lovs § 6.

§ 6. Hvor Børne-

antallet i Skolens enkelte Klasser gør en Forandring **1912**
i den bestaaende Ordning nødvendig i Henhold 16. Jan.
til denne Lovs § 5, kan en saadan Forandring til-
vejebringes paa en af de nedennævnte Maader,
nemlig ved: 1) Oprettelse af en Forskole eller
Pogeskole; 2) Oprettelse af en ny Klasse og
et nyt Lærerembede ved Skolen; 3) Oprettelse
af en ny fuldstændig Skole; 4) Henviſning af
ældre Børn fra flere Skoledistrikter til en enkelt
bestaaende Skole eller Oprettelse af en formaals-
tjenligt beliggende Skole for saadanne Børn; 5)
Overenskomst med en privat Skole om, at denne
mod et Vederlag overtager et vist Tal af Kom-
munens undervisningspligtige Børn, saaledes at
der med Hensyn til Skolegangens Stadighed føres
samme Tilsyn med de Børn, der undervises paa
denne Maade, som med de Børn, der undervises
i Kommunens Skoler. Denne Ordning af et Barns
Undervisning skal dog deres Forældre til enhver
Tid gyldig kunne modsætte sig; 6) Overenskomst
med en Nabokommune om, at denne overtager et
vist Tal af Kommunens undervisningspligtige Børn
til Undervisning. Bestemmelser om de i denne
Paragraf ommeldte Foranstaltninger træffes gen-
nem Kommunens Skoleplan, jfr. nedenfor § 8,
alt under Hensyn til Undervisningens Tarv eller
Udgifternes Størrelse, Vejlængderne eller andre
stedlige Forhold. § 7.¹⁾ I enhver Skole skal
der undervises i følgende Fag: Religion, Dansk,
Færøsk, Skønskrivning, dansk Retskrivning, fær-
øsk Retskrivning, Regning, Historie, Geografi og
Sang. Desuden skal der efter nærmere Bestem-
melse i Undervisningsplanen kunne gives Under-
visning i Gymnastik, Svømning, Haandgerning,
Tegning, Naturkundskab, Sundhedslære og Sam-
fundslære. Der bør ved Undervisningen lægges
Vægt paa, at Børnene, foruden at tilegne sig
Lærestoffet, lære at forstaa og tale det danske
Sprog, saa at de mundtlig kunne gøre Rede for
det i hvert af Skolefagene lærte saavel paa Dansk
som paa Færøsk. — Tilegnelsen af Stoffet kan og
bør, særlig for de yngre Børns Vedkommende,
lettes ved Benyttelse af Børnenes sædvanlige Tale-

1) Som ændret ved Bek. 218 af 27. Maj 1920.

1912 sprog, Færøsk, medens det, for at den fornønde
 16. Jan. Færdighed i Brugen af det danske Sprog kan opnaas, er nødvendigt, at Undervisningen i de enkelte Fag, navnlig overfor de ældre Børn, hovedsagelig foregaar paa Dansk. Forældre, der staa udenfor Folkekirken, kunne forlange deres Børn fritagne for at deltage i Religionsundervisningen. De Læremidler der kun bruges paa Skolen, anskaffes til samtlige Børn for Kommunens Regning.¹⁾ § 8. For hvert Sogns Skoler skal der af vedkommende Forstanderskab efter Forslag af Skolekommissionen i Forening med vedkommende Lærerpersonele udarbejdes en Skole- og Undervisningsplan. Planen skal indeholde Bestemmelser om: a) Undervisningstid for de enkelte Klasser (Skoler). b) Skolegangsordenen. c) Undervisningsfagene og disses Timetal m. m. Denne Plan indsendes af Forstanderskabet til Skoledirektionens Stadfæstelse. Skønner Skoledirektionen, at der i Planen bør foretages Ændringer, som Forstanderskabet vægrer sig ved at tage til Følge, bliver Sagen at forelægge Ministeren til endelig Afgørelse. Nævnte Plan kan til enhver Tid ændres og skal hvert 10de Aar underkastes et Gennemsyn, i begge Tilfælde under Iagttagelse af den ovenfor nævnte Fremgangsmaade. Den godkendte Plan saavel som senere godkendte Ændringer i Planen udfærdiges i to Eksemplarer, hvoraf det ene indsendes til Ministeren. § 9.²⁾ Hvor der ved en offentlig Skole oprettes en Pøgeskole eller Forskole, bemyndiges Skoledirektionen til efter Forslag af Forstanderskabet at tillade, at Undervisningen i en saadan maa besørges af ikke fast ansatte ueksaminerede Lærere (Lærerinder), for saa vidt og saa længe Børneantallet i denne Skole ikke overstiger 35. Endvidere bemyndiges Skoledirektionen til, hvor særlige Forhold maatte tale derfor, at bevilge Afvigelser fra de i denne Lovs §§ 5 og 7 fastsatte Bestemmelser, for saa vidt saadanne Afvigelser foreslaas af vedkommende Forstanderskab. Til Forbedring af Undervisningen paa Steder, hvor der kun er faa undevisnings-

1) Se U. M. Skr. af 1. Marts 1917 og 14. Maj 1917.

2) Som ændret ved Anordn. 22. Juli 1931.

pligtige Børn, og til midlertidig Hjælp paa Steder, hvor Undervisningen ikke forekommer fuldt for-
svarlig, kan der af Skoledirektionen antages indtil 10 Vandrelærere, hvis Arbejdsomraade fastsættes af Skoledirektionen efter Forhandling med vedkommende Forstanderskaber. Vandrelærere antages for een Sæson ad Gangen og er ikke pensionsberettigede. **III. Lærerkaldelse m. m.**
§ 10. Naar et Lærerembede bliver ledigt, har Skoledirektionen snarest muligt i den for retslige Bekendtgørelser autoriserede Avis at offentliggøre en Meddelelse herom med nøjagtige Oplysninger om de Embedet tillagte Indtægter og samtidig at indkalde Ansøgninger med 6 Ugers Varsel. De inden denne Frist indkomne Ansøgninger sendes af Skoledirektionen til vedkommende Forstanderskab. Dette indstiller derefter i et Møde, efter at Skolekommissionen er hørt, 3 af Ansøgerne til Skoledirektionen, der blandt de indstillede kalder den, som den finder mest skikket til Embedet, samt meddeler ham Kaldsbrev. **§ 11.**¹⁾ For at kunne opnaa fast Ansættelse i den offentlige Folkeskole kræves ved alle Embeder (Forskoleembeder undtagne), at vedkommende har bestaaet den afsluttende Prøve ved Færøernes Lærerskole (Seminarium) eller de for Lærere og Lærerinder ved den danske Folkeskole anordnede afsluttende Prøver. Lærere (Lærerinder), der have søgt videre Uddannelse, f. Eks. ved Statens Lærerhøjskole, ville, naar alt ellers er lige, have fortrinsvis Ret. Ingen kan fast ansættes i den offentlige Folkeskole — bortset fra Eksamensskolerne — som ikke har bestaaet Eksamen i Færøsk; saadan Eksamen skal til enhver Tid kunne tages ved Færøernes Lærerskole. Skoledirektionen skal dog være be- myndiget til under særlige Forhold at gøre Af- vigelser fra foran anførte Bestemmelser. **§ 12.** Skønner Skolekommissionen og Forstanderskabet, at en Lærer eller Lærerinde ikke gør Fyldest i sin Stilling, er Forstanderskabet berettiget til at gøre Indstilling til Skoledirektionen om vedkommendes Afskedigelse. Spørgsmaalet herom bliver da af Skoledirektionen at indstille til Ministeren, der

1912
16. Jan.

1) Som ændret ved Anordn. 22. Juli 1931.

1912 afgør, om Sagen skal forfølges, og i saa Tilfælde
 16. Jan. om den paagældende skal afskediges eller kun for-
 pligtes til at holde Hjælpelærer. § 13.¹⁾ Om
 Lærernes Ret til at kræve Afsked med Pension
 og om deres Pligt til at søge Afsked gælder Be-
 stemmelserne i Lov Nr. 121 af 31. Marts 1928
 om Pension og Efterindtægt for Lærere og Lærer-
 inder paa Færøerne. **IV. Særlige Bestem-
 melser. § 14.** Som Regel maa en Lærer ikke
 have flere end to offentlige Skoler at undervise i.
 Er en Lærer ansat ved mere end een offentlig
 Skole, maa det samlede Antal Børn, som han
 skal undervise, ikke overstige 70 (jfr. § 4).
 § 15.¹⁾ Den daglige Undervisningstid skal gen-
 nemgaaende være 6 Timer. Antallet af ugentlige
 Undervisningsdage fastsættes nærmere ved Skole-
 og Undervisningsplanen (§ 8), idet det tilstræbes,
 at der i Tiden fra 1. November til 28. Februar
 — bortset fra Ferierne — holdes Skole hver Søgne-
 dag. I Tiden fra 15. Juni til 28. Juli indskræn-
 kes Skolegangen til 2 Dage ugentlig; denne
 Regel gælder ikke for Eksamensskoler, og Skole-
 direktionen kan efter Indstilling af vedkommende
 Forstanderskab ogsaa for andre Skoler bestemme,
 at Indskrænkning af Skoletiden ikke skal finde
 Sted. Lærerne (Lærerinderne) er pligtige at under-
 vise indtil 36 Timer ugentlig i de sædvanlige
 Skolefag og yderligere at give Undervisning i
 Gymnastik (Svømning) og Haandarbejde, dog
 saaledes at det samlede pligtige Timetal ikke over-
 stiger 42 Timer ugentlig; de er derhos pligtige at
 holde Ungdomsskole og Aftenskole i Tiden fra
 1. Oktober til 15. Februar 2 Gange 2 Timer
 ugentlig mod at oppebære det herfor i Bekendtgø-
 relse af 22. Januar 1931 fastsatte Vederlag.
 § 16.¹⁾ Som Fritid bestemmes: Juleferie fra
 Dagen før Juleaften til 4de Januar; Paaskeferie
 fra Onsdagen før til Onsdagen efter Paaske;
 Pinseferie fra 3 Dage før til 5 Dage efter Pinse;
 Sommerferie fra 28de Juli til 15de September —
 alle de nævnte Dage iberegne. Sommerferien
 kan dog, naar Skolekommissionen og vedkom-
 mende Lærer derom ere enige, delvis henlægges

¹⁾ Som ændret ved Anordn. 22. Juli 1931.

til en anden Tid. Desuden bestemmes som Fri- **1912**
 tid: Valgdage, Grandestævnedage (for saa vidt 16. Jan.
 Lærerne ønske at benytte deres Stemmeret),
 Grundlovsdagen, Kongens Fødselsdag, Fastelavn
 Mandag samt en Dag i hver af de Maa-
 neder, hvor ingen Fridag eller Ferie falder.
§ 17. Børnenes Fremgang i offentlige og private
 Skoler prøves een Gang aarlig (Marts—Maj) ved
 en offentlig Eksamen, som holdes i Skolekom-
 missionens Overværelse efter forudgaaet Anmel-
 delse. **§ 18.** De Forældre, som ikke lader deres
 Børn eller Tyende besøge nogen Skole, hvor
 anordningsmæssig Prøve afholdes, ere pligtige til
 efter Tilsigelse fra Skolekommissionen at lade
 dem møde ved den aarlige offentlige Prøve i
 Folkeskolen. For saavidt det ved denne godt-
 gøres, at de ikke besidde en lignende Modenhed
 og Uddannelse som jævnaldrende Børn have
 opnaaet i Folkeskolen, ville de være at henvise til
 Undervisning i denne. **§ 19.** Paa de Steder,
 hvor ingen Skole findes, skulle samtlige Børn,
 der ere i den Alder, at de efter denne Lovs § 1
 ere undervisningspligtige, mindst een Gang aarlig
 møde for Skolekommissionen til Prøve. Om den
 afholdte Prøve giver Skolekommissionen gennem
 Forstanderskabet Beretning til Skoledirektionen.
 Finder Skoledirektionen derefter, at Børnene med
 Hensyn til Kundskaber i væsentlig Grad staa
 tilbage for Børn i en mellemgod Folkeskole, vil
 det efter Omstændighederne være at paalægge
 Forstanderskabet at sørge for bedre Undervis-
 ning.

Bek. (Nr. 77) Dansk Konsularinstruks. 18. Jan.

— — — **§ 30.** Konsularembetsmanden skal
 attestere den Varefortegnelse, hvormed ethvert
 saavel inden- som udenlandsk Skib, der fra
 fremmed Havn afgaar til Island og Færøerne,
 skal være forsynet. Denne Attestation forlan-
 ges, fordi der ikke findes noget Toldvæsen paa
 Øerne, og derfor Toldafgiftens rigtige Erlæg-
 gelse kontrolleres ved den af Konsularembets-
 manden attesterede Varefortegnelse. Konsular-
 embedsmanden bør derfor paase, at Varefortegnel-

1912 sen er saa udførlig og nøjagtig som mulig, og
18. Jan. kan forlange fornødent Bevis i den Retning
f. Eks. Toldattest, Fremlæggelse af Konnossementer,
Fakturaer, Erklæringer under Eds Tilbud, o. s. v.
uden iøvrigt at have nogen Pligt til at anstille
Undersøgelser om Rigtigheden af den ham fore-
lagte Varefortegnelse. — — — § 75. Ethvert Skib,
dansk eller fremmed, der fra fremmed Havn afsejler
til Færøerne, skal derimod være forsynet med
Sundhedspas; Konsularattestation af dette er ikke
fornøden. Sundhedsbeviset skal indeholde Op-
lysning om, hvorvidt Mæslinger, Kopper eller
andre smitsomme Sygdomme er herskende paa
det Sted, hvorfra Skibet afsejler, eller blandt Mand-
skabet.

11. Febr. **Reglement for Klaksvig Sygehus.** (Appro-
beret af Amtet 11. Februar 1912). § 1. Syge-
huset tilhører Norderøernes Lægedistrikt, og
Kommunerne i dette garanterer dets Bestaaen,
saaledes at et eventuelt Underskud dækkes af
disse i Forhold til Folketal. § 2. Sygehuset
administreres dels af en Udsending fra hvert
af Distriktets Kommunalforstanderskaber, hvis
Omraade tæller indtil 500 Indbyggere, to fra
de, der tæller indtil 1000, og en mere for hver
yderligere Forøgelse paa indtil 500 Indbyggere,
og dels af en Bestyrelse paa tre Medlemmer,
blandt hvilke Lægen kan have Plads. Saa vel
Bestyrelse som Læge er pligtig at give Møde paa
Repræsentantskabernes Møde. Bestyrelsen har ikke
Stemmeret paa disse. § 3.¹⁾ De paagældende
kommunale Forstanderskaber foretage Valg af Ud-
sendinge for 3 Aar ad Gangen, regnet fra det
første Nytaar efter at Valg har fundet Sted. Første
Valg afholdes i Efteraaret 1911. Bestyrelsen væl-
ges af Kommunernes Repræsentanter paa de aarlige
Repræsentantskabsmøder for 3 Aar ad Gangen.
Valget gælder fra Nytaar, og de nu fungerende
Medlemmers Valgperiode regnes fra Nytaar 1911.
Efter samme Regler vælges 1 Revisor første Gang
i Efteraaret 1911. Ved Fratræden i Valgperioden

1) Som ændret 9. Maj 1930.

foretages Suppleringsvalg. § 4. Repræsentantskabet sammentræder til et ordentligt Møde i Marts Maaned hvert Aar. Overordentlige Møder kan indkaldes af Bestyrelsen og skal indkaldes, naar 1/3 af Repræsentanterne forlanger det. Berømtelse af Tid og Sted sker af Bestyrelsens Formand. 1912 11. Febr.

§ 5. Paa Repræsentanternes Møde vælger de tilstedeværende en Formand, som leder Forhandlingerne. Beslutningerne træffes ved simpel Stemme flerhed, dog saaledes, at der til Salg af faste Ejendomme og Stiftelse af Pantegæld udkræves, at 2/3 af samtlige Repræsentanter have stemt for Beslutningen. I Tilfælde af Stemmelighed, gør den for Mødet valgte Formands Stemme Udslaget.

§ 6. Bestyrelsen samles efter Indkaldelse af et af dets Medlemmer, saa ofte det er nødvendigt. Bestyrerne fordeler selv Arbejdet imellem sig efter gensidig Overenskomst, og Resultatet meddeles de forskellige Kommuner.

§ 7. Saavel Repræsentantskabets som Bestyrelsens Beslutninger indføres i en Protokol, som oplæses for og underskrives af de mødte Medlemmer ved hvert Mødes Slutning.

§ 8. Paa det ordinære Repræsentantskabsmøde tages Bestemmelse om Sygehusets Drift i det følgende Aar og Regnskabet for det foregaaende Aar.

§ 9. Bestyrelsen har i Overensstemmelse med Repræsentantskabets Beslutninger at varetage samtlige de Sygehusets Drift og Vedligeholdelse vedrørende Anliggender, at antage og afskedige Sygehusets Personale samt at træffe alle Foranstaltninger, som ikke taale Udsættelse indtil Repræsentantskabets Sammentræden. Ved Køb og Salg af faste Ejendomme samt Stiftelse af Pantegæld udkræves dog altid Repræsentantskabets Samtykke.

§ 10. Forinden nogen Patient kan optages til vederlagsfri Lægebehandling for Fattigvæsenets Regning, maa Sygehuslægen derom have modtaget skriftlig Requisition fra vedkommende Fattigbestyrelse. For at nogen kan optages for privat Regning, maa Sygehuskassereren udstede Attest for, at der er stillet tilstrækkelig Sikkerhed. Denne Sikkerhed maa omfatte alle de af Behandlingen flydende Udgifter og kan bestaa i 1) Deponering af et Pengebeløb, 2) antagelig Selvskyldnerkaution og 3) antagelig

1912 Kautio fra anden Side. Om Sikkerheden er antagelig afgøres af Sygehuskassereren, der dog i 11. Febr. Tvivlstilfælde bør forelægge Spørgsmaalet for de andre Bestyrelsesmedlemmer. Uden tilstrækkelig Sikkerhed kan der kun optages Tilskadekomne eller Patienter, der er angrebne af hæftigt og pludseligt Sygdomstilfælde, som maa antages at gøre øjeblikkelig Indlæggelse nødvendig, men Sygehuslægen skal da straks derom gøre Anmeldelse til Sygehuskassereren, der da uophødelig har at sikre Sygehuset Betalingen i al Fald ved Kommunens Mellelkomst. § 11. Regnskabsaaret falder sammen med Kalenderaaret. Regnskabet for det foregaaende Aar aflægges og tilstilles Revisor inden den 10de Februar, og denne har inden samme Maanedes Udgang at sende Regnskabet med Revisionsantegnelser til Bestyrelsens Formand, der foranlediger de gjorte Udsættelser besvarede inden Repræsentantskabets Møde. Revisor har Adgang til Gennemsyn af Bestyrelsens og Repræsentantskabets Forhandlingsprotokol og den af Lægen førte Journal over Patienterne samt Protokol over de Sygehuset tilhørende Instrumenter og Sygemateriale. Efter at Regnskabet er decideret, indsendes en Extrakt af dette til Lagtinget. § 12. Sygehuset optager Patienter fra Norderøernes Lægedistrikt. Andetsteds hjemmehørende kan optages, forsaavidt Plads haves. Adgangen staar aaben for Patienter, som ikke lider af Kopper, Pest, exanthematisk Tyfus og Rosen. Patienter, der lider af Skarlagensfeber, Diphteri eller Mæslinger kan optages kun, forsaavidt operativ Behandling anses for nødvendig. Sindssyge modtages kun til midlertidig Behandling og kan kun forblive paa Sygehuset, saalænge indtil andre Foranstaltninger, der snarest skal iværksættes, er truffene. § 13. Naar Lægen finder det nødvendigt, kan en af Patienternes Paarørende faa Plads paa Sygehuset for at være behjælpelig med Vagt og lignende, dog vil denne Tilladelse under almindelige Forhold kun kunne gives, naar Patienten er et Barn under 12 Aar. § 14. Lægetilsynet udføres af Lægen, der vælges paa det ordinære Repræsentantskabsmøde i Marts Maaned for 2 Aar ad Gangen efter nærmere gensidig Overenskomst. Lægen er saa vidt

muligt pligtig til at yde de syge daglig Behand- **1912**
 ling og at paase, at Lægemidler, Opvartning, Ren- **11. Febr.**
 lighed og hvad andet, der vedrører de syges Kur
 og Pleje, er i alle Henseender, som det bør være.
 Lægen er pligtig til at føre Journal over Pati-
 enterne, denne er Sygehusets Ejendom og opbe-
 vares af Lægen under dennes Ansvar. Ligeledes
 fører Lægen en Protokol over de Instrumenter
 og det Sygemateriale, som Sygehuset ejer, og han
 bør paase, at disse Genstande opbevares og be-
 handles omhyggeligt. § 15. Taksterne for Kur
 og Pleje bør altid rette sig efter, om Patienterne
 er fra Distriktet, fra den øvrige Del af Færøerne,
 fra det øvrige Kongerige eller fra Ulandet. De
 fastsættes paa det ordinære Repræsentantskabs-
 møde, paa hyllket der ogsaa oprettes Kontrakter
 med Sygehusets Funktionærer og tages Bestem-
 melse om Betaling for Vagthavende osv. § 16.
 I Tilfælde af Ikke-Betaling forbeholder Sygehuset
 sig Ret til at lade sit Tilgodehavende inddrive
 ved Udpantning. § 17. Forandringer i nær-
 værende Reglement maa ske paa Repræsentant-
 skabsmøde med $\frac{2}{3}$ Stemmers Majoritet og even-
 tuelt med Lagtingets Approbation.

(Utr.)

Lov (Nr. 46) for Færøerne om For- **7. Marts**
andring i forskellige Skatter og Afgifter.

Kapitel I. Om Forhøjelse af Ind-
 førselsafgift af Spirituosa m. v. § 1.
 I Stedet for § 1 i Lov Nr. 44 af 30. Marts 1892,
 jfr. Lov Nr. 62 af 1. April 1908 § 1 om forskellige
 Skatter og Afgifter paa Færøerne træde følgende
 Bestemmelser: Af al Slags Vin, Brændevin,
 Spiritus eller spirituøse Drikkevarer samt af al
 Slags Øl, som indføres til Færøerne, erlægges til
 Statskassen følgende Afgift: 1. Af Vin paa Fad
 eller i Beholdere, der rumme over 1 Liter, for
 hver Liter 40 Øre; paa Flasker og andre mindre
 Beholdere, for hver $\frac{3}{4}$ Liter 45 Øre. 2. Af
 Brændevin, Spiritus eller spirituøse Drikkevarer
 af enhver Slags i Fade eller Beholdere, der rumme
 over 1 Liter, for hver Liter: af 8° Styrke
 og derunder 45 Øre, over 8° indtil 12° Styrke

1912 70 Øre, over 12° Styrke 90 Øre, paa Flasker og andre mindre Beholdere for hver $\frac{3}{4}$ Liter af 8° Styrke og derunder 50 Øre, over 8° indtil 12° Styrke 75 Øre, over 12° Styrke 100 Øre. 3. Af ren Spiritus over 12° Styrke, der indføres til privilegerede Apoteker til Brug ved Tilberedelse af Medicinalvarer, for hver Liter 35 Øre, imod at Apotekeren for hver Gang afgiver skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at den indførte Spiritus udelukkende vil blive anvendt til medicinal Brug. Hvis saadan Spiritus denatureres af Apotekeren til Hospitalssprit efter Regler, der fastsættes af Justitsministeriet, vil Afgiften af den til Denaturering benyttede Spiritusmængde blive refunderet Apotekeren. 4. Af al Slags Øl for hver Liter 12 Øre, dog saaledes, at Afgiften af Øl, som indføres fra det øvrige Kongerige og efter de der gældende Regler er skattefrit, kun skal være 5 Øre for hver Liter. 5. Afgiftsbestemmelserne om Spiritus finde Anvendelse paa al Spiritus, der indføres til Færøerne og ikke er fuldstændig denatureret. Ret til afgiftsfrit at indføre ufuldstændig denatureret Spiritus skal af Justitsministeriet kunne tillægges privilegerede Apotekere. Justitsministeriet fastsætter nærmere Regler for Denatureringen.¹⁾ § 2. § 11, 1ste Stykke, i Lov Nr. 44 af 30. Marts 1892, jfr. Lov Nr. 62 af 1. April 1908 § 2, affattes saaledes: Det skal her efter være forbudt paa Færøerne at fremstille de i § 1 nævnte afgiftspligtige Varer med Undtagelse af Øl, der indeholder under $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol. Kapitel II. Om Forhøjelse af Kongs- og Matrikulskatten. § 3. Den i § 3, 1ste Stykke, i Lov Nr. 70 af 23. April 1897 angaaende Indførelse af en ny Skyldsætning af Jordejendomme paa Færøerne m. m. ommeldte Kongs- og Matrikulskat, jfr. Lov Nr. 62 af 1ste April 1908 § 3, udredes for alt ikke-beneficeret Jordegods med 80 Øre af hver Skattemark. — — —

¹⁾ Jfr. Lov Nr. 58 af 8. Marts 1930, hvorved disse Afgifts-satser midlertidigt er forhøjede og Bek. 283 af 7. Decbr. 1912.

Lov (Nr. 59) for Færøerne om Ophævelse af Kundgørelse ved Kirkestævne m. m. 1912

1. April

§ 1. Kundgørelse ved Kirkestævne¹⁾ ophæves, medmindre det Ministerium, gennem hvilket vedkommende Lov eller Anordning er udstedt, særlig paabyder saadan Bekendtgørelse. I Stedet derfor træder Opslag paa en Tavle, der skal findes i enhver Kirkebygd med Undtagelse af Dimon Bygd i Sand Sogn. Tavlen eller — for saa vidt det findes nødvendigt af Amtmanden eller vedkommende kommunale Styrelse — Tavlerne skulle være anbragte paa et hensigtsmæssigt Sted nær offentlig Vej eller Plads og indrettede paa en saadan Maade, at de Kundgørelser, der opslaaes, ere tilbørlig beskyttede; det nærmere herom bestemmes af Forstanderskabet, i Thorshavn Byraadet. Udgifterne ved Tavlens Anskaffelse og Vedligeholdelse afholdes af Sognet. Amtmanden kan efter Forhandling med vedkommende kommunale Styrelse bestemme, at Opslag skal foretages paa mere end eet Sted i et Sogn samt paa anden Maade end paa en Tavle, ligesom han i enkelte Tilfælde kan paabyde, at der foruden Opslag ogsaa sker Bekendtgørelse paa anden Maade. § 2. Opslag besørages af en af Amtmanden efter vedkommende kommunale Styrelses Indstilling beskikket Person (Kundgører). Om fornødent beskikkes flere saadanne i et Sogn. Kundgørelser fra offentlige Myndigheder skulle opslaaes, naar vedkommende begærer det; det samme gælder Kundgørelser fra private, for saa vidt de ifølge den hidtil gældende Lovgivning skulle læses ved Kirkestævne. Ogsaa andre Kundgørelser fra private kunne forlanges opslaaede, for saa vidt de ere af almindelig Interesse og ere forsynede med Navn, og Pladsen tillader det, men i saa Fald erlægges der til Kundgøreren en Betaling af 25 Øre for hvert Opslag og, for saa vidt der skal udfærdiges den nedenfor omtalte Attest om Opslaget, 50 Øre. Varigheden af Opslaget bestemmes ved Kundgørelser fra offentlig Myndighed af denne samtidig med, at Opslaget begæres, men ellers af den, hvem det ifølge ovenstaaende

1) Se K. U. M. Skr. 25. Marts 1854.

1912
1. April

paahviler at besørge Opslag, dog under Rekurs til vedkommende Sysselmand. Kundgøreren skal paa Forlangende sende en Attestation om det skete Opslag og dettes Varighed, naar den, som har begæret Opslaget, ved dettes Fremsendelse har medsendt tilstrækkelig Porto og en Genpart, paa hvilken Attestationen kan skrives. § 3. Den, som ulovlig borttager eller beskadiger en i Henshold til denne Lov i Tavlen opslaaet Kundgørelse, straffes med en vedkommende Politikasse tilfaldende Bøde paa indtil 100 Kr., for saa vidt den paagældendes Forhold ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf, jfr. Straffeloven af 10. Februar 1866 § 105. Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager, for saa vidt ikke Straffeloven kommer til Anvendelse. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1913.

1. April

Lov (Nr. 68) for Færøerne angaaende Sprængstoffer. § 1. Tilvirkning af Sprængstoffer maa kun udøves af Personer, der have Justitsministeriets Tilladelse til at tilvirke disse Stoffer. Justitsministeriet kan foreskrive de til Forebyggelse af Ulykkestilfælde fornødne Regler i Henseende til Virksomhedens Indretning og Drift. Til Forhandling af Sprængstoffer udkræves Amtets Samtykke, hvorhos paagældende maa fyldestgøre de i Næringslovgivningen foreskrevne Betingelser. § 2. Sprængstoffer maa af Tilvirkeren eller Forhandleren kun afhændes og overlades, foruden til offentlige Myndigheder, enten til andre autoriserede Tilvirkere eller Forhandlere deraf, eller til Personer, der forevise Attest fra Stedets Politi (Landfogeden eller vedkommende Sysselmand) for, at saadant Stof kan betros dem. Hver Gang Attesten benyttes, skal den forsynes med en af Tilvirkeren eller Forhandleren underskreven og dateret Attest om Udleveringens Art og Mængde. § 3. Den i foregaaende Paragraf omhandlede Attest udstedes for et Aar ad Gangen og meddeles kun til Personer, der kunne godtgøre, at de have Brug for det paagældende Stof i deres Bedrift og desuden ere Politiet bekendte som paalidelige Personer, hvem Stoffet

uden Frygt for Misbrug kan betros. Den, som paa Grundlag af saadan Attest har faaet det paa-
gældende Stof udleveret, er pligtig at drage Om-
sorg for, at det omhyggelig opbevares paa saa-
dan Maade, at det ikke kommer ud af hans
Værge, og maa ikke uden Politiets Tilladelse
enten sælge eller paa anden Maade overlade det
til andre. Tilvirkere og Forhandlere af Spræng-
stoffer ere forpligtede til at føre nøjagtig Bog
over Til- og Afgang i deres Bedrift af disse
Stoffer. Bøgerne skulle være autoriserede af Ste-
dets Politi og indrettede overensstemmende med
Landfogedens Forskrifter, saaledes at de indeholde
Oplysning om Størrelsen af de Partier, der til-
virkes eller modtages til Forhandling, og af de
Partier, der afhændes, samt af de Personer, til
hvem Afhændelsen sker. De saaledes førte Bøger
skulle til enhver Tid være tilgængelige for Stedets
Politi, der ogsaa er berettiget til at undersøge
Oplagene i et saadant Omfang, at det kan for-
vise sig om, at Bøgerne er nøjagtigt førte.
Ved Salg af Sprængstoffer skal den handlende
altid lade medfølge en af Ministeriet udstedt trykt
Anvisning vedrørende de Forsigtighedsregler, der
ved Brugen og Opbevaringen nødvendig bør iagt-
tages.¹⁾ § 5. Sprængstoffer maa ikkun indføres
til Færøerne af de som Tilvirkere eller Forhand-
lere i § 1 omhandlede Personer eller Personer,
som dertil have faaet Amtets Tilladelse. Spræng-
stofferne maa derfor ikke bringes i Land, førend
Modtageren for Politiet har godtgjort sin Beret-
tigelse til at indføre det paagældende Stof. Hver
Sending skal derhos være ledsaget af en af Fa-
brikanten udfærdiget Deklaration, indeholdende
nøjagtig Angivelse af Sprængstoffet, for Dynamits
Vedkommende tillige Procentindholdet af Nitrogly-
cerin, for Skydebomulds Vedkommende af Procent-
indholdet af Vand. Deklarationen skal desuden være
forsynet med Attest af Stedets Øvrighed angaaende
Underskriftens Ægthed og Underskriverens Paalide-
lighed. § 6. Bygninger, der ere bestemte til Til-
virkning af Sprængstoffer, maa ikke anvendes der-
til, forinden Justitsministeriets Tilladelse er er-

1912
1. April

1) Trykt bagefter Loven.

1912 hvrevet. Opbevaringen maa ikke finde Sted i
 1. April Bygninger uden Amtets Tilladelse og ikke i Bygninger, der ere indrettede til Beboelse. Bortset fra Bygninger, der med Justitsministeriets, henholdsvis Amtets, Tilladelse ere bestemte til Tilvirkning eller Opbevaring af saadanne Stoffer, skal det ikke være tilladt i nogen Bygning at have større Forraad deraf end 1 kg. Dog tillades det at opbevare indtil 5 kg Dynamit eller Skydebomuld, naar disse Stoffer ere forarbejdede til Miner (Patroner). Naar der paa en Ejendom findes flere Bygninger, skal denne Bestemmelse forstaas saaledes, at der i alle Bygninger tilsammen ikke maa opbevares større Mængder end anført, medmindre Bygningerne ere adskilte fra hinanden ved Brandmur eller et ubebygget Mellemrum af 3 m, i hvilke Tilfælde den nævnte Mængde Sprængstof maa opbevares i hver af dem. I Thorshavn og i andre tæt sammenbyggede Bygder skal, i Thorshavn Bygningskommissionen og udenfor samme vedkommende Sysselmand kunne med Amtets Approbation henvise Forraad af Sprængstoffer paa 5 kg og derunder til Steder, der ligge i passende Afstand fra de tæt bebyggede Kvarterer. Dynamit og Skydebomuld skulle opbevares i tætte Kasser af Træ, beklædte indvendig med Asfaltpap eller andet vandtæt Stof og samlede uden Anvendelse af Jern. Beholderne skulle anbringes enten paa eller i det nederste Gulv i et dertil indrettet og for uvedkommende stedse forsvareligt aflaaaset Rum. Dynamit maa ingen Sinde udsættes for Fugtighed. Sprængstoffer maa ingen Sinde opbevares i samme Beholder som Knald eller Tændsats eller i samme Rum. Ej heller maa forskellige Slags Sprængstoffer eller forskellige Knald og Tændsatter opbevares i samme Beholder eller i samme Rum. Hverken Sprængstoffer eller Knald og Tændsatter maa opbevares i Forbindelse med ætsende Syrer. § 7. For saa vidt der ikke for Havnene maatte blive fastsat særlige Bestemmelser, ere Skibe, hvis Ladning for nogen Del bestaar af Sprængstoffer, pligtige at underkaste sig de Forskrifter, som Politiet foreskriver med Hensyn til de Forsigtighedsregler, som blive at iagttage om Bord. De skulle for saa vidt de

henligge i større Nærhed af Kysten end 1,300 m, **1912**
hejse Krudtflag. § 8. Ved Anordning¹⁾ kan der 1. April
fastsættes almindelige Bestemmelser om de Forsigtighedsregler, som skulle iagttages ved Transporter af Sprængstoffer over Land samt ad indendlandske Vandveje saavel som ved Bjærgning, naar saadanne Stoffer findes om Bord i strandede Skibe. Dersom Politiet i særlige Tilfælde ved større Forsendelser finder Vagthold ved Transporten fornøden, udredes Udgifterne derved af Afsenderen. § 9. De i §§ 1-8 indeholdte Regler blive ikke at anvende paa: a) de udelukkende af Salpeter, Kul og Svovl sammensatte Krudtsorter, b) Patroner, indeholdende røgfrit Jagtkrudt, naar de ere forarbejdede til Brug for Haandvaaben, samt Knalds og Tændsatser, der ere forarbejdede til Knaldhætter eller lignende Antændelsesmidler eller til Fyrtojer, Fyrværkerisager og andre Brugsgenstande. Bestemmelse om Opbevaring af det i Litra a omhandlede Krudt og de i Litra b nævnte Genstande kan tages ved Anordning. § 10. Foraarsager nogen forsætlig Ødelæggelse eller Beskadigelse ved Hjælp af Sprængstoffer under saadanne Omstændigheder, at han maatte indse, at andres Liv derved udsættes for aabenbar Fare, eller det sker for at befordre Oprør, Plyndring eller anden saadan Forstyrrelse af Samfundsordenen eller for at forvolde en betydelig Ødelæggelse, straffes den skyldige med Tugthusarbejde ikke under 8 Aar; dog kan Straffen, hvis nogen derved omkommer, stige til Livsstraf. Foraarsager ellers nogen Skade paa andres Person eller Ejendom ved Benyttelse af Sprængstoffer, straffes han, hvis det sker med Forsæt, med Forbedringshusarbejde eller Fængsel, og hvis det er af Uagtsomhed, med Bøder eller Fængsel, alt kun for saa vidt som Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører større Straf. § 11. Andre Overtrædelser af denne Lov eller i Medfør deraf udstedte Anordninger eller Tilladelser straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 50 Kr. til 1000 Kr., eller, navnlig

¹⁾ An. 251 af 11. Nov. 1912.

1912 i Tilfælde af gentagen eller med særlig mislige
1. April Omstændigheder forbunden Overtrædelse, med
simpelt Fængsel. Samme Straf er anvendelig paa
den, der findes i Besiddelse af noget af de Spræng-
stoffer, paa hvilke §§ 1—8 ere anvendelige, uden
at have erhvervet dem i Overensstemmelse med
§§ 2 eller 5. Saadanne Sager behandles som of-
fentlige Politisager. Varer, som i Strid med
denne Lov forsøges indførte til Færøerne, konfi-
skeres. I Tilfælde af, at Sprængstoffer bringes i
Land, uden at Regelen i § 5, 2. Pkt., er iagt-
tagen, paahviler der saavel Modtageren som Ski-
bets Fører eller Ekspeditor Strafansvar. **§ 12.**
Bestemmelserne i denne Lov finde ikke Anven-
delse paa Militæretaterne. **§ 13.** Denne Lov
træder i Kraft den 1. Januar 1913.

**1912 Forsigtighedsregler vedr. Brugen og Op-
bevaringen af de Sprængstoffer,** paa hvilke Lov
Nr. 68 for Færøerne af 1. April 1912 §§ 1—8 er
anvendelige, udfærdigede af Justitsministeriet i
Medfør af bemeldte Lovs § 4. **§ 1.** Opbevaring
af de i Loven af 1ste April d. A. omhandlede
Sprængstoffer med Undtagelse af: a) de ude-
lukkende af Salpeter, Kul og Svovl sammensatte
Krudtsorter, b) Patroner, indeholdende røgfrit
Jagtkrudt, naar de ere forarbejdede til Brug for
Haandvaaben, samt Knald- og Tændsatser, der
ere forarbejdede til Knaldhætter eller lignende
Antændelsesmidler eller til Fyrtojer, Fyrværkeri-
sager og andre Brugsgenstande, maa ikke finde
Sted i Bygninger uden Amtets Tilladelse og
ikke i Bygninger, der ere indrettede til Beboelse.
Bortset fra Bygninger, der med Justitsministeriets,
henholdsvis Amtets, Tilladelse ere bestemte til
Tilvirkning eller Opbevaring af saadanne Stoffer,
er det ikke tilladt i nogen Bygning at have større
Forraad deraf end 1 kg. Dog tillades det at op-
bevare indtil 5 kg Dynamit eller Skydebomuld,
naar disse Stoffer ere forarbejdede til Miner
(Patroner). Naar der paa en Ejendom findes
flere Bygninger, skal ovenstaaende Bestemmelse
forstaas saaledes, at der i alle Bygninger tilsam-
men ikke maa opbevares større Mængde end an-

ført, medmindre Bygningerne ere adskilte fra hverandre ved Brandmur eller et ubebygget Mellemrum af 3 m, i hvilke Tilfælde den nævnte Mængde Sprængstof maa opbevares i hver af dem. § 2. Dynamit, Skydebomuld og andre faste Sprængstoffer skulle opbevares i tætslutende Kasser af Træ, beklædte indvendig med Asfaltpap eller andet vandtæt Stof, og samlede uden Anvendelse af Jern; flydende Sprængstoffer i stærke Glasflasker eller Kar af smidigt Metal, tillukkede med Prop, overbunden med Blære. § 3. De i § 2 nævnte Beholdere skulle anbringes enten paa eller i det nederste Gulv i et dertil indrettet og for uvedkommende stedse forsvarligt aflaaet Rum. Rummet skal være indrettet saaledes, at Beholderne ikke udsættes for Fugtighed. Det bør være godt ventileret og stedse holdes tilbørligt køligt. Sprængstofferne bør aldrig udsættes for direkte Sollys; Dynamit og andre nitroglycerinholdige Sprængstoffer maa ingensinde udsættes for Fugtighed. § 4. Sprængstoffer maa ingensinde opbevares i samme Beholder som Knald- eller Tændsats eller i samme Rum. Ej heller maa forskellige Slags Sprængstoffer eller forskellige Knald- og Tændsatser opbevares i samme Beholder eller i samme Rum. Hverken Sprængstoffer eller Knald- og Tændsatser maa opbevares i Forbindelse med ætsende Syrer. § 5. Alt Arbejde med Sprængstofferne maa kun foretages af paalidelige og dermed fortrolige Folk. Der maa ved Arbejdet udvises den største Grad af Forsigtighed. Særligt maa Stød og Slag fuldstændig undgaaes, samt Brugen af Ild og Lys og Tobaksrøgning under Arbejdet ikke finde Sted. Arbejdet maa kun foretages ved Dagslys, medmindre det paagældende Lokale er godt oplyst ved indelukkede Lamper anbragte udenfor samme. § 6. Arbejde med Sprængstoffer maa ikke foretages i det Rum, hvori Opbevaring af saadanne Stoffer sker, men maa ske uden for samme i Lokaler, hvis Gulv er belagt med Linoleum eller Fæhaarstæpper, og i hvilke der kun maa benyttes Krudtsko af Siv, Klæde eller Filt og aldrig Fodtøj, der anvendes uden for samme. Under Arbejdet maa der aldrig være mere Sprængstof tilstede end strengt

1912 nødvendigt. De til Sprængning nødvendige Tændmidler bør ikke anbringes i Sprængstoffet før umiddelbart, forinden dette skal bruges. § 7. Ved Arbejde med Knalds og Tændsatser samt deres Bestanddele maa den størst mulige Forsigtighed stedse iagttages, ligesom der aldrig maa findes mere end højst 125 g af disse Stoffer i samme Arbejdslokale. § 8. Da en stor Del Sprængstoffer, særlig Pikrinsyre og dens Salte samt nitroglycerinholdige Blandinger, ere giftige, bør enhver direkte Berøring dermed saavidt mulig undgaas. Særlig maa Næsens og Mundens Slimhinder beskyttes derimod, hvorfor Arbejderne intet bør nyde, forinden Hænderne ere blevne vadskede forsvarligt med Sæbe. § 9. Skal Dynamit fyldes i Patroner, maa det ikke presses saa stærkt, at Nitroglycerinen siver ud, idet Sprængstoffet herved bliver meget farligt at omgaas. Til Arbejdet maa kun benyttes fuldkomment blød Dynamit. Frossen Dynamit, der paa Grund af sin overordentlige Sprængfarlighed skal behandles med den største Varsomhed, maa ikke bearbejdes, førend den er fuldstændig optøet. For at opnaa dette maa den ikke udsættes for Opvarmning ved højere Temperatur end 20° R. § 10. Efter endt Arbejde skulle Gulve og Redskaber renses omhyggeligt. Affaldet bør kastes i Vandet eller nedgraves.

1. April **Lov (Nr. 69) om Vragning af Fisk paa Færøerne.** (Jfr. Bek. Nr. 267 25. Juli 1930).

9. Maj **Anordn. (Nr. 114) angaaende Politiets Pligter i Strandingsstilfælde paa Færøerne.**¹⁾ I Medfør af Strandingslov Nr. 49 for Færøerne af 24de Marts 1899 § 8 fastsættes herved følgende: § 1. Sysselmanden skal, naar han modtager Underretning om, at et Skib er strandet eller udsat for at strande, for saa vidt han ikke har Forfald, selv uopholdelig give Møde paa Strandingsstedet for at varetage de ham efter Strandingsloven paa-

¹⁾ Jfr. Skr. fra Færø Amt 15. Juni 1912.

hvilende Pligter, samt snarest muligt sende Landfogden Melding om Strandingen. Har Sysselmanden Forfald, kan han lade møde ved sin autoriserede Fuldmægtig eller ved en anden god Mand. Naar Landfogden ved Melding fra Sysselmanden eller paa anden Maade har bragt i Erfaring, at Skib er strandet eller udsat for at strande, skal han uopholdelig enten selv eller ved Fuldmægtig begive sig til Strandingsstedet, med mindre hans Tilstedekomst skønnes at være uden al Betydning eller at være forbundet med uforholdsmæssig Bekostning. Ihvorvel Landfogden iøvrigt under Bjærgninger er berettiget til at lade møde for sig ved den autoriserede Fuldmægtig, ved Sysselmanden eller undtagelsesvis ved en anden god Mand efter dertil erhvervet særlig Tildelse fra Amtmanden, bør han dog, dersom Strandingen er af Vigtighed eller Bjærgningen forudses at ville være forbunden med særdeles Vanskeligheder, til hvis Udjævning hans personlige Tilstedeværelse vil tjene, fremdeles saavidt muligt selv udføre de Politiet paahvilende Forretninger, fornemmelig paa de Dage, da noget særdeles vigtigt eller vanskeligt kan ventes at forefalde. Ogsaa bør han i Almindelighed, naar en Strandingsforretning varer i længere Tid og er af større Vigtighed, saa ofte Forholdene tillade det, indfinde sig for personlig at overbevise sig om, hvorledes den er fremmet, og tage de Beslutninger, som maatte kunne tjene til dens hurtigste og bedste Fremme. Politiet (Sysselmanden eller Landfogden) skal, naar Skibets Nationalitet kendes, snarest mulig sende Meddelelse om Strandingen til vedkommende Lands nærmeste Konsul eller Vicekonsul paa Færøerne og Agenten for Lloyd eller lignende Institutioner, samt herværende Repræsentanter for Forsikringselskaber. Naar Landfogden kommer til Stede ved en Strandning, skal han undersøge om, hvorvidt saadan Melding er foretaget af Sysselmanden; er dette ikke Tilfældet, skal han selv uopholdelig foranledige den foretaget. § 2. Ved Ledelsen af Bjærgningsforetagender skal Politiet drage Omsorg for, at alt iværksættes paa den hensigtsmæssigste Maade. Det følger af sig selv, at der fremfor alt bør sør-

1912 ges for Mandskabets Redning, dersom noget i den
 9. Maj Henseende endnu er at gøre paa den Tid, Politiet
 træder til, og ved Godsets Bjærgning bør der i
 alle Maader omgaas paa den for Ejeren gavnligste
 og mest betryggende Maade. Er der rimelig Ud-
 sigt til, at Skibet kan hjælpes fra Stranden og
 igen gøres sejlbart, bliver dette fornemmelig Gen-
 stand for Politiets og Bjærgernes Omhu. For saa
 vidt dette ej kan ske, blive alle Skibspapirer først
 og fremmest at redde og tage i Bevaring; af
 Godset bør saa vidt muligt det, der er kostbarest,
 først reddes, undtagen for saa vidt det mindre
 kostbare vilde være udsat for Fordærvelse, og der
 ingen grundet Anledning er til Frygt for, at det
 kostbareste vil ved Udsættelse med dets Redning
 gaa tabt. Det reddede bør bringes til et Sted,
 hvor det ikke er udsat for at blive bortskyllet af
 Havet, og de kostbarere og let transportable Ting
 bør saa vidt muligt bringes i sikker Bevaring
 under forsvarligt Lukke og paalidelige Folks An-
 svar. Ligeledes bør de Ting, der er mest udsatte
 for Fordærv ved Luftens og Vejrets Paavirkning,
 bringes under Tag eller anden tilstrækkelig Be-
 dækning. Saa vidt muligt bør alt bortføres i de
 Pakker eller Fustager, hvori de antræffes. Men
 hvor enten disses Størrelse ikke tillader dette, eller
 hvor Pakkerne eller Fustagerne er saaledes be-
 skadigede, at Varerne ej deri kan være sikkert
 opbevarede, eller at endog Varernes Udtagelse og
 Afsondring kan være fornøden for at redde dem
 fra Forringelse, bliver der at forholde saaledes,
 som Omstændighederne fordre. Dog bør der
 for saa vidt dette kan ske uden Hindring for
 selve Bjærgningen, sørges for, at Pakkernes eller
 Fustagerens Indhold saa nøjagtigt som muligt be-
 stemmes og optegnes eller paa anden Maade saa-
 ledes bekræftes, at Oplysning derom ikke vil
 mangle. Varernes Bortbringelse bør besørges paa
 den omhyggeligste Maade, saaledes, at de saa vidt
 muligt sikres baade imod Beskadigelse og Under-
 slæb. § 3. Politiet har at sørge for, at alle uved-
 kommende, som indfinde sig ved Strandingen, og
 som skønnes at være til Hinder for Bjærgnings-
 arbejdets Udførelse, bortvises, ligesom det ogsaa
 bør bortvise Bjærgere, som ved Drukkenskab,

Forsømmelighed eller Opsætsighed er uskikkede til at bruges som saadanne. § 4. Der bliver ved paalidelig Vagt at sørge for, at det, der ej har været at indbringe i Huse, ikke bortstjæles eller paa anden Maade forvanskes, og Politiet antager det fornødne Antal Mænd til dette Vagthold, saa vidt muligt blandt de nærmest boende. Ved foranførte som ved enhver anden Bjærgningen vedkommende Foranstaltning bør fornøden Spar-sømmelighed iagttages, følgelig ikke et større Antal Personer antages til Vagthold eller anden uden for det egentlige Bjærgningsarbejde liggende Arbejde, end Nødvendigheden kræver. Endvidere bør der sørges for, at Godset snarest muligt bringes i Bevaring paa et bekvemt Sted og under forsvarligt Lukke. Saa bør og det Gods, som enten ved at gemmes er udsat for Forringelse, eller som iøvrigt efter Sandsynlighed derved vilde tabe saa meget i Pris, eller paadrage saadanne Bekostninger, at vedkommende ej kan være tjente med dets Henliggen, snarest muligt sættes til Auktion overensstemmende med Strandingslovens § 10. Ogsaa kan der med Amtmandens Billigelse ved Auktion over en Del af det bjærgede sørges for foreløbig at skaffe de fornødne Midler til løbende uopsættelige Udgifter, dersom Forskud ikke dertil kan erholdes, eller de Betingelser, hvorunder samme er at faa, maatte være saa byrdefulde, at det vil være mere overensstemmende med alle vedkommendes Tarv at søge Midlerne ved en saadan Auktion. Herved bør i Almindelighed de Varer, hvis Hengemmen og Konservasjon vilde medføre de største Udgifter, vælges fremfor de øvrige. § 5. Over alt, hvad der foregaar ved Bjærgningen, skal Politiet føre Protokol. Denne Protokol maa udvise, hvilken Dag og Time samt af hvem Anmeldelsen er gjort; Dagen og Klokkeslettet, naar vedkommende Embedsmand i Følge deraf indfandt sig; Stedet, hvor, og den Tilstand, hvori han ved sin Ankomst fandt Skibet og Godset; hvorvidt Skipper, Skibsfolk eller Passagerer fulgte med Skibet, hvilke Personer da bør nævnes. Forklaring skal modtages om, naar og hvor Strandingen først blev bemærket, samt om, hvorvidt der er Mangler ved

1912

9. Maj

1912 Fyr og Sømærker eller andre Omstændigheder, og
 9. Maj da hvilke, der har foranlediget Strandingen, med
 alt videre, hvad der kan tjene til enten at be-
 dømme vedkommendes Forhold eller til at op-
 dage, hvem Skibet tilhører, hvor Folkene er
 blevne af m. v. Fremdeles bør der anføres de
 Beslutninger, som af vedkommende Embedsmand
 tages i Henseende til Bjærgningens Iværksættelse
 eller dens Fortsættelse, om den allerede maatte
 være begyndt, i hvilket Tilfælde derom gøres om-
 stændelig Forklaring i Protokollen. Endvidere
 antegnes efterhaanden i Protokollen, hvilke Bjær-
 gere der daglig er til Stede, hvilke Redskaber
 (Baade, Ankere, Gangspil og Tov) de derved har
 benyttet, og hvad deraf ved Brugen er gaaet
 tabt eller blevet forringet, ligesom og det Gods,
 der bortføres fra Skibet, hvilket bør angives saa
 nøjagtigt, som Omstændighederne tillade det. Saa
 bemærkes og alt, hvad der ellers foregaar, og som
 enten kan faa Indflydelse paa Ejernes og Bjærger-
 nes gensidige Rettigheder imod hinanden, eller
 føre til Ansvar for nogen. Politiet har saa vidt
 muligt at sørge for, at der paa det Sted eller de
 Steder, hvor Godset afleveres, af paalidelige Per-
 soner holdes Fortegnelse over Godset, og for saa
 vidt det, uden skadelig Forhaling i Bjærgningen,
 kan ske, bør denne Fortegnelse daglig konfereres
 med den, som indeholdes i Protokollen over det
 bortførte Gods, ligesom der bør ske en nøjagtigere
 Undersøgelse af Varernes Vægt, Maal, Kvantitet,
 Mærke o. s. v. end den, der ved Bortførelse fra
 Strandingsstedet har kunnet finde Sted. Ligesom
 Politiet har at vaage over, at der ved Bortførelsen
 af Godset bruges den for Ejeren mest betryggende
 Fremgangsmaade, saaledes skal det ogsaa paase,
 at dets Henlæggelse og Bevaring er udført paa
 forsvarlig Maade efter de af ham tagne Beslutnin-
 ger. Ligesom vedkommende Embedsmand under
 hele Forretningen bør vaage over, at alt, hvad
 bjærges kan, bjærges og kommer de vedkom-
 mende til Gode, saaledes bør Strandingsforretnin-
 gen heller ikke sluttet, inden alle vedkommende
 er spurgt, om der vides noget yderligere at
 bjærge, og vedkommende Embedsmand selv har
 attesteret, at han ikke har været i Stand til at

opdage noget videre, som kan komme under Bjærgning, end det, Forretningen indeholder. § 6. Til ovennævnte Forretninger behøver man ikke at benytte den sædvanlige Politi-Protokol, men kan indrette en særlig Strandingsprotokol, der pagineres og gennemdrages samt forsynes med Amtmandens Autorisation. § 7. Hver Gang, Protokollen slutes, bliver den at underskrive, foruden af vedkommende Embedsmand eller dennes Fuldmægtig, af Skipperen og af den eller dem, der maatte være brugte som Tolke, hvorhos Protokollen først bør tydelig oplæses, og alle vedkommende derunder Bjærgerne har Adgang til at høre dens Oplæsning. Det bemærkes hver Dag, naar Forretningen begynder, og naar den slutes. § 8. Hvis Politiet selv forstaar et Sprog, som Skipperen eller den, der træder i hans Sted, taler, saaledes at de indbyrdes kan gøre dem forståelige for hinanden, bliver ingen særlig Tolk at benytte. Men i modsat Fald bør saa vidt muligt enten en edsvoren Tolk eller i Mangel af en saadan to lovfaste Vidner, som har den fornødne Sprogfærdighed, bruges til den gensidige Forklaring. § 9. Naar strandet Skib eller Gods skal sælges ved Auktion, bør denne foranstalles saaledes, at Godset kan ventes udbragt til de fordelagtigste Priser. Der bør altsaa vælges en saa bekvem Tid og et saa bekvemt Sted for Auktionen, som Omstændighederne tillade. Auktionen skal med saadan Frist, at de lysthavende kan have Lejlighed at indfinde sig eller give deres Kommissioner, bekendtgøres i det eller de stedlige Blade, som Landfogden finder bedst dertil egnede, og skal, naar den er af større Betydning, og Omstændighederne iøvrigt ikke er til Hinder derfor, tillige bekendtgøres mindst 3 Gange i Statstidende; om saadant findes hensigtsmæssigt, kan til Bekendtgørelse ogsaa benyttes dertil egnede Fagblade. Intet Vilkaar bør fastsættes, som kan afskrække de lysthavende fra at inklade sig. Som Følge heraf maa det i Almindelighed anses rettest, at Auktionsomkostningerne blive Køberen uvedkommende, hvis saadant er almindeligt ved andre Auktioner paa Egnen, og hvis noget Tillæg til Auktionsbudene i Anledning af Omkostninger

1912
9. Maj

1912 skulle foreskrives, maa ialt Fald dettes Størrelse
 9. Maj aldeles nøjagtig opgives. Auktionskonditionerne skal, naar Salg angaar Gods, hvis Ejer formedelst Fraværelse i denne Henseende ikke selv kan vare-tage sit Tarv og ej heller dertil har befuldmægtiget nogen, overensstemmende med Strandingslovens § 10, jfr. § 12, forelægges Amtmanden til Approbation tillige med de Bestemmelser, der blive at tage i Henseende til Tid, Sted og Kundgørelsesmaade. Inkassator vælges af Landfogden, dog at Amtmanden har at godkende Valget samt at fastsætte det Inkassator tilkommende Salær. Dette maa i Reglen ikke sættes til mere end 8 pCt. af de Beløb, hvorpaa der gives Kredit, og $\frac{1}{2}$ pCt. af dem, der betales kontant, medmindre Amtmanden skønner, at Inkassationen ikke kan faas udført for denne Betaling. Det indkomne Auktionsbeløb, skal, forsaavidt det ikke straks anvendes til at dække paa Godset hvilende Udgifter, anbringes i en solid Sparekasse eller Bank. **§ 10.** Politiet har at drage Omsorg for, at de Spise- og Drikkevarer, som findes havarerede, blive undersøgte og behandlede efter Plakaten af 29de Marts 1814. **§ 11.** I Tilfælde af Stranding skal Politiet paase, at de til enhver Tid gældende Karantænebestemmelser, saavidt det efter Omstændighederne er muligt, overholdes. **§ 12.** Naar Bjærgningen er bragt til Ende og Realisation af det bjærgede, for saa vidt saadan skal finde Sted, er sket, bliver en Opgørelse over samtlige af Bjærgningen flydende Omkostninger at foretage og at forelægge i et Møde, paa hvilket der, efter forudgaaet Underretning til alle i Sagen interesserede, der findes paa Stedet, gives disse Lejlighed til at udtale sig. Opgørelsen tillige med Strandingsprotokollen, i hvilken fornøden Forklaring om det paa Mødet passerede bliver at optage, forelægges derefter, forinden videre Udbetaling finder Sted, Amtmanden til Prøvelse. Udlægges Bjærgelønnen in natura, foretager Landfogden Fordelingen under Tilkaldelse af Ejerne eller deres Repræsentanter. I Tilfælde af Godsets Udlevering bliver det at paase, at denne ikke sker, forinden fornøden Toldberigtigelse har fundet Sted.

Lov (Nr. 123) om Værnepligt. § 1. En 1912
hver Mand, der har dansk Indfødsret, er Værne- 8. Juni
pligten undergIVEN. Dog ere de, der ere fødte
paa Færøerne, Island eller de danske Besiddelser

udenfor Europa, fritagne for Værnepligten, saa længe de ikke erhverve fast Hjem i den øvrige Del af den danske Stat. § 2. De, der

ikke have dansk Indfødsret, blive, for saa vidt ikke Overenskomst med en fremmed Stat eller undersaatligt Forhold til en saadan er til Hinder derfor, Værnepligten undergivne, naar de erhverve fast Hjem her i Landet udenfor Færøerne, Island eller de danske Besiddelser udenfor Europa. — —

§ 42. Den, som rejser til Udlandet, førend han i Henhold til § 7 skal optages i Rullen, skal, saafremt han vender tilbage inden sit 32te Lægdsrulleaar og endnu er Værnepligt undergIVEN efter §§ 1 og 2, under den i § 7 fastsatte Straf melde sig til Optagelse i Rullen og, saafremt han har naaet den sædvanlige Udskrivningsalder, fremstille sig for den første Session, der holdes efter hans Tilbagekomst. Vender han tilbage, før Sessionen holdes for det Aar, i hvilket han opnaar 25 Aars Lægdsrullealderen, henregnes han til den Aldersklasse, med hvilken han udskrives. Vender han senere tilbage, henregnes han til den Aldersklasse, han vilde have tilhørt, saafremt han var bleven udskreven med sit 25de Aar. De i denne Paragraf givne Regler for dem, der vende tilbage her til Landet, skulle ogsaa bringes til Anvendelse paa de i § 1, 2det Punktum og § 2 ommeldte Personer, naar de erhverve fast Hjem her i Landet. § 43. Den, der efter at være optagen i Rullen, eller efter at han skulde have meldt sig til Optagelse i Rullen rejser til Udlandet eller farer med fremmede Nationers Skibe, skal under Straf af Bøder fra 10 Kr. til 100 Kr. melde saavel sin Afrejse som sin Tilbagekomst for vedkommende Lægdsforstander eller, saafremt han er forsynet med Søfartsbog, for en Mønstringsbestyrer. Udebliver han paa Grund af Fraværelse i Udlandet eller Fart med fremmede Nationers Skibe fra den Session, for hvilken han ifølge sin Alder skulde have fremstillet sig, betragtes han som udeblevet fra Sessionen med lovligt Forfald. For saa vidt

1912 han ikke er bleven løst fra sit statsborgerlige Forhold
 8. Juni til Danmark, har han ved sin Hjemkomst at fremstille sig for den først paafølgende Session og dér, hvis han mener ikke mere at være Værnepligt undergivet, at bevise dette og iøvrigt at bevise eller dog tilvejebringe en grundet Formodning for, at han var i Udlandet eller i Fart med fremmede Nationers Skibe paa den Tid, da han i Følge sin Alder skulde have fremstillet sig for Sessionen til Bedømmelse og Behandling, og, for saa vidt han er udebleven fra flere Sessioner, at han siden uafbrudt har været saaledes fraværende eller dog kun har haft ganske midlertidigt eller kortvarigt Ophold her i Landet udenfor Sessionstiden; han bliver da at behandle lige med det 20-aarige Mandskab, saafremt han endnu ikke har opnaaet en Lægdsrullealder af 32 Aar, dog at han udslettes af Rullen med opnaaet 40 Aars Lægdsrullealder; har han naaet en Lægdsrullealder af 32 Aar, udslettes han af Rullen. Brister derimod hint Bevis ham, bliver han at anse som udebleven uden lovligt Forfald. En værnepligtig, der tre Gange er afrejst til Udlandet forinden Sessionens Afholdelse og har opholdt sig der under Sessionen under saadanne Forhold, at det skønnes at være sket for at unddrage sig Møde for Sessionen, kan ikke oftere paa Grund af Ophold i Udlandet anses som lovlig udebleven fra Sessionen. Bestemmelserne i denne Paragraf komme ogsaa til Anvendelse paa dem, der, efter at være løst fra det statsborgerlige Forhold til Danmark eller at have tabt deres danske Indfødsret (§ 1) eller at have mistet deres faste Hjem her i Landet (§ 1, 2det Punktum, § 2), paa ny blive Værnepligt undergivne efter §§ 1 og 2, jfr. herved §§ 35 og 36. De i nærværende Paragrafs 2det Stykke givne Bestemmelser gælde dog ikke om dem, som ved Bortrejse i Krigstid unddrage sig fra Udskrivning.

§ 44. Den, der er udskreven, men endnu ikke mødt til Tjeneste ved nogen Afdeling, saavel som den, der hører til Hærens eller Søværnets Mandskab, kan ikke rejse ud af Landet, uden at i første Tilfælde Justitsministerens — for værnepligtige med Søfartsbog dog en Udskrivningschefs — i sidste Tilfælde Krigsministeriets, henholdsvis Marineministeriets Tilladelse dertil er ham med-

delt. Fra de her anførte Bestemmelser kan der ved kongelig Anordning foretages Afvigelser for de Aargange af Mandskab, som i de forskellige Landsdele ikke ved Mobilisering skulle møde ved Linieafdelinger. Overtrædelser af de ifølge denne Paragraf gældende Bestemmelser straffes i Fredstid med Bøder fra 20 Kr. til 200 Kr., men i Krigstid med Fængsel, alt for saa vidt Handlingen ikke efter den militære Lovgivning medfører større Straf. For saa vidt vedkommendes Tjenesteforhold medfører det, bliver han at dømme ved militær Ret. Hvad der i denne og de to næstforegaaende Paragraffer er fastsat om Rejser til Udlandet, gælder ogsaa om Rejser til Færøerne, Island og de danske Besiddelser udenfor Europa.

1912

8. Juni

Lov (Nr. 137) om Straf for Brug af urigtig Varebetegnelse m. m. (Se Anordn. Nr. 253 af 13. November 1912).

8. Juni

Skr. fra Færø Amt til Skydsskafferne ang. Underretning om Strandinger. Ved § 2 i Strandingslov for Færøerne af 24. Marts 1899 er det paabudt, at den, der bliver var, at Skib er strandet eller er i Begreb med at strande eller ses paa anden Maade at være stedt i Nød, hvorfra det ikke ved egen Hjælp kan redde sig, skal hurtigst muligt derom underrette Sysselmanden, for saa vidt denne ikke selv er til Stede. I denne Anledning skal Amtet herved indskærpe Skydsskafferne følgende: Naar Skydsskafferne erfarer, at der er opdaget et Skib, som er i det Nøds-tilfælde, som Loven omhandler, har han at sørge for, at der saa hurtigt som muligt sker Melding til Sysselmanden derom. Skydsskafferen skal sende Meldingen paa den Maade, som under de forhaandenværende Omstændigheder hurtigst kan bringe denne til Sysselmanden. Hvis der findes Telefonstation paa Stedet, skal Skydsskafferen straks begive sig til denne og der telefonere til Sysselmanden om den indtrufne eller den befrygtede Stranding. Telefoneringen kan ogsaa ske fra en Telefonabonnet. Hvis Telefonvæsenet

15. Juni

1912 (paa Grund af Telefonledningens Afbrydelse eller lignende) ikke kan besøge Meldingen, skal Skydsskafferens straks afsende denne med Bud, enten til en anden Telefonstation, — i Tilfælde af at Meldingen kan paaregnes at ville naa Sysselmanden hurtigst saaledes —, eller direkte til Sysselmanden. Det samme skal Skydsskafferens gøre, hvis der ikke findes Telefonstation paa Stedet. Hvis Telefonvæsenet kun kan besøge Meldingen en Del af Vejen til Sysselmanden, bliver den at afsende som Telefontelegram, der af Ankomststationen uopholdelig sendes til Sysselmanden, ved Bud, om fornødent gennem vedkommende Skydsskaffer. Naar der anvendes Bud, sendes dette, saa vidt muligt, direkte, saaledes at den tidsspildende Skiftning af Bud i de enkelte Bygder paa Vejen undgaas. Skydsskafferens er berettiget til at antage Bud for en passende Betaling, selv om denne er højere end beregnet efter Skydstaksten. I Sydstrømø Præstegæld bør Strandingsmelding ikke ske til Sysselmanden (undtagen hvis denne tilfældigvis befinder sig i Nærheden) men lige til Landfogden, og paalægges det derfor Skydsskafferne i dette Præstegæld at sørge for, at saadan Melding snarest afgaar til Landfogden (undtagelsesvis Sysselmanden) paa den Maade, som ovenfor er foreskrevet. Et Eksemplar af Loven og af en af Amtet under 13. September 1899 udstedt Bekendtgørelse følger med dette Cirkulære og bedes opbevaret af Skydsskafferens; hvorhos denne bedes give alle, som ønske det, Lejlighed til at gøre sig bekendt dermed. Nærværende Cirkulære træder i Stedet for Amtets Cirkulære af 13. September 1899 til Skydsskafferne om Befordring af Strandingsmeldinger.

(Utr.)

15. Aug. **Lagtingsbeslutning ang. Bevillinger til Veje, Broer og Landingssteder.** Følgende Regler gælde for alle Bevillinger, som Lagtinget giver vedrørende Veje, Broer og Landingssteder, for saa vidt ikke Undtagelse gøres i de enkelte Tilfælde: 1. Ethvert Anlæg, hvortil der er ydet Tilskud fra Lagtinget, bør udføres forsvarligt og

solidt i Overensstemmelse med den foreliggende **1912**
 Plan (Overslag m. v.). 2. Anlæggets Forsvarlig: 15. Aug.
 hed attesteres af Lagtingets Tillidsmand eller af
 en af Amtmanden dertil udnævnt Mand. 3. Be-
 hørig specificeret og af vedkommende kommunale
 Myndighed attesteret Opgørelse over Udgifterne
 ved Anlægget tilligemed Kvitteringer i Original
 eller behørig bekræftet Genpart fremskaffes. 4. I
 de Tilfælde, hvor der er bevilget Tilskud med
 Hensyn til Materialier, som medgaa til Anlægget,
 ydes ikke Tilskud vedrørende Sten, Skærver eller
 Sand, derimod vedrørende Nettoudgiften til Træ
 til Form ved Betonstøbning og lignende, og ved-
 rørende Nettoudgiften til Redskaber. 5. For saa
 vidt et Anlæg udføres efter Akkord for en mindre
 Sum, end Overslaget udviser, blive de enkelte
 Poster af Bevillingen at nedsætte i Forhold til
 den ved Akkorden sparede Sum. Hvis Akkord-
 summen er højere, udbetales hele den bevilgede
 Sum. 6. Kommunalforstanderskabets Erklæring
 fremskaffes om, at det paa vedkommende Sogns
 Vegne vil overtage og vedligeholde Anlægget
 som offentligt. 7. De Vilkaar, som ere fastsatte
 for Bevillingen, skulle være opfyldte, inden nogen
 Udbetaling finder Sted. 8. Bevillingen gælder
 ikke længere end til den anden Olaidag, efter at
 den er given.¹⁾

(Lagtingstidende).

Lagtingsbeslutning ang. Bespisningsregle- 21. Aug.
ment for Fanger og Arrestforvarerens Løn.

— — — Arrestforvarerens Godtgørelse fastsættes
 som følger for hver Fange: A. For Bespisning: 1. Af
 Fanger paa sædvanlig Fangekost, hvad enten de ere
 vant til at leve af «færøsk» eller «dansk» Kost, pr.
 Dag 150 Øre.²⁾ 2. Af Fanger paa Vand og Brød, pr.
 Dag 75 Øre. B. For Vask, pr. Uge 100 Øre.
 C. For Varetægt, pr. Dag 12 Øre. D. Løn, pr.
 Aar 400 Kr.²⁾

1) Jfr. Lagtingsbeslutning 16. Sept. 1908.

2) Som ændret ved Lagtingebeslutning 1927, se Lagt. 1927
 S. 207.

1912 **Regulativ (Nr. 220) for Færøerne angaaende Behandling af Lig.** I Medfør af § 6
 19. Sept. i Lov af 29de Marts 1904 om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne¹⁾ fastsættes herved følgende: § 1. Naar en Person, der lider af en af de i ovennævnte Lovs § 2, første Stykke, omhandlede Sygdomme, afgaar ved Døden, bliver de under Litra a—f nedenfor anførte Regler at iagttage: a) Liget maa ikke vaskes eller klædes, men skal blive i de Klædningsstykker, hvori den syge er død, og saa snart Ligsynsloven tillader det (eventuelt straks efter stedfunden Obduktion), helt indhylles i det Lagen, hvorpaa Liget ligger, hvilket vædes med og holdes fugtigt med 5 pCt.s Karbolvand eller 4 pCt.s Klorkalkopløsning (se Regulativ af Dags Dato angaaende Desinfektion), hvorefter Liget nedlægges i Kisten omgivet af et Lag Tørvesmuld eller Trækulpulver. Kisten skal være tæt beget i alle Sammenføjninger og indvendig tjæret. Kisten skal lukkes snarest muligt; er Dødsattest allerede udstedt, inden Liget lægges i Kisten, skal denne lukkes straks, naar dette er sket, og ellers umiddelbart efter, at Dødsattesten er udstedt. Kisten lukkes forsvarligt og maa derefter ikke aabnes. De Personer, der have været beskæftigede med Liget, skulle desinficere sig paa den Maade, der i Regulativ angaaende Desinfektion er fastsat for Sygeplejere. b) Saafremt Liget ikke paa en efter Epidemilægens Skøn fuldkomment betryggende Maade kan isoleres i Hjemmet, skal det snarest muligt bringes bort til et paa Kirkegaarden frit beliggende, af Epidemilægen til saadan Brug godkendt Hus eller Skur, hvor det kan henstaa til Begravelsen. Hvor intet saadant Hus eller Skur findes, er Epidemilægen bemyndiget til at træffe fornøden Foranstaltning til Tilvejebringelsen deraf. Selve Kirken eller Vaabenhuset er det ikke tilladt at benytte i dette Øjemed. Det Rum, i hvilket Liget har henstaaet til Begravelsen, bør umiddelbart efter denne renses forsvarligt i Overensstemmelse med Regulativ angaaende Desinfektion. c) Dersom Flytning af Liget ikke kan ske,

¹⁾ Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.

og Liget ikke kan isoleres i Hjemmet paa anden Maade, kan dets Isolation foranstaltes iværksat ved Udflytning af paagældende Husstand, Husfæller eller andre Beboere, for hvem Fare for Smitte kunde befrygtes. d) Flytning af Liget maa iværksættes under lagttagelse af de nødvendige Forsigtighedsregler imod Smittens Udbredelse. e) De her omhandlede Lig skulle begraves paa den Kirkegaard, der hører til det Sogn, hvori Dødsfaldet har fundet Sted, og maa ikke føres andet Steds hen uden særlig Tilladelse af Epidemilægen og kun paa den Betingelse, at det paagældende Lig nedlægges i en efter Epidemilægens Skøn forsvarlig Metalkiste, der tilloddes og omgives af en Trækiste, og iøvrigt paa den i Punkt a foreskrevne Maade; er Liget allerede paa den i Punkt a foreskrevne Maade nedlagt i en Trækiste, maa denne uden at aabnes nedsættes i en Metalkiste, der tilloddes. Epidemilægen kan dog ved Meddelelse af den ovennævnte særlige Tilladelse fritage for Anvendelse af Metalkiste, naar det paagældende Lig kun ønskes ført til Begravelse i et af de nærmest liggende Sogne. f) Begravelsen skal foregaa senest i det 3die Døgn efter Dødens Indtræden. Kisten maa ikke aabnes ved Begravelsen. Denne skal foregaa fra det Sted, hvor Liget har henstaaet, og af Ligfølget, der bør bestaa af saa faa Personer som muligt, maa kun de Personer, der skulle bære Liget betræde det Lokale, hvori det har henstaaet. § 2.¹⁾ I Medfør af Lov af 29de Marts 1904 § 3 kan Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselemænd), saafremt det af Epidemilægen anses fornødent til Afgørelse af Spørgsmaalet, om der foreligger en af de i Lovens § 2, 1ste Stykke omhandlede Sygdomme eller et Tilfælde af tyfoid eller gastrisk Feber eller af smitsom Hjerne-Rygmarvsbetændelse, hvor offentlig Behandling skal indtræde, paabyde, at Undersøgelse af enkelte Dele af Liget, eventuelt fuldstændig Obduktion af samme, skal finde Sted. § 3. Af de i ovenstaaende § 1 foreskrevne Foranstaltninger ville de i Litra a paabudte altid være at træffe med Hensyn til Lig af Personer, der ere

¹⁾ Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.

1912 døde af Difteri (Strubehoste indbefattet), Skarlagensfeber og tyfoid Feber. Ere disse eller andre Sygdomme i Henhold til Loven af 29de Marts 1904¹⁾ § 2, 2det Stykke, erklærede for at være Genstand for offentlig Behandling, skal Liget tilstrækkelig isoleres i Huset. Hvor dette ikke kan ske, og fornødent Lokale i saa Henseende staar til Raadighed eller med Oversundhedskommissionens Billigelse tilvejebringes, skal Liget henføres dertil under Iagttagelse af dette Regulativs § 1 Litra b og d. Endvidere kan Epidemilægen bringe dette Regulativs § 1 Litra e og f til Anvendelse og, hvor Isolation af Liget ikke paa anden Maade tilbørligt kan ske, tilvejebringe saadan ved Udflytning af paagældende Husstand eller Husfæller. **§ 4.** Med Hensyn til Lig af Personer, der ere døde af saadanne smitsomme Sygdomstilfælde, som optræde enkeltvis og ikke tages under offentlig Behandling, kan Epidemilægen, for saa vidt Bestemmelsen i § 3, 1ste Punktum, ikke kommer til Anvendelse, paabyde, at Liget skal behandles overensstemmende med dette Regulativs § 1 a. Epidemilægen kan fremdeles paabyde, at Liget skal saa vidt muligt isoleres i Huset, eller hvor dette ikke kan ske, og fornødent Lokale staar til Raadighed, fordrer, at Liget skal henføres dertil under Iagttagelse af dette Regulativs § 1 Litra b og d. Endelig kan Epidemilægen paabyde, at dette Regulativs § 1 Litra e—f skal komme til Anvendelse. **§ 5.** Paa de Steder, hvor Ligsynet i Medfør af Lov om Ligsyn paa Færøerne af 29de Marts 1878 §§ 2 og 3 ellers kan foretages af Ligsynsmænd, skal en autoriseret Læge kaldes til at foretage Synet i alle Tilfælde, hvor Dødsfaldet skyldes eller maa formodes at skyldes en af de i Lov af 29de Marts 1904¹⁾ § 2, 1ste Stykke, nævnte Sygdomme. I de Tilfælde, i hvilke et Lig, der vil være at behandle i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Regulativ, kan synes af Ligsynsmænd, skal Ligsynet kunne afholdes inden Forløbet af den i Lov om Ligsyn paa Færøerne af 29de Marts 1878 § 4, 2det Stykke, fastsatte almindelige Frist af 3 Dage efter

¹⁾ Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.

Døden. § 6. De i dette Regulativ indeholdte Forskrifter komme til Anvendelse ikke blot, naar paagældende Sygdom utvivlsomt har været til Stede, men ogsaa, hvor Tilfældet har vist sig saaledes, at den paagældende Sygdom ikke med tilstrækkelig Sikkerhed kan udelukkes som Dødsårsag. § 7. Hvor Omstændighederne ikke tilstede, at Epidemilægen kan komme til Stede for at tage Beslutning i de i dette Regulativ omhandlede Tilfælde, kan fornøden Foranstaltning foreløbig træffes af Politiet (Landfogden eller vedkommende Syssemand). § 8. Epidemilægen handler i alle de ovennævnte Tilfælde under Overtilsyn af Færøernes Oversundhedskommission. § 9. Opgravning eller Flytning af et begravet Lig af Personer, der ere døde af smitsom Sygdom, maa først finde Sted efter 5 Aars Forløb og kun under Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, der foreskrives af vedkommende Myndighed. 1912 19. Sept.

Regulativ (Nr. 221) for Færøerne ang. Desinfektion. 19. Sept. I Medfør af den Justitsministeriet ved § 6 i Lov af 29. Marts 1904 om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne¹⁾ givne Bemyndigelse fastsættes herved følgende af Oversundhedskommissionen paa Færøerne foreslaaede Regler for den Desinfektion, der foretages i Henhold til Forskrifterne i nysnævnte Lov: Epidemilægerne under Overtilsyn af Færøernes Oversundhedskommission føre Tilsyn med, at den offentlige Desinfektionstjeneste foregaar paa forsvarlig Maade. De kommunale Styrelser og til enhver Tid bestaaende Sundhedskommissioner ere pligtige til, enten selv eller ved et Udvalg, at bistaa Epidemilægen ved Gennemførelsen af de fornødne og efter de stedlige Forhold mulige Foranstaltninger til Sygdommes Bekæmpelse. Sundhedskommissionerne drage Om-sorg for, at der til enhver Tid er det fornødne Materiel og Personale (ogsaa til Transporten af Desinfektionsgenstandene til og fra Desinfektionsstedet) til Stede, og at Personalet er vel instrueret.

¹⁾ Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.

1912 Det tilkommer den Læge, der har fremsat Begæring om Desinfektion, at angive, hvilke Rum eller Genstande der skal desinficeres. Desinfektionsmidler. Kogning med Vand i mindst $\frac{1}{2}$ Time. Vanddamp med eller uden Overtryk. Til Anvendelse af dette Middel benyttes særlige dertil konstruerede Desinfektionsapparater eller Desinfektionsovne. Det bør nøje iagttages, at kun Apparater, der ere godkendte efter sagkyndig Prøvelse, anvendes. Karbolsyre opløst i varmt Vand og omhyggelig rystet efter det forskellige Øjemed i Forholdet 5 Dele af den danske Pharmakopoes flydende Karbolsyre til 95 Dele Vand: i det følgende benævnt stærkt Karbolvand, eller i Forholdet 2 Dele til 98 Dele Vand: i det følgende benævnt svagt Karbolvand. Klorkalk anvendes dels i Pulverform, blandet med sit dobbelte Maal rent, godt tørret Sand til Dækning af Ekskrementer, Møddinger og lignende, dels i en stærk Opløsning af 4 Dele til 100 Dele Vand (40 Gram til 1 Liter), dels i en svag Opløsning af 1 Del til 100 Dele Vand (10 Gram til 1 Liter). Klorkalken maa, for at være tilstrækkelig virksom, opfylde den danske Pharmakopoes Fordring om at indeholde mindst 20 Procent virksom Klor og maa ligesom Opløsningerne deraf opbevares i tilproppede Glas i Mørke. — Opløsningerne tilbereder man bedst ved først at udrøre Klorkalken med lidt (rent) Vand til en jevn Grød og derpaa lidt efter lidt tilsætte Resten af Vandet under Omrøring, hvorefter den derved dannede mælkeagtige Blanding endnu maa henstaa $\frac{1}{2}$ Time under jevnlig Omrøring. Der bliver en uopløselig Rest (Kalk) tilbage, som kan fjernes fra Opløsningen ved Sining igennem et Stykke ikke for tæt Bomulds lærred (Dowlas), men dette er dog unødvendig, naar Opløsningen kun skal bruges til Desinfektion af syges Udtømmelser o. lign. Opløsningerne virke bedst, naar de ere frisk tilberedte. Kalkmælk: 1 Liter fin brændt Kalk lægges i $\frac{3}{4}$ Liter Vand; efter at Kalken har opsugt Vandet, tilsættes under Omrøring endnu $3\frac{1}{4}$ Liter Vand. Formalin γ : en 40 pCt. vandig Formaldehyd opløsning, anvendes

des dels i Dampform til Desinfektion af Rum og 1912
af forskellige Genstande, der ikke taale Ovn^s 19. Sept.
desinfektion, dels i fintfordelt Tilstand, ligeledes
til Desinfektion af Værelser og andre Rum, dels
endelig i en Fortyndning af 1 Del Formalin til
20 Dele Vand, (d: en 2 pCt. Formaldehyd^s
oplysning), til Neddypping af inficeret Linned
o. lign., til Afvaskning og Oversprøjtning af
Gulve, Vægge og Lofter m. m. Saavel til For-
dampning som til Pulverisering af Formalin kan
benyttes særlige Fordampnings- eller Pulveriserings-
apparater, og det maa nøje iagttages, at kun
Apparater, der ere anerkendte efter sagkyndig
Prøvelse, anvendes. Efter de hidtil indvundne
Erfaringer trænger Formalin kun i ringe Grad i
Dybden og bør derfor kun anvendes, hvor en
Overfladedesinfektion tilsigtes. Tilsætning af
Glycerin til Formalin er unødvendig og i visse
Henseender uheldig. Udluftning kan bruges
som understøttende Middel, eller hvor ingen
andre Midler ere anvendelige, og maa i sidste
Tilfælde vedvare 3-4 Uger. Opbrænding.
Alle værdiløse Genstande (Sengehalm, Hø eller
Tang, hvormed Madratser have været stoppede,
ubrugelige Klæder, Klude, der have været benyt-
tede til Aftørring af Sekreter o. s. v.) bør snarest
muligt brændes under Iagttagelse af de til For-
hindring af Smittes Udbredelse nødvendige For-
sigtighedsregler. Særlige Regler for Des-
infektion. De syges Udtømmelser
(Ekskrementer, opbrækkede Masser, Opspyt,
Urin, Næseslim) blandes straks under grundig
Omrøring med Kalkmælk, den stærke Klor^s
kalkopløsning eller med stærkt Karbolvand,
hvoraf noget helst i Forvejen maa hældes i det
Kar, hvori Udtømmelserne opfanges; i alt maa
der af den desinficerende Opløsning tilsættes mindst
lige saa stor en Mængde, som Udtømmelsen ud-
gør. Blandingen skal straks hældes over i en
dertil bestemt, paa et afsondret Sted staaende,
tæt og vel dækket Beholder, hvori Blandingen
skal henstaa, indtil Desinfektionen er fuldendt,
nemlig en Time, hvis Klorkalkopløsning er brugt,
4 Timer, hvis Karbolvand er anvendt. Denne
Beholder, hvori Blandingen skal henstaa mindst

1912 2 Timer, tømmes overalt, hvor det paa nogen
 19. Sept. Maade er muligt, i selve Havet, hvor der er
 Strøm eller dybt Vand; kan dette ikke lade sig
 gøre, tømmes den i en særlig dertil indrettet
 Grube (altsaa ikke i Møddingen), som maa være
 saaledes beliggende og indrettet, at den ej har
 Fald mod beboede Huse eller Vandforsynings-
 steder eller Steder, hvor der dyrkes Kartofler,
 Rodfrugter o. lign.; hvor dette ikke er muligt, benyt-
 tes til Udtømmelserne en forsvarlig indrettet og fuld-
 stændig tæt Latrintønde med tætsluttende Laag.
 Indholdet af Gruben eller Latrinet dækkes straks
 derefter med et Lag af den med Sand blandede
 Klorkalk. Hvor Omstændighederne gøre det nød-
 vendigt, at Blandingen straks udtømmes i Gruben
 eller Latrinet, maa den først omrøres omhyggeligt
 med en Pind, der skal blive i Blandingen; sker
 Udtømningen i en Tønde, skal denne daglig skif-
 tes. Latriner. De i Latrinkuler eller Latrin-
 tønder indeholdte Ekskrementmasser maa dækkes
 med et tykt Lag af den med Sand blandede Klor-
 kalk eller med Kalkmælk. Latrintønderne maa
 hyppigt tømmes enten i Havet (dybt Vand eller
 stærk Strøm) eller i de særlig dertil indrettede
 Gruber, hvis Indhold ej maa benyttes til Gød-
 ning de første 2 Aar; Tønderne desinficeres der-
 efter med den stærke Klorkalkopløsning eller
 med stærkt Karbolvand, hvorved ogsaa Sæde-
 brættet og Gulvet i Latrinerne maa afvadskes
 mindst 2 Gange dagligt; kun i Nødsfald og un-
 der tilbørlig Forsigtighed kan de tømmes forinden
 de 2 Aar, men Indholdet bør da nedgraves paa
 afsidesliggende Steder, hvorfra der ikke kan ske
 Afsivning til Vaanhuse og Vandforsyningssteder.
 I Vandklosetter skal Kummen og Røret
 mindst 2 Gange dagligt renses med en af de
 samme Opløsninger. Pissoirer udskylles lige-
 ledes mindst 2 Gange dagligt med en af de samme
 Opløsninger. Til Desinfektion af Latrintønder og
 Ekskrementer kan foruden Klorkalk og Karbol-
 vand anvendes Kalkmælk tilberedt som ovenfor
 angivet. Til Tønder af Staal kan anvendes Over-
 strykning med smeltet Asfalt. — Til Desinfektion af
 Kloakindhold i Nedløbsbrønde o. l. kan ligeledes
 foruden Klorkalk anvendes Kalkmælk af den ovenfor

angivne Styrke tilsat i en saadan Mængde, at Blandingen farver Lakmuspapir stærkt og varigt blaat. — Anvendes Kalkmælk som Desinfektionsmiddel i Ledninger, der ere forsynede med Vandlaase f. Eks. i Vandklosetter, anbefales rigelig Efterskylning med Vand. Gangs og Sengeklaeder og lignende Sager. Snavsede Gangs og Sengeklaeder, Lommetørklæder, Haandklæder, Viskestykker og lignende maa ikke rystes, børstes eller bankes før Desinfektionen. Alt, hvad der taaler Vadske, nedlægges straks i kogende Vand i $\frac{1}{2}$ Time eller i svagt Karbolvand eller i Sublimatopløsningen, i hvilke det maa forblive i mindst 4 Timer; efter at være afvredet flyttes det til et Kar med Vand, hvori det bliver liggende, indtil det kan vadskes. Hvis Genstandene ikke i selve Sygeværrelset kunne nedlægges i de nævnte Vædsker, maa de kun fjernes fra dette indpakkede i et Lagen eller en Sæk, der ere gennemvædede med svagt Karbolvand. Intet Tøj bør udleveres til Vadske fra smittede Steder, uden i Forvejen at være behandlet paa den her beskrevne Maade, og ikke vadskes, førend det er kogt $\frac{1}{2}$ Time i Sæbevand. Høer eller Halmmadratter aabnes, efter at de ere befugtede, saaledes at Støvning ikke kan finde Sted; Høet eller Halmen udtages og brændes, og Vaarene behandles paa den ovenfor angivne Maade. Efter endt Arbejde bør de med Vadsningen af alle her omhandlede Sager beskæftigede Personer desinficere sig paa den for Desinfektionspersonalet nedenfor angivne Maade. Alt, hvad der ikke taaler kogende Vand eller Vadske, bringes indpakket paa den ovennævnte Maade til Desinfektionsapparatet. Hvor dette ikke kan ske, børstes Genstandene med en i stærkt Karbolvand dyppet Børste og udluftes derefter i 3—4 Uger paa et tørt, for Regn beskyttet Sted, helst i Træk. Pletter af Blod eller Materie maa, forinden Desinfektion ved kogende Vand eller Damp anvendes, fjernes ved Udblødning i en kold desinficerende Vædske. Genstande af Læder, Skind, Saffian, Gummi, (Fodtøj, Kufferter, Tasker o. s. v.), der ikke taale Desinfektion ved Damp, afvadskes gentagne Gange omhyggeligt med stærkt Karbolvand eller desinficeres ved

1912

19. Sept.

1912 Ophængning i Værelser, der underkastes Formalindesinfektion (se nedenfor) eller bedre ved Fordampning af Formalin i et særligt dertil indrettet tætlukket Skab. De paagældende Genstande anbringes i saa udbredt Tilstand som muligt. Med Hensyn til det Mængdeforhold, hvori Formalin maa anvendes, henvises til det følgende. **Møbler, Husgeraad og andre Genstande.** Polstrede Møbler, Gulvtæpper, Gardiner og lignende Sager maa, naar det lader sig gøre, helst underkastes Desinfektion med Formalin eller Damp; de maa ikke rystes, bankes eller børstes før Desinfektionen, og under en eventuel Transport til Desinfektionsstedet maa de indpakkes i Lagener eller Sække, gennemvædede med svagt Karbolvand. Kan Formalin eller Dampdesinfektion ikke anvendes, børstes Genstandene, for saa vidt de taale det, med en i stærkt Karbolvand dyppet Børste og udluftes derpaa i 3-4 Uger paa et tørt, for Regn beskyttet Sted, helst i Træk. Polerede og udskaarne Møbler, Skilderier og lignende Genstande, der ikke taale at behandles med stærkt Karbolvand, afgnides med bløde Klude, dyppede i svagt Karbolvand og atter udtrykkede, hvorefter de straks gnides tørre med en ren tør Klud. De ikke polerede eller bejtsede Dele af de nævnte Genstande afvaskes to Gange efter hinanden med stærkt Karbolvand; ere de meget smudsige, maa de først renses med hedt Sæbevand. De brugte Klude renses eller brændes straks. Alle Genstande, der kunne nedlægges i en Vædske, maa efter deres Beskaffenhed enten koges i Vand eller lægges i stærkt eller svagt Karbolvand i 4 Timer. Værdiløse Smaating brændes. **Værelser og andre Rum** (f. Eks. Vogne, Baade, Fartøjer). Tør Fejning eller Afviskning af saadanne maa ikke finde Sted. Kalk- eller limfarvede og oliemalede Vægge samt Gulve og Lofter saavel som Vinduer, Døre, Paneler og andet Træværk behandles med stærkt Karbolvand eller, hvor den fornødne Kontrol er til Stede (se ovenfor), med Sublimatopløsningen. Med disse Opløsninger foretages enten en Afvaskning med Klude, eller, naar Fladerne taale det, en Afskrubning med Gulvskrubbe eller en

19. Sept.

Oversprøjtning ved Hjælp af en dertil indrettet Sprøjte (eller et Sprayapparat). Kalkede Vægge kunne ogsaa desinficeres ved at kalkes paany eller ved at overstryges med en Blanding af 1 Del Klorkalk med to Dele Vand. Rum, der ved Tætning eller Overklistring af Sprækker og andre Aabninger kunne lukkes tilstrækkelig lufttæt, kunne desinficeres ved Fordampning af ca. 10 Gram Formalin (4 Gram Formaldehyd) for hver Kubikmeter Rumfang af det paagældende Rum under samtidig Fordampning af ca. 30 Gram Vand. De tætlukkede Rum, hvis Temperatur ikke maa være for lav, skal i mindst 5 Timer forblive udsat for Formaldehyddampens Paavirkning. Derefter finder forsvarlig Udluftning Sted. Til hurtigere Fjernelse af den tilbageblivende irriterende Formaldehyddamp kan benyttes Fordampning af en 25 pCt.-holdig vandig Ammoniakopløsning i et Forhold af 45 Kub.-Centmtr. for hver 3 Kubikmeter Rumfang af det desinficerede Rum, i Mangel deraf Overvaskning af Gulvet med Ammoniakvand. Anvendes Ammoniak til Neutralisation af Formaldehyddampene, maa alle forhaandenværende Metaldele, der angribes af Ammoniakken, bagefter omhyggelig tørres og afpudses. Formalindesinfektion kan ogsaa foretages uden særlige Apparater. Til hver Kubikmeter Rum bruges 33 Gram Formalin, 33 Gram Vand og 33 Gram krystalliseret Kaliumpermanganat. En passende stor Beholder, hvis Bund dækkes med Avispapir, opstilles saaledes, at Stænk fra Formaldehydudviklingen ikke kan skade sarte Genstande; der paafyldes først Vand og Formalinopløsning; derefter tilsættes Kaliumpermanganat, hvorefter det omrøres. Det maa nøje paases, at ethvert Punkt af de Flader, der skulle desinficeres, grundigt behandles med Desinfektionsmidlet, og at dette trænger godt ind i alle Sprækker og Huller, fra hvilke Støv og Smuds om fornødent udskræbes og optages med Klude, dyppede i de desinficerende Vædsker, hvilke Klude derefter brændes. Særlig Omhu maa anvendes paa Rensningen af saadanne Steder af Gulv eller Vægge, der ere besudlede med de syges Udtømmelser; Tapetpapir, der er besudlet paa denne Maade, maa efter forudgaaende

1912
19. Sept

1912 Befugtning med en af de nævnte Opløsninger af-
 19. Sept. tages og brændes. Efter endt desinficerende Be-
 handling lader man saa vidt muligt Rummet hense-
 staa i 12 Timer, hvorefter de desinficerede Flader
 afvadskes grundigt med Sæbe og varmt Vand.
 Endelig udluftes Rummet ved stærk Gennemtræk,
 om muligt i mindst 1 Uge. Særlig Omhu fordrer
 Desinfektionen af det Rum i Skibe, hvori Last-
 vandet staa. Denne foretages, naar Skibet er i
 Havn, under vedkommende Epidemilæges Kontrol
 efter af denne særligt givne Bestemmelser. Er
 Skibet paa Rejse, maa Lastvandet udpumpes og
 Rummet derefter mindst 2 Gange udskylles med
 Søvand. Baade, som have været benyttede til
 Transport af smittefarlige Patienter (Tøj), skulle
 inden fortsat Brug paa Epidemilægens Foranled-
 ning renses under Tilsyn af Epidemilægen eller en af
 denne dertil valgt Mand. Personer, der have
 haft Samkvem med syge, lidende af smitsomme
 Sygdomme, skulle omhyggeligt vadske Hænder,
 Arme og Ansigt i svagt Karbolvand eller den
 svage Klorkalkopløsning og derefter i varmt
 Sæbevand. Klæder og Haar børstes med Børster,
 vædede med svagt Karbolvand. Personer, der
 vedholdende ofre sig til de syges Pleje eller have
 stadigt Ophold i Sygestue, bør, naar de afløses
 fra deres Tjeneste, lade de under denne brugte
 Klæder forblive paa Stedet og ikke gaa til sunde
 Personer eller Boliger, uden at de først har desin-
 ficeret sig omhyggeligt paa den før angivne Maade
 og derefter om muligt have taget et varmt Bad
 samt endelig have iført sig en smittefri Dragt.
 Saadanne Personer og navnlig Sygeplejere skulle,
 hver Gang der er Grund til at antage, at der
 hæfter Smitstof ved deres Hænder, underkaste
 disse en energisk og omhyggelig Rensning ved
 Vadskning med varmt Sæbevand og Børstning
 særlig af Neglene med Neglebørste. Efter Rens-
 ningen desinficeres Hænderne med svagt Karbol-
 vand, svag Klorkalkopløsning eller Spiritus. Hel-
 bredede syge faa en Afvadskning af hele Legemet
 (Haaret indbefattet) med svagt Karbolvand eller
 den svage Klorkalkopløsning og derpaa et varmt
 Bad, hvorefter de iføres en smittefri Dragt, førend
 der tilstedes dem Samkvem med sunde. De Klæ-

der, de have baaret under Sygdommen, desinficeres efter de tidligere givne Regler. Personer, der ere beskæftigede med Desinfektion af smittede Rum eller Genstande, skulle under Udførelsen af deres Arbejde bære en Lærredsdragt, bestaaende af Bluse, Benklæder og Hue, hvilken Dragt desinficeres efter endt Arbejde. De Personer, der have udført Desinfektionen, skulle senere rense navnlig Hænder, Arme og Ansigt paa den ovenfor angivne Maade. Vand og Fødemidler. Drikkevand, Mælk, Øl, Madvarer o. s. v., som have været udsatte for Smitté, bør om muligt uskadeliggøres paa den efter Forholdene hensigtsmæssigste Maade og bør under ingen Omstændighed nydes, uden at de lige i Forvejen ere godt gennemkogte; tiloversblevne Rester bør koges paa ny, inden de nydes.

1912
19. Sept.

Justm. Skr. ang. Arresthuset i Thorshavn — 30. Okt.
— — bifalder Justitsministeriet herved, at Arresthuset i Thorshavn ombygges, at et af de til Arrestforvarerens Brug bestemte Rum indrettes til og maa benyttes til Arrest, saalænge Arrestforvareren med Familje ikke har Bopæl i Arresthuset, paa Betingelse af, at Arrestforvareren, naar der er Fanger, tager Ophold Dag og Nat i de øvrige for ham bestemte Rum, hvorhos der bør paalægges ham, selv om der ikke er Fanger i Arresthuset, stadig at føre et effektivt Tilsyn med Arrestbygningen.

Anordn. (Nr. 251) for Færøerne ang. de Forsigtighedsregler, der skulle iagttages ved Transport af visse eksploderende Stoffer. 11. Nov.
I Medfør af Lov Nr. 68 for Færøerne angaaende Sprængstoffer af 1. April d. A. § 8 fastsættes herved følgende: § 1. Naar andre Sprængstoffer end: a) de udelukkende af Salpeter, Kul og Svovl sammensatte Krudtsorter, b) Haandvaaben-Patroner indeholdende røgfrit Jagtkrudt samt Knald- og Tændsatser, der ere forarbejdede til Knaldhætter eller lignende Antændelsesmidler eller til Fyrtøjer, Fyrværkerisager og andre Brugsgenstande, transporteres over Land samt ad indenlandske Vand-

1912 veje, blive nedenstaaende Forskrifter at jagttage.
 11. Nov. § 2. Faste Sprængstoffer skulle ved Transport af Mængder over $2\frac{1}{2}$ kg være anbragte i tæt-sluttende Kasser af Træ, der, naar Sprængstoffet ikke er indesluttet i Patroner af vandtætte Pergamentshylstre eller Metalhylstre, skulle være beklædte indvendig med Asfaltpap eller et andet vandtæt Stof. Kasserne skulle være samlede uden Anvendelse af Søm eller Stifter, ligesom Laaget skal befæstes med Skruer med forsænkede Hoveder eller paa anden lige saa betryggende Maade. Hver enkelt Kasse, som ikke maa indeholde mere end 25 kg Dynamit, Skydebomuld eller røgfrit Krudt og ikke mere end 5 kg af et hvilket som helst andet Sprængstof, skal være tydeligt mærket med Sprængstoffets Navn samt: «farligt Sprængstof». § 3. Flydende Sprængstoffer skulle ved Transport være indesluttede i tætte Kar af smidigt Metal af højst 5 kg.s Indhold, vel til-lukkede med Propper, som skulle være ombundet med Blære. Hvert Kar nedpakkes, omgivet paa alle Kanter af Infusoriekisel eller et andet pulverformet, ikke brændbart Stof, i en Trækasse saa fast, at det ikke kan forskyde sig; Halm, Savs-paan, Blaar, Klude eller Papiraffald maa ikke be-nyttes til Pakningen. Kasserne skulle være sam-lede uden Anvendelse af Søm og Stifter, ligesom Laaget skal befæstes ved Hjælp af Skruer med forsænkede Hoveder eller paa anden lige saa betryggende Maade. Hver enkelt Kasse skal være forsynet med stærke Haandtag paa to modsatte Sider samt tydeligt mærket med Sprængstoffets Navn samt: «farligt Sprængstof». § 4. Karrene eller Kasserne, der indeholde Sprængstofferne, skulle ved Paa- og Aflæsning (Ind- og Udladning) samt under Transporten omgaas med største For-sigtighed, navnlig saaledes, at de undgaa Stød og holdes fjernede fra Ild og Lys. Under Forsen-delser skulle de være anbragte saaledes, at de ikke kunne forskyde sig. § 5. I samme Kar eller Emballage maa der ikke findes mere end eet af de paagældende Sprængstoffer og ikke andre Stoffer. § 6. De til Sprængning fornødne Tændmidler (Knaldhætter, Stupintraad o. l.) skulle, naar de fragtes sammen med Sprængstofferne, holdes ad-

skilte i størst mulige og mindst 2,5 m.s Afstand fra disse, forvarede i særskilt Emballage, som udvendig er forsynet med Angivelse af Indholdet. 1912 11. Nov.

§ 7. Ved enhver Transport have Transportens Ledsagere at rette sig efter de Forskrifter, som Politiet for den almindelige Sikkerheds Skyld maatte give. § 8. Transport af andre af de omhandlede Sprængstoffer end Dynamit, Skydebomuld og røgfrit Krudt maa kun finde Sted med Politiets for hvert enkelt Tilfælde meddelte Tilfaldelse og under Politiets Tilsyn. § 9. Enhver Transport skal være ledsaget af en Fragseddel, som viser Afsendelsestiden, Bestemmelsesstedet, Afsenderens og Modtagerens Navne, Sprængstoffernes Art og Mængde samt Karrenes eller Kassernes Antal; ved Dynamit skal Procentindholdet af Nitroglycerin og ved Skydebomuld Procentindholdet af Vand tillige angives. § 10. Saa fremt der paa Landeveje skal transporteres større Mængder end 50 kg af Dynamit, Skydebomuld og røgfrit Krudt eller 5 kg af ethvert andet af de omhandlede Sprængstoffer, bliver herved at iagttage: a) Vognen skal være forsynet med en tætsluttende Presenning af ikke antændeligt Stof (til Eksempel imprægneret Lærred), og hver Vogn skal udvendig være forsynet med et Skilt, paamalet i Bogstaver af mindst 13 cm.s Højde «Sprængstof» samt føre et rødt Flag. b) Hver enkelt Vogn, som af Dynamit, Skydebomuld eller røgfrit Krudt kun maa føre 250 kg og af ethvert andet af de omhandlede Sprængstoffer kun 5 kg, skal være under Tilsyn af en voksen paalidelig Mand. Ledsageren maa under Paa- og Aflæsningen samt under Transporten ikke røge Tobak eller benytte aaben Ild. c) Der maa kun køres i Skridt. d) Ved Transporter, der omfatte mere end 1 Vogn, skal Ledelsen være overdraget til en paalidelig Person, som skal være forsynet med de Transporten vedrørende Papirer. Ved Standsninger skal der holdes mindst 300 m fra beboet Hus, og maa Transporten aldrig være uden Tilsyn. For saa vidt Transporten bestaar af flere Vogne, skulle disse, naar de passere forbi eller igennem større Samlinger af Huse, holde en indbyrdes Afstand af mindst 300 m; der maa paa saadanne Steder

1912 ikke standses uden Nødvendighed. § 11. Ved 11. Nov. Forsendelsen ad Vandvej af større Mængder end 100 kg af Dynamit, Skydebomuld eller røgfrit Krudt eller 5 kg af ethvert andet af de omhandlede Sprængstoffer bliver at iagttage: a) Føres Karrene eller Kasserne paa Dæk eller i aabent Fartøj, skulle de være bedækkede med en tæt-sluttende Presenning af ikke anstændeligt Stof (jfr. § 10). Selvantaendelige eller let antændelige Stoffer samt ætsende Syrer maa ikke stoves i samme Rum som Sprængstofferne. b) Fartøjer skal stedse føre rødt Flag paa Masten eller paa en oprejst Stang af mindst 3 m.s Højde. c) Der maa ikke uden Nødvendighed stoppes, lægges bi eller ankres i kortere Afstand fra beboet Hus eller andet Fartøj end 300 m. § 12. Enhver Transport af større Mængder end 250 kg af Dynamit, Skydebomuld eller røgfrit Krudt eller 5 kg af ethvert andet af de omhandlede Sprængstoffer skal Forsenderen, saafremt Politiet ikke paa Grund af særegne Omstændigheder skulde finde en kortere Anmeldelsesfrist tilstrækkelig, senest 4 Dage før Forsendelsen anmelde for Politiet (i Thorshavn og Sydstrømø til Landfogden og ellers til vedkommende Sysselmand) med Angivelse af Afsendelsestiden, den Vej, som agtes fulgt, Mængden, Vognenes Antal, Bestemmelsesstedet, Afsendernes, Forsendernes og Modtagernes Navne samt, for saa vidt Transporten skal ske ad Vandvej, det eller de til Transporten bestemte Fartøjer. Politiet kan forlange Afsendelsestiden forandret, og for saa vidt der gives flere Veje, bestemme, hvilken af disse Transporten skal følge; det kan fastsætte, paa hvilke Steder der skal tages Nattekwarter, og hvor stort Vagtholdet om Natten skal være; det skal i betimelig Tid meddele Politiet i de Jurisdiktioner, Transporten kommer til at passere, fornøden Underretning. § 13. Sprængstoffer, som ikke henhøre til de i § 1 angivne Undtagelser, maa ikke føres med Transportmidler, som samtidig befordre Passagerer. § 14. Findes der i strandet Skib Sprængstoffer, som ikke henhøre til de i § 1 angivne Undtagelser, skal Bjergningen af de nævnte Stoffer foregaa i nærmest mulige Overensstemmelse med de i denne Anordning givne Forskrifter. § 15. Be-

stemmelserne i denne Anordning komme ikke til **1912**
 Anvendelse paa de Transporter af Sprængstoffer, ^{11. Nov.}
 der ske under Militæretaternes Ansvar og Ledelse,
 og ej heller paa Transporter, der ske som Post-
 forsendelser. Saafremt det maatte vise sig nød-
 vendigt, kan Amtmanden i enkelte Tilfælde dispen-
 sere fra Bestemmelserne i denne Anordning. **§ 16.**
 Nærværende Anordning træder i Kraft den 1. Ja-
 nuar n. A.

Anordn. (Nr 253) hvorved Lov Nr. 137 ^{13. Nov.}
af 8. Juni 1912 om Straf for Brug af urigtig
Varebetegnelse m. m. sættes i Kraft paa Fær-
øerne med visse Lempelser. Til § 7, 1ste Stykke
 føjes: «Ej heller maa en handlende holde mere end
 2 offentlige Auktioner om Aaret».

Bek. (Nr. 283) for Færøerne ang. Denat- ^{7. Dec.}
urering af Spiritus. I Henhold til den Justits-
 ministeriet ved § 1, Nr. 5, i Lov Nr. 46 for Fær-
 øerne af 7de Marts d. A. om Forandring i for-
 skellige Skatter og Afgifter,¹⁾ og ved § 3 i aller-
 højeste Anordning af 6te d. M. indeholdende nær-
 mere Bestemmelser i Henhold til § 25, 2det
 Stykke, i Lov Nr. 99 for Færøerne af 10de Maj
 d. A.²⁾ om Handel med og Udskænkning af be-
 rusende Drikke, meddelte Bemyndigelse fastsættes
 det herved, at den i anførte Lov og Anordning
 ommeldte Denaturering af Spiritus skal foregaa
 under det danske Toldvæsens Kontrol og i
 Overensstemmelse med de dette til enhver Tid
 givne Instruktioner angaaende fuldstændig Denat-
 urering af Spiritus eller Denaturering af Hospital-
 sprit. Hvor Toldvæsenet af en eller anden
 Grund er ude af Stand til at meddele At-
 test om en foretagen Denaturering, tillades ikke
 desmindre afgiftsfri Indførsel til Færøerne paa Be-
 tingelse af, at Afsenderen har afgivet Forsikring
 paa Tro og Love om, at det paagældende Parti
 er fuldstændig denatureret Spiritus, og at Told-

1) Jfr. Lov Nr. 58 af 8. Marts 1930 § 1 Nr. 1 e.

2) Jfr. nu Lov Nr. 115 af 4. April 1928.

1912 sedlen har erholdt Paategning om, at en saadan
7. Dec. Forsikring er afgiven og af Toldopsynet skønnes
rigtig. Nærværende Bekendtgørelse træder i Kraft
den 1ste Januar 1913, fra hvilket Tidspunkt op-
hæves saavel Justitsministeriets Bekendtgørelse af
21de August 1908 i den under 29de April 1911
bekendtgjorte ændrede Affattelse som Justitsmini-
steriets Bekendtgørelse af 19de Juni d. A.

1913 **Lov (Nr. 13) for Færøerne om Handels-**
24. Jan. **rejsende. § 1.** Handelsrejsende — hvorved for-
staas Agenter saavel for indenlandske som uden-
landske Firmaer — skal for Fremtiden paa Fær-
øerne være uberettigede til at falbyde eller af-
hænde Varer til andre end til Personer, der i Hen-
hold til Lov af 21. Marts 1855 § 10 har løst
Handelsbevis. Dog skal Handelsrejsende til Fa-
brikanter, Haandværkere og andre Næringsbrugere
kunne falbyde og afhænde saadanne Varer, som
enhver behøver til sin Næringsdrift. **§ 2.**¹⁾ For-
inden nogen kan drive Erhverv som Handels-
rejsende paa Færøerne, skal han hos Politimeste-
ren erhverve et Antagelsesbevis, som gælder i eet
Aar fra Udstedelsens Dato. For saadant Anta-
gelsesbevis betales, for saa vidt angaar indenland-
ske Firmaer, 50 Kr. for det første Firma, for hvil-
ket den Handelsrejsende vil udføre Forretninger,
og 25 Kr. for hvert af de følgende; er Talen om
udenlandske Firmaer, betales Antagelsesbevis med
200 Kr. for det første Firma, for hvilket den Han-
delsrejsende vil udføre Forretninger, og 50 Kr. for
hvert af de følgende. Betalingen tilfalder Færø
Amts Fattigkasse og Repartitionsfond til lige De-
ling. **§ 3.** For Overtrædelser af de ovenfor givne
Forskrifter bødes første Gang fra 10 til 40 Kr.,
anden Gang fra 20 til 80 Kr., tredie Gang og
fremdeles fra 40 til 120 Kr. Sager angaaende
Overtrædelser behandles som offentlige Politisager.
§ 4. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1914.

¹⁾ Saaledes som denne er affattet ifølge Lov Nr. 316 af 23.
December 1925.

Bek. (Nr. 24) ang. Deling af Suderø Præstegæld blandt Færøerne. Suderø Præstegæld deles i tvende selvstændige Præstegæld, Suderø nordre og Suderø søndre Præstegæld, saaledes at Delingen træder i Kraft fra den Dag, da den Mand, der beskikkes til Sognepræst for Suderø søndre Præstegæld, tiltræder dette Embede,¹⁾ og Frodebo, Kvalbø og Famien Sogne med de dertil hørende Kirker fra samme Dag at regne henlægges under Suderø nordre Præstegæld, medens Sumbø, Vaag og Porkere²⁾ Sogne med de dertil hørende Kirker henlægges under Suderø søndre Præstegæld. 13. Febr.

Lov (Nr. 101) om Hjælpekasser. (Se An^o 29. April ordning Nr. 41 af 25. Februar 1914).

Lov (Nr. 121) om Apotekervæsenet paa Færøerne. § 1. Til Oprettelse af nye Apoteker paa Færøerne kræves kongelig Resolution. Om Oprettelse og Beliggenhed af nye Apoteker paa Færøerne indhentes Lagtingets Udtalelse. Justitsministeriet kan yde Bidrag af Apotekerfonden til Apoteker paa Færøerne efter de derom for det øvrige Kongerige gældende Regler. § 2. Tildelse til at drive Apotek paa Færøerne meddeles ved kongelig Bevilling. For at opnaa Bevilling til Drift af et Apotek udkræves Indfødsret, 25 Aars Alder og farmaceutisk Kandidateksamen. Vedkommende skal derhos godtgøre at være raadig over sit Bo og skal i sin tidligere Virksomhed have udvist et efter Justitsministeriets Skøn udadleligt Forhold. Forinden Bevilligen udleveres, har den paagældende at underskrive en Forsikring paa Tro og Love eller paa Ære og Samvittighed om med Flid og Samvittighedsfuldhed at ville opfylde de ham som Apoteker paa

1) Fra gammel Tid har Færøerne været delt i følgende Præstegæld: Norderøernes, Østerø (se nu kgl. Res. 24. Juni 1928), Nordstrømø, Sydstrømø, Vaagø, Sandø og Suderø.

2) Ved Justitsministeriets Skrivelse af 18. Marts 1920 er Porkere Sogn delt i Porkere og Hove Sogne.

1913 hvilende Pligter. Forsikringens Form fastsættes af Justitsministeriet. For at anerkendes som Bestyrer paa eget Ansvar af et Apotek maa den paa gældende opfylde de for Meddelelse af Apotekerbevilling stillede Betingelser og er i sin Funktion underkastet de samme Bestemmelser som Apotekere. For at fungere som Medhjælper paa et Apotek maa vedkommende have bestaaet farmaceutisk Medhjælpereksamen. For at antages som Discipel paa et Apotek maa vedkommende have en Fordannelse, om hvilken de nærmere Bestemmelser fastsættes ved en gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Forhandling med Justitsministeriet udvirket kongelig Resolution. § 3. Fra Apoteker paa Færøerne maa de samme Varer forhandles som fra Apoteker i det øvrige Kongerige, for saa vidt det ikke strider mod nogen særlig for Færøerne gældende Lov. § 4. I enhver Bygd paa Færøerne kan Justitsministeriet, paa Begæring af det kommunale Forstanderskab, efter indhentet Erklæring fra Lagtinget, tillade, at der oprettes et Haandkøbsudsalg af Medikamenter hos en af Forstanderskabet udpeget Forhandler, hvis Valg skal godkendes af Amtmanden, efter at vedkommende Apoteker og Embedslæge er hørte. Saafremt det besluttes at oprette et Haandkøbsudsalg i en Bygd, hvor der bor en dispenserende eller distribuerende Læge, er denne berettiget til at overtage dette. For saadanne Udsalgs Forsyning med og Udlevering af Medikamenter gælder de samme Regler som for Haandkøbsudsalg i det øvrige Kongerige. Det afgøres af Justitsministeriet, hvilket Apotek der i det enkelte Tilfælde skal være berettiget og forpligtet til at oprette Haandkøbsudsalget. De paa Færøerne boende Læger kan, for saa vidt Afstanden fra nærmeste Apotek gør det ønskeligt, forvente at erholde Justitsministeriets Tilladelse til at distribuere, eventuelt dispensere, Medicin, som forskrives fra et færøsk Apotek, efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse. § 5. Med Hensyn til, hvilke Varer det efter denne Lovs Ikrafttræden skal være forbudt at forhandle i almindelig Købmandshandel, skal de i det øvrige Kongerige til enhver Tid gældende Bestemmelser

være gældende, dog med de Forandringer, som af **1913** Justitsministeriet findes fornødne. **§ 6.** Af Apo- ^{29. April} teker paa Færøerne udredes en aarlig Afgift efter de for Apotekeravgift for det øvrige Kongerige gældende Regler. **§ 7.** Nærmere Regler for Eftersynet af færøske Apotekers Drift fastsættes af Justitsministeriet, efter at Lagtinget har haft Lejlighed til at udtale sig om Sagen.¹⁾ Andre Spørgsmaal vedrørende Apotekervæsenet og Medikamenterhandelen paa Færøerne, som ikke omhandles i denne Lov, afgøres af Justitsministeriet, saa vidt Forholdene tillader det, i Overensstemmelse med de for det øvrige Kongerige gældende Love og Bestemmelser. **§ 8.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1914.

Lov (Nr. 124) om Understøttelse til Børn ^{29. April} **af Enker.** (Se Anordning Nr. 8 af 17. Januar 1916).

Lov (Nr. 127) om Anlæg af Havne m. v. ^{29. April} **paa Færøerne.**²⁾ **§ 1.** Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at lade anlægge en Havn ved Thorshavn. Af Udgifterne, der er anslaaede til 2.070.000, afholder Statskassen $\frac{4}{5}$, Thorshavns Kommune $\frac{1}{5}$. Anlægget udføres saaledes, at der først bygges en Dækmole. Efter dennes Fuldførelse kan efter Ministerens Bestemmelse foretages Bygning af en Anlægskaj, Veje m. v., saaledes at det i første Stykke nævnte Beløb ikke overskrides. Ministeren for offentlige Arbejder fastsætter de nærmere Bestemmelser om Havnens Benyttelse og Bestyrelse samt om Opkrævning af Havneafgifter, der ligesom ved de andre Statshavne i Kongeriget indgaar i Statskassen. Saa fremt Thorshavns Kommune maatte ønske det, kan Havnen straks ved dens Fuldførelse eller eventuelt senere overgaa til Kommunen som kommunal Havn,³⁾ dog i sidstnævnte Tilfælde kun paa Betingelse af, at Kommunen refunderer Staten de

1) Jfr. Bek. Nr. 648 og 649 af 13. Dec. 1918.

2) Som ændret ved Lov Nr. 510 af 5. Dec. 1921 og Lov Nr. 125 af 5. Juni 1927.

3) Havnen er nu kommunal.

1913 eventuelle Underskud ved Havnens aarlige Drift, samt at Kommunen forpligter sig til at vedligeholde Havnen forsvarligt efter Ministerens nærmere Bestemmelse. § 2. Til følgende Anlæg: a. En Kaj ved Trangisvaag, anslaaet Udgift 341,000 Kr., b. En Havn ved Skopen, anslaaet Udgift 192,500 Kr., c. En Pier ved Sørvaag, anslaaet Udgift 13,200 Kr., d. En Havn eller Dækmole ved Midvaag, eventuelt i Forbindelse med en i Pier Sandevaag, anslaaet Udgift 231,000 Kr., samt e. En Dækmole ved Kvivig, anslaaet Udgift 22,000 Kr., altsaa en samlet Overslagssum af 799,700 Kr., kan af Statskassen tilskydes et Bidrag svarende til $\frac{1}{5}$ af de til de enkelte Anlæg medgaaende Udgifter under Forudsætning af, at den resterende Femtedel af Udgifterne tilvejebringes paa anden Maade. For sidstnævnte Beløbs Vedkommende staar Statskassen derhos i Forskud, saaledes at Beløbet vil være at refundere denne, efterhaanden som hvert enkelt Anlæg er bragt til Afslutning. Statskassen deltager kun i Dækning af Overskridelser af de i denne Paragraf for hvert Anlæg fastsatte Beløb, dersom Overskridelserne hidrører fra Forandringer eller Udvidelser, som efter Arbejdets Paabegyndelse har vist sig nødvendige efter Forhandling mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og de paagældende Kommuner, og kun med $\frac{1}{5}$ af det for hvert Anlæg overskydende. Disse Havne- og Moleanlæg skal være kommunale og skal under Lagtingets Tilsyn vedligeholdes forsvarligt af de paagældende Kommuner. Lagtinget er overfor Staten ansvarlig for, at vedkommende kommunale Styrelser ikke forsømmer deres Vedligeholdelsespligt. Havnenes (Molernes) Indtægter og Udgifter skal holdes adskilte fra Kommunernes almindelige Kasser; deres Midler kan kun anvendes til bedste for dem selv. Ministeren for offentlige Arbejder kan efter at have indhentet Lagtingets Betænkning fastsætte de nærmere Regler for Havnenes og Molernes Forvaltning, bl. a. indeholdende de fornødne Bestemmelser om Lagtingets Tilsyn med deres forsvarelige Drift og Vedligeholdelse. § 3. For saa vidt ikke alle de i §§ 1—2 nævnte Anlæg maatte komme til Udførelse, eller de anslaaede

Udgifter ikke maatte medgaa, vil der indenfor det derved for Staten besparede Beløb kunne ydes Statstilskud til Anlægget af en Pier ved Vaag i samme Forhold og paa samme Vilkaar som ved de i § 2 omhandlede Anlæg. § 4. Til Dækning af Udgifterne ved Anlægget af en Vej fra Skopen til Sand paa Sandø med en Arm til Trødum, der er anslaaede til 50.000 Kr., kan af Statskassen tilskydes et Bidrag svarende til $\frac{1}{5}$ af Anlægsudgifterne under Forudsætning af, at den resterende Femtedel af Udgifterne tilvejebringes paa anden Maade. § 5. Det overdrages Ministeren for offentlige Arbejder efter derom af Lagtinget afgiven Erklæring at træffe Bestemmelse om, i hvilken Rækkefølge de i §§ 2 og 4 og eventuelt § 3 omhandlede Anlæg vil være at bringe til Udførelse, idet der herved holdes for Øje, at Statskassens Tilskud til de paagældende Anlægs Tilvejebringelse er begrænset til $\frac{1}{5}$ af det samlede Beløb for de i §§ 2 og 4 anslaaede Anlægsudgifter. § 6. De Beløb, der i Henhold til § 1 2det Stykke vil være at udrede af Statskassen til Kajer og Vejanlæg m. v., fordeles over Finansaarene 1927—28—29. I Finansaaret 1927—28 vil der kunne anvendes indtil 465.000 Kr. § 7. Færø Amtskommune indestaar overfor Staten for Tilvejebringelsen af Femtedelen af Anlægsudgifterne ved samtlige de under §§ 1—4 nævnte Anlæg. Benyttelsen af de i §§ 2 og 3 ommeldte Havne- og Broanlæg sker i Henhold til Takster, der for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen approberes af Ministeren for offentlige Arbejder. Saafremt den i 1ste Stykke nævnte Femtedel ikke ved vedkommende Anlægs Afslutning maatte blive refunderet Staten, og Færø Amtskommune ikke maatte være i Stand til at tilvejebringe de paagældende Beløb, skal disse betragtes som Laan, ydet vedkommende Kommune af Staten, saaledes at Laanet forrentes og afdrages med en fast aarlig Ydelse af 7 pCt., hvoraf $\frac{1}{2}$ pCt. under Nationalbankens til enhver Tid gældende Diskonto, dog ikke udover 6 pCt., beregnes som Rente. Færø Amtskommune indestaar ligeledes overfor Staten for Erlæggelsen af Rente af og Afdrag paa disse Laan. § 8. I Anledning af Anlægget af den i § 1 omhandlede Statshavn ved

1913
29. April

1913 Thorshavn med dertil hørende Vejanlæg, kan der
 29. April kræves Afstaaelse af Grunde, Raamaterialier m. v.
 i det Omfang, som af Ministeren for offentlige
 Arbejder anses for nødvendigt. Havne og Vejs
 anlæggene i Thorshavn betinges af, at de paa-
 gældende Grunde afstaas vederlagsfrit til Havne-
 nen, hvad enten de tilhører Thorshavn Kommune
 eller maa erhverves af denne ved Ekspropriation
 efter Reglerne i nedennævnte Lov. Statens Til-
 skud til de i §§ 2, 3 og 4 nævnte Anlæg betin-
 ges af, at de Grunde, der er nødvendige for An-
 læggenes Gennemførelse, stilles saaledes til Dis-
 position, at Udgifterne til deres Erhvervelse ikke
 indgaar i de Summer, hvoraf Staten udreder $\frac{1}{5}$.
 For saa vidt tvungen Afstaaelse skulde vise sig
 fornøden til noget af de i denne Lov omhandlede
 Anlæg, kan saadan finde Sted efter Reglerne i
 Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om Forpligtelse til
 Jords Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Lan-
 dingssteder samt til offentlige Skoler paa Færø-
 øerne.

29. April **Lov (Nr. 137) om Statstilskud til Folke-
 højskoler og Landbrugsskoler.** (Se Lov Nr.
 155 af 15. April 1930).

29. April **Lov (Nr. 143) om Arbejde i Fabrikker
 m. v.** (se Anordn. Nr. 308 af 23. Juli 1923).

27. Sept. **Bek. (Nr. 321) om Ændringer i den af
 Justitsministeriet under 23. Maj 1882 stad-
 fæstede Sundhedsvedtægt for Thorshavn.**
 (Indføjet i denne).

18. Okt. **Bek. (Nr. 325) om Ændringer i den af Ju-
 stitsministeriet under 20. Juli 1906 stadfæstede
 Vedtægt for Benyttelse af Vand fra Thorshavns
 Vandværk.** (Indføjet i denne).

18. Okt. **Bek. (Nr. 326) om Havnereglement for
 Kongshavn** (Skaalefjord). § 1. Til Havnen

«Kongshavn» bliver at henregne Farvandet indenfor en Linie mellem Sjøv Kirke (paa Strænder) og en ved Stranden paa Glibre (ca. 300 m nord for Gjøven) anbragt hvid Stenvarde. § 2. Ethvert Fartøj, der indkommer i Havnen, skal med nedennævnte Undtagelser, hvad enten det er bestuvet med Gods, ballastet eller tomt, betale i Havneafgift 5 Øre for hver Registerton af Skibets Drægtighed. Samme Afgift betales af Skibe, der ankre paa Reden (indenfor en Linie mellem Spidsen af Raktanga og Toftefyrt), for saa vidt de fra Land indtage eller til Land afskibe Varer. (De andre Paragraffer udelades som værende af lignende Indhold som §§ 2—15 i Bek. 29. Jan. 1909 Reglem. for Sørsaag). 1913 18. Okt.

Just. Skr. om, at Justitsministeriet har bifaldet en af Færøernes Lagting gjort Indstilling om, at Bygden Kvalvig paa Syderø fremtidig maa hedde Sandvig (Sandvík). 18. Okt.
(Min. Tid.)

Bek. (Nr. 361) om Havnereglement for Fuglefjord. § 1.¹⁾ Til Havnen Fuglefjord bliver at henregne Farvandet indenfor en Linie mellem Ennið paa Østsiden og Toftanes paa Vestsiden af Fjorden. I den Del af Havnen, som ligger indenfor en Linie mellem Kirkjuryggsá paa Østsiden og Ringin paa Vestsiden, er det forbudt at fortoje eller opankre Fartøjer, medmindre Havnebestyrelsen har meddelt vedkommende Tilsladelse dertil og givet den i saa Henseende fornødne Anvisning. Den sidstnævnte Linie vil nærmere være at betegne ved to grønne Lys paa Østsiden af Fjorden ved Kirkjuryggsá. (De andre Paragraffer udelades som værende af lign. Indhold som Bek. Nr. 7 af 29. Januar 1909). 13. Nov.

1) Som ændret ved Bek. 7. April 1926. For S. P. Petersens Eftf.s Lossebro gælder særlige Takster af 31. Januar 1931, se disse.

1914 **Anordn. (Nr. 41), hvorved Lov Nr. 101**
 25. Febr. **af 29. April 1913 om Hjælpekasser sættes i**
Kraft paa Færøerne. I Henhold til den Regeringen
 ved § 16 i Lov Nr. 101 af 29de April 1913 om
 Hjælpekasser dertil meddelte Bemyndigelse sættes
 bemeldte Lov herved i Kraft paa Færøerne med
 de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige For-
 hold findes hensigtsmæssige, idet Vi samtidig til
 Lettelse ved Brugen af Loven vil have bekendt-
 gjort følgende Optryk af samme i den Affattelse,
 i hvilken den sættes i Kraft paa Færøerne. Lov
 af 29. April 1913 om Hjælpekasser
 skal herefter være gældende paa Færøerne i føl-
 gende Skikkelse: **§ 1.** De ved § 13 i Lov
 Nr. 97 af 10. April 1895 om Fattigvæsenet paa
 Færøerne stiftede kommunale Understøttelseskasser
 ophæves fra 1. Oktober 1914 at regne, og der op-
 rettes i hvert Sogn en Hjælpekasse. **§ 2.** De
 Midler, som ejes af den kommunale Understøttel-
 seskasse, overgaar til Sognets Hjælpekasse. **§ 3.**
 I Hjælpekassen indgaar de Indtægter, der for Ti-
 den i Henhold til Lov, Anordning eller privat
 Villiebestemmelse tilflyder Understøttelseskasserne.
 Ethvert Forstanderskab kan uden Samtykke af Lag-
 tinget yde Bidrag til Sognets Hjælpekasse. **§ 4.**
 Hjælpekassens Opgave er midlertidig at støtte
 værdige trængende, som har fast Ophold indenfor
 vedkommende Kasses Omraade og ikke nyder
 Fattigunderstøttelse, i deres Bestræbelser for at er-
 nære sig uden Hjælp af Fattigvæsenet. Fattig-
 hjælp, der er ydet en gift Mand paa Grund af
 forskyldt eller uforskyldt Trang, skal ikke efter
 Ægteskabets Ophør have i Medfør, at hans Enke
 eller fraskilte Hustru udelukkes fra Understøttelse
 af Hjælpekassen. Tidligere modtagen Fattighjælp
 udelukker ikke fra Understøttelse af Hjælpekassen,
 naar der er hængaet mindst tre Maaneder efter
 Fattighjælpens Ophør. Rejseunderstøttelse af Hjæl-
 pekassen maa ikke ydes, medmindre det forinden
 er godtgjort, at der er sikret den paagældende
 mere end rent foreløbigt Arbejde eller Udkomme
 paa anden Vis paa Ankomststedet. Understøttelse
 maa ikke ydes til Personer, der oppebærer Alder-
 domsunderstøttelse af det offentlige. Hjælpekas-
 serne maa ikke paatage sig Udgifter til trængende

i en Kommune, hvis disse Udgifter kan afholdes af Kommunekassen uden Fattighjælps Virkning for Modtageren. Understøttelse af Hjælpekassen ydes efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde. § 5. For saa vidt en Person, der opholder sig udenfor sit Forsørgelsesdistrikt, indenfor et samlet Tidsrum af 3 Maaneder af sit Opholdssogns Hjælpekasse har modtaget Hjælp til et Beløb af mindst 15 Kr., be-
1914 25. Febr.
tragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret i Op- holdssognet som hvilende i 3 Maaneder fra det Tidspunkt at regne, da Hjælpen udgjorde for- nævnte Beløb. For saa vidt en Person, efter nær- værende Anordnings Ikrafttræden, forinden sit fyldte 55de Aar indenfor et samlet Tidsrum af 18 Maaneder af Hjælpekassen har modtaget Under- støttelse til Beløb af i alt 180 Kr. eller derover, kan der, naar ikke særlige Forhold taler derfor, ikke inden et Aar fra Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Understøttelse er beregnet, paany til- staas den paagældende Person Hjælp af Kassens Midler. § 6. Hjælpekassen bestyres i Thorshavn af Byraadet og ellers ordentligvis af Sognekommis- sionen; i Sogne, der udgør særskilte Kommu- ner, og hvor der ingen Sognekommisjon findes, af Kommunens Forstanderskab. Uddelingen af Understøttelserne foretages af de nævnte Myndig- heder i Forbindelse med vedkommende Sogne- præst. Naar der fra en Kommunes Bestyrelse fremkommer Begæring derom, kan Justitsmini- steriet efter Lagtingets Indstilling bestemme, at en Hjælpekasse skal bestyres af en særlig Be- styrelse paa mindst 3 Medlemmer. Denne Besty- relse vælges efter de samme Regler, som gælder ved kommunale Valg, og Valget gælder for 4 Aar. I en Bestyrelse, hvis Medlemsantal er mindre end 20, kan hverken Mand eller Hustru eller beslæg- tede i op- og nedstigende Linie samtidig være Medlemmer. § 7. Hjælpekassens samlede Be- styrelse er ansvarlig for de Kapitaler og øvrige Aktiver, der tilhører Kassen. Kassens Værdipa- pirer forsynes med Paategning om, at der kun kan raades over samme af den samlede Bestyrelse. Hvor Hjælpekassen har en særlig Bestyrelse, be- stemmer denne selv sin Forretningsgang og væl- ger sin Formand for et Aar ad Gangen, hvorhos

1914 den er berettiget til med det kommunale Raads
 25. Febr. Samtykke af Kassens Midler at afholde mindre
 Udgifter til Administration og Organisations-
 øjemed. § 8. Hjælpekassens Regnskabsaar er
 Kommunens. Hjælpekassens Bestyrelse affatter et
 specificeret Regnskab for det forløbne Regnskabsaar
 og skal, for saa vidt der er en særlig Bestyrelse,
 afgive dette, bilagt med Kvitteringer fra de under-
 støttede, til Kommunens Forstanderskab inden 1.
 December. Af Regnskabet, der affattes efter et
 af Indenrigsministeriet udarbejdet Skema, skal
 fremgaa, til hvilke Personer Understøttelsen er
 ydet, Størrelsen og Varigheden af hver enkelt Un-
 derstøttelse og, hvor særlige Forhold har fore-
 ligget, tillige Grunden til dens Ydelse. Regn-
 skabet skal være ledsaget af et Uddrag af samme,
 der ikke maa meddele Oplysning om Navnet paa
 nogen understøttet, og af en Beretning om Kas-
 sens Virksomhed i det paagældende Aar. Er For-
 standerskabet selv Bestyrer af Kassen, affatter det
 Regnskabet, Uddraget af dette og Beretningen paa
 samme Maade, dog først paa samme Tid som
 Kommunens Regnskab. Regnskaberne for Hjælpe-
 kasserne revideres og decideres paa samme
 Maade som Kommunens Regnskab, dog at
 Decisionen foregaaer for lukkede Døre. Samtidig
 med, at Kommunens Regnskab fremlægges til
 Eftersyn for Sognets Beboere, bør ogsaa det oven-
 nævnte Uddrag af Hjælpekassens Regnskab og
 Beretning om dens Virksomhed fremlægges. § 9.
 Saafremt Byraadet i Thorshavn eller et Forstander-
 skab i et Rengskabsaar har ydet direkte Penge-
 bidrag til en eller flere Hjælpekasser, er vedkom-
 mende Kommune berettiget til at kræve saadanne
 Bidrag erstattede med en efter Bidraget afpasset
 forholdsvis Andel i det Beløb, som aarlig bliver
 at stille til Raadighed af Statskassen i nævnte
 Øjemed, dog saaledes at ingen Kommune af Stats-
 kassen kan oppebære mere end Trediedelen af
 det Tilskud, der af Kommunekassen er ydet
 Hjælpekassen. § 10. Enhver Kommune, der vil
 optaa det i § 9 omtalte Statstilskud, indsender til
 Amtet snarest mulig efter Regnskabsaarets Udløb
 vedkommende Kassers Kvitteringer for de af dem
 modtagne Kommunitilskud. Amtet indberetter

derefter til Indenrigsministeriet, hvad der af hver **1914**
enkelt Kommune er anvendt i dette Øjemed. 25. Febr.

**Lov (Nr. 87) om Embedslægevæsenets 21. April
 Ordning** (se Anordn. 4. Oktober 1919).

**Lov (Nr. 126) om Jordemodervæsenet. 13. Juni
 (Se Anordn. 11. Febr. 1920).**

**Justitsm. Skr. ang. Bevaring og Fred- 26. Nov.
 ning af Fortidslevninger** — — — at de
for den øvrige Del af Kongeriget gældende
Regler om Bevaring og Fredning af Fortids-
levninger ogsaa er gældende paa Færøerne,¹⁾
dog med den Ændring, at N. L. 5-9-3 til 6 træ-
der i Stedet for D. L. 5-9-3, hvoraf følger, at
den Godtgørelse, som i Henhold til Plakat 7.
August 1752 udbetales for Oldsager, der ind-
lemmes i Nationalmusæet, udbetales til de efter
N. L. 5-9-3 til 6, sammenholdt med nævnte
Plakat, berettigede.

**K. U. M. Skr., ang. Uddeling af Bevilling 1915
 gen til Understøttelse af Færinger til Uddan- 25. Febr.
 nelse paa et Seminarium i det øvrige Konge-
 rige.** — — — Fremgangsmaaden vil herefter blive
den, at Direktionen hvert Aar i Begyndelsen af
April Maaned ved Bekendtgørelse i den stedlige
offentlige Avis indkalder Ansøgninger og med sin
Indstilling indsender disse til Ministeriet, som
derefter træffer Bestemmelse om Beløbets Forde-
ling. Ved Valget mellem Ansøgerne tages særligt
Hensyn til tidligere Uddannelse; iøvrigt tages et
vist Hensyn til dem, der tidligere har faaet Un-
derstøttelse af den heromhandlede Bevilling og
søger Understøttelse fornyet til Fortsættelse af
Studier. For at kunne komme i Betragtning maa
Ansøgerne afgive Erklæring om, at de efter endt

¹⁾ Dette ansaa det paagældende Lagtingsudvalg for tvivlsomt.

1915 Seminarieuddannelse agter at søge Ansættelse paa
23. Febr. Færøerne. Understøttelsernes Antal og Størrelse er ikke forud bestemt, men fastsættes under Hensyn til, hvor mange kvalificerede Ansøgere der har meldt sig. Der vil derhos saavel for de Ansøgere, der endnu ikke har paabegyndt deres Seminarieuddannelse, som for de Ansøgere, der alt er optagne paa Seminarier i Kongeriget, blive knyttet den Betingelse til den endelige Tildeling af disse Understøttelser, at Vedkommende bestaar henholdsvis Optagelsesproven, Oprykningsproven til 2den Klasse og Eksamens 1ste Del med et tilfredsstillende Resultat, foruden at der for deres vedkommende, der allerede er Elever paa et herværende Seminarium, maa kræves en god Anbefaling fra vedkommende Seminarieforstander. Understøttelserne vil være at udbetale de paagældende med Halvdelen ved Undervisningsaarets Begyndelse og med Resten efter et halvt Aars Forløb.

(Gejstl. Retskr.)

10. Maj **Lov (Nr. 149) om anerkendte Sygekasser**
(se An. Nr. 59 af 21. Febr. 1930).

14. Juli **Kgl. Stadfæstelse (Nr. 89)**, udfærdiget gennem Justitsministeriet paa Fundats for **Kunstdrejer W. M. Debes Legat**. I Henhold til Testamente, oprettet den 20de April 1910 af Kunstdrejer Wenceslaus Marius Debes af Thorshavn, med Kodiciel af 28de September 1911, har vi undertegnede Landfoged paa Færøerne, Fr. Vest og Sognepræst til Sydstrømø Præstegæld, J. Dahl, under Forventning af kongelig Konfirmation, oprettet saalydende Fundats. 1. Legatets Navn er «Wenceslaus Marius Debes' Legat». 2. Legatets Formue bestaar af: a. En Husejendom i Thorshavn med Kæld og tilhørende Grundstykke, under Skiftet efter Legatstifteren, vurderet til 1.580 Kr. b. Legatstifterens øvrige Formue, der antages ved Skiftets Afslutning at ville blive udlagt med ca. 30.000 Kr. 3. Den Legatet tilhørende Husejendom indrettes til 2 Friboliger, hver til een Person, jfr. dog § 6, 3die Afsnit, saaledes at hver Person faar sin Lejlighed og sin Del af Kælderen. 4. Legatets Kapital skal anbringes efter de til enhver Tid for Anbringelsen af umyndiges Midler gældende Regler. Legatets Pengeeffekter forsynes med Forbudspaategning af Amtmanden over Færøerne. Kreditforeningsobligationer o. l. notes i vedkommende Instituts Bøger som tilhørende Legatet. 5.

Af Kapitalrenten udredes først Administrationsudgifter, derefter under Bestyrelsens Honorar, Skatter og Afgifter samt Assurance af Husejendommen, samt de til dennes Vedligeholdelse fornødne Beløb. Til Forøgelse af Kapitalen henlægges dernæst aarlig 10 pCt. af den hele i Aarets Løb indvundne Rente. Der udbetales dernæst et Legatbeløb paa 100 Kr. aarlig til hver af de to Fribolig nydende Personer. Det overskydende udbetales i Legatbeløb af 50 Kr. aarlig, dog at Portionernes Antal ikke sættes højere, end hvad Legatet med Sikkerhed skønnes stadig at kunne bære uden Formindskelse af Kapitalen. Hvad der herefter, eller fordi der ikke melder sig et tilstrækkeligt Antal kvalificerede Ansøgere, maatte blive tilovers, lægges til Kapitalen. Dette gælder ligeledes, hvad der maatte indvindes ved Indkøb af Obligationer under pari. Legatbeløb, der i over 2 Aar fra Forfaldsdag har henstaaet uhævede, skal af Bestyrelsen kunne inddrages til Forøgelse af Kapitalen. 6. Fribolig og Legatbeløb kan alene tillægges værdige trængende Enker og Enkemænd eller ugifte Kvinder og Mænd; for at komme i Betragtning maa vedkommende være over 50 Aar gammel. Fraskilte kan ikke komme i Betragtning. Fortrinsberettigede er Descendenter af Ane Elisabeth Nyholm i hendes Ægteskab med Handelsforvalter Samuel Hammershaimb og Descendenter efter Laugmand Hans Debes og Hustru Rachel, født Weihe. Over disse Slægter lader Bestyrelsen paa Legatets Bekostning udarbejde Stamtavler, der med 10 Aars Mellemrum, saa vidt muligt, føres til Dato. Friboligerne med de dertil knyttede Legatportioner tillægges første Gang, den ene Adda Cathrine Debes, og den anden Tømrer Christian Marius Christiansen og Hustru Johanne Marie Augustina Christiansen, saa længe de begge eller en af dem er i Live. Disse Personer, der ved Legatstifterens Testamente er særlig indsatte, bevarer Retten for Livstid, uanset om de ikke opfylder de for Nydelsen i Almindelighed gældende Betingelser, bortset fra den i denne Paragraf, 6te Stk., 2det Punktum, fastsatte. Legatportionerne er strengt personlige; som Følge heraf er de fritagne for enhver som helst Forfølgning fra Legatnydernes Kreditorers Side, saa længe de endnu henstaar uhævede. Fribolig og Legatbeløb tillægges de paagældende for Livstid, men bortfalder, saafremt Nyderen ophører at opfylde de foran angivne Betingelser for Adgang til Legatet. Retten til Fribolig og dertil hørende Legatportion bortfalder desuden, naar en Nyder i væsentlig Grad undlader at opfylde de Bestemmelser, som Bestyrelsen af Ordens og Sømmelighedshensyn maatte træffe, eller ikke personlig benytter Friboligen. Spørgsmaal, om hvorvidt en Ansøger kan anses for at opfylde Betingelserne for at opnaa Legatet, samt en Nyder Betingelserne for vedblivende at nyde det, saavel som ethvert Spørgsmaal om, hvem der henholdsvis blandt fortrinsberettigede og ikke-fortrinsberettigede Ansøgere bør foretrækkes, afgøres endeligt af Bestyrelsen. 7. Ansøgninger om Legatportioner indkaldes ved Bekendtgørelse med rundeligt Varsel i Berlingske Tidende og den for offentlige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Avis. 8. Legatet bestyres af Landfogden paa Færøerne og Sognepræsten til Sydstrømø Præstegæld, saaledes at først

1915

14. Juli

1915 nævnte er Kasserer for Legatet og besørger al Regnskabs-
 14. Juli forelse og Korrespondance. I Tilfælde af Meningsforskel
 mellem Bestyrelsens Medlemmer afgøres Spørgsmaalet af
 Amtmanden over Færøerne. Hvert af Bestyrelsens Medlem-
 mer oppebærer et aarligt Honorar af 50 Kr. 9. Det paa-
 hviler Bestyrelsen at føre Forhandlingprotokol, en Kassebog,
 en Hovedbog med Konti for Legatets Kapital samt for hver
 af Legatnyderne, og endelig en Fortegnelse over Legatets
 Aktiver, hvilke Protokoller autoriseres af Amtmanden over
 Færøerne. Der foretages mindst een Gang aarlig Kasse-
 eftersyn af denne. 10. Regnskabsaaret er Kalenderaaret.
 Legatportionerne udbetales med Halvdelen 1ste April og
 Halvdelen hver 1ste Oktober, henholdsvis Aarets 1ste og
 Aarets 2det Halvaar. Afgaar en Legatnyder ved Døden, for-
 inden Portionen for det Halvaar, i hvilket Dødsfaldet fin-
 der Sted, er ham udbetalt, udbetales denne Portion til hans
 Bo som Begravelseshjælp. Over Legatets Indtagter og Ud-
 gifter aflægger Bestyrelsen aarligt, inden det paafølgende
 Aars 1ste Marts, Regnskab til Amtmanden over Færøerne,
 ledsaget af Kapital-Regnskab for Legatets Formue. Regn-
 skabet revideres ved en af Amtmanden antagen Revisor
 mod et Honorar, hvis Størrelse fastsættes af Amtmanden;
 Regnskabet decideres af Amtmanden. 11. Legatet kan træde
 i Virksomhed fra 1ste Januar 1915.

2. Aug. **K. U. M. Skr. ang. hvorvidt en Lærer-
 inde med Eksamen fra Færøernes Seminarium
 kan betragtes som kvalificeret Ansøger til et
 Forskolelærerindeembede i det egentlige
 Kongerige.** I Skrivelse af 14. f. M. har Direk-
 tionen i Anledning af, at en Lærerinde fra
 Færøerne med Eksamen fra Færøernes Semi-
 narium har meldt sig som Ansøger til et For-
 skolelærerindeembede i Provstiet, forespurgt, om
 hun med den nævnte Eksamen kan betragtes
 som kvalificeret Ansøger til et Embede i det
 egentlige Kongerige, samt om der, hvis hun blev
 indstillet, maatte kunne forventes Bemyndigelse
 for Direktionen til at ansætte hende. I Anled-
 ning heraf skal man tjenstlig melde til behagelig
 Efterretning, at den paaagældende ikke kan be-
 tragtes som kvalificeret Ansøger til det omhandlede
 Embede, og at det ikke, medmindre ganske sær-
 lige Omstændigheder maatte foreligge, kan for-
 ventes, at Ministeriet vil bemyndige Direktionen
 til at ansætte hende.

(Gejst. Reskr.)

Anordn. (Nr. 8) hvorved Lov om Understøttelse til Børn af Enker af 29. April 1913 sættes i Kraft paa Færøerne. 17. Jan. 1916

I Henhold til den Regeringen ved § 13 i Lov om Understøttelse til Børn af Enker af 29de April 1913 dertil meddelte Bemyndigelse sættes bemeldte Lov herved i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold findes hensigtsmæssige, idet Vi samtidig til Lettelse ved Brugen af Loven ville have bekendtgjort følgende Optræk af samme i den Affattelse, i hvilken den sættes i Kraft paa Færøerne. Lov om Understøttelse til Børn af Enker af 29de April 1913 skal herefter være gældende paa Færøerne i følgende Skikkelse: § 1. Enker, som dertil skønnes at være trængende, skal, saafremt de er beretigede til i Trangstilfælde vedvarende at forsørges her i Landet, have Ret til af det offentlige uden Fattighjælps Virkning at oppebære en Understøttelse som Bidrag til Udgifter ved Underhold og Opdragelse af deres Ægtebørn eller under Ægteskab adopterede Børn. Trængende anses den Enke for at være, hvis Formue ikke overstiger 2,500 Kr. med et Tillæg af 250 Kr. for hvert Barn under 14 Aar, og hvis Indtægt ikke overstiger 500 Kr., dog med et Tillæg af 75 Kr. for hvert Barn under 14 Aar. Undtagelsesvis, under særlige Omstændigheder, kan det dog ved Kommunalbestyrelsens Skøn afgøres, om en saadan Enke skal anses for trængende, og i bekræftende Tilfælde, om hun skal have den fulde nedenfor nævnte Understøttelse, eller om denne kan nedsættes, i Almindelighed dog ikke under Halvdelen. Understøttelse fra «Forsikringsforeningen for Forulykkedes Efterladte paa Færøerne» medtages ikke ved Beregningen af Aarsindtægten.¹⁾ Understøttelsen ydes²⁾ med: 160 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 4 Aar, 135 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 12 Aar, 40 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 14 Aar. Understøttelsen bortfalder, naar Moderen indgaar nyt Ægteskab, naar hun vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Om-

1) Som affattet ill. Anordn. 11. Nov. 1918.

2) Ifølge An. Nr. 184 af 1. April 1921.

1916 17. Jan. dømme vækker Forargelse (bevislig Drikfældighed, Erhverv ved Utugt eller lignende), eller naar hun faar Understøttelse af Fattigvæsenet eller af en Hjælpekasse, der modtager Tilskud af Kommunekassen. Ligeledes kan Understøttelsen bortfalde, naar hendes økonomiske Kaar væsentlig forbedres ved Tilvækst til hendes Formue eller Indtægt, som ikke hidrører fra hendes eget eller hendes Børns Arbejde. Understøttelse til Moderen efter Fattigloven af 10de April 1895 §§ 56, 72 og 74 medfører dog ikke denne Virkning, ej heller Hjælp fra Hjælpekassen i Anledning af Sygdom hos Moderen eller Børnene. Bidrag kan undtagelsesvis, naar særlige Omstændigheder taler derfor, ydes indtil det fyldte 18de Aar. § 2.) Underholdsbidraget udbetales til vedkommende Enke kvartalsvis, eventuelt maanedsvi, forud, første Gang for det Kvartal eller den Maaned, som følger efter Mandens Død, og sidste Gang for det Kvartal eller den Maaned, hvori Bidraget ophører. Afgaar en Enke, der nyder Understøttelse efter nærværende Lov, ved Døden, udbetales Understøttelsen til vedkommende Barns Underhold og Opdragelse til Barnets Værge eller — efter Kommunalbestyrelsens Skøn — til den, der efter Moderens Død udøver den faktiske Opdragermyndighed over Barnet. Værgeraadet paa Barnets Opholdssted kan efter Moderens Død til enhver Tid bestemme, at der skal beskikkes Barnet en Værge. Værgen, der har Forældremagten over Barnet, beskikkes af Øvrigheden efter Værgeraadets Indstilling. Værge vil altid være at beskikke, naar den modtagne Understøttelse ikke fuldt ud anvendes til Barnets Bedste. Sker der i Barnets økonomiske Vilkaar en væsentlig Forbedring, kan Understøttelsen bortfalde. Lige med de i 2det og 3die Stykke omhandlede Børn af Enker bliver at anse Børn af Enker, som er afgaaet ved Døden, og som har kunnet nyde, men ikke har nydt Understøttelse efter nærværende Lov, samt Børn af Enkemænd, der er afgaaet ved Døden, forsaavidt de paagældende Enkemænd ved deres Død opfyldte de samme Betingelser, som for Enker er

1) Som affattet iflg. Anordn. 11. Nov. 1918.

foreskrevne med Hensyn til Understøttelse efter Lov 1916
 ven. Angaaende Understøttelsens Størrelse kommer 17. Jan.
 tilsvarende Regler til Anvendelse som for Enkers ved-
 kommende. — § 3. Saafremt et Barn er under Fattig-
 væsenets Forsorg eller er eller bliver taget under
 Forsorg af Værgeraadsinstitutionen (Lov Nr. 72
 af 14de April 1905), kommer det ikke ind under
 denne Lovs Bestemmelser. § 4.¹⁾ Af Udgiften
 til de her omhandlede Underholdningsbidrag ud-
 redes Halvdelen af Statskassen, Resten af den
 Kommune, hvor vedkommende Enke eller efter
 dennes Død, Barnet jfr. § 2, 2det Stk., har fast
 Ophold. § 5. For det Udgiftsbeløb, som en
 Kommune efter Reglerne i § 4 skal udrede i
 Egenskab af Opholdskommune, kan der, saafremt
 den paagældende Enke er forsørgelsesberettiget
 andetsteds, kræves Erstatning af tre Fjerdedele fra
 vedkommende Forsørgelseskommune. Er der in-
 gen Kommune, som kan anses for forsørgelses-
 pligtig, godtgøres hele Udgiftsbeløbet af den
 offentlige Kasse, som efter Lovgivningens alminde-
 lige Regler træder i den forsørgelsespligtige Kom-
 munes Sted. § 6. En Enkes Erhvervelse af For-
 sørgelsesret i Opholdskommunen betragtes som
 hvilende for det Tidsrum, i hvilket der af det
 offentlige ydes Underholdningsbidrag ifølge nær-
 værende Lov til den paagældendes Børn. § 7.¹⁾
 Behandling af Sager vedrørende Underholdsbidrag
 i Henhold til denne Lov foretages af Kommunal-
 bestyrelsen for den Kommune, hvori den paa-
 gældende Enke eller efter dennes Død, Barnet,
 jfr. § 2, 2det Stykke, har fast Ophold. § 8.¹⁾
 Den Kommunalbestyrelse, der modtager Begæ-
 ring om Underholdsbidrag, maa nøje undersøge
 det paagældende Hjems økonomiske Vilkaar til
 Bedømmelse af Trang og øvrige Forhold samt
 træffe Afgørelse om, hvilket Bidrag der i hvert
 enkelt Tilfælde skal ydes, og hvorledes dette skal
 udbetales. Det er endvidere disse Myndigheders
 Opgave at føre Tilsyn med, at Underholds-
 bidraget anvendes paa forsvarlig Maade til Gavn
 for det paagældende Barn.²⁾ Det kan bestemmes,

1) Som affattet ifl. Anordn. 11. Nov. 1918.

2) Jfr. § 2, 2det Stykke.

1916 at der for Bidragsbeløbet skal anskaffes Føde-
17. Jan. midler eller Klæder til Barnet. Ifald et af Kom-
munalbestyrelsen med Hensyn til Bidragets An-
vendelse givet særligt eller almindeligt Paalæg
ikke følges, underrettes Værgeraadet om det fore-
liggende. Hvor det skønnes hensigtsmæssigt, kan
private Foreninger medvirke ved den undersøgende
og tilsynsførende Virksomhed. § 9. Udbetalin-
gen af Underholdsbidrag (jfr. § 2) sker forskuds-
vis af vedkommende Opholdskommunes Kasse,
hvorefter Udgiften af den kommunale Bestyrelse
anmeldes for Amtet til delvis Godtgørelse efter
Lovens § 4. Med Hensyn til eventuel Erstatning
fra den forsørgelsespligtige Kommune (jfr. § 5)
gælder Reglerne i § 60 i Lov Nr. 97 af 10de
April 1895. Amtet indberetter snarest muligt efter
Regnskabsaarets Udløb til Indenrigsministeriet,
hvilke Beløb der af hver enkelt Kommune er an-
vendt til Underholdsbidrag ifølge nærværende
Lov. § 10. Besværing over de af Kommunal-
bestyrelsen i Medfør af nærværende Lov tagne
Bestemmelser kan ikke indbringes for Domstolene,
men forelægges for Overøvrigheden, hvis Afgørelse,
for saa vidt Besværingen ikke tages til Følge, er
endelig, men i andet Fald af de kommunale Myn-
digheder kan indankes for Justitsministeren. Kom-
mer Overøvrigheden ved Gennemsynet af Regn-
skaberne eller paa anden Maade til Kundskab om,
at der er ydet Understøttelse til dertil uberettigede,
eller at Lovens Bestemmelser i andre Henseender
er tilsidesatte, har den ligeledes at træffe Afgørelse
i Sagen, der dog kan indankes for Justitsmini-
steren. Meningsuligheder mellem Kommunerne
indbyrdes i Anledning af de dem i Henhold til
denne Lov paahvilende Forpligtelser afgøres i
øvrigt af Amtmanden i den Overøvrighedskreds,
hvortil den Kommune henhører, mod hvem For-
pligtelsen gøres gældende, og for saa vidt det er
København, om hvis Forpligtelse der tvistes, ved
Forhandling mellem Justitsministeren og Inden-
rigsministeren. Saafremt de af Amtmændene af-
givne Kendelser paaankes, bliver Sagen ligeledes
at afgøre ved Forhandling mellem Justitsministeren
og Indenrigsministeren. § 11. Indenrigsministe-
ren udfærdiger nærmere Forskrifter angaaende Af-

fattelse af Skemaer til Begæring om Underholds- **1916**
bidrag samt om den fornødne Regnskabsførelse, 17. Jan.
Gennemsyn af Regnskaberne m. v. § 12. Nær-
værende Anordning træder i Kraft den 1ste Ok-
tober 1916. Enker, som paa dette Tidspunkt faar
Understøttelse af Fattigvæsenet eller Hjælpekassen,
skal ikke af den Grund være udelukkede fra at
komme ind under Lovens Bestemmelser.

Lov (Nr. 43) om forandret Affattelse 25. Feb.
af § 72 i Fattigloven af 1895 m. v., jfr. Fattig-
loven af 10. April 1895 § 48, Noten.

Lov (Nr. 90) om Rettens Pleje. (Se Lov 11. April
164 af 4. Juni 1924, hvorved Retsplejeloven ud-
vides til at gælde for Færøerne).

Kgl. Stadfæstelse (Nr. 58), udfærdiget 19. April
gennem Justitsministeriet **paa Fundats for Vice-**
konsul, Købmand Johannes Hansen og Hus-
strus, Betzy Elkin Adelaide, født Sommers **Legat**
for værdige trængende Kvinder i Thorshavn.
1. Af en Kapital paa ca. 9.700 Kr. oprettes et Legat, der
bærer Navnet: Vicekonsul, Johannes Hansens og Hustrus
Betzy Elkin Adelaide Hansen, født Sommers, Legat for
værdige trængende Kvinder i Thorshavn. 2. Legatet besty-
res af Thorshavns Byraad, der drager Omsorg for, at Lega-
tets Aktiver forsynes med Prohibitivpaategning af Færø
Amt. Legatets Kapital frugtbares efter de Regler, der
gælder for Anbringelse af umyndiges Midler. 3. Legatets
Indtægter deles i Portioner paa 50 Kr., der udbetales halv-
aarlig med 25 Kr. hver 1ste Juli og 1ste Januar, og gives
til værdige trængende gifte eller ugifte Kvinder af Thors-
havn, som er over 50 Aar og hører til Folkekirken, blandt
saadanne skal de Kvinder først komme i Betragtning, som
har været i Legatstifternes Tjeneste. Legatportionerne til-
deles vedkommende paa Livstid, dog saaledes, at Legatbesty-
relsen, hvis Modtagerindens økonomiske Forhold bliver i
væsentlig Grad forbedrede, saaledes at hun, bortset fra
Legatet, ikke længere kan kaldes trængende, skal kunne fra-
tage hende Legatet efter et Aars forudgaaende Tilkende-
givelse herom til en af de nævnte Terminer. Den Del af
Legatets Renter, der efter Uddelingen af de nævnte Por-
tioner paa 50 Kr. maatte blive tilovers, lægges til Legatets
Kapital, indtil Renten bliver tilstrækkelig stor til Uddeling
af en ny Portion paa 50 Kr. Skulde Renterne af Legatets
Formue et Aar ikke dække Udgifterne til de 8 Legatpor-

1916 tioner (400 Kr.) afkortes disse forholdsvis med et til det manglende svarende Beløb, dog ikke i mindre Dele end hele Kroner. 4. Regnskab for Legatet og dets Anvendelse aflægges aarlig inden Udgangen af Marts Maaned for det foregaaende Kalenderaar, der revideres af Kommunens Revisor og decideres af Færø Amt.

(Min. Tid.)

28. April **Lov (Nr. 126) om offentligt Tilskud til Læge- og Sygebefordringskasser paa Færøerne.** § 1. Statskassen udreder Halvdelen af Udgifterne til Befordring af Læge og Jordemoder til Medlemmerne af de paa Færøerne værende Befordringskasser og deres hjemmевærende Born under 15 Aar samt Halvdelen af Udgifterne ved Befordring af de samme Personer i Anledning af Indlæggelse paa Sygehus, dog ikke udover 1 Kr. aarlig pr. Medlem, og kun for saa vidt vedkommende Medlem enten er nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse eller senest 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden eller, efter at en hans Hjembygd omfattende Sygekasse er blevet anerkendt, har naaet en saadan Alder, at han ikke kan blive nydende Sygekassemedlem.¹⁾ § 2.²⁾ Den i § 1 ommeldte Statsstøtte tilkommer Befordringskasser i Bygder, hvor der er en anerkendt Sygekasse, som ikke er faglig begrænset, dog kun under Forudsætning af, at de omfatter i det mindste $\frac{3}{4}$ af samtlige nydende Sygekassemedlemmer indenfor Befordringskassens Landomraade, og at de afholder samtlige Udgifter til Befordring af Læge eller Jordemoder udenfor den Bygd, hvor disse bor, samt til Befordring i Anledning af Indlæggelse paa Sygehus. Statsstøtte kan derimod ikke ydes til Befordring af Læge og Jordemoder indenfor den Bygd, hvor disse bor. Vedtægterne for Befordringskasserne skal godkendes af Justitsministeren, der paaser, at de i dem indeholdte Regler stemmer overens med Vedtægterne for de Sygekasser, til hvilke de er knyttet. § 3. Medlemmer af Befordringskasser kan foruden de i § 1

1) Ifølge Lov Nr. 180 af 1ste April 1921 ophæves Maksimumsgrænsen for de aarlige Statstilskud.

2) Saaledes som denne er affattet i Henhold til Lov Nr. 93 af 1. April 1925, der traadte i Kraft den 1. April 1925.

omhandlede Personer ogsaa saadanne Personer **1916**
 blive, som ikke kan blive Sygekassemedlemmer **28. April**
 paa Grund af Sygdom, eller af hvem det paa
 Grund af deres ringe økonomiske Evne ikke kan
 kræves, at de melder sig ind i Sygekassen; om
 denne sidste Betingelse er tilstede, afgøres i Tvivls-
 tilfælde af det i Lov om anerkendte Sygekasser
 af 12. April 1892 § 7, jfr. kgl. Anordning af 24.
 November 1893,¹⁾ ommeldte Udvalg under Rekurs
 til Justitsministeren. For de i dette Stykke om-
 handlede Medlemmers Vedkommende udreder
 den Kommune, hvor den paagældende er bosat,
 det Staten ifølge foranstaaende Paragraffer paa-
 hvilende Bidrag, uden at det betragtes som Fattig-
 hjælp. I Befordringskassernes Vedtægter kan der
 derhos optages en Bestemmelse om, at ogsaa Per-
 soner, der paa Grund af deres økonomiske For-
 hold ikke er berettiget til at være Sygekasse-
 medlemmer, kan blive Medlemmer af Befordrings-
 kassen uden Tilskud fra Statskassen eller Kom-
 munen mod i det mindste at betale dobbelt
 Kontingent. § 4. En Befordringskasses Ret til
 Tilskud af det offentlige kan efter Justitsministe-
 rens Bestemmelse bortfalde, saafremt dens For-
 hold paa lignende Maade som i Lov om aner-
 kendte Sygekasser af 12. April 1892 § 28 om-
 meldt maatte give Anledning dertil.

Lov (Nr. 127) om Folketingsvalg paa 28. April
 Færøerne. § 1. Paa Færøerne vælges ved Fler-
 talsvalg et Medlem til Folketinget. Valgret
 og Valgbarhed. § 2. Valgret til Folketinget
 tilkommer med de i den følgende Paragraf inde-
 holdte Indskrænkninger enhver Mand og Kvinde,
 som har Indfødsret, har fyldt sit 25de Aar (jfr.
 dog Paragraf 56) og har fast Bopæl i Landet.
 § 3. Ingen kan udøve Valgret, der a) ved Dom
 er fundet skyldig i en i den offentlige Mening
 vanærende Handling uden at have faaet Æres-
 oprejsning, b) nyder eller har nydt Understøttelse
 af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet
 eller tilbagebetalt, c) er ude af Raadighed over

¹⁾ Nu Anordn. 59 af 21. Februar 1930.

1916 sit Bo paa Grund af Konkurs eller Umyndig-
 28. April gørelse. Ingen kan udøve Valgret uden at være optaget paa Valglisten. § 4. Valgbar til Folketinget er med de i § 3 a, b og c nævnte Undtagelser enhver Mand og Kvinde, som har Indfødsret, har fyldt sit 25de Aar og har fast Bopæl i Landet. Valglisten. § 5. For hver Kommune eller, for saa vidt Kommunen er delt mellem flere Valgdistrikter (§ 17), da for hver af disse Dele skal der ved Kommunalbestyrelsens (i Thorshavn Byraadets, udenfor Thorshavn Forstanderskabets) Foranstaltning føres Lister over de valgberettigede, der har fast Bopæl i Kommunen eller i de særlige Dele af den. Den, som har fast Bopæl paa flere Steder, skal optages paa Valglisten paa hvert af disse. Han kan ved samme Valg kun afgive Stemme eet Sted, men bestemmer selv, paa hvilket af disse han vil gøre sin Valgret gældende. § 6. Valglisten skal i forskellige dertil indrettede Rækker foruden Løbenumre indeholde Vælgernes fulde Navn, Alder, Livsstilling og Bopæl samt en Rubrik til Afkrydsning af Valgerens Navn. Paa hver Valgliste ordnes Vælgernes Navn bygdevis efter Bogstavfølge, dog saaledes at en Hustru kan indføres umiddelbart efter sin Mand. § 7. Valglisten skal affattes en Gang hvert Aar; de gælder fra 1. Januar til 31. December. Til Grund for Valglistenes Affattelse lægges de gældende Valglisten med Udeladelse af de Vælgere, som i Mellemtiden er afgaaet ved Døden eller er bortflyttet eller har tabt deres Valgret (§ 3), og med Tilføjelse af dem, som har opnaaet, eller inden 1. Januar vil kunne opnaa Valgret. Endvidere skal de, der kan ventes i Løbet af det Aar, for hvilket Valglisten gælder, at ville opfylde Betingelserne for Valgret, opføres paa en særskilt Liste (Tillægsliste) med udtrykkelig Angivelse af den Dag i Aaret, da Valgretten indtræder. § 8. Denne Valglistenes Fornyelse og Fuldstændiggørelse skal foretages i Løbet af November Måned. De derved opstaaede Tvivl afgøres, efter indhentede Oplysninger, af Kommunalbestyrelsen. § 9. Fra den 1. December til den 12. s. M., begge Dage indbefattede, skal Valglisten ligge

fremme til almindeligt Eftersyn paa et for Kom- **1916**
munens Beboere bekvemt Sted i otte Timer hver **28. April**
Dag. Bestaar en Landkommune af to eller flere
Sogne, skal Valglisterne fremlægges i hvert Sogn,
ligesom de ogsaa skal fremlægges paa flere Steder
i et Sogn, naar dettes Udstrækning eller andre
Forhold taler derfor. Denne Fremlægelse kan ske
i Afskrifter, hvis Rigtighed er bekræftet af Kom-
munalbestyrelsens Formand. Fremlæggelsens Tid
og Sted bekendtgøres med mindst 8 Dages Varsel
ved Opslag paa de i Henhold til Lov for Fær-
terne om Ophævelse af Kundgørelse ved Kirke-
stævne m. m. af 1. April 1912 indrettede Tavler
eller paa den for offentlige Kundgørelser paa ved-
kommende Sted ellers brugelige Maade. § 10.
Inden 3 Dage fra Udløbet af den Tid, hvori
Valglisterne ligger fremme, kan enhver, som tror
sig uden Føje at være udeladt, eller som mener,
at en uberettiget er optaget, skriftlig fremsætte
Paastand om sin Optagelse eller om en andens
Udslettelse, ledsaget af en kort Angivelse af de
Grunde, hvorpaa Paastanden er bygget. § 11. De
mod Valglisterne saaledes fremkomne Anker paa-
kendes af Kommunalbestyrelsen i et Møde, som
afholdes i Løbet af de paafølgende fjorten Dage.
Til dette Møde tilsiges med 3 Dages Varsel saa-
vel de, der har fremført Anker, som de, mod
hvem Indsigelse er gjort; en Genpart af den mod
de sidstnævnte rettede Skrivelse skal leveres sam-
tidig med Tilsigelsen. Efter de af Parterne frem-
lagte Dokumenter og de fremstillede Vidners For-
klaringer afgøres de opstaaede Spørgsmaal, hvor-
om en kort Kendelse tilføres Kommunalbestyrel-
sens sædvanlige Forhandlingsprotokol, og skriftligt
Svar tilstilles Klagerne. De derefter fornyede
Valglister underskrives af Kommunalbestyrelsens
Formand. I Aarets Løb kan herefter ingen For-
andring fortages uden i Henhold til Dom (§ 15).
§ 12. Inden 4. Januar sender Formanden for
Kommunalbestyrelserne en bekræftet Afskrift af
de fornyede Valglister til Formanden for Valg-
bestyrelsen. Naar Valg til Folketinget er ud-
skrevet, tilbagesendes Afskrifterne til vedkommende
Kommunalbestyrelser, der overleverer saavel Af-
skrifterne som den originale Valgliste til För-

1916 mændene for Valgstyernerne i de Valgdistrikter
28. April eller Dele af disse, hvoraf Kommunen bestaar.

§ 13. Formanden for Valgbestyrelsen skal inden den 15. Januar indberette til Amtmanden, om han har modtaget samtlige Genparter, og i modsat Fald, hvilke der savnes. Amtmanden drager da, i fornødent Fald ved Anvendelse af passende Tvangsbøder, Omsorg for, at de savnede Afskrifter bringes til Veje, saa snart det efter Postforbindelsen er muligt. § 14. Opdages det, at Valglisterne ikke paa lovbefalet Maade er fornyede, skal Indberetning gøres til Justitsministeren, og der skal da straks tages Beslutning om Sags Anlæg, hvorhos Amtmanden skal paalægge Kommunalbestyrelsen, i fornødent Fald under en passende Tvangsbøde, ufortøvet at træffe de i Loven befalede Foranstaltninger. Amtmanden er i saa Tilfælde befyndet til at forkorte de i Loven fastsatte Frister. § 15. Den, som er utilfreds med Kommunalbestyrelsens Kendelse, hvorved Valgret er nægtet ham, kan fordre en Udskrift af Kendelsen meddelt uden Betaling og indbringe Spørgsmaalet til Afgørelse ved Domstolene. Saadanne Sager behandles gæsteretsvis og kan, selv om de er rettede mod et Forstanderskab i Suderø Syssel, af Klageren indbringes for Thorshavns Ting. Parterne er i første Instans fritagne for at erlægge Retsgebyr. Amtmanden beskikker en Mand til at møde for den indstævnedes Kommunalbestyrelse. Opnaar Klageren Dom for at være valgberettiget, skal han optages paa Valglisten eller Tillægslisten, saa snart han foreviser en Udskrift af Dommen. § 16. Efter de i Henhold til § 7 affattede og derefter fornyede Valglistere foretages alle i Aarets Løb forefaldende Valg til Folketinget, dog saaledes, at det paases, at de paa Tillægslisten opførte Personer kun er stemmeberettigede, dersom de paa Valgdagen har opfyldt Betingelserne for Valgret. Dersom der i Aarets Løb gentagne Gange foretages Valg, og Valglisterne een Gang er benyttede ved Afstemning, skal fornødne, af Kommunalbestyrelsen bekræftede Afskrifter af Listerne tilvejebringes til Benyttelse ved den nye Valghandling. Valgdistrikter og Valgbestyrelse. § 17. Valget foregaar i de Valg-

distrikter, som er opførte i nærværende Lov ved- **1916**
 føjede Fortegnelse. Forandringer i Distrikternes **28. April**
 Omraade og Valgsteder kan efter Lagtingets Ind-
 stilling bifaldes af Justitsministeren.¹⁾ Under sær-
 lige Omstændigheder kan Amtmanden bestemme
 et andet Valgsted end i den ovennævnte Forteg-
 nelse anført. § 18. Lagtinget vælger aarlig en
 Valgbestyrelse, bestaaende af 13 Medlemmer samt
 lige saa mange Suppleanter, hvoraf mindst 1
 Medlem og 1 Suppleant fra hvert Sysse. For-
 sædet i Valgbestyrelsen indtages af Medlemmerne
 i den Orden, hvori de er valgte, dog saaledes, at
 de i Thorshavn bosatte Medlemmer gaar forud
 for andre paa samme Liste valgte Medlemmer.
 De af Lagtinget udnævnte Personer er forpligtede
 til at overtage Hvervet, medmindre de har fyldt
 60 Aar eller er forhindrede ved lovligt, af Lagtin-
 get for gyldigt, anset Forfald. § 19. Formanden
 for Valgbestyrelsen forestaar alle Forberedelser til
 selve Valget og modtager Anmeldelser af Kandi-
 daten og andre til Valgbestyrelsen rettede Med-
 delelser. Straks efter Udløbet af Fristen for Kan-
 didaters Anmeldelse (jfr. § 25) tilvejebringer han
 de til Brug ved Valget fornødne Stemmesedler
 og dertil passende Konvolutter (jfr. § 29). Valg-
 bestyrelsen drager gennem de for de enkelte
 Valgdistrikter valgte Valgstyrer (jfr. § 27) Omsorg
 for, at alt er til Rede til Afstemningen. Den for-
 visser sig ved Forespørgsel til de forskellige For-
 mænd for Valgstyrerne saa vidt muligt om, at
 de originale Valglister samt de i §§ 12 o. fl. om-
 handlede Afskrifter holdes i Beredskab til Brug
 ved Afstemningen; savnes nogen original Valg-
 liste, skal den tilstedeværende bekræftede Afskrift
 benyttes. Valgbestyrelsen stiller snarest muligt
 og senest 4 Dage efter Udløbet af Fristen for
 Kandidaters Anmeldelse Formændene for Valg-
 styrerne det fornødne Antal Stemmesedler og
 Konvolutter. Det paahviler Kommunalbestyrelserne
 at stille det tilstrækkelige Antal Stemmekasser og
 Stemmerum af den i § 30 angivne Beskaffenhed
 til Valgbestyrelsens Raadighed. Ved alle til
 Valgbestyrelsen overladte Beslutninger gor, i Til-

¹⁾ Se Fortegnelse i Bek. 294 af 1. Okt. 1930.

1916 fælde af Stemmelighed, Formandens Stemme Ud-
 28. April slaget. **§ 20.** Valgbestyrelsen fører en Valgbog, hvori indføres det væsentlige Indhold af alt, hvad der vedrører Valget og Afstemningen, navnlig Antallet af de til Brug ved Valget tilvejebragte Stemmesedler og Konvolutter, Antallet af afgivne gyldige Stemmesedler, Antallet af afgivne ugyldige Stemmesedler, Antallet af Stemmer paa hver Kandidat, Oplysning om de Partier, til hvilke Kandidaterne har sluttet sig eller støtter, eller om Kandidaterne staar udenfor Partierne, og hvad Valgbestyrelsen har erklæret for at være Valgets Udfald. Valglisterne og de til Valgbestyrelsen indkomne Skrivelser fremlægges til Valgbogen. Denne underskrives af Valgbestyrelsen og opbevares af dens Formand. Senest Dagen efter Valgets endelige Opgørelse skal Formanden for Valgbestyrelsen tilstille Indenrigsministeren en fuldstændig, af ham bekræftet Udskrift af, hvad der er tilført Valgbogen om det stedfundne Valg; til denne Indberetning skal benyttes de af Ministeriet dertil udfærdigede Skemaer. Naar Valget finder Sted samtidig med (o: senest samme Dag som) almindelige Valg i den øvrige Del af Riget, sendes der desuden telegrafisk Meddelelse til Indenrigsministeren, om hvor mange Stemmer hver Kandidat og Parti har faaet. Ministeren tilstiller derefter Folketinget ved dets Sammentræden den indsendte Udskrift tilligemed de Oplysninger, han har fundet Anledning til at indhente. Valgpartier og Valgkandidater. **§ 21.** Naar nye almindelige Valg til Folketinget skal foretages, meddeler Folketingets Formand til Indenrigsministeren, hvilke Partier der da findes i Folketinget. Senest 14 Dage før Valgets Afholdelse kan mindst 10,000 Vælgere meddele Indenrigsministeren, at de agter at deltage i Valget som et nyt Parti. Snarest muligt efter Fristens Udlob bringes de saaledes af Indenrigsministeren modtagne Anmeldelser til almindeligt Kundskab. **§ 22.** Ingen kan komme i Betragtning ved Valg til Folketinget, som ikke selv har stillet sig og anbefales af i det mindste en af Valgkredsens Vælgere som Stiller. En Kandidat maa ikke have mere end 50 Stillere. **§ 23.** Skriftlig Anmeldelse

saavel om Kandidaten som om den eller dem, **1916**
der vil understøtte hans Valg, underskreven enten 28. April
af Kandidaten selv eller af en af hans Stillere,
maa senest Kl. 6 Aften paa 3-Ugersdagen for-
inden Valgdagen være indleveret til Formanden
for Valgbestyrelsen. Afgaar en Kandidat ved
Døden i Tiden mellem Anmeldelsesfristens Udløb
og Valgets Afholdelse, kan der indgives skriftlig
Anmeldelse om en Kandidat i hans Sted. Naar
Valget skal finde Sted samtidig med (§ 20) al-
mindelige Valg i det øvrige Land, gives der i
den nævnte Anmeldelse tillige — til Brug ved
Fordelingen af Tillægsmandaterne (jfr. § 38) —
Meddelelse til Valgbestyrelsen om, hvilket Parti
den paagældende slutter sig til eller vil støtte,
eller om han staar udenfor Partierne. De mod-
tagne Anmeldelsers Indhold skal af Valgbestyrer-
sen uden Henstand bekendtgøres ved at indrykkes
een Gang i et eller flere offentlige Blade og til-
stilles samtlige Valgstyrer til videre Bekendtgørelse.
§ 24. Kandidaten behøver ikke for Valgbestyrer-
relsen at godtgøre sin Valgbarhed. Fremkommer
der Indsigelser eller endog Beviser mod den, kan
Valgbestyrelsen dog ikke undslaa sig for at stille
Kandidaten til Valg. **§ 25.** Ingen maa melde sig
til samtidigt Valg paa og udenfor Færøerne.
Handler nogen herimod, bliver Valget, hvis det
falder paa ham, ugyldigt. **§ 26.** Naar
almindelige Valg til Folketinget skal foretages,
sender Indenrigsministeren Amtmanden, om for-
nødent telegrafisk, Meddelelse om Valgdagen, saa
vidt muligt saa betids, at Valget paa Færøerne
kan foretages samtidig med (§ 20) Valgene i det
øvrige Land. Dagen, da Valget paa Færøerne
skal finde Sted, bestemmes af Amtmanden. Den
kundgøres mindst een Gang, senest 5-Ugersdagen
for Valget, af Amtmanden, ligesom han snarest
har særlig at underrette Valgbestyrelsen derom.
Denne sender snarest Meddelelse til samtlige For-
mænd for Valgstyrerne, der hurtigst muligt efter
Modtagelsen af denne Meddelelse sørger for, at
Dagen og Klokkeslættet (jfr. § 33) ved Opslag
paa de til offentlige Bekendtgørelser bestemte
Tavler og paa enhver anden hensigtsmæssig
Maade bringes til Beboernes Kundskab i samtlige

1916 Sogne. Afstemningslokalet (jfr. § 17, 1. Stykke)
 28. April kundgøres samtidig dermed eller saa snart der-
 efter, som ske kan. § 27. Afstemningen ledes
 af Valgstyrer. Valgstyrerne udnævnes af de paa-
 gældende Kommunalbestyrelser, dels blandt disses
 egne Medlemmer, dels blandt de i vedkommende
 Valgdistrikt bosatte Vælgere. Valgstyrernes Antal
 skal være mindst 3 og højst 5 for hvert Valg-
 distrikt. I de Tilfælde, hvor et Valgdistrikt hen-
 hører under flere Kommuner, vælger hver
 af de paagældende Kommunalbestyrelser sin
 Del af det samlede Antal Valgstyrere. Efter hver
 Folketælling bestemmes det af Amtmanden, hvor
 mange Valgstyrere hver Kommunalbestyrelse har
 at vælge. Valgstyret vælger selv sin Formand.
 Det fører en af Valgstedets Kommunalbestyrelse
 stadfæstet Forhandlingsbog. Valgstyret kan be-
 stemme, at der i det Værelse, hvori et Stemme-
 rum er anbragt, ikke under Afstemningen, foruden
 Medlemmer af Valgbestyrelsen, Valgstyrerne og
 de ved Valget tilforordnede Vælgere, maa opholde
 sig andre end de med Afgivning af Stemme
 sysselsatte og de paa Adgang til Stemmegivning
 ventende Vælgere — hvilke sidstnævntes Tal kan
 begrænses efter, hvad Ordenen kræver — samt
 Kandidaterne og paa hvert Stemmested og for
 hver Kandidat een af Kandidaten til Valgstyrerne
 opgiven Vælger. De tilstedeværende er pligtige
 at rette sig efter Valgstyrernes nærmere Bestem-
 melser. § 28. Stemmegivningen sker i et eller
 flere af vedkommende Kommunalbestyrelse anviste
 Lokaler. En af Valgstyrerne oplæser Kandidater-
 nes og Stillerens Navne, som derhos skal være
 opslaaede i Stemmelokalerne. Han meddeler til-
 lige, hvor de enkelte Stemmelokaler er, og, hvis
 der er flere saadanne, i hvilket Lokale der, efter
 at Afstemningen ved disse er tilendebragt, vil
 blive givet Lejlighed til endnu at afgive Stemmer.
 Der skal endvidere ved Opslag gives Vælgerne Vejled-
 ning om, hvor de enkelte Stemmelokaler findes. § 29.
 Afstemningen foregaar ved Afgivelse af de dertil
 tilvejebragte Stemmesedler, indlagte i de dertil
 hørende Konvolutter (§ 19). Paa hver Stemme-
 seddel skal, naar flere Kandidater er anmeldte,
 disses Navne, opførte i Bogstavfølge med Tilføj-

else af det Parti, de slutter sig til eller støtter, 1916
eller om de staar udenfor Partierne, være tydeligt ^{28. April}
trykte over hverandre, indbyrdes adskilte ved en
trykt vandret Streg mellem hver 2 Navne. Intet andet
Ord eller Bogstav og intet Navn, Tal eller Tegn
maa være paaført nogen Stemmeseddel ved Tryk
eller ved Skrift eller paa anden Maade. Konvo-
lutterne skal være uigennemsigtige og saaledes
tildannede, at de helt dækker den indlagte Stem-
meseddel; paa hver Konvolut skal være trykt
Valgdistriktets Betegnelse og Valgets Aar og Dag.
Intet andet Navn, Ord, Tal eller Tegn maa være
paaført nogen Konvolut enten ved Tryk eller ved
Skrift eller paa anden Maade. § 30. Stemme-
rummet skal være et ved Opstilling eller ved
Ophængning dannet Rum af saadan Beskaffenhed,
at en Mand kan staa oprejst deri uden at kunne
ses af nogen udenfor Rummet værende Person.
Stemmerummet skal være tilstrækkelig lyst til, at
Skrift tydeligt kan læses derinde; det skal være
forsynet med almindelig sort Blyant og en fast
Plade til Underlag ved Skrivning. Stemmekassen
skal være aflaaaset og saaledes indrettet, at ingen
Stemmeseddel kan udtages af den, uden at Kassen
aabnes. § 31. Valgstyrerne fordeler Valglisterne,
Stemmesedlerne med Konvolutter og Stemme-
kasserne mellem sig og det fornødne Antal af
tilforordnede Vælgere. Derpaa deles Arbejdet
saaledes mellem dem, at der ved hvert Stemmerum
findes en Valglistefører, en Stemmelistefører, en
Stemmemodtager og en Mand ved Indgangen til
Stemmerummet for at paase, at alt gaar retteligt
til. Valglistefører har Valglisten, Stemmeliste-
fører har Stemmesedlerne og Konvolutterne,
Stemmemodtageren har Stemmekassen. I Stedet
for selve Valglisten kan Afskrifter af forskellige
Dele af den benyttes, naar hver Dels Overens-
stemmelse med Valglisten er bekræftet af Kommu-
nalbestyrelsen. § 32. Ved Afstemningens Be-
gyndelse, inden den første Stemmeseddel nedlæg-
ges i Kassen, aabner Stemmemodtageren denne
og viser de tilstedeværende, at den er tom, hvor-
paa han straks i de tilstedeværendes Paasyn
lukker og aflaaaser den samt leverer Valgliste-
førerens Nøgen. Valgræt udøves ved personligt

1916 Møde (jfr. dog § 44). I den Orden, hvori Vælgerne møder, fremstiller de sig til Valglisten for der at anerkendes som Vælgere. Naar Valglisteførelsen har fundet Vælgerens Navn paa Valglisten, sætter han et Kryds derved, og Stemmelisteførelsen opfører paa en Liste Vælgerens Navn og hans Løbenummer paa Valglisten. Derpaa udleverer Stemmelisteførelsen til Vælgeren en Stemmeseddel og en Konvolut. Efter at have modtaget Stemmeseddel og Konvolut skal Vælgeren straks begive sig ind i Stemmerummet, hvor ingen anden maa være til Stede. Her sætter han paa Stemmesedlen et Kryds i Rubrikken for den Kandidat, for hvilken han vil stemme, og lægger Stemmesedlen i Konvolutten, hvorefter han straks gaar ud af Stemmerummet og leverer Konvolutten med den indlagte Stemmeseddel til Stemmemodtageren, alt med saa lidet Ophold som muligt. I Vælgerens og andre tilstedeværendes Paasyn og uden at aabne Konvolutten nedlægger Stemmemodtageren den konvoluterede Stemmeseddel i den aflaaede Stemmekasse. Hvis en Stemmeseddel eller Konvolut efter Udlevering til Vælgeren, men inden Nedlægning i Stemmekassen, findes ubrugelig eller af Uagtsomhed bliver ubrugeliggjort, kan den paagældende Vælger gaa tilbage til Stemmelisteførelsen og, naar han tilfredsstillende forklarer det skete og tilbageleverer saavel Stemmeseddel som Konvolut, faa dem ombyttet. Naar en Vælger fremfører for Valgstyernerne, at han ikke er i Stand til at foretage Afstemningen paa den foreskrevne Maade, og Valgstyernerne skønner, at det saaledes fremførte er rigtigt, skal en af Valgstyernerne eller en dertil særlig tilforordnet Vælger yde den paagældende Vælger fornøden Bistand ved Stemmegivningen, hvorved da tillige de nødvendige Lempelser i den foreskrevne Fremgangsmaade maa foretages. Er den paagældende Vælger blind, kan han forlange, at 2 af Valgstyernerne eller af de tilforordnede Vælgere yder ham Bistand ved Stemmeafgivningen. § 33. Afstemningen begynder Kl. 10 Formiddag og fortsættes til Kl. 1 Eftermiddag, hvorefter den udsættes til Kl. 3 Eftermiddag; derefter fortsættes den til Kl. 8 Aften, og saa længe der endnu derefter ind-

finder sig Vælgere, men sluttet, naar efter Kl. 8, **1916**
uagtet Opfordring, ingen Vælger melder sig for ^{28. April}
at afgive Stemme. Medens Valget er udsat, skal
Stemmekasser og Valglister være forvarede under
behørig Aflaasning og Forsegelig. Naar Valget
er afsluttet, sammenbinder Stemmelisteførerne i
særskilte Pakker: 1) de ikke udleverede Stemmesedler,
2) de dertil hørende Konvolutter, 3) de ved
Ombytning tilbageleverede Stemmesedler og
4) de dertil hørende Konvolutter. Valglisteføeren,
medførende Valglisten, Stemmelisteføeren, medførende
Stemmelisten og de betegnede Pakker, og Stemmemodtageren,
medførende Stemmekassen, begiver sig derpaa til det af
Valgstyernerne før Afstemningens Begyndelse for Vælgerne
som Slutningsstemmested betegnede Lokale. Her kundgøres,
at Afstemningen vil blive sluttet, naar ingen nu er
tilstede, som begærer at deltage i Valget. De Vælgere,
som efter denne Kundgørelse melder sig for at afgive
Stemme, skal have Adgang dertil. Naar disse Stemmer er
modtagne, eller naar ingen efter den skete Kundgørelse
melder sig, gives der endnu kun Valgstyernerne og
Medhjælperne Adgang til at afgive deres Stemmer.
Afstemningen paa Slutningsstemmestedet foregaar paa
samme Maade som i de enkelte Stemmelokaler, kun at
Vælgerne fra samtlige Valglistes kan betjenes med eet
Stemmerum, og at Valgstyernerne bestemmer, hvem der
til ethvert Tidspunkt skal betjene Valgliste, Stemmeliste
og Stemmekasse. Naar Valgstyernerne og deres
Medhjælpere har haft Lejlighed til at stemme, underskriver
hver Valglistefører sin Valgliste og hver Stemmelistefører
sin Stemmeliste, hvorpaa disse Lister saavel som
Stemmekasserne, Nøglerne hertil og Pakkerne med ikke
nedlagte Stemmesedler og Konvolutter afgives til
Valgstyrets Formand, som da kundgør, at Afstemningen
er sluttet. § 34. Valgstyernerne og Medhjælperne
udtager derefter Konvolutterne af Stemmekasserne og
blander dem, før Stemmesedlerne udtages af
Konvolutterne. Indeholder en Konvolut andet eller mere
end een Stemmeseddel, er dens Indhold ugyldigt. En
Stemmeseddel er endvidere ugyldig, 1) naar det ikke med
Sikkerhed fremgaar, hvilken af Kandidaterne Vælgeren har

1916 villet give sin Stemme, 2) naar Beskaffenheden af
 23. April Stemmesedlen eller den Konvolut, der har omgivet
 den, giver Grund til at antage, at Stemmesedlen
 ikke er en af en Stemmelistefører udleveret og i
 et Stemmerum mærket Stemmeseddel, 3) naar der
 paa Stemmesedlen eller Konvolutten findes skre-
 vet, tegnet eller paa anden Maade anbragt noget,
 hvorved det findes forsættlig tilkendegivet, hvem
 den stemmende er, eller der overhovedet ved en
 Behandling, som kun kan antages at være fore-
 taget af Vælgeren, findes forsættlig at være givet
 Stemmesedlen et Særpræg. Stemmesedlerne op-
 læses, og det optegnes af to Medlemmer, hvor
 mange Stemmer der er faldet paa hver af de stil-
 lede Kandidater. Naar Virksomheden med Stemme-
 sedlernes Optælling fordeles mellem forskellige af
 Medlemmerne, opgør Valgstyrerne det samlede
 Tal efter de særskilte Optællinger. Valgstyrerne
 afgør derpaa, om de tvivlsomme Stemmesedler
 skal anses for gyldige eller ej, og anfører, for saa
 vidt nogen af disse kasseres, Grunden hertil i
 Forhandlingsbogen. Antallet af de af Valgstyrerne
 godkendte tvivlsomme Stemmer lægges til det ved
 den ovenomtalte Optælling fremkomne Tal.

§ 35. Udfaldet af Stemmeoptællingen paa hvert
 Afstemningssted tilføres Forhandlingsbogen og
 kundgøres for de tilstedeværende, hvorpaa Med-
 delelse snarest muligt (som Regel ved Telefon-
 telegram) gives til Formanden for Valgbestyrelsen.
 Alle Valgstyrere, der har været tilstede under
 Afstemningen eller deltaget i Stemmeoptællingen,
 underskriver Forhandlingsbogen, Valglisterne og
 Stemmelisterne. Derefter sammenbinder de de i § 33
 under Nr. 1-4 nævnte Arter af Stemmesedler og
 Konvolutter og 5) de af Stemmekasserne udtagne
 gyldige Stemmesedler, 6) de dertil hørende Kon-
 volutter, 7) de af Stemmekasserne udtagne ugyldige
 Stemmesedler og 8) de dertil hørende Konvolutter.
 Efter at hver Pakke er betegnet efter sit Indhold,
 indpakkes de tillige med Valglisterne og Stemme-
 listerne samt en Udskrift af Forhandlingsbogen.
 Pakken forsegles og afsendes snarest muligt til
 Thorshavn til Valgbestyrelsen. Valgbestyrelsen
 sammentræder i Thorshavn Ugedagen efter, at
 Afstemningen har fundet Sted. Amtmanden kan

dog bestemme, at den skal sammentræde for. **1916**
Medlemmerne har fri Rejse frem og tilbage. 28. April
Valgbestyrelsen foretager en fornyet Optælling og
Bedømmelse af de i de enkelte Valgdistrikter af-
givne Stemmesedler efter Reglerne i § 34 og der-
efter den endelige Opgørelse af Valgets Udfald.
Saafremt den i 2det Stykke nævnte Pakke med
Stemmesedler ikke er kommet til Stede fra nogle
af Afstemningsstederne, medens der er tilgaaet
Valgbestyrelsen tydelig skiftlig Meddelelse (her-
under Telefontelegram) om Udfaldet af Valg-
styrernes Opgørelse af Afstemningen, lægges
denne Meddelelse til Grund ved den endelige
Opgørelse af Valgets Udfald. Valgets Udfald
tilføres Kredsens Valgbog og kundgøres for de
tilstedeværende. Den valgte faar et Valgs-
brev, som udfærdiges efter en af Indenrigs-
ministeren foreskreven Form og underskrives af
den samlede Valgbestyrelse. **§ 36.** Valgbogen
underskrives af hele Valgbestyrelsen. Valg-
listerne tilbageleveres til vedkommende Kommune. Stem-
melisterne vedlægges Valgbogen. Formanden
lader i særskilte Pakker sammenbinde de i § 33
under 1-4 nævnte Arter af Stemmesedler og
Konvolutter og 5) de af Stemmekasserne udtagne
gyldige Stemmesedler, 6) de dertil hørende Kon-
volutter, 7) de af Stemmekasserne udtagne ugyld-
ige Stemmesedler og 8) de dertil hørende Kon-
volutter; efter at hver Pakke er betegnet efter sit
Indhold, forsegler han den. Disse Pakker ved-
lægges ligeledes Valgbogen, men de deri inde-
holdte Stemmesedler og Konvolutter opbevares
kun, indtil et Aar er gaaet, uden at der i Anled-
ning af Valget er gjort retligt Ansvar gældende
imod nogen. Derefter skal de tilintetgøres. Hver
af de opstillede Kandidater har Ret til selv tillige-
med to af ham til Formanden opgivne Vælgere
at overvære Opgørelsen af Valgets Udfald. **§ 37.**
Den, som ved Afstemningen har faaet flere Stem-
mer end nogen anden, er valgt. Har flere lige
mange Stemmer, afgøres Valget ved Lodtrækning,
som ledes af Formanden. Saafremt Mandatet
bliver ledigt indenfor Valgperioden, foretages der
et nyt Valg i Valgkredsen. Saafremt der til et
Valg, der ikke foretages samtidig med (§ 20)

1916 almindelige Valg i det øvrige Land, ved Udlobet af den i § 23, 1. Stykke, fastsatte Frist for Anmeldelse af Valgkandidater kun er anmeldt een Kandidat, betragtes den paagældende som valgt uden Afstemning. Valgbestyrelsen tilføjer Valgbogen det fornødne og meddeler den paagældende et Valgbrev. Formanden for Valgbestyrelsen stiller derefter uden uforment Ophold Indenrigsministeren en fuldstændig, af ham bekræftet Udskrift af, hvad der er tilført Valgbogen, samt sender fornøden Meddelelse til Valgstyrene og til Amtmanden, der hver for sig foranstalter Afstemningen aflyst efter de i § 26 fastsatte Regler.

Tillægsmandaternes Fordeling. § 38. Saafremt Valget paa Færøerne er afholdt samtidig med (§ 20) almindelige Valg i den øvrige Del af Riget, lader Indenrigsministeren, naar han har modtaget de i § 21 i Lov om Valg til Rigsdagen af 10. Maj 1915 omhandlede Udskrifter samt den i nærværende Lovs § 20 omhandlede telegrafiske Meddelelse, paa den i Lov af 10. Maj 1915 §§ 42—48 foreskrevne Maade opgøre, hvorledes de sammesteds ommeldte Tillægsmandater skal fordeles. De ved Folketingsvalget paa Færøerne afgivne Stemmer medregnes i saa Fald ved Fordelingen, og da under Øernes Omraade, ligesom Mandattallene 50 og 139 i Lov af 10. Maj 1915 § 42 forøges med 1 (Mandatet for Færøerne), hvorhos Færøerne ligestilles med de paa den sidstnævnte Lovs Valgkredsfortegnelse under I—XIX opførte Amter.

Almindelige Bestemmelser. § 39. Klager over Folketingsvalg skal indgives til Folketinget og være Amtet i Hænde senest 2 Dage efter Optællingen i Valgbestyrelsen. Amtet sender uopholdelig Klagen videre til Indenrigsministeren.

§ 40. Forsømmer nogen Udførelsen af Forretninger, som denne Lov medfører, ikendes han, for saa vidt han ikke efter Lovgivningens Bestemmelser har gjort sig skyldig til en større Straf, en Bøde fra 20 indtil 400 Kr.

§ 41. Ingen Vælger, som har afgivet Stemme ved Folketingsvalg, skal være pligtig for Retten i nogen Sag at opgive, hvilken Kandidat han har stemt paa.

§ 42. Intet Medlem af Valgbestyrelsen eller nogen af Valgstyrene eller nogen tilforordnet til samme eller nogen anden,

som efter Bestemmelserne i denne Lov har Ret **1916**
 til at være tilstede i det Værelse, i hvilket Stemmesedler modtages, maa under Afstemningen give **28. April**
 nogen Vælger Raad, Anvisning eller Opfordring med Hensyn til, paa hvilken Kandidat han skal stemme. Ej heller maa nogen af dem nogen Sinde give nogen anden Underretning om, hvorvidt nogen Vælger har været tilstede, forlangt eller afleveret Stemmeseddel, eller nogen Sinde meddele nogen anden, hvad han paa Stemmesedet maatte have erfaret med Hensyn til, hvilken Kandidat en Vælger har givet sin Stemme. Overtrædelser af nogen af disse Bestemmelser straffes med Fængsel, ikke under 4 Ugers simpelt Fængsel. Det er forbudt gennem Partibureauer eller paa anden Maade at føre systematisk Kontrol med, at Vælgerne møder og afgiver Stemme. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr. Sagerne herom behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalder Kommunens Hjælpekasse eller, hvor ingen saadan findes, Kommunens Kasse. § 43. Omkostningerne ved Folketingsvalg og ved Valglisternes Fornyelse og Fuldstændiggørelse udredes af Amtsrepartitionsfonden, med Undtagelse af Skydsudgifter, der afholdes af Skydskassen.¹⁾ Søfolks Adgang til at deltage i Folketingsvalg. § 44. Ved Folketingsvalg kan Søfolk, derunder indbefattet Fiskere, der ved deres Virksomhed som saadanne er forhindrede fra at komme personlig til Stede paa Afstemningsstedet, afgive Stemme ved til Kommunalbestyrelsen i den Kommune, paa hvis Valgliste den paagældende findes opført, og i hvilken han ønsker at stemme (jfr. § 5), at indsende Stemmeseddel i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler. Ved Søfolk forstaas alle, der som Skibsførere eller Mandskab farer til Søs i eget Skib eller er befalede eller ved Kontraktforhold bundne til at forrette Tjeneste paa et Skib (færøsk eller ikke-færøsk), uden Hensyn til Beskaffenheden af den Virksomhed, de udfører. Ved Fiskere forstaas ikke blot Personer, der er beskæftigede om Bord i Fiskerskibe, men ogsaa

1) Nu ifl. Lov Nr. 96 af 17. Marts 1922 § 2 af Amtsrepartitionsfonden.

1916 saadanne, der paa den Tid, Valget foregaar, op-
 28. April holder sig udenfor Færøerne for der at drive
 Fiskeri, tilberede Fisk og lignende. § 45. Blan-
 ketter til Stemmesedler med tilhørende Konvolut-
 ter samt til de Skrivelser, hvormed disse frem-
 sendes (Følgebreve), og Omslag hertil tilveje-
 bringes ved Regeringens Foranstaltning for Stats-
 kassens Regning; de skal stedse kunne faas
 udleverede paa Færøerne hos Landfogden, Syssel-
 mændene, Forstanderskaberne og Karantæne-
 betjentene, i det øvrige Danmark hos Kommunal-
 bestyrelserne, Toldvæsenet og Mønstringsbestyrerne,
 i Island efter Islands Ministers nærmere Bestem-
 melse hos Politimestrene og deres befuldmægti-
 gede eller andre Autoriteter, og i Udlandet hos
 de danske Konsuler (Vicekonsuler) og bør, saa
 vidt muligt, altid findes ombord i færøske Skibe.
 Blanketterne til Stemmesedlerne skal være af
 hvidt Papir uden Paategning eller Særmærke af
 nogen Art. Konvolutterne skal være uigennem-
 sigtige og saaledes tildannede, at de helt dække
 den indlagte Stemmeseddel. Skema for Følge-
 breve og de Attester, der paategnes samme, fast-
 sættes af Indenrigsministeren. Stemmeafgivningen
 er kun gyldig, naar den sker ved Benyttelse af
 de ommeldte Blanketter og Skemaer. § 46.
 Stemmesedlen skal lyde paa en navngiven Person
 blandt dem, der stiller sig til Valg, med Tilføjelse
 af vedkommendes Partibetegnelse (§ 23). For
 de Vælgere, som afgiver Stemme paa Færøerne,
 maa Stemmesedlen ikke være afgiven paa et tid-
 ligere Tidspunkt end 8 Uger før Valgets Afhol-
 delse. For de Vælgere Vedkommende, som
 afgiver Stemme udenfor Færøerne, maa Stemme-
 sedlen tidligst være afgivet 3 Maaneder før Val-
 get. Saa snart Valgdagen er bestemt, sendes
 telegrafisk Meddelelse derom til Justitsministeren, der
 derefter meddeler det til Islands Minister med
 Anmodning om paa Forespørgsel at sætte de her
 omhandlede Vælgere i Kundskab om Valgets
 Udskrivning og om Dagen for dets Afholdelse.
 Stemmesedlen anses for at være afgivet paa den
 Dag, da Følgebrevet underskrives (jfr. §§ 47 og
 48). Saafremt Afstemningen maatte blive aflyst
 i Medfør af § 37, sendes telegrafisk Meddelelse
 derom til Justitsministeren, der derefter sender

Islands Minister fornøden Meddelelse. Ingen **1916**
maa i Anledning af samme Valg afgive mere ^{28. April}
end en Stemmeseddel. Stemmesedlen betragtes
altid som gældende det første efter dens Afgivelse
afholdte Valg. § 47. Den, der vil afgive Stemme
paa Færøerne, skal i Enrum og uset udfylde den
udleverede Stemmeseddel, indlægge den i en sær-
skilt Konvolut og tilklæbe denne. Han affatter
dernæst et dateret Følgebrev. I Følgebrevet, der
stiles til Kommunalbestyrelsen (jfr. § 44), skal der
gives nøjagtig Oplysning om Vælgerens fulde Navn,
Stilling og Bopæl i Kommunen samt om de Om-
stændigheder, som forhindrer ham fra at komme per-
sonlig til Stede paa Afstemningsstedet. Følgebrevet
skal derhos indeholde en af Vælgeren paa Ære og
Samvittighed afgiven Ærklæring om, at han selv
frivillig og uset i Enrum har udfyldt og lagt
Stemmesedlen ind i Konvolutten og tilklæbet
denne. Følgebrevet skal være forsynet med en
Attest om, at Underskriften er ægte og skreven
paa Tid og Sted som af Vælgeren anført, at
Stemmesedlen er udfyldt i Enrum, og at den
stemmegivende er befalet eller ved Kontrakts-
forhold bunden til at forrette Tjeneste paa et
Skib eller er i Begreb med at rejse bort fra Fær-
øerne for at drive Fiskeri, tilberede Fisk eller
lignende. Denne Attest skal være underskrevet
af et dansk Skibs Fører, der tilkalder en af Be-
sætningen som Vidne, eller af Landfogden eller
af vedkommende Sysselmand eller Karantænebe-
tjent. Naar Skibsføreren selv vil afgive Stemme
eller paa anden Maade er forhindret fra at ud-
stede den ommeldte Attest, kan denne meddeles
af hans Stedfortræder om Bord. Naar Attesten
underskrives af Skibsføreren eller hans Stedfor-
træder, anføres i Skibets Dagbog eller i en anden
særlig dertil indrettet Bog, at Stemmegivning er
sket, og hvem der har været tilkaldt som Vidne,
samt tilføjes Vælgerens fulde Navn, og til hvil-
ken Valgkreds han hører. Konvolutten med
Stemmeseddel og Følgebrev indlægges af Vælge-
ren i et Omslag. Vælgeren lukker derefter Om-
slaget, adresserer det til Kommunalbestyrelsen i
den Kommune, paa hvis Valgliste han er opført,
og i hvilken han ønsker at stemme, og forsynet

1916 det med Paategning om, at det indeholder en
 28. April Stemmeseddel, samt med sit Navn og Angivelse
 af sin Bopæl i Kommunen. § 48. Den der vil
 afgive Stemme udenfor Færøerne, skal i Enrum og
 uset udfylde den udleverede Stemmeseddel, ind-
 lægge den i en særskilt Konvolut og tilklæbe
 denne. Han affatter dernæst et dateret Følge-
 brev af det i § 47 anførte Indhold. FølgEBrevet
 underskrives i Overværelse af et dansk Skibs
 Fører, der tilkalder en af Besætningen som Vidne,
 eller af en dansk Konsul (Vicekonsul) eller in-
 denfor dansk Statsomraade af en dansk eller
 islandsk Statstjenestemand. Skibsføreren, Konsu-
 len eller Statstjenestemanden skal paaføre Følge-
 brevet en Attest om, at Underskriften er ægte
 og skreven paa Tid og Sted som i Brevet anført,
 at Stemmesedlen er udfyldt i Enrum, og at den
 stemmegivende er befalet eller ved Kontrakts-
 forhold bunden til at forrette Tjeneste paa et
 Skib eller er beskæftiget ved Fiskeri, Tilberedning
 af Fisk eller lignende. Vælgeren lægger i Skibs-
 førerens og Vidnets eller Konsulens Overværelse
 Konvolutten med Stemmeseddel ind i et Omslag
 og tillukker dette. Omslaget adresserer han til
 Kommunalbestyrelsen i den Kommune, paa hvis
 Valglistor han er opført, og i hvilken han ønsker
 at stemme, og forsyner det med Paategning
 om, at det indeholder en Stemmeseddel, samt
 med sit Navn og Angivelse af sin Bopæl i
 Kommunen. Skibsføreren eller Konsulen skal paa
 Forlangende af vedkommende Vælger besørge
 Omslaget uopholdeligt afsendt som anbefalet
 Brev. Portoomkostningerne afholdes af vedkom-
 mende Vælger selv. I Stedet for Konsul og
 Skibsfører med Vidne kan ogsaa benyttes en
 notarius publicus paa vedkommende Sted. Naar
 Skibsføreren selv afgiver Stemme eller paa anden
 Maade er forhindret fra at udføre de i nærvæ-
 rende Paragraf ommeldte Forretninger, kan disse
 udføres af hans Stedfortræder om Bord. Naar
 FølgEBrevet underskrives i Overværelse af Skibs-
 føreren eller hans Stedfortræder, anføres i Skibets
 Dagbog eller i en anden særlig dertil indrettet
 Bog, at Stemmegivning er sket, og hvem der
 har været tilkaldt som Vidne, samt tilføjes Væl-

gerens fulde Navn, og til hvilken Valgkreds han hører, og eventuelt, hvornaar Omslaget er besørget afsendt. **§ 49.** I en Bog, der skal indrettes efter et af Justitsministeren foreskrevet Skema og autoriseres af Amtmanden, indfører Formanden for Kommunalbestyrelsen de modtagne Omslag i Nummerorden, med Tilføjelse af Tiden for deres Modtagelse, og sætter tilsvarende Numre paa Omslagene. Kommunalbestyrelsen sender, naar Valg er berammet, de indkomne Omslag til vedkommende Valgstyrere saa betids, at de er dem i Hænde senest paa det for Afstemningens Begyndelse berammede Klokkeslet. Samtidig sendes Bogen — eller en bekræftet Udskrift af denne — til Valgstyrerne. Ved den endelige Opgørelse af Valget (jfr. § 35) skal den nævnte Bog — eller en bekræftet Udskrift af denne —, samtlige Omslag og Følgebrev være til Stede. De Omslag, som derefter indkommer inden Afstemningens Afslutning, tilstilles Valgstyrerne, der nummererer dem, men i den ommeldte Bog alene anfører, hvor mange saadanne Omslag der i alt er modtaget. Saafremt Afstemningen maatte blive aflyst i Medfør af § 37, foranstalter Formanden for Kommunalbestyrelsen de Omslag, som paa det paagældende Tidspunkt er indkomne eller senere indkommer, tilintetgjort. De Omslag, der alt maatte være sendt til Valgstyrerne, foranstalter disses Formand tilintetgjort. **§ 50.** De modtagne Omslag aabnes af 2 Valgstyrere, der for hvert enkelt af Omslagene nøje undersøger, om den Person, fra hvem det hidrører, er opført paa Valglisten, og i bekræftende Fald sætter et Kryds ved Vælgerens Navn paa Valglisten. Viser det sig ved den nævnte Undersøgelse, at den paagældende ikke er valgberettiget, eller at han tidligere har stemt, eller oplyses det, at han inden Valgdagen er afgaaet ved Døden, lægges den uaabnede Konvolut tilligemed Følgeskrivelsen paa ny ind i Omslaget, og dette kommer ikke videre i Betragtning. Det samme gælder, naar Omslaget indeholder andet eller mere end een Følgeskrivelse og een Konvolut, eller der efter Beskaffenheden af Omslaget, Følgebrevet eller Konvolutten er Grund til at antage, at de ikke hører til de ved Regeringens

1916

28. April

1916 Foranstaltning tilvejebragte, eller at der ved deres
 28. April Udfyldning, Underskrift eller Indsendelse ikke er
 gaaet frem som foreskrevet. I Tvivlstilfælde skal
 de ommeldte 2 Valgstyrere forelægge det paagæl-
 dende Spørgsmaal for det samlede Valgstyre. De
 Konvolutter, som ikke efter foranstaende Regler
 lades ude af Betragtning, blandes mellem de øvrige
 Stemmesedler, forinder Optællingen af disse be-
 gynder. De efter Afstemningens Paabegyndelse,
 men før dens Afslutning indkomne Omslag be-
 handles under eet paa samme Maade som sket
 med de tidligere indkomne Omslag. § 51. De
 her omhandlede Stemmesedler er ugyldige, 1)
 naar det ikke med Sikkerhed kan afgøres, hvilken
 af Kandidaterne Vælgeren har villet give sin
 Stemme, 2) naar der ved et Valg, til hvilket kun
 een Kandidat har stillet sig, er stemt for en anden
 navngiven Person end denne, 3) naar en Konvo-
 lut indeholder andet eller mere end een Stemme-
 seddel, 4) naar der efter Beskaffenheden af en
 Stemmesedel er Grund til at antage, at den ikke
 hører til de ved Regeringens Foranstaltning til-
 vejebragte, eller at der ved dens Udfyldning ikke
 er gaaet frem som i denne Lov foreskrevet. § 52.
 Det paahviler danske Skibsførere, Statstjenestemænd,
 Konsuler (Vicekonsuler) samt Kommunalbestyrelses-
 medlemmer uopholdelig at meddele Underretning
 til vedkommende Kommunalbestyrelse, saa snart
 det kommer til deres Kundskab, at nogen, som
 har afgivet Stemme efter de her fastsatte Regler,
 er afgaaet ved Døden inden Valgets Afslutning.
 § 53. Skibsføreren paa færøsk Skib skal sørge
 for, at der om Bord findes et Eksemplar af denne
 Lov, samt at der i Mandskabets Opholdsrum
 findes opslaaet et af Justitsministeren affattet Ud-
 drag af Reglerne om Søfolks Stemmegivning.
 Endvidere skal Skibsføreren paa færøske Skibe
 eller hans Stedfortræder om Bord, saa snart det
 kommer til deres Kundskab, give Mandskabet
 Underretning om, naar et Valg, til hvilket fra-
 værende Søfolk har Adgang til at stemme, finder
 Sted, og de maa, saafremt Mandskabet pr. Post
 eller anden Befordring er i Stand til at afsende
 Stemmeseddel rettidig, ikke nægte deres Medvirk-
 ning ved Stemmeafgivningen eller Landlov til

Stemmegivning for Konsul (Vicekonsul) eller anden Myndighed, alt forudsat, at ikke tvingende og uopsættelige Skibsforretninger er til Hinder derfor. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøder af indtil 400 Kr. Bøderne tilfalde Statskassen. § 54. For Udfærdigelse af Attester, Paategninger og Bevidnelser, som afgives efter de her fastsatte Regler, erlægges ingen Betaling. Slutningsbestemmelser og midlertidige Bestemmelser. § 55. Lov om Folketingsvalg paa Færøerne af 2. Marts 1903 og Lov om Adgang for Søfolk, hjemmehørende paa Færøerne, til at deltage i Folketingsvalg af 10. Maj 1912 samt endvidere alle øvrige Bestemmelser, som maatte stride mod nærværende Lov, ophæves. § 56. Paa Folketingsvalglisterne for det første Valg, der foretages efter nærværende Valglovs Regler, og de følgende 3 Aars Valglister optages, uanset Bestemmelserne i § 2, kun de Mænd og Kvinder, der har fyldt deres 29de Aar, paa Valglisten for det femte og de derefter følgende 3 Aar optages de Mænd og Kvinder, der har fyldt deres 28de Aar, og saaledes fremdeles hvert 4de Aar en ny Aargang indtil den i § 2 fastsatte Valgrets alder. § 57. For det første Valg til Folketinget efter nærværende Lov skal Justitsministeren være bemyndiget til i Tidsrummet, indtil Grundloven af 5. Juni 1915 i sin Helhed træder i Kraft, at lade træffe de fornødne Forberedelser med Hensyn til Affattelsen af Valglisterne, deres Fremlæggelse, Valgbestyrelsens Dannelse m. v. Justitsministeren bemyndiges til at bestemme, at Udfærdigelsen af de Valglister, der i Henhold til Lov om Folketingsvalg paa Færøerne af 2. Marts 1903 § 12 o. flg. skulde have været affattede for Aaret fra den 1. Juli 1916 til 31. Maj 1917, bortfalder. § 58. I de Tilfælde, hvor Folketingsvalget paa Færøerne ikke foretages samtidig med (§ 20) Valget i det øvrige Land, medregnes de paa Færøerne afgivne Stemmer ikke ved Tillægsmandaternes Fordeling (jfr. § 38). § 59. De i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse, naar Grundloven af 15. Juni 1915 i sin Helhed er traadt i Kraft. Dog træder § 57 i Kraft straks.

1916 Lov (Nr. 128) for Færøerne om Afstaaelse af Grund til Kirker og Kirkegaarde.

28. April

§ 1.¹⁾ Enhver er forpligtet til at afstaa den til Byggegrund for Kirker og til Anlæg af Kirkegaarde samt tilhørende Vejforbindelser m. v. fornødne Grund, dog kun imod fuldstændig Erstatning efter de almindelige Regler om Afstaaelse af Ejendom til offentligt Brug. Ligeledes kan enhver tilpligtes at taale, at de til Opførelse eller Vedligeholdelse af Kirker og til Anlæg eller Vedligeholdelse af Kirkegaarde nødvendige Materialier, saasom Sten, Grus, Sand, Ler o. s. v., tages fra eller føres over hans Grund imod Erstatning saavel for Materialiernes Værdi som for den ham ved Borttagelsen og Arbejdet i øvrigt paaførte Skade. § 2. I hvilket Omfang Grundafstaaelse og midlertidig Benyttelse af Andenmands Grund i Overensstemmelse med § 1 skal finde Sted, bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Lagtinget. Lagtingens Afgørelse kan gennem Amtet paaklages for Justitsministeriet. Saadan Paaklage maa ske inden 3 Maaneder, efter at de vedkommende Ejere og Brugere af den Jord, der agtes indtaget eller benyttet, bevislig har modtaget Underretning om Afgørelsen. Ejes eller bruges Jorden af flere i Fællig, skal det dog være tilstrækkeligt, at 4 af de større Lodsejere eller Brugere underrettes om Lagtingets Afgørelse; men denne maa i saa Fald tillige bekendtgøres ved Opslag paa de i Henshold til Lov for Færøerne om Ophævelse af Kundgørelse ved Kirkestævne m. m. af 1. April 1912 indrettede Tavler i vedkommende Sogn eller paa den for offentlige Kundgørelser i Sagnet ellers brugelige Maade samt ved Indrykkelse een Gang i den til Optagelse af retslige og offentlige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Avis. Fristen for Paaklagen, der staar aaben for enhver Lodsejer eller Bruger, regnes da fra den Dag, da Bekendtgørelsen i Avisen har fundet Sted. Oversiddes Fristen, er den af Lagtinget truffne Afgørelse bindende. § 3. I Mangel af Overenskomst bliver Erstatningen i alle fornævnte Til-

¹⁾ Jfr. Resol. 16. Oktober 1833 og Lov af 4. Januar 1854 Punkt 16.

fælde at fastsætte ved Taksation af uvildige, inden **1916**
 Retten udmeldte Mænd i Overensstemmelse med ^{28. April}
 Reglerne i § 4 i Lov om Forpligtelse til Jords
 Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Landings-
 steder samt til offentlige Skoler paa Færøerne af
 6. Maj 1881.

Lov (Nr. 152) om Værn for Dyr (se An. 17. Maj
 Nr. 110 1. Marts 1919).

Lov (Nr. 205) om Forsikring mod Følger 6. Juli
af Ulykkestilfælde. (Se Anordn. 31. Marts 1931)

Cirkulære (Nr. 128) om Fnat. (Se Justm.. 31. Juli
 Skr. 28. Okt. 1922).

U. M. Skr. ang. Autorisation af Lære 1917
midler ved de færøske Folkeskoler. Med ^{1. Marts}
 Skrivelse af 28. November f. A. har Direktionen
 hertil fremsendt et Andragende fra Sognepræst
 Evensen, hvori denne henstiller, at to af ham ud-
 givne Skolebøger «Stavingarbók» og «Lesibók fyrí
 yngri börn» maa blive autoriserede som Lære-
 midler ved de færøske Folkeskoler, idet det efter
 Andragerens Formening ikke bør være overladt
 den enkelte Lærer at bestemme, hvilke Bøger der
 skal benyttes ved Undervisningen i den paagæl-
 dende Skole. Direktionen har for sit Vedkom-
 mende i ovennævnte Skrivelse henstillet, at det
 paalægges Direktionen at indhente Ministeriets
 Approbation af saadanne Bøger, som ikke benyttes
 i den øvrige Del af Kongeriget. I Anledning
 heraf, skal man tjenstlig melde, at saadanne Bø-
 ger vel bør forelægges Direktionen til Godken-
 delse, inden de tages i Brug i Skolen, men at
 man maa have det overladt til Direktionen at
 tage endelig Bestemmelse om Bøgenes Autori-
 sation.

(Gejstl. Reskr.)

U. M. Skr. ang. de færøske Skoleind- 14. Maj
beretninger samt om Afholdelse af en skrift-

1917 lig Prøve i Dansk og Regning ved de færøske Skoler. 14. Maj I Skrivelse af 5. Marts d. A. har Direktionen ved hertil at indsende de hoslagt tilbagefølgende Indberetninger fra Inspektionen for de færøske Bygdeskoler for Aarene 1908—16 henstillet, at de omhandlede Indberetninger tilstilles Ministeriets Konsulent i Sager vedrørende Folkeskolevæsenet til Gennemsyn, samt anmodet om at maatte blive bekendt med de Bemærkninger, som Konsulenten maatte finde Anledning til at fremsætte til Vejledning for Direktionen. I Anledning heraf skal Ministeriet efter at have brevvekslet med sin nævnte Konsulent bemærke, at man kunde ønske, at de paagældende Indberetninger gav fyldegivere Oplysning om, i hvilket Omfang færøsk Sprog benyttes som Undervisningssprog ved Skolerne, at Lærernes Navn og omtrentlige Alder blev angivet ved samtlige Skoler tillige med Oplysning om, hvor længe vedkommende har virket ved Skolen, og at det, naar en Lærer har virket ved flere Skoler, blev oplyst, hvilken Brøkdel af Aarets hele Undervisning hver enkelt af disse Skoler har faaet tildelt. Endelig skal man i denne Forbindelse henlede Direktionens Opmærksomhed paa det ønskelige i, at der i Lighed med, hvad der i de senere Aar har fundet Sted ved Skolerne i det egentlige Kongerige, ogsaa ved de færøske Skoler afholdes en aarlig Prøve i skriftlig Dansk og Regning. Det tilføjes, at Ministeriet maatte have det overladt til Direktionen at træffe Bestemmelse om den nærmere Ordning af en saadan Prøve, derunder ogsaa at bestemme Opgaverne; de fra Eleverne indkomne Besvarelser maatte indsendes til Ministeriet.
(Gejstl. Reskr.)

12. Juni **Instruks for Landbrugskonsulenten paa Færøerne.** § 1. Landbrugskonsulenten har at tage Bolig paa det Sted, som Justitsministeriet bestemmer. Han maa ikke uden Amtmandens Tilladelse rejse udenfor Færøerne. Han vil have at finde sig i Forandringer i eller Deling af Konsulentvirksomheden, saavel som i senere Ændringer af denne Instruks. § 2. Ved Udførelsen af Kon-

sulentvirksomheden vil han have at rette sig efter **1917**
de Forskrifter, der gives ham af Justitsministeriet. 12. Juni
Han vil have inden hvert Aars 1. Juni at ind-
sende Beretning om sin Virksomhed samt sine
andre skriftlige Henvendelser gennem Amtet til
Lagtinget. Amtet kan til enhver Tid, naar dertil
maatte findes Anledning, sætte sig i direkte For-
bindelse med Landbrugskonsulenten. § 3. Land-
brugskonsulenten skal have sin Opmærksomhed
aarvaagent fæstet paa de Forbedringer, der maatte
kunne fremme det færøske Landbrug, og skal,
naar han finder Anledning dertil, henlede offentlige
Myndigheders og privates Opmærksomhed paa,
hvad der i saa Henseende maa anses for ønske-
ligt og nyttigt. § 4. Han har at bistaa med
Undersøgelser, Oplysninger og Erklæringer an-
gaaende de offentlige Sager, som forelægges ham.
Hvert Aar inden 1. Juni tilstiller han Lagtinget
Forslag om, hvad der for kommende Aar bør
søges bevilget af offentlige Midler til Landbrugets
Fremme. § 5. Han har at føre Journal over ind-
og udgaaende Korrespondance, Kopibog, Dagbog
over udførte Forretninger og Fortegnelse over ind-
løbne Anmodninger om Bistand. Han skal des-
uden føre Protokol vedrørende Stambogføring,
Udstationering af Avlsdyr m. v. § 6. Han vil
have at yde Befolkningen Raad og Bistand i saa
stor Udstrækning, som hans Tid og Indsigt tillæ-
der det, paa følgende Omraader: Jordbrug,
Husdyrbrug, Mejerivæsen, Byg-
ningsvæsen og Redskabsbrug, Veje
og Brobygning, Planer og Beregning-
er, Landbrugets Binæringer. Her-
under for de enkelte Grenes Vedkommende: a.
Jordbruget. Afgrøftning, Engvanding og andre
Kultiveringsarbejder i Indmark og Udmark. Des-
uden vedrørende Indmarken: Jordbearbejdning,
Gødningens Behandling og Anvendelse, Valg af
Saasæd, Vækstfølge, Planternes Behandling under
Væksttiden, Indhøstnings- og Opbevaringsmetho-
der. b. Husdyrbruget. Udvalg og Anskaf-
felse af Avlsdyr, planmæssig Avl. Stambogføring,
Husdyrenes Røgt og Fodring, herunder Hauger-
nes Udnyttelse. c. Mejerivæsen. Mælkens
Behandling og Forædling. d. Bygningsvæ-

1917 sen og Redskabsbrug. Byggeplaner for
 12. Juni Økonomi- eller Udhusbygninger, Valg af Redskaber og Maskiner til Jordbruget. e. Vej- og Brobygning. Anlæg af Gaardsveje, Planer for mindre Brobygninger og Jordforbygninger. f. Planer og Beregninger m. v. Jorders Deling, Sammenlægning eller Regulering, Planer for Afgroftnings- og Engvandingsanlæg, Beregning af tilstedeværende Vandkraft og dennes landbrugsmæssige Udnyttelse, Togbaneanlæg m. v. g. Landbrugets Binæringer. Havebrug, herunder Grøntsagers og Bærbuskes Dyrkning, Haveprodukters Opbevaring, Fjerkræavl, Gedehold, Fuglerøgt, herunder hensigtsmæssig Ordning til Bevaring og Forøring af Mark- og Bjærgfuglebestanden, Tørvemarkernes Behandling. § 7. Konsulenten skal foretage Rejser paa Færøerne i det Omfang, som hans Virksomhed udfordrer. Ved Ordningen af Arbejds- og Rejseplan har Konsulenten at iagttage, at flere Forretninger paa samme Sted saa vidt muligt udføres under samme Besøg paa Stedet, samt at Rejserne lægges paa den mest hensigtsmæssige Maade. Rekvirenterne underrettes i betimelig Tid om Konsulentens Ankomst. § 8. Konsulentens Bistand ydes gratis, dog er han berettiget til at forlange Vederlag for Artikler og Afhandlinger, som han udarbejder efter Anmodning af Bladredaktører, Forlæggere og lignende. Han maa ikke uden Justitsministeriets Tilladelse overtage andet lønnet Arbejde. § 9. Pladsen kan fra hver af Siderne opsiges med 6 Maaneders Varsel. Tillægsbestemmelse. I Tilfælde af, at der paa Færøerne oprettes en Landbrugsskole eller etableres et Forsøgsbrug i Plantekultur, skal Konsulenten være forpligtet til at medvirke ved disse Foranstaltningers Virksomhed i det Omfang, som Justitsministeriet til den Tid bestemmer.

(Utr.)

22. Juni **Lov (Nr. 313) for Færøerne om Afstaaelse af Grund til Anlæg af Sporforbindelse fra Kulminer til Udskebningssteder m. m. § 1.**

Justitsministeren bemyndiges til at ekspropriere **1917**
 de Arealer, som er fornødne til Driften og Ud- ^{22. Juni}
 nyttelsen af de Kulminer paa Færøerne, hvor Sta-
 ten har paabegyndt eller senere maatte paabegynde
 Kulbrydning, derunder Arealet til Anlæg af Spor-
 forbindelser til Transport af Kul til vedkommende
 Udskibningssteder samt til de fornødne Oplags-
 pladser for Kullene. § 2. I Mangel af Over-
 enskomst bliver Erstatningen for Afstaaelsen af
 fastsætte ved Taksation af uvildige inden Retten
 udmeldte Mænd i Overensstemmelse med Reg-
 lerne i § 4 i Lov om Forpligtelse til Jords Af-
 givelse til offentlige Veje, Havne og Landings-
 steder samt til offentlige Skoler paa Færøerne af
 7. Maj 1881.

Instruks (Nr. 223) om Ændringer i In- ^{31. Okt.}
struks af 10. Marts 1906 om Udførelsen af
Notarialforretningen paa Færøerne i Henhold
 til Lov af 9. Marts 1906. (Indføjjet i Instruks af
 1906).

Bek. (Nr. 62) om en Vedtægt for Landings- ^{8. Nov.}
stedet Skálamol i Kvalbø. Under Dags Dato
 har Justitsministeriet i Henhold til Lov om Ud-
 færdigelse af reglementariske Bestemmelser for
 Benyttelsen af Havne m. v. af 30te Januar 1875
 stadfæstet følgende Vedtægt for Landingsstedet
 Skálamol i Kvalbø. § 1. Enhver Baad, som gaar
 til Søs fra Landingsstedet Skálamol i Kvalbø, skal
 betale i Afgift til Landingsstedets Kasse 15 Øre,
 hver Dag, den gaar ud. § 2. Landingsstedets
 Drift varetages af en af Forstanderskabet for
 Kvalbø Sogns Kommune for et Aar ad Gangen
 valgt Bestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, af
 hvilke mindst de 2 skal være Medlemmer af For-
 standerskabet. Til Afholdelse af Udgifter og til
 Foranstaltninger, der vil medføre saadanne, ud-
 kræves Forstanderskabets Samtykke. Landings-
 stedets Regnskabsvæsen udsondres som en særlig
 Afdeling af Kvalbø Sogns Kommunes Regnskab,
 og dets Indtægter maa ikke forbruges til andre
 kommunale Øjemed end til Landingsstedets Ad-

1917 ministration og Forbedring. Iøvrigt skal Landingsstedets Kasse bestyres ganske efter de for Kommunekassen gældende Regler. § 3. Forstanderskabet antager efter Indstilling fra Landingsstedets Bestyrelse en duelig Mand til som Opsynsmand at føre det daglige Tilsyn med Landingsstedet, og kræve og indbetale Afgifter m. m. § 4. Det er forbudt at beskadige Landingsstedet eller nogen til dette hørende Indretning eller at bringe noget ud for Landingsstedet, som vanskeliggør Adgang til dette. § 5. Landingsstedets Bestyrelse skal være berettiget til at træffe de fornødne Foranstaltninger til at opretholde god Orden paa den til Landingsstedet hørende Landingsbro saasom ved at kræve Baade, som ere anbragte her, flyttede eller ved at kræve Fiskeaffald, som er henlagt paa Broen, fjernet. § 6. Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Bøder indtil 200 Kr. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalder Landingsstedets Kasse. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Bøde eller Erstatning efter denne Vedtægt, er det Landingsstedets Bestyrelse tilladt at bestemme og affordre vedkommende de Pengebeløb, der skal erlægges; vil vedkommende ikke betale disse, afgøres Sagen ved Politiretten.

21. Dec. **Anordning (Nr. 649) om, hvad der i Lov for Færøerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af 21de December 1917 skal forstaas ved Drikke.** I Henhold til § 5 2det Stykke i Lov for Færøerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af Dags Dato¹⁾ udfærdiges herved saalydende Anordning: Ved «Drikke» forstaas i den ovennævnte Lov 1. Vædsker, som efter deres almindelige Beskaffenhed er bestemte til, uforyndet eller fortyndet, ublandet eller blandet, at drikkes som Nydelses- eller Beruselsesmiddel, eller som, uden at høre til de Apotekerne forbeholdte Varer — er bestemte til, uforyndet eller fortyndet,

¹⁾ Nu Lov Nr. 115 af 4. April 1928.

ublandet eller blandet, at drikke som Medicin **1917** (Lægedrik). 2. Vædsker, som — uden at høre 21. Dec. til de Apotekerne forbeholdte Varer — ved Forsyning eller Blanding efter deres almindelige Beskaffenhed bliver egnede til at drikkes som Nydelses- eller Beruselsesmiddel. 3. Vædsker, som vel efter deres almindelige Beskaffenhed er bestemt til andet Brug, men som gøres til Genstand for Køb og Salg under saadanne Forhold, at det maa antages at være aabenbart for Sælgeren, at Køberen agter at bruge den til at drikke som Nydelses- eller Beruselsesmiddel. I denne Henseende kan Justitsministeriet bestemme, at en Vædske bliver at henregne til «Drikke», saafremt der maatte finde Misbrug af vedkommende Vædske Sted. Spiritus, der er gjort udrikkelig (denatureret) efter nærmere af Justitsministeriet fastsatte Regler, kan kun i Henhold til Reglen under Punktum 3 blive at henregne til Drikke. Fra Reglen under Punktum 1, forsaavidt angaar Vædsker der er bestemt til at drikkes som Medicin (Lægedrik), samt fra Reglen under Punktum 2 kan Justitsministeriet efter Lagtingets Indstilling undtage Vædsker. Nærværende Anordning træder i Kraft den 1ste Januar 1918. Samtidig træder Anordning af 6te December 1912, indeholdende nærmere Bestemmelser i Henhold til § 25, 2det Stykke, i Lov for Færøerne Nr. 99 af 10de Maj 1912 om Handel med og Udskænkning af berusende Drikke ud af Kraft.

Bek. (Nr. 662) om Ændring i Reglement i Henhold til Sølovens § 45 for Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord i færøske Fiskerskibe af 6. November 1893. 28. Dec.
Bestemmelsen i Afsnit I, Nr. 3, 3die Stk. i Reglement i Henhold til Sølovens § 45 for Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord i færøske Fiskerskibe af 6te November 1893 ophæves fra d. 1ste Januar 1918 at regne.

Lov (Nr. 56) om Ændring i Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893 om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne. (Jfr. Loven af 1893). 5. Febr.

- 1918** **Lov (Nr. 102) om vederlagsfri Afstaaelse**
 4. Marts **af Kongsjord og beneficeret Jord til Anlæg**
 af offentlige Veje. Justitsministeren bemyndiges til uden Vederlag til Statskassen at afstaa saadanne Arealer af Kongsjorden paa Færøerne, som agtes benyttede til Anlæg af offentlige Veje, særlig naar de interesserede Odelsejere og Kongsbønder for deres Vedkommende fratager Erstatning i Anledning af Afstaaelsen af Jord til Anlægget. Saadan vederlagsfri Afstaaelse skal under tilsvarende Forudsætninger og med Kirkeministeriets Samtykke ogsaa kunne finde Sted med Hensyn til beneficeret Jord.
12. Marts **Lov (Nr. 145) om Foranstaltninger til**
 Tuberkulosens Bekæmpelse. (Se Anordn. 1. April 1921).
23. April **Bek. (Nr. 230) om, at Vaag Sogn paa**
 Færøerne fremtidig benævnes Klaksvig Sogn.
26. Okt. **Bek. (Nr. 546) om Ændring i det af**
 Justitsministeriet under 14. Juni 1909 udfærdigede Reglement for Grindefangster paa
 Færøerne. (Indføjet i Reglem. af 1909 § 24).
11. Nov. **Anordn. (Nr. 588) om Ændringer i An-**
 ordning af 17. Januar 1916, hvorved Lov om **Understøttelse til Børn af Enker** af 29. April 1913 sættes i Kraft paa Færøerne. (Indføjet i Anordning af 1916).
30. Nov. **Anordn. (Nr. 624) om Udlevering af**
 berusende Drikke fra Apotheker paa Færøerne. I Henhold til § 1, 2det Stykke, i Lov for Færøerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af 21. December 1917¹⁾ fastsættes det herved, at Udlevering af

1) Nu Lov 115 af 4. April 1928.

saadanne Drikke fra færøske Apotheker kun maa **1918**
finde Sted efter en af en autoriseret Læge udstedt ^{30. Nov.}
Recept, i hvilken det er angivet, hvor stort et Kvan-
tum af den paagældende Drik der maa udleveres.
Der maa kun udleveres een Gang efter hver
Recept, og denne skal annulleres af Apothekeren
efter Brugen. Denne Anordning træder i Kraft
den 1ste Januar 1919.

Bek. (Nr. 648) om Apotekervæsenet m. v. ^{13. Dec.}
paa Færøerne. I Henhold til § 7, 1ste og 2det
Stk., samt § 5 og § 6 i Lov om Apotekervæsenet
paa Færøerne af 29de April 1913 bestemmer
Justitsministeriet herved, at de nedennævnte for
det øvrige Kongerige gældende Bestemmelser om
Apotekervæsenet med de nedenanførte Ændringer
udvides til at have Gyldighed paa Færøerne. I.
Af Lov om Apotekervæsenet af 29de April 1913
(Nr. 132. 1913) bringes følgende Bestemmelser til
Anvendelse (de i Parentes anførte Tal angiver
den paagældende Paragraf i Loven): Apo-
tekers Drift, Medicinhandel m. m.
§ 1 (§ 6). Apotekeren har Ansvar for Apo-
tekets Ledelse. Det paahviler ham at sørge for,
at det fornødne Personale er til Stede, og at, saa
fremt der findes Disciple, disses Antagelse og
Uddannelse i Apoteket sker paa forsvarlig Maade
og i Overensstemmelse med de derom givne Reg-
ler. Som Driftens Leder bestemmer Apotekeren
Arbejdets Fordeling og fører Tilsyn med dets
Udførelse. Om Strafskyld og Erstatningsansvar
for begaaede Fejl gælder de almindelige Regler;
overfor Sundhedsmyndighederne har Apoteker og
Medhjælper hver især Ansvar for det faglige Ar-
bejde, som enten er udført af vedkommende
selv eller hører under hans Tilsyn. Saavel Apo-
tekeren som Medhjælperne er forpligtede til at
rette sig efter de Bestemmelser vedrørende Apo-
tekets Drift, som Sundhedsstyrelsen maatte træffe.
§ 2 (§ 7). Paa ethvert Apotek er Apotekeren
forpligtet til som Medhjælp at holde mindst een
farmaceutisk Kandidat; for mindre Apotekers
Vedkommende kan Sundhedsstyrelsen dog tillade,
at der i Stedet holdes en eksamineret Medhjælper.

1918 Kan den paabudte eksaminerede Medhjælp ikke
 15. Dec. forskaffes, fordi Medhjælperne paa Grund af
 Konflikt om Løn^s eller Arbejdsvilkaar opsiges
 deres Pladser i større Antal, og kan dette med-
 føre Fare for Standsning af eller væsentlig Ind-
 skrænkning i Befolkningens eller det offentliges
 Medicinforsyning, skal der fra Apotekernes eller
 deres Organisations Side ske Indberetning til
 Justitsministeriet. Efter at have afkrævet Med-
 hjælpernes Organisation en Udtalelse om Sagen
 henviser Ministeriet Sagen til den i Henhold
 til Lov om Udnævnelse af en Forligsmand i
 Arbejdsstridigheder af 12te April 1910 udnævnte
 Forligsmand, hvorefter Sagen behandles i Over-
 ensstemmelse med de i den nævnte Lov inde-
 holdte Regler med de nødvendige Forandringer.
 Finder Justitsministeriet det i Konfliktstilfælde
 paakrævet, er Ministeriet berettiget til midlertidig
 at fritage Apotekerne for Pligten til at benytte
 eksamineret Medhjælp, hvor dette normalt fordes,
 ligesom yderligere til administrativt at give Apo-
 tekerne saadanne Tilladelser, som maatte findes
 tjenlige til at vedligeholde en for Befolkning
 og det offentlige saa vidt mulig uforstyrret
 Medicinforsyning. **§ 3** (§ 8). Enhver Apoteker
 er forpligtet til at føre Regnskab over Apotekets
 Omsætning og Driftsudgifter. De nærmere Be-
 stemmelser herom gives af Justitsministeriet.
 Regnskabsbøgerne med Bilag skal fremlægges til
 Eftersyn, naar det forlanges af nogen, som dertil
 er bemyndiget af Justitsministeriet. **§ 4** (§ 9).
 Enhver Apoteker skal aarlig inden Februar Maa-
 neds Udgang til Sundhedsstyrelsen indsende en
 paa Tro og Love og paa dertil godkendte Skemaer
 affattet Opgørelse af Apotekets Bruttoindtægt i
 det sidst forløbne Kalenderaar samt en Opgørelse
 over de Driftsudgifter, der maa fradrages Brutto-
 indtægten for at finde den efter §§ 23-28 afgifts-
 pligtige Nettoindtægt. Forpligtelsens Efterlevelse
 kan fremtvinges i Overensstemmelse med Reglerne
 i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af
 30te April 1909 § 6, 3die Stykke. Enhver Apo-
 teker skal derhos tilstille Sundhedsstyrelsen og
 eventuelt Justitsministeriet de Oplysninger om
 Apoteket og dets Forhold, som maatte blive for-

langt. § 5 (§ 10). Apotekeren og Personalet 1918
skal hemmeligholde, hvad de maatte erfare eller 13. Dec.
formode om den Sygdom, for hvilken Lægemedlet
er foreskrevet, undtagen i Tilfælde, hvor Vidne-
pligt følger af den almindelige Lovgivning. § 6
(§ 11). Justitsministeriet bestemmer efter Indstil-
ling af en af dette efter Forhandling med Handels-
ministeriet nedsat Kommission dels, hvad der skal
betragtes som henholdsvis præparerede og upræ-
parerede Medicinalvarer, og dels, hvilke Medicinal-
varer, saavel præparerede som upræparerede, det
skal være Apotekerne forbeholdt at forhandle og
udlevere i visse mindre Dele. Indførsel fra Ud-
landet af Medicinalvarer indenfor de saaledes
fastsatte Grænser er forbeholdt Apotekerne og
Statens Seruminstitutioner, jfr. dog § 7, 3die Stykke.
Apotekerne har i Henhold til den dem meddelte Be-
villing Ret til at forhandle alle Varer, der er for-
beholdte Apotekerne, alt, hvad de efter Bestemmel-
serne i § 9 er forpligtede til at føre eller frem-
skaffe, alt, hvad der kan bruges ved et Sygeleje,
og alt, hvad der overhovedet kan tjene som
Lindrings- og Lægemedel for Mennesker eller
Dyr, endvidere Forbindsstoffer, Desinfektionsmidler
eller lignende.¹⁾ § 7 (§ 12). Hospitaler, Syge-
huse, Sanatorier, Sindssygehospitaler og lignende
Anstalter, som drives af Stat eller Kommune, eller
som nyder saadant Statstilskud, at de efter Justits-
ministeriets Skøn maa sidestilles med disse, har
Ret til ved en paa Hospitalet ansat farmaceutisk
Kandidat, for hvem de nødvendige Lokaler og
Apparater m. m. stilles til Raadighed, at lade til-
berede Lægemedler til de paa vedkommende An-
stalt til Behandling liggende Patienter og til dettes
Personale samt til Patienter paa og Personale ved
andre under samme Institution hørende Hospitaler.
Hospitalet er i saa Fald ligestillet med Apoteker,
hvad Vareindkøb og Bestemmelser om Kontrol
med Medicinens Tilberedning og Udlevering an-
gaar, jfr. § 10. Ellers har Hospitalet kun Ret til
paa vedkommende autoriserede Læges Ansvar at
undergive Lægemedler saadan Behandling af ufar-
lig Art, hvortil der ikke kræves farmaceutisk Sag-

1) Jfr. Bek. Nr. 48 11. Marts 1931.

1918 kundskab, og skal tage de i § 6, 1ste Stykke om-
 13. Dec. handlede Varer fra dansk Apotek eller fra Statens
 Seruminstitutter. Dog kan Hospitaler, der an-
 vender de nævnte Varer i større Mængde, erholde
 Justitsministeriets Tilladelse til at tage dem fra
 andre Leverandører, naar Varerne er af samme
 Kvalitet som de, der skal leveres fra Apotekerne,
 og Hospitalet underkaster sig den Kontrol, der i
 saa Henseende maatte findes fornøden. § 8
 (§ 13). Bortset fra de i § 4 i Lov om Apoteker-
 væsenet paa Færøerne af 29de April 1913 om-
 handlede Tilfælde maa Læger ikke udlevere Medi-
 cin og Forbindstoffer; dog er det tilladt Lægerne
 i Praksis at medtage og benytte Medicin, der er
 købt paa et færøsk Apotek eller paa Statens
 Seruminstitutter, samt Forbindsstoffer, for saa
 vidt saadant er nødvendigt for den øjeblikkelige
 Behandling af Patienterne. § 9 (§ 14). Apoteker
 skal være indrettet i Overensstemmelse med de
 Forskrifter, Sundhedsstyrelsen maatte give herom,
 og skal til enhver Tid være aabne for Udlevering
 af Lægemidler, derunder indbefattet Forbindsstof-
 fer, under Iagttagelse af de derom givne Regler.
 Paa Steder, hvor der findes to eller flere Apoteker,
 kan Justitsministeriet tillade, at et eller flere af
 Apotekerne holdes lukkede paa Søn- og Hellig-
 dage, om Natten, eller naar særlige Forhold
 maatte gøre det ønskeligt. Ethvert Apotek skal
 stedse være forsynet med tilstrækkeligt Foraad af
 de i den til enhver Tid gældende Farmakopoe
 anførte Varer og tillige af Lægemidler, som ikke
 er optagne deri, naar saadant anordnes af Sund-
 hedsstyrelsen; Justitsministeriet kan, naar For-
 holdene særlig tale derfor, fritage et Apotek for
 at være forsynet med visse Stoffer, selv om disse
 staar opført i Farmakopoeen. Naar en her i Lan-
 det autoriseret Læge, Tandlæge eller Dyr læge til
 Udøvelse af sin Virksomhed foreskriver Læge-
 midler, der ifølge Bestemmelserne i foranstaaende
 Stykke ikke behøver at forefindes paa Apoteket,
 skal Apotekeren snarest gøre Skridt til at frem-
 skaffe dem, for saa vidt Anskaffelsen deraf ikke
 vil være forbundet med uforholdsmæssig Udgift
 eller Ulempe. Lægemidler, hvis Fremstilling
 Farmakopoeen foreskriver, kan, saafremt de ikke

tilberedes paa Apoteket selv, kun indkøbes paa Apotekerens Ansvar fra et andet Apotek eller fra Laboratorier, der har erholdt Justitsministeriets Tilladelse til Fremstillingen og underkaster sig den i saa Henseende fornødne Kontrol, for hvilken der betales en af Justitsministeriet fastsat Afgift; denne betales til Apotekerfonden, der afholder Omkostningerne ved Kontrollen. Det anførte gælder ogsaa skaarne, knuste eller pulveriserede Droguer, der af Farmakopoeen beskrives i hel Tilstand. Sundhedsstyrelsen kan bestemme, hvilke andre Præparater og Droguer der skal være underkastet samme Bestemmelse. Sundhedsstyrelsen fastsætter, hvilke Lægemidler Apotekerne kun maa udlevere efter Rekvisition ved en af en her i Landet autoriseret Læge, Tandlæge eller Dyrlæge udstedt Recept samt de nærmere Regler for Receptens Affattelse m. v. Apotekerne skal i den Udstrækning, som Sundhedsstyrelsen kræver af Hensyn til Kontrol med Forbruget af farlige Lægemidler, føre Bog over, eventuelt tage Genpart af, de ekspederede Recepter. § 10 (§ 15). Ved Ekspeditionen af en Recept skal Apotekeren eller den ekspederende Medhjælper forsyne Lægemidlets Etikette med Datum og sin Underskrift. Paa Recepten anføres Apotekets Navn, Medicamentets Pris og Navnet paa den, der har Ansvar for Taksationen. Udlevering af Lægemidler efter Recept maa under normale Forhold kun ske enten ved Apotekeren, en Medhjælper eller en Discipel. For øvrigt skal Apotekeren med Hensyn til Anskaffelse, Tilvirkning, Opbevaring, Behandling og Udlevering af Lægemidler rette sig efter de Bestemmelser, der findes i den gældende Farmakopoe eller fastsættes af Sundhedsstyrelsen. § 11 (§ 16). Apotekerne er forpligtet at overholde den i Henshold til kongelig Resolution fastsatte Takst og de dertil knyttede Regler. Ved Receptursalg maa Apotekerne hverken tage en højere eller lavere Betaling, end Takstangivelserne lyder paa; dog kan Rabat ydes til distribuerende Læger, Kommuner, Hæren og Flaaden, Sygehuse, anerkendte Sygekasser og andre Institutioner og Virksomheder, naar der opnaas Enighed derom mellem de paagældende og vedkommende Apoteker; lige

1918
13. Dec.

1918 ledes kan Rabat ydes til fattige. For det øvrige
 13. Dec. Salgs vedkommende maa Takstangivelserne ikke
 overskrides. En af Apotekeren anvendt særlig
 Fremstillingsmaade berettiger ham ikke til at
 sætte Prisen for et Lægemediel højere end den,
 der vilde fremkomme ved Beregning efter Taks-
 tens Principper. **§ 12** (§ 17). Naar en autorise-
 ret Læge har givet en Recept Paategning om, at
 de derpaa anførte Lægemedler, derunder Forbinds-
 stoffer, tiltrænges uopholdelig, samt angivet, for
 hvis Regning Leveringen skal ske, er Apotekeren
 forpligtet til, eventuelt mod Tilbageholdelse af
 Recepten, at udlevere Lægemedlerne hurtigst mu-
 ligt, selv om der ikke medfølger Betaling eller
 ikke stilles Sikkerhed herfor. **§ 13** (§ 18). Justits-
 ministeren kan efter Indstilling af Sundhedsstyre-
 lsen forbyde Indførsel og Salg af Lægemedler,
 hvis Sammensætning ikke er angivet (Arkana).
§ 14 (§ 19). Uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse
 er det forbudt at reklamere med Bandager, elek-
 triske Bælter, Helbredelsesapparater mod Tung-
 hørighed, Synsforstyrrelser og lignende, ligesom
 Sundhedsstyrelsen er berettiget til at forbyde at
 reklamere med Medicin eller Midler, der angives
 som lægende, desinficerende eller i øvrigt virk-
 somme mod Sygdomme, derunder indbefattet
 Arkana, samt med Præparater til Desinfektion af
 Personer, Værelser eller Effekter, for saa vidt
 saadant sker ved Bekendtgørelse i Blade, ved
 Skiltning, ved Udsendelse af Beskrivelser eller
 billedlige Fremstillinger til Almenheden, til større
 eller ubestemte Kredse af Personer eller til Enkelt-
 personer, der er vedkommende ubekendte og ikke
 er autoriserede Læger, Tandlæger, Dyr læger eller
 Apotekere, samt ved Henvendelser, der maa sæt-
 tes i Klasse med de fornævnte. Saadan Rekla-
 mering for Detailsalg fra Udlandet af nogen af de
 i Iste Stykke nævnte Varer er forbudt. Enhver
 meddelt Tilladelse kan naar som helst tilbage-
 tages. Sker ulovlig Reklamering ved Bekendtgø-
 relse i et Blad, er Bladets Ansvarshavende fri-
 taget for Ansvar efter nærværende Paragraf, hvis
 han maa antages ved Optagelsen af Bekendtgø-
 relsen at have været i begrundet god Tro.
§ 15 (§ 20). Gift, der ikke sælges som Læge-

middel, maa fra Apotekerne kun sælges under **1918**
Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, som Justitsmini- 13. Dec.
steriet maatte paabyde. **§ 16** (§ 21). Enhver
Apoteker skal selv lede Driften af sit Apotek.
Han maa ikke bortforpagte eller uden Justits-
ministeriets Samtykke paa anden Maade overdrage
Driften til andre. Bliver en Apoteker syg eller
svagelig, og er Sygdommen eller Svageligheden af
en saadan Beskaffenhed, at han for bestandig eller
for længere ubestemt Tid vil være hindret i at
lede Apotekets Drift, vil dette, saafremt han ikke
foretrækker at opgive sin Bevilling, være at fore-
staa paa eget Ansvar af en Bestyrer, hvis An-
sættelse, Lønningsvilkaar m. m. godkendes af
Sundhedsstyrelsen. Apotekets Bestyrelse paa denne
Maade kan dog ikke udstrækkes over et længere
Tidsrum, end Justitsministeriet i hvert enkelt Til-
fælde bestemmer. Bevillingen bortfalder, naar
dette Tidsrum er udløbet, uden at Apotekeren ser
sig i Stand til paany at overtage Driften, og
yderligere Forlængelse ikke tilstaas. I Tilfælde
af en Apotekers kortvarige Sygdom, Bortrejse
eller lignende godkendes Ordningen af vedkom-
mende Embedslæge. **§ 17** (§ 22). Hvor ikke
andre Regler i denne Bekendtgørelse er fastsatte,
bestemmer Justitsministeriet, hvorledes Apotekets
Drift midlertidig skal ordnes, naar den en Apo-
teker meddelte Bevilling forbyrdes eller bortfalder
i Apotekerens levende Live. **§ 18** (§ 23). De
færøske Apoteker, de i § 7 nævnte Hospitaler
m. v., der indkøber Varer udenfor dansk Apotek
og de i Lov om Apotekervæsenet paa Færøerne
af 29de April 1913 § 4, 1ste og 2det Stykke, om-
handlede Haandkøbsudsalg skal underkastes Ef-
tersyn mindst een Gang aarlig. Eftersynet fore-
tages af vedkommende Embedslæge. I Eftersynet
af Apoteker deltager tillige, dersom Justitsmini-
steriet i de enkelte Tilfælde finder Anledning der-
til, en farmaceutisk uddannet, af Justitsministeriet
udpeget Visitorator eller i modsat Fald en af Amt-
manden valgt Læge. Eftersynet er berettiget til
at udtage Prøver af Varer og indsende dem til
Undersøgelse i de farmaceutiske Visitorators Labo-
ratorium i København. Sundhedsstyrelsen fast-
sætter med Justitsministerens Approbation nær-

1918 mere Regler for Eftersynet. De ved dette paa-
 13. Dec. viste Mangler skal uopholdelig rettes. Tvistigheder
 med Hensyn hertil eller overhovedet med Hensyn
 til Eftersynet kan indbringes for Sundhedsstyrel-
 sen. For ethvert Eftersyn, hvori en farmaceutisk
 Visitator deltager, erlægges hver af de paagæl-
 dende Institutioner til Apotekerfonden en Afgift
 af indtil 100 Kr. til Dækning af Udgifterne ved
 Visitorernes Lønning og Rejseudgifter. Afgiftens
 nærmere Størrelse fastsættes af Justitsministeriet
 efter de paagældende Forretningers Art og Om-
 fang. **Apotekerbevillingers Ophør.**
§ 19 (§ 24). Den, som har faaet Bevilling til at
 drive et bestaaende Apotek, er forpligtet til,
 hvis Forgænger eller dennes Bo ønsker det,
 mod kontant Betaling at købe Apotekets Inventar
 og Varebeholdning, for saa vidt disse i deres
 Helhed er i brugbar Stand og staar i passende
 Forhold til Apotekets Behov. I Mangel af min-
 delig Overenskomst om Inventarets og Varenes
 Beskaffenhed eller om Salgspris og de øvrige
 Salgsvilkaar afgøres Sagen ved Voldgift; til denne
 udpeges en Voldgiftsmand af Forgænger eller
 dennes Bo, en af den nye Apoteker, og om for-
 nødent vælges en Opmand af Sundhedssty-
 relsen. Omkostningerne udredes af Forgænger
 eller dennes Bo og den nye Apoteker, hver med
 en Halvdel. Justitsministeriet fastsætter de nær-
 mere Regler om Fremgangsmaaden ved Voldgif-
 tens Foretagelse. Naar Forholdene taler derfor,
 kan Justitsministeriet bestemme, at den, hvem der
 maatte blive meddelt en saadan Bevilling, paa
 tilsvarende Vilkaar skal afkøbe den fratrædende
 Apoteker eller dennes Bo den Ejendom, hvori
 Apoteket er beliggende, for saavidt denne i det
 væsentlige kun omfatter Apoteket og Apotekerens
 Bolig. **§ 20** (§ 25). Opstaar der Spørgsmaal
 om, at nogen Apotekers eller Medhjælperes Ud-
 øvelse af hans Kaldsvirksomhed er farlig for hans
 Medmennesker, enten paa Grund af varig eller
 med Mellemlid indtrædende mangelfuld Sjælstil-
 stand, hidført være sig ved Sygdom eller Misbrug af
 Midler som Alkohol, Morfin eller deslige, eller
 paa Grund af udvist grov Uduelighed i hans
 Gerning, kan Sag herom behandles efter tilsva-

rende Regler som de i § 7 i Lov om Sundheds- **1918**
væsenets Centralstyrelse af 30te April 1909 om 13. Dec.
Læger indeholdte, saaledes at Sagen behandles af
Sundhedsstyrelsens Apotekerraad, og saaledes at
Afgørelsen kan gaa ud paa, at den paagældende,
hvis han er Apoteker, tilpligtes at lade Apoteket
bestyre paa den Maade, Justitsministeriet bestem-
mer eller Sundhedsstyrelsen, eventuelt Justits-
ministeriet, foreløbig maatte have bestemt, eller fra-
kendes Retten til at drive Apotek eller til at til-
berede Lægemidler eller til overhovedet at fun-
gere paa noget Apotek paa Færøerne, og hvis
han er Medhjælper, paa Frakendelse af de to
sidstnævnte Beføjelser. Findes en Apoteker skyl-
dig i en i den offentlige Mening vanærende straf-
bar Handling, kan Bevillingen fradømmes ham.
Kommer en Apoteker under Konkurs, træffer
Justitsministeriet de fornødne Bestemmelser med
Hensyn til Apotekets Drift under denne og fast-
sætter et Tidspunkt, inden hvilket hans Bo maa
udleveres til fri Raadighed, idet Bevilling i mod-
sat Fald bortfalder ved Fristens Udløb, for saa
vidt yderligere Forlængelse ikke tilstaas. **§ 21**
(§ 26). Naar den, hvem der er meddelt Bevilling
til Drift af et Apotek, afgaar ved Døden, gælder
der med Hensyn til Boets Ret og Forpligtelse til
at fortsætte Driften følgende Regler: Vedgaas
Arv og Gæld, er Boet berettiget og forpligtet til
ved en ansvarlig Bestyrer, hvis Ansættelse, Løn-
ningsvilkaar m. m. godkendes af Sundhedsstyrel-
sen, at fortsætte Apotekets Drift i 6 Maaneder
efter Apotekerens Død og, hvis Apoteket ikke
nedlægges, endvidere indtil den nye Apoteker er
tiltraadt. Fragaas Arv og Gæld, eller tages Boet
under Konkursbehandling, træffer Justitsministeriet
de fornødne Bestemmelser om Apotekets Drift.
Boet er forpligtet til at udrede hele den for Tiden
indtil Dødsfaldet skyldige Apotekerafgift og til-
lige Afgift for den Tid, i hvilken det sidder inde
med Apoteket. **§ 22** (§ 27). Kun i Henhold
til de i § 21 indeholdte Bestemmelser vil det her-
efter kunne tilstedes en Enke at overtage Driften
af sin afdøde Mands Apotek, medmindre hun
selv faar Bevilling til at drive Apoteket i Over-
ensstemmelse med § 2 i Lov om Apotekervæsenet

1918 paa Færøerne af 29de April 1913. Apoteker-
13. Dec. afgift. § 23 (§ 28). Den, som driver et fær-
øsk Apotek, vil have at udrede en aarlig Afgift
efter de i de følgende Paragraffer givne Regler.
§ 24 (§ 29). Afgiften fastsættes for det løbende
Kalenderaar efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen
af Justitsministeriet inden Udgangen af hvert
Aars Maj Maaned efter Størrelsen af den for det
enkelte Apotek ifølge de i § 4 omhandlede Op-
gørelser beregnede Nettoindtægt i det foregaaende
Kalenderaar eller den Del af samme, hvori det paagæl-
dende Apotek har været i Drift. Nettoindtægten
bestemmes efter den paagældende Apotekers Ud-
bytte saavel af Salget af Medicinalvarer som af
anden Handel eller Fabrikation; dog medtages
ikke Indtægten af Handel eller Fabrikation, der
drives som selvstændig Forretning, aldeles afsondret
fra Apoteket og med helt andet Personale. Ind-
tægter paa indtil 3,000 Kr. er afgiftsfri. Over-
stiger Nettoindtægten dette Beløb, udfindes den
afgiftspligtige Sum ved til det Beløb, Indtægten
udgør mere end 3,000 Kr., at lægge 20 Kr. for
hver 100 Kr. af dette Beløb. Indtægter af 18,000
Kr. eller derover vil herefter være afgiftspligtige
med deres fulde Beløb. Af den afgiftspligtige
Sum svares en Afgift af $\frac{1}{8}$ af de første 1,200
Kr., $\frac{1}{7}$ af de næste 1,200 Kr. og saaledes frem-
deles af hvert følgende 1,200 Kr. henholdsvis $\frac{1}{6}$,
 $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$, hvilken sidste Kvota begynder
ved en Nettoindtægt over 9,000 Kr. og udredes
af enhver Merindtægt. Afgiften beregnes kun af
fulde Hundrede Kroners Nettoindtægt og afrun-
des til en Sum, der er delelig med 10, saaledes at
5 Kr. eller derover regnes for fulde 10 Kr. Justits-
ministeriet kan, naar særlige Omstændigheder
taler derfor, tilstaa Lempelser i Afgiftspligten for
et enkelt Aar. § 25 (§ 30). Afgiften indbetales
til Justitsministeriet med Halvdelen i Juni og
Halvdelen i December Termin. En tiltrædende
Apoteker hæfter for den det paagældende Apotek
paahvilende Afgift for det Halvaar, i hvilket han
tiltræder, dog med forholdsmæssig Regres til sin
Forgænger eller dennes Bo. Afgiften kan ind-
drives ved Udpantning; saafremt Betaling ikke
derved opnaas, kan Bevillingen af Justitsministe-

riet erklæres for forbrudt. **§ 26** (§ 31). De til **1918**
Justitsministeriet indbetalte Afgiftsbeløb danner en 13. Dec.
egen Fond, Apotekerfonden, der staar under
Justitsministeriets umiddelbare Bestyrelse, for
hvilken der gøres Rede ved de aarlige Finanslove,
og hvorover der ikke kan raades uden Lovgiv-
ningsmagtens Samtykke. **§ 27** (§ 32). Til at
revidere de fra Apotekerne i Henhold til § 4 ind-
kommende Opgørelser og udføre den dermed for-
bundne Kontrol beskikker Justitsministeriet en
dertil egnet Person, hvis Lønning fastsættes ved
Finansloven og afholdes af Apotekerfonden.
§ 28 (§ 33). Naar de i §§ 3, 34 og 36 i Lov
om Apotekervæsenet af 29de April 1913 om-
meldte aarlige Ydelser af Apotekerfonden i to
paa hinanden følgende Aar har udgjort mere end
80 pCt. af Fondens aarlige Indtægter, derunder
indbefattet Renter af Fondens Aktiver, forhøjer
Justitsministeriet, saa længe det gøres nødigt,
den hver især af Apotekerne paahvilende Afgift
med et saa stort Beløb, at de paagældende Ydel-
ser ikke overstiger 80 pCt. af Aarsindtægten, dog
ikke udover 10 pCt. af Afgiften for hvert en-
kelt Apotek. For saa vidt Forholdene gør yder-
ligere Forhøjelse nødvendig, hvis den angivne
Grænse af 80 pCt. skal overholdes, bliver der i
den nærmest paafølgende ordentlige Rigsdags-
samling at forelægge Forslag til Lov om dette
Forhold. Pensionering og Understøt-
telse r. **§ 29** (§ 34). Samtlige Indhavere af Apo-
tekerprivilegier paa Færøerne er forpligtede til at
være bidragydende Medlemmer af den i Justitsmini-
steriets Bekendtgørelse af 18de December 1913
omhandlede «Apotekernes Forsørgelseskasse for
Enker og Børn». **§ 30** (§ 35). Af Apoteker-
fonden kan Justitsministeriet, saafremt der skøn-
nes at være Midler til Raadighed, tillægge den
Indhaver af et Apotekerprivilegium, der paa
Grund af sin Helbredstilstand eller Alderdoms-
svaghed maa opgive sin Bevilling, en aarlig Pen-
sion af indtil Halvdelen af Apotekets Nettoind-
tægt, beregnet efter § 24, dog i intet Tilfælde
under 1,200 Kr. eller over 2,400 Kr. **§ 31** (§ 36).
Apotekermedhjælpere paa Færøerne og disses
Enker og Børn kan indtræde som Medlemmer

1918 af Farmaceuternes Pensionskasse. Forskellige
 15. Dec. Bestemmelser. § 32 (§ 37). Hvor det i nærværende Bekendtgørelse er udtalt, at Bestemmelse træffes af Sundhedsstyrelsen, kan i Henhold til § 1 i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30te April 1909 saadan Bestemmelse altid indankes for Justitsministeriet. § 33 (§ 38). For urigtig Opgivelse af Indtægt, Udgift eller andre Oplysninger, der er krævet til Fastsættelse af Afgift i Henhold til §§ 23—25, kan der — foruden den i øvrigt efter Lovgivningen forskyldte Straf — af Justitsministeriet ikendes Bøder paa indtil det tidobbelte af Afgiftens aarlige Beløb, hvilke Bøder tilfalder Apotekerfonden og inddrives ved Udpantning, hvorhos Bevillingen kan fradømmes den paagældende. Overtrædelse af de i denne Bekendtgørelse givne Bestemmelser eller af de i Henhold til Lov om Apotekervæsenet paa Færøerne af 29de April 1913 eller i øvrigt gyldigt udfærdigede Bestemmelser og Regler samt Undladelse af at følge de om Bogføring af Justitsministeriet givne Bestemmelser m. m. straffes, for saa vidt ingen Lov maatte medføre strengere Straf, med Bøder indtil 1,000 Kr., dog at Bøden i Tilfælde, hvor samme Forseelse oftere gentages, og i øvrigt under skærpene Omstændigheder kan stige indtil 4,000 Kr. Bøderne tilfalder Statskassen. Sagerne behandles som offentlige Politisager og kan kun med Sundhedsstyrelsens for hvert enkelt Tilfælde indhentede Samtykke sluttes uden Dom. Er Overtrædelsen begaaet af en Apoteker eller en Medhjælper, kan der tillige frakendes den paagældende de i § 20, 1ste Stykke, nævnte Rettigheder, saaledes at Fradømmelsen sker for bestemt Tid eller for bestandig. I disse Tilfælde bliver Sagen at behandle som Justitssag. Om alle Sager efter nærværende Paragraf sender Landfogden Meddelelse til Sundhedsstyrelsen, der, naar den finder Anledning dertil, kan lade Domme, afsagte i Henhold til denne Paragraf, offentliggøre. § 34 (§ 39). Det er forbudt at forhandle Medicin paa andre Vilkaar end de i denne Lov fastsatte. II. Følgende Anordninger bringes til Anvendelse: 1. Anordning om Regler for Apotekers Salg af Gift, der ikke sælges som Læge-

middel, af 30te December 1913 med følgende **1918**
 Ændringer: a. I § 4, 1ste Stykke, Linie 6 ændres 13. Dec.
 «(paa Landet Sognefogden)» til «(Landfogden,
 Sysselmanden eller Sognefogden)». I Paragrafens
 2det Stykke, Linie 2 ændres «Borgerskab eller
 Næringsbevis» til «Antagelsesbrev». I Paragrafens
 4de Stykke, Linie 2 udgaar «Kalvebod Brygge
 Nr. 2, København B». b. I § 5, 1ste Stykke,
 Linie 2 ændres «en Læges, en Dyrlægges eller en
 Tandlægges» til «en autoriseret Læges, Dyrlægges
 eller Tandlægges». c. I § 8, 1ste Stykke, sidste
 Linie ændres «forbliver i Kraft» til «sættes i
 Kraft paa Færøerne». Paragrafens 2det Stykke
 udgaar. III. Følgende Bekendtgørelser bringes til
 Anvendelse: 1. Bekendtgørelse om Hospitals-
 apoteker af 11te December 1913 med følgende
 Ændringer: I 9de Stykke, Linie 1—2 ændres «af
 vedkommende . . . Visitorator» til «jfr. ovenfor
 Afsnit I § 18». I 10de Stykke, Linie 1 ændres
 Ordene «i Henhold til Lovens § 23, 4de Stykke»
 til «i Henhold til Afsnit I § 18, 4de Stykke». 2.
 Bekendtgørelse om Vedtægt for Apotekernes
 Forsørgelseskasse for Enker og Børn af 18de
 December 1913, jfr. nærværende Bekendtgørelse
 Afsnit I § 29. IV. Under 10de Januar 1914 har
 Sundhedsstyrelsen til Pressen udsendt en Bekendtgørelse
 om Indholdet af nærværende Bekendtgørelses
 Afsnit I § 14 og om, at Forbud mod
 Reklamering med Medicin o. lign., som Sundheds-
 styrelsen udsteder i Henhold til den citerede Para-
 graf, vil blive bekendtgjort i Statstidende, samt
 om at Sundhedsstyrelsen er villig til at besvare
 Forhaandsforespørgelser fra annoncerende Dagblade
 m. v. om, hvorvidt et Avertissement, som f. Eks.
 ønskes optaget i Bladet flere Gange vil blive
 forbudt. Sundhedsstyrelsen vil drage Omsorg for
 i fornødent Omfang at bekendtgøre, paa hvilken
 Maade de af den udstedte Bekendtgørelser og For-
 skrifter vedrørende Apotekervæsenet har Gyldig-
 hed paa Færøerne.

Bek. (Nr. 649) om Haandkøbsudsalg paa 13. Dec.
Færøerne. I Henhold til § 7, 2det Stykke, i
 Lov om Apotekervæsenet paa Færøerne af 29de

1918 April 1913 fastsætter Justitsministeriet her-
 13. Dec. ved følgende Regler for de i Henhold til den
 nævnte Lovs § 4 oprettede Haandkøbsudsalg af
 Lægemedler. § 1. Amtmanden meddeler Fysicus,
 hvem der antages som Bestyrer af Haandkøbs-
 udalg. Tilladelse til at have saadanne Udsalg
 kan tilbagekaldes af Justitsministeriet. § 2. I
 saadanne Udsalg maa der forhandles de Læge-
 midler, hvis Forhandling i visse mindre Dele er
 forbeholdt Apotekerne i Henhold til § 5 i Loven
 om Apotekervæsenet paa Færøerne; herfra und-
 tages dog Lægemedler, hvis Sammensætning ikke
 er angivet, Lægemedler, som kun maa udleveres fra
 Apoteker efter Recept, samt følgende Lægemedler:
 1. Blaasyre. Acidum hydrocyanatum. 2. Cyanka-
 lium. Cyanetum kalicum. 3. Dikloreddikesyre.
 Acidum dichloraceticum. 4. Heksamethylentetramin
 under dets forskellige Betegnelser. Hexamethyl-
 entetraminum ejusque synonyma. 5. Kloroform-
 vand. Aqva Chloroformii. 6. Kromsyre. Acidum
 chromicum. 7. Lakser-Korender. Fructus Vitis
 sennatus. 8. Monokloreddikesyre. Acidum mono-
 chloraceticum. 9. Triklorreddikesyre. Acidum tri-
 chloraceticum. Det er derhos tilladt fra Haand-
 købsudsalg at udlevere følgende Lægemedler:
 1. Allcock's Plaster. 2. Alun. Sulfas aluminico-
 kalicus. 3. Borsyre. Acidum boricum. 4. Bran-
 dreths Piller. 5. Citronsyre. Acidum citricum.
 6. Faaretalg. Sebum. 7. Forbindsstof, som maa
 sælges i Haandkøb paa Apotekerne. 8. Formalin.
 Solution Formaldehyd. 9. Glaubersalt. Sulfas na-
 tricis. 10. Glycerin. Glycerinum. 11. Hæfte-
 plaster, svensk. Emplastrum adhaesivum. 12. Kali,
 klorsurt. Chloras kalicus. 13. Kali, kulsur, ren-
 set. Carbonas kalcus depuratus. 14. Kamfer, hel.
 Camphora tota. 15. Kautschuk-Hæfteplaster. Col-
 lemplastrum adhaesivum supra linteum extensum.
 16. Lakrids, engelsk. Extractum Glycyrrhizae com-
 positum. 17. Lanolin. Adeps Lanae cum Aqva.
 18. Lanolin, vandfrit. Adeps Lanae. 19. Lever-
 tran. Oleum Jecoris Aselli. 20. Lusefrø, hele.
 Semen Sabadillae totum. 21. Natron, tvekulsurt.
 Bicarbonas natrius. 22. Olivenolie. Oleum olivae.
 23. Salep, vestindisk. Amylum Marantae. 24. Sali-
 cysyrepudder. Pulvis salicylicus compositus.

25. Vaseline. Vaselineum. § 3. Fra Apotekets Side skal de Lægemidler, som leveres til et Haandkøbsudsalg, være forsvarligt indpakkede, forsynede med Etikette, der tydeligt angiver Apotekets Navn, Lægemidlets danske Benævnelse — for de Lægemidlers Vedkommende, der findes nævnt i Farmakopéerne, den der paabudte Benævnelse —, dets Pris og Udleveringsdato, og med Apotekets Segl i Lak eller med Metalplombe; Papiroglater eller lignende kan kun for Forbindsstoffers Vedkommende træde i Stedet for Forsegling. Benyttelse paa Etiketter af Navne, der antyder Lægemidlets therapeutiske Anvendelse eller Virkning, f. Eks. Hovedpinepulvere, Stoppedraaber eller lignende, er ikke tilladt. Med Hensyn til den Form, hvori Lægemidlerne skal udleveres fra Apoteket, deres Indpakning eller lignende, er Apotekerne iøvrigt forpligtede til at rette sig efter de Forskrifter, Sundhedsstyrelsen finder det fornødent at give. Apotekerne har Ansvaret for Lægemidlernes rette Kvalitet, tilbørlige og hensigtsmæssige Indpakning i de efter Stoffernes Anvendelse og øvrige Forhold passende Mængder, deres Forsegling og Mærkning, deres Friskhed og øvrige Tilstand. I Udsalget maa der ikke foretages nogen som helst Behandling, Omhældning eller Deling af de fra Apoteket modtagne Lægemidler; disse skal leveres Køberne i ganske samme Tilstand, i hvilken de er udleverede fra Apoteket. § 4. Der maa ikke afkræves Køberen højere Betaling for Lægemidlerne end den paaskrevne Pris. Udsalgets Bestyrer maa søge sit Vederlag i den Provision, om hvilken han slutter Aftale med Apotekeren. § 5. De i et Haandkøbsudsalg beroende Lægemidler skal opbevares paa særlige Hylder, i særlige Skuffer eller Skabe, der ikke maa indeholde andre Varer end dem, der hidrører fra det Apotek, som forsyner Udsalget, alt efter nærmere Anvisning af vedkommende Apoteker, der har Ansvaret for, at Lægemidlerne opbevares i Udsalget paa en saadan Maade, at de ikke fordærves, og at der er saa ringe Fare for Forveksling som muligt. Skabe, Skuffer, Hylder og Beholdere skal holdes omhyggeligt rene og i god Orden. De til udvortes Brug bestemte Lægemidler skal holdes

1918

13. Dec.

1918 samlede for sig, og de tidligst modtagne Lægemidler skal stilles nærmest ved Haanden for saa vidt muligt at forhindre, at der udleveres overgemte Varer. I den varme Aarstid kan Saft og andre Lægemidler, som skal opbevares køligt, anbringes i en Kælder eller paa et lignende Sted efter vedkommende Apotekers nærmere Anvisning. **§ 6.** Paa Skilte, i Annoncer o. s. v. maa Udsalget kun betegnes som «Haandkøbsudsalg fra N. N. Apotek», derimod ikke som «Medicinhandel», «Haandkøbsapotek» eller lignende. Benævnelsen «Haandkøbsudsalg» er forbeholdt de i Henhold til nærværende Regler tilladte Udsalg. **§ 7.** Apotekeren er forpligtet til, saa snart han kommer til Kundskab om, at der ved et Udsalg forekommer Uorden eller Mislighed af nogen Art, uopholdelig at foretage det fornødne til Manglens Afhjælpning. Mindst een Gang aarlig foretager den Embedslæge, indenfor hvis Embedsomraade Udsalget er beliggende, et Eftersyn af Udsalget, hvorved det paases, at samtlige foranstaaende Bestemmelser nøje overholdes. Fordærvede Varer eller Varer, hvis Indpakning eller Mærkning skønnes mangelfuld, sendes tilbage til det paagældende Apotek. Under særlige Omstændigheder kan der, saafremt Embedslægen skønner det fornødent, paakaldes Bistand fra en farmaceutisk uddannet, af Justitsministeriet udpeget Visitorator. **§ 8.** For de Udsalgs Vedkommende, hvor Udlevering af Varer er begyndt, skal Bestemmelserne i § 2 være gennemførte senest den 1ste Juli 1919.

1919 **An. (Nr. 110), hvorved Lov om Værn**
for Dyr af 17. Maj 1916 sættes i Kraft paa
 I. Marts **Færøerne. § 1.** Den, som mishandler Dyr eller ved Overanstrengelse, Vanrøgt eller paa anden Maade behandler Dyr uforsvarligt, straffes med Bøde fra 20 Kr. til 4.000 Kr. eller Fængsel. **§ 2.** Ret til at udføre Slagtning kan for en Tid eller for bestandig ved Dom frakendes den, der har gjort sig skyldig i grov Mishandling af Dyr. **§ 3.** Politiet skal, naar det kommer til Kundskab om, at et tilskadekommet eller sygt Husdyr ikke kan helbredes, og at det vil medføre unødigt Lidelse

at lade det leve, hurtigst muligt foretage Under- **1919**
 søgelse, om fornødent ved en Dyr læge, og kan **1. Marts**
 derefter give Ejeren eller den, der har Raadighed
 over Dyret, skriftligt Paalæg om inden en vis
 kortere Frist at lade Dyret dræbe. Efterkommer
 den, hvem Politiet i Henhold til foranførte Be-
 stemmelse har givet Paalæg, ikke dette, ifalder den
 paagældende Straf efter § 1. § 4. Om Tilladelse
 til at foretage smerteforvoldende Forsøg med Dyr
 i videnskabeligt Øjemed samt om Straffen for
 Overtrædelse af de med Hensyn hertil givne
 Regler gælder, hvad der derom er foreskrevet i
 den til enhver Tid gældende Lovgivning. § 5.
 Angaaende Dyrs Transport, Slagtning eller deres
 Behandling i særlig Retning kan Justitsministeriet
 efter indhentet Erklæring fra Lagtinget give For-
 skrifter, ligesom der i Politivedtægter kan optages
 Bestemmelse i saa Henseende. Overtrædelse af
 saadanne Forskrifter straffes som Overtrædelse af
 Politivedtægt, for saa vidt ikke højere Straf er
 forskyldt. § 6. Sager om Overtrædelse af denne
 Lov behandles som offentlige Politisager. Udgifter i
 Henhold til denne Lov afholdes efter Reglerne om
 Delinkventomkostninger. § 7. § 297 i almindelig
 borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 ophæves.

Lov (Nr. 544) om Tilsyn med Damp **4. Okt.**
kedler paa Landjorden. (Se An. Nr. 171 af 18.
 Juni 1926).

Anordning (Nr. 545) hvorved Lov om **4. Okt.**
Embedslægevæsenets Ordning af 21.
April 1914 sættes i Kraft paa Færøerne.
 I. Organisationen. § 1. Færøerne udgør
 en Amtslægekreds, som deles i 4 Lægekredse
 nemlig: Thorhavn Lægekreds, bestaaende af Sandø
 og Sydstrømø Sysler med Undtagelse af Øen
 Store Dimon, og Næs og Sjøv Sogne i Østerø
 Syssel. Suderø Lægekreds, bestaaende af Suderø
 Syssel samt Øen Store Dimon. Vestmanhavn
 Lægekreds, bestaaende af Vaagø og Nord-
 strømø Sysler samt Ejde Sogn og Norderøernes
 Lægekreds, bestaaende af Norderøernes Syssel

1919 samt Funding, Andefjord, Fuglefjord og Gøte
 4. Okt. Sogne. I hver Kreds ansættes en af Kongen ud-
 nævnt Kredslæge. Den, der beskikkes til Kredslæ-
 læge i Thorshavn, er tillige Amtslæge. Det be-
 stemmes af Justitsministeren, hvor Kredslægerne
 skal have Bopæl.¹⁾ § 2. Fra et Tidspunkt, der
 fastsættes af Justitsministeren, kan der som Em-
 bedslæge paa Færøerne kun ansættes Læger, der
 har bestaaet den i Lov om Embedslægevæsenets
 Ordning af 21de April 1914 § 2, 1ste Stykke,
 omhandlede Prøve. Efter Udgangen af 1926 kan
 ingen, der ikke har aflagt Prøven, beklæde Stil-
 lingen som Embedslæge. § 3. Amtslægen og
 Kredslægerne staar, for saa vidt deres Embede
 angaar, under Sundhedsstyrelsen og er forpligtede
 til at udføre de Syn og afgive de Erklæringer,
 som denne begærer; de udgør Mellemløbet mel-
 lem Sundhedsstyrelsen og Læger, Tandlæger, Apo-
 tekere, Jordemødre, de til begrænset Lægegerning
 bemyndigede Personer, eventuelt Sygeplejere, Mas-
 sører og lignende. II. Virksomhedsom-
 raadet. § 4. Amtslægen er Amtmandens og
 Lagtingets sagkyndige Raadgiver og skal som
 saadan høres i alle Amtet eller Lagtinget ved-
 rørende Sager, der skønnes at kræve lægekyndig
 Indsigt, derunder indbefattet Sager om Beskikkelse
 af Distrikts- og Reservejordemødre og Valg af
 Jordemoderlever. Han skal høres angaaende An-
 sættelse af Overlæger og Enelæger ved amts-
 og bykommunale Sygehuse samt Sygehuse, som
 nyder Tilskud af Stat eller Kommune og skal
 have Lejlighed til at udtale sig om Planer til Op-
 førelse af og Ombygning af Skolebygninger.
 Han er Medlem af Oversundskommissionen,²⁾
 danner i alle Embedsforhold et Mellemlid mellem
 Amtets øvrige Kredslæger og Sundhedsstyrelsen
 og fører Overtilsynet med samtlige i §§ 5-12
 omhandlede Forhold i Overensstemmelse med en
 Instruks, der udfærdiges af Justitsministeren.³⁾
 Han afholder de befalede Jordemoderkonferencer.
 Han samler og bearbejder efter Sundhedsstyrel-

1) Bekendtgørelse Nr. 546 af 4. Oktober 1919.

2) Jfr. Lov 86 17. Marts 1922 § 2.

3) Instruks Nr. 502 1. Dec. 1921.

sens Bestemmelse det Amtet vedrørende, fra 1919
Kredslægerne modtagne statistiske Materiale. 4. Okt.
Amtslægen har naar som helst uhindret Adgang
til Steder, med hvilke han i Embeds Medfør fører
Tilsyn. § 5. Kredslægen er lægekyndig Raad-
giver for Kredsens dømmende og administrative
Myndigheder og dens by- og sognekommunale
Raad, skal som saadan høres i alle Kredsen ved-
rørende Sager, der skønnes at kræve lægekyndig
Indsigt, og skal afgive de Betænkninger, der i
saadanne Sager affordres ham. Han kan af de
kommunale Raad kaldes til Deltagelse i deres
Forhandlinger, dog uden Stemmeret, og skal del-
tage i alle Forhandlinger om Sundhedsvedtægter,
ligeledes uden Stemmeret. Kredslægen fører Til-
syn med Sundhedsforholdene i Kredsen paa den
Maade, som bestemmes i en Instruks, der udfær-
diges af Justitsministeren.¹⁾ Under dette Tilsyn
hører navnlig: 1) de i § 3 nævnte Personers
Kaldsvirksomhed, for saa vidt den vedkommer
det offentlige; 2) Anliggender, der vedrører Sund-
heds- og Sygeplejen i saadanne Anstalter, hvor
flere Mennesker holdes samlede, saasom Forsør-
gelsesanstalter, Alderdomshjem, Plejeanstalter, Fat-
tighuse, Arbejdsanstalter, Straffeanstalter, Fængsler,
Arrester, Tvangsarbejdsanstalter, Opdragelsesanstal-
ter, Internater, Børnehjem, Asylter, Vuggestuer, Skoler,
Arbejderboliger og lignende; 3) Virksomheder, som
er undergivne Love, Anordninger eller Regulativer af
sundhedsmæssig Art, saasom Bagerier, Mejerier, Slag-
terier, Fabrikker m. v. samt Kulbrydning og Mine-
drift; 4) Sygehuse, Sanatorier, Klinikker, Kursteder,
Fødehjem, Helbredelsesanstalter, Rekonvalescent-
hjem, Anstalter til Behandling eller Forplejning af
syge, vanføre, blinde, døvstumme, aandssvage,
Epileptikere, Morfinister, Drankere, nervesvage
og lignende samt alle private Hjem, hvor svangre
eller fødende Kvinder, Plejebørn, alderdoms-
svækkede eller syge af hvilken som helst Art i
erhvervsmæssig Hensigt haves til Huse; 5) Apo-
teker, Haandkøbsudsalg og lignende; 6) alminde-
lige sundhedsmæssige Forhold, derunder ind-
befattet Afløbs-, og Begravelses- og Byggeforhold,

1) Instruks Nr. 503 1. Dec. 1921.

1919 Desinfektion, Vandforsyning samt Tilberedelse af
 4. Okt. og Handel med Næringsmidler og lignende, hvorfra Fare for Befolkningens Sundhed kan be-
 frygtes. Kredslægen har, naar hans embedsmæs-
 sige Tilsyn gør det nødvendigt, uhindret Adgang
 til de paagældende Steder. § 6. Kredslægen er
 forpligtet til paa eget Initiativ at overvaage Sund-
 hedsforholdene i sin Kreds. Om hvad der ifølge
 det ham paahvilende Tilsyn kommer til hans
 Kundskab og af ham skønnes at være til Skade
 for de offentlige Sundhedsinteresser, er han for-
 pligtet til at gøre Indberetning til de paagældende
 Myndigheder, ligesom han er forpligtet til ved
 Raad og Vejledning at søge opnaaet en Forbe-
 dring af Forholdene. Hvis Kredslægen skønner,
 at en sundhedsmæssig Foranstaltning er saa paa-
 trængende nødvendig, at dens Undladelse med-
 fører overhængende Fare for Menneskers Liv eller
 Helbred, kan han beordre saadan Foranstaltning
 iværksat; dog skal han uopholdelig gøre Indbe-
 retning om Sagen til vedkommende Myndighed
 og til Sundhedsstyrelsen. § 7. Kredslægen er
 Medlem af Sundhedskommissionen i det af Kred-
 sens Sogne, hvor han har Bopæl. Han er Raad-
 giver for de øvrige Sundhedskommissioner i Kred-
 sen og har Ret til at deltage i deres Forhandlin-
 ger, dog uden Stemmeret. Han skal i betimelig
 Tid underrettes om Tid og Sted for hvert Mødes
 Afholdelse og om de vigtigste Forhandlingsemner.
 § 8. Kredslægen har at udføre de Hverv og
 Pligter, som det ved Lov om Foranstaltninger imod
 Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne
 af 29de Marts 1904,¹⁾ Anordning af 6te Decem-
 ber 1912, hvorved Lov af 1ste April 1912 om Foran-
 staltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse med
 forskellige Ændringer udvides til at gælde for
 Færøerne,²⁾ og Lov om Foranstaltninger til at for-
 hindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færø-
 øerne m. m. af 8de Januar 1872 og de i Henhold
 hertil truffne Bestemmelser er paalagt de hidtidige
 Embedslæger at udføre, alt i Overensstemmelse
 med den i § 5 omhandlede Instruks. § 9.

¹⁾ Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.

²⁾ Nu Anord. Nr. 185 af 1. April 1921.

Kredslægen skal udføre de Pligter, som ifølge Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Sygdomme af 30. Marts 1906 paahviler den offentlige Læge; jfr. herved § 14, 3die Stykke. § 10. Kredslægen er forpligtet til i sin Kreds at udføre de Forretninger, som ifølge Lov for Færøerne om Indpodning af Kokopper af 9de Marts 1906, jfr. Anordning om den offentlige Kokoppeindpodning paa Færøerne af 10de s. M., paahviler de nuværende Embedslæger i Egenskab af Epidemilæger, jfr. herved § 14, 3die Stykke. § 11. Kredslægen fører det regelmæssige Tilsyn med Jordmodervæsenet i Kredsen. § 12. Kredslægen indsamler og bearbejder det medicinalstatistiske Materiale, fører Embedsbøger og afgiver Beretninger m. v. i saa Henseende efter de Regler, som af Sundhedsstyrelsen er eller maatte blive givne. Paa Grundlag af de indsamlede Oplysninger skal han søge at udforske Aarsagerne til Sygdommes Optræden i Kredsen og for de paagældende Myndigheder fremsætte Forslag til deres Bekæmpelse. Det af Kredslægerne behandlede medicinalstatistiske Materiale indsendes gennem Amtslægen til Sundhedsstyrelsen. § 13. Kredslægen har Forpligtelse til vederlagsfrit at behandle fattige og alderdomsunderstøttede i de Distrikter i Kredsen, for hvilke ingen Kommunelæge er ansat. Dog kan han kræve Befordringsudgifter, der afholdes i Anledning af saadan Behandling, godtgjort af vedkommende Kommune. I Tilfælde af Uenighed mellem Kredslægen og Kommunen om Godtgørelsen afgøres Spørgsmaalet af Amtet. § 14. Amtslægen er Kredsens autoriserede Retslæge; som saadan foretager han sammen med en anden af Amtmanden udpeget Læge de lovmæssige Obduktioner i Kredsen i Overensstemmelse med en Instruks, der fastsættes af Justitsministeren efter Forhandling med Retslægeraadet og Sundhedsstyrelsen.¹⁾ Kredslægen er, for saa vidt ingen særlig Arrest- eller Fængselslæge er ansat, forpligtet til at behandle de Arrestanter, der hensidder i Arresthusene i Kredsen. Hvor særlige Forhold gør det ønske-

1919

4. Okt.

¹⁾ Instruks Nr. 505 1. December 1921.

1919 ligt, kan Justitsministeren efter Forslag fra Sundhedsstyrelsen helt eller delvis overdrage de i denne Paragraf og de i §§ 9 og 10 omhandlede Forretninger til en anden Læge, der for saa vidt bliver autoriseret Retslæge for Jurisdiktionen. III. A n d r e B e s t e m m e l s e r. § 15. For de Forretninger, Embedslægerne udfører i Medfør af nærværende Lov med dertil sig sluttende Instrukser, tilkommer der dem intet særligt Honorar. Herfra gælder dog følgende Undtagelser: 1) For retsmedicinske Forretninger, krævede til offentlig Brug af dømmende eller administrative Myndigheder, saasom lovmæssige Ligsyn, Obduktioner, Undersøgelser af en Persons Sindstilstand eller Sundhedstilstand og lignende, tilkommer der for hver Forretning med tilhørende Erklæring Embedslægen en Betaling, der som hidtil udredes af Amtsrepartitionsfonden, og som fastsættes til følgende Beløb: For et lovmæssigt Ligsyn 6 Kr. For en Obduktion 12 Kr. For en Undersøgelse af en Persons Sindstilstand 12 Kr. For en Undersøgelse af en Persons Sundhedstilstand og lignende 6 Kr. 2) For Forretninger i Medfør af Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne af 29de Marts 1904,¹⁾ jfr. Anordning af 6te December 1912, hvorved Lov Nr. 55 af 1ste April 1912 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse med forskellige Ændringer udvides til at gælde for Færøerne,²⁾ og Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8de Januar 1872 gælder disse Loves Regler, derunder ogsaa indbefattet Reglerne om Befordringsgodtgørelse og Dagpenge. 3) For Forretninger i Medfør af Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30te Marts 1906 § 12 oppebærer Embedslægen af Amtsrepartitionsfonden 4 Kr. for første Konsultation og 2 Kr. for hver følgende; Bestemmelserne i den nævnte Lovs § 11 forbliver i Kraft. 4) For Forretninger i Medfør af Lov for Færøerne om Indpodning af Kokopper af 9de Marts 1906 jfr.

1) Nu Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922.

2) Nu An. Nr. 185 af 1. April 1921.

Anordning om den offentlige Kokoppeindpodning paa Færøerne af 10de s. M. tilkommer der vedkommende Læge Betaling efter de hidtil gældende Regler. 5) For Attester til Brug ved Ligbrænding, ifølge Lov om Ligbrænding af 1ste April 1892¹⁾ § 3 har Embedslægen Ret til at kræve et Honorar af 4 Kr. § 16. Naar en Embedslæge foretager Embedsrejser ud over 2 km fra sin Bopæl og udenfor den By, hvor han er bosat, tilkommer der ham passende Godtgørelse for Leje af Motorbaad eller Robaad i saadanne Tilfælde, hvor saadan efter Stedets Sædvane og Rejsens Natur almindeligt benyttes. Benyttes Baad ikke, tilkommer der Embedslægen Befordringsgodtgørelse efter en af Justitsministeren fastsat Takst. I saa Henseende fastsætter Justitsministeren efter indhentede Udtalelser fra Lagtinget og Sundhedsstyrelsen ved en for 3 Aar ad Gangen udfærdiget Bekendtgørelse, hvilken Befordringsgodtgørelse Embedslægerne kan fordrø, naar ikke særlig Overenskomst er truffet.²⁾ Godtgørelsen skal fastsættes til et vist Beløb pr. paabegyndt løbende km, og der skal angives et vist passende Mindste-Beløb for korte Rejser. I Dagpenge oppebærer en Embedslæge derhos, naar han foretager Embedsrejser af den fornævnte Art, 3 Kr. for Rejser fra 2 til 8 km og 6 Kr. for Rejser udover 8 km. Befordringsgodtgørelse og Dagpenge udbæres som hidtil af Amtsrepartitionsfonden. § 17. Inden en Kredslæge overtager Stillingen som Læge ved nogen under hans Tilsyn staaende Institution, skal han indhente Justitsministerens Tilfældelse dertil. § 18. Hvis en Embedslæge ønsker at fritages for sine Embedsforretninger i mere end 2 Døgn, skal han indgive Andragende derom til Amtmanden, som om fornødent konstituerer en anden Læge. Hvis Embedslægen ønsker at fritages for længere Tid end en Uge, skal han indgive Andragende derom til Sundhedsstyrelsen, som konstituerer en Læge i hans Sted og uopholdelig underretter Amtmanden om Konstitutionen. I paatrængende Tilfælde foretager

1919
4. Okt.

1) Jfr. Bek. Nr. 102 af 27. Marts 1923.

2) Bek. Nr. 195 1. Oktober 1929.

1919 Amtmanden fornøden Konstitution og meddeler
4. Okt. Permission ogsaa for længere Tidsrum end en Uge. Hvis Embedslægen ønsker at fritages i længere Tid end 4 Uger, maa han indgive Ansøgning derom til Justitsministeren. **§ 19.** Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Oktober 1919 og skal underkastes Revision inden Udgangen af Aaret 1926.¹⁾

4. Okt. **Bek. (Nr. 546) om de færøske Embedslægers Bopæl.** I Medfør af § 1 i Anordning om Embedslægevæsenets Ordning paa Færøerne af 4. d. M. bestemmes det herved, at de Embedslæger, der ansættes i de ved den nævnte Anordning fastsatte Lægekredse skal have Bopæl som nedenfor angivet:

Lægekredsens Navn:	Bopæl:
Thorshavn Lægekreds	Thorshavn
Suderø Lægekreds	Tveraa
Vestmanhavn Lægekreds	Vestmanhavn
Norderøernes Lægekreds	Klaksvig

9. Dec. **Instruks** for den af Justitsministeriet ansatte **Dyrlæge** paa Færøerne. **§ 1.** Dyrlægen skal have Bolig i Thorshavn. Han maa ikke uden Amtmandens Tilladelse rejse udenfor Færøerne. Han vil have at finde sig i Forandringer eller Deling af Dyrlægevirksoheden saavel som i senere Ændringer i denne Instruks, forsaavidt angaar Taksterne og Udøvelsen af hans Virksomhed iøvrigt. Han skal have Bopæl i Thorshavn. **§ 2.** Dyrlægen skal i sin Virksomhed rette sig efter de Forskrifter, der gives ham af Justitsministeriet. Han skal føre Dagbog og hvert Aar inden Olaj indsende en skriftlig Redegørelse til Lagtinget angaaende de mest bemærkelsesværdige Sygdomme og Epizootier, som har været paa Øerne i det forløbne Aar, og angaaende de Indtægter, han har

¹⁾ Ved Anordning Nr. 326 af 30. December 1926 ændres «1926» til «1931» og ved Anordn. 14. Oktober 1931 er «1931» ændret til «1934».

haft i Embedet. § 3.¹⁾ Dyrslægen er pligtig at foretage: 2 Omrejser aarlig til Suderø og Norderøerne, helst til hver Bygd; 2 Omrejser aarlig til Myggenæs (om muligt), Vaagø, Sandø, Skuø, Dimon (om muligt), Nordstrømø (Saxen, Haldersvig, Langesand) og Nordøsterø (Nordskaale, Svinaaer, Lysaa, Ejde, Gjøv, Funding, Fundingsbotn, Eldevig, Andefjord, Helserne, Fuglefjord og Lervig); 1 Rejse aarlig til andre Pladser udenfor Thorshavn. Paa Omrejserne oppebærer Dyrslægen 5 Kr. i Dagpenge, hvorhos der som Godtgørelse for Befordringsudgifter tilkommer ham 1500 Kr. aarlig. De her nævnte Udgifter afholdes af Amtsrepartitionsfonden. § 4. For Dyrslægens Virksomhed iøvrigt gælder indtil videre den nærværende Instruks vedhæftede Takst. § 5. Hvis Lagtinget fastsætter, at Dyrslægen skal have Tilsyn med Mælke- og Kødsalg, er han pligtig dertil efter Overenskomst med Lagtinget om Løn for dette Arbejde. § 6. Dyrslægen sørger for, at tilstrækkeligt Materiale til Forebyggelse af Sygdom er forhaanden. § 7. Dyrslægen er pligtig til gratis at give Raad vedrørende «livdjørum» (Dyr, som man lader leve) paa de Pladser, han besøger. § 8. Dyrslægen er pligtig til uden særlig Godtgørelse enten at være Medlem af Husdyrkommissionen eller til at afgive Erklæringer i de Sager, som forelægges ham af denne.

(Utr.)

1919

9. Dec.

Bek. (Nr. 19) om Forsendelse af Postpakker mellem Færøerne og det øvrige Danmark. Bekendtgørelse af 22. September 1919 om Forsendelse af Postpakker mellem Færøerne og det øvrige Danmark ændres til følgende Affattelse: Postpakker, der skal udveksles mellem Færøerne og det øvrige Danmark, maa ikke være voluminøse (Postanordning af 20. Juni 1919, § 8 a. 3. a.)

26. Jan.

¹⁾ Som ændret 1. November 1921. I 1931 har Lagtinget tilraadet, at Dyrslægen kun skal være pligtig at foretage 1 Omrejse aarlig, og at Befordringsgodtgørelsen sættes til 500 Kr. foruden Dagpenge, hvorhos Amtmanden bebyndiges til at anvende yderligere 700 Kr. som Tilskud til andre nødvendige Dyrslægerejser.

1920 og modtages ej heller til Postbesørgelse, saafremt
 26. Jan. Pakkerne efter deres Art eller det Antal, hvori de indleveres fra samme Afsender til samme Adressat, maa henregnes til Fragtgods, idet de f. Eks. maa formenes at henhøre til et Fragtparti, der er delt for at opnaa Postbesørgelse. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at denne Bekendtgørelse straks træder i Kraft.

11. Febr. **Anordn. (Nr. 49) hvorved Lov om Jordemodervæsenet af 13. Juni 1914 sættes i Kraft paa Færøerne.** I Almindelige Regler om alle til Praksis berettigede Jordemødre. § 1. Ret til at drive Næring som Jordemoder har kun Kvinder, der paa lovlig Maade har erholdt Lærebrev som Jordemoder her i Riget, naar de har underskrevet en Forsikring om at ville opfylde de dem som Jordemødre paa hvilende Pligter. Forsikringens Form fastsættes af Justitsministeren. Lægers Ret til at yde Fødsels-hjælp berøres ikke af denne Lov. Forinden nogen Jordemoder begynder at praktisere, skal hun forevise sit Lærebrev for vedkommende Embedslæge, hvem hun skal holde underrettet om sin Bopæl, saa længe hun praktiserer indenfor hans Embeds-omraade; naar hun ophører at praktisere der skal hun ligeledes underrette ham derom. § 2. Jordemødrene staar under Sundhedsstyrelsen, som nærmere bestemt i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909. Enhver Jordemoder, der praktiserer, er forpligtet til at begive sig til de fødende Kvinder, til hvilke hun hentes. Det nærmere angaaende denne Pligts Omfang bestemmes ved en af Justitsministeren udfærdiget Indstruks, der ligeledes bl. a. bestemmer, hvilke Forretninger der henhører til Jordemødrenes Praksis, og hvorledes de med Hensyn til dem har at forholde sig, samt hvilke Bibeskæftigelser det er forbudt dem at have.¹⁾ Naar en Jordemoder i sin Praksis foretager Rejser udover 2 km fra sin Bopæl og udenfor den By, hvor hun er bosat, har hun Krav paa

¹⁾ Instruks Nr. 504 1. December 1921.

passende Befordring. Foregaar Rejsen til Fods, **1920**
har Jordemoderen Krav paa en Befordringsgodtgørelse af 15 Øre for hver løbende Kilometer, der tilbagelægges. Jordemødrene har med Hensyn til deres Virksomhed at rette sig efter de Bestemmelser, der indeholdes i Instruksen eller paa anden Maade gives dem af Justitsministeren eller Sundhedsstyrelsen. Jordemoderens nærmeste foresatte er Embedslægen for den Kommune, hvori hun er bosat. Han fører Tilsyn med Jordemoderen og hendes Virksomhed. § 3. Jordemødrenes Udgifter ved de særlige Pligter, der er paalagte dem, saasom at føre Dagbog over Virksomheden, afgive Fødselsanmeldelser og lignende, derunder indbefattet Udgifterne til Anskaffelse af de til saadant Formaal fornødne Protokoller, Skemaer, Papir og Porto, udredes af Statskassen. Udgifterne til de Desinfektionsmidler, som det er paalagt Jordemødrene at anvende i deres Praksis, udredes af Amtsrepartitionsfonden, der ligeledes betaler Jordemødrenes Befordringsgodtgørelse for Rejser til Jordemoderkonferencer. § 4. En Jordemoder maa kun optage svangre eller fødende i sit Hjem, naar Hjemmet er godkendt i saa Henseende af vedkommende Embedslæge, som da har fornødent Tilsyn med Hjemmet. Tilladelsen kan til enhver Tid tages tilbage. En Jordemoder, der benytter sig af en saadan Tilladelse, skal melde de optagnes Til- og Afgang til Embedslægen. En Jordemoder, der af rette vedkommende faar Ordre til i nogen Tid at afholde sig fra sin Virksomhed paa Grund af Barselsfeber hos en Kvinde, hun har betjent, eller smitsom Sygdom hos det nyfødte Barn, har ikke i den Anledning noget Retskrav paa det offentlige. Udgifter til Desinfektionsforanstaltninger, paabudte Jordemoderen af Embedslægen, eller godkendte af denne, udredes af Amtsrepartitionsfonden efter Regning, attesteret af Embedslægen. § 5. Enhver til Praksis berettiget Jordemoder, der ikke inden 4 Uger efter ydet Fødselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Barselkvinde og Barn trods bevisligt Paakrav ved Postopkrævning eller paa anden Maade modtager sit Tilgodehavende fra den, hvem Betalingspligten paahviler, har Ret til at

11. Febr.

1920 kræve Betaling af Fattigvæsenet paa det Sted, hvor Hjælpen blev ydet. Kravet overfor Fattigvæsenet maa dog fremsættes senest 4 Maaneder efter Hjælpens Ydelse, og Kommunen har da at afkræve vedkommende Beløbet, der ikke maa overstige den for Fattigpraksis fastsatte Mindstebetaling, jfr. § 11, og bliver at betragte som Fattighjælp, hvis det ikke er tilbagabetalt 2 Maaneder efter, at den paagældende bevislig er varslet herom af Kommunen. § 6. En Jordemoder er forpligtet til at iagttage Tavshed om, hvad der under Uøvelsen af hendes Kald bliver hende betroet, eller hvad hun derunder erfarer eller faar Formodning om vedrørende Barselspatientens Forhold, med mindre Pligt til at udtale sig følger af den almindelige Lovgivning. II. Distriktsjordemødre. § 7. Det paahviler Amtskommunen¹⁾ at sørge for, at der til enhver Tid er tilstrækkelig Adgang for Befolkningen til Fødselshjælp. Amtskommunen modtager fra Embedslægerne de til Opfyldelsen af de til denne Pligt fornødne Oplysninger. Der skal ansættes saa mange Distriktsjordemødre, at Beboerne uden for stort Besvær kan faa Jordemoderhjælp. Distrikternes Størrelse og Grænser samt Distriktsjordemødrenes Bopæl bestemmes af Lagtinget, efter at dette har indhentet Udtalelser fra Embedslæger og kommunale Styrelser, dog med Forbehold af Justitsministerens Godkendelse. Omfatter et Jordemoderdistrikt flere Sogne eller Dele af Sogne, fordeles Udgifterne paa de enkelte Sognekommuner efter Folketallet i de Bygder, der hører til Distriktet. Med Hensyn til Thorshavn og det Landdistrikt, der maatte have Jordemoder fælles med samme, bliver Forholdet for Fordelingen af de omhandlede Udgifter i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte af Justitsministeren. Omkostningerne ved

¹⁾ Af Amtsrepartitionsfonden bevilges aarlig til en eller to Jordemødres Deltagelse i Fortsættelseskursus for Jordemødre ved Rigshospitalets Jordemoderskole i København et Beløb af indtil 500 Kr., mod at Statskassen yder et tilsvarende Beløb til samme Formaal (Lagtingets Beslutning af 7. September 1920). Senere er Tilskudet ændret til 350 Kr. og tilsvarende fra Staten. (Se Lagt. 1931).

Jordemødrenes Oplærelse, derunder indbefattet **1920** Omkostningerne ved deres Rejse til det Sted, 11. Febr. hvor de oplæres, og tilbage til deres Hjem, udredes af Amtsrepartitionsfonden. Ansættelse af Distriktsjordemødre kan undlades, naar det for Justitsministeren godtgøres, at der paa anden Maade er sørget for den nødvendige Fødselshjælp derved, at et tilstrækkeligt Antal Jordemødre — mindst 2 — praktiserer i det paagældende Distrikt. § 8.¹⁾ Besættelse af Distriktsjordemoderstilling foretages af Amtmanden efter Indstilling af vedkommende kommunale Styrelse, efter at vedkommende Embedslæge har haft Lejlighed til at udtale sig.²⁾ De paagældende Stillinger skal opslaas ledige med en Ansøgningsfrist af mindst 4 Uger og Bekendtgørelse i saa Henseende ske i passende Omfang. Enhver Distriktsjordemoder skal have i Løn mindst 400 Kr. med Alderstillæg hvert 4 Aar 50 Kr. indtil 600 Kr. Lønnen udredes af vedkommende kommunale Kasse. Staten refunderer de til Alderstillæg medgaaede Beløb og desuden af Grundlønnen 250 Kr. aarlig i de Jordemoderdistrikter, hvis Indbyggerantal ikke overstiger 300, 175 Kr. aarlig i de Distrikter, der har mellem 300 og 500 Indbyggere og 100 Kr. aarlig i de Distrikter, der har mellem 500 og 700 Indbyggere. Amtsrepartitionsfonden refunderer af Grundlønnen 75 Kr. aarlig i de Distrikter, hvis Indbyggerantal ikke overstiger 700. Tjenestealderen regnes fra første Ansættelse i Distriktsjordemoderstilling eller Reservejordemoderstilling. Der tillægges derhos Distriktsjordemoderen passende fri Bolig eller en Godtgørelse herfor paa 250 Kr.

¹⁾ § 8 4. Stk. ændret ved Anordn. Nr. 186 af 12. Juni 1925, der er saalydende: For saa vidt Distriktsjordemoderen ikke har en efter Amtets Skøn tilfredsstillende Bolig paa det Sted i Distriktet, hvor hun ifølge § 7, 2det Stk. skal bo, skal Kommunen skaffe hende en saadan eller yde hende en aarlig Godtgørelse paa 150 Kr. Endvidere tillægges der saavidt mulig Distriktsjordemoderen Telefon. Jordlod maa ikke tillægges Jordemødre. For de nu ansatte Distriktsjordemødre har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.

²⁾ Jfr. Anordn. 545 4. Oktober 1919 § 4.

1920 aarlig og saa vidt muligt Telefon.¹⁾ Jordlod maa
 11. Febr. ikke tillægges Jordemødre. De kommunale Kasser
 udreder Udgifterne ved Anskaffelse og Vedligeholdelse af de nødvendige Jordemoderinstrumenter, ligesom Vedligeholdelse og Skatter af Boligen er Jordemoderen uvedkommende. § 9. Naar en Distriktsjordemoder har naaet en Alder af 60 Aar, kan hun forlange sin Afsked med Pension, og naar hun har naaet en Alder af 65 Aar, bliver hun at afskedige med Pension. Hun taber i begge Tilfælde Retten til at praktisere indenfor det Distrikt, hvor hun sidst har været ansat, eller i de tilgrænsende Distrikter. Iøvrigt kan en Distriktsjordemoder afskediges af den Myndighed, der har ansat hende, naar der ydes hende den hende tilkommende Pension, og uden Pension, naar hun har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller iøvrigt har vist sig uværdig til sin Stilling. Bortset fra det Tilfælde, at en Jordemoder har gjort sig skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, eller at hun afskediges i Henhold til Paragraffens 1. Stykke, kan hun dog ikke afskediges, forinden vedkommende kommunale Myndigheder og Lagtinget er blevet hørt. Den ansættende Myndighed kan, naar den finder det paakrævet, suspendere hende naar som helst. Naar der for en Distriktsjordemoderstilling bestemmes eller aftales en Opsigelsesfrist, kan dette kun ske med den Begrænsning, at Fristen ikke gælder for Distriktsjordemoderen, naar hun forflyttes til anden Distriktsjordemoderstilling. § 10. Anser en Distriktsjordemoder sig forurettet ved en af vedkommende Myndighed truffen Bestemmelse om hendes Forhold, saasom om den hende tillagte Løn, Bolig eller Pension, kan hun indbringe Spørgsmaalet for Justitsministeren. Herved sker dog ingen Indskrænkning i den Ret, Jordemoderen maatte have til at indbringe Sagen for Domstolene. § 11. For Føds-

¹⁾ For saa vidt der af et Kommunalforstanderskab fremsættes Begæring om, at Stedets Jordemoder (Jordemødre) maa have Telefonabonnement, vil saadant Abonnement kunne opnaas mod Bekostning af Halvdelen af den til enhver Tid gældende Takst (Lagtingets Beslutning af 25. September 1919).

selshjælp og anden under Jordemoderpraksis hørende **1920**
 Virksomhed tilkommer der Distriktsjordmoderen **11. Febr.**
 Betaling. Ved en for 10 Aar ad Gangen udfærdiget
 Bekendtgørelse fastsætter Justitsministeren efter at
 have indhentet Udtalelser fra Lagtinget, de kommunale
 Styrelser, Embedslægerne, eventuelt Foreninger for
 Jordemødre, samt Sundhedsstyrelsen de Mindste-
 beløb, som skal ydes Distriktsjordmoderen.¹⁾
 Disse Beløb fastsættes i en Skala efter vedkom-
 mende Barselspatients Livsvilkaar, og tillige fast-
 sættes et Mindestebeløb for det Tilfælde, at Beta-
 lingen skal udredes af Fattigvæsenet. De nu-
 værende Takster for Fødselshjælp m. v., jfr. Lov
 Nr. 37 af 29. Marts 1876 § 6, skal gælde, indtil
 en Bekendtgørelse herom er udfærdiget af Justits-
 ministeren. For de takstmæssige Betalinger til-
 kommer der Distriktsjordmoderen Udpantningsret.
§ 12. Naar en Distriktsjordemoder afskediges, til-
 kommer der hende Pension efter Reglerne i Pensions-
 lov af 5. Januar 1851, beregnet af den Sum, der
 fremkommer ved en Sammenlægning af: 1) Penge-
 løn, 2) Alderstillæg, 3) Friboligens anslaaede
 Værdi eller den i § 8 omhandlede Godtgørelse
 og 4) et Beløb, der svarer til 2 Kr. for hver
 Fødsel, ved hvilken hun aarlig har ydet sin Tjene-
 ste, idet Fødselsantallet beregnes efter Gennem-
 snittet for de sidste 5 Kalenderaar og ikke maa
 overstige 100. Pensionen kan dog ingen Sinde
 andrage over 550 Kr. eller under 300 Kr. Pen-
 sionen udredes af vedkommende kommunale Kasse.
 Staten refunderer Halvdelen af Udgiften, og Amts-
 repartitionsfonden refunderer en Fjerdedel af denne
 i de Jordemoderdistrikter, hvis Indbyggerantal
 ikke overstiger 300, samt en Ottendedel i de Di-
 strikter, hvis Indbyggerantal ikke overstiger 700.
 III. Straf og Ophævelsesbestem-
 melser m. m. **§ 13.** Overtrædelse af de i nær-
 værende Lov indeholdte eller med Hjemmel deri
 givne Bestemmelser straffes, for saa vidt den be-
 gaaede Forseelse ikke efter den gældende Lov-
 givning medfører strengere Straf, med Bøder fra
 2 Kr. til 200 Kr., der tilfalder vedkommende
 Sogns Hjælpekasse. Sagerne behandles som offent-

¹⁾ Jfr. Bek. 69 af 19. Marts 1931.

1920 lige Politisager, medmindre Ordning træffes ved,
 11. Febr. at Jordemoderen i Mindelighed betaler en hende af Embedslægen forelagt, vedkommende Hjælpekasse tilfaldende Bøde af passende Størrelse indenfor de ovenfor angivne Grænser. **§ 14.** Retten til at praktisere som Jordemoder kan frakendes vedkommende efter Reglerne i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 § 7. Endvidere kan Retten fradømmes hende, hvis hun findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. **§ 15.** Denne Anordning træder i Kraft den 1. April 1920, dog at Reglerne om Løn og Pension i §§ 8 og 12 har Gyldighed fra den 1. Januar 1920 at regne. Fra Anordningens Ikrafttræden at regne ophæves Lov om Jordemodervæsenet paa Færøerne af 29. Marts 1878, jfr. dog § 11, 2. Stk., sidste Pkt. Instruks af 4. November 1881 vil være at ophæve og erstatte af den i § 2 omhandlede Instruks. IV. **O v e r g a n g s b e s t e m m e l s e.** **§ 16.** For de Distriktsjordemødre, der er ansatte ved Anordningens Ikrafttræden, eller som Følge af § 9 afskediges paa nævnte Tidspunkt, beregnes Alderstillæg og Pension, som om de havde været ansatte og lønede efter nærværende Lov.

12. Febr. **Justm. Skr. om Færøernes Inddeling i Jordemoderdistrikter.** Justitsministeriet godkender det af Lagtinget vedtagne Forslag til Færøernes Inddeling i Jordemoderdistrikter, saaledes at Færøerne inddeles i følgende Distrikter:¹⁾
 A. Norderøernes Lægedistrikt. 1) Videre Distrikt bestaaende af: Viderejde, Mule, Norddeble, Deble, Nordtofte og Kvannesund. 2) Svinø Distrikt bestaaende af: Svinø. 3) Fuglø Distrikt

1) Ved Skr. af 30. Marts 1931 har Ministeriet godkendt, at der oprettes et Jordemoderdistrikt i Næs Sogn, dog kun for 5 Aar, og i dette Tidsrum vil de Distrikter, der berøres af Omlægningen omfatte: 1) Gøte Distrikt: Nordregøte, Gøtegjøv, Sydregøte og Lervig. 2) Strænder Distrikt: Strænder, Skaale, Selletræ, Morskranæs og Skaalebotn. 3) Saltnæs Distrikt: Skibenæs, Solmunde, Lamhauge, Glibre, Saltangeraa, Saltnæs, Tofte, Næs, Ridevig og Avevig. 4) Kollefjord Distrikt: Kollefjord, Thorsvig, Kvalvig, Strømnaes og Øre.

bestaaende af Fuglø. 4) Klaksvig Distrikt bestaaende af: Klaksvig, Vaag, Gjerdum, Upsalon, Mørkenøre, Nordøre, Aærne, Strond, Arnefjord, Skaaletofte og Haraldsund. 5) Husum Distrikt bestaaende af: Husum, Sydredal, Mygledal, Trolle-næs, Kunø og Skard. 6) Fuglefjord Distrikt bestaaende af: Fuglefjord, Helleerne og Andefjord. 7) Gøte Distrikt bestaaende af: Nordregøte, Gøte-gjov, Sydregøte, Lervig, Skibenæs, Solmundefjord og Skaalebotn. 8) Funding Distrikt bestaaende af: Funding, Fundingsbotn, Gjov og Eldevig. B. Thorshavn Lægedistrikt. 9) Strænder Dis-triikt bestaaende af: Strænder, Skaale, Lamhauge, Glibre, Saltangeraa, Saltnæs, Tofte, Næs, Ridevig og Avevig. 10) Thorshavn Distrikt bestaaende af: Thorshavn, Kalbak, Sund, Hvidenæs, Højvig, Arge, Bo, Kirkebø, Velbestad, Sydredal, Nordre-dal, Hestø og Kolter. 11) Nolsø Distrikt bestaa-ende af: Nolsø. 12) Sand Distrikt bestaaende af: Sand og Skopen. 13) Husevig Distrikt bestaa-ende af: Husevig, Skaalévig, Dal og Skarvenæs. 14) Skuø Distrikt bestaaende af: Skuø og Store Dimon. C. Vestmanhavn Lægedistrikt. 15) Vestmanhavn Distrikt bestaaende af: Vestman-havn, Vaalen, Næsset og Slettenæs. 16) Kvivig Distrikt bestaaende af: Kvivig, Stykket, Lejnum, Skælling og Gjoen. 17) Kollefjord Distrikt be-staaende af: Kollefjord, Thorsvig, Kvalvig, Strøm-næs, Øre, Selletræ og Morskranæs. 18) Ejde Distrikt bestaaende af: Ejde, Lysaa, Svinaær, Nordskaale, Tjørnevig, Haldersvig, Langesand (Nybo) og Saksen. 19) Midvaag Distrikt be-staaende af: Midvaag og Sandevaag. 20) Sørvaag Distrikt bestaaende af: Sørvaag, Bø, Gaasedal og Vigum. 21) Myggenæs Distrikt bestaaende af: Myggenæs. D. Suderø Lægedistrikt. 22) Kvalbø Distrikt bestaaende af: Kvalbø og Sand-vig. 23) Tveraa Distrikt bestaaende af: Tveraa, Trangisvaag, Frodebø, Ørdevig og Famien. 24) Vaag Distrikt bestaaende af: Vaag, Porkere, Næs og Hove. 25) Sumbø Distrikt bestaaende af: Lopra, Øgrum, Vigerbirge og Sumbø.

Bek. (Nr. 218) angaaende Ændring i kgl. 27. Maj Anordning af 16de Januar 1912 angaaende for-

1920 skellige Forhold **vedrørende Folkeskolen i**
27. Maj **Bygderne paa Færøerne.** (Indføjet i Anordn.
af 1912).

17. Sept. **Bek. (Nr. 489) af Danmarks Riges Grundlov af 5. Juni 1915 med Ændringer af 10. September 1920.** — — — § 36. Antallet af Lands-
tingets Medlemmer maa ikke overstige 78.
1 paa Færøerne. § 37. Paa Færøerne
foretages Valget af en Valgforsamling, bestaaende
af Lagtingets folkevalgte Medlemmer.¹⁾

6. Okt. **Bek. (Nr. 533) om Ændring i det under**
14. Juni 1909 udfærdigede **Grindereglement.**
(Indføjet i Reglementet).

15. Dec. **Anordn. (Nr. 667) om Opbevaring af Kalciumkarbid paa Færøerne.** I Henhold til
§ 5 i Lov om Sundhedsvedtægter m. m. paa Færøerne af 7de Maj 1881 og § 18 i Lov om de færøske Landkommuners Styrelse af 28de Februar 1872 fastsættes herved følgende Bestemmelser om Opbevaring af Kalciumkarbid paa Færøerne:
§ 1. Karbid maa kun opbevares i vandtætte, lukkede Metalbeholdere. Alle Beholdere skal være mærkede: «Karbid. Farlig, naar den ikke holdes fuldkommen tør». Ved Aabning af Karbidbeholdere maa ikke anvendes Loddeapparater eller gnistfrembringende Værktøj. Beholdninger af Kalciumkarbid paa ikke over 1/2 kg kan dog indtil videre opbevares i stærke, tætte Beholdere af Pap med tætsluttende Laag, der er samlet med Bunden ved en fastklistret Papirstrimmel. § 2. Private Forbrugere maa have en Beholdning paa indtil 10 kg i hver enkelt Lejlighed eller Forretningslokale og paa indtil 50 kg i hvert enkelt Fartøj, paa Betingelse af, at Beholdningen opbevares i lukkede Beholdere, som skal anbringes paa et tort Sted, hvor Karbidet ikke er udsat for nogen Art af Fugtighed, og som ikke maa kom-

¹⁾ Jfr. Regler om Valget af 3. Febr. 1921.

me i Nærheden af Ild eller stærkt ophedede 1920
 Genstande. § 3. Forhandlere maa i deres Ud- 15. Dec.
 salgslokale have indtil 100 kg i lukkede Behol-
 dere paa indtil 5 kg. Beholderne skal anbringes
 som anført under § 2. Oppakning maa ikke
 finde Sted i Lokalet, men maa kun ske i de un-
 der §§ 5-7 anførte lovlige Oplag. Udsalgsstedet
 skal anmeldes for Politiet (Landfogden eller ved-
 kommende Sysselmand). Justitsministeriet bemyn-
 diges til at fastsætte, hvilke Forskrifter der skal
 følge med ved Salg af Karbid. Ved ethvert saa-
 dant Salg skal et Eksempplar af disse Forskrifter
 være klæbet paa Beholderen.¹⁾ § 4. Alle andre
 Oplag af Karbid skal anmeldes til Politiet (Land-
 fogden eller vedkommende Sysselmand) og dettes
 Godkendelse indhentes, forinden Oplaget maa
 tages i Brug. § 5. Oplag paa ikke over 200 kg
 skal anbringes i lukket Rum ved Jordoverfladen,
 men ikke i Kælder. Rummets Gulv skal være
 hævet mindst 10 cm over Jordoverfladen. Rummet
 skal være tørt, lyst og godt ventileret samt under
 alle Omstændigheder beskyttet mod Indtrængen af
 Vand og Fugtighed, hvorved ogsaa tages Hensyn
 til Vandledninger, Centralvarmeanlæg o. l. I Rum-
 met maa ikke oplægges brændbare eller eksplosive
 Genstande. Karbidbeholderne skal være anbragt
 paa et Underlag, der er hævet mindst 20 cm over
 Gulvet. Der maa kun aabnes det til det daglige
 Forbrug fornødne Antal Fade; aabnede Karbid-
 fade dækkes med overgribende vandtæt Dække.
 Tobaksrygning samt al Anvendelse af Ild og Lys
 er forbudt. Til Belysning kan anvendes elektrisk
 Lys i tætte Fatninger med dobbelte Kupler og
 med Afbryder udenfor Rummet, ligesom Benyt-
 telsen af elektrisk Haandlygte eller Lommelygte
 er tilladt. § 6. Oplag paa 200 til 1000 kg maa
 — foruden at være underkastet de under § 5
 nævnte Bestemmelser — kun findes i dertil ude-
 lukkende bestemte Rum. Rummet maa have
 tætte, fast anbragte Vinduer; hvis kunstigt Lys
 skal benyttes, maa dette kun ske udefra. Uved-
 kommende maa ikke have Adgang til Rummet;
 et iøjnefaldende Opslag herom: «Karbidoplag;

¹⁾ Jfr. Bk. 668 af 15. Dec. 1920.

1920 Adgang forbudt. Til Slukning af Brand maa ikke anvendes Vand», skal findes ved enhver Adgang til Rummet. § 7. Oplag paa over 1000 kg maa — foruden at være underkastet de under §§ 5 og 6 anførte Bestemmelser — kun findes i særskilt, ubeboet Bygning, der ved Brandmur er adskilt fra andre Bygninger. Anbringelse af Brandmur kan undlades, naar Afstanden til nærmeste Bygning er mindst 5 m. Døren til Oplagsrummet skal have en Afstand af mindst 5 m fra nærmeste Bygning. Døren skal udføres som selvluukkende og brandsikker og kun være til at aabne udefter. Rummets Gulv skal være af brandsikkert Materiale; hvis der under Rummet findes Kælder, skal denne være overhvalvet. § 8. Oplag i det frie kan tillades, naar Oplaget er fjernet mindst 5 m fra nærmeste Bygning. Lagerpladsen omgives til alle Sider i mindst 1 m Afstand med Hegn eller Traadgitter; Rummet mellem Lageret og Hegnet maa holdes frit for Oplægning af enhver Art. Karbidbeholderne skal ligge paa et Underlag af mindst 20 cm.s Højde og være beskyttet med Tag eller vandtætte Flager. Adgang til Lagerpladsen er forbudt uvedkommende, hvorom Oplag som anført i § 6 skal forefindes. Karbid, der er opbevaret i de i § 1, 2det Stykke, nævnte Papbeholdere, maa dog ikke oplagres i det frie. § 9. Overtrædelser af disse Bestemmelser straffes med Bøder indtil 400 Kr. eller simpelt Fængsel indtil 2 Maaneder.

15. Dec. **Bek. for Færøerne (Nr. 668) om Forskrifter**, der skal følge med ved Salg af Karbid. I Medfør af § 3 i Kgl. Anordning af Dags Dato om Opbevaring af Kalciumkarbid paa Færøerne fastsættes det herved, at der ved ethvert Salg af Kalciumkarbid skal være klæbet følgende Forskrifter paa Beholderen: Karbid vil ved Berøring ved Vand straks udvikle den brændbare Gas Acetylen, der, blandet med Luft, er stærkt eksplosiv. Husk derfor følgende: 1) Opbevar altid Karbid i vandtætte, lukkede Metalbeholdere. Sæt altid Laaget paa igen efter Brug. 2) Beskyt Karbidbeholderen omhyggelig

mod Fugtighed. 3) Spores Lugt af Acetylen, vil enhver aaben Flamme kunne give Anledning til farlige Eksplosioner. 4) Karbidbeholderen maa ikke aabnes i et Rum, hvor der er Ild paa Ildstedet eller tændt Lys. Til Oplukning maa ikke bruges Loddeapparater eller gnistfrembringende Værktøj. Private Forbrugere maa have en Beholdning paa indtil 10 kg i hver enkelt Lejlighed eller Forretningslokale og paa indtil 50 kg i hvert enkelt Fartøj paa Betingelse af, at Beholdningen opbevares i lukkede Beholdere, som skal anbringes paa et tørt Sted, hvor Karbidet ikke er udsat for nogen Art af Fugtighed, og som ikke maa komme i Nærheden af Ild eller stærkt ophevede Genstande.

1920

15. Dec.

Bek. (Nr. 669) angaaende Smitstof, der 16. Dec. er farligt for Menneskers Sundhed. (Se Justm. Skr. 28. Oktober 1922).

K. M. Skr. ang. Indtægterne af Anneks- 1921
gaarde, om, hvorledes der skal forholdes med Indtægterne af de Præsteembederne paa Færøerne tillagte Anneksgaarde, naar der ikke er Enke paa Kaldet — udtales, at Anneksgaardene efter den historiske Udvikling ikke vil kunne sidestilles med de andetsteds eksisterende Enkesæder, og at Indtægterne af Anneksgaardene, naar der ikke er Enke paa Kaldet, maa indgaa i Reguleringen af Præstens Løn som en Præsten tilkommende Hjemmeindtægt.
 (Gejstl. Reskr.) 20. Jan.

U. M. Skr. angaaende Vikarforhold ved 27. Jan.
Mellemskolen. — — — er det for Ministeriet oplyst, at Frøken N. allerede under 8. Marts f. A. af Skoledirektionen havde faaet Tilladelse til Tjenestefrihed mod at stille Vikar indtil Sommerferien 1920, at hun ikke har modtaget Løn for Tiden efter 1. April f. A., samt at hun i Tiden fra den 8.—20. December 1919 paa Grund af Sygdom har haft en Udgift paa 75 Kr. til

1921 Vikar. Under disse Omstændigheder skal Ministeriet paa dertil given Anledning tjenstlig melde 27. Jan. til Efterretning og videre Bekendtgørelse, at man maa anse Frøken N. for berettiget til at staa i Lønning i sit Embede i Thorshavn mod at bestøtte Vikar indtil 1. August 1920, hvorefter man anmoder Direktionen om at ville foranledige, at den anordningsmæssige Løn med samtlige Tillæg for Tidsrummet fra 1. April til 31. Juli 1920 med Fradrag af Vikarudgiften tilstilles Frøken N. Ligeledes skal man anmode Direktionen om at ville refundere Frøken N. de 75 Kr., som hun under Sygdomsforfald har udlagt til Vikar i December Maaned 1919, idet man med Henvi- sning til Direktionens Skrivelse af 16. November f. A. skal bemærke, at man finder det rimeligt, at Udgiften til Vikarhold fremtidig i Tilfælde af Sygdomsforhold blandt Lærerpersonalet ved Mellems- og Realskolen i et Tidsrum af indtil 3 Maaneder udredes af det offentlige. — — —

28. Jan. **Bek. (Nr. 38) om Oprettelse af et Embede som Kaldskappelan i Sydstrømø Præstegæld.** — — — at der oprettes et Embede som Kaldskappelan i Sydstrømø Præstegæld blandt Færøerne, hvilket Embede i Overensstemmelse med Reglerne i Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg m. v. af 4. Oktober 1919 § 6, 1. Stk. lønnes i 4. Lønningsklasse med en Begyndelsesløn af 3,120 Kr.¹⁾

3. Febr. **Regler om Fremgangsmaaden ved Lands- tingsvalg.**²⁾ (Vedtaget af Lagtinget). Lagtingets Formand indkalder til Landstingsvalg og berammer Tidspunktet for dettes Foretagelse. Lagtinget med Undtagelse af Amtmanden og Provsten³⁾ («Valgforsamlingen») konstituerer sig under Al-

1) Nu ifølge Lov Nr. 144 af 28. April 1931 § 6 3480 Kr.

2) Jfr. Bek. 17. Sept. 1920 af Grundloven.

3) Ifølge Lagtingsloven af 28. Marts 1923 er Amtmand og Provst ikke mere Medlemmer af Tinget.

dersformandens Ledelse og med to af denne udpegede Sekretærer og vælger sin Formand og to Sekretærer. Formanden leder Valget af Landstingsmand og Suppleanter samt underskriver sammen med Sekretærene Protokollen og Valgbrev.

1921

3. Febr.

(Lagt. 1921).

Lov (Nr. 177) om de til Færøerne ankomende Skibes Forpligtelse til først at anløbe visse Havne. § 1. Alle til Færøerne saavel fra Udlandet som fra Indlandet ankomende Skibe skal, forinden de besejler andre Havne paa Øerne, anløbe en af de af Justitsministeren efter Lagtingets Indstilling godkendte Klareringshavne. § 2. I alle Tilfælde, i hvilke en forudgaaet Lægeundersøgelse efter de gældende Regler er eller efter Skibspapirernes Udvisende, Skipperens Forklaring og det i øvrigt foreliggende bør kræves som Betingelse for, at Forbindelse med Land kan tilstedes vedkommende Skib, vil den fremdeles være at kræve ogsaa i Havne, hvor ingen Læge er bosat. Forlanges den derfor i disse Havne af Sysselmanden eller vedkommende Karantænebetjent, maa Forbindelse med Land ikke finde Sted, forinden en Undersøgelse paa Skibets Bekostning og Foranstaltning er tilvejebragt, enten ved en tilstedekommet Læge eller efter Afgang til en Havn, hvor en Læge er bosat. § 3. Lov af 25. Februar 1916 om Forandring i Bestemmelserne om de til Færøerne ankomende Skibes Forpligtelse til først at anløbe visse Havne ophæves.

1. April

Lov (Nr. 178) om Ændringer i Lov Nr. 69 om Vragning af Fisk paa Færøerne af 1. April 1912. (Se Bek. Nr. 267 af 25. Juli 1930).

1. April

Lov (Nr. 179) om Afløsning af Vintergræsningsretten paa Trøer, indlagte fra Fæstegaarden Husegaard og fra Embedsgaarden Aalekær.¹⁾ § 1. Retten til Vintergræsningsretten paa Trøer, indlagte fra Fæstegaarden Husegaard og fra Embedsgaarden Aalekær.

1. April

¹⁾ Jfr. nu Reglerne i Lov (Nr. 87) af 31. Marts 1931 om Salg til Thorshavn Kommune af Embedsgaarden Aalekær.

1921 græsning for Faar paa Trøer, indlagte fra Fæste-
 1. April gaarden Husegaard og fra den til Amtmands-
 embedet henlagte Gaard Aalekær ved Thorshavn
 kan, saafremt den ikke maatte blive afløst ved
 frivillig Overenskomst, af Trøejerer kræves afløst
 mod et af Landvæsenskommissionen fastsat Penge-
 vederlag. § 2. Det i § 1 omhandlede Vederlag tilfal-
 der, forsaavidt angaar Aalekær, Statskassen. For Huse-
 gaards Vedkommende tilfalder Halvdelen af Afløs-
 ningssummen Fæsteren. Den anden Halvdel skal, saa
 fremt det i Henhold til Lov Nr. 63 af 12. April 1892
 paahviler Fæstet at afdrage Godtgørelsessummer for
 udførte Grundforbedringer, afskrives som Afdrag paa
 disse Summer, medens den iøvrigt skal frugtbar-
 gøres efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse,
 saaledes at den til enhver Tid værende Fæster
 oppebærer Renterne. Fæsteren skal derhos, naar
 han kan paavise, at han paa Fæstet har udført
 Foranstaltninger, som enten har almindelig land-
 brugsgavnlig Betydning eller har givet Fæstet en
 varig Værdiforøgelse, have Ret til at faa udbetalt
 en saa stor Del af Beløbet, som efter Godsbesty-
 relsens Skøn svarer til de afholdte Udgifter.

1. April **Lov (Nr. 180) om Ændring i Lov 28.**
April 1916 om Tilskud til Befordringskasser.
 (Indføjet i denne).

1. April **Anordn. (Nr. 185), hvorved Lov Nr. 145**
12. Marts 1918 om Foranstaltninger til Tu-
berkulosens Bekæmpelse udvides til at gælde
for Færøerne. § 1. Den stedlige Ledelse af
 Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse
 paahviler Kredslægen med Bistand af de kommu-
 nale Styrelser og de til enhver Tid bestaaende
 Sundhedskommissioner under Overtilsyn af Færø-
 øernes Oversundhedskommission. § 2. Enhver
 Læge skal efter Regler, som fastsættes af Sund-
 hedsstyrelsen, indgive Beretning om de Tilfælde
 af Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, som
 han faar under Behandling, til Kredslægen paa
 det Sted, hvor Patienten har Bopæl eller i Man-
 gel af saadan opholder sig. Beretningen affattes

paa dertil af Sundhedsstyrelsen godkendte Skemaer, der bl. a. skal indeholde Oplysning om Patientens Navn, Alder, Silling og Bopæl, og som ved Sundhedsstyrelsens Foranstaltning bliver at udløvere til Lægerne uden Betaling. Det paahviler enhver Læge, som faar et saadant Tilfælde under Behandling, at give den syges Omgivelser Anvisning paa de Foranstaltninger, som det vil være hensigtsmæssigt at træffe til Forhindring af Smittes Udbredelse. § 3. Naar en Person, der er angrebet af Tuberkulose, dør, skal den Læge eller de Ligsynsmænd, som foretager Ligsynet, snarest muligt anmelde Dødsfaldet til Kredslægen paa Dødsstedet. § 4. Kredslægen kan paabyde, at Lokaler — udenfor Sygehuse eller lignende —, i hvilke en af Tuberkulose lidende Person har haft Ophold, skal renses og desinficeres i Overensstemmelse med det af Justitsministeriet i Henhold til Lov Nr. 40 af 29. Marts 1904¹⁾ om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne givne Regulativ, naar Patienten dør eller flytter derfra, eller naar Kredslægen iøvrigt maatte finde Anledning dertil. Oversundhedskommissionen kan bemyndige andre Læger til at give saadant Paabud. Linned, Gangs og Sengs klæder, som har været benyttede af en af smittefarlig Tuberkulose lidende Person, kan ligeledes underkastes Rensning og Desinfektion og maa kun med den behandlede Læges Tilladelse og ikke imod Kredslægens Forbud sælges, bortgives, udlaanes eller paa anden Maade overlades andre til Benyttelse uden i Forvejen at være behørigt desinficerede. § 5. Kommer Kredslægen til Kundskab om, at en Person, der lider af Tuberkulose, lever eller arbejder under saadanne Forhold, eller at Forholdene i vedkommendes Bolig er af en saadan Art, at de frembyder en ganske særlig Fare for andre med Hensyn til Smitte, kan han efter nærmere Undersøgelse af Forholdene tage Bestemmelse om, hvilke Forholdsregler der vil være at træffe. Vægrer den syge sig ved at efterkomme Kredslægens Bestemmelser, indstilles disse til Afgørelse af Oversundhedskommis-

1921

1. April

1) Nu Lov 86 af 17. Marts 1922.

1921 sionen. Dog kan der ikke paabydes nogen For-
 1. April holdsregel, som vilde medføre, at Samlivet mellem
 Ægtefæller mod deres Vilje bliver umuligt. De
 trufne Foranstaltninger maa ikke ophøre uden
 Kredslægens, eventuelt Oversundhedskommis-
 sionens, Samtykke. Udgifter ved syges Indlæg-
 gelse og Kur paa Sygehus eller ved andre For-
 anstaltninger i Henhold til nærværende Paragraf
 afholdes af det offentlige, jfr. § 13, 2det Stykke,
 medmindre Patienten eller dennes Forsørger efter
 den vedkommende Kommunalbestyrelses Skøn
 ikke kan anses for uformuende, i hvilket Fald
 Udgiften skal refunderes og i Mangel af Betaling
 inddrives ved Udpantning. Udgifter, der af det
 offentlige udredes til Forplejning af Personer, der
 som lidende af Tuberkulose er indlagte, eller til
 Underhold for Familier, hvis Forsørgere er ind-
 lagte paa Sygehus i Henhold til denne Bestem-
 melse, samt det offentliges Udgifter ved andre
 Foranstaltninger i Henhold til nærværende Para-
 graf betragtes i Forholdet til den understøttede
 ikke som Fattighjælp. Personer, som formodes
 at lide af Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved,
 kan, dog ikke mod deres Vilje, indlægges til
 Observation paa almindelige Sygehuse i indtil 1
 Maaned, saaledes at Udgifterne (heri ikke ind-
 befattet Rejseudgifter), naar de er indlagte alene paa
 Grund af Formodning om Tuberkulose og alene
 behandles herfor, afholdes i Overensstemmelse
 med § 2, sidste Stk. i Lov Nr. 40 af 29. Marts
 1904¹⁾ om Foranstaltninger mod Udbredelse af
 smitsomme Sygdomme paa Færøerne, medmindre
 vedkommende efter den kommunale Styrelses
 Skøn ikke kan anses for uformuende. § 6. Ingen
 Kvinde maa tage Tjeneste som Amme, forinden
 det ved Lægeundersøgelse er godtgjort, at hun
 ikke er lidende af Tuberkulose. Personer, som
 er lidende af smittefarlig Tuberkulose, maa ikke
 have Tjeneste ved Børnehjem, Asyler, Vuggestuer
 og lignende. § 7. Forinden nogen for Betaling
 anbringer et Barn under 14 Aar i Pleje, maa der
 forelægges Politiet Erklæring fra en Læge om, at
 der ikke i det Hjem, hvor Barnet agtes anbragt,

¹⁾ Nu Lov 86 af 17. Marts 1922.

hersker Tuberkulose af smittefarlig Form, og i 1921
Tilfælde, hvor vedkommende Barn ønskes i Pleje 1. April

i et Hjem, hvor der er andre Børn, tillige om, at
Barnet ikke selv lider af nævnte Sygdom. Naar
der i et saadant Plejehjem opstaar Tilfælde af
smittefarlig Tuberkulose, skal de Børn, der er
anbragt i Pleje, som Regel anbringes andet Steds,
for saa vidt den syge ikke uopholdelig fjernes.

§ 8. I alle offentlige saavel som private Skoler
skal Lokaler og Brugsgenstande holdes tilbørlig
rene og fri for Støv og Smuds. For Mellem- og
Realskolen i Thorshavn fastsættes nærmere Reg-
ler herom af Undervisningsministeriet. For de
kommunale Skolers Vedkommende paahviler det
hver enkelt Kommunalbestyrelse at drage Omsorg
for, at Kommunens Skoler renholdes i Overens-
stemmelse med den for Kommunen i Henhold
til Anordning Nr. 177 af 1. December 1905 § 9
stadfæstede Vedtægt for Skolernes Renholdelse.
Kommunen afholder de dermed forbundne Om-
kostninger, der, hvor Kommunen bestaar af flere
Sogne, afholdes af hvert Sogn for sig. Ved
fremtidig Udfærdigelse af saadanne Vedtægter
bliver Forslag af Kommunalbestyrelsen at ud-
arbejde under Forhandling med Skolekommissi-
sionen og Kredslægen og at indsende til Skole-
direktionen til Stadfæstelse. Finder denne ikke
at kunne stadfæste Vedtægtsforslaget, indstilles
Sagen til Afgørelse af Undervisningsministeriet.
Udenfor denne Kommunernes Pligt ligger dog
Omsorgen for, at Skolelokalet udluftes, hvorfor
vedkommende Lærer har at sørge. Skolekommissi-
sionen og Kredslægen har at forvise sig om, at
Vedtægtens Forskrifter nøje overholdes. — For
Mellem- og Realskolen i Thorshavn skal Skole-
kommissionen have de samme Pligter i Retning
af Renligholdelse, som Kommunen har med Hen-
syn til dens Skolelokaler. Omkostningerne ud-
redes af Færø Amts Skolefond. For private
Skolers Vedkommende har Kredslægen Tilsyn
med, at tilbørlige Foranstaltninger til Renholdelse
finder Sted. Dog kan det ikke paabydes den
private Skole at foranstalte noget, som ikke er
paalagt Stedets offentlige Skoler af samme Art.
Afgørelse heraf træffes af Undervisningsministeriet.

1921 I alle offentlige Lokaler, saasom Kirker, Forsamlingshuse, Kontorer, Venteværelser og i Butikker, Skibslukafer samt i Arbejdslokaler og Værksteder, hvor der holdes Medhjælp, skal der forefindes Opslag med Anmodning til Tilstedeværende om af Sundheds-, Renligheds- og Sømmelighedshensyn ikke at spytte paa Gulvet. Sundhedspolitiet fører Tilsyn med disse Opslags Tilstedeværelse. **§ 9.** Enhver Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole, som kommer til Kundskab om, at et skolesøgende Barn lider af Tuberkulose, skal ufortøvet gennem Skolens Leder gøre Anmeldelse derom til Kredslægen. Ligeledes er enhver Læge, som konstaterer, at et skolesøgende Barn er smittefarligt som lidende af Tuberkulose, forpligtet til uopholdelig at anmelde dette til Kredslægen. Denne har da at træffe Bestemmelse om, hvorvidt Barnet vedblivende maa søge Skolen. Ogsaa udenfor de Tilfælde, hvor saadan Anmeldelse finder Sted, kan Kredslægen forbyde, at et Barn, der er lidende af smittefarlig Tuberkulose, søger offentlige eller private Skoler. For saa vidt Bestemmelse træffes om, at et Barn paa Grund af Smittefare ikke maa søge Skole, anmeldes dette gennem Skolekommissionen for Skoledirektionen, der da har at træffe Bestemmelse om, hvorledes der kan gives det paagældende Barn en til Forholdene svarende Undervisning udenfor Skolen. Udgiften herved bæres af vedkommende Kommune, hvem Statskassen godtgør de tre Fjerdedele. Naar der indrettes særlige Skoler til denne Undervisning, skal Planerne forelægges Sundhedsstyrelsen. Enhver Læge, som konstaterer, at en Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole lider af smittefarlig Tuberkulose, skal uopholdelig anmelde dette til Kredslægen eller vedkommende Skolemyndighed. **§ 10.** Ingen maa erholde Ansættelse som Lærer eller Lærerinde ved det offentlige Skolevæsen, som Præst ved de almindelige folkekirkelige Menigheder eller som Distriktsjordemoder, forinden det ved Lægeattest, der ikke er ældre end 3 Maaneder, er godtgjort, at vedkommende ikke lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, medmindre vedkom-

mende umiddelbart forud var ansat i en saadan Stilling og ved sin Ansættelse i denne har tilvejebragt en saadan Attest. For andre offentlige civile Tjenestestillinger kan Justitsministeriet efter indhentet Erklæring fra Sundhedsstyrelsen og efter Forhandling med Finansministeriet samt eventuelt det Ministerium, under hvis Arbejdsomraade den paagældende Tjenestestilling iøvrigt maatte høre, ved Anordning træffe tilsvarende Bestemmelse, naar Udøvelsen af den Gerning, der i Almindelighed er forbundet med Stillingen, medfører saadanne Berøringer med Befolkningen, at denne utvivlsomt udsættes for Smittefare fra Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved. For de under Marineministeriet hørende Tjenestestillingers Vedkommende træffer dette efter Forhandling med Justitsministeriet og Finansministeriet Bestemmelse om, for hvilke en tilsvarende Regel skal gælde. Naar Kredslægen erfarer, at en af de i denne Paragraf omhandlede Tjenestemænd lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, skal han indberette dette til den paagældendes foresatte. Naar nogen af de i denne Paragrafs 1. Stykke nævnte Tjenestemænd afskediges paa Grund af, at han lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, faar han i Pension $\frac{2}{3}$ af den Tjenesteindtægt, han oppebærer ved sin Afsked. En tilsvarende Regel gælder om andre offentlige Tjenestemænd, saafremt deres Gerning efter Justitsministeriets Skøn medfører saadanne Berøringer med Befolkningen, at denne efter de foreliggende Omstændigheder utvivlsomt udsættes for Smittefare fra Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved. De Pensioner, der tillægges i Medfør af foranstaaende Bestemmelser, bæres for de af Staten ansatte Tjenestemænds Vedkommende af Statskassen, ved kommunale Tjenestemænd af vedkommende kommunale Kasse, deri indbefattet den ved Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893¹⁾ om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne oprettede Pensionsfond. Dog uredes Pensioner til Lærere ved Mellem- og Realskolen i

1921

1. April

1) Jfr. Lov 121 31. Marts 1928.

1921 Thorshavn med Halvdelen af Statskassen og
 1. April Halvdelen af de under Lagtingets Bestyrelse staaende Kasser og Færø Amts Skolefond efter Lagtingets Skøn.¹⁾ Helbredes den pensionerede saaledes, at Smittefare skønnes udelukket, og han paany ansættes i offentlig Tjeneste med Lønning, ophører Pensionen ganske eller forholdsvis. Ligeledes ophører Pensionen, naar den helbredede vægrer sig ved at modtage ny Ansættelse i offentlig Tjenestestilling, der svarer til den, han tidligere indehavde. De i denne Paragraf indeholdte Regler om særlig Pension for Tjenestemænd bliver uden Indflydelse paa disses Enkers pensionsretlige Stilling. **§ 11.** Enhver værnepligtig, der under sin Indkaldelse til militær Tjeneste viser sig lidende af smittefarlig Tuberkulose, kan paa Statens Bekostning blive indlagt til Kur og Pleje paa et statsanerkendt Sygehus for tuberkulose. **§ 12.** I Fængsler, Fattigforsørgelsesanstalter, Alderdomshjem, Opdragelsesanstalter, Børnehjem og lignende skal Personer, som lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, paa betryggende Maade holdes afsondrede fra andre. **§ 13.** Omkostningerne ved de i Henhold til § 4 paabudte Renselsesforanstaltninger og Desinfektioner udredes og afholdes af de samme Kasser som de i § 16 i Lov Nr. 40 af 29. Marts 1904²⁾ om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne nævnte tilsvarende Udgifter. Af det offentliges Udgifter til Forplejning af tuberkulose paa Sygehus i Henhold til § 5 godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasse de tre Fjerdedele, dog saaledes, at Statstilskudet for hver Sygedag, dersom Indlæggelse er sket paa statsanerkendt Sygehus for tuberkulose, ikke kan overstige det i Lovgivningen om Statsstøtte til tuberkuloses Sygebehandling bestemte Statstilskud, og i andre Tilfælde ikke tre Fjerdedele af 3 Kr. Den Del af de paagældende Udgifter, der ikke betaales af Statskassen, afholdes af vedkommende Patients Forsørgelseskommune eller af den offentlige Kasse, som efter Lovgivningens almindelige

1) Jfr. Lov 269 12. Juni 1922.

2) Nu Lov 17. Marts 1922.

Regler træder i den forsørgelsespligtige Kommunes Sted. Udgifter ved andre Foranstaltninger i Henhold til § 5 afholdes efter samme Regler som de i 1. Stykke omhandlede Udgifter, jfr. dog § 5, sidste Stykke. **§ 14.** Overtrædelser af denne Anordning eller af de almindelige eller særlige Paabud, som gives i Medfør af den, straffes, forsaavidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 2 til 2,000 Kr. eller med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25, jfr. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 15). Bøderne tilfalder Statskassen. Sagerne behandles som offentlige Politisager. **§ 15.** Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juli 1921.

1921

1. April

Anordn. (Nr. 184) om Ændring i Anordning Nr. 8 af 17. Januar 1916 ang. **Understøttelse til Børn af Enker.** (Indføjet i Anordning af 1916). 1. April

Bek. (Nr. 218) om Taksten for Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgørelser i «Dimmalætting», Amtstidende for Færøerne. 21. April
 For Optagelse af retslige og andre offentlige Bekendtgørelser i Bladet «Dimmalætting, Amtstidende for Færøerne», som ved kongelig Bevilling af 10. Juli 1879 er autoriseret til Optagelse af saadanne Bekendtgørelser, betales, forsaavidt de ikke kan fordres optagne uden Vederlag, efter Bladets almindelige Takst, saaledes at der ydes samme Rabat, som ellers indrømmes averterende under tilsvarende Omstændigheder. Som Legitimation for Bekendtgørelsens Optagelse har den averterende Ret til for hver Bekendtgørelse at erholde et Eksemplar af Bladet uden Vederlag, medens der for hvert yderligere Eksemplar betales 15 Øre. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Maj 1921. Fra samme Tidspunkt ophæves Bekendtgørelse Nr. 90 af 10. Juli 1879.

Lov for Færøerne (Nr. 260) om Bogsføring m. v. § 1. Enhver, Enkeltmand eller Selskab, der driver Handel, Vekselerer eller Bankvirksomhed. 6. Maj

1921 hed, Kommissionshandel, Forlagsvirksomhed, Forsikringsvirksomhed, Mæglervirksomhed, Apotek, Beværtning, Haandværk, Fabrikvirksomhed, Entreprenørvirksomhed, Virksomhed med Befordring af Personer, Gods eller Meddelelser, eller som for egen Regning driver Erhverv ved Regnskabsførelse (Ind- og Udbetaling) for nogen af de ovennævnte Virksomheder, er pligtig at føre Forretningsbøger i Overensstemmelse med de i denne Lov givne Regler. Saadan Forpligtelse paahviler endvidere Sagførere, der driver Virksomhed som saadanne, og andre, som erhvervsmæssigt uden offentlig Beskikkelse udfører juridiske Forretninger, samt Personer, der som Erhverv driver Teatervirksomhed, eller forestaar Forlystelsesanstalter, forsaavidt den dertil meddelte Bevilling eller Tilsladelse indeholder Paalæg om Forretningsbøgers Førelse. Endvidere Brugs-, Andels- og lignende Foreninger med begrænset Ansvar samt Foreninger, der er forpligtede til at løse Næringsadkomst. Bogføringspligten paahviler dog ikke den, som driver en Handelsvirksomhed, hvortil der ikke i Henhold til Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 10 kræves Antagelsesbrev, eller som ifølge Lovgivningen har Ret til at omføre visse Varer uden Næringsadkomst, og ej heller Fragtmænd og lign. eller Skibsførere, som fører eget Skib. Ogsaa Haandværkere, der som Regel ikke beskæftiger flere end 2 Medhjælpere, eller som udelukkende driver deres Virksomhed ved Hustrus og Børns Hjælp, fritages for Bogføringspligten. Ligeledes fritages Beværtere, som ikke beskæftiger flere end 1 Medhjælper. § 2. Uanset Forretningens Størrelse eller Virksomhedens Omfang paahviler det vedkommende forretningsdrivende, jfr. § 1, 1ste Stykke, at føre en Kassebog, i hvilken samtlige ind- og udgaende Pengebetalinger daglig indføres særskilt for hver enkelt Post eller, naar Bibøger føres, med en samlet Sum for hver af disse. Indtægter, hidrørende fra kontant Salg, kan indføres som en enkelt Post for samtlige en Dags Salg. Endvidere skal der føres en Hovedbog og en Statusbog, i hvilken der en Gang aarlig for det sidst forløbne Regnskabsaar

vil være at indføre Forretningens Status (med **1921**
Angivelse af Aktiver og Passiver), saaledes som **6. Maj**
denne stiller sig efter omhyggelig Hensyntagen til
de stilstedeværende Værdier og Forpligtelser. Dog
kan den aarlige Status indføres i Hovedbogen og
Statusbogen i saa Fald bortfalde. Den nævnte
Indførelse af Forretningens Status skal være fore-
tagen og Status underskrevet inden 6 - for
Filialforretninger samt for Rederier, der driver
Fragtfart med Sejlskibe, 9 - Maaneder efter Ud-
løbet af det sidst afsluttede Regnskabsaar. Føres
Bøger udover Kassebogen, Hovedbogen og Status-
bogen, bør fornøden Angivelse om disse Bøger
findes i Statusbogen. **§ 3.** Enhver i Status-
bogen eller Hovedbogen indført Statusopgørelse
skal underskrives af Forretningens Bestyrer eller,
hvis der er flere Bestyrere, af alle disse. Saafremt
Statusopgørelse i en Filialforretning er optaget
ved en Udsending fra Hovedforretningen, bliver
Opgørelsen foruden af Filialforretningens Inde-
haver eller Bestyrer tillige at underskrive af ved-
kommende Udsending. **§ 4.** Kassebog, Hoved-
bog og Statusbog skal autoriseres, medens andre
Forretningsbøger paa Forlangende kan autoriseres.
Autorisationerne meddeles af Landfogden og kan
udenfor Thorshavn, meddeles af vedkommende
Sysselmand. For Autorisationen betales et Gebyr
af 1 Kr. for hver Bog. Ingen Forretningsbog kan
autoriseres, forinden den er pagineret og gennem-
dragen. Ogsaa Forretningsbøger, der tidligere har
været benyttede som saadanne kan autoriseres.
Enhver forretningsdrivende, hvis Virksomhed
ikke falder ind under Bestemmelserne i § 1, 1ste
Stk., kan forlange sine Forretningsbøger autoriseret.
§ 5. Det paahviler enhver, der efter denne Lov
er bogføringspligtig, at opbevare alle de i Forret-
ningen eller Virksomheden førte Bøger tilligemed
Forretningsbreve, Kopibøger, Telegrammer, Reg-
ninger og andre Bilag m. v., Forretningen eller
Virksomheden vedkommende, i saa langt et Tids-
rum, at mulige Krav, der kan rejses af eller rettes
mod den bogføringspligtige i Anledning af ved-
kommende Forretningsforhold, kan være foræls-
dede efter Lov Nr. 274 om Forældelse af visse
Fordringer af 22. December 1908. **§ 6.** Den

1921 særlige Beviskraft, som i N. L. 5-13-46, 47 og
 6. Maj 48 er tillagt ordentlig førte Handelsbøger, skal herefter tilkomme Forretningsbøger, som er ordentligt førte og autoriserede, saaledes at den Frist, inden hvilken Fordringen skal gøres gældende, er 2 Aar. § 7. § 45 i Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution af 25. Marts 1872, jfr. Anordning Nr. 13 af 13. Februar 1873, affattes herefter saaledes: «Som handlende, henholdsvis Fabrikant eller Skibsreder anses i denne Lov enhver, der efter Lovgivningen er forpligtet til at føre Forretningsbøger.» Lovgivningens almindelige Regler om Handelsbøger skal ogsaa gælde for Forretningsbøger autoriserede efter denne Lov. Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 148, 1ste Stykke, jfr. Anordning Nr. 13 af 13. Februar 1873, ophæves. § 262 i almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 affattes saaledes: «Befindes det, at nogen, som er pligtig til at føre Forretningsbøger, og hvis Bo er kommet under Fallitbehandling, har forvansket, bortskaffet eller tilintetgjort disse Bøger eller har ført dem paa en uredelig Maade eller i svingagtig Hensigt undladt at føre dem, straffes han med Fængsel paa Vand og Brød eller med Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar.¹⁾ Har Fallenten gjort sig skyldig i grove Uordener i Henseende til Førelsen af sine Forretningsbøger, bliver han at straffe med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder. Har han gjort sig skyldig i grove Uordener ved den ved Lov foreskrevne Opbevaring af Forretningsbøgerne eller deres Bilag, bliver han at straffe med Bøder eller simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder.» § 8. Det paahviler vedkommende Øvrigheder ved alle forekommende Lejligheder at paase, at de bogføringspligtige er forsynede med de foreskrevne Forretningsbøger. Overtrædelse af Bestemmelserne i § 2, 2det Stykke, § 3 og § 4, 1ste Punktum, straffes med Bøder fra 5 til 500 Kr.²⁾ Overtrædelse af Pligten til paa behørig Maade at føre de efter Bestemmel-

¹⁾ Ophæves ifølge § 2 i Lov Nr. 127 af 15. April 1930 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m.

²⁾ § 8, 3die Stk. ophæves ifølge § 3 i Lov Nr. 127 af 15. April 1930.

serne i § 2, 1ste Stykke, fornødne Bøger straffes med Bøder fra 10 til 1,000 Kr. Sagerne behandles som offentlige Politisager. Bøderne, saavel idømte som vedtagne, tilfalder Kommunens Kasse.
§ 9. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1923.

1921
6. Maj

Bek. (Nr. 350) om Ændringer i de ved Kgl. Resolution af 3. Februar 1910 fastsatte **Bestemmelser for Færøernes Mellem- og Realskole.** (Indføjet i Bek. af 1910).

21. Juni

Meddelelse (Nr. 259) til Skibsredere og Baadeejere paa Færøerne angaaende Lov om Tilsyn med Skibe. I Medfør af Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920 om Tilsyn med Skibe fastsatte Handelsministeriet ved Bekendtgørelse af 28. Februar 1921 angaaende Lovens Gennemførelse nedenstaaende særlige Overgangsregler vedrørende Skibe hjemmehørende paa Færøerne: For Skibe, der er hjemmehørende paa Færøerne, skal indtil Udgangen af Marts 1922 Kravet om Fartscertifikat anses som fyldestgjort, saafremt Skibet er forsynet med gyldigt Fribordsbrev eller Fribordscertifikat. For saadanne færøske Skibe, som er undtagne fra Forskrifterne om Skibes Forsyning med Lasteliniesmærker og Fribordscertifikat, skal Kravet om Fartscertifikat først træde i Kraft den 1. April 1922. I Tilknytning til disse Bestemmelser skal man til Vejledning og Iagttagelse fremsætte følgende Bemærkninger: Fra og med den 1. April 1922 skal ethvert af de paa Færøerne hjemmehørende Skibe og Fartøjer for at kunne sættes i Fart eller fortsætte Farten ordentligvis være forsynet med det i Lov om Tilsyn med Skibe anordnede Fartscertifikat, efter Omstændighederne i Forbindelse med Fribordscertifikat, eller anden dermed sidestillet Fartshjemmel (d. v. s. for ikke registreringspligtige Fartøjer ordentligvis en Tilførsel af Skibstilsynet i Fartøjets Tilsynsbog). Enhver Reder for

7. Okt.

1921 færøsk Skib eller Fartøj af 5 Tons Brutto eller
 7. Okt. derover er i den Anledning pligtig — uanset om Skibet i Forvejen maatte være i Besiddelse af gyldigt Fribordsbrev — til uopholdelig at anmelde dette for Skibstilsynet for Foretagelse af Hovedsyn, efter Omstændighederne i Forbindelse med Fribordssyn, for saa vidt saadan Anmeldelse ikke allerede har fundet Sted i Henhold til den fornævnte Bekendtgørelse af 28. Februar d. A. Hovedsynet omfatter en fuldstændig Undersøgelse af hele Skibet, dets Fremdrivningsmidler, Udstyr og Tilbehør, derunder navnlig ogsaa den udvendige Skibsbund. Hovedsynets Foretagelse forudsætter saaledes ordentligvis, at Skibet optages paa Bedding, rengøres og klargøres for Undersøgelse efter vedkommende Skibssynsmands nærmere Anvisning. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fribordssyn skal Opmærksomheden henledes paa, at i Henhold til den oftnævnte Bekendtgørelse af 28. Februar d. A. er kun saadanne Skibe og Fartøjer, der udelukkende anvendes enten i Fart mellem Øerne indbyrdes eller paa Fiskeri i Farvandedene omkring Øerne, Færø Banke heri indbefattet, undtagne fra Forskrifterne om Skibes Forsyning med Lasteliniemærker og Fribordscertifikat. Anmeldelse til Hovedsyn og Fribordssyn kan rettes til den ledende Skibssynsmand i Thorshavn forsaavidt angaar Skibe og Fartøjer, der befinder sig i færøsk Havn. Overtrædelse af Lov om Tilsyn med Skibe eller af de i Henhold til Loven udstedte Forskrifter, saa og Undladelse af at efterkomme Paabud, givet af dertil berettiget Tilsynsmyndighed, kan medføre Bødestraf af indtil 5,000 Kr., forsaavidt ikke Forholdet efter den almindelige Lovgivning medfører højere Straf. Bestemmelse om Paatale træffes af Handelsministeren.

29. Okt. **Kgl. Staff. (Nr. 179) paa Fundats for Dr. phil. Jakob Jakobsens Legat.** Fundatsen er saalydende: 1. Legatet, der oprettes af afdøde Dr. phil. Jakob Jakobsens Søster, Enkefru Anna Horsbøl, født Jakobsen, for Midler, som er tilfaldet hende i Arv efter afdøde, bærer Navnet: «Dr. phil. Jakob Jakobsens Legat». 2. Legatets

Kapital andrager 3,537 Kr., indestaaende paa Indlaansbog Litra A Nr. 34865 med Landmandsbankens Frederiksberg Afdeling. Legatets Aktiv overleveres Lagtinget paa Færøerne, under hvem Legatets Bestyrelse er henlagt. Kapitalen skal bevares urørt og stedse være anbragt efter Reglerne for Anbringelse af umyndiges Midler. Legatets Aktiver forsynes med Prohibitivpaategning. 3. Legatets Regnskabsaar er Kalenderaaret. Lagtinget fastsætter selv Legatets nærmere Forretningsgang. Over Legatet affattes aarligt Regnskab, som revideres paa samme Maade som de andre Lagtinget underlagte Legater. 4. Den aarlige Rente af Legatet efter Fradrag af mulige Omkostninger tildeles en færøsk Student, som studerer nordisk Filologi. Ved Legatets Uddeling bliver der at tage Hensyn til Ansøgenes Evner og økonomiske Forhold. Saafremt der efter Lagtingets Skøn ikke skulde findes kvalificeret Ansøger til Legatet, kan dettes Indtægt i det paagældende Aar anvendes til Udgivelse af Arbejder vedrørende de færøske Forhold og fortrinsvis til Fremme af saadanne Emner, som afdøde Dr. phil. Jakob Jakobsen viede sin Interesse og Arbejdskraft. 5. Skulde Forholdene gøre det ønskeligt, at der foretages mindre Forandringer i eller Tilføjelser til denne Fundats, skal saadanne Ændringer kunne ske efter Indstilling af Lagtinget og med Samtykke af Undervisningsministeriet. 6. Uden Samtykke af Opretterinden maa Legatet ikke træde i Virksomhed før efter hendes Død, og de aarlige Renter bliver derfor indtil da at tillægge Kapitalen til dennes Forøgelse.

1921

29. Okt.

Anordn. (Nr. 468), hvorved Lov om Arveafgift af 27. Maj 1908 sættes i Kraft paa Færøerne. I Henhold til den Regeringen ved § 43 i Lov om Arveafgift af 27. Maj 1908 meddelte Bemyndigelse sættes herved den nævnte Lov i Kraft paa Færøerne i følgende Skikkelse: § 1. De i Forordningerne af 12. September 1792 og 8. Februar 1810, N. L. 5—2—76 til 80, kongelig Resolution af 18. Maj 1796 og Plakat af 18. August 1812 indeholdte Bestemmelser om Afgift af Arv

8. Nov.

1921 bortfalder, og fremtidig svares Arveafgift efter
 8. Nov. nedenstaaende Regler. § 2. Afgiften udgør:

A. Naar Arven tilfalder Arveladerens Ægtefælle, Afkom eller Adoptivbørn. 1) Af Arvelodder paa ikke over 1,000 Kr. 1 pCt. 2) Af Arvelodder paa over 1,000 Kr., men ikke over 2,000 Kr., $1\frac{1}{4}$ pCt. 3) Af Arvelodder paa over 2,000 Kr., men ikke over 3,000 Kr. $1\frac{1}{2}$ pCt. 4) Af Arvelodder paa over 3,000 Kr., men ikke over 5,000 Kr. $1\frac{3}{4}$ pCt. 5) Af Arvelodder paa over 5,000 Kr., men ikke over 10,000 Kr., 2 pCt. 6) Af Arvelodder paa over 10,000 Kr., men ikke over 20,000 Kr. $2\frac{1}{4}$ pCt. 7) Af Arvelodder paa over 20,000 Kr., men ikke over 50,000 Kr. $2\frac{1}{2}$ pCt. 8) Af Arvelodder paa over 50,000 Kr., men ikke over 100,000 Kr. $2\frac{3}{4}$ pCt. 9) Af Arvelodder paa over 100,000 Kr. 3 pCt. B. Naar Arven tilfalder Arveladerens Forældre eller Personer henhørende til disses Afkom, forsaavidt de ikke falder ind under Litra A. 1) Af Arvelodder paa ikke over 1,000 Kr. 4 pCt. 2) Af Arvelodder paa over 1,000 Kr., men ikke over 2,000 Kr. $4\frac{1}{4}$ pCt. 3) Af Arvelodder paa over 2,000 Kr., men ikke over 3,000 Kr. $4\frac{1}{2}$ pCt. 4) Af Arvelodder paa over 3,000 Kr., men ikke over 5,000 Kr. $4\frac{3}{4}$ pCt. 5) Af Arvelodder paa over 5,000 Kr., men ikke over 10,000 Kr. 5 pCt. 6) Af Arvelodder paa over 10,000 Kr., men ikke over 20,000 Kr. $5\frac{1}{4}$ pCt. 7) Af Arvelodder paa over 20,000 Kr., men ikke over 50,000 Kr. $5\frac{1}{2}$ pCt. 8) Af Arvelodder paa over 50,000 Kr., men ikke over 100,000 Kr. $5\frac{3}{4}$ pCt. 9) Af Arvelodder paa over 100,000 Kr. 6 pCt. C. Naar Arven tilfalder Arveladerens Bedsteforældre eller Personer henhørende til disses Afkom, forsaavidt de ikke falder ind under Litra A. og Litra B. 1) Af Arvelodder paa ikke over 1,000 Kr. 7 pCt. 2) Af Arvelodder paa over 1,000 Kr., men ikke over 2,000 Kr. $7\frac{1}{4}$ pCt. 3) Af Arvelodder paa over 2,000 Kr., men ikke over 3,000 Kr. $7\frac{1}{2}$ pCt. 4) Af Arvelodder paa over 3,000 Kr., men ikke over 5,000 Kr. $7\frac{3}{4}$ pCt. 5) Af Arvelodder paa over 5,000 Kr., men ikke over 10,000 Kr. 8 pCt. 6) Af Arvelodder paa over 10,000 Kr., men ikke over 20,000 Kr. $8\frac{1}{4}$ pCt. 7) Af Arvelodder paa over 20,000 Kr., men ikke over 50,000 Kr. $8\frac{1}{2}$

pCt. 8) Af Arvelodder paa over 50,000 Kr., men ikke over 100,000 Kr. $8\frac{3}{4}$ pCt. 9) Af Arvelodder paa over 100,000 Kr. 9 pCt. D. Naar Arven tilfalder fjernere Slægtninge af Arveladeren eller Personer, der ikke er beslægtede med ham. 1) Af Arvelodder paa ikke over 1,000 Kr. 10 pCt. 2) Af Arvelodder paa over 1,000 Kr., men ikke over 2,000 Kr. $10\frac{1}{4}$ pCt. 3) Af Arvelodder paa over 2,000 Kr., men ikke over 3,000 Kr. $10\frac{1}{2}$ pCt. 4) Af Arvelodder paa over 3,000 Kr., men ikke over 5,000 Kr. $10\frac{3}{4}$ pCt. 5) Af Arvelodder paa over 5,000 Kr., men ikke over 10,000 Kr. 11 pCt. 6) Af Arvelodder paa over 10,000 Kr., men ikke over 20,000 Kr. $11\frac{1}{4}$ pCt. 7) Af Arvelodder paa over 20,000 Kr., men ikke over 50,000 Kr. $11\frac{1}{2}$ pCt. 8) Af Arvelodder paa over 50,000 Kr., men ikke over 100,000 Kr. $11\frac{3}{4}$ pCt. 9) Af Arvelodder paa over 100,000 Kr. 12 pCt. Af Arv, der tilfalder Staten, Kirker, Kommuner, Foreninger, Selskaber, Stiftelser, Legater og lignende svares 10 pCt. i Arveafgift uden Hensyn til Arveloddens Størrelse. Dog bliver Afgiften af Arv, der tilfalder Familiestiftelser eller Legater, der falder ind under Reglerne i denne Lovs § 4 c., at beregne overensstemmende med de under A.—D. givne Regler efter Arvens Størrelse og Slægtskabet mellem Arveladeren og Nyderen af paagældende Stiftelse eller Legat, jfr. § 6, 2. Stk. § 3. Arveafgift svares kun af Arvelodder paa 50 Kr. og Multipla heraf, saaledes at Brøkdelen af det nævnte Beløb udelades ved Afgiftsberegningen. I Boer, hvis hele beholdne Formue ikke udgør 200 Kr., svares ingen Arveafgift. Fritagne for at svare Afgift er endvidere Arveladerens Ægtefælle og Børn under 18 Aar, naar Værdien af den Del af Boet der falder i Arv, ikke overstiger 500 Kr. De i dette og foregaaende Stykke nævnte Fritagelser omfatter dog ikke Erhvervelser, der falder ind under Bestemmelserne i § 4 e. og § 5. Justitsministeren kan, efter at Erklæring er indhentet fra Lagtingets Formand, fritage 1) Kunstværker, Haandskrifter, Bøger og andre Genstande, der har national, historisk, kunstnerisk eller videnskabelig Interesse, for Arveafgift, naar de skænkes til offentlige Institutioner, 2) Arveforskud og andre

1921
8. Nov.

1921 Forstrækninger, der falder ind under Reglen i § 8. Nov. 4 e. og § 14, 3. Stykke, naar de ydede Midler i alt væsentligt er forbrugte af Modtageren forinden Tidspunktet for Afgiftspligtens Indtræden, og Modtagerens økonomiske og andre Forhold taler for en saadan Fritagelse. — Endvidere kan Justitsministeren, efter at Erklæring er indhentet fra Lagtingets Formand, nedsætte Afgiften til 4 pCt. af Arv, som tilfalder offentlige Institutioner, Foreninger, Selskaber eller Stiftelser med almenvelgørende eller andet almennyttigt Formaal, eller som paa anden Maade bortskænkes i tilsvarende Øjemed. Et Legat eller en Stiftelse betragtes ikke som almenvelgørende, naar der er forbeholdt Medlemmerne af en bestemt Familie Fortrinsret til Nydelse af samme for mere end to Generationer. Af Arvelodder, derunder Legater eller Døds-gaver, paa indtil 2,000 Kr., som tilfalder Personer, der i de sidste 5 Aar har opholdt sig i Arveladerens Hus eller bevislig været økonomisk afhængige af Arveladeren, beregnes Afgift efter § 2 A. Iøvrigt bortfalder alle hidtil ved Lov eller Bevilling hjemlede Fritagelser for Arveafgift, ligesom ogsaa den Administrationen givne Bemyndigelse til i visse Tilfælde at tilstaa Nedsættelse i Arveafgiften, jfr. dog nedenfor § 9, 2. Stk., og § 22, 3. Stk. § 4. Afgiften svares foruden af al egentlig Arv tillige i følgende Tilfælde: a) af Legater og Døds-gaver, derunder indbefattet saadanne, der har Karakter af en Belønning, og saadanne, hvortil der er knyttet et Paalæg; b) ved Succession i Len, Stamhuse og Fideikommisser eller Dele af saadanne, hvad enten Successionen skyldes den forrige Besidders Død eller fundatsmæssige Bestemmelser; c) ved Erhvervelsen af Ret til at nyde godt af Familielegater eller Familienstiftelser, der i Kraft af legal eller fundatsmæssig Successionsorden overgaar til den berettigede; d) ved Erhvervelsen af Rentenydelsen eller Nytten og Brugen af borteblevne Personers Formue ved dennes foreløbige Overgang til Arvingerne i Medfør af §§ 8 og 14 i Frd. 11. September 1839 saavel som ved Succession i saadan Indtægtsnydelse; e) af Arveforskud samt af Forstrækninger til Livsarvinger, der i Henhold til § 10 i Frd. om

Arv af 21. Maj 1845 kommer til Afkortning i **1921**
Modtagerens Arv. § 5. Samme Afgift som af 8. Nov.
Arv svares endvidere ved en Persons Død: a) af, hvad der ved Dødsfaldet maatte tilfalde nogen i Henhold til Forsikrings- eller andre Kontrakter, naar afdøde har betalt Præmierne eller Vederlaget uden at have erholdt dette godtgjort af Erhververen. Har denne ydet afdøde et Vederlag, der dog ikke helt dækker, hvad afdøde har udlagt, kan det saaledes ydede Vederlag fradrages i det afgiftspligtige Beløb. Fra Afgiftspligten er endvidere undtaget, hvad der maatte blive udbetalt nogen i Henhold til Forsikringskontrakter og lignende, som er indgaaede til Opfyldelse af en vedkommende i Henhold til Lov eller administrativ Forskrift paahvilende Forpligtelse. Af Forsikringer, tegnede til Fordel for efterlevende Ægtefælle, beregnes Afgiften kun, naar Forsikringens samlede Beløb — for Livrenters Vedkommende kapitaliseret efter § 20 — overstiger 3,000 Kr.; b) af Gaver, som vedkommende Person har bortskænket i levende Live, naar han havde forbeholdt sig Indtægterne eller Nytten og Brugen af det bortskænkede for sin Livstid eller for et Tidsrum, der endnu ikke er udløbet ved hans Død; c) af Overdragelser, vedkommende Person har foretaget til Omgaaelse af Afgiftspligten efter denne Lov. § 6. I de i § 4, Litr. a. og e., samt i de i § 5 nævnte Tilfælde beregnes Arveafgiften ligesom ved egentlig Arv efter Erhververens Slægtskabsforhold til Arveladeren eller Overdrageren; i de i § 4, Litr. b. og c., nævnte Tilfælde efter hans Slægtskabsforhold til sidste Besidder; i de i § 4, Litr. d., nævnte Tilfælde efter hans Slægtskabsforhold til den borteblevne. Naar Samlivet mellem Ægtefæller var hævet ved Separation, beregnes Afgiften af Arv fra den ene Ægtefælle til den anden efter deres Slægtskabsforhold til hinanden. Af Arvemidler, som anvendes til Oprettelse af Familienstiftelser eller Legater, der falder ind under Reglen i § 4, Litr. c., beregnes Arveafgiften efter Arveladerens Slægtskabsforhold til de første Nydere af vedkommende Stiftelse eller Legat; af Midler, der senere skænkes til saadanne Stiftelser eller Legater, efter hans Slægtskabsforhold til de Per-

1921 soner, der er Nydere af Stiftelsen eller Legatet
 8. Nov. paa den Tid, Arven erhverves. § 7. Af Arv, der tilfalder Ægtefæller, som lever i sædvanligt Formuefællesskab, beregnes Afgiften, naar Arven inddrages under Formuefællesskabet, efter den Ægtefælles Slægtskabsforhold til Arveladeren, som er nærmest i Slægt med denne. Paa tilsvarende Maade beregnes Afgiften af Arv, der tilfalder nogen efter to i Formuefællesskab levende Ægtefæller og udredes af Fællesboet, efter vedkommende Arvings Slægtskabsforhold til den Ægtefælle, med hvem han er nærmest beslægtet. Har to i Formuefællesskab levende Ægtefæller i et gensidigt Testamente bestemt, hvem den fælles Formue, ved den længstlevendes Død skal tilfalde, beregnes Afgiften af den Formue, som ved den længstlevendes Død falder i Arv i Hensindhold til denne Bestemmelse, ligeledes efter vedkommende Arvings Slægtskabsforhold til den Ægtefælle, med hvem de er nærmest beslægtede. Er der ved det gensidige Testamente forbeholdt den længstlevende Testationsret over Formuen, og denne Testationsret benyttes, bliver dog Afgiften af alt, hvad der tilfalder de af den længstlevende indsatte Arvinger, at beregne efter disses Slægtskabsforhold til denne, selv om de maatte være nærmere beslægtede med den førstafdøde. Har i andre Tilfælde to eller flere Personer gensidig indsat hinanden til Arvinger, bliver ved hver Arveladers Død Afgiften at beregne efter de indsatte Arvings Slægtskabsforhold til den afdøde. § 8. Har Arveladeren eller den, fra hvem en efter det foranstaaende afgiftspligtig Erhvervelse hidrører, Hjemsted uden for Færøerne, bliver Arveafgift kun at erlægge, forsaavidt den afgiftspligtige Erhvervelse omfatter: a) Faste Ejendomme paa Færøerne eller Retten til at oppebære Arvefæsteafgifter eller lignende Afgifter af saadanne; b) Nydelsen af færøske Familielegater eller Familiestiftelser. Naar Boet efter en i Udlandet afdød Dansk i Medfør af § 87 i Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. af 30. November 1874, jfr. Anordning af 14. Januar 1876, henvises til Behandling ved Færøernes Sorenskriveris Skifteret, bliver dog at svare Arveafgift af samt

lige de Midler, der inddrages under dette Skifte. **1921**
§ 9. Hidrorer den afgiftspligtige Erhvervelse **8. Nov.**
 derimod fra en paa Færøerne hjemmehørende
 Person, svares Arveafgift af samtlige de Midler,
 Erhvervelsen omfatter, uden Hensyn til, hvor
 Midlerne befinder sig. Naar der blandt de af-
 giftspligtige Genstande findes faste Ejendomme
 eller Fideikommisser udenfor Færøerne, af hvilke
 Arveafgift svares udenfor Færøerne, skal Justits-
 ministeren, dog, efter at Erklæring er indhentes
 fra Lagtingets Formand, kunne tilstaa en saadan
 Nedsættelse i Afgiften af disse Midler, som svarer
 til den udenfor Færøerne erlagte Arveafgift, eller,
 forsaavidt denne er ligesaa stor eller større end
 Afgiften efter nærværende Anordning, helt efter-
 give denne. Det samme gælder, naar der under
 den afgiftspligtige Erhvervelse er indbefattet Ret-
 tigheder over faste Ejendomme udenfor Færøerne
 af den i § 8 a. omhandlede Art eller Nydelsen af
 Familielegater eller Familiestiftelser udenfor Fær-
 øerne. Ved Anvendelsen af de i denne og den
 foranstaaende Paragraf indeholdte Regler bliver at
 tage Hensyn til, hvor Arveladeren eller den, fra
 hvem den afgiftspligtige Erhvervelse hidrorer,
 havde Hjemsted paa Tidspunktet for Afgiftspligtens
 Indtræden, jfr. § 10. **§ 10.** Afgiftspligten ind-
 træder ved al egentlig Arv saavel som ved de i §
 4, Litr. a. og e, og de i § 5 ommeldte Erhvervelser
 ved Arveladerens, Giverens eller Overdragerens
 Død. I de i § 4, Litr. b. og c., nævnte Tilfælde
 indtræder Afgiftspligten ved Successionen; naar
 en bortebleven Persons Arvinger erholder hans
 Formue tilkendt til Ejendom saavel som
 de i § 4, Litr. d., nævnte Tilfælde, ind-
 træder Afgiftspligten ved den Dom, der kender
 Arvingerne berettigede til den borteblevnes For-
 mue eller Indtægtsnydelsen af denne. **§ 11.** I
 følgende Tilfælde, nemlig: 1) ved Succession i
 Len, Stamhuse og Fideikommiss, 2) ved Succes-
 sion i Indtægtsnydelser, der falder ind under
 Reglen i § 4, Litr. c., 3) ved Erhvervelsen af Ind-
 tægtsnydelsen af en bortebleven Persons Formue,
 4) ved Erhvervelsen af Livrenter eller andre Ind-
 tægtsnydelser, med Hensyn til hvilke Reglen i §
 21, 2. Stk., ikke kan finde Anvendelse, kan Af-

1921 giften, naar den er 2 pCt. eller derover, erlægges
 8. Nov. i lige saa mange aarlige Afdrag, som Procent-
 antallet udgør i hele Tal. Naar denne Adgang
 til afdragsvis Betaling benyttes, bliver Afgiftsbe-
 løbet dog paa Forhaand at forhøje med 2 pCt.
 for hvert af de Aar, over hvilke Berigtigelsen af
 Afgiften fordeles. Naar en efter denne Anordning
 afgiftspligtig Erhvervelse omfatter fast Ejendom
 paa Færøerne, kan Justitsministeren derhos tillade,
 at Arveafgiften helt eller delvis berigtiges afdrags-
 vis paa den ovenfor angivne Maade og mod den
 der foreskrevne Forhøjelse af Afgiftsbeløbet.
 Denne Tilladelse vil dog ordentligvis være at be-
 tinge af, at Afgiftsbeløbet sikres ved Pant i den
 eller de paagældende Ejendomme efter de forud
 for Erhvervelsen tinglæste Hæftelser. Forskriv-
 ninger, som i saadan Anledning vil være at ud-
 stede, tinglæses uden Afgift til det offentlige.

§ 12. Afgaar Erhververen af en afgiftspligtig
 Kapital eller af andre afgiftspligtige Formuegen-
 stande ved Døden, forinden Afgiften eller nogen
 Del af samme efter de i denne Anordning inde-
 holdte Regler bør være erlagt, svares kun en
 Gang Arveafgift, men hvis Midlerne overgaar til
 Personer, der er nærmere eller fjernere i Slægt
 med første Erhverver end denne med den oprinde-
 lige Arvelader, bliver Afgiften at beregne efter det
 Slægtskabsforhold, der medfører den højeste Af-
 gift. Det samme gælder, naar Erhververen af et
 Len, Stamhus eller Fideikommis eller en efter
 § 4, Litr. c., afgiftspligtig Indtægtsnydelse afgaar
 ved Døden eller fratræder Besiddelsen eller Ind-
 tægtsnydelsen forinden samme Tidspunkt. Afgaar
 i andre Tilfælde Erhververen af en afgiftspligtig
 Brugs- eller Indtægtsnydelse ved Døden, forinden
 Afgiften efter denne Anordnings Regler skal er-
 lægges, bortfalder Afgiften af vedkommende Brugs-
 eller Indtægtsnydelse. Dør Erhververen, efter at
 en afdragsvis Berigtigelse af Afgiften i Overens-
 stemmelse med Reglerne i § 11 er paabegyndt,
 men inden Afgiften endnu er fuldt berigtiget,
 bortfalder i de i § 11, Nr. 3 og 4, nævnte Til-
 fælde den resterende Del af Afgiften. I de i §
 11, Nr. 1 og 2, nævnte Tilfælde tilsvares den ny
 Erhverver det resterende Afgiftsbeløb i Forbindelse

med den Afgift, han selv vil have at erlægge, **1921**
dog at han ikke paa denne Maade kommer til at **8. Nov.**
udrede mere i Arveafgift end, om han havde
succederet en Person, der var en Arveafgiftsklasse
fjernere beslægtet med ham end den sidst afdøde
Besidder. § 13. Er en afgiftspligtig Erhvervelse
gjort afhængig af visse Betingelsers Indtræden,
bliver Afgiften først at erlægge, naar disse Betin-
gelser komme til Stede. Er der til en afgiftsplig-
tig Erhvervelse knyttet Betingelser, ved hvis Ind-
træden Erhververen atter maa afgive det modtagne,
kan Justitsministeren, efter at Erklæring er ind-
hentet fra Lagtingets Formand, tillade, at Afgiften
beregnes efter den af den paagældende virkelig
haftede Fordel, saaledes at det derefter for meget
erlagte tilbagebetales. § 14. Naar en gift Per-
son afgaar ved Døden, og den efterlevende Ægte-
fælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo, betales
ingen Arveafgift af de Midler, hvormed den efter-
levende Ægtefælle forbliver hensiddende, men
Boets Størrelse bliver at konstatere paa den i §
31 angivne Maade. Overgaar nogen Del af Ar-
ven efter den førstafdøde Ægtefælle, medens den
efterlevende hensidder med Boet, til andre Per-
soner end dem, der var Arvinger ved den først-
afdødes Død, bliver heller ingen Afgift at er-
lægge af disse Arveovergange, men Arveafgift
erlægges først, naar Boet kommer til Skifte, og
Afgiften beregnes da af, hvad der tilfalder de til
den Tid tiltrædende Arvinger, efter deres Slægt-
skabsforhold til Ægtefællerne. Viser det sig, naar
Boet skiftes, at den efterlevende Ægtefælle har
fyldstgjort en eller flere af den førstafdødes Arvin-
ger for deres Arv eller har opfyldt legatariske
Bestemmelser af førstafdøde, eller har nogen af
Ægtefællerne iøvrigt foretaget Dispositioner, der
medfører Afgiftspligt efter Bestemmelserne i §§ 4
og 5, bliver dog tillige at svare Arveafgift af de
saaledes udbetalte Beløb. Er Boet paa anden
Maade forringet med mere end Halvdelen af For-
muen, bliver tillige de Forstrækninger og Gaver,
som den efterlevende Ægtefælle maatte have ydet
sine eller den førstafdødes Arvinger af Fælles-
boet, at medregne til den efterladte Formue, men
dog ikke i videre Omfang end op til Halvdelen af,

1921 hvad Boet androg ved den førstafdødes Død.
8. Nov. Ved Opgørelsen af, hvor meget Modtagerne af de omhandlede Forstrækninger og Gaver i Henhold til denne Bestemmelse skal svare i Arveafgift, kan saavel Boets Formue som de af Ægtefællen udbetalte Forstrækninger m. m. afrundes nedad til det nærmeste med 100 Kr. delelige Beløb. § 15. Naar det med Hensyn til et vist Arvebeløb er bestemt, at Renten af samme i sin Helhed skal oppebæres af en eller flere andre Personer end dem, hvem Beløbet endelig skal tilfalde, eller naar Brugs- eller Indtægtsnydelsen af visse Ejendele for kortere eller længere Tid forbeholdes en anden end den, de paagældende Ejendele endelig skal tilfalde, svares ved Arveladerens Død kun Arveafgift af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi. Ved eventuelt indtrædende Succession i Rente- eller Indtægtsnydelsen svares paany Rentenydelsesafgift, medens Kapitalarveafgiften først erlægges ved Rente- eller Indtægtsnydelsens Ophør. Naar et Arvebeløb udlægges en Arving eller Legatar, mod at han skal tilsvare en Rentenydelse, der dog ikke udgør hele Indtægten af det paagældende Arvebeløb, betales ved Arveladerens Død Arveafgift dels af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi, dels af Arvebeløbet med Fradrag af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi. Ved eventuelt indtrædende Successioner, saavel som ved Rente-nydelsens Ophør, betales paany Arveafgift af Rentenydelsens Kapitalværdi. Hvis en Kapital endelig tilfalder den samme Person, hvem Rentenydelse af Kapitalen forud har været tillagt, skal det dog være ham tilladt i Kapitalarveafgiften at fradrage det Beløb, han alt har erlagt i Afgift af Rentenydelsen. § 16. Afgiftspligtens Genstand er, hvad der i Henhold til den afgiftspligtige Erhvervelse kommer de afgiftspligtige tilgode. Omfatter Afgiftspligten samtlige en afdøds Efterladenskaber, kan derfor ogsaa samtlige de ham paahvilende Gældsforpligtelser ligesom de øvrige den efterladte Formue paahvilende Byrder eller med dennes Erhvervelse forbundne Omkostninger fradrages ved Opgørelsen af den afgiftspligtige Beholdning. Angaar Afgiftspligten enkelte bestemte Genstande eller en begrænset Formuemasse,

tages paa lignende Maade Hensyn til de disse **1921**
Genstande eller denne Formuemasse paahvilende **8. Nov.**
eller af sammes Erhvervelse flydende Forpligtelser.
Gældsforpligtelser, som Arveladeren eller den, fra
hvem en ifølge denne Anordning afgiftspligtig
Erhvervelse hidrører, maatte have paataget sig
overfor sin Ægtefælle eller sine Børn eller over-
for disses Descendenter eller Ægtefæller, kan dog
ikke fradrages, naar de ikke hidrører fra et virke-
lig ydet Laan eller andre Præstationer, men deres
Beløb bliver da at medregne til vedkommende
Fordringshavers Arv eller at betragte som et ham
tillagt Legat. Afgifter, der udenfor Færøerne
maatte være opkrævede af der beroende arve-
afgiftspligtige Genstande, kan, forsaavidt de ikke
i Henhold til Bestemmelsen i § 9 tillades fradrage
i selve Arveafgiften, fradrages i den afgiftspligtige
Værdi, forinden Arveafgiften beregnes. Derimod
kan Arveafgiften efter denne Anordning ikke fra-
drages. **§ 17.** Ved Beregningen af de afgifts-
pligtige Værdier bliver, naar offentligt Skifte fin-
der Sted, det Tidspunkt at lægge til Grund, da
den endelige Opgørelse i Boet foretages, saaledes
at Boets Aktiver ansættes til den Værdi, de har
paa dette Tidspunkt, ligesom de indtil dette
Tidspunkt indvundne Renter eller andre Indtægter
maa medregnes. Paa lignende Maade bliver, naar
offentligt Skifte ikke finder Sted, det Tidspunkt
at lægge til Grund, da de i § 26, jfr. § 29, fore-
skrevne Arveanmeldelser indgives. Foranstaaende
Regler finder dog ikke Anvendelse paa Arvefor-
skud, Forstrækninger eller Gaver, der er endelig er-
hvervede af den afgiftspligtige forinden Arvelade-
rens eller Giverens Død, idet saadanne Ydelser
bliver at ansætte til den Værdi, de havde paa
Modtagelsens Tid, ligesom Midler, som under en
Skiftebehandling maatte blive forlods udloddede
til enkelte Arvinger eller Legatarer, maa ansættes
til den Værdi, de havde paa Udlodningens Tid.
Paa lignende Vis bliver den afgiftspligtige Værdi
af Rente- eller Indtægtsnydelser, som maatte være
tillagt nogen, at beregne efter Forholdene paa det
Tidspunkt, da Rente- eller Indtægtsnydelseren tog
sin Begyndelse, men ved den saaledes beregnede
Afgift anses da tillige frigjort de Beløb, som for-

1921 inden Afgiftsberegningens Tidspunkt maatte være
 8. Nov. udbetalt til Fyldestgørelse af paagældende Rente-
 eller Indtægtsnydelse. **§ 18.** Gaar den afgifts-
 pligtige Erhvervelse ud paa, at Erhververen bliver
 Ejer af visse Genstande eller Formuerettigheder,
 beregnes Afgiften af disse Genstandes eller Rettig-
 heders Værdi i Handel og Vandel. Ved den
 nærmere Fastsættelse af denne Værdi bliver føl-
 gende Regler at iagttage: 1) Faste Ejendomme,
 for hvilke der ikke af det offentlige eller af ved-
 kommende Arving foranlediges en særlig Vurde-
 ring, ansættes til deres Værdi i Handel og Vandel
 paa paagældende Sted. 2) Værdipapirer ansættes,
 forsaavidt de noteres paa Københavns Børs, efter
 Kursværdien, i modsat Fald efter deres Paalydende,
 medmindre det skønnes, at deres Værdi er for-
 skellig derfra. 3) Udestaaende Fordringer, som
 ikke kan inddrives, medregnes ikke. 4) Skibe og
 andre Løsøregenstande ansættes efter deres Salgs-
 værdi. 5) Reelle Privilegier, Ret til at oppebære
 Tiende, Jordskyld eller Arvefæsteafgifter og des-
 lige vedvarende Rettigheder ansættes til det 25-
 dobbelte af den aarlige Ydelses Nettoværdi, eller,
 hvor denne Nettoværdi ikke kan udfindes, efter
 den Vederlagssum, der kan paaregnes opnaaet for
 dem. Er saadanne Afgifter eller Ydelser afløse-
 lige, kan Værdien ansættes til Afløsningssummen.
§ 19. Besiddere af Len, Stamhuse og Fideikom-
 misser anses ved Afgiftsberegningen som Ejere.
 Er der i Forening med en Brugs- eller Indtægts-
 nydelse tillagt en Person Ret til i levende Live at
 forbruge eller paa anden Maade disponere over
 de paagældende Midler eller Ret til at raade over
 disse ved Testamente, anses han ligeledes ved Af-
 giftsberegningen som Ejer af disse. Af Arv, der
 tilfalder Familienstiftelser eller Legater, der falder
 ind under Regelen i § 4, Litr. c., eller anvendes
 til Oprettelse af saadanne, beregnes Afgiften af
 de paagældende Midlers Kapitalværdi, men ved
 Erlæggelsen af denne Afgift anses tillige Afgiften
 berigtiget for de første Indtægtsnydere. **§ 20.**
 Angaar den afgiftspligtige Erhvervelse en Brugs-
 eller Indtægtsnydelse, beregnes Afgiften af Brugs-
 eller Indtægtsnydelsens Værdi som saadan. Ved
 Fastsættelsen af denne bliver følgende Regler at

iagttagelse: 1) Er Nydelsen stedsevarende, ansættes dens Værdi til det 25-dobbelte af dens årlige Beløb. 2) Er Nydelsen af ubestemt Varighed, ansættes dens Værdi til det 10-dobbelte af dens årlige Beløb, forsaavidt Reglerne under 3) ikke kommer til Anvendelse. 3) Er Nydelsen begrænset til et bestemt Tidsrum eller til en eller flere Personers Levetid, fastsættes Værdien efter de Regler, hvorefter den danske Statsanstalt for Livsforsikring beregner Værdien af tilsvarende Ydelser, dog saaledes, at det Beløb, der beregnes for Administration og Erhvervelsesomkostninger, ikke medregnes. De i saa Henseende fornødne Beregninger leveres uden Betaling af Statsanstalten for Livsforsikring. 4) Den årlige Rentenydelse af en Kapital, hvis Forrentning ikke nøjagtig kan angives, ansættes til 4 pCt. af Kapitalen. Efter de her angivne Regler, beregnes ligeledes Værdien af Rentenydelser eller andre periodiske Ydelser, naar der skal fradrages ved Beregningen af Arveafgiften af de Kapitaler eller andre Genstande, hvorpaa de hviler, eller naar en Arving eller Legatar, hvem Udredelsen af saadanne Ydelser maatte være paalagt, skal fradrage disse ved Beregningen af Arveafgiften af den ham tilfaldne Lod. Rente- eller Indtægtsnydelsens Værdi bliver i disse Tilfælde at bestemme efter Forholdene, navnlig de paagældende Personers Alder paa den Tid, Afgiften beregnes af den Kapital, hvorpaa Rente- eller Indtægtsnydelsen hviler. § 21. Afgiften beregnes af de enkelte Arvelodder og udredes af disse. Den, hvem en Brugs- eller Indtægtsnydelse af visse Ejendele eller en vis Kapital er tillagt, kan kræve, at Afgiften udredes af de Midler, hvorpaa Brugs- eller Indtægtsnydelsen hviler, eller at det til Afgiftens Udredelse fornødne Beløb tilvejebringes ved Laan mod Pant i disse Midler. Disse Regler finder dog ikke Anvendelse i de i § 4, Litr. c. og d., ommeldte Tilfælde. Er det ved Testamente bestemt, at visse Arvelodder skal udredes fri for Afgifter, betragtes de paagældende Arvelodder som forøgede med det til Afgifternes Udredelse fornødne Beløb, og Afgifterne udregnes paa den Maade, at der til Arveloddens Beløb først lægges det Beløb, som Afgifterne af

1921

8. Nov.

1921 samme vilde udgøre, beregnede paa sædvanlig
8. Nov. Vis, og af det saaledes fremkomne Beløb beregnes
den Afgift, der vil være at erlægge. Ved Op-
gørelsen af de enkelte Arvelodders Størrelse bliver
alt, hvad samme Person erhverver efter samme
Arvelader, at betragte som en samlet Arvelod.
Har en Arving eller Legatar tidligere modtaget
Arv, Legat eller afgiftspligtige Forskud eller For-
strækninger fra samme Arvelader, maa som Følge
heraf de saaledes modtagne Beløb medregnes
ved Opgørelsen af den afgiftspligtige Lod, men i
den Afgift, som derved fremkommer, fradrages
den Arveafgift, som tidligere maatte være erlagt
af de paagældende Erhvervelser. I Formuefælles-
skab levende Ægtefæller betragtes i denne For-
bindelse som samme Arvelader, naar de afgifts-
pligtige Beløb er udredede af Fællesboet eller
skal udredes af dette, ligesom ogsaa Arv, der til-
falder i Formuefællesskab levende Ægtefæller, be-
trages som en samlet Arv, medmindre Arveladeren
maatte have bestemt, at Arven skal undrages
Formuefællesskabet. Viser det sig ved Opgørel-
sen af et Dødsbo eller af anden afgiftspligtig
Formuemasse, at nogen af Lodtagerne som Følge
af foranstaende Bestemmelser har et større Be-
løb at tilsvare i Arveafgift, end der tilkommer ham
ved Delingen, betragtes det overskydende som
en ham personlig paahvilende Gæld, der er Boet
og de øvrige Lodtagere uvedkommende. Det
samme gælder om Arveforskud eller Forstræknin-
ger, som maatte være ydede Personer, der ikke
kommer til at tage Arv efter Yderen. Forsaavidt
Bestemmelserne i § 4, Litr. e., og § 5, Litr. b. og
c., finder Anvendelse med Hensyn til Overdra-
gelser, ved hvilke der er erlagt Halvprocentafgift
efter Frd. af 8. Februar 1810, kan de saaledes er-
lagte Afgiftsbeløb fradrages i Arveafgiften. Samme
Regel kommer til Anvendelse, naar der i Henhold
til § 14, 3. Stk., under Arveafgiftsberegningen ind-
drages Midler, hvorover en i uskiftet Bo hensid-
dende Ægtefælle har disponeret. § 22. Arve-
afgift efter de i denne Anordning indeholdte
Regler bliver at svare af alle Erhvervelser, med
Hensyn til hvilke Tidspunktet for Afgiftspligtens
Indtræden efter Reglerne i § 10, jfr. §§ 15 og 15,

falder efter denne Anordnings Ikrafttræden. Ligeledes bliver, naar den længstlevende af tvende Ægtefæller har hensiddet i uskiftet Bo, Afgiften af Boet at beregne efter denne Anordning, naar den længstlevende Ægtefælle dør, eller Skiftet paa-begyndes efter denne Anordnings Ikrafttræden, selv om den først afdøde Ægtefælle maatte være død forinden dette Tidspunkt; dog kommer i sidstnævnte Tilfælde Reglerne i § 14, 3. Stk., 2. og 3. Punktum, ikke til Anvendelse. Er Arveafgiften af visse Erhvervelser inden Anordningens Ikrafttræden endelig berigtiget i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler, bliver derimod ingen yderligere Afgift at erlægge, selv om Afgiftspligten efter denne Anordnings Regler først vilde indtræde efter det forannævnte Tidspunkt. I Tilfælde, hvor Administrationen maatte have forlangt Berigtigelsen af Arveafgiften af visse Midler udsat som Vilkaar for en tilstaaet Afgifts-nedsættelse, bliver Afgiften at beregne efter den ved Resolutionens Afgivelse gældende Lovgivning.

§ 23. I Boer, der undergives offentlig Skiftebe-handling, har vedkommende saavel ordentlige som overordentlige Skifteforvaltere, til hvilke sidste i denne Anordning henregnes saavel Testamentseksekutorer som Skiftekommissarier, at drage Om-sorg for, at Arveafgiften berigtiges af samtlige den afdødes Efterladenskaber saavel som af de øvrige fra ham hidrørende Erhvervelser, med Hensyn til hvilke Afgiftspligten indtræder ved hans Død, i hvilket Øjemed Skifteforvalteren bl. a. bør søge oplyst, om afdøde har truffet Disposi-tioner, der medfører Afgiftspligt efter Reglerne i Anordningens § 5. Skifteforvalteren har endvidere at søge tilvejebragt Oplysning om, hvorvidt af-døde maatte have været Besidder af Len, Stam-huse eller Fideikommisser eller af Brugs-, Indtægts- eller Rentenydelse, med Hensyn til hvilke en afgiftspligtig Succession har fundet Sted, eller har nydt Brugen eller Indtægten af Midler, af hvilke ved hans Død vil være at svare Arveafgift. For-saavidt Arveanmeldelsen med Hensyn til de her omtalte afgiftspligtige Erhvervelser ikke vil være at indgive til Færøernes Sorenskriveris Skifteret, har denne at tilstille den Skifteret, til hvem Arve-

1921 anmeldelsen efter de nedenfor bestemte Regler vil
8. Nov. være at indgive, de tilvejebragte Oplysninger.

§ 24. Naar offentligt Skifte finder Sted, forfalder Afgiften til Betaling ved Boets Slutning. Kan et Bo, der behandles af overordentlige Skifteforvaltere, ikke slutes inden 2 Aar efter Dødsfaldet, skal der inden Udløbet af denne Frist derom gøres Indberetning til Færøernes Sorenskriveris Skifteret med Oplysning om Grunden dertil. Skifteretten kan forlange det oplyst ved Udskrift af Skifteprotokollen, at Boets vedkommende er bekendte med Grunden til Udsættelsen. I Boer, der ved Anordningens Ikrafttræden henstaar under Behandling af ekstraordinære Skifteforvaltere, regnes nævnte Frist af 2 Aar fra Anordningens Ikrafttræden. Den nævnte Indberetning skal gentages aarlig, saa længe Udsættelsen varer. Naar Skiftet slutes, og Opgørelsen foreligger, bliver Afgiftsberegning at foretage og Afgiften at berigtige. Overordentlige Skifteforvaltere skal uden Ophold til Færøernes Sorenskriveris Skifteret indsende Indberetning om, hvad de foretager med Hensyn til Berigtigelsen af Arveafgiften. § 25. Saavel ordentlige som overordentlige Skifteforvaltere er med den af Bestemmelsen i § 21, næstsidste Stk., følgende Begrænsning lige overfor det offentlige ansvarlige for, at Arveafgiften behørig berigtiges i de af dem behandlede Boer. § 26. Naar et Bo overtages af Arvinger til privat Skifte, samt i de Tilfælde, hvor Pligt til Erlæggelse af Arveafgift i Medfør af Bestemmelserne i denne Anordning indtræder, uden at noget Skifte finder Sted paa Færøerne, har de afgiftspligtige inden 1 Aar efter Afgiftspligtens Indtræden at indgive Arveanmeldelse til Færøernes Sorenskriveris Skifteret. Arveanmeldelsen, der afgives paa Tro og Love og under Eds Tilbud, skal foruden Oplysning om den Begivenhed, der har givet Anledning til den afgiftspligtige Erhvervelse, indeholde en Fortegnelse over de til den afgiftspligtige Formue hørende Aktiver og over de Udgifter, Gældsforpligtelser og andre Byrder, der menes at kunne komme til Fradrag, samt en Opgørelse over, hvorledes Formuen er eller vil blive fordelt, med Angivelse af Erhververnes Slægtskabsforhold til Arve-

laderen og, forsaavidt Arveladeren hensad i uskiftet Bo efter en tidligere afdød Ægtefælle, tillige en Angivelse af, hvor og naar denne er afgaaet ved Døden. Forsaavidt der er flere Arvinger eller afgiftspligtige, har de derhos i Arveanmeldelsen at udpege en Person, til hvem Meddelelse om Afgiftsberegningens Udfald eller andre Meddelelser i Sagen paa samtlige Vegne kan rettes. Iøvrigt er Arvingerne paa Skifteforvalterens Begæring pligtige at meddele denne samtlige de Oplysninger, hvoraf de maatte være i Besiddelse, og som kan have Betydning for Afgiftsberegningen. Skema for nævnte Arveanmeldelser fastsættes af Justitsministeriet og udleveres gratis gennem Færøernes Sorenskriveris Skifteret. § 27. Anmeldelsespligten paahviler i Dødsboer samtlige den afdødes Arvinger og, forsaavidt der maatte findes en efterlevende Ægtefælle, der er lodtagen i Boet, tillige denne, der imod ikke blotte Legatarer. I de i § 4, Litr. d., ommeldte Tilfælde paahviler Anmeldelsespligten samtlige Dommhavere, i de i § 4, Litr. b. og c., samt naar Afgiftspligten indtræder som Følge af Successionen i Rentenydelsen og desl., de afgiftspligtige Successorer. Anmeldelsen skal underskrives af samtlige de anmeldelsespligtige. For umyndiges Vedkommende underskrives Anmeldelsen af disses Værge; mindreaarige underskrive i Forening med deres Kurator; Enker, for hvem der er beskikket Lavværge, underskriver i Forening med denne. For en fraværende Arving, der har deltaget i Skiftet ved Repræsentant, kan denne underskrive, men den ham meddelte Fuldmagt maa paa Forlangende kunne dokumenteres. § 28. I Dødsboer efter paa Færøerne hjemmehørende Personer indgives Arveanmeldelsen til Færøernes Sorenskriveris Skifteret. I de i § 87 i Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo af 30. November 1874, jfr. Anordning af 14. Januar 1876, ommeldte Tilfælde indgives Anmeldelsen til den Skifteret, til hvilken Boet er henvist. Ved Succession i Nydelsen af Familiestiftelser indgives Arveanmeldelsen til Skifteretten paa det Sted, hvor Stiftelsen eller dennes Bestyrelse har sit Hjemsted. Ved Succession i Brugs- og Indtægtsnydelser samt ved saadannes Ophør sker Anmeldelsen til den Skifteret,

1921
8. Nov.

der har behandlet Arveladerens Bo, eller, forsaavidt Boet er behandlet af overordentlige Skifteforvaltere eller af selvskiftende Arvinger, til den Skifteret, under hvis Jurisdiktion Boet henhørte. Ved Erhvervelsen af en bortblevne Personers Formue eller Indtægtsnydelsen af denne i Henhold til Reglerne i Forordn. 11. September 1839 indgives Anmeldelsen til Skifteretten i den Jurisdiktion, hvor Dom i 1ste Instans er afsagt. Naar i Henhold til Reglen i § 8 Arveafgift skal lægges af en udenfor Færøerne hjemmehørende Persons faste Ejendomme paa Færøerne eller de der ommeldte Rettigheder over saadanne, indgives Arveanmeldelsen til Færøernes Sorenskriveris Skifteret. § 29. Naar et Bo efter at have hestaat under offentlig Skiftebehandling ekstraderes Arvingerne til videre Behandling, uden at Arveafgiften er berigtiget, bliver Arveanmeldelse i Overensstemmelse med de foran givne Regler at indgive inden 1 Aar efter Ekstraditionen. Er de afgiftspligtige først paa et senere Tidspunkt end det, paa hvilket Afgiftspligten efter de i denne Anordning indeholdte Regler indtræder, kommet til Kundskab om den afgiftspligtige Erhvervelse, regnes den i § 26 ommeldte Frist af 1 Aar fra det Tidspunkt, da de paagældende fik Kundskab om Erhvervelsen, hvorfor der maa gøres Rede i Arveanmeldelsen. Naar Andragende derom indgives inden Udløbet af den lovbestemte Frist for Arveanmeldelsens Indgivelse, og Omstændighederne iøvrigt taler derfor, kan Skifteforvalteren bevilge en Forlængelse af Fristen af indtil 6 Maaneder. Skulde paa Grund af særlige Omstændigheder en yderligere Forlængelse af Fristen anses fornøden, kan en saadan Forlængelse efter derom indgiven Ansøgning bevilges af Justitsministeriet. § 30. Indkommer Arveanmeldelsen ikke inden Udløbet af de i § 26 og § 29 foreskrevne Frister, bliver Arveafgiften for de anmeldelsespligtiges Vedkommende at forhøje med $\frac{1}{3}$. Det samme gælder, hvis den indkomne Arveanmeldelse lider af saa væsentlige Mangler, at den er uskikket til at danne Grundlaget for en Afgiftsberegning. Er Arveanmeldelsen ikke underskreven af samtlige de anmeldelsespligtige, ind-

træder en tilsvarende Afgiftsforhøjelse for de anmeldelsespligtiges Vedkommende, som ikke har underskrevet Anmeldelsen. Overøvrigheden kan derhos efter Indstilling fra Skifteforvalteren forelægge de paagældende en passende Frist til at fremkomme med lovlig Arveanmeldelse og eventuelt fremtvinge dennes Indgivelse ved Paalæg af Dagbøder. Justitsministeriet er bemyndiget til helt eller delvis at frafalde den i denne Paragrafs første Stykke foreskrevne Afgiftsforhøjelse, naar Omstændighederne findes at tale derfor, navnlig naar Oversiddelsen af de foreskrevne Frister kun har været kortvarig. § 31. Skifteforvalteren har at gennemgaa de indkomne Arveanmeldelser, og for saa vidt saadant skønnes fornødent, at søge de i disse indeholdte Oplysninger berigtigede eller supplerede ved Henvendelse til Parterne eller paa anden formaalstjenlig Maade. Han skal endvidere søge tilvejebragt de iøvrigt for Afgiftsberegningen fornødne Oplysninger, derunder navnlig om, hvorvidt nogen af de afgiftspligtige tidligere har modtaget Forstrækninger eller deslige, som bliver at tage i Betragtning ved Afgiftsberegningen, samt om, hvorvidt afdøde har truffet Dispositioner, der falder ind under Reglerne i § 5 og i § 14, 3. Stykke. Naar Sagen paa foranførte Maade er tilstrækkelig oplyst, eller der dog er tilvejebragt de Oplysninger, som efter Omstændighederne maa anses for erholdelige, foretager Skifteforvalteren paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger en Beregning af de Afgiftsbeløb, som vil være at erlægge i Anledning af den Begivenhed, Arveanmeldelsen vedrører, og tilstiller Parterne eller den af disse udpegede Repræsentant en Afskrift af denne Afgiftsberegning. Naar en efterlevende Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo, har den paagældende, inden Udløbet af den i § 26, 1. Stk., nævnte Frist, og under samme Vilkaar som i § 30, 2. Stk., anført, til Skifteforvalteren at indlevere en Opgørelse paa Tro og Love og under Eds Tilbud over Boets Aktiver og Passiver; denne Opgørelse bliver, naar den ikke godtgøres at være urigtig, at lægge til Grund, saafremt der til sin Tid, naar Boet skiftes, bliver Spørgsmaalet om Anvendelse af Reglerne i § 14, 3. Stk., 2. og 3. Pktm.

1921 § 32. Anser nogen af de afgiftspligtige sig for
8. Nov. forurettet ved den af Skifteforvalteren foretagne
Afgiftsberegning, kan han inden 3 Maaneder efter,
at han har modtaget Underretning om samme,
eller for de anmeldelsespligtiges Vedkommende
inden 3 Maaneder efter, at saadan Underretning
er tilstillet den af dem i Henhold til Reglen i §
26 udpegede Repræsentant, indbringe Sagen for
Justitsministeriet. Anser den paagældende heller
ikke den Afgørelse, Justitsministeriet træffer, for
rigtig, kan han, naar Begæring derom fremsættes
inden 3 Maaneder efter, at han har modtaget
Underretning om Ministeriets Afgørelse, forlange
Spørgsmaalet afgjort ved Rettergang under en
mod ham ved det offentliges Foranstaltning anlagt
Sag. Undlader de afgiftspligtige at paaanke den
af Skifteforvalteren foretagne Afgiftsberegning in-
den den foran foreskrævne Frist, er Afgiftsbereg-
ningen bindende for dem, medmindre det offent-
lige, for hvilket Skifteforvalterens Afgiftsberegning
ikke er bindende, af egen Drift eller i Henhold
til derom fremsat Andragende maatte foranledige
Spørgsmaalet om Afgiftsberegningens Rigtighed
optaget til fornyet Prøvelse. De af Justitsmini-
steriet med Hensyn til Afgiftsberegningen trufne
Afgørelser er, naar de ikke paaankes inden den
foreskrævne Frist, bindende saavel for det offent-
lige som for den afgiftspligtige. **§ 33.** Afgiften
forfalder til Betaling paa 6 Ugers-Dagen efter, at
Afgiftsberegningen efter de i foranstaaende Para-
graf indeholdte Regler er bleven bindende for de
afgiftspligtige, eller, forsaavidt denne Dag er en
Helligdag, paa den nærmest paafølgende Søgne-
dag. Oversiddes denne Frist, bliver der at er-
lægge en Straffrente af $\frac{1}{6}$ pro mille af Afgiftens
Beløb for hver Dag, Fristen er oversiddet. I de
Tilfælde, hvor en afdragsvis Betaling er tilladt,
forfalder det første Afdrag til Indbetaling efter
de foran fremstillede Regler. Det næste Afdrag
forfalder til Indbetaling paa Aarsdagen efter det
første Afdrags Forfaldsdag eller, hvis denne er en
Helligdag, paa den nærmest paafølgende Søgne-
dag og saa fremdeles. Udeblives med Betalingen
af noget Afdrag, beregnes Straffrente som foran
angivet. De afgiftspligtige har inden 3 Uger efter

Indbetalingsfristens Udløb for Skifteforvalteren at godtgøre, at Afgiften med muligt paaløbne Renter er betalt. Reglerne om Stedet for Afgiftens Indbetaling fastsættes af Justitsministeriet.¹⁾ § 34. Har Skifteforvalteren ikke inden 3 Uger efter Indbetalingens Udløb modtaget fyldestgørende Oplysning om, at den skyldige Afgift er betalt, eller fremgaar det af de ham forelagte Oplysninger, at der er indbetalt for lidt, har han at drage Omsorg for Afgiftens Inddrivelse. Selvskiftende Arvinger er, eventuelt i Forbindelse med afdødes med disse skiftende Ægtefælle, med den af Reglen i § 21, næstsidsste Stykke, følgende Begrænsning, solidarisk ansvarlige for Berigtigelsen af de Afgiftsbeløb, der vil være at erlægge i de af dem behandlede Boer. Det fulde Afgiftsbeløb kan derfor efter Skifteforvalterens Valg inddrives hos en hvilken som helst af de paagældende. Saa fremt færøske Repræsentanter for Arvinger udenfor Færøerne alene eller i Forening med paa Færøerne hjemmehørende Arvinger har overtaget en paa Færøerne hjemmehørende Persons Bo til privat Skifte, er de ligesom Arvingerne og efter samme Regler som disse ansvarlige for Arveafgiftens Berigtigelse. Naar Arvemidler eller andre efter denne Anordning afgiftspligtige Midler udbetales en Person udenfor Færøerne gennem en paa Færøerne hjemmehørende Repræsentant, er denne ligeoverfor det offentlige ansvarlig for Afgiften af de paagældende Midler. Udbetales deslige Midler til en Person udenfor Færøerne uden Mellemand paa Færøerne, er den, af hvem Midlerne udbetales, pligtig til at fradrage Afgiftens Beløb og er overfor det offentlige ansvarlig for Afgiftens rigtige Indbetaling. Naar Ejendomme eller Rettigheder, der har tilhørt en udenfor Færøerne hjemmehørende Person, og hvoraf skal svares Arveafgift efter Reglen i § 8, overgaar til en anden Person udenfor Færøerne, er det offentlige berettiget til at søge Fyldestgørelse for Afgiften i de paagældende Ejendomme og Rettigheder uden Hensyn til de efter Afgiftspligtens Indtræden med Hensyn til samme mulig trufne Dispo-

1921
8. Nov.

1) Bek. Nr. 553 af 30. Dec. 1921.

1921 sitioner. § 35. Offentlige Embedsmænd saavel
8. Nov. som Bestyrerne af offentlige Stiftelser, Banker og
lignende Pengeinstitutioner, der har baandlagte
Midler under Bestyrelse, er pligtige at meddele
Skifteforvalteren eller Justitsministeriet Underret-
ning om, naar saadanne Midler komme til Ud-
betaling, eller naar der finder Succession Sted i
Indtægtsnydelsen af samme. Samme Pligt paa-
hviler Bestyrerne af Fideikommisser saavel som
Familielegater eller Familiestiftelser, der falder ind
under Reglen i § 4 c., naar der finder Succession
Sted i Besiddelsen af Fideikommisset eller i Ind-
tægtsnydelsen af paagældende Legat eller Stiftelse.

§ 36. Alle Embedsmænd og andre offentlige
Myndigheder, derunder Skatteligningsmyndigheder,
samt Bestyrelser for Banker, Forsikringsselskaber,
Aktieselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser og
deslige, er forpligtede til uden Betaling at meddele
saavel Skifteforvalteren som de øvrige Myndig-
heder, hvem Tilsynet med Afgiftens Berigtigelse
paahviler, alle Oplysninger, hvoraf de er i Bes-
iddelse, og som kan tjene til Vejledning ved Afgif-
tens Beregning, saasom angaaende den Formue,
hvorefter en afdød har svaret Formueskat, de
hos Banken eller Sparekassen for afdøde Personer
indestaaende Kapitaler, de paa saadannes Navn
noterede Obligationer eller Aktier og deslige.
Saavel ordentlige som overordentlige Skiftefor-
valtere er derhos, naar de har Formodning om, at
en afdød, af hvis Efterladenskaber det paahviler
dem at beregne Arveafgiften, har ydet nogen
Forskud eller Forstrækninger eller har indgaaet
Overenskomster eller foretaget Overdragelser,
hvoraf Afgift bliver at svare efter Reglerne i
denne Anordning, berettigede til at afkræve den
eller dem, til Fordel for hvem de afgiftspligtige
Dispositioner formodes trufne, en skriftlig Erklæ-
ring angaaende det paagældende Forhold. Væg-
rer nogen sig ved at meddele de Oplysninger
eller Erklæringer, som i Medfør af denne Anord-
nings Bestemmelser afæskes ham, bestemmer
Justitsministeriet, hvis Afgørelse i saa Henseende
ikke kan paaankes for Domstolene, om de begæ-
rede Oplysninger skal meddeles, eller den begæ-
rede Erklæring afgives, og Ministeriet kan om

fornødent fremtvinge Begæringens Opfyldelse ved **1921**
Paalæg af Dagbøder. § 37. Har Arvinger eller 8. Nov.

andre efter denne Anordning afgiftspligtige forsætlig søgt at unddrage sig Afgiftspligten ved at undlade at indgive de paabudte Anmeldelser i Tilfælde, hvor saadant efter de foreliggende Omstændigheder kunde medføre, at den afgiftspligtige Erhvervelse undgik vedkommende offentlige Myn- digheds Opmærksomhed, eller ved paa anden Maade at fordølge den afgiftspligtige Erhvervelse, uden at Tilfældet dog falder ind under Bestem- melsen i § 38, bliver Afgiften, hvis ikke Sagen med Justitsministeriets Samtykke afgøres i Minde- lighed, at erlægge med dens dobbelte Beløb.

§ 38. Den, som til Brug ved Beregningen af Afgiften efter nærværende Anordning til de Myn- digheder, hvem Afgiftens Beregning paahviler, derunder indbefattet overordentlige Skifteforvaltere, mod bedre Vidende afgiver urigtige Anmeldelser, Oplysninger eller Erklæringer angaaende de For- hold, hvorpaa Afgiftspligten eller Afgiftens Bereg- ning beror, eller som i sine Anmeldelser, Oplys- ninger eller Erklæringer med Forsæt fortier Om- stændigheder, der har Betydning for Afgiftspligten eller Afgiftsberegningen, straffes, forsaavidt ikke Sagen med Justitsministeriets Samtykke afgøres i Mindelighed, med en Bøde lig det femdobbelte af det Beløb, hvormed Afgiften som Følge af de urigtige eller ufuldstændige Oplysninger er bleven forringet, eller hvormed den vilde være bleven forringet, hvis Afgiften var bleven beregnet paa Grundlag af disse Oplysninger. Er de foran om- meldte Anmeldelser, Oplysninger eller Erklæringer afgivne af flere i Forening, bliver den foreskrevne Bøde at ikende hver enkelt af de paagældende med dens fulde Beløb, forsaavidt de har været vidende om de afgivne Oplysningers Urigtighed eller Ufuldstændighed. Sager, hvorunder der er Spørgsmaal om Ansvar efter denne Paragraf eller efter § 37, behandles efter de for kriminelle Sager gældende Regler. § 39. Skulde nogen af de Tjenestemænd, hvem Tilsynet med Overholdelsen af de i denne Anordning givne Bestemmelser er betroet, gøre sig skyldig i Efterladenhed hermed, bliver han efter Justitsministeriets Resolution, der

1921 ej kan paaankes for Domstolene, at anse med en
8. Nov. Bøde første Gang fra 20 til 100 Kr., anden Gang
fra 40 til 200 Kr., tredje Gang fra 80 til 400 Kr.
Gør han sig oftere skyldig i lignende Forseelser,
bliver han efter Omstændighederne at anse med
en højere Bøde eller at tiltale til Forbrydelse af
sin Stilling. Overordentlige Skifteforvaltere kan
under de samme Betingelser anses med Bøder fra
20 til 400 Kr. Er grov Forsømmelighed udvist,
kan derhos den dem meddelte Bevilling til det
paagældende Bos Behandling fratages dem. § 40.
Naar Bestyrere af offentlige Stiftelser, Banker og
lignende Institutioner forsømmer de i § 35 paa-
budte Indberetninger, kan de efter Justitsministe-
riets Resolution anses med Bøder fra 20 til 400
Kr. Er de paagældende utilfredse med det af
Justitsministeriet givne Bødepaalæg, kan de for-
lange Spørgsmaalet om sammes Berettigelse afgjort
ved Domstolene under en mod dem ved det
offentliges Foranstaltning anlagt Sag. § 41. Saa-
vel Afgiften selv med de denne mulig paaløbne
Renter som Bøder, der i Henhold til denne An-
ordning er paalagt nogen af Administrationen,
bliver i Mangel af Betaling paa lovlig Maade at
inddrive ved Udpantning. Bøder, som er paa-
lagte nogen ved Domstolene, eller hvis Paalæg er
stadfæstet af disse, bliver i Mangel af Betaling at
afsone i Overensstemmelse med de om Afsoning
af Bøder udenfor kriminelle Sager gældende Reg-
ler. Alle Bøder efter denne Anordning tilfalder
Statskassen. § 42. Justitsministeriet fastsætter
de nærmere Regler angaaende Skifteforvalterens
Virksomhed med Hensyn til Afgiftens Beregning
og Optrædning.¹⁾ § 43. Arveafgiften fordeles
mellem Statskassen og Færø Amts Fattiggasse efter
følgende Regler: I de i § 2 A. omhandlede Til-
fælde Statskassen $\frac{1}{2}$ pCt. Afgift, Amtsfattiggassen
Resten. I de i § 2 B. omhandlede Tilfælde Stats-
kassen ved offentlig Skifte $2\frac{1}{2}$ pCt. Afgift og ved
privat Skifte $1\frac{1}{2}$ pCt. Afgift, Amtsfattiggassen
Resten. I de i § 2 C. omhandlede Tilfælde Stats-
kassen ved offentligt Skifte 4 pCt. Afgift og ved
privat Skifte 3 pCt. Afgift, Amtsfattiggassen Resten.

¹⁾ Jfr. Bestemmelser Nr. 301 af 30. Dec. 1921.

I de i § 2 D. samt sidste Stykke, 1. Punktum, **1921**
omhandlede Tilfælde Statskassen ved offentligt **8. Nov.**
Skifte 5 pCt. Afgift og ved privat Skifte 4 pCt.
Afgift, Amtsfattiggassen Resten. Naar der i Med-
før af Bestemmelserne i denne Anordning finder
en Forhøjelse eller Nedsættelse af Arveafgiften
Sted, fordeles Afgiften mellem Statskassen og
Færø Amts Fattiggasse i samme Forhold, i hvilket
den i Medfør af første Stykke vilde være blevet
fordelt, dersom ingen Forhøjelse eller Nedsættelse
havde fundet Sted. § 44. Denne Anordning
træder i Kraft den 1. Januar 1922.

Instruks (Nr. 502) for Amtslægen paa **1. Dec.**
Færøerne. I Henhold til § 4 i Anordning Nr.
545 af 4. Oktober 1919, hvorved Lov om Em-
bedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914
sættes i Kraft paa Færøerne, fastsættes herved
følgende Instruks, efter hvis Bestemmelser Amts-
lægen paa Færøerne vil have at rette sig under
Udførelsen af de Pligter, der paahvile ham i Hen-
hold til den nævnte Anordning og Lovgivningen
iøvrigt. § 1. Amtslægens Embedsomraade er
Færøerne. Som Kredslæge i Thorshavn Læge-
kreds har han med Hensyn til den særlige Kreds-
lægevirkosomhed at rette sig efter Instruksen for
Kredslæger paa Færøerne med de Lempelser, som
følger af de to Funktioners Forening. § 2. Amts-
lægen er den øverste Embedslæge indenfor sit
Embedsomraade. Han staar, forsaavidt hans Em-
bede angaar, umiddelbart under Sundhedsstyrelsen
og danner i alle Embedsforhold Mellemlødet
mellem denne og Amtslægekredsens Kredslæger.
Amtslægen kan i almen vigtige Sager af Sundheds-
styrelsen tilkaldes til Møder i København, jfr.
Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30.
April 1909 § 5, sidste Stykke. Til Sundheds-
styrelsen afgiver han dels alle foreskrevne Anmel-
delser og Indberetninger samt Erklæringer og
Betænkninger, som bliver ham særlig affordrede,
dels saadanne Forslag til Ordning og Forbedring af
Sundheds- og Medicinalforholdene i hans Embeds-
omraade, som han finder Anledning til at fremsætte,
og som ikke kan gennemføres ved Henvendelse til

1921 de stedlige Myndigheder. § 3. Amtslægen er
1. Dec. Amtmandens og Lagtingets sagkyndige Raadgiver
og skal som saadan høres i alle Amtet eller
Lagtinget vedrørende Sager, der skønnes at kræve
lægekyndig Indsigt, derunder indbefattet Sager om
Amtets Inddeling i Jordemoderdistrikter og Dis-
triktsjordemødres Bopæl, Beskikkelse af Distrikts-
jordemødre og Valg af Jordemoderelever. Han
skal høres angaaende Ansættelse af Overlæger og
Enelæger ved amts- og bykommunale Sygehuse,
der nyder Tilskud af Stat eller Kommune, og
skal have Lejlighed til at udtale sig om Planer til
Opførelse og Ombygning af Skolebygninger.
Han bør om fornødent selv drage Omsorg for,
at disse Sager forelægges ham. Over Planer for
Opførelse, Forandring eller Udvidelse af offentlige
Sygehuse skal han afgive Betænkning til den
Myndighed, af hvilken det forlanges, og kan ikke
undslaa sig for paa Amtets Opfordring at være
behjælpelig ved Planernes Udarbejdelse. Han bør
saavidt muligt foranledige, at saadanne Planer led-
sages af nøjagtige Beskrivelser og giver Oplys-
ning om alle Enkeltheder, forinden de forelægges
Ministeriet eller Sundhedsstyrelsen. Ogsaa over
Planer for de i Anordningen om Embedslæge-
væsenets Ordning paa Færøerne § 5 under Nr.
2 omhandlede Anstalter har Amtslægen at afgive
sagkyndig Betænkning, naar det forlanges af ham.
Amtslægen er forpligtet til at foretage de Eftersyn
og Undersøgelser og afgive de Betænkninger, Skøn
og Erklæringer, som begæres af Amtmanden eller
Lagtinget. § 4. Amtslægen fører indenfor Amts-
lægekredsen Overtilsyn med Kredslægernes Em-
bedsvirksomhed. Han skal føre en nøjagtig For-
tegnelse over Kredslægerne med Oplysning om
deres Alder, Eksamensaar, Ansættelsesaar, tidligere
Stillinger, Forflyttelse og Død. Han skal som
Regel en Gang aarlig ved personligt Eftersyn for-
vise sig om, at Kredslægerne holder deres Em-
bedsbøger og Embedsarkiv i Orden. Han har
at paase, at de indenfor de fastsatte Tidsfrister
afgiver foreskrevne Indberetninger og Anmeldel-
ser. Han vaager over, at Kredslægerne foretager
de Eftersyn og Undersøgelser og udfører de For-
retninger, der paahviler dem, og han skal paase,

at Kredslægenes Embedsrejser lægges paa den **1921**
hensigtsmæssigste og for det offentlige mindst **1. Dec.**
bekostelige Maade. Bliver en Kredslæge pludselig sat ud af Stand til at besørge sine Embedsforretninger, skal Amtslægen ved Henvendelse til Amtmanden hurtigst muligt foranledige, at denne foretager fornøden Konstitution, og indberette det skete til Sundhedsstyrelsen. Ved indtrædende Vakance i et Kredslægeembede skal han forvisse sig om, at Embedets Bøger er til Stede, og at Arkivet er i Orden, og foranledige, at dette tages i Bevaring paa en saadan Maade, at det kan overgives den nye Indehaver af Embedet fuldstændigt og i let overskuelig Orden. § 5. Amtslægen fører indenfor sit Embedsomraade Overtilsynet med, hvorledes Læger, Tandlæger, Apotekere, Jordemødre, til begrænset Lægegerning bemyndigede Personer, eventuelt Sygeplejere, Massører og lignende udøver deres Kaldsvirksomhed, for saa vidt denne vedkommer det offentlige. Over de i Amtslægekredsen bosatte eller virkende praktiserende Læger, Tandlæger, Apotekere og Jordemødre skal Amtslægen føre en nøjagtig Fortegnelse med Angivelse af Navn, Alder, Stilling, Eksamensaar, Nedsættelsesdato, Dato for særlige Tilladelser og Bevillinger o. s. v. Han skal straks indberette til Sundhedsstyrelsen, naar en Apoteker dør, eller en distribuerende eller dispenserende Læge dør eller fraflytter det Sogn, hvor han hidtil har boet. § 6. Amtslægen foretager sammen med en af Amtmanden udpeget Læge eller en farmaceutisk uddannet, af Justitsministeriet udpeget Visitator Eftersyn af Amtslægekredsens Apoteker og Hospitalsapoteker efter de derom givne Regler. Han foretager ligeledes de ekstraordinære Eftersyn, som Sundhedsstyrelsen paa lægger ham, efter de af denne i hvert enkelt Tilfælde givne Anvisninger. Amtslægen skal ogsaa underkaste de dispenserende eller distribuerende Lægers Medicinbeholdninger Eftersyn efter de derom givne Regler. Han har at holde sig underrettet om, at der altid paa Apotekerne findes den fornødne eksaminerede Medhjælp, og kan i dette Øjemed forlange sig tilstillet Meddelelser om Til- og Afgang af Medhjælpere fra hvert enkelt

1921 Apotek med Angivelse af Navn, Eksamen og
1. Dec. Tiltrædelses-, eventuelt Fraflytningsdato. Han paa-
ser, at der ikke paa Apotekerne antages Elever,
som ikke har de fornødne forberedende Eksaminer,
og har Krav paa, at der tilstilles ham Meddelelse
om enhver Elevs Antagelse, ledsaget af vedkom-
mendes Eksamensbevis. Amtslægen kan god-
kende Ordningen af et Apoteks midlertidige Bestyrelse under Privilegiehaverens kortvarige For-
fald, for saavidt saadan Bestyrelse ikke strækker
sig ud over mere end højst 2 Maaneder. Amts-
lægen har at foranledige den befalede Erklæring
underskrevet af enhver, der paa eget Ansvar midler-
tidig overtager Bestyrelsen af et Apotek, hvad
enten dette sker med Sundhedsstyrelsens Godken-
delse eller for kortvarig Bestyrelse med Amts-
lægens egen Godkendelse. De underskrevne Er-
klæringer indsendes til Sundhedsstyrelsen. § 7.
Amtslægen fører Overtilsynet med Amtslægekreds-
sens Jordemodervæsen. Han har i det hele at
vaage over, at Jordemødrene ikke overtræder de i
Anordning Nr 49 af 11. Februar 1920 om Jorde-
modervæsenet paa Færøerne og den dertil sig
sluttende Instruks eller i særlige Vejledninger
indeholdte Bestemmelser for deres Virksomhed.
Hvor en begaaet Forseelse mod disse Bestemmel-
ser er ringe, kan han indskrænke sig til personlig
at paatale Overtrædelsen; ved større Forseelser
eller i Gentagelsestilfælde bør han ved Henvæn-
delse til vedkommende Øvrighed foranledige ind-
ledet offentlig Undersøgelse. For saa vidt der
foreligger Overtrædelse alene af den særlige Jorde-
moderlovgivning og ikke f. Eks. tillige af den
almindelige borgerlige Straffelov, er han bemyndi-
get til efter den begaaede Forseelses Natur at
ordne Sagen saaledes, at Jordemoderen i Minde-
lighed inden en af ham fastsat Frist betaler en
hende af ham forelagt Bøde fra 2 til 200 Kr. til
vedkommende Sogns Hjælpekasse, jfr. Anordning
om Jordemodervæsenet § 13. I saadanne Tilfælde
skal han underrette den nævnte Kasse om den
trufne Ordning, og Jordemoderen er forpligtet til
inden Fristens Udløb at forelægge ham Bevis for,
at Bøden er betalt. Naar Amtslægen fra Kreds-
lægen modtager Indberetning om smitsom Syg-

doms Optræden hos en Jordemoder eller hendes Husstand eller blandt hendes Patienter, skal han paase, at der træffes de Forholdsregler, som findes nødvendige for at sikre, at Sygdommen ikke forplantes; dersom Sygdomstilfældet hos en Kvinde, Jordemoderen har betjent, eller hos det nyfødte Barn er Barselsfeber eller anden smitsom Sygdom, som ikke omfattes af Epidemilovgivningens Bestemmelser, f. Eks. Rosen, Stivkrampe, Blæresygdom (Pemfigus), Forbuldninger, Saarfeber, smitsom Øjenbetændelse, er han bemyndiget til, naar det skønnes fornødent, at forbyde vedkommende Jordemoder at praktisere i en bestemt begrænset Tid. Om en saadan Forholdsregel skal han gøre Indberetning til Amtmanden, dersom han ikke forud har forhandlet med denne om Sagen, samt til Sundhedsstyrelsen. En Gang hvert Aar skal Amtslægen i Forbindelse med den vedkommende Kredslæge afholde Konferencen med Jordemødrene i hver enkelt Kreds, idet han gennem Kredslægen indkalder dem til Møde paa et bestemt Tidspunkt og et bestemt Sted. Ved Konferencen skal Amtslægen overbevise sig om, at Jordemødrene holder deres Instrumenter i Orden og fører deres Protokoller og Skemaer paa befalet Maade. Han skal forvise sig om, at de vedligeholder deres Kundskaber, og at deres Helbredstilstand og sjælelige Evner ikke lægger Hindringer i Vejen for tilfredsstillende Udøvelse af deres Kald. Han paataaler Forseelser, retter Misforstaaelser, giver Vejledning og Instruktion med Hensyn til nye faglige Metoder, nyerhvervet Viden paa Jordemoderkunstens Omraade og nye Lovbestemmelser saavel som med Hensyn til den rette og fulde Forstaaelse af Jordemødrenes Pligter og Rettigheder. Han bør saavidt muligt søge at skaffe sig nøje Kendskab til hver enkelt Jordemoders Person og Forhold. § 8. Amtslægen har indenfor Amtslægekredsen Overtilsynet med, at de gældende Forbudsbestemmelser mod ulovlig Udøvelse af Jordemodervirksomhed overholdes; ligeledes fører han Overtilsyn med, at de gældende Bestemmelser om ulovlig Medikamenthandel og Handel med Gift samt om Reklamering for Bandedager, Helbredelsesapparater, Lægemidler og Desinfektionsmidler haandhæves, og at herom ned-

1921 lagte Forbud ikke overtrædes. Kommer han enten
1. Dec. gennem Indberetning eller Anmeldelse fra Kreds-
læger eller paa anden Maade til Kundskab om,
at Bestemmelserne i de nævnte Henseender er
overtraadte, skal han gennem Henvendelse til
Øvrigheden foranledige, at Sagen gøres til Gen-
stand for retslig Undersøgelse, eventuelt for rets-
lig Paatale. Hvis en saadan Indstilling ikke tages
til Følge, kan han forelægge Sagen for Amtmanden
eller Sundhedsstyrelsen. § 9. Amtslægen fører
indenfor Amtslægekredsen Overtilsynet med alle
Anliggender, som vedrører den offentlige Sundheds-
og Sygepleje. I alle saadanne Embedsanliggender
kan han paa eget Initiativ foretage nødvendige
stedlige Undersøgelser, afgive Betænkninger og
fremsætte Forslag overfor Amtmanden og Lagtin-
get. Skønnes der at foreligge Overtrædelser af
herhenhørende Bestemmelser, kan Amtslægen ved
Henvendelse til vedkommende Øvrighed foranle-
dige offentlig Undersøgelse indledet. § 10. Amts-
lægen fører i Henhold til Anordningen om Em-
bedslægevæsenets Ordning § 4, 2. Stykke, Over-
tilsynet med samtlige de Forhold i Amtslæge-
kredsen, som omfattes af Bestemmelserne i
Anordningens § 5 under Nr. 2-6 og §§ 6-12.
Overtilsynet øves dels derved, at Amtslægen kon-
trollerer, hvorvidt Kredslægerne regelmæssig ud-
øver det dem ifølge de nævnte Bestemmelser paa-
hvilende Tilsyn og afgiver fornødne Beretninger
derom samt træffer paakrævede Foranstaltninger,
dels ved, at han selv foretager Undersøgelser
af de paagældende Forhold, eventuelt ved Besøg
paa Stedet, hvorved bemærkes, at Amtslægen naar
som helst har uhindret Adgang til Steder, med
hvilke han i Embeds Medfør fører Tilsyn. De
paagældende stedlige Undersøgelser foretages i
det Omfang, Amtslægen skønner fornødent, og
udføres saavidt muligt enten efter en forud lagt
Plan lejlighedsvis paa Embedsrejser i andet Øje-
med. Paa de omhandlede Rejser bør Amtslægen
benytte Lejligheden til at erhverve et saa indgaa-
ende Kendskab til Forholdene indenfor sit Em-
bedsomraade som muligt. Særlig skal Amtslægen
noje holde sig underrettet om Indretningen og
Driften af og Sundhedstilstanden i alle de i An-

1921
1. Dec.

ordningen om Embedslægevæsenets Ordning § 5 under Nr. 4 ommeldte Institutioner. Ved mindst een Gang aarlig at aflægge Besøg paa enhver af disse Institutioner skal han overbevise sig om, at de er tilbørlig indrettede og drevne. Ved ethvert Eftersyn, som Amtslægen selv foretager, skal han paa Stedet gøre Optegnelser om de forefundne Forhold og paa Grundlag af disse Optegnelser indføre en Beretning om Eftersynet i en dertil bestemt Eftersynsprotokol; hver Beretning forsynes med Dato og Løbenummer. Overalt, hvor han jagttager Forhold, som kan antages at virke skadeligt paa Befolkningens Sundhedstilstand, skal han paa enhver Maade ved Henvendelse til vedkommende Myndighed søge dem rettede og forbedrede. Hvis Amtslægen skønner, at en sundhedsmæssig Foranstaltning er saa paatrængende nødvendig, at dens Undladelse medfører overhængende Fare for Menneskers Liv eller Helbred, kan han beordre saadan Foranstaltning iværksat; dog skal han uophødelig gøre Indberetning om Sagen til vedkommende Myndighed og til Sundhedsstyrelsen. § 11. Amtslægen er Medlem af Færøernes Oversundhedskommission og har som saadan nøje at opfylde de Pligter, som de paa gældende Love og Anordninger paalægger ham.¹⁾ Iøvrigt har Amtslægen Overtilsynet med, at der indenfor Amtslægekredsen træffes alle fornødne Foranstaltninger til at hindre smitsomme Sygdommes Opræden og Udbredelse, og at disse Foranstaltninger udføres efter en saa vidt muligt ensartet Plan i alle under hans Overtilsyn staaende Lægekredse. Hvis der indenfor Amtslægekredsen optræder Tilfælde af en af de Sygdomme, der altid er Genstand for offentlig Behandling, eller hvis en anden smitsom Sygdom truer med at vinde større Udbredelse eller viser en særlig ondartet Karakter, eller hvis Amtslægen faar Formodning om, at der ikke træffes de rette og mest formaals-tjenlige Foranstaltninger til at hindre Smitteudbredelse, skal han straks begive sig til det paa gældende Sted for i Forbindelse med vedkommende Kredslæge og saavidt muligt de behand-

¹⁾ Jfr. Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 § 2.

1921 lende Læger at undersøge Forholdene og søge
1. Dec. iværksat, hvad der er nødvendigt for, at Sygdoms-
men kan blive behandlet paa bedste Maade og
dens videre Udbredelse blive hindret. Optræder
der indenfor Embedsomraadet noget Tilfælde af
Sygdomme, der altid er Genstand for offentlig
Behandling, gør Amtslægen uopholdelig Indber-
retning til Sundhedsstyrelsen. Ligeledes skal han
straks give Sundhedsstyrelsen Meddelelse,
hvis en anden epidemisk Sygdom truer med
at vinde større Udbredelse. For saa vidt
det af Epidemikommisionen paabydes, at der til
Oplysning om, hvorvidt en Sygdom bør tages
under offentlig Behandling, skal foretages Obduk-
tion, bør Amtslægen komme til Stede ved Obduk-
tionen og bistaa og om fornødent vejlede ved-
kommende Kredslæge paa bedste Maade. Amts-
lægen vaager indenfor Amtslægekredsen over
Desinfektionen for offentlig Regning og skal
overbevise sig om, at der altid er fornødent Ma-
teriel og uddannet Personale til Raadighed, og at
Materiellet er i god Orden og virker effektivt.
Amtslægen har i Tilfælde af, at epidemiske Syg-
domme tages under offentlig Behandling, at drage
Omsorg for, at der antages det fornødne Antal
velkvalificerede Epidemilæger, og han skal til en-
hver Tid holde sig underrettet om, hvilke passende
Lokaler der i Tilfælde af Optræden af en af de
Sygdomme, der altid er Genstand for offentlig
Behandling, eventuelt kunde tages i Brug som
Isolations- og Behandlingslokaler, og virke hen til,
at der paa Forhaand er truffet bindende Aftaler
med Hensyn til saadanne Lokalers Anvendelse.
Ligeledes bør han virke hen til, at der er sorget
for Adgang til, at saadanne Lokaler i paakom-
mende Tilfælde uden Ophold kan forsynes med
fornødent Udstyr, samt til, at den fornødne Syge-
plejebetjening og de nødvendige Transportmidler
kan skaffes til Veje med kortest muligt Varsel.
Amtslægen har Overtilsynet med, at der overalt
er let og hurtig Adgang for Sundhedspolitiet til
i paakommende Tilfælde at tilkalde Læge til
Eftersyn af anløbende Skibe, samt med, at der
findes de fornødne, i Lovgivningen om Forans-
taltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse

paa Færøerne paabudte Isolationslokaler, og at disse er i Orden og paa ethvert Tidspunkt kan forsynes med passende Udstyr og Betjening. Amtslægen vaager over, at den offentlige Kokoppeindpodning regelmæssig finder Sted, og godkender Kredslægernes Planer for de aarlige Vaccinationsrejser. Han vaager i Tilfælde af Koppesygdommes Optræden over, at der forholdes i Overensstemmelse med § 4 i Lov for Færøerne om Indpodning af Kokopper af 9. Marts 1906, og skal sørge for, at der træffes Foranstaltning til, at enhver indenfor det paagældende Omraade kan blive genindpodet for offentlig Regning. § 12. Amtslægen er, forsaavidt Retslægeforretningerne ikke af Justitsministeriet er overdragne en anden Læge, autoriseret Retslæge for Kredsens Jurisdiktioner. Han har som saadan at foretage alle de Undersøgelser, at give de sagkyndige Oplysninger og at udfærdige de Betænkninger og Attester, om hvilke de dømmende eller administrative Myndigheder anmoder ham. Hvis der af Retslægeraadet eller Sundhedsstyrelsen rettes særlige Anmodninger til ham i hans Egenskab af Retslæge, har han at efterkomme disse ligesom at følge de særlige Anvisninger med Hensyn til Undersøgelsesmetoder m. v. eller Formen af skriftlige Udfærdigelser, som maatte blive givne af disse Myndigheder. Sammen med en af Amtmanden udpeget Læge skal han foretage de forefaldende lovmæssige Obduktioner i Kredsen i Overensstemmelse med den derfor fastsatte særlige Instruks.¹⁾ Han bør som Retslæge virke hen til, at Politiet lader foretage lovmæssig Obduktion i ethvert Tilfælde, i hvilket det lovmæssige Ligsyn ikke har kunnet fastslaa Dødsarsagen paa utvivlsom Maade. § 13. Amtslægen samler og bearbejder det Amtslægekredsen vedrørende, fra Kredslægerne modtagne statistiske Materiale. Han paaser, at de befalede, Medicinalvæsenet vedrørende Beretninger og Anmeldelser indenfor de fastsatte Tidsfrister indsendes til ham fra enhver, som er forpligtet til at afgive saadan Beretning. Han modtager disse Beretninger, samler, ordner dem,

1921

1. Dec.

1) Jfr. Instruks Nr. 505 af 1. December 1921.

1921 søger dem i paakommende Tilfælde ved Henvendelse til den paagældende berigtigede eller supplerede og bearbejder dem i Overensstemmelse med de derom gældende Bestemmelser. Han indsender det modtagne og bearbejdede statistiske Materiale til Sundhedsstyrelsen med alle fornødne Bilag indenfor de fastsatte Tidsfrister. Amtslægen sørger for at komme i Besiddelse af den mest omfattende Kundskab om de Forhold, der vedrører Amtets Medicinalstatistik, og samler til Embedsarkivet alle Dokumenter, Efterretninger og Oplysninger, som kan tjene til Grundlag for saadan Statistik. Den aarlige Medicinalberetning, som han har at udarbejde, skal forelægges Amtmanden til Gennemsyn, forinden den indsendes til Sundhedsstyrelsen. Amtslægen skal drage Omsorg for, at enhver hans Embedsvirksomhed eller Embedsomraade vedrørende Anke, der findes omtalt i de til ham indsendte Medicinalberetninger, bliver saa fyldestgørende begrundet som muligt, og at det meddeles, hvad der er foretaget eller efter vedkommendes Formening bør foretages for at afhjælpe det paaankede Forhold. Angaar en saadan Anke Forhold, som efter Amtslægens Skøn trænger til særlig Behandling eller hurtig Afhjælpning, bør han gøre den til Genstand for en særlig Indberetning, medmindre han selv kan afhjælpe den eller faa den afhjulpet ved Henvendelse til de stedlige Myndigheder. § 14. Amtslægen skal føre særlige Embedsbøger for Amtslægeembedet. Han skal holde det til Embedet hørende Arkiv i Orden og sondret fra Kredslægearkivet. Han skal føre et særligt Register over Amtslægearkivet. Udgifterne ved Anskaffelse af Embedsbøger samt til Indbinding, Samling, Ordning og Opbevaring af Arkivsager afholdes af det Embedet tillagte Kontorholdsvederlag. Embedsbøgerne er for Tiden følgende: 1. Journal over indkommende og udgaaende Sager. 2. Kopi-bog, hvori indføres Genpart af udgaaende Skrivelser og Attester. 3. Protokol med Fortegnelse over samtlige Læger, Tandlæger, Apotekere og Jordemødre i Amtslægekredsen, jfr. ovenfor § 5. 4. Eftersynsprotokol, jfr. ovenfor § 10. 5. Regnskabsbog over de Embedet vedrørende Indtægter

og Udgifter. Specificerede Oplysninger om Kon- **1921**
 torudgifter samt over oppebaarne uvisse Indtæg- 1. Dec.
 ter indsendes paa dertil bestemte Blanketter for
 hvert Finansaar inden en Maaned efter dettes
 Udløb gennem Sundhedsstyrelsen til Justitsmini-
 steriet. Embedsbøgerne skal indrettes og føres
 i Overensstemmelse med de herfor af Sundheds-
 styrelsen givne nærmere Forskrifter. Bøgerne skal,
 naar det forlanges, forelægges til Eftersyn for
 Sundhedsstyrelsen. Om Arkivets Modtagelse og
 Arkivsagernes Behandling gælder tilsvarende Reg-
 ler som for Kredslægers Vedkommende. **§ 15.**
 Amtslægen skal indberette til Sundhedsstyrelsen,
 naar han overtager sit Embede. Ønsker Amts-
 lægen at fritages for sine Embedsforretninger i
 mere end 2 Døgn, skal han indsende Andragende
 herom til Amtmanden, saafremt Fritagelsen ønskes
 for længere Tid end en Uge, gennem Amtet til
 Sundhedsstyrelsen, — idet han samtidig stiller
 Forslag om, hvorledes og ved hvem Embedsfor-
 retningerne kan besørges. Hvis en pludselig ind-
 traadt Sygdom hindrer ham i at besørge en uop-
 sættelig Embedshandling, er han bemyndiget til
 at overdrage en anden Læge at forrette Handlin-
 gen i sit Sted. **§ 16.** Amtslægen bør dels selv,
 saavidt han har Lejlighed dertil, bibringe dels be-
 stræbe sig for at opnaa, at andre bibringer Be-
 folkningen Oplysning, der kan bidrage til Forstaa-
 else af sundhedsmæssige Forholdsreglers Betyd-
 ning for den enkelte Persons og hele Samfundets
 Sundhedstilstand; han bør i dette Øjemed bestræbe
 sig for at komme i saa nært Forhold som muligt
 til Befolkningen og dens Repræsentanter.

Instruks (Nr. 503) for Kredslæger paa 1. Dec.
Færøerne. I Henhold til § 5 i Anordning Nr.
 545 af 4. Oktober 1919, hvorved Lov om Em-
 bedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914
 sættes i Kraft paa Færøerne, fastsættes herved
 følgende Instruks, efter hvis Bestemmelser Kreds-
 lægerne paa Færøerne vil have at rette sig under
 Udførelsen af de Pligter, der paahviler dem i
 Henhold til den nævnte Anordning og Lovgiv-
 ningen iøvrigt. **§ 1.** Kredslægens Embeds-

1921 omraade er den ved kongelig Anordning fastsatte
1. Dec. Lægekreds, i hvilken han har erholdt kongelig
Udnævnelse til at virke som Kredslæge. Kredslægen skal have Bopæl paa det Sted, Justitsministeren bestemmer.¹⁾ § 2. Kredslægen er Mellemedet mellem Amtslægen, der er hans nærmeste Foresatte, og Kredsens Læger, Tandlæger, Apotekere, Jordemødre, de til begrænset Lægegering bemyndigede Personer, eventuelt Sygeplejere, Massører og lignende. Kredslægen er lægekyndig Raadgiver for Kredsens dømmende og administrative Myndigheder og dens by- og sognekommunale Raad, skal som saadan høres i alle Kredsen vedrørende Sager, der skønnes at kræve lægekyndig Indsigt, og skal afgive de Betænkninger, der i saadanne Sager affordres ham. Han kan af de kommunale Raad kaldes til Deltagelse i deres Forhandlinger, dog uden Stemmeret, og skal deltage i alle Forhandlinger om Sundhedsvedtægter, ligeledes uden Stemmeret. Beretninger, Forslag og Klager angaaende stedlige Sundhedsforhold, som Kredslægen finder sig beføjet til at fremkomme med, kan rettes til den Myndighed, der leder eller har Tilsyn med de paagældende Forhold, men bør indsendes til Amtslægen, hvis de angaar Sundhedsforhold, som er af mere almindelig og væsentlig Betydning for hele Kredsen eller andre Dele af Færøerne. Indberetninger, Blanketanmeldelser og lignende, som Kredslægen skal afgive i Henhold til de gældende Forskrifter, indsendes til Amtslægen, og kun, naar dette særligt er krævet, tillige direkte til Sundhedsstyrelsen. § 3. Kredslægen fører Tilsyn med, hvorledes de i Kredsen virkende Læger, Tandlæger, Apotekere, Jordemødre, til begrænset Lægegering bemyndigede Personer, eventuelt Sygeplejere, Massører og lignende udøver deres Kaldsvirksomhed, forsaavidt denne vedkommer det offentlige, og paaser navnlig, at de paagældende holder sig de i saa Henseende gældende Love og administrative Bestemmelser efterrettelig. Han gør Anmeldelse til Amtslægen om Overtrædelser eller Forsømmelser, naar han finder et saadant Skridt fornødent.

¹⁾ Jfr. Bek. Nr. 546 4. Okt. 1919.

Kredslægen skal give de ovennævnte Personer Raad og Vejledning med Hensyn til deres Pligter overfor det offentlige, naar de henvender sig til ham derom. Kredslægen skal stadig holde sig underrettet om, hvilke af de i 1ste Stykke nævnte Personer, der virker i Kredsen, og føre en nøjagtig Fortegnelse over Læger, Tandlæger, Apotekere og Jordemødre. Om Forandringer paa dette Punkt skal han straks underrette Amtslægen. Hvis Amtslægen dør, paahviler det den Kredslæge indenfor Amtslægekredsen, som Amtmanden udpeger dertil, midlertidigt at varetage Amtslægeforsretningerne og at indberette til Sundhedsstyrelsen, hvad der passerer i saa Henseende. Opstaar der Spørgsmaal om, at nogen af de i 1ste Stykke nævnte Personers Udøvelse af deres Kaldsvirksomhed er farlig for deres Medmennesker, enten paa Grund af varig eller med Mellemlum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hidført være sig ved Sygdom eller Misbrug af Midler som Alkohol, Morfin og deslige, eller paa Grund af udvist grov Uduelighed i deres Gerning, gør Kredslægen Indberetning herom til Amtslægen.

§ 4. Det er Kredslægens Pligt ogsaa gennem personlig Paavirkning at sørge for, at de praktiserende Læger indenfor de fastsatte Tidsfrister afgiver de Anmeldelser og Indberetninger, som det er dem paalagt at afgive enten regelmæssigt eller ved særlige Anledninger. Naar en ny Læge nedsætter sig i Kredsen, skal Kredslægen tilstille denne de gældende Instruktioner om Lægers Indberetningspligter samt et passende Antal af de i disse omhandlede Lister og Blanketter. Kredslægen bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Lægerne i det hele overholder de for deres Virksomhed givne Bestemmelser, navnlig Forskrifterne for Receptskrivning og Medikamenters Udlevering. Naar Kredslægen foretager Undersøgelser paa Stedet angaaende Sygdomsforhold, Epidemier eller andre sundhedsmæssige Forhold, bør han give de Læger, der behandler de syge, eller som paa en eller anden Maade som raadgivende eller ledende har Indflydelse paa de paagældende Forhold, Lejlighed til at komme til Stede ved Undersøgelsen. § 5. Kredslægen fører Tilsyn

1921
1. Dec.

1921 med Udøvelsen af Tandlægevirksomhed i Kredsen
1. Dec. samt indberetter forefaldende Misbrug til Sund-
hedsstyrelsen. **§ 6.** Kredslægen fører Tilsyn
med Apoteker og Hospitalsapoteker og det ved
saadanne beskæftigede Personale samt med Apo-
tekernes autoriserede Udsalg af saadanne Læge-
midler, som maa udleveres uden Recept, og med
de dispenserende og distribuerende Lægers Medika-
mentbeholdninger, alt i Overensstemmelse med de
derom gældende Regler. Han modtager og under-
søger Besværinger, som maatte fremkomme, og
bør have sin Opmærksomhed henvendt paa mulige
Forsømmelser eller Overtrædelser og paa fore-
kommende Mangler med Hensyn til Lægemedler-
nes Udlevering og Varernes Godhed. Han skal
føre nøjagtig Fortegnelse saavel over Apoteker som
over Haandkøbsudsalg med Angivelse af Bevil-
lingens eller Tilladelsens Datum og Vilkaar samt
af Personskifte, Flytning, Ombygning o. s. v.
Endvidere fører han Fortegnelse over dispenserende
og distribuerende Læger i Kredsen med Angivelse
af Tilladelsens Dato og Apoteket, hvorfra vedkom-
mende skal forsyne sig. Det i Bekendtgørelse
om Apotekervæsenet m. v. paa Færøerne af 13.
December 1918 § 18 paabudte Eftersyn af Apo-
teker paahviler ikke Kredslægen; dog er han pligtig
til, naar han af Amtmanden udpeges dertil, at
deltage i Eftersynet sammen med Amtslægen; i
dennes Forfald kan han af Sundhedsstyrelsen be-
myndiges til at foretage Eftersynet paa Amtslægens
Vegne. Kredslægen foretager Eftersyn af Haand-
købsudsalg i Overensstemmelse med de i den
nævnte Bekendtgørelses § 18 indeholdte Regler.
Naar en Apoteker afgaar ved Døden, skal Kredslægen
gennem Amtslægen straks indberette dette til Sund-
hedsstyrelsen, og snarest fremsende supplerende Med-
delse om, hvorvidt Arv og Gæld er vedgaaet i Boet.
§ 7. Kredslægen fører det stadige nærmere Tilsyn
med Kredsens Jordemodervæsen og bør vejlede og
støtte Jordemødrene i Udøvelsen af deres Kalds-
pligter. Han paaser, at de efterkommer den for
dem gældende Instruks, og fører Tilsyn med
Sundhedstilstanden i deres Bolig og Familie.
Han forsyner dem med de Protokoller, Skemaer
og Anmeldelsesblanketter, som de skal benytte.

Han gør Indstilling til Amtslægen, hvis han finder, at Jordemødrenes Bøger eller Instrumenter ikke holdes i fornøden Orden. Han deltager sammen med Amtslægen i dennes Konference med Jordemødrene indenfor hans Kreds og kan ikke undslaa sig for efter Amtslægens Anmodning at sammenkalde Jordemødrene til saadan Konference og at sørge for Tilvejebringelsen af Lokale, hvor Konferencen kan finde Sted. Kredslægen skal vaage over, at Jordemødre kun optager svangre eller fødende i Hjemmet, naar dette i saa Henseende er godt kendt af ham; han skal i saa Fald føre fornødent Tilsyn med Hjemmet og kan til enhver Tid tage Godkendelsen tilbage. De paagældende Jordemødre skal melde de optagnes Til- og Afgang til ham. I Tilfælde af smitsomme Sygdommes Optræden enten hos en Jordemoder selv eller i hendes Hjem og Familie eller blandt hendes Patienter skal Kredslægen træffe de Foranstaltninger i Henshold til Lovgivningen og den for Jordemødrene gældende Instruks, som maa anses for fornødne for at hindre Smittens Udbredelse ved Jordemødren. Om Sygdomstilfældene og de trufne Foranstaltninger skal han gøre Indberetning til Amtslægen. Dersom der foreligger et Sygdomstilfælde, for hvilket Lovbestemmelserne om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse gælder, skal disse følges. Dersom Sygdomstilfældet hos en Kvinde, Jordemoderen har betjent, eller hos det nyfødte Barn er Barselsfeber eller anden smitsom Sygdom, som ikke omfattes af Epidemiologivningens Bestemmelser, f. Eks. Rosen, Stivkrampe, Blæresygdom (Pemfigus), Forbuldninger, Saarfeber, smitsom Øjenbetændelse, kan Kredslægen forbyde Jordemoderen at paatage sig nogen Fødselsforretning eller at betjene nogen Barselskvinde, indtil betryggende Desinfektion er gennemført, eller hvis han finder det nødvendigt give et saadant Forbud for et længere, bestemt begrænset Tidsrum. I sidstnævnte Tilfælde skal han ufortøvet gøre Indberetning til Amtslægen om Forbudet, samt om Grunden dertil, og søge dennes Billigelse af Forbudet. Hvis han eller Amtslægen paabyder, at en Jordemoder, hendes Hjem og Instrumenter underkastes Desinfektion,

1921 skal han overbevise sig om, at denne bliver gen-
1. Dec. nemført paa virksom Maade og i nøje Overens-
stemmelse med de af ham selv eller Amtslægen
for det enkelte Tilfælde givne Anvisninger, ud-
færdige de fornødne Recepter og attestere Regnin-
ger over Udgifterne. Naar en Kredslæge fra en
Jordemoder har modtaget udskrevne eller paa-
begyndte, ved Fraflytning, Død eller Ophør af
Praksis indsendte Protokoller eller Skemaer over
Tegnene paa udenfor Ægteskab fødte Børns Ud-
viklingsgrad, har han samme Forpligtelse, som
Jordemoderen havde, til at give Udskrift deraf
mod det derfor fastsatte Gebyr. § 8. Kreds-
lægen skal vaage over, at gældende Forbudsbe-
stemmelser mod uberettiget Udøvelse af Jorde-
modervirksomhed overholdes, og om fornødent
gøre Indberetning til Amtslægen om Overtrædel-
ser; naar han finder det paakrævet, kan han rette
Henvendelse til Øvrigheden, men skal da snarest
sende Indberetning om det skete til Amtslægen.
Kredslægen skal vaage over, at der ikke i hans
Kreds drives ulovlig Handel med Gift eller Læge-
midler, og skal indberette til Amtslægen, hvad
der i saa Henseende kommer til hans Kundskab.
Han skal ligeledes paase, at Bestemmelserne i
Bekendtgørelse om Apotekervæsenet m. v. paa
Færøerne af 13. December 1918 § 14 om Rekla-
mering og de af Sundhedsstyrelsen i Henhold her-
til nedlagte Forbud ikke overtrædes. I Tilfælde
af Overtrædelse bør han henlede Øvrighedens Op-
mærksomhed derpaa eller om fornødent indberette
Sagen til Amtslægen. Kredslægen er forpligtet
til uden Vederlag at afholde den i Lov angaaende
Barbernæringen samt om Adgang til at aarelade
og kopsætte af 30. Januar 1861 § 6 omhandlede
Prove i at aarelade. § 9. Kredslægen fører, for
saavidt angaar Sundheds- og Sygeplejen, Tilsyn
med de i § 5 under Nr. 2 i Anordning om
Embedslægevæsenets Ordning paa Færøerne nævnte
Anstalter, hvor flere Mennesker holdes samlede,
saasom Forsørgelsesanstalter, Alderdomshjem, Pleje-
anstalter, Fattighuse, Arbejdsanstalter, Straffeanstal-
ter, Fængsler, Arrester, Tvangsarbejdsanstalter,
Opdragelsesanstalter, Internater, Børnehjem, Asy-
ler, Vuggestuer, Skoler, Arbejderboliger og lig-

nende. Han maa derfor stadig holde sig underrettet om, hvilke Anstalter der findes, og føre nøjagtig Fortegnelse over dem. Kredslægen skal gøre sig bekendt med de Bestemmelser, der gives for saadanne Anstalters Indretning og Drift i sundhedsmæssig Henseende, saavel Bestemmelser af mere almindelig Karakter som Bestemmelser for visse Grupper af Anstalter eller specielle Bestemmelser vedrørende den enkelte Anstalt. Om fornødent bør han ved Henvendelse til Anstaltens Forstander søge Oplysning om saadanne Bestemmelser Eksistens. Paatale af forefundne Mangler eller Overtrædelser rettes til vedkommende Anstalts Forstander eller Ejer. Saafremt Kredslægen skønner det fornødent, gør han Indberetning om Sagen til Amtslægen. For alle de i denne Paragraf omhandlede Anstalters og Virksomheders Vedkommende bør Kredslægen særlig vaage over, at de gældende Bestemmelser om Vaccination og de Bestemmelser, der er givne for at forhindre Indførelse og Udbredelse af epidemiske Sygdomme, Tuberkulose og veneriske Sygdomme, overholdes. § 10. Kredslægen skal føre Tilsyn med de Virksomheder indenfor Kredsen, som er undergivne Love, Anordninger, Vedtægter eller Regulativer af sundhedsmæssig Art, saasom Bagerier, Mejerier, Slagterier, Fabrikker, Kulbrydning, Minedrift m. v. Kredslægen fører en Fortegnelse over de paagældende Virksomheder. Han har Ret og Pligt til overfor de ansvarlige at paatale forefundne Overtrædelser og Undladelser og til at gøre Henstillinger og Forslag om Afhjælpning af Mangler og om Forbedringer af uheldige sundhedsmæssige Forhold, ogsaa naar disse ikke omfattes af nogen gældende Bestemmelse. Hvis hans Paatale med Hensyn til Overtrædelser og Undladelser ikke tages til Følge, bør han afgive Indberetning eller gøre Anmeldelse til den paagældende Myndighed, Landfoged, Sundhedskommission o. s. v. eller om fornødent gøre Indberetning om Sagen til Amtslægen. § 11. Kredslægen fører Tilsyn med de i Kredsen værende Sygehuse, Sanatorier, Klinikker, Kursteder, Fødehjem, Helbredelsesanstalter, Rekonvalescenthjem, Anstalter til Behandling eller Forplejning af syge, vanføre, blinde, døvstumme, aandssvage, Epilep-

1921
1. Dec.

tikere, Morfinister, Drankere, nervesvage og lignende samt alle private Hjem, hvor svangre eller fødende Kvinder, Plejebørn, alderdomssvækkede eller syge af hvilkensomhelst Art i erhvervsmæssig Hensigt have til Huse. Han skal stadig holde sig underrettet om, hvilke Anstalter af den omhandlede Art der findes i Kredsen, og føre nøjagtig Fortegnelse over dem i en Protokol. For de offentlige og statsanerkendte Sygehuses og Anstalters Vedkommende bør Kredslægen overbevise sig om, at en passende, eventuelt den for Anstalten normerede, Belægning ikke overskrides, at Orden og Renlighed gennemføres overalt saavel i Sygelokalerne som udenfor disse og saavel i Bygningernes Indre som udenom, at Reglementer og Regulativer overholdes, at Forplejningen og Sygeplejen er tilfredsstillende, at der ikke undergives Lægemidler en Behandling, som ikke er tilladt i § 7 i Bekendtgørelse om Apotekervæsenet m. v. paa Færøerne af 13. December 1918, at der altid er fornøden Lægehjælp til Stede, at der træffes fornødne Foranstaltninger til at hindre smitsomme Sygdommes Optræden og Forplantelse, og at der føres Sygeprotokoller og Sygejournaler paa foreskreven Maade. Om Tilsynet med de for Anstalterne gældende Bestemmelser og Paatale af Overtrædelser gælder Reglerne i § 9, 3die og 4de Stykke. **§ 12.** Kredslægen er forpligtet til paa eget Initiativ at vaage over Sundhedsforholdene i sin Kreds. Under hans Tilsyn hører saaledes Afløbs- og Renovationsforhold, den offentlige Renlighed i det hele, Begravelsesvæsen og Kirkegaarde, Byggeforhold, Vandforsyning, Tilberedelse af og Handel med Nærings- og Nydelsesmidler, Brugsgenstande og lignende, hvorfra Fare for Befolkningens Sundhed kan befrygtes, ligesom han skal tilse det Staten tilhørende Materiel, som benyttes i Kredsen under Epidemier eller i Karantæneøjemed. Han er forpligtet til at udstede Attester til Brug ved Ligbrænding mod det i Anordning om Embedslægevæsenets Ordning paa Færøerne § 15 fastsatte Gebyr. Kredslægen har uhindret Adgang til Steder, med hvilke han i Embeds Medfør fører Tilsyn. Om hvad der ifølge det ham paahvilende Tilsyn kommer til hans

Kundskab og af ham skønnes at være til Skade for de offentlige Sundhedsinteresser, er han forpligtet til at gøre Indberetning til de paagældende Myndigheder, ligesom han er forpligtet til ved Raad og Vejledning at søge opnaaet en Forbedring af Forholdene. Hvis Kredslægen skønner, at en sundhedsmæssig Foranstaltning er saa paatrængende nødvendig, at dens Undladelse medfører overhængende Fare for Menneskers Liv eller Helbred, kan han beordre saadan Foranstaltning iværksat; dog skal han uopholdelig gøre Indberetning om Sagen til vedkommende Myndighed og til Sundhedsstyrelsen. § 13. Kredslægen er Medlem af Sundhedskommissionen i den af Kredsens Kommuner, hvor han har Bopæl. Han er Raadgiver for de øvrige Sundhedskommissioner i Kredsen og har Ret til at deltage i deres Forhandlinger, dog uden Stemmeret; han bør saavidt muligt søge at komme tilstede ved de Møder i Sundhedskommissionen, hvor vigtige Sager forhandles. Han skal i betimelig Tid underrettes om Tid og Sted for hvert Mødes Afholdelse og om de vigtigste Forhandlingsemner. Kredslægen skal stadig vaage over og gøre Forslag om, at Sundhedsvedtægternes Indhold holdes paa Højde med Udviklingen, saavel hvad hygiejniske Erfaringer som Kommunens Fremskridt angaar. § 14. Kredslægen er Medlem af samtlige Epidemikommissioner i Kredsen. Det paahviler ham, medmindre han har lovligt Forfald, at foretage de Karantæneeftersyn indenfor Kredsen, der rekvireres af Politiet. Kredslægen skal i Overensstemmelse med de gældende Love (Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færøerne, Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m., Lov om Foranstaltning til Tuberkulosens Bekæmpelse, Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte, Lov for Færøerne om Indpodning af Kokopper) og de til disse Love sig knyttende administrative Bestemmelser arbejde mod Indførelse og Forplantelse af smitsomme Sydomme. Han bør ved alle til hans Raadighed staaende Midler søge at faa raadet Bod paa saadanne uheldige hygiejniske Forhold, som begun-

1921
1. Dec.

1921 stiger eller kan antages at begunstige smitsomme
1. Dec. Sygdommes Optraeden og Udbredelse. Erfarer han, at der noget Sted i Kredsen er optraadt Tilfælde af nogen af de Sygdomme, som altid er Genstand for offentlig Behandling, eller at en anden smitsom Sygdom truer med at vinde større Udbredelse eller viser en særlig ondartet Karakter, bør han straks paa det paagældende Sted anstille de fornødne Undersøgelser. Hvis han finder, at Sygdomstilfældet eller Sygdomstilfældene hører til dem, der ifølge Loven straks kræver offentlig Behandling, skal han forholde sig efter den til enhver Tid gældende Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse, hvorhos han straks skal gøre Anmeldelse til Amtslægen saavel om Sygdomstilfældet som om de trufne Foranstaltninger. Finder han ved sin Undersøgelse, at Sygdommen ikke hører til dem, der altid er Genstand for offentlig Behandling, men at Omstændighederne alligevel kræver offentlig Behandling, melder han dette til Amtmanden, idet han ufortøvet afgiver Indberetning om Forholdene og stiller Forslag om, at der træffes Beslutning om offentlig Behandling. Han bør have sin Opmærksomhed henvendt paa i Overensstemmelse med gældende Love og Regulativer at faa Patienter med smitsomme Sygdomme og dem, som er komne i Berøring med disse, isolerede, og bør i dette Øjemed søge at paavirke Befolkningen til i videste Udstrækning at benytte sig af Adgangen til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Syge- og Epidemihuse. Han bør i Tilfælde af smitsom Sygdom søge at udrede, hvorfra Smitten stammer, foretage eller lade foretage de Undersøgelser, der i saa Henseende findes nødvendige, og træffe Foranstaltninger til at hindre Smittens videre Udbredelse. Herved skal han give de fornødne Anvisninger til Uskadeliggørelse af smitteførende Udtømmelser fra Patienter, Rekonvalescenter og Smittebærere, ligesom han bør sikre sig, at de Undersøgelser foretages, der er nødvendige for at oplyse, naar saadanne Udtømmelser kan anses for smittefri. Hvor der under Epidemier findes Mangler i saa Henseende, bør han i Epidemikommissionen stille Forslag om Tilvejebringelsen

af hensigtsmæssige Syge- og Isolationslokaler, Sygeplejere, passende Materiel, de fornødne Læge- og Desinfektionsmidler samt fyldestgørende Lægebetjening. Har Kredslægen en Epidemi under offentlig Behandling, skal han føre Journal ikke blot over den enkelte Patient, men over hele Epidemiens Udvikling og Gang, saaledes at han til enhver Tid under Epidemiens Forløb er i Stand til at afgive nøjagtig Beretning til Amtslægen om Epidemiens Forløb, om foretagne Undersøgelser, gjorte Iagttagelser og trufne Foranstaltninger, samt til, naar den offentlige Behandling er ophørt, at afgive den befalede Epidemiberetning til Sundhedsstyrelsen gennem Amtslægen. Han skal følge de Anvisninger, der gives ham af Amtslægen eller Sundhedsstyrelsen, hvad enten disse har Hensyn til Epidemiens Bekæmpelse eller til Indberetningernes Form og Hyppighed. — Ogsaa under almindelige Epidemier, som ikke er tagne under offentlig Behandling, skal Kredslægen foruden at afgive de regelmæssige Blanket- og Listeanmeldelser afgive saadanne Indberetninger og foretage saadanne Undersøgelser eller Foranstaltninger, som anvises ham af Amtslægen eller Sundhedsstyrelsen. Kredslægen bør efter bedste Evne bidrage til, at der vindes Forstaaelse af og Indsigt i de smitsomme Sygdommes Væsen og Smitteforhold, og han kan ikke undslaa sig for efter Amtslægens eller Sundhedsstyrelsens Opfordring og Anvisning at deltage i videnskabelige Undersøgelser ved f. Eks. at foretage Optegnelser og Optællinger efter en vis fælles Plan. § 15. Det paahviler Kredslægen indenfor sin Kreds at føre Tilsyn med Desinfektionsvæsenet. Han skal arbejde for, at der tilvejebringes fornødent Desinfektionsmateriel, og for, at dette vedligeholdes og er tidssvarende; ligeledes bør han paase, at der altid er tilstrækkeligt, uddannet Personale til at udføre Desinfektioner, og han skal selv vejlede saadant Personale med Hensyn til Anvendelsen af nye Desinfektionsmetoder, nye Desinfektionsmidler og nyt Materiel. Han skal jævnlig kontrollere, om Desinfektionerne udføres paa virksom og foreskreven Maade, samt hvorvidt de har været effektive. Han bør personlig foretage eller even-

1921 tuelt foranstalte foretaget Undersøgelser af de i
1. Dec. Kredsen opstillede Desinfektionsovne. Han bør
forvisse sig om, at der ved Desinfektioner udvi-
ses forsvarlig Sparsommelighed og tilbørlig Skaan-
somhed saavel overfor Desinfektionsmateriellet
som overfor de Genstande, der underkastes Des-
infektion. § 16. Med Hensyn til Modarbejdelse
af Tuberkulose paahviler det Kredslægen at iagt-
tage de i Anordning Nr. 185 af 1. April 1921 om
Foranstaltninger til Tuberkuløsens Bekæmpelse
paa Færøerne indeholdte Forskrifter. § 17. Kreds-
lægen skal have sin Opmærksomhed henvendt
paa de veneriske Sygdommes Udbredelse og ikke
alene foretage de Undersøgelser, hvortil han i saa
Henseende opfordres af Politimyndigheder eller
andre administrative Myndigheder, men ogsaa af
egen Drift søge oplyst, paa hvilken Maade og
fra hvilke Kilder Smitte har udbredt sig, samt,
saavidt hans Myndighed strækker sig, modvirke
Smitteudbredelse. Navnlig skal han vaage over,
at de Bestemmelser, sigtende til at hindre Smitte-
udbredelse, som indeholdes i Lov om Modarbej-
delse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte
af 30. Marts 1906, nøje overholdes og haandhæves.
Der paahviler iøvrigt Kredslæger de samme Plig-
ter med Hensyn til Undersøgelse og offentlig Be-
handling af Personer med smitsom Kønssygdom,
som den ovennævnte Lov paalægger Stads- og
Distriktslæger. § 18. Kredslægen er forpligtet
til i sin Kreds at udføre den offentlige Kokoppe-
Indpodning og Genindpodning og det dermed
forbundne Eftersyn efter de herom gældende
Love og Anordninger samt efter en forud lagt
aarlig, af Amtslægen bifaldet Plan. Skulde der
optræde Tilfælde af Kopper i Kredsen eller paa
anden Maade vise sig Tegn til, at Koppesygdom
kunde finde Indpas i Kredsen, bør Kredslægen
af yderste Evne og i Overensstemmelse med de
gældende Bestemmelser virke for, at der foranstal-
tes offentlig Indpodning og Genindpodning af
Kokopper, samt for, at Befolkningen underkaster
sig Indpodning. Han er forpligtet til paa For-
langende at udstede Attest om den af ham fore-
tagne Indpodning og Genindpodning med Ko-
kopper og til at udfærdige Genpart mod at oppe-

bære de herfor foreskrevne Gebyrer. Han skal til enhver Tid overbevise sig om, at de ved Sygehuse og lignende Anstalter ansatte Læger, Sygeplejersker, Piger, Portører og øvrige Funktionærer, som kommer i Berøring med de syge, sam Desinfektører er genindpodede med Kokopper med passende Tidsmellemrum. I sin aarlige Medicinalberetning bør han give Oplysning om, i hvilket Omfang Sygehus og Desinfektionspersonalet indenfor Kredsen er genindpodet. § 19. For at hindre Opstaaen og Udbredelse af Barselfeber og de for nyfødte Børn farlige smitsomme Sygdomme har Kredslægen at paase, at de Jordemødrene og Lægerne i saa Henseende paahvilende Forpligtelser overholdes. Om hans Ret til i Tilfælde af disse Sygdommes Forekomst midlertidig at forbyde en Jordemoder at praktisere, se ovenfor § 7. — Det bør være ham magtpaaliggende at benytte enhver Lejlighed til at vejlede og belære saavel Jordemødrene som Befolkningen med Hensyn til Bestingelserne for at undgaa Barselfeber og de smitsomme Spædbørnssygdomme: Stivkrampe, Blæresygdom hos nyfødte (Pemfigus) og nyfødtes Øjenbetændelse. § 20. Viser der sig blandt Husdyr eller Kulturplanter Sygdomme, som kan blive farlige for Mennesker, bør Kredslægen forvise sig om, at der af de paagældende Myndigheder træffes saadanne Forholdsregler til at afværge Faren, som enten er anordnede eller skønnes nødvendige, og om fornødent indberette Sagen til Amtslægen. Kredslægen bør have Opmærksomheden rettet paa Forekomst af saadanne Dyr, som enten vides at være eller antages at kunne være Mellemed ved Sygdommes Overførelse til Mennesker, f. Eks. Rotter og forskellige Insekter, og i paakommende Tilfælde søge iværksat Forholdsregler til Udryddelse eller Uskadeliggørelse af saadanne Dyr. Kredslægen skal arbejde for en systematisk Udryddelse af Rotter i og omkring Havnene og paa anløbende Skibe, og særlig agte paa mulig Opræden af Pest blandt Havne og Skibsrøtter. § 21. Kredslægen har Forpligtelse til vederlagsfrit at behandle fattige og alderdomsunderstøttede i de Distrikter i Kredsen, for hvilke ingen Kommunelæge er ansat. Dog kan han

1921 kræve Befordringsudgifter, der afholdes i Anledning af saadan Behandling, godtgjort af vedkommende Kommune. I Tilfælde af Uenighed mellem Kredslægen og Kommunen om Godtgørelsen afgøres Spørgsmaalet af Amtmanden. Forsaavidt der findes Arresthuse i Kredsen, er Kredslægen pligtig til at øve det hygiejniske Tilsyn og paase, at de gældende Forskrifter i saa Henseende opfyldes, samt at behandle alle i samme hensiddende syge Fanger og Arrestanter. Han skal føre Journal over de syge Fanger og Arrestanter, som han tager under Behandling. Under Behandlingen bør han særlig anvende Omhu paa Iagttagelse og Beskrivelse af abnorme Sindstilstande, som kan faa Betydning under Retssagen, og søge at gøre sig klart, om en saadan abnorm Sindstilstand har været til Stede før Fængslingen eller er udviklet i Arresten. Er der ved et Arresthus ansat en anden fast Læge, har Kredslægen intet at gøre med Fangernes Behandling, men hans Forpligtelse til at føre Tilsyn med de hygiejniske Forhold i Anstalten falder ikke dermed bort. Kredslægen er pligtig til, naar han af Amtmanden udpeges dertil, at deltage i Foretagelsen af lovmæssige Obduktioner i Kredsen i Overensstemmelse med den derfor fastsatte særlige Instruks. **§ 22.** Kredslægen skal indsamle det Materiale, som kan tjene til Oplysning om Kredsens Medicinalstatistik, ordne det, i paakommende Tilfælde ved Henvendelse til den paagældende faa det berigtiget eller suppleret, bearbejde det saaledes indsamlede Materiale og indsende det til Amtslægen indenfor de fastsatte Tidsfrister i Overensstemmelse med de derom gældende Bestemmelser. Kredslægen er forpligtet til mundtlig at give den efter Omstændighederne fornødne Forklaring til Ligsynsmænd, der henvender sig til ham om nærmere Oplysning med Hensyn til Benyttelsen af den dem udleverede Vejledning. **§ 23.** Kredslægen skal føre de til Embedet hørende Embedsbøger og holde Embedets Arkiv i Orden. Han fører et Register over Arkivet. Udgifterne ved Anskaffelse af Embedsbøger samt til Indbinding, Samling, Ordning og Opbevaring af Arkivsager afholdes af den Embedet tillagte Kontorholds-

godtgørelse. Embedsbøgerne er for Tiden følgende: 1. Journal over indkommende og udgaende Sager. 2. Kopibog, hvori indføres Genpart af udgaende Skrivelser og Attester. 3. Vaccinationsprotokol. 4. Protokol med Fortegnelse over de Institutioner, Indretninger, Virksomheder og Anlæg, med hvilke Kredslægen i Henhold til § 5 i Anordning om Embedslægevæsenets Ordning paa Færøerne fører Tilsyn. 5. Protokol med Fortegnelse over samtlige Læger, Tandlæger, Apotekere og Jordemødre i Kredsen, jfr. ovenfor § 3. 6. Dagbog over Embedsforretninger. 7. Regnskabsbog over de Embedet vedrørende Indtægter og Udgifter. Specificerede Oplysninger om Kontorudgifter samt over oppebaarne uvisse Indtægter indsendes paa dertil bestemte Blanketter for hvert Finansaar inden en Maaned efter dettes Udløb gennem Sundhedsstyrelsen til Justitsministeriet. Embedsbøgerne skal indrettes og føres i Overensstemmelse med de herfor af Sundhedsstyrelsen givne nærmere Forskrifter; Bøgerne skal, naar det forlanges, forelægges til Eftersyn for Amtslægen og Sundhedsstyrelsen. I Arkivet skal foruden udskrevne Embedsbøger iøvrigt findes: a. De Sygejournaler, som det paahviler Kredslægen at føre, saaledes over Patienter med Kønssygdomme, som behandles for offentlig Regning, syge Fanger og Arrestanter, jfr. ovenfor § 21, Patienter med Sygdomme, der er tagne under offentlig Behandling jfr. ovenfor § 14 o. s. v. — Affattes Journalerne paa løst Papir, skal de, forsynede med Løbenumre, samles i Aargange med vedføjet Register. b. Alle indkomne, Embedet vedrørende Skrivelser, Indberetninger, Anmeldelser, Lister m. m., forsynede med Løbenumre efter Journalen og ordnede i Aargange. c. Udskrevne eller paabegyndte, ved Fraflytning, Dødsfald eller Ophør af Praksis indsendte Jordemoderprotokoller og Skemaer over Tegnene paa udenfor Ægteskab fødte Børns Udviklingsgrad. d. Beretninger om Tilfælde af Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, forsaavidt vedkommende Personer ikke er døde eller helbredede. e. Lovtidende (indbunden), Vedtægter, Regulativer og lignende for Kredsens Kommuner

1921 eller kommunale Institutioner. f. Medicinalberet-
ningerne for Kongeriget Danmark (indbundne).
1. Dec. g. Sundhedsstyrelsens og Retslægeraadets Aars-
beretninger (indbundne). h. Et passende Oplag
af de Lister, Blanketter, Protokoller, Instruktio-
ner o. s. v., som det er Kredslægernes Pligt at forsyne
Kredsens Læger og Jordemødre med. Om Arkiv-
sagers Behandling gælder Justitsministeriets Cirku-
lære af 31. Juli 1899. Kredslægen modtager Ar-
kivet ved sin Embedstiltrædelse og skal straks
overbevise sig om, at alt, hvad der skal forefindes,
er til Stede, og at det stemmer med det af For-
gængeren førte Register, paa hvilket han meddeler
Kvittering for Modtagelsen. § 24. Kredslægen
skal til Amtslægen indberette, naar han overtager
sit Embede. Kredslægen skal i Embedsforretning-
er være at træffe til en forud bestemt Tid.
Ønsker Kredslægen Fritagelse for Embedsforret-
ninger i mere end 2 Døgn, skal han gennem
Amtslægen indsende Andragende herom til Amtman-
den; hvis Fritagelsen ønskes for længere Tid end en
Uge, skal Andragende herom gennem Amtslægen
og Amtmanden indsendes til Sundhedsstyrelsen;
ønsker Kredslægen Fritagelse for længere Tid end
4 Uger, eller agter han at foretage en Rejse i
Udlandet, skal Andragendet stiles til Justitsmini-
steriet, men indsendes gennem Amtslægen, Amt-
manden og Sundhedsstyrelsen. I Andragender
om Orlov bør Kredslægen, saavidt muligt, stille
Forslag med Hensyn til, hvem der kan konstitue-
res til at besørge Embedsforretningerne. § 25.
Kredslægen bør i det Omfang, han anser det for
nødvendigt til Udøvelsen af det ham paahvilende
embedsmæssige Tilsyn og Varetagelsen af de ham
iøvrigt paahvilende Embedspligter, foretage Rejser
i Kredsen. Han skal mindst en Gang hvert tredje
Aar aflægge Besøg i hver enkelt af de til Kredsen
hørende Kommuner og der gøre de stedlig Sund-
hedsforhold til Genstand for Eftersyn. § 26.
Kredslægen er berettiget til at udøve privat Læge-
praksis, for saa vidt det er foreneligt med Op-
fyldelsen af hans Embedspligter. Dog maa han
ikke uden at have indhentet Justitsministeriets Til-
ladelse dertil have Ansættelse som Læge eller som
lønnet lægekyndig Raadgiver ved nogen Institution

eller Virksomhed, som staar under hans Tilsyn. **1921**
Andragender om at erholde en saadan Tilladelse 1. Dec.
fremsendes gennem Amtslægen og Sundhedsstyrelsen. § 27. Kredslægen bør stadig holde sig bekendt med Fremskridt indenfor Lægevidenskaben, særlig paa den offentlige Sundhedsplejes og Retslægevidenskabens Omraade, og er forpligtet til at gøre sig fortrolig med og have Oversigt over alle hans Embedsomraade og Embedsvirksomhed vedrørende Lovbestemmelser og administrative Forskrifter. For saa vidt der af det offentlige foranstaltes Fortsættelseskursus for Embedslæger, skal Kredslægen efter Sundhedsstyrelsens nærmere Bestemmelse med nogle Aars Mellemrum søge Deltagelse i disse. Ligeledes skal han, naar det paalægges ham af Sundhedsstyrelsen, deltage i vejledende særlige Kursus, som maatte blive foranstaltede i Anledning af nye Undersøgelsesmetoder eller nye Metoder til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme eller lignende. Kredslægen bør efter bedste Evne virke hen til, at der i Befolkningen udbredes Forstaaelse af og Kendskab til Midlerne til at hindre smitsomme Sygdommes Udbredelse samt Oplysning om de almindelige Sundhedsforhold, det offentlige Sundhedsvæsens og Medicinalforholdenes Betydning for den enkeltes og Samfundets Sundhedstilstand. § 28. Kredslægen er forpligtet til i sin Embedsvirksomhed at iagttage al den Sparsommelighed, som er forenelig med Foranstaltningernes forsvarlige Udførelse. Han er forpligtet til paa Forlangende at attestere Regninger paa de af ham rekvirerede Lægemidler, Desinfektionsmidler m. v.

Instruks (Nr. 504) for alle til Praksis berettigede Jordemødre paa Færøerne. 1. Dec.
I Henhold til § 2, jfr. § 15, i Anordning Nr. 49 af 11. Februar 1920, hvorved Lov om Jordemodervæsenet af 13. Juni 1914 sættes i Kraft paa Færøerne, fastsætter Justitsministeriet herved følgende Instruks for alle til Praksis berettigede Jordemødre paa Færøerne. Kapitel I. Regler gældende for alle Jordemødre. § 1. 1. Alle færøske Jordemødre, hvorved forstaaes de paa

1921 Færøerne bosatte Kvinder, der paa lovlig Maade har erholdt Lærebrev som Jordemoder her i Riget, og som har underskrevet den foreskrevne Forsikring om at ville opfylde de dem som Jordemødre paahvilende Pligter, staar under Sundhedsstyrelsen, for saa vidt angaar deres Bestillinger, Forretninger og Pligter som saadanne. De er forpligtede til at rette sig efter de Instruktioner, Anvisninger og Paalæg, der meddeles dem af Justitsministeriet eller Sundhedsstyrelsen, og til at føre de Fortegnelser og Protokoller og afgive de Indberetninger og Anmeldelser, hvorom der er truffet Bestemmelse i nærværende Instruks eller i særlige Anvisninger.

2. Sundhedsstyrelsen fører Overtilsynet med, at Jordemødrene udfører deres Forpligtelser samvittighedsfuldt, ligesom den umiddelbart eller middelbart gennem Embedslægerne kan paatale Forsømmelser, Undladelser eller Fejl fra den enkelte Jordemoders Side og kan foranledige Politiumdøvelse indledet, naar dette skønnes paakrævet.

3. Alle færøske Jordemødre staar under Amtslægen, som er det sædvanlige Mellemlid mellem Jordemødrene, Sundhedsstyrelsen og Justitsministeriet. Amtslægen kan sammenkalde Jordemødrene til Konferencer, hvortil de skal medbringe deres Protokoller, Skemaer samt Taske med Instrumenter. Til Amtslægen bør Jordemødrene henvende sig, dersom de føler sig forurettede ved Paalæg eller Forbud fra Kredslægens Side. 4. Det umiddelbare Tilsyn med den enkelte Jordemoder og hendes Forhold og Virksomhed føres af Kredslægen i den Lægekreds, i hvilken Jordemoderen har Bopæl. Kredslægen er saaledes hendes nærmeste foresatte og den, hos hvem hun i Almindelighed er henvist til at søge Raad og Vejledning, og efter hvis Ordre, Forbud og Paalæg hun har at rette sig. § 2.¹⁾ 1. Enhver Kvinde, der har erholdt det i § 1 nævnte Lærebrev og underskrevet den der omtalte Forsikring, har Ret til at nedsætte sig som praktiserende Jordemoder paa Færøerne og til at yde Fødselshjælp og paatage sig de øvrige en Jordemoder tilladte Forretninger, jfr. § 3.

1) Saaledes som denne er affattet ifølge Bek. Nr. 308 af 13. December 1926 fra 1. Januar 1927 at regne.

2. Forinden en Jordemoder begynder at prakti- **1921**
sere, skal hun anmelde sin Nedsættelse for Kreds- **1. Dec.**
lægen i den Lægekreds, hvori hun agter at tage
Bopæl, idet hun nøjagtig skal angive Bopæls
Beliggenhed og forevise sit Lærebrev. Kreds-
lægen vil da udlevere hende den paabudte Protokol
(§ 16) og de fornødne Skemaer m. v. (§§ 17-19).

3. Hver Gang Jordemoderen forandrer Bopæl
indenfor Lægekredsen, skal hun underrette Kreds-
lægen derom senest samtidig med Flytningen.
Hvis en Jordemoder forlader en Lægekreds for at
nedsætte sig andetsteds, skal hun skriftlig anmelde
Bortflytningen for Kreds-
lægen i den Lægekreds,
hun fraflytter, samt aflevere sin Protokol og sin
Restbeholdning af frankerede Blanketter (jfr. § 17,
2det Stykke i Slutningen) til denne; paa det Sted,
hvortil hun flytter, skal hun forholde sig som ved
den første Nedsættelse. 4. Ophører en Jorde-
moder at praktisere, skal hun anmelde det for
Kreds-
lægen og til ham aflevere sin Protokol og
alle de hende af Embedslægen udleverede Blan-
ketter, hun endnu maatte være i Besiddelse af.

§ 3. 1. Til Jordemødrenes Praksis hører føl-
gende Forretninger: 1) at betjene fødende Kvin-
der under Fødslen og Barselkvinder under Bar-
selsengen; 2) at undersøge Kvinder til Afgørelse
af Spørgsmaal om tilstedeværende Svangerskab
eller foregaaet Fødsel; hun bør dog ikke afgive
Erklæring om, at Svangerskab er til Stede, før
sikre Svangerskabstegn efter Midten af Svan-
gerskabet kan paavises; 3) at give Raad til
svangre under det normalt forløbende Svan-
gerskab; 4) at sørge for og give foreløbig Anvis-
ning til sunde nyfødte Børns Pleje; 5) at give
Udskylninger af Moderskeden; 6) at tage Vandet
fra Kvinder; 7) at sætte Klyster. 2. Ved Ud-
øvelsen af sin Virksomhed skal Jordemoderen
nøje følge den Vejledning, hun har faaet paa
Jordemoderskolen, og de Instruktioner, Anvis-
ninger og Paalæg, der er meddelt hende af Justits-
ministeriet, Sundhedsstyrelsen eller Embedslægerne,
jfr. § 1. 3. Hvis hun forefinder sygelige Til-
stande hos den svangre, Barselkvinden eller det
nyfødte Barn, skal hun søge Læge tilkaldt og om
fornødent rette Henvendelse til Kreds-
lægen; om

1921 Tilfælde af visse smitsomme Sygdomme gives nærmere Regler i §§ 11 og 12. At give sig af med anden Behandling af syge end den, hvori der undervises paa Jordemoderskolen, er forbudt Jordemødre. § 4. 1. Medens Jordemødre ved Siden af Læger er de eneste Personer, der maa drive Fødselshjælp som Næring paa Færøerne, maa de ikke paatage sig Pleje af andre end Barselkvinder og deres nyfødte Børn, ligesom de ikke maa paatage sig Rensning og Klædning af Lig, Arbejde i Mark og Stald, i Gartneri, Grønthandel o. l. eller Fæstevirksomhed. 2. Ønsker en Jordemoder at tage Børn i Pleje, skal hun have Kredslægens Tilladelse foruden den Tilladelse, som kan være nødvendig efter Lov Nr. 72 om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer af 14. April 1905, jfr. Anordn. Nr. 185 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse paa Færøerne af 1. April 1921 § 7. Om hendes Adgang til at optage svangre eller fødende i sit Hjem, se nedenfor § 15. § 5. 1. Retten til at virke som Jordemoder kan i Overensstemmelse med § 7 i Lov Nr. 111 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 af Justitsministeren indtil videre fratages den, hvis Udøvelse af Kaldsvirksomheden er farlig for hendes Medmennesker enten paa Grund af varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hidført være sig ved Sygdom eller Misbrug af Midler som Alkohol, Morfin og deslige, eller paa Grund af udvist grov Uduelighed i hendes Gerning. Under paatrængende Omstændigheder har Sundhedsstyrelsens Lægeraad Myndighed til paa egen Haand indtil videre at forbyde vedkommende Jordemoder Udøvelse af Kaldsvirksomheden, men det skal da straks gøre Indberetning herom til Justitsministeren og snarest muligt indstille Forbudet til Justitsministeriets Stadfæstelse. 2. Retten til at virke som Jordemoder kan fradømmes den, der findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. § 6. 1. Enhver Jordemoder, der praktiserer, er forpligtet til snarest muligt at begive sig til de fødende Kvinder, til hvilke hun hentes. Hvis den fødende bor udenfor det Omraade, i

hvilket Jordmoderen sædvanlig virker, gælder denne Pligt dog kun, hvis ingen nærmere ved den fødende boende Læge eller Jordmoder kan komme til Stede. 2. Dersom den fødende bor i samme By som Jordmoderen eller ikke mere end 2 km fra dennes Bopæl, er Jordmoderen kun forpligtet til at komme, hvis hun hentes ved et paalideligt Bud, som kan hjælpe ved Transport af Instrumenter o. s. v. Bor den fødende udenfor Byen og mere end 2 km fra Jordmoderen, er denne kun forpligtet til at komme, hvis passende Befordringsmidler er til Stede. Foregaar Rejsen til Fods, har Jordmoderen Krav paa en Befordringsgodtgørelse af 15 Øre for hver løbende Kilometer, der tilbagelægges. Hun er kun forpligtet til at møde efter Telefonbegæring, naar hun har Sikkerhed for, at Begæringen udgaar fra den, der opgives i Telefonen f. Eks. hvis der forud er truffet Aftale, eller hvis det fra vedkommende Telefoncentral meddeles hende, at Kaldelsen er paalidelig. 3. Jordmoderen maa ikke under nogen Form forud betinge sig Sikkerhed for Betalingen for Hjælpen; derimod har hun, dersom hun ikke hentes ved Bud eller Befordring efter Bestemmelsen i forrige Stykke, Ret til at kræve det dertil medgaaende Beløb betalt forud. 4. En praktiserende, ikke offentlig ansat Jordmoder kan dog overfor en enkelt svanger Kvinde frigøre sig for Forpligtelsen til at betjene vedkommende under Fødsel og Barselseng, naar det sker paa Forhaand og i Tide. Men skulde hun alligevel blive hentet, skal hun dog straks følge, hvis det godtgøres for hende, at man forgæves har paa kaldt en Læges eller anden Jordmoders Hjælp, eller at der er øjensynlig Fare for Moder eller Barn forbundet med at bruge Tid til at paakalde anden Hjælp. § 7. 1. Naar en Jordmoder er kommet til Stede hos en fødende og har overbevist sig om, at Fødslen virkelig er begyndt, er det hendes Pligt at forblive i Huset — eller i hvert Fald ikke fjærne sig længere derfra, end at hun er sikker paa at kunne komme til Stede paany i Løbet af faa Minutter —, indtil Fødslen saavel af Barnet som af Efterbyrden er afsluttet, og der ikke længere er Sandsynlighed for nogen

1921 Blødning eller nogen anden Fare for Moder eller
1. Dec. Barn, medmindre en anden Jordemoder eller en
Læge har overtaget Fødsels Behandling. 2. Er
der tilkaldt Læge, skal Jordemoderen paa
bedste Maade understøtte denne under de Opera-
tioner, som han skønner det nødvendigt at fore-
tage. 3. Det er Jordemoderen tilladt efter
Efterbyrdens Fødsel i Tilfælde af stærke Blød-
ninger fra Livmoderen, som ikke kan standses
ved Gnidninger over Modergrunden, at give den
fødende 40 Sekaledraaber (Extractum fluidum
secalis cornuti) i lidt Vand. Dette kan gentages
med $\frac{1}{2}$ Times Mellemrum indtil 3 Gange. Sekale
maa aldrig gives før Efterbyrdens
Fødsel. § 8. 1. Straks efter Fødslen skal den
betjenende Jordemoder meddele Forældrene (den
ugifte Moder), at det er deres Pligt at anmelde
Barnets Fødsel for vedkommende Kirkebetjent, i
Thorshavn inden 2 Dage efter Fødslen og paa
Landet inden 8 Dage. Er Forældrene gifte, bør
Jordemoderen hænstille til dem at forevise deres
Vielsesattest for Kirkebetjenten samtidig med, at
de anmelder Fødslen. 2. Er det nyfødte Barn
saa svagt, at Jordemoderen tvivler om, at det kan
leve, bør hun meddele Forældrene (den ugifte
Moder) dette og spørge dem, om de ønsker
Barnet hjemmedøbt. Hvis Hjemmedaab ønskes,
og der ikke er Tid til at tilkalde nogen gejstlig
ordineret Person, en Skolelærer eller en anden
Mandsperson af sat Alder og gode Sæder, som
kan og vil forrette Hjemmedaaben, er Jordemoderen
berettiget til med Forældrenes Samtykke at fore-
tage denne. Hvis hun har foretaget Hjemmedaab,
skal hun anmelde det for vedkommende Præst i
Hovedsognet eller det Sogn, hvor Præsten bor,
inden 8 Dage og i de andre Sogne ved hans
næste Besøg ved Stedets Kirke, og angive Grun-
den til, at Barnet er hjemmedøbt. § 9. Hvis et
nyfødt Barn er skindødt, skal Jordemoderen straks
foretage Oplivningsforsøg efter de hende paa
Jordemoderskolen givne Anvisninger; dog bør
hun under saadanne Forhold snarest søge Læge
tilkaldt. § 10. 1. Overalt, hvor Jordemoderen
skønner, at der paa Grund af Forældrenes Ukyn-
dighed eller andre Forhold er Anledning dertil,

skal hun i Overensstemmelse med de Kundskaber, **1921**
hun har erhvervet paa Jordemoderskolen eller **1. Dec.**
senere gennem sine foresatte, give fornøden An-

visning med Hensyn til Barnets Pleje og Ernæring i den første Tid efter Fødslen, idet hun altid holder sig det klart, at den bedste Ernæring næsten altid er Modermælken. 2. Finder Jordemoderen, at Forholdene i det paagældende Hjem er saadanne, at Barnets Liv eller Helbred er udsat for Fare, skal hun, som Regel gennem Embedslægen, indberette dette til Øvrigheden eller Værgeraadet.

§ 11. 1. Den Omstændighed, at en fødende er lidende af smitsom Sygdom, berettiger ikke Jordemoderen til at nægte at betjene hende og at foretage det, som er nødvendigt for at sikre en for Moder og Barn heldig Forløsning, men hun bør nøje iagttage de Forsigtighedsregler og anvende de Midler til at beskytte sig selv mod Smitte og til at hindre, at hun fører Smitte til andre, om hvilke hun har faaet Belæring dels paa Jordemoderskolen, dels ved særlige Anvisninger. 2. Jordemoderen skal, om muligt før hun betjener, men i hvert Fald umiddelbart efter at hun har betjent en fødende med smitsom Sygdom, anmelde dette for Kredslægen og indtrængende tilraade Kvinden eller Familien, at der bliver tilkaldt Læge snarest muligt. Jordemoderen skal derhos søge Kredslægens Vejledning med Hensyn til, hvorledes hun bør forholde sig, anvende de Midler til Forebyggelse af Smittens Udbredelse, som Kredslægen paabyder, samt — saa snart hun kan — skifte Tøj, tage et Bad og paa den af Kredslægen anviste Maade desinficere eller lade desinficere det Tøj, som hun havde paa hos den fødende, sine Instrumenter og Apparater og om fornødent sit Hjem. Hun bør saavidt muligt undlade at betjene nogen anden fødende, indtil hun har erholdt Vejledning fra Kredslægen og har efterkommet dennes Ordre og Anvisninger. Udgifterne til de Desinfektionsmidler, som det er paalagt Jordemødrene at anvende i deres Praksis, og til de Desinfektionsforanstaltninger, som paabydes en Jordemoder af Embedslægen, eller som godkendes af denne, udføres af Amtsrepartitionsfonden. Det bemærkes herved, at en til Praksis berettiget Jordemoder

1921 uden Recept paa Apoteket kan faa udleveret flydende Fenol i Blandinger af større Styrke end 5 pCt. og Sublimattabletter à 50 ctg, dog kun naar hun afgiver en skriftlig Rekvisition, forsynet med hendes Underskrift og med Angivelse af hendes Stilling og Bopæl samt Datum. Der bør ikke rekvireres Sublimattabletter til mere end ca. $\frac{1}{4}$ Aars Forbrug. Tabletteerne skal opbevares i Apotekets Emballage i velaflaaset Gemme. 3. Hvis det foreliggende Sygdomstilfælde hos en Kvinde, Jordemoderen har betjent, hører til dem, som omfattes af Bestemmelserne i Lovgivningen om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse, kan Epidemikommissionen under de i den nævnte Lovgivning indeholdte nærmere Bestemmelser forbyde Jordemoderen at praktisere. I saa Fald tilkommer der Jordemoderen Erstatning efter Epidemilovgivningens Regler. 4. Hvis Sygdomstilfældet hos en Kvinde, Jordemoderen har betjent, eller hos det nyfødte Barn er Barselsfeber eller anden smitsom Sygdom, som ikke omfattes af Epidemilovgivningens Bestemmelser, f. Eks. Rosen, Stivkrampe, Blæresygdom (Pemfigus), Forbuddninger, Saarfeber, smitsom Øjenbetændelse, kan endvidere Kredslægen forbyde Jordemoderen at paatage sig nogen Fødselsforretning eller at betjene nogen Barselkvinde, indtil betryggende Desinfektion er gennemført, eller hvis han finder det nødvendigt, give et saadant Forbud for et længere, bestemt begrænset Tidsrum. Et saadant Forbud fra en Kredslæges Side skal Jordemoderen nøje efterkomme, men hun har Krav paa, at Kredslægen straks indberetter til Amtslægen, hvilket Forbud, han har nedlagt, og at Amtslægen meddeler, hvorvidt han godkender Kredslægens Forbud eller ændrer eller ophæver det. Den Afgørelse, som Amtslægen i saadanne Tilfælde træffer, skal Jordemoderen nøje overholde. Jordemoderen har i dette Tilfælde intet Krav paa Erstatning for Næringstab fra det offentliges Side. § 12. 1. Dersom den fødende skønnes at være angrebet af Syfilis, eller det er Jordemoderen bekendt, at hun for mindre end 7 Aar siden har haft Udbrud af denne Sygdom, skal Jordemoderen anse Barnet for mistænkt for at være født med Syg-

dommen, selv om det ikke frembyder noget tydeligt Tegn derpaa, og hun maa da ikke give det til Brystet hos nogen anden Kvinde end dets egen Moder uden forinden at underrette den paa-gældende om, at Barnet er mistænkt, og om, hvilken Fare for Smitteoverførelse der er forbundet dermed. Frembyder Barnet Sygdomstegn, der maa antages at hidrøre fra Syfilis, er det under Strafansvar forbudt at give Barnet til Brystet hos nogen anden Kvinde end dets egen Moder. Et Barn, som vides at være angrebet af Kønssygdom, eller som der er Grund til at mistænke for at lide af saadan Sygdom, maa ikke sættes i Pleje, uden at Plejeforældrene, inden Anbringelsen finder Sted, er blevne underrettede om, at Barnet er sygt eller mistænkt, og om den dermed forbundne Smittefare, og Plejeanbringelse er ikke tilladt, hvor der ved andre Børn udsættes for Smittefare. 2. Det gores Jordemoderen til Pligt at underrette Barnets Forældre om disse Regler og iøvrigt straks meddele Kredslægen, hvad hun har foretaget sig.

§ 13. 1. Hvis Jordemoderen selv angribes af smitsom Sygdom, maa hun ikke praktisere, forinden hun ved Lægeattest godtgør, at hun ikke kan antages at udbrede Smitte. 2. Det er Jordemoderens Pligt uopholdelig at anmelde eller lade anmelde til Kredslægen ethvert Tilfælde af smitsom eller mistænkelig Sygdom, som opstaar i hendes Husstand. 3. Det kan i Henhold til Lovgivningen om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse af Epidemikommissionen forbydes Jordemoderen at praktisere, naar smitsom Sygdom opstaar i hendes Husstand, eller naar hun af andre Grunde vides at være eller maa antages at være smitteførende, indtil hun ved behørig Lægeattest godtgør, at hun ikke kan antages at udbrede Smitte. I saa Tilfælde tilkommer der hende Erstatning efter Epidemilovgivningens Regler. 4. Instruksens § 11, 4de Stykke, finder tilsvarende Anvendelse, hvis der opstaar smitsom Sygdom i Jordemoderens Hjem.

§ 14. 1. Jordemoderen maa ikke ubeføjet aabenbare, hvad hun i sin Virksomhed som Jordemoder kommer til Kundskab om; hun maa ikke udspørge den svangre eller fødende om, hvem der er Fader til hendes

1921 Barn. 2. Faar Jordemoderen Formodning om, at en Forbrydelse er forøvet eller tilsigtet, er det hendes Pligt at gøre Politiet bekendt med sin Formodning og de Grunde, hvorpaa hun støtter den. 3. Kaldes Jordemoderen til en Kvinde, som nylig har født uden Vidners Tilstedeværelse, skal hun, hvis Barnet er dødt eller ikke forefindes, straks anmelde dette til Politiet. § 15. 1. Hvis en Jordemoder agter at optage svangre, fødende og Barselkvinder med deres spæde Børn i sit Hus, skal hun, forinden hun modtager nogen saadan, ansøge Kredslægen om Godkendelse af Hjemmet som egnet dertil. Naar Hjemmet er godkendt, staar det under Kredslægens Tilsyn, og han har Ret til paa enhver Tid og ved enhver Lejlighed at tage Hjemmet i Øjensyn for at forvise sig om, at de for Godkendelsen stillede Betingelser opfyldes. Han kan til enhver Tid tage den givne Tilladelse tilbage, hvis han skønner, at Hjemmets Forhold eller Jordemoderens Virksomhed gør det nødvendigt. 2. Jordemoderen maa ikke modtage nogen svanger eller fødende Kvinde i sit Hus, før hun har faaet en ikke 4 Dage gammel Lægeattest om, at den paagældende Kvinde ikke lider af smitsom Sygdom, og at saadan Sygdom heller ikke findes i hendes Hjem. Hun skal skriftlig anmelde til Kredslægen, hver Gang en svanger eller fødende Kvinde modtages i Hjemmet, og ligeledes anmelde, naar nogen atter forlader Hjemmet. Hun skal iøvrigt gøre de samme Optegnelser og Anmeldelser vedrørende de i hendes Hjem indtræffende Fødsler, som hun ellers er forpligtet til. 3. Ethvert Febertilfælde hos Barselkvinder og ethvert Sygdomstilfælde hos de spæde Børn (særlig Øjensygdom, Blæresygdom (Pemfigus) og Stivkrampe), som opstaar i Jordemoderens Hjem, skal straks anmeldes til Kredslægen, og Læge skal straks hentes. Undladelse af at opfylde denne Pligt vil uvægerlig have til Følge at Tilladelsen til at optage svangre og fødende i Hjemmet tilbagekaldes. § 16.¹⁾ 1. Enhver Jordemoder er forpligtet til at føre nøjagtig

¹⁾ Saaledes som denne er affattet ifølge Bek Nr. 308 af 13. December 1926 fra 1. Januar 1927 at regne.

Bog over alle de Fødsler, ved hvilke hun yder sin Hjælp. Hun skal nøje mærke sig de Omstændigheder, der er af Betydning for Bedømmelsen af Barnets Udviklingsgrad, og særlig foretage nøjagtig Vejning og Maaling af Barnet. Hun skal paa Stedet opskrive de saaledes udfundne Tal samt de øvrige Oplysninger, der er nødvendige ved Førelsen af den af Sundhedsstyrelsens autoriserede Protokol. I denne skal Jordemoderen, snarest efter at hun er kommet hjem fra vedkommende Forretning, indføre en Beretning om enhver Fødsel, ved hvilken hun har ydet Tjeneste, ved at udfylde alle de Rubrikker i Protokollens Skema, som hun kan udfylde paa dette Tidspunkt; senere skal hun udfylde de øvrige Rubrikker. 2. Jordemoderen kan ikke nægte i sin Protokol at indføre Beretning om en Fødsel, ved hvilken en Læge, men ingen Jordemoder har ydet Fødsels-hjælp. Hun skal forlange, at Meddelelsen om en saadan Fødsel tilstilles hende skriftlig, og denne Meddelelse vedlægges da Protokollen som Bilag. For Ulejligheden ved hver saadan Protokoltilførsel er Jordemoderen berettiget til af vedkommende Læge at forlange en Godtgørelse af 2 Kr. 3. Naar det forlanges af nogen, der har retlig Interesse deri, skal hun ved Udfyldelse af det dertil bestemte Skema give en nøjagtig Udskrift af Protokollens Oplysninger om det Barn eller de Børn, hvorom der forlanges Oplysning. For en saadan Udskrift er hun berettiget til af Rekvirenten af Attesten at kræve et Gebyr af 1 Kr. for hver Fødsel. 4. Hvis en Domstol, Politiet eller Anklagemyndigheden forlanger Afskrift af, hvad der er anført i Protokollen om et Barn, ved hvis Fødsel en Læge, men ingen Jordemoder har assisteret, kan Jordemoderen sende vedkommende Myndighed selve Lægens Meddelelse, efter at hun har indført Oplysningerne i Protokollen. 5. Naar Protokollen er udkrevet, afleveres den til Kreds-lægen, idet Jordemoderen rekvirerer en ny Protokol. § 17. 1. Enhver Jordemoder skal gøre Anmeldelse til vedkommende Sognepræst eller til Præsten ved den anerkendte Menighed udenfor Folkekirken, til hvilken den fødende hører, om ethvert levendefødt Barns Fødsel, ved hvilken hun

1921 har gjort Tjeneste, selv om Barnet er født saa
1. Dec. meget før Tiden, at det ikke anses for levedygtigt ;
jfr. herved ogsaa § 8, 2det Stykke i Slutningen.
Til Anmeldelsen benyttes en dertil særlig anord-
net Blanket, hvorefter en passende Beholdning faas
udleveret hos Kredslægen. 2. Den udfyldte
Blanket leveres til vedkommende Præst inden en
Uge efter Fødslen. Den kan enten afleveres per-
sonligt eller ved paalideligt Bud eller sendes med
Posten, stilet til vedkommende Tjenestemand
(Sognepræsten for N. N. Pastorat, Præsten ved
N. N. Kirke — Personnavn anvendes ikke —); i
sidstnævnte Tilfælde anvendes den dertil bestemte,
paa lukket Brevkort trykte Blanket. 3. At Jorde-
moderen opfylder den Pligt, hun efter § 8 har,
til at minde Forældrene om, at de skal anmelde
Fødslen, fritager hende ikke for at opfylde den
hende selv ved nærværende Paragraf paalagte
Anmeldelsespligt. § 18.¹⁾ 1. Om Fødsel af
dødfødte Børn, d. v. s. Børn, der kommer til
Verden efter 28. Svangerskabsuge uden efter Føds-
len at give Livstegn fra sig, skal Jordmoderen
affatte en Beretning ved at udfylde Rubrikkerne
i det for saadan Dødsanmeldelse anordnede Skema,
hvorefter en passende Beholdning kan erholdes ud-
leveret hos Kredslægen. Dødsanmeldelsen afleve-
res til Stedets Sognepræst, hvad enten Forældrene
hører til Folkekirken eller ikke. 2. Anmeldelsen
kan ikke i noget Tilfælde træde i Stedet for
Dødsattest for Barnet; men i ethvert Tilfælde
skal der tillige afholdes Ligsyn af en Læge eller
Ligsynsmand, hvilket Jordmoderen har at bringe
vedkommende i Erindring. 3. Aborter, d. v. s.
Fostre, der er kommet til Verden før Udgangen
af 28. Svangerskabsuge uden efter Fødslen at have
givet Livstegn fra sig, anmeldes ikke. § 19.²⁾
§ 20. 1. Jordemødre, der ikke har nogen offent-
lig Ansættelse, er berettigede til for de Forret-
ninger, som de udfører, at fordre den Betaling,
hvorom de kan enes med vedkommende. Hvis
den en Jordemoder for ydet Fødselshjælp og

1) Saaledes som denne er affattet ifølge Bek. Nr. 72 af 28.
Marts 1925.

2) §'en er ophævet ved Bek. Nr. 308 af 13. December
1926 fra 1. Januar 1927 at regne.

dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Barselkvinde og Barn tilkommende Betaling trods bevisligt Paakrav ved Regning i anbefalet Brev, Postopkrævning eller lignende ikke er erlagt af den, hvem Betalingen paahviler, inden 4 Uger efter Arbejdets Afslutning, kan Jordemoderen, naar det sker inden 4 Maaneder efter Arbejdets Afslutning, forlange Betalingen udfordret af Fattigvæsenet paa det Sted, hvor Hjælpen er ydet, men hun kan paa denne Maade kun faa den for Personer, hvem Fattigvæsenet tilstaaer fri Jordemoderhjælp, fastsatte Mindstebetaling.

2. Jordemødres Krav for det foregaaende og det løbende Kalenderaar nyder Fortrinsret i Konkursboer og i Dødsboer, hvor Gældsansvar ikke overtages af Arvingerne. 3. Jordemødres Udgifter ved de særlige Pligter, der er paalagte dem, saasom at føre Dagbog over Virksomheden, afgive Fødselsanmeldelser og lignende, derunder indbefattet Udgifterne til Anskaffelse af de til saadant Formaal fornødne Protokoller, Skemaer, Papir og Porto, udredes af Statskassen. Amtsrepartitionsfonden betaler Jordemødrene Befordringsgodtgørelse for Rejser til Jordemoderkonferencer.

Kapitel II. Regler gældende for Distriktsjordemødre. § 21. 1. Foruden de alle Jordemødre paahvilende, i Kapitel I omhandlede Pligter og Rettigheder har Distriktsjordemødrene de i nærværende Kapitel angivne særlige Pligter og Rettigheder. 2. En Distriktsjordemoder er altid forpligtet til, hvis hun ikke er forhindret ved en anden Fødselsforretning eller er syg, straks at komme til enhver fødende, til hvilken hun hentes, indenfor sit Distrikt eller i et Nabodistrikt, hvis Distriktsjordemoder i Øjeblikket er forhindret ved Fødselsforretning eller pludselig er bleven syg eller er bortrejst, forudsat at Kaldelsen opfylder de i § 6 anførte Krav. 3. En Distriktsjordemoder har intet Krav paa at betjene fødende indenfor Distriktet. Det er ikke en Distriktsjordemoder forment at paatage sig Praksis i et andet Distrikt end hendes eget, naar kun hendes Forretninger i dette ikke tilsidesættes. 4. En Distriktsjordemoder maa, medmindre hun er kaldet i Praksis,

1921 ikke rejse bort fra sit Distrikt ud over et Døgn
1. Dec. uden at have anmeldt det for Kredslægen og
faaet dennes Tilladelse dertil. Ønsker hun længere
Tids Ferie end en Uge, skal hun i Tide gennem
Kredslægen søge den Myndighed, der har ansat
hende, om Tilladelse dertil, saa at der kan træffes
Bestemmelse om, hvorledes hendes Forretninger
skal besørges under hendes Fraværelse. 5. Hun
skal paa sin Bolig have en paa passende Sted
anbragt Natklokke, som virker godt og sikkert,
og hvis Trykknop eller Haandtag maa være let
at finde, selv i Mørke. Distriktsjordemoderens
Telefon skal være anbragt saaledes og være for-
synet med en saadan Alarmklokke, at Kaldelsen
ogsaa kan høres om Natten. Der skal altid i en
Distriktsjordemoderes Hjem være nogen til Stede,
der kan give Besked om, hvor hun er at finde;
kun i Undtagelsestilfælde kan det tillades hende at
angive dette ved et iøjnefaldende og tydeligt læseligt
Opslag paa Døren eller i et Vindue. § 22. En Distrikts-
jordemoder er forpligtet til at nøjes med den
fastsatte takstmæssige Betaling for at betjene
fødende; dog maa hun gerne modtage højere
Betaling, hvis den tilbydes hende frivillig og god-
villig, men det er hende strengt forbudt selv at
forlange en saadan højere Betaling. Har hun
velbegrundet Formodning om, at en betalings-
pligtig opgiver sine Indtægter mindre, end de
virkelig er, kan hun henvende sig til den Myndig-
hed, der har ansat hende, med Oplysning om,
hvorpaa hun støtter sin Formodning, og med An-
modning om, at den, om fornødent efter hos
Ligningsmyndighederne at have søgt nærmere Op-
lysning, vil fastsætte den hende tilkommende Be-
taling. En Distriktsjordemoder har iøvrigt den i
§ 20, 1ste Stykke, omtalte Adgang til at forlange
sin Betaling udredet gennem Fattigvæsenet, men
hun har tillige Udpantningsret for de hende til-
kommende takstmæssige Betalinger. § 23. 1.
Foruden den for de enkelte Forretninger af Justits-
ministeriet fastsatte Mindstebetaling erholder en
Distriktsjordemoder fast Løn af det offentlige. 2.
Lønnen er ved Anordning Nr. 49 af 11. Februar
1920 fastsat til mindst 400 Kr. aarlig, stigende
med et Alderstillæg af 50 Kr. hvert 4de Aar ind-

til 600 Kr. Lønnen med Alderstillæg udredes af vedkommende kommunale Kasse mod delvis Refusion af Amtsrepartitionsfonden og Statskassen. Jordemoderens Tjenestealder regnes fra den første Ansættelse i en Distriktsjordemoder- eller Reservejordemoderstilling, idet afbrudte Perioder derved kan lægges sammen. 3.¹⁾ Desuden tillægges der en Distriktsjordemoder passende fri Bolig eller en Godtgørelse herfor paa 250 Kr. aarlig, og saa vidt muligt Telefon. Vedligeholdelse af Boligen og Udredelse af de Boligen paahvilende Skatter er Jordemoderen uvedkommende. 4. Jordemoderen faar ligeledes uden Betaling udleveret de nødvendige Instrumenter og Apparater samt Kasser, Tasker eller lignende til Opbevaring og Transport af disse. Instrumenternes og Apparaternes Art og Antal fastsættes af Amtet efter Indstilling af Amtslægen; deres Vedligeholdelse bekostes af de kommunale Kasser. Det er Distriktsjordemoderens Pligt at holde de Instrumenter og Apparater, som hun ved sin Tiltrædelse erholder udleverede, rene og i Orden og at behandle dem med al mulig Skaansomhed og Omhu. Ved sin Afskedigelse eller Flytning skal hun aflevere dem i rengjort Stand. 5. Den en Distriktsjordemoder tillagte faste Løn skal udredes i kontante Penge og maa ikke for nogen Dels Vedkommende ydes i Form af Jordlod eller nogen Art Naturalydelse. 6. Der kan ved en Distriktsjordemoderes Ansættelse fastsættes en Opsigelsesfrist; hvor ingen saadan er aftalt, antages Forholdet fra begge Sider at kunne opsiges med 3 Maaneders Varsel til den 1ste i en Maaned. Opsigelsesfristen gælder dog ikke, hvis hun forflyttes til en anden Distriktsjordemoderstilling. § 24. 1. Ingen kan faa Ansættelse som Distriktsjordemoder, forinden det ved Lægeattest, der ikke er ældre end 3 Maaned, er godtgjort, at vedkommende ikke lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, medmindre hun umiddelbart forud var ansat i en saadan Stilling og ved sin Ansættelse i denne har tilvejebragt en saadan Attest. 2. Naar en Distriktsjordemoder har naaet en Alder af 60

¹⁾ Se nu § 8, 4. Stk. i Anordn. Nr. 49 af 11. Februar 1920.

1921 Aar, kan hun forlange sin Afsked med Pension, og naar hun har naaet en Alder af 65 Aar, bliver hun at afskedige med Pension. Hun taber i begge Tilfælde Retten til at praktisere indenfor det Distrikt, hvor hun sidst har været ansat, eller i de tilgrænsende Distrikter. 3. Pensionens Størrelse beregnes efter det Antal Aar, i hvilke hun har haft Ansættelse, og efter Reglerne i Pensionslov af 5. Januar 1851 af det Beløb, som fremkommer ved Sammenlægning af 1) Grundløn, 2) Alderstillæg, 3) Friboligens anslaaede Værdi eller den nydte Boliggødtgørelse og 4) en Sum, som svarer til 2 Kr. for hver Fødsel, ved hvilken Jordemoderen aarlig har ydet sin Tjeneste, idet Fødselsantallet beregnes efter Gennemsnittet for de sidste 5 Kalenderaar og ikke maa overstige 100; Pensionen maa dog ingen Sinde andrage over 550 Kr. eller under 300 Kr. aarlig. Naar en Distriktsjordemoder afskediges paa Grund af, at hun lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, faar hun i Pension $\frac{2}{3}$ af den Tjenesteindtægt, hun oppebærer ved sin Afsked. Pensionen udredes af vedkommende kommunale Kasse mod delvis Refusion af Amtsrepartitionsfonden og Statskassen. 4. Iøvrigt kan en Distriktsjordemoder afskediges af den Myndighed, der har ansat hende, (jfr. dog 6te Stykke), naar der ydes hende den hende tilkommende Pension. Ansættes en saaledes afskediget Distriktsjordemoder paany i den samme eller en anden Bestilling, bortfalder den hende tillagte Pension, men hun har Krav paa Alderstillæg i Forhold til det Antal Aar, i hvilke hun har haft Ansættelse. 5. Gør en Distriktsjordemoder sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, eller viser hun sig i øvrigt uværdig til sin Stilling, kan den ansættende Myndighed (jfr. dog 6te Stykke) afskedige hende uden Pension, ligesom den kan suspendere hende naar som helst, naar den finder det paakrævet. 6. Bortset fra det Tilfælde, at en Distriktsjordemoder har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, eller at hun afskediges efter Reglerne i 2det Stykke, kan hun ikke afskediges, forinden vedkommende kommunale Myndighed og Lagtin-

get er blevet hørt. 7. Anser en Distriktsjorde- **1921**
 moder sig forurettet ved en af vedkommende 1. Dec.
 Myndighed truffen Bestemmelse om hendes For-
 hold, saasom om den hende tillagte Løn, Bolig
 eller Pension, kan hun indbringe Spørgsmaalet
 for Justitsministeren. Herved sker dog ingen Ind-
 skrækning i den Ret, Jordemoderen maatte have
 til at indbringe Sagen for Domstolene. **Kapitel**
III. Strafbestemmelser. § 25. 1. Over-
 trædelser af de i denne Instruks givne Bestem-
 melser straffes, for saavidt de ikke ifølge den
 almindelige Lovgivning medfører strengere Straf,
 med Bøder fra 2—200 Kr. 2 Sagerne behandles
 som offentlige Politisager, medmindre der i det
 enkelte Tilfælde i Mindelighed træffes en Ord-
 ning, hvorefter Jordemoderen betaler en hende
 af Amtslægen paalagt Bøde af passende Størrelse
 indenfor de ovenfor angivne Grænser. Denne
 Instruks træder i Kraft den 1. Januar 1922; sam-
 tidig bortfalder Instruks for samtlige til Praksis
 berettigede Jordemødre paa Færøerne af 4. No-
 vember 1881.

Instruks (Nr. 505) for Foretagelsen af lovmæssige Obduktioner paa Færøerne. 1. Dec.
 I Hen-
 hold til § 14 i Anordning Nr. 545 af 4. Oktober
 1919, hvorved Lov om Embedslægevæsenets Ord-
 ning af 21. April 1914 sættes i Kraft paa Færøerne,
 fastsætter Justitsministeren efter Forhandling med
 Retslægeraadet og Sundhedsstyrelsen følgende
 Instruks for Foretagelsen af lovmæssige Obduktioner
 paa Færøerne. **Almindelige Regler.** 1. Den
 lovmæssige Obduktion udføres af den autoriserede
 Retslæge i Forening med en af Amtmanden ud-
 peget Læge. Hvis den autoriserede Retslæge har
 Forfald, konstituerer Amtet en anden Læge til i
 hans Sted at deltage i Udførelsen af Obduktionen.
 Har den Afdøde været under Lægebehandling,
 paahviler det Retslægen at underrette vedkom-
 mende Læge om Tid og Sted for Obduktionen
 og at give Lægen Adgang til at overvære denne.
 2. Det paahviler Landfogden, saavidt muligt
 efter Forhandling med Retslægen, at sørge for et
 passende, om Vinteren opvarmet, Lokale, hvor

1921 Obduktionen kan foregaa uforstyrret. Endvidere
 1. Dec. paahviler det Landfogden at drage Omsorg for,
 at alle Sagens Akter er til Stede, forinden Obduk-
 tionen paabegyndes. 3. Enhver Transport af
 Liget bør foregaa i vandret Stilling. Hovedet
 maa ikke ligge lavt. Der maa udvises den største
 Forsigtighed, saaledes at Liget ikke udsættes for
 stærke Rystelser, Tryk eller Beskadigelser af nogen
 Art. Ligets Lemmer maa ikke udrettes med Magt.
 4. Er Liget frossent, maa det anbringes i et op-
 varmet Lokale saa betids, at Optøningen er til-
 endebragt, før Obduktionen begynder. Optønin-
 gen maa ikke fremkaldes paa anden Maade. 5.
 Kun i Nødsfald maa Obduktionen foretages ved
 kunstigt Lys, ligesom det saavidt muligt bør und-
 gaas at foretage Obduktionen under aaben Himmel.
 6. Ligets Forraadnelse eller Opløsning fritager
 ikke Obducenterne for at foretage Obduktionen
 saa fuldstændigt og omhyggeligt som muligt. 7.
 I Tilfælde, hvor et Lig opgraves til lovmæssig
 Obduktion, skal Retslægen overvære Opgravnin-
 gen, notere, i hvilken Tilstand Kisten forefindes,
 samt, hvis Spørgsmaal om Forgiftning kan komme
 til at foreligge, drage Omsorg for, at der tages
 Prøver af: a) Ligets Underlag i Kisten, b) hvad
 der ellers maatte findes i denne, c) Bundstykket
 af Kisten, d) Jorden derunder, e) Jord andetsteds
 fra Kirkegaarden. 8. Medens ordentligvis Rets-
 lægen udfører Obduktionen og dikterer det fundne
 til Obduktionsberetningen, paahviler det den af
 Amtet udpegede Læge at kontrollere ethvert Fund
 og agte paa, at intet forglemmes. 9. Retslægen
 medbringer følgende Instrumenter og Genstande
 i forsvarlig Stand.¹⁾ — — — Fremgangs-
 maaden.¹⁾ — — — Udtagelse af Mate-
 riale til kemisk Undersøgelse.¹⁾
 — — — Udtagelse af Materiale til
 bakteriologisk Undersøgelse.¹⁾ — — —
 Obduktion af Nyfødte.¹⁾ — — — Ob-
 duktionsberetningen. Ved lovmæssige
 Obduktioner skal der affattes en Beretning, som
 omfatter følgende Afsnit: 1) Angivelse af Sted
 og Tid (Dato, Klokkeslet), samt Henvi-
 sning til

¹⁾ Udelades.

den paagældende Myndigheds Begæring. 2) Et kort Uddrag af de foreliggende Oplysninger (Rapport, Forhør, Sygejournaler, Dødsattest). 3) Beskrivelse af Obduktionsfundet. 4) Konklusion. Obduktionsfundet nedskrives, alt som Undersøgelsen skrider frem, efter den obducerende Læges Diktat. Forefindes i samme Egn paa Legemet flere Læsioner, anføres de i Beretningen under fortløbende Numre. Beretningen skal være rent beskrivende, og alle Udtryk, der indeholder en Diagnose skal undgaas. Der anvendes overalt danske Ord; de latinske tekniske Udtryk maa ikke benyttes, dog kan de, hvis Tydelighed kræver det, tilføjes i Parentes. Rettelser bør saa vidt muligt undgaas, og skal i alt Fald være forsynet med Paategning om at være foretaget af Retslægen. I Konklusionen, der bør være kort og klar, skal først og fremmest Spørgsmaalet om Dødsarsagen besvares, og hvis denne ikke er oplyst ved Obduktionen, maa dette udtrykkelig bemærkes. Støtter Skønnet om Dødsarsagen sig helt eller delvis til de i Akterne meddelte Oplysninger, maa det begrundes ved Henvisning til disse. Forefundne Læsioners Art bestemmes, og der gøres Rede for, hvorvidt de kan antages at have haft Betydning for Dødens Indtræden. Er der ikke fundet Tegn til Vold, maa dette udtrykkelig fremhæves. Skal der foretages yderligere Undersøgelser (kemiske, histologiske, bakteriologiske o. a.), bemærkes det, og Obducenterne forbeholder sig eventuelt at genoptage Spørgsmaalet om Dødsarsagen paa Grundlag af Undersøgelsens Udfald. Ligeledes kan man, hvis det forefundne ikke tillader at drage bestemte Slutninger i umiddelbar Tilslutning til Obduktionen, forbeholde sig en yderligere Udtalelse paa Grundlag af nærmere Overvejelse. Er der fra Øvrigheden stillet bestemte Spørgsmaal til Obducenterne, opføres disse og besvares hver for sig i Konklusionen. Ved Obduktionen af Nyfødte skal Konklusionen angive Barnets Udviklingsgrad samt hvilke Tegn der findes paa, at Barnet har levet under eller efter Fødslen. Mangler saadanne, anføres dette; ligeledes naar der findes Tegn til, at Barnet har været dødfødt. Endvidere angives Dødsarsagen, og

1921

1. Dec.

1921 om der findes Tegn paa Vold, eller om saadanne
 1. Dec. mangler. Hvis noget Fund ved Obduktionen
 udelukker Barnets Levedygtighed, anføres dette.
 Obduktionsberetningen underskrives af begge
 Obducenterne og indsendes straks efter Forret-
 ningens Afslutning til den Myndighed, der har
 begæret Obduktionen foretaget. Retslægen giver
 den medicolegale Ligsynsattest den foreskrevne
 Paategning om Obduktionens Udfald.

5. Dec. **Lov (Nr. 510) om Ændring i § 1 i Lov
 af 29. April 1913 om Havne m. v. paa Færø-
 øerne.** (Indføjet i Loven af 1913).

21. Dec. **Kgl. Stedfæstelse (Nr. 210) paa Fundats
 for Deres Majestæter Kong Chr. X og Dron-
 ning Alexandrines Legat til Fordel for Dron-
 ning Alexandrines Hospital.** 1. Legatets Navn
 er: Deres Majestæter Kong Christian den
 Tiendes og Dronning Alexandrines Legat til
 Fordel for «Dronning Alexandrines Hospital»
 (Færø Amts Hospital) ved Thorshavn. 2. Lega-
 tets Kapital er 25,000 Kr. som skænkes i 4½
 pCt. rentebærende Værdipapirer. Legatets Mid-
 ler anbringes som umyndiges Midler. Legatets
 Kapital skal steds forblive urørt og opbevares af
 nedennævnte Bestyrelse for Legatet. Legatets Værdi-
 papirer skal lyde paa Legatets Navn og saavidt
 muligt noteres som Legatet tilhørende samt for-
 synes med Forbudspaategning af Justitsministeren.
 3. Legatet bestyres af en Komité, bestaaende af
 Amtmanden over Færøerne som Formand, Amts-
 lægen paa Færøerne samt et af Færøernes Lagting
 for 3 Aar valgt Medlem. 4. Legatets Renter
 uddeles efter Bestyrelsens Skøn til værdige træn-
 gende, der er bosiddende paa Færøerne og er
 danske Statsborgere, og som er indlagte paa eller
 søges indlagte paa «Dronning Alexandrines Hospi-
 tal» (Færø Amts Hospital) ved Thorshavn, saa-
 ledes at det tildelte Beløb anvendes til Dækning
 af Udgifterne ved Hospitalsopholdet. 5. Skulde
 «Dronning Alexandrines Hospital» (Færø Amts
 Hospital) ved Thorshavn blive nedlagt, eller skulde

Behandlingen paa dette Hospital blive vederlagsfri, anvendes Legatets Midler efter Bestyrelsens Skøn til Personer, der opfylder Bestemmelserne i § 4, til Hjælp til deres Behandling i Sygdomstilfælde eller til Rekreationsophold efter Sygdomme. 6. For Legatets Anvendelse aflægges aarligt Regnskab til Justitsministeriet, der foranlediger Regnskabet revideret. 7. Skulde der opstaa Tvivl med Hensyn til Fundatsens Forstaaelse og nærmere Udførelse afgøres saadanne Spørgsmaal af Justitsministeriet.

1921
21. Dec.

Bek. (Nr. 540) ang. Tilskud af Statskassen til Sygeplejesagens Fremme paa Færøerne. Saafremt der ved de aarlige Finanslove som hidtil bevilges et Beløb til Sygeplejesagens Fremme i Almindelighed, vil der heraf kunne tilstaa Tilskud efter følgende Regler: A. Til Foreninger paa Færøerne, der arbejder til Fremme af Hjemmesygeplejen, til Uddannelse af Hjemmesygeplejersker samt til Anskaffelse af Sygeplejerekvisitter og Sygeplejerskers Etablering paa følgende Betingelser: 1) Tilskud ydes saavel til Uddannelse i almindelig Sygepleje som til supplerende Uddannelse i Barselpleje, Massage o. l. Tilskudet kan ikke overstige de Udgifter, som den paagældende Forening bevislig direkte eller indirekte har haft til en af Sundhedsstyrelsen godkendt Uddannelse og Etablering af Sygeplejersken samt (eller) til Anskaffelse af Sygeplejerekvisitter. Tilskud til Uddannelse ydes kun, naar vedkommende Sygeplejerske derved opnaar en samlet Uddannelse paa mindst 14 Maaneder, hvoraf mindst et Aar paa Færø Amt's Hospital eller et andet almindeligt Sygehus. Der kan i intet Tilfælde ydes mere end 450 Kr. til Uddannelse i almindelig Sygepleje eller 600 Kr. ialt for hver Sygeplejerske, og indenfor denne Grænse afhænger Tilskudets Størrelse af, hvor stort et Beløb der ved Medlemsbidrag eller paa anden Maade er sikret Foreningen, idet dette Beløb maa være mindst halvt saa stort som Statens Tilskud, hvorved bemærkes, at Bidrag, der er tilsagte Foreningen for flere Aar, kan sammenlægges ved Beregningen af dette Beløb, og at Beløb, som Foreningen allerede

30. Dec.

1921 har anvendt i det paagældende Øjemed, kan tages
30. Dec. i Betragtning. 2) Tilskud udbetales, naar der ind-
sendes: a. Attest om, hvilken Uddannelse den
paagældende Sygeplejerske har gennemgaaet, og
at den er afsluttet; b. Regninger fra de respek-
tive Sygehuse for de for Uddannelsen skyldige
Beløb samt kvitterede specificerede Regninger for
Rejseudgifter, Sygeplejerekvisitter og lignende,
saafremt der er lovet Tilskud hertil; c. Navn,
Stilling og Bopæl for den, til hvem Udbetalingen
ønskes; d. Oplysninger om Sygeplejerskens nye
Bopæl. 3) Enhver Sygeplejerske, til hvis Uddan-
nelse der ydes Statstilskud, skal afgive skriftligt
Tilsagn om efter endt Uddannelse at virke mindst
2 Aar paa Færøerne i en Sygeplejeforenings
Tjeneste. Saafremt Tilsagnet om 2 Aars Tjeneste-
tid ikke opfyldes af en den paagældende tilregne-
lig Aarsag, kan Justitsministeriet kræve det til
Uddannelsen m. v. medgaaede Beløb helt eller
delvis tilbagebetalt. Sygeplejerskerne skal, saa
vidt deres Forhold paa nogen Maade tillader det,
være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse.
De er i deres Virksomhed underkastede Sund-
hedsmyndighedernes Tilsyn. 4) Enhver Forening,
til hvilken der er udbetalt Tilskud, eller som har
faaet Tilsagn herom, skal aarlig inden Februar
Maanedes Udgang indsende Beretning om For-
eningens og Sygeplejerskens Virksomhed i det
forløbne Kalenderaar til Sundhedsstyrelsen gen-
nem Færø Amt paa dertil bestemte Skemaer, som
udleveres gratis ved Henvendelse til Sundheds-
styrelsen. Beretningen skal indeholde Foreningens
Regnskab for det forløbne Kalenderaar og give
Meddelelse om enhver Forandring i Foreningens
Virksomhed eller i dens Love eller Instruks for
Sygeplejersken samt eventuelt om Af- og Tilgang
af Sygeplejerske i Aarets Løb med — om muligt
Angivelse af den afgaaede Sygeplejerskes nye
Bopæl. 5) Hvis Foreningen opløses, skal dette
straks meddeles Sundhedsstyrelsen; alle Forenin-
gen tilhørende egentlige Sygeplejerekvisitter kan
derefter fordres afgivne til en anden Forening
med samme Formaal. B. Til paa Færøerne bo-
siddende Kvinder, der vil lade sig uddanne til
Sygeplejersker efter Sundhedsstyrelsens Anvisning

og forpligte sig til efter endt Uddannelse at virke mindst 2 Aar paa Færøerne i en Sygeplejeforenings Tjeneste. Bestemmelserne om Tilskudets Størrelse i A. 1), om dets Udbetaling i A. 2) og om den uddannedes Forpligtelser i A. 3) finder tilsvarende Anvendelse. Sundhedsstyrelsen vil yde sin Medvirken ikke alene til at skaffe Kvinder Uddannelse som Sygeplejersker, men navnlig ogsaa til at bringe uddannede Plejersker og Foreninger i Forbindelse med hverandre. C. Som Hjælp til Hospitalsophold eller Sygepleje for de Kvinder, der bliver syge under Uddannelsestiden, efter nærmere begrundet Andragende i det enkelte Tilfælde. Herved bemærkes, at den til Uddannelse antagne Kvinde skal være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, for saa vidt hendes Forhold paa nogen Maade tillader det.

Andragender om Tilskud skrives paa ustemplet Papir (Helark), stiles til Justitsministeriet og indsendes gennem Færø Amt til Sundhedsstyrelsen. 1. Andragender fra Foreninger om Tilskud til Sygeplejerskers Uddannelse skal indeholde følgende Oplysninger: a) fulde Navn, Fødselsaar og dag samt Fødested for den eller dem, Foreningen har antaget til Uddannelse; for saa vidt det ikke antages, at den paagældende har dansk Indfødsret, bør dette bemærkes, b) til hvilken Tid og paa hvilket Sted Uddannelsen sker eller tænkes at skulle ske, c) hvilke Udgifter Foreningen har haft eller paaregner at ville faa til Uddannelsen, d) hvor stor en Indtægt der i Medlemsbidrag eller paa anden Maaade er sikret Foreningen, e) en Erklæring om, at Foreningen i det hele underkaster sig de i denne Bekendtgørelse stillede Vilkaar. Der skal vedlægges Andragendet: 1) Elevens Daabsattest, 2) Attest fra en Læge om Elevens Helbredstilstand og om, hvorvidt hun er eller antages at være skikket til Arbejdet som Sygeplejerske, 3) Attest om den paagældendes Forhold og Vandel, udstedt af en Præst eller Lærer eller af to andre Personer, hvis Troværdighed er bekræftet af vedkommende Øvrighed (Politimyndighed, derunder indbefattet Sysselmand og Sognefoged, eller Præst), 4) Attest for, at den paagældende er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, 5) be-

1921 kræftet Afskrift af Anbefalinger, 6) skriftligt Til-
sagn om, at den paagældende «forpligter sig til
30. Dec. efter endt Uddannelse at forrette mindst 2 Aars
Tjeneste som Menigheds- eller Foreningssyge-
plejerske paa Færøerne», 7) et Eksemplar af For-
eningens Love og Sygeplejerske-Instruks, af hvilke
Lovene skal indeholde Bestemmelse om, at «epi-
demiske Sygdomme som Regel unddrages Forenin-
gens Virksomhed», og at «Foreningens Rekvisitter,
hvis denne ophører at bestaa, stilles til Justits-
ministeriets Disposition til Anvendelse for en an-
den Forening med lignende Formaal», medens In-
struksen skal indeholde Bestemmelse om, at Syge-
plejersken ikke maa have fødende til Huse mod
Betaling eller deltage i Malkning eller udendørs
Arbejde, samt at der skal tilstaas Sygeplejersken
8 Timers Hvile i Døgnet. II. Andragender fra
Foreninger om Tilskud til Anskaffelse af Sygepleje-
rekvisitter eller til Sygeplejerskers Etablering skal
indeholde følgende Oplysninger: a) Fortegnelse
over de Rekvisitter eller Genstande, som ønskes
eller allerede er anskaffede, samt hvilke Udgifter
Foreningen paaregner at ville faa eller har haft
ved Anskaffelse af disse, b) hvor stor en Indtægt
der i Medlemsbidrag eller paa anden Maade er
sikret Foreningen, c) fulde Navn samt Fødselsaar
og -dag for den eller de ved Foreningen virkende
Sygeplejersker, d) den under I. e. nævnte Er-
klæring. Der skal vedlægges Andragendet: 1) At-
tester og Erklæringer svarende til de under I. 2,
4 og 7 nævnte, 2) Attest for Sygeplejerskens Ud-
dannelse paa Sygehus, 3) Erklæring om, hvor og
hvorlænge hun har virket som Sygeplejerske, 4) An-
befalinger fra hendes tidligere Pladser som Sygeplej-
erske i bekræftet Afskrift. Tilskud til en Sygeplejer-
skes Uddannelse og til Anskaffelse af Rekvisitter m.
m. kan søges i samme Andragende. III. Andragen-
der fra Kvinder om Tilskud til Uddannelse skal
indeholde Oplysning om deres tidligere Forhold
og om Grundene til, at de ønsker at uddannes,
om Maaden, hvorpaa dette vil ske, samt en Er-
klæring om, at de vil lade sig uddanne efter
Sundhedsstyrelsens Anvisning. Der skal vedlæg-
ges Andragendet de under I. 2, 3, 4, 5 og 6
nævnte Attester og Erklæringer.

Arbejdsregulativ (Nr. 541) for Vragere 1921

formænd paa Færøerne. I Henhold til Lov Nr. 69 af 1. April 1912 om Vragning af Fisk paa Færøerne, jfr. Lov Nr. 178 af 1. April 1921 om Ændringer i denne Lov, udstedes herved følgende Arbejdsregulativ for Vragerformænd: **§ 1.** Vragerformændene skal saa nøje som muligt gøre sig bekendt med, hvorledes Klipfisk skal være med Hensyn til Tilvirkning, Udseende og Størrelse, saaledes at den bliver regnet for 1ste Klasse Vare paa de Steder, hvor det bedste Marked er for denne, i Særdeleshed i Spanien og i Italien, og hvorledes Fisken skal behandles og tilvirkes, saaledes at den bliver regnet for 1ste Klasse Vare. Det samme gælder med Hensyn til Saltfisk. De skal ogsaa til enhver Tid gøre sig bekendt med eventuelle Forandringer i de Krav, som de udenlandske Købere eller disses Befuldmægtigede her i Landet maatte stille, og saavidt muligt indrette Vragningen efter disses Ønske. Ligeledes skal de saa nøje som muligt gøre sig bekendt med, hvorledes Fisken skal stuves og pakkes i de Skibe, som udfører den, saaledes at den ikke bliver beskadiget ved Transporten. **§ 2.** Vragningen af al Fisk, som udføres, paahviler Vragerformændene alene, hver for sit Distrikt. Angaaende Ordningen af Vragningen og dennes Udøvelse skal efterfølgende Regler være gældende. **§ 3.** Vragerformændene har Vragere til at være dem behjælpelige ved Eftersynet og Vragningen af Klipfisken og Saltfisken og ved Opsynet med dens Vejning og Indladning. De skal til vedkommende Sysselmand indsende deres Henstillinger med Hensyn til, paa hvilke Pladser i deres Distrikt det er nødvendigt at ansætte Vragere, hvor mange og hvem der skal ansættes. Vragerne er pligtige til at rette sig efter Vragerformændene i Overensstemmelse med de Regler, som er givne i Arbejdsregulativet for Fiskevragerer. **§ 4.** Naar nogen, som har i Sinde at udføre Klipfisk, eller som ejer Saltfisk, ønsker det, er Vragerformændene pligtige til at være rede til at vrage Fisken. Hvis der er flere, som ønsker vraget samtidig, skal Vragerformændene søge at indrette det saaledes, at Vragningen kan foretages for flere paa samme Tid.

30. Dec.

1921 De skal indrette Arbejdet ved Vragningen saaledes, at 2 Vragere efterser Fisken og er i Stand til at give Attest for hvert enkelt Parti. § 5. Vragerformændene skal sætte Vragerne ind i Vragningsarbejdet, give dem de nødvendige Oplysninger og i det hele taget bestræbe sig for, at Vragere kan blive saa dygtige som muligt i Bedømmelsen af Klipfisk og Saltfisk. De skal saa vidt muligt have Tilsyn med Vragerne under Arbejdet. § 6. Vragerformændene skal paase, at Eftersyn, Vragning og Vejning af Klipfisk altid foregaar i et Pakhus, hvor der er tilstrækkelig lyst. Fisken maa kun vrages, naar Vragerformanden finder, at der er tilstrækkeligt Lys. § 7. Vragerformændene skal paase, at Klipfisk ikke bliver indladet undtagen i tørt Vejr, og de skal bestemme, om Vejret og Søen er saaledes, at Fisken kan blive indladet. § 8. Vragerformændene skal paase, at de Baade, som bruges til Indladningen af Fisk er uden Læk og godt rene. De skal ogsaa paase, at tilstrækkelig mange hele og rene Maatter eller Presenninger medfølger for at lægges under og over Fisken. § 9. Vragerformændene skal paase, at Lastrummet, hvori Fisk skal udføres, er tørt og rent, at det er tilstrækkelig garneret med Brædder, hele og rene Maatter eller Sække-lærred, samt at der i Dampskibe er tilstrækkelig Afstand mellem Fisken og Maskinen, saaledes at Fisken ikke bliver beskadiget af Varme fra Maskinen. Naar Klipfisk udføres i Pakker, skal de paase, at Pakningen er tilstrækkelig. § 10. Hvis Fisken ikke indlades efterhaanden, som den bliver vraget, skal Vragerformændene, efter at Vragningen har fundet Sted, indtil den bliver indladet, paase, at Fisken opbevares saaledes, at den ikke bliver beskadiget. Hvis Vragerformændene synès, at der er Grund til at antage, at Fisken har taget Skade, efter at Vragningen har fundet Sted, har de Ret til at forlange, at Fisken bliver vraget til Udførsel paany. § 11. Vragerformændene skal paase, at Fisken ikke paa nogen Maade bliver beskadiget under Indladningen, og skal bestemme, hvorledes Indladningen skal foregaa. Vragerformændene skal derfor paase, at Fisken ikke bliver beskadiget ved Transporten til Baadene, at disse ikke er for tungt lastede, og

at Klipfisk bliver overdækket i Baadene, saaledes at den ikke bliver overstænket af Søvand. Dette skal Vragerformændene enten selv paase, eller lade Vragere passe paa i Land. De skal endvidere passe paa, at Fisken ikke bliver beskadiget, naar den tages op fra Baaden og bringes ned i Lasten, og at den bliver stuvet godt, saaledes at den ikke forskyder sig eller beskadiges, og skal enten selv eller ved Vragere passe paa dette ombord. Hvis de Ordre, som Vragerformanden eller en Vrager paa dennes Vegne giver, ikke bliver efterkommet, skal Vragerformanden nægte at udstede Vragerattest for Fisken. § 12. Naar Fisk, der skal udføres, er vraget og vejjet og ført ombord i Skibet, udsteder Vragerformanden Vragerattest for Ladningen og har under Straf efter Loven Ansvar for, at Attesten er sand og rigtig. Vragerattesten skal skelne imellem, hvad der er færøsk Fisk, og hvad der er islandsk-færøsk Fisk. Ved færøsk Fisk forstaas for Klipfisks Vedkommende Fisk, fanget ved Færøerne eller ved Rockall og tilvirket paa Færøerne, for Saltfisks Vedkommende Fisk, fanget ved Færøerne eller ved Rockall. Ved islandsk-færøsk Fisk forstaas for Klipfisks Vedkommende Fisk, fanget ved Island og tilvirket paa Færøerne, for Saltfisks Vedkommende Fisk, fanget ved Island. Naar der i den om Fisken oprettede Slutteddel er fastsat en bestemt Tørringsmaade, skal det i Vragerattesten angives, paa hvilken Maade Fisken er tørret, saaledes at denne Angivelse slutter sig saa nær som muligt til Slutteddelens Bestemmelse om Tørringsmaaden. Vragerformanden skal udstede Vragerattesten paa dertil indrettede Blanketter; inden han udleverer Attesten til vedkommende, skal han indhente Notarialattestation paa samme om, at han er autoriseret Vragerformand. Det maa klart og tydeligt fremgaa af Attesten, at det er en færøsk Vrager, der har paaset eller udført Vragningen. Ved Vragning af Saltfisk ved dennes Ilandbringelse eller første Salg paa Færøerne udstedes Vragerattesten af Vragerne. § 13. Vragerformanden paaser, at Vragernes Regninger for Arbejde ved Vragning af Fisk under hans Overopsyn er rigtige og i Overensstemmelse med de Takster, som er fastsatte i deres Arbejds-

1921 regulativ, og paategner Regningerne, inden de
30. Dec. bliver forskudsvis udbetalte. Saa snart Vragers-
formanden har paategnet en Regning efter §§ 6 og
7 i Arbejdsregulativ for Fiskevrager angaaende
Løn for Arbejde med Vragning af Fisk, skal han
kræve Beløbet refunderet af den, for hvem Fisken
er vraget. § 14. Vragersformændenes Løn ud-
redes af Statskassen. Det er strengt forbudt
Vragersformændene at modtage nogen som helst
Godtgørelse af nogen Art fra dem, for hvem
Vragningen er udført, fra Kaptajnen eller andre,
som har noget med det Skib at gøre, som udfører
Fisken, udover den Betaling, som er bestemt i
forannævnte Love og i dette Arbejdsregulativ.
§ 15. Vragersformanden er pligtig til at foretage
Vragning, hvor som helst det ønskes i hans Dis-
trikt. Til at bistaa ved Vragningen udnævner
han en eller flere af de autoriserede Vragere efter
eget Valg. Han kan ogsaa give en af Vragerne
i sit Distrikt Fuldmagt til at overtage Hvervet
som Vragersformand i sit Sted, hvis han paa
Grund af Travlhed ved Vragningen eller af andre
Grunde ikke selv kan overkomme det, eller hvis
hans Rejse maa antages at ville medføre altfor
uforholdsmæssige Udgifter, og hans Tilstede-
værelse kan anses for unødvendig. Vrageren faar
da, foruden den sædvanlige Betaling for Arbejdet
ved Vragningen, Kostpenge, Rejseomkostninger
og Betaling for Rejse- og Opholdsdage i Over-
ensstemmelse med Arbejdsregulativ for Fiske-
vrager. Vragersformanden paategner denne Reg-
ning, jfr. § 13, medens Sysselmanden afgør even-
tuelle Tvistigheder desangaaende. Naar Vragers-
formænd rejser 10 km eller derover fra den By,
hvor de er bosatte, for at foretage Vragning af
Fisk, skal de have Kostpenge, 5 Kr., for hver
Dag, som de nødvendigvis maa være hjemmefra i
denne Anledning, samt Rejseomkostninger, begge
Dele ifølge Regning, som, i Tilfælde af, at Enig-
hed ikke kan opnaas, forelægges Amtmanden til
Afgørelse. De nævnte Udgifter afholdes forskuds-
vis ved Hjælp af en af Amtet paa Amtsreparti-
tionsfondens Vegne optagen Kassekredit. Engang
aarlig fordeles de saaledes forskudsvis afholdte
Udgifter tilligemed de med Optagelsen af den

ovenfor nævnte Kassekredit forbundne Omkostninger efter de nedenfor angivne Regler. § 16. 1921 30. Dec.

Foruden at udføre Arbejdet ved Vragning af Fisk er Vragerformændene pligtige til, efter Samraad med Amtmanden, at berejse deres Distrikt for at have Opsyn med og give Vejledning med Hensyn til Behandlingen af Fisk, derunder dens Behandling umiddelbart efter Fangsten. Paa disse Rejser faar de Rejseomkostninger forskudsvis udbetalt af den i § 15 ommeldte Kassekredit ifølge Regning, som Amtmanden godkender. Hvis Vragning af Fisk foretages samtidig paa disse Rejser, da skal den eller de, for hvem Vragningen er udført, for saa vidt Partiet tilsammen er under 16,000 kg (100 Skpd.), udrede deres Del af Omkostningerne forholdsvis. Endvidere skal Vragerformændene være pligtige til, om det forlanges og det kan forenes med deres øvrige Virksomhed, at yde deres Medvirken ved Bedømmelse af Fisk; i saa Fald betales de af dem, der har forlangt deres Medvirken, med den i § 15 fastsatte Betaling. De skal endvidere være pligtige til, saafremt det forlanges, at samle de nødvendige Oplysninger vedrørende Fiskeri paa Færøerne og hvad dermed staar i Forbindelse, til statistisk Brug, alt efter Samraad med Amtmanden. § 17. Vragerformanden i Tveraa skal aarlig inden 1. December til Vragerformanden i Thorshavn indgive en Oversigt over, hvad hver enkelt Eksportør i hans Distrikt i Aarets Løb hver Gang har ladet vrage og ifølge Vragerattest har ladet udskibe af Klipfisk, og hvad hver Ejer af Saltfisk i hans Distrikt har ladet vrage. Paa Grundlag af denne Oversigt og den Oversigt, Vragerformanden i Thorshavn selv skal indesidde med, fordeler denne de heromhandlede Udgifter og drager Omsorg for, at Forskudene saa vidt muligt inden Aarets Udgang refunderes den optagne Kassekredit. Fordelingen vil være at foretage saaledes, at de Udgifter, som er forarsagede derved, at en eller flere Eksportører eller Saltfiskeejere tilsammen paa et og samme Afskibningssted lader mindst 16,000 kg (100 Skpd.) Klipfisk eller Saltfisk ad Gangen vrage, vil være at refundere af samtlige disse Eksportører eller Saltfiskeejere i Forhold til den af dem i Aarets

1921 Løb ifølge Vragertest vragede Fisk, medens de
30. Dec. Udgifter, som foraarsages ved Vragning af mindre
Kvanta, bliver at refundere af den, der har ladet
Vragningen foretage. Udgifterne ved de Rejser,
som Vragerformændene foretager for at give Vej-
ledning med Hensyn til Behandlingen af Fisk,
refunderes af samtlige Eksportører og Saltfiske-
ejere i Forhold til den af dem i Aarets Løb ifølge
Vragertest vragede Fisk. De Tab, som foraars-
sages derved, at en af de paagældende ikke re-
funderer de ham paahvilende Beløb, vil være at
dække af samtlige øvrige Eksportører og Salt-
fiskejere i det ovenfor angivne Forhold. § 18.
Vragerformænd maa ikke være ansatte hos Køb-
mænd eller andre, som lader foretage Vragning
af Fisk. § 19. Hvis en Vragerformand opdager,
at en Eksportør eller Saltfiskejer handler mod
Lovens § 1, skal han give Landfogden eller Syssel-
manden Meddelelse herom. § 20. Vragerformæn-
dene er pligtige at finde sig i de Forandringer,
som maatte blive foretagne i dette Arbejdsregulativ.
§ 21. Det af Justitsministeriet under 22. April
1913 udstedte Arbejdsregulativ for Vragerformænd,
ansatte i Henhold til Lov Nr. 69 af 1. April
1912, med Tillæg af 26. November 1920 ophæves.

30. Dec. **Arbejdsregulativ (Nr. 542) for Fiskevra-
gere paa Færøerne.** I Henhold til Lov Nr. 69 af 1.
April 1912 om Vragning af Fisk paa Færøerne, jfr.
Lov Nr. 178 af 1. April 1921 om Ændringer i denne
Lov, udstedes herved følgende Arbejdsregulativ
for Fiskevragere: § 1. Fiskevragere skal stræbe
efter at blive saa dygtige som muligt i Bedøm-
melsen af Klipfisk og Saltfisk og saa øvede som
muligt i at sortere denne. § 2. Vragerformanden,
er deres Overordnede, og de er hans Hjælpere
ved Vragning af Fisk og Opsyn med Vejning
og Indladning af Fisk og dens Stuvning i de
Skibe, hvori den udføres. Han kalder dem til
Arbejdet, fordeler dette imellem dem og har Over-
opsyn med Arbejdet. De skal være rede, naar
han kalder dem, til Arbejdet ved Vragning af
Fisk. Hvis de har i Sinde at blive borte fra
Hjemmet i længere Tid, skal de lade ham det

vide forud. § 3. De er pligtige til at rette sig **1921**
efter Vragersformandens Ordre og søge at gøre **30. Dec.**
ham tilpas, naar de arbejder under hans Kom-
mando. § 4. Vragningen af Fisk skal som hid-
til foregaa paa den Maade, at to Vragere efterser
Fisken, saaledes at to kan give Attest for hvert
enkelt Parti. Skulde det hænde under Arbejdet,
hvad enten det er ved Eftersyn og Vragning af
Fisken, Tilsyn med Vejningen, Indladningen eller
Stuvningen om Bord, at de er i Tvivl om noget,
eller at der sker noget, hvorom Vragersformanden
ikke har givet dem Ordre eller Anvisninger, skal
de henvende sig til ham og modtage hans Ordre
om, hvorledes de har at forholde sig, men saa-
fremt dette ikke kan lade sig gøre, skal de selv
afgøre Sagen paa bedste Maade og give ham
Meddelelse om Sagen snarest muligt, og inden
Vragerattest udstedes. De skal ogsaa henvende
sig til ham og melde til ham, hvor nogen af Ar-
bejderne, Besætningen eller andre, som har med
Fisken at gøre, skulde handle imod hans Ordre.
§ 5. For hver Time, Vragerne arbejder, hvad
enten det er ved Sortering af Fisken eller Op-
syn ved dennes Vejning, Indladning eller Stuv-
ning, tilkommer der dem en Betaling svarende til
det dobbelte af den paa Vragersstedet til enhver
Tid gældende Timeløn for Losnings- og Ladnings-
arbejde, dog saaledes at Vragerne sorterer mindst
800 kg (5 Skpd.) Smaafisk eller 1.600 kg (10
Skpd.) Storfisk pr. Time. Til Smaafisk henreg-
regnes Torsk og Langer under 47 Centimeter
samt Kuller, Brosmer og Sej. Hvis Vragningen
foregaa udenfor det Fiskeeksportsted, hvor de
bor, regnes Betalingen for den Tid, som de er
nødte til at være hjemmefra. Det er strengt for-
budt dem at modtage nogen somhelst Godt-
gørelse eller Traktament, af hvad Navn nævnes
kan, fra dem, som eksporterer Fisken, fra Kap-
tajnen eller Besætningen eller andre, som har
noget at gøre med Fisken eller med det Skib,
hvorpaa Fisken skal udføres. § 6. Vragernes
Løn for deres Arbejde med Vragningen udbetales
forskudsvis af den i § 15 i Arbejdsregulativ for
Vragerformænd ommeldte Kassekredit. Vragerne
skal umiddelbart efter Vragningen udstede en Reg-

1921 ning over Arbejdslønnen og lade Vragerformanden
30. Dec. give den Paategning om, at den er rigtig, inden
de præsenterer den til Udbetaling. § 7. Vra-
gernes Hovedarbejde bestaar i Vragning af Fisk
paa den Plads, hvor de er ansatte. De er dog
pligtige til at tage med Vragerformanden til
andre Pladser i dennes Distrikt, naar han an-
moder dem om deres Assistance ved Vragning
af Fisk. Det paahviler ogsaa en Vrager at ud-
føre Vragerformandens Arbejde, naar han af
Vragerformanden bliver opfordret dertil i dennes
Forfald. For Arbejde ved Vragning af Fisk
udenfor den Plads, hvor de er ansatte, tilkommer
der Fiskevragerne den samme Timebetaling som
fastsat i § 5, hvilken Betaling ogsaa beregnes for
den Tid, som de bruger til Rejsen frem og til-
bage, og desuden Kostpenge 2 Kr. pr. Dag og
Rejseomkostninger ifølge Regning. Hvis de paa
Grund af Vejrforholdene bliver opholdte paa
disse Fiskevragningsrejser, tilkommer der dem 5
Kr. pr. Dag foruden Kostpenge. Medens den i
nærværende Paragraf ommeldte Timebetaling af
Vragerformanden straks skal kræves refunderet
af vedkommende Eksportør eller Saltfiskejer som
foreskrevet i § 13 i Slutn. i Arbejdsregulativ for
Vragerformænd, fordeles de øvrige Udgifter paa
samme Maade som i § 17 i sidstnævnte Arbejds-
regulativ bestemt. Endvidere skal Vragerne være
pligtige til, om det forlanges og det kan forenes
med deres øvrige Virksomhed, at yde deres Med-
virken ved Bedømmelse af Fisk; i saa Fald be-
tales de af dem, der har forlangt deres Medvirken,
efter de almindelige Takster. Vragerformanden
paategner deres Regninger, og disse skal fore-
lægges Sysselmanen eller dennes Stedfortræder
paa Pladsen til Afgørelse, hvis Parterne ikke bliver
enige om Timebetalingen; Sysselmanens Af-
gørelse kan indankes for Amtmanden, der med
bindende Virkning afgør alle Tvistigheder angaa-
ende Betalingens Beregning. § 8. Ved Vrag-
ning af Fisk, der ilandbringes som Saltfisk, og af
Saltfisk, der første Gang sælges paa Færøerne,
udstedes Vragerattesterne af Vragerne paa dertil
indrettede Blanketter. § 9. Vragerne maa ikke
staa i fast Tjenesteforhold til Købmænd eller

andre, der lader udføre Vragning af Fisk. § 10. 1921
Vragerne skal underskrive en Løfteformular om, 30. Dec.
at de vil rette sig efter de Bestemmelser, der er
givne angaaende deres Virksomhed, og med Flid
og Nidkærhed opfylde de Pligter, der paahviler
dem i deres Bestilling, herunder at efterkomme
de Paalæg desangaaende, der maatte blive givne
dem af Stedets Vragerformand. De er pligtige
at finde sig i de Forandringer, som maatte blive
foretagne i dette Arbejdsregulativ. § 11. Det
af Justitsministeriet under 22. April 1915 udstedte
Arbejdsregulativ for Vragere, ansatte i Henhold
til Lov Nr. 29 af 1. April 1912, med Tillæg af
11. Februar 1918 og 26. November 1920 ophæves.
Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bek. (Nr. 553) om Stedet for Indbetaling 30. Dec.
af Arveafgift paa Færøerne. I Henhold til
§ 53, sidste Stykke, i Anordning Nr. 468 af 8.
November 1921, hvorved Lov om Arveafgift af
27. Maj 1908 sættes i Kraft paa Færøerne, fast-
sættes herved følgende Regler om Stedet for Ind-
betaling af Arveafgift efter den nævnte Anordning :
I Boer, der behandles af Færøernes Sorenkriveris
Skifteret, føres den Statskassen i Henhold til An-
ordningens § 43 tilfaldende Del af Arveafgiften
til Indtægt i Skifterettens Sportelregnskab, medens
den Færø Amts Fattigkasse tilfaldende Del af
Skifteretten tilstilles Fattigkassens Kasserer. Over-
ordentlige Skifteforvaltere, derunder Testaments-
eksekutorer, indbetaler den Statskassen i Henhold
til Anordningens § 43 tilfaldende Del af Arve-
afgiften til Færøernes Jordebogkasse og den
Færø Amts Fattigkasse tilfaldende Del til Fattig-
kassens Kasserer. I Boer, der er overtagne til
privat Skifte, saavel som i de Tilfælde, hvor Arve-
afgift i Henhold til Anordningen bliver at er-
lægge, uden at noget Skifte finder Sted paa Fær-
øerne, indbetales Arveafgiften til Færøernes Soren-
kriveris Skifteret.

Bestemmelser (Nr. 301) om Beregningen 30. Dec.
og Opkrævningen af Arveafgift paa Færøerne.
I Henhold til § 42 i Anordning Nr. 468 af 8.
November 1921, hvorved Lov om Arveafgift af 27.

1921 Maj 1908 sættes i Kraft paa Færøerne, fastsætter
30. Dec. Justitsministeriet herved følgende Regler angaaende
Beregningen og Opkrævningen af Arveafgiften
efter nævnte Anordning: A. Almindelige
Bestemmelser. Naar Færøernes Sorens-
skriveris Skifteret behandler et Dødsbo eller fore-
tager Afgiftsberegningen i et saadant, skal Skifte-
forvalteren drage Omsorg for at Arveafgiften be-
rigtigtes ikke blot af afdødes Efterladenskaber,
men ogsaa af de øvrige fra ham hidrørende Er-
hvervelser, med Hensyn til hvilke Arveafgiftspligt
indtræder ved hans Død, og Skifteforvalteren bør
derfor bl. a. søge tilvejebragt Oplysning om, hvor-
vidt afdøde har ydet nogen af Arvingerne afgifts-
pligtige Arveforskud eller Forstrækninger, ind-
gaaet Livsforsikringskontrakter eller foretaget andre
Dispositioner, der medfører Afgiftspligt efter An-
ordningens § 5. Endvidere bør Skifteforvalteren
søge tilvejebragt Oplysning om, hvorvidt afdøde
har været Besidder af Len, Stamhuse eller Fidei-
kommissarier eller af Brugs- eller Indtægtsnydelser,
med Hensyn til hvilke en afgiftspligtig Sukcession
har fundet Sted, eller har nydt Brugen eller Ind-
tægten af Midler, hvoraf der ved hans Død vil
være at svare Arveafgift. Hører de paagældende
Midler til et af en anden Skifteforvalter behandlet
Bo, eller vil der angaaende vedkommende afgifts-
pligtige Erhvervelse være at indgive Arveanmel-
delse til en anden Skifteforvalter, bliver de tilveje-
bragte Oplysninger at tilstille denne. Hensad af-
døde i uskiftet Bo efter en tidligere afdød Ægte-
fælle, bør Skifteforvalteren derhos undersøge, om
der maatte være Anvendelse for Reglerne i An-
ordningens § 14, 3. Stk., og for saa vidt den først
afdøde Ægtefælle var hjemmehørende i det øvrige
Kongerige og er afgaaet ved Døden efter den 1.
Januar 1909, eller var hjemmehørende paa Fær-
øerne og er afgaaet ved Døden efter den 1. Januar
1922 — eventuelt ved Henvendelse til den Skifte-
forvalter, under hvis Jurisdiktion den først af-
døde Ægtefælle er afgaaet ved Døden — søge
tilvejebragt den i Henhold til § 31, 3. Stk. i Lov
af 27. Maj 1908 eller Anordning af 8. November
1921 indgivne Opgørelse. Det samme gælder,
naar et saadant Bo skiftes i den efterlevende Ægte-

fælles levende Live. For saa vidt Arveafgiften ikke kan indeholdes i Midler, Skifteforvalteren har i Hænde, eller godvillig indbetales af Arvingerne, paahviler det Skifteforvalteren at drage Omsorg for dens Inddrivelse. Den Statskassen i Henhold til Anordningens § 43 tilfaldende Andel af Arveafgiften føres til Indtægt i Skifterettens Sportelregnskab, medens den Færø Amts Fattigkasse tilfaldende Andel af Skifteretten tilstilles Fattigkassens Kasserer. I alle Tilfælde, hvor Arveafgift skal erlægges afdragsvis, skal Boet opføres paa Fortegnelsen over uberigtigede Boer, indtil hele Afgiften er berigtiget. Det samme gælder i andre Tilfælde, i hvilke Arveafgiften ikke straks berigtiges af samtlige afgiftspligtige Midler, f. Eks. paa Grund af Reglen i Anordningens § 15, for saa vidt de afgiftspligtige Midler ikke er indsatte i Overformynderiet. Med Hensyn til Midler, der ind sættes i Overformynderiet, bør der gives dette Meddelelse om, i hvilket Omfang Arveafgiften er berigtiget. Skifteforvalteren har i alle heromhandlede Tilfælde at drage Omsorg for, at resterende Afgiftsbeløb berigtiges, efterhaanden som de forfalder. Til Brug ved Afgiftsberegningen kan Skifteforvalteren afkræve afdødes Arvinger alle de Oplysninger, hvoraf disse maatte være i Besiddelse, og som kan have Betydning for Sagen, ligesom han, naar saadant skønnes formaalstjentligt, kan indhente Oplysninger hos alle Embedsmænd og andre offentlige Myndigheder, derunder Skatteligningsmyndigheder, samt Bestyrelser for Banker, Forsikringsselskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser o. desl., jfr. Anordningens § 36. Har Skifteforvalteren Formodning om, at afdøde har ydet nogen Forskud eller Forstrækninger eller har indgaaet Overenskomster eller foretaget Overdragelser, der medfører Pligt til Erlæggelse af Arveafgift, kan han derhos afkræve den eller dem, til Fordel for hvem de afgiftspligtige Dispositioner formodes truffene, en skriftlig Erklæring angaaende det paagældende Forhold. Vægrer nogen sig ved at meddele de af Skifteforvalteren begærede Oplysninger eller Erklæringer, eller kommer det til Skifteforvalterens Kundskab, at nogen har gjort sig skyldig i et Forhold, der kan

1921
30. Dec.

paadrage Ansvar efter Anordningens §§ 37 og 38, eller at nogen af de i Anordningens § 35 ommeldte Embedsmænd eller Institutioner har undladt de sammesteds foreskrevne Indberetninger, har Skifteforvalteren at forelægge Sagen for Justitsministeriet; til dette har Skifteforvalteren ligeledes at gøre Indstilling, naar der i Tilfælde, hvor det paahviler ham at beregne Afgiften, fremsættes Begæring om nogen af de Afgiftsned sættelser eller andre Begunstigelser, som Ministeriet er bemyndiget til at meddele, og endelig, naar det iøvrigt synes rettest at indhente Ministeriets Afgørelse med Hensyn til Spørgsmaal vedrørende Afgiftsberegningen. Skifteforvalterens Henvendelse til Justitsministeriet indsendes gennem Færø Amt. Af Justitsministeriet er der fastsat Skemaer for de Arveanmeldelser, som ifølge Anordningen skal indgives af selvskiftende Arvinger, samt for Arveanmeldelser i forskellige andre Tilfælde; disse Skemaer bliver af Skifteforvalteren uden Betaling at udlevere til de anmeldelsespligtige i det Omfang, hvori det af Skifteforvalteren anses fornødent. Naar Arveanmeldelsen paa Grund af Boets Vidtløftighed eller andre særlige Forhold ikke er afgiven ved Udfyldning af det foreskrevne Skema, maa Skifteforvalteren paase, at Anmeldelsen dog indeholder alle de i Skemaet forlangte Oplysninger og i det hele er affattet i Overensstemmelse med de deri givne Anvisninger. B. Særlige Bestemmelser. I. Vedrørende Boer, der behandles af Testamentseksekutorer. Naar et Dødsbo behandles af Testamentseksekutorer, skal disse i Overensstemmelse med de under A. fremstillede Regler drage Om sorg for, at Afgiften berigtiges saavel af afdødes Efterladenskaber som af de øvrige fra ham hidrørende Erhvervelser. Af den beregnede Arveafgift indbetales ved Skiftets Slutning den Statskassen i Henhold til Anordningens § 43 tilfaldende Andel til Færøernes Jordebogskasse og den Færø Amts Fattigkasse tilfaldende Andel til Fattigkassens Kasserer, hvorefter Eksekutorerne tilstiller Færøernes Sorenskriveris Skifteret Underretning om den skete Indbetaling tillige med en Afskrift af Afgiftsberegningen og de ovennævnte Kassers

Prima-Kvittering. Saafremt Afgiften ikke er endelig berigtiget af samtlige de afgiftspligtige Midler, optager Skifteforvalteren Boet paa sin Liste over uberigtigede Boer og drager Omsorg for, at de resterende Afgiftsbeløb berigtiges, efterhaanden som de forfalder, for saa vidt ikke en Reassumtion af Boet med fornyet Behandling ved Testamentseksekutorer finder Sted. Eksekutorerne har derhos paa samme Maade som den ordinære Skifteforvalter at søge tilvejebragt Oplysning om, hvorvidt den Persons Død, hvis Bo de behandler, har givet Anledning til afgiftspligtige Erhvervelser af den i Anordningens § 23, 2. Stk. omhandlede Art, og i bekræftende Fald at tilstille den Skifteforvalter, under hvis Jurisdiktion det Bo henhører, hvorfra de afgiftspligtige Midler hidrører, eller til hvem Anmeldelse angaaende den afgiftspligtige Erhvervelse i Medfør af Anordningens § 28 vil være at indgive, de af dem tilvejebragte Oplysninger. Kan et af Testamentseksekutorer behandlet Bo ikke sluttet inden to Aar efter Dødsfaldet eller, for saa vidt det maatte være under Behandling den 1. Januar 1922, inden to Aar efter dette Tidspunkt, har Eksekutorerne inden Udløbet af den nævnte Frist at gøre Indberetning til Skifteretten med Oplysning om Grunden dertil, hvilken Indberetning skal gentages aarlig, saalænge Udsættelsen varer. Unnlader Eksekutorerne at fremkomme med de ommeldte Indberetninger, eller findes de meddelte Oplysninger ufyldstgørende, bliver Sagen at forelægge Justitsministeriet, til hvilket der ligeledes bliver at gøre Indberetning i alle Tilfælde, hvor Udsættelsen overskrider 4 Aar, idet Skifteforvalteren da straks efter Udløbet af de 4 Aar til Ministeriet indsender de fra Eksekutorerne indsendte Indberetninger tillige med sin Erklæring om, hvorvidt Udsættelsen menes fyldestgørende begrundet. II. Vedrørende Boer, der behandles af selvskiftende Arvinger. Naar en afdød Persons Bo overtages af eller overgives hans Arvinger til privat Skifte, har Skifteforvalteren at udlevere Arvingerne eller den, der er optraadt paa deres Vegne, et Skema til den Arveanmeldelse, som i Medfør af Anordningens § 26 vil være at ind-

1921 givè, samt henlede vedkommendes Opmærksomhed paa det Ansvar, som Arvingerne paadrager sig ved at oversidde den for Arveanmeldelsens Indgivelse foreskrevne Frist eller ved at indgive urigtig Arveanmeldelse, ligesom han, naar det skønnes fornødent, bør give Arvingerne en passende Vejledning til Skemaets Udfyldning. I de i §§ 77 og 78 i Skifteloven, jfr. Anordning Nr. 30 af 14. Januar 1876, omhandlede Boer kan Afgiftsberegningen dog, uden at særlig Arveanmeldelse indgives, foretages paa Grundlag af den sammesteds ommeldte Opgørelse af Boet, naar dennes Rigtighed attesteres af samtlige anmeldelsespligtige. Indkommer Arveanmeldelsen ikke i rette Tid, bør Skifteforvalteren minde Arvingerne om dens Indsendelse og, saafremt den derefter ikke fremkommer, gøre Indstilling til Færø Amt om, at Arveanmeldelsens Indgivelse fremvinges ved Paalæg af Dagbøder. Naar Arveanmeldelsen indkommer, har Skifteforvalteren at gennemgaa den og, for saa vidt den findes ufyldstgørende, f. Eks. fordi den ikke er underskrevet af samtlige anmeldelsespligtige (jfr. Anordningens § 27), eller fordi Anmeldelsesskemaet er urigtigt udfyldt, at søge de begaaede Fejl rettede ved Henvendelse til Arvingerne eller den af dem udpegede Repræsentant, om fornødent ved Udfyldelse af et nyt Skema. Mener Skifteforvalteren, at Arvingerne paa Grund af Anmeldelsens mangelfulde Indhold har paadraget sig Ansvar efter Anordningens § 30, 1. Stk., bør Skifteforvalteren derom gøre Indstilling til Justitsministeriet. Skifteforvalteren bør derhos saavidt muligt søge at kontrollere de af Arvingerne meddelte Oplysninger, og, for saa vidt de findes fejlagtige eller ufuldstændige, foranledige dem berigtigede eller supplerede, i hvilken Henseende han særlig bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, om Anmeldelsen indeholder fyldestgørende Oplysning angaaende de i Anordningens § 4 e., § 5 og eventuelt § 14 omhandlede Forhold. Naar de fornødne Oplysninger er tilvejebragte, har Skifteforvalteren snarest muligt at foretage Afgiftsberegningen, der saa vidt muligt bør paaføres selve Arveanmeldelsen, hvorefter han tilstiller Arvingerne

eller den af disse udpegede Repræsentant en Af-
skrift af Beregningen paa saadan Maade, at Be-
viset for Modtagelsen og Tidspunktet for denne
sikres. Hertil kan de trykte Skemaer benyttes,
saaledes at der sendes vedkommende en Afskrift
af den indgivne Arveanmeldelse med paategnet Af-
giftsberegning. Afgiftsberegningen bør indeholde
en specificeret Opgørelse over, hvorledes Afgiften
er beregnet for hver enkelt afgiftspligtig Persons
Vedkommende, saaledes at der navnlig, naar det
afgiftspligtige Beløb ikke umiddelbart fremgaar af
Arveanmeldelsen, gøres Rede for, hvorledes Be-
løbet er udregnet. Er Afgiftsberegningen helt
eller delvis bygget paa andre Oplysninger end de
i Anmeldelsen indeholdte, bør Skifteforvalteren,
naar Begæring derom fremsættes, give de afgifts-
pligtige Lejlighed til at gøre sig bekendt med
disse Oplysninger. Om Afgiftsberegningernes Af-
fattelse henvises iøvrigt til Skattedepartementets
Cirkulære af 16. Marts 1909, Min. Tid. A. Nr.
86. Fremkommer der fra nogen af de afgifts-
pligtige Besværing over den af Skifteforvalteren fore-
tagne Afgiftsberegning, bliver Sagen at forelægge
Justitsministeriet. Ved Besværingens Fremsendelse
saavel som naar en saadan af Justitsministeriet til-
stilles ham til Erklæring, har Skifteforvalteren at
udtale sig angaaende de Punkter i Afgiftsbereg-
ningen, hvorover Besværing er ført, samt at ved-
lægge de Aktstykker og meddele de Oplysninger,
hvoraf han er i Besiddelse, og som maatte have
Betydning for Sagens Afgørelse, ligesom han, naar
Begæring derom fremsættes, bør søge at tilveje-
bringe alle saadanne Oplysninger eller Erklærin-
ger, som af Ministeriet maatte formenes nødven-
dige eller ønskelige ved Sagens Behandling. Gaar
Ministeriets Resolution ud paa, at Skifteforvalter-
nes Afgiftsberegning i det hele stadfæstes, tilstiller
Skifteforvalteren Klageren eller Klagerne og Arvin-
gernes Repræsentant en kort Meddelelse herom. Gaar
Ministeriets Resolution ud paa, at den af Skifteforval-
teren foretagne Afgiftsberegning helt eller delvis skal
ændres, foretager Skifteforvalteren en ny Afgifts-
beregning, der paa samme Maade som den første
Afgiftsberegning bliver at tilstille Arvingernes
Repræsentant, ligesom der bliver at meddele Klæ-

1921 gerne Underretning om Ministeriets Afgørelse og
30. Dec. den i Henhold hertil ændrede Afgiftsberegnings
Udfald. Fremkommer der derefter fra nogen af
Parterne Begæring om Sagens Afgørelse ved Ret-
tergang, har Skifteforvalteren at indsende denne
Begæring tillige med samtlige Sagen vedrørende
Aktstykker til Justitsministeriet, der da træffer
Foranstaltning til Sags Anlæg. Naar saadan Be-
gæring ikke fremkommer, inden Afgiftsberegnin-
gen efter Reglerne i Anordningens § 32 er bleven
upaaankelig, og Skifteforvalteren ikke inden Ud-
løbet af den i Anordningens § 34 foreskrevne
Frist har modtaget den skyldige Arveafgift, har
han at drage Omsorg for, at de skyldige Beløb
med paaløbne Strafrenter inddrives ved Udpant-
ning, hvorved i det hele bliver at forholde efter
de hidtil gældende Regler med de Ændringer,
som følger af Bestemmelserne i Anordningens §
34. III. Vedrørende Boer, der over-
tages af en efterlevende Ægtefælle
til Hensiddens i uskiftet Bo. Naar efter
en gift Persons Død Boet overtages af den efter-
levende Ægtefælle til Hensiddens i uskiftet Bo,
har Skifteforvalteren at tilstille den efterlevende
Ægtefælle et Skema til den Opgørelse over Boets
Aktiver og Passiver, som da bliver at indgive.
Fremkommer Opgørelsen ikke inden den i An-
ordningens § 31, 3. Stk., foreskrevne Frist, har
Skifteforvalteren at minde vedkommende om dens
Indsendelse, og saafremt den ej heller da frem-
kommer, at gøre Indstilling til Færø Amt om, at
dens Indgivelse fremtvinges ved Paalæg af Dag-
bøder. De indkomne Opgørelser bliver at op-
bevare i Skifteforvalterens Arkiv til Brug ved
Afgiftsberegningen, naar Boet kommer til Skifte.
IV. Vedrørende afgiftspligtige Er-
hvervelser, der ikke henhører til
noget paa Færøerne skiftet Bo. Alle
afgiftspligtige Erhvervelser af de i Anordningens
§ 4, Litra b, c og d samt § 8 ommeldte Arter,
der kommer til Skifteforvalterens Kundskab, og
med Hensyn til hvilke Arveanmeldelse efter Reg-
lerne i Anordningens § 28 skal indgives til ham,
bliver at optage paa Listen over uberigtigede Boer,
hvorhos Skifteforvalteren, naar den paagældende

Underretning er tilgaaet ham paa anden Maade **1921**
 end ved Meddelelse fra den anmeldelsespligtige **30. Dec.**
 Erhverver, eller dennes Meddelelse ikke er saa ud-
 tømmende, at Afgiftsberegningen straks paa Grund-
 lag deraf kan foretages, tilstiller vedkommende
 Erhverver et Skema til Afgiftsanmeldelse samt
 paaser, at dette tilbagesendes ham i udfyldt Stand,
 alt paa samme Maade som foran under II. an-
 givet med Hensyn til selvskiftende Arvingers
 Arveanmeldelse. Med Hensyn til selve Afgifts-
 beregningen, mulige Besværinger over samme og
 Afgiftens Indbetaling og Inddrivelse forholdes
 ligeledes paa den under II. angivne Maade.

K. M. Skr. ang. Jordemødrenes Ind- **1922**
beretninger til Sognepræsterne paa Færøerne **2. Jan.**
om Barnefødsler. I § 17 i en af Justitsmini-
 steriet under 1. December f. A. udfærdiget In-
 struks for alle til Praksis berettigede Jordemødre
 paa Færøerne er det bestemt, at de færøske Jorde-
 mødre inden en Uge efter vedkommende Fødsel
 skal gøre Anmeldelse til den paagældende Sogne-
 præst eller til Præsten ved den anerkendte Menig-
 hed udenfor Folkekirken, til hvilken den fødende
 hører, om ethvert levendefødt Barns Fødsel, ved
 hvilken hun har gjort Tjeneste. Jordemødrenes
 Fødselsanmeldelser skal, naar de ikke afleveres
 personlig eller ved Bud, fremsendes i lukkede
 Brevkort, som er paatrykt en dertil bestemt For-
 mular. Disse Brevkort tilsender Sundhedsstyrelsen
 Jordemødrene gennem Kredslægerne.

Lov for Færøerne (Nr. 49) om Værn for **13. Febr.**
Indmarken. § 1. Hegn om Indmarken, som
 efter gældende Bestemmelser skal være søjdehøjt,
 skal af den hegnspligtige vedligeholdes forsvarligt
 søjdehøjt i det Tidsrum, i hvilket Indmarken i
 Overensstemmelse med Lov om Ordningen af de
 til Haugevæsenet paa Færøerne hørende Forhold
 af 23. Februar 1866 § 7 skal fredes for løsgaaende
 Faar. Hegn om Indmarken, som kun skal være
 nøjdehøjt, skal af den hegnspligtige vedligeholdes
 forsvarligt nøjdehøjt fra den 15. April til den 25.

1922 Oktober. De i første Stykke nævnte Hegn skal
13. Febr. ligeledes vedligeholdes forsvarligt nøjdehøje fra
den 15. April, indtil de skal vær søjdehøje. Det
forbydes at beskadige Hegnet om Indmarken.
§ 2. De i § 1 givne Bestemmelser om Hegn
gælder ogsaa for Laager, som er anbragte i Hegn
om Indmarken. Enhver saadan Laage skal være
forsynet med forsvarligt Lukke og, bortset fra
Laager, der er bestemte til at passeres af Køre-
tøjer, inden den 15. April 1923 indrettes saaledes,
at den, hver Gang den aabnes, falder tilbage af
sig selv, og at den, for saa vidt den findes i Hegn
mod Haugen, aabnes ud imod denne. Enhver,
der passerer en Laage i Hegnet om Indmarken,
skal lukke den forsvarligt. **§ 3.** I Tidsrummet
fra den 14. Maj til den 25. Oktober er det for-
budt uden Nødvendighed eller uden Hjemmel at
færdes over anden Mands Indmark, hvis Afgrøde
ikke er høstet. Om Færdsel over anden Mands
Indmark gælder i øvrigt Lovgivningens alminde-
lige Bestemmelser. Saafremt Faar, Hornkvæg,
Heste eller Gæs i det i § 1, 1. Stykke, nævnte
Tidsrum trænger fra Haugen ind i Indmarken,
er Ejeren af det paagældende Husdyr pligtig
til straks at bringe det tilbage til Haugen eller at
holde det tøjret eller indelukket paa sit Ene-
mærke paa forsvarlig Maade. Ejerne kan frigøre
sig for nævnte Forpligtelse ved at udpege en eller
flere Personer, som paatager sig at udføre, hvad
der efter 1. Stykke paahviler dem. Hvor Agt-
ning er indført, paahviler den nævnte Pligt Agt-
ningsmændene med Hensyn til Faar. Reglerne i
1. og 2. Stykke gælder tillige med Hensyn til
Hornkvæg eller Heste, der trænger ind over Hegn,
medens dette skal være nøjdehøjt. **§ 5.** Uvane
Husdyr, som trænger ind i Indmarken paa en
Aarstid, da de kun maa holdes i Udmarken, skal
af Ejeren enten slagtes, fjernes fra Udmarken eller
forsynes med en Indretning (Klep eller lignende),
der hindrer dem i at trænge over Hegn. Faar,
som har den Vane at ødelægge den i Marken
nedlagte Kartoffelsæd, skal som uvane af Ejeren
holdes indelukkede eller paa anden Maade hindres
i at skade Kartoffelmærkerne fra det Tidspunkt,
da Kartoffelsæden bliver nedlagt, indtil Indmar-

ken skal være fredet for Faar. Hvis den omhandlede Uvane er udbredt blandt Faarene i en Bygd, kan der ved Vedtægt, oprettet i Henhold til § 3 i Lov Nr. 56 af 1. April 1891 om Grædstævne paa Færøerne, træffes Bestemmelse om særlige Forholdsregler, som træder i Stedet for Regelen i 2. Stykke. § 6. Enhver Ejer af Faar, Hornkvæg eller Heste, som holdes i Indmarken i det i § 1, 1. Stykke, nævnte Tidsrum, skal sørge for, at Dyrene til enhver Tid er forsvarligt tøjrede eller indelukkede paa hans Enemærke. Gæs, som holdes i Indmarken, skal vogtes forsvarligt af Ejeren fra den 15. April til den 20. Maj for at forebygge, at de gør Skade paa fremmed Jord. Efter dette Tidspunkt gælder Reglerne i 1. Punktum ogsaa for Gæs. For Husdyrhold i Indmarken paa anden Aarstid gælder Lovgivningens almindelige Bestemmelser. Det er forbudt at tøjre Husdyr saa nær ved offentlige Veje og Stier, at de kan naa ind paa disse, eller saa nær ved anden Mands Hegn, at de kan beskadige dette. § 7. Kommer Høns eller Ænder ind paa anden Mands Jord paa en Aarstid, da de kan gøre Skade paa denne, er Jordbrugeren berettiget til at optage dem og tilbageholde dem, indtil der af Ejeren er ydet ham en passende Godtgørelse for den lidte Skade og den med Optagelsen forbundne Ulejlighed, dog mindst 25 Øre for hvert Stykke Fjerkræ. Viser det sig umuligt at optage det skadegørende Fjerkræ, skal Jordbrugeren være berettiget til at nedlægge det paa forsvarlig Maade. Hvis Høns eller Ænder tilhørende samme Ejer er blevet optaget 3 Gange i Løbet af de sidste 12 Maaneder i Henhold til Paragrafens 1. Stykke, ifalder Ejeren derhos Bødestraf efter Reglerne i § 8. § 8. Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 5 Kr. til 100 Kr.; Bøderne tilfalder Politikassen. Sager om Overtrædelser af Loven behandles ved Sysselets Politiret som offentlige Politisager; Paatale finder dog kun Sted, naar den forurættede fremsætter Bægning derom.

1922
13. Febr.

Lov (Nr. 86) om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færøerne 17. Marts

1922 øerne.¹⁾ 1ste Afsnit. § 1. Den stedlige Ledelse af de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paahviler Epidemikommissioner. Sundhedskommissionen eller, for saa vidt en saadan ikke findes, Forstanderskabet er Epidemikommission. Den stedlige Politimyndighed (Landfoged, Sysselmand, Sognefoged) og Kredslæge tiltræder Sundhedskommissionen (Forstanderskabet), naar den virker som Epidemikommission, førstnævnte som dens Formand. Hvor Omstændighederne ikke tilsteder, at Epidemikommissionen sammenkaldes til at tage Beslutning, kan fornøden Foranstaltning foreløbig træffes af Epidemilægen i Forbindelse med de stedlige Medlemmer af Epidemikommissionen, men Sagen skal da snarest forelægges Kommissionen. Derhos er Byraad og Forstanderskaber forpligtede til enten selv eller ved Udvalg, hvortil Medlemmer tillige kan vælges udenfor Raadet, at bistaa Epidemikommissionerne og efter deres Anvisning at træffe de fornødne stedlige Foranstaltninger. § 2. Overtilsynet med samtlige Epidemikommissioner paahviler Oversundhedskommissionen, der bestaar af Amtmanden som Formand, Amtslægen²⁾ og 3 for 3 Aar af Lagtinget valgte Medlemmer. § 3. Valgbare til Medlemmer af Kommissionerne og de i § 1, 4de Stykke, nævnte kommunale Udvalg er de, der er valgbare til henholdsvis Lagting, Byraad eller Forstanderskab. De valgte er forpligtede til at modtage de paa dem faldne Valg, medmindre de har fyldt det 60de Aar eller er forhindrede ved lovligt, henholdsvis af Lagting, Byraad eller Forstanderskab for gyldigt anset Forfald. § 4. Kommissionerne har at føre Protokol over deres Forhandlinger. De til Protokoller, Skrivematerialer, Porto og Budløn medgaaende Udgifter afholdes af det offentlige. De kan vedtage, at visse Foranstaltninger under nærmere fastsatte Betingelser kan sættes i Værk af Kommissionens enkelte Medlemmer. Epidemikommissionerne kan vedtage, at deres Omraade deles i mindre Kredse, der fordeles mellem de valgte Medlemmer, saaledes at som

1) Jfr. Bek. 21. August 1922 og af 16. September 1922.

2) Jfr. An. 545 4. Oktober 1919 § 4.

Regel kun et af disse sammen med Formanden og Kredslægen deltager i Beslutningerne. Saadan Deling kan dog ikke anvendes med Hensyn til de i § 17, 2det Stykke, omhandlede Foranstaltninger, ej heller med Hensyn til Foranstaltninger overfor tilsyneladende sunde Personer, der vides eller kan antages at være Spredere af Smitstof; se ogsaa § 22. Samtlige Epidemikommissioner er forpligtede til, saa ofte det forlanges af Oversundhedskommissionen, at indgive Beretning til denne om Sundhedstilstanden i deres Virksomhedsomraade og de af dem trufne Foranstaltninger samt i øvrigt til at følge de Anvisninger, som Oversundhedskommissionen meddeler dem. De kan til Dækning af Udgifterne til de af dem i Medfør af denne Lov trufne Foranstaltninger forlange Forskud af den kommunale Kasse, der efter § 33 forskudsvis har at afholde Udgifterne, mod senere at aflægge behørigt Regnskab. § 5. For saa vidt Justitsministeren skulde finde det ønskeligt, kan de Forretninger, der ifølge denne Lov paa hviler Kredslægen, overdrages til en anden Læge, der, for saa vidt Kredslægen ikke er til Stede, optræder som Epidemilæge. Ved Epidemilæger forstaaes i denne Lov de Læger, der er Medlemmer af Epidemikommissionen for det paagældende Omraade, jfr. § 1, 2det Stykke, og § 10, 3die Stykke. 2det Afsnit. § 6. Følgende Sygdomme skal altid være Genstand for offentlig Behandling, der iværksættes paa det Sted, hvor de konstateres, i Overensstemmelse med de i dette Afsnit indeholdte Bestemmelser: Pest, asiatisk Kolera, gul Feber, Blodgang, Plettyfus (eksantematisk Tyfus), Kopper og Spedalskhed samt Sygdomme, med Hensyn til hvilke den færøske Karantænelovgivning er sat i Kraft. Ændringer heri kan ske ved kongelig Anordning. Andre smitsomme Sygdomme med Undtagelse af Tuberkulose og veneriske Sygdomme, for hvis Behandling de i de særlige Love om disse Sygdomme indeholdte Regler gælder, kan, naar de optræder paa en ondartet Maade eller med en større Udbredelse eller i øvrigt under Forhold, der kan give særlig Anledning dertil, af Oversundhedskommissionen erklæres for at være Genstand for

1922 offentlig Behandling. Saa snart Kredslægen skønner, at saadanne Forhold foreligger, paahviler det ham at gøre Indstilling til Formanden for Oversundhedskommissionen om, at offentlig Behandling iværksættes. Under særlige Forhold kan en saadan Beslutning tages af Justitsministeren. Saa snart Kredslægen har gjort Indstilling om, at en Sygdom skal tages under offentlig Behandling, skal Epidemikommissionen i Tilfælde, hvor Sygdommen optræder under Forhold, der gør øjeblikkelige Foranstaltninger fornødne til Forhindring af Smitestens Udbredelse i videre Kredse, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforskrifter i Kraft, indtil der foreligger Beslutning fra Oversundhedskommissionen. § 7. Naar Omstændighederne gør det antageligt, at der foreligger et Tilfælde af en af de Sygdomme, der altid er eller kan blive Genstand for offentlig Behandling, kan Epidemikommissionen foranstalte foretaget saadanne Undersøgelser af bakteriologisk eller lignende Art, som er nødvendige for med Sikkerhed at fastslaa Sygdommens Natur eller for at afgøre, om tilsyneladende sunde Personer er Spredere af Smitstof. Dog skal Epidemikommissionen i sidste Tilfælde, førend noget Skridt foretages, indhente Oversundhedskommissionens Billigelse. Det er i de ovennævnte Tilfælde de paagældende Personers Pligt at give Undersøgerne Lejlighed til at erholde det for Undersøgelsen nødvendige Materiale. I fornødent Fald kan de indlægges til Observation i et dertil egnet Lokale. Ligeledes kan Kommissionen, naar Omstændighederne gør det antageligt, at et Dødsfald skyldes en af de nævnte Sygdomme, saafremt det anses for nødvendigt til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt offentlig Behandling skal indtræde, paabyde, at Undersøgelsen af enkelte Dele af Liget, eventult Obduktion af samme, skal finde Sted. Til Foretagelse af saadanne Obduktioner skal Adgang kunne fordres til Sygehuses Ligstuer. Erfarer en Epidemilæge enten ved Angivelse eller paa anden Maade, at der haves Mistanke om, at en af de i § 6 nævnte Sygdomme, som er eller kan blive Genstand for offentlig Behandling, er optraadt i

et Hjem, uden at der er søgt Lægehjælp, paahviler det ham at undersøge Sagen, eventuelt ved et Sygebesøg, og foretage det fornødne til Sygdommens Bekæmpelse. § 8. Saa snart et Tilfælde af nogen af de i § 6, 1ste Stykke, nævnte Sygdomme forefalder, skal vedkommende Epidemikommission gøre Indberetning derom til Oversundhedskommissionen. Saa snart nogen Sygdom, der i Henhold til § 6, 1ste Stykke, er Genstand for offentlig Behandling, optræder paa en saadan Maade, at Udbrud af en Epidemi kan befrygtes, saavel som naar Beslutning om offentlig Behandling af nogen anden Sygdom foreligger efter § 6, 2det Stykke, skal vedkommende Epidemikommission udstede offentlig Bekendtgørelse derom og sørge for, at denne paa hensigtsmæssig Maade bringes til almindelig Kundskab for det paagældende Omraade, der nærmere angives i Bekendtgørelsen. Naar offentlig Behandling, om hvilken Bekendtgørelse saaledes er udstedt, ophører, udsteder Epidemikommissionen ligeledes offentlig Bekendtgørelse derom. § 9. Naar særlige Omstændigheder gør det ønskeligt, skal Justitsministeren kunne paabyde Afspærring af det af Sygdommen angrebne Distrikt, saaledes at alt Samkvem mellem dette og Omgivelserne afskæres, dog kun i saadant Omfang, som menes fornødent for at hindre Smittens videre Udbredelse. Vedkommende Politimyndighed kan imidlertid i særdeles paatrængende Tilfælde tilstede Undtagelser fra denne Afspærring, og han paabyder da de Forsigtighedsregler, der bliver at iagttage, bl. a. i Retning af behørig Desinfektion. § 10. Oversundhedskommissionen har, saa snart en af de i § 6, 1ste Stykke, ommeldte Sygdomme viser sig noget Sted indenfor Kommissionens Virksomhedsomraade eller saa nær derved, at Fare for dens Udbredelse efter Kommissionens Skøn er til Stede, samt naar en anden smitsom Sygdom sættes under offentlig Behandling paa de anførte Steder, at drage Omsorg for, at der, for saa vidt den offentlige Behandling af Sygdommen ikke kan overkommes af Embedslægen, eller det iøvrigt til Bekæmpelse af Sygdommen eller til Formindskelse af Udgiften derved findes hensigtsmæssigt, antages det fornødne Antal Læger til under Embedslægens

1922 Overtilsyn, der dog ikke omfatter Sygebehandlingen,
17. Marts at overtage den offentlige Behandling paa et af
Kommissionen nærmere fastsat Omraade, hvorom
Bekendtgørelse udfærdiges og paa hensigtsmæssig
Maade bringes til almindelig Kundskab. Enhver
Læge, hvem den offentlige Behandling paa hviler,
skal saavidt muligt behandle ethvert Tilfælde af
den paagældende Sygdom, i hvilket hans Hjælp
begæres. Hvor Forholdene gør det ønskeligt,
kan Epidemikommissionen med Justitsministerens
Billigelse ved Siden af Embedslægen optage den
eller de Læger, der er antaget til at udføre den
offentlige Behandling, som Medlemmer af Kom-
missionen for det Omraades Vedkommende, for
hvilket den paagældende er antaget, med Stemme-
ret dog kun, naar Embedslægen ikke er til Stede.
Med Hensyn til Udførelsen af Kommissionens
Beslutninger træder en saaledes optagen Læge for
sit Omraade helt i Embedslægens Funktion og
fører saaledes i de Tilfælde, hvor Behandlingen
sker ved en anden Læge, Overtilsynet med, at de
af denne foreskrevne Foranstaltninger til Tilfælde-
nes Isolation og den behørig Desinfektion er
fyldestgørende og udføres i tilstrækkeligt Omfang.

§ 11. Naar en Sygdom i Medfør af § 6 tages
under offentlig Behandling, skal Epidemikommis-
sionen derhos om fornødent tilvejebringe et eller
efter Omstændighederne flere passende isolerede
Lokaler, der forsynes med behørigt Udstyr. Lo-
kalerne tilvejebringes ved Benyttelse af offentlige
Bygninger, derunder indbefattet Epidemihuse, ved
Opførelse af Barakker eller Telte eller ved Leje
af privat Ejendom. Kan de fornødne Lokaler
ikke tilvejebringes paa nogen af de ovennævnte
Maader, kan Kommissionen kræve saavel offent-
lige som private Lokaler stillet til Raadighed mod
Erstatning til alle vedkommende og under størst
mulig Hensyntagen til, at Beboerne saa lidt som
muligt forstyrres i deres Erhverv. Skolebygninger
maa i alle Tilfælde kun benyttes, naar Skole-
gangen af Hensyn til Farsoten er bortfaldet eller
midlertidig er henlagt til anden Skolebygning, i
Landkommuner derhos kun, naar andet passende
Lokale ikke kan tilvejebringes. Kommissionen
har derhos at drage Omsorg for, at den til de

syges Behandling fornødne Betjening af Sygeplejere og de udelukkende til de syges Transport bestemte Befordringsmidler haves til Raadighed i tilstrækkeligt Antal, samt at der, for saa vidt Lighuse ikke findes paa Kirkegaardene, tilvejebringes de til Hensættelse af Lig fornødne isoleret beliggende Lokaler. § 12. Enhver, der ved eller har Anledning til at formode, at et i hans Husstand forekommende Sygdomstilfælde hører til de i § 6, 1ste Stykke, nævnte Sygdomme eller til en Sygdom, der ifølge udstedt Bekendtgørelse i Henhold til § 6, 2det Stykke, er taget under offentlig Behandling, skal uopholdelig anmelde det til Politiet (Landfogden, Sysselmanden, Sognefogden). Til Husstanden henregnes ogsaa tilrejsende, logerende og Pensionærer. For saadanne Personers Vedkommende, hvem der er anvist tvunget Ophold noget Sted, og ved Sygdomstilfælde, som opstaar i Skibe, som har erholdt Samkvemspas, Sygehuse, offentlige Stiftelser og lignende Anstalter, paahviler Anmeldelsespligten Skibsføreren og Bestyreren af den paagældende Anstalt eller den, der nærmest fører Befalingen i samme. Det paahviler enhver, der ved, at et bestemt Tilfælde af Sygdommen ikke er anmeldt, uopholdelig at gøre Anmeldelse derom til Politiet. Politiet har straks efter at have modtaget en saadan Anmeldelse dels at underrette Epidemikommisionen eller den Læge, Kommissionen for saadanne Tilfælde har givet Anvisning paa, derom, for at fornødne Foranstaltninger mod Smittens Udbredelse kan blive truffet, og dels, for saa vidt en Læge ikke er tilkaldt, at sørge for en saadans Tilstedekomst. § 13. Enhver Læge skal, naar han kaldes til eller faar en syg under Behandling, som lider af nogen af de Sygdomme, der ifølge § 6, 1ste Stykke, altid er Genstand for offentlig Behandling, straks anmelde det til Epidemilægen og Sundhedsstyrelsen, selv om Tilfældet har en mild eller ikke fuldt udpræget (abortiv) Form. Anmeldelsen, der skal indeholde nøjagtig Benævnelse af Sygdommen samt Meddelelse om Patientens Navn, Alder, Stilling, Bopæl og øvrige Forhold, der kan være af Betydning, skal gentages for hvert nyt forekommende Tilfælde. Epidemi-

1922 lægen skal atter underrette Epidemikkommissionen
17. Marts om de modtagne Anmeldelser. Det paahviler enhver Læge, som kaldes til et Tilfælde af de Sygdomme, der efter § 6 er eller kan blive Genstand for offentlig Behandling, eller faar et saadant Tilfælde under Behandling, at give den syges Omgivelser Anvisning paa de Foranstaltninger, som det vil være hensigtsmæssigt at træffe til Forhindring af Smittes Udbredelse. Følges saadan Anvisning ikke, skal den behandlende Læge anmelde dette til Epidemilægen. § 14. Epidemikkommissionen paaser, at enhver, som lider af en under offentlig Behandling værende Sygdom, isoleres saaledes, at Smitte kan forebygges; hvis saadan Isolation ikke sker eller ikke kan ske paa fyldestgørende Maade i vedkommendes Bolig, kan Kommissionen paabyde, at den paagældende indlægges i et af de til Raadighed for Sygdomsomraadet i saadanne Tilfælde stillede Sygehuse eller i et af de i § 11 omhandlede Lokaler, hvor der ydes behørigt Lægetilsyn og Forplejning, hvor Patienten ikke maa have Forbindelse med Omverdenen paa anden Maade, end Kommissionen tillader, og hvor Patienten er forpligtet til at blive, indtil Kommissionen mener, at denne uden Fare for Smittes Udbredelse kan flyttes eller udskrives, eventuelt med Paabud efter § 16. Denne Bestemmelse kan ogsaa anvendes til Iagttagelse af tvivlsomme Tilfælde. Ved Flytning bør det paases, at denne sker paa den for Patienten omhyggeligste Maade, som er forenelig med Hensynet til at forebygge Smitte. § 15. Dersom Flytning af Patienten ikke kan ske eller ikke sker, fordi denne isoleres fuldstændig i sin Bolig, paahviler det Kommissionen at paase, at det fornødne i Henseende til Patientens Isolation og Forebyggelse af Smittes Udbredelse iagttages, og i den Hensigt kan det af Kommissionen paabydes, at Indgangen til den paagældende Beboelseslejlighed eller det paagældende Hus forsynes med Paaskrift «Smitsom Sygdom», eller at Adgangen til samme formentes enhver, der ikke har Epidemikkommissionens Tilladelse. Adgangsformening kan i fornødent Fald gennemføres ved Afspærring. Kommissionen kan, hvor den finder Anledning

dertil, selv overtage Gennemførelsen af de fornødne Foranstaltninger. Saavel Patienten som alle vedkommende er forpligtede til at efterkomme de Paabud, der i saa Henseende gives af den behandelende Læge eller af Kommissionen. Patienten maa i saa Fald ikke flyttes til et andet Hus uden skriftligt Samtykke fra Epidemilægen. Uformuende Forældres Børn skal saa vidt muligt, hvis Forældrene ønsker det, saa længe Sygdommen eller Smittefaren varer i deres Hjem, anbringes i Pleje efter de derom gældende Lovbestemmelser paa offentlig Bekostning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp for Forældrene. § 16. Det paahviler saavel den, der er eller antages at være angrebet af den paagældende Sygdom, som enhver, der maa antages at være smitteførende, og hvem det derfor af den behandelende Læge eller af Kommissionen paabydes at underkaste sig Rensnings- eller Desinfektionsforanstaltninger for Person eller Genstande samt at iagttage andre Forsigtighedsforanstaltninger, nøje at efterkomme de saaledes givne Paabud. Det kan af Epidemikommissionen paalægges Personer, hvis Gerning medfører Fare for Smittens Udbredelse, naar Sygdommen optræder i deres Husstand, eller naar de af andre Grunde vides at være eller maa antages at være smitteførende, ikke at fortsætte deres Gerning, før de ved behørig Lægeattest godtgør, at de ikke kan antages at udbrede Smitte. Attesterne kan forlanges udfærdiget af Epidemilægen uden Betaling. Efterkommes Paalægget ikke, kan den paagældende i fornødent Fald foranlediges indlagt til Observation i et dertil egnet Lokale. Den, hvem Paabud gives i Medfør af denne Paragraf, er berettiget til Erstatning for det derved foraarsagede Tab. Saafremt en Person, der vides at være smitteførende, flytter til en anden Lægekreds, skal vedkommende give Kredslægen i den Lægekreds, der fraflyttes, Underretning herom. Desuden skal Kredslægen stedse, saa vidt muligt, holde sig underrettet om, hvor en saadan Person har Bolig, og, naar han erfarer, at vedkommende flytter til en anden Lægekreds, give Kredslægen i den Lægekreds hvortil han flytter, Meddelelse derom. Hvor Epidemikom-

1922 missionen finder det nødvendigt, kan den paabyde
17. Marts Personer i det Omraade, hvor en Sygdom er
under offentlig Behandling, eller i Dele af dette
at lade sig genindpode med Kokopper. Om Ind-
podning med Kokopper gælder i øvrigt de særlige
herom i Lovgivningen indeholdte Bestemmelser.

§ 17. Uden særlig Bemyndigelse, men med For-
pligtelse til straks derom at gøre Indberetning til
Kommissionen foranstalter Epidemilægen, at Lokaler,
Beboelseslejligheder, Huse, Skibsrums og
Skibe, i hvilke Personer, som lider af Sygdommen
eller er smitteførende, har haft varigt Ophold,
desinficeres i fornødent Omfang. Epidemikom-
missionen kan paabyde, at ogsaa saadanne Lokaler
m. v., i hvilke de nævnte Personer har haft blot
midlertidigt Ophold, desinficeres. Kommissionen
kan endvidere paalægge Beboere og Brugere af
saadanne Lokaler m. v. at flytte ud, kræve Lo-
kaliteterne rensede samt paabyde, at de skal staa ube-
nyttede, indtil det tillades atter at tage dem i
Brug, alt mod Erstatning til dem, som derved li-
der Tab. Den kan derved ogsaa træffe de For-
anstaltninger, som skønnes fornødne til Smittens
Bekæmpelse, f. Eks. Udryddelse af Rotter og
Mus. Hvor slette Afløbsforhold, daarlig Drikke-
vandsforsyning og lignende Forhold med ganske
overvejende Sandsynlighed maa antages at foraa-
rsage Udbredelse af Smitte, kan Kommissionen
træffe saadanne Foranstaltninger, som skønnes
paatrængende nødvendige til foreløbig Afhjælps-
ning heraf. **§ 18.** Det er forbudt til Befordring
af Patienter, som lider af en Sygdom, der er un-
der offentlig Behandling, at benytte Passagerskibe
og lignende Befordringsmidler, medmindre de for
saadan Benyttelse foreskrevne Regler iagttages. Ej
heller maa der udenfor Nødstilfælde til saadan
Befordring anvendes andre til offentlig Person-
befordring bestemte Befordringsmidler, og for saa
vidt saadan Anvendelse har fundet Sted, skal det
af den, som har foranlediget Transporten, straks
anmeldes til Politiet, jfr. § 12, 2det Stykke.

§ 19. Befordringsmidler, hvori saadanne Pati-
enter er blevet transporteret, skal renses og desinfi-
ceres i det Omfang, Kommissionen bestemmer, og
maa ikke benyttes af Personer, der ikke er an-

grebet af Sygdommen, forinden de er tilstrækkelig **1922**
renset og desinficeret. For den Tid, i hvilken **17. Marts**
Befordringsmidler som Følge heraf unddrages
Personbefordring, der drives som Næring, ydes der
Erstatning. Linned, Gangklæder og Sengeklæder,
Møbler og andre Effekter, der har været benyttet
af Personer, som lider af Sygdommen eller er
smitteførende, kan ligeledes underkastes Rensning
og Desinfektion og maa kun med den behandlende
Læges Tilladelse og ikke imod Epidemilægens
Forbud sendes til Vaskeri eller Reparation, sælges,
bortgives, udlaanes eller paa anden Maade over-
lades andre til Benyttelse uden i Forvejen at være
behørig desinficeret. Hvor Desinfektion af rørlige
Genstande skønnes at være forbundet med ufor-
holdsmæssige Ulemper, kan disse af Kommis-
sionen foranstaltes opbrændt eller paa anden
Maade tilintetgjort, mod at der ydes Ejerne Er-
statning. Erstatningen kan ogsaa ydes Ejeren af
saadanne Ting, naar disse ved Desinfektionen har
lidt væsentlig Skade. § 20. Er der i en Ejen-
dom, hvori der er Mejeri eller Mælkehandel, bo-
siddende eller beskæftiget nogen Person, som lider
af en Sygdom, der er Genstand for offentlig Be-
handling, eller som vides at være Bærer af en
saadan Sygdoms Smitstof, kan Epidemikommis-
sionen paabyde, at der, indtil Fare for Smittes
Udbredelse ved de efter Kommissionens Forskrift
trufne Foranstaltninger er fjernet, ikke maa udle-
veres Mælk, Valle eller andre Mejeriprodukter fra
Mejeriet eller Mælkehandelen, eller at Udleveringen
kun maa ske under Iagttagelse af de Forskrifter,
som Kommissionen anser det for nødvendigt at
give. Finder Kommissionen det rigtigt, kan den
forbyde al Levering af Mælk til Mejeriet eller
Mælkehandelen fra andre Ejendomme. For det
Tab, som ved de i Medfør af denne Paragrafs
1ste Stykke givne Paabud paaføres Ejeren eller
Ejerne af et Mejeri eller en Mælkehandel, samt de
Personer, der leverer Mælk til Mejeriet eller Mælkehan-
delen, ydes der Erstatning til vedkommende. Ligeledes
kan det forbydes at bortføre Mælk fra Ejendomme,
hvori den paagældende Sygdom er udbrudt, eller
hvor smitteførende Personer findes, indtil fornødne
Foranstaltninger er truffet til Fjernelse af Faren for

1922 Smittes Udbredelse. Forsaavidt Forbudet maatte
17. Marts paaføre vedkommende økonomisk Tab, ydes der
Erstatning. Naar der haves grundet Mistanke om,
at forekommende Sygdomstilfælde af den omhand-
lede Art skyldes Smitte ved Mælk, som er ind-
ført fra en Ejendom, der ligger udenfor Kommis-
sionens Virksomhedsomraade, kan Kommissionen
foreløbig forbyde Indførsel af Mælk fra denne
Ejendom imod at yde Erstatning til vedkommende
for det derved lidt Tab. Om den i saa Hens-
seende trufne Foranstaltning skal Underretning
straks meddeles til Kommissionen for det Sted,
hvor Ejendommen er beliggende. Epidemikom-
missionen kan overfor Bedrifter, hvorfra andre
Levnedsmidler leveres, naar det skønnes fornødent,
give tilsvarende Paabud med Hensyn til de paa-
gældende Levnedsmidler som de i denne Paragrafs
1ste Stykke omhandlede, saaledes at der ydes Er-
statning efter denne Paragrafs 2det Stykke. § 21.
Naar Sygdommen har vist sig i en Husstand, i
hvilken der findes skolesøgende Børn, skal den
behandlende Læge meddele Skolen Underretning
derom; de paagældende Børn maa ikke benytte
Skolen, førend de medbringer Lægeattest for, at
de ikke kan antages at udbrede Smitte. Fore-
kommer Sygdommen i en Lærers Husstand, vil
han have at holde sig borte fra Skolen, indtil han
har Lægeattest for, at han ikke kan antages at med-
bringe Smitte. Attesterne kan forlanges udfærdi-
get af Epidemilægen uden Betaling. § 22. I de
Kommuner, i hvilke Sygdommen optræder, samt
i Nabokommunerne kan den samlede Epidemi-
kommission forbyde Ligfølger og Afholdelse af
offentlige Møder samt Forlystelser, ved hvilke
mange Personer samles i samme Rum. I samme
Kommuner kan Epidemikommissionen lukke of-
fentlige og private Skoler; under særlige Forhold
kan Skolekommissionen foreløbig lukke en Skole,
men skal i saa Fald uophødelig give Meddelelse her-
om til Epidemikommissionen, der da tager Be-
stemmelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang
denne Foranstaltning skal opretholdes. Holdes et
privat Skolelokale efter Epidemikommissionens
Forlangende lukket i saa lang Tid, at der derved
er forvoldt Ejereren eller Brugeren paaviseligt Ind-

tægtstab, vil der kunne ydes Erstatning herfor. **1922**
Epidemikommisionen kan ligeledes lukke Asyl, **17. Marts**
Vuggestuer og lignende. **§ 23.** Naar en Sygdom
i Henhold til nærværende Lov har været under
offentlig Behandling i en Kredslæges Embedsoms-
raade, skal han under Medvirkning af den eller
de i Medfør af § 10 til Sygdommens Behandling
særligt antagne Læger udarbejde og snarest muligt
efter den offentlige Behandlings Ophør gennem
Amtslægen tilstille Sundhedsstyrelsen en nøjagtig
og fuldstændig Beretning om Sygdommen fra
dens første Optræden i vedkommende Omraade
til dens Ophør. 3 die Afsnit. **§ 24.** Enhver
Læge skal maanedlig til vedkommende Kredslæge
indsende en Beretning om de i hans Praksis fore-
komne Tilfælde af smitsomme Sygdomme. Beret-
ningen affattes paa dertil af Sundhedsstyrelsen
udarbejdede Skemaer, som af denne udleveres
Lægerne uden Betaling. Faar en Læge Tilfælde
af tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en
med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagens-
feber, Mæslinger, Kighoste, smitsom Hjerneryg-
marvsbetændelse eller akut Børnelamhed under
Behandling paa et Tidspunkt, hvori disse Syg-
domme ikke optræder mere udbredt indenfor
hans Praksisomraade, skal han straks anmelde det
for Embedslægen. Naar det af Sundhedsstyrelsen
eller vedkommende Epidemilæge forlanges, er
endelig enhver Læge forpligtet til at indgive lig-
nende Anmeldelser om andre epidemiske Syg-
domme som de i § 13 omhandlede. Med Hensyn
til Tuberkulose gælder de i de særlige Love om
denne Sygdom indeholdte Regler. **§ 25.** Over-
for smitsomme Sygdomme, som ikke er taget
under offentlig Behandling, er Epidemikommis-
sionen bemyndiget til at anvende Bestemmelserne
i §§ 12, 16, 17, 1ste Stykke, 19 og 20. For saa
vidt Kommissionen bringer de i § 16, 2det Stykke,
og § 20 givne Bestemmelser til Anvendelse, bør
Ydelsen af den deri nævnte Erstatning i Alminde-
lighed gøres afhængig af, at den eller de syge
fjernes fra de Forhold, som gør vedkommende
smittefarlig, eller at disse Forhold bringes til at
ophøre. Det paahviler Kommissionen at paase,
at der sker fornøden Desinfektion af Linned,

1922 Gangklæder og Sengetøj, som maa antages at
17. Marts være befængt med Fnat. Kommissionen kan, hvor
Forholdene paakræver det, særlig i Landdistrikter,
under nærmere angivne Betingelser bemyndige
saavel Epidemilægen som andre Læger til paa
Kommissionens Vegne at paabyde og foranstalte
iværksat de i denne Paragraf nævnte Desinfektioner
jfr. § 17, 2det Punktum, og § 19, mod straks at
gøre Indberetning derom til Kommissionen. **§ 26.**
Forskrifterne i § 18 finder ogsaa Anvendelse uden-
for offentlig Behandling med Hensyn til Personer,
som lider af tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri
eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri,
Skarlagensfeber, smitsom Hjernerygmarvsbetæn-
delse eller akut Børnelamhed i dennes akutte
Stadium. **§ 27.** Forskrifterne i § 21 finder ogsaa
Anvendelse udenfor offentlig Behandling saavel
paa skolesøgende Børn som paa Lærere, naar der
i den paagældende Husstand har vist sig en af
de i § 26 nævnte Sygdomme. Epidemikommis-
sionen kan anordne, at Forskrifterne ogsaa skal
gælde for andre, nærmere angivne, smitsomme
Sygdomme. For saa vidt Sygdommens Udbredelse
eller andre Forhold gør det nødvendigt, kommer
Forskrifterne i § 10, 1ste Stykke, til Anvendelse.
Epidemikommisionen er bemyndiget til at lukke
en offentlig eller privat Skole, saa længe en af de
ommeldte Sygdomme eller Kighoste eller Mæsling-
er optræder enten hos en i Skolebygningen bo-
ende Person eller hos et større Antal af Skolens
Elever. En tilsvarende Beføjelse til under særlige
Forhold at lukke en Skole som den, der ved §
22, 2det Stykke, er givet Skolekommissionen, til-
kommer ogsaa denne i det her omhandlede Til-
fælde. Naar en af disse Sygdomme optræder hos
en i Skolebygningen boende Person, er Epidemi-
kommissionen derhos bemyndiget til at bringe Bestem-
melserne i § 14 til Anvendelse, saaledes at den
paagældende indlægges paa Sygehus til vederlags-
fri Behandling. **§ 28.** Personer, som har dansk
Indfødsret eller i det sidste Aar har haft fast
Ophold her i Landet eller Hyre paa dansk Skib,
samt Personer, som er Medlemmer af statsaner-
kendte Sygekasser, og deres Børn under 15 Aar,
(derunder indbefattet Plejebørn, for hvilke der

ikke ydes Plejeløn) kan, naar de lider af tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse eller akut Børnelamthed, efter en Læges Begæring indlægges til vederlagsfri Behandling i de til Modtagelse af saadanne Patienter bestemte kommunale Syge- eller Epidemilokaler, naar Indlæggelse sker straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse konstateres af en Læge, paa et senere Stadium af Sygdommen derimod kun, naar Indlæggelsen sker efter Epidemikommisionens under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder fremsatte Begæring. Det er dog altid en Betingelse for, at Behandlingen er vederlagsfri, at Patienten forbliver paa Sygehuset, indtil han udskrives af Lægen - i Tilfælde, hvor Indlæggelse er sket efter Epidemikommisionens Paabud i Henhold til § 27, 2det Stykke i Slutningen, tilige med Kommisionens Godkendelse. Naar de kommunale Bestyrelser anser det for ønskeligt, at Patienter, der lider af andre smitsomme Sygdomme end de ovenfor nævnte, paa tilsvarende Betingelser fremtidig kan indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse, kan der med Justitsministerens Samtykke udfærdiges Regulatorer desangaaende. Adgang til de i denne Paragraf omhandlede Syge- og Epidemihuse skal altid staa aaben for Epidemikommisionen, hvem Sygehuslægen er forpligtet til at meddele alle de Oplysninger, den udbeder sig, eller hvis Meddelelse Sundhedsstyrelsen foreskriver. Regulatorerne for de i denne Paragraf omhandlede Syge- og Epidemihuse skal godkendes af Justitsministeriet.

4de Afsnit. § 29. Justitsministeren afgør, hvilke Sygdomme der som smitsomme kan være Genstand for Foranstaltninger efter denne Lov. Justitsministeren kan endvidere give Forskrifter om Forbud mod eller Begrænsning af Indførsel, Forhandling, Udlevering og Udførsel af Smitstof, der stammer fra disse Sygdomme, samt om Behandling og Opbevaring af saadant Smitstof. Alle Desinfektioner, som sker i Medfør af denne Lov eller af Paabud, der gives i Henhold til samme, skal foretages i Overensstemmelse med et af Ju-

1922 stitsministeren udfærdiget Regulativ af dertil af
17. Marts Epidemikommisionen antagne Personer. Justits-
ministeren kan ved Regulativ give Regler om Be-
handling, Ligsyn og Jordfæstelse af Personer, der
er døde af smitsom Sygdom, samt tillade, at saadanne
Lig brændes i Tilfælde, hvor Forholdene gør dette
ønskeligt. De af Justitsministeriet under 19. Sep-
tember 1912 udfærdigede Regulativer angaaende
Desinfektion og angaaende Behandling af Lig for-
bliver gældende, indtil nye Regulativer herom
gives af Justitsministeren. § 30. De Bestem-
melser, som i nærværende Lov gives for visse
Sygdomme, gælder ogsaa for Foranstaltninger,
som træffes under fejlagtig Forudsætning om,
en af disse Sygdomme foreligger, og for de af
saadanne Foranstaltninger flydende Udgifter. § 31.
For de Epidemilægen i Medfør af denne Lov
paahvilende Forretninger tilkommer der ham, for
saa vidt der ikke ved Overtagelsen af Behand-
lingen er truffet anden særlig Aftale med ved-
kommende Myndighed, følgende Vederlag: For
et Sygebesøg indenfor 1 km fra Lægens Bopæl
eller indenfor den sammenhængende bebyggede
Del af den By, i hvilken han bor, 2 Kr. for det
første Besøg i en Husstand og en Krone for hvert
af de efterfølgende Besøg i samme Husstand, for
et Sygebesøg i større Afstand 4 Kr. med Tillæg
af 1 Kr. for hver fulde 5 km ud over 10 km fra
Lægens Bopæl. Foretages der paa samme Rejse
flere Sygebesøg ud over 1 km fra Lægens Bopæl,
ydes sidstnævnte Betaling kun for det fjerneste
Sygebesøg; for hvert af de andre paa samme
Rejse foretagne Sygebesøg ydes kun 2 Kr. Beta-
lingen for et Sygebesøg omfatter alle de til samme
Husstand hørende Personer, der samtidig tilses,
jfr. § 12. For Sygebesøg ombord paa Skibe, i
Sygehuse, Stiftelser, Fængsler og lignende Lokaler,
hvori forskellige Personer, der ikke hører til
samme Husstand, har Ophold, tilkommer der
Lægen for saa vidt ikke anden særlig Aftale er
truffet, 50 Ø. for hver samme Dag tilset Person,
dog at Betalingen ikke bliver ringere end i Hen-
hold til ovenstaaende Regler. For en Konsultation
i Lægens Hjem tilkommer der ham en Betaling
af 1 Kr. Der tilkommer ikke Epidemilægen no-

get Vederlag for Udfærdigelsen af de i § 16, jfr. **1922**
 § 25, og § 21, jfr. § 27, omhandlede Attester, 17. Marts
 hvorimod der tilkommer ham Betaling for de
 derved nødvendiggjorte Sygebesøg eller Konsulta-
 tioner efter foranstaaende Regler. For andre For-
 retninger ifølge denne Lov, f. Eks. Undersøgelser
 og Obduktioner efter § 7, Overtilsyn efter § 10
 og Undersøgelser med Hensyn til § 17, 2det
 Stykke, ydes intet Vederlag. Epidemilægen har,
 naar han som saadan til Opfyldelse af de Pligter,
 denne Lov paalægger ham, kaldes ud over 2 km
 fra sin Bopæl, Ret til Befordringsgodtgørelse og
 Dagpenge efter de for Embedslæger i § 16 i An-
 ordning Nr. 545 af 4. Oktober 1919 om Embeds-
 lægevæsenets Ordning paa Færøerne givne Regler.
 Samme Ret tilkommer Amtmanden, Politiet (Land-
 foged, Sysselmand, Sognefoged) og de af Lagting,
 Byraad eller Forstanderskaber valgte Medlemmer af
 Epidemikommisioner og Oversundhedskommis-
 sionen, naar de i denne Egenskab foretager Rejser.

§ 32. Det offentlige afholder foruden de i § 4,
 1ste Stykke, nævnte Udgifter og de i § 31 om-
 handlede Vederlag m. m., alle Udgifter a. ved de
 Foranstaltninger, der iværksættes af Epidemikom-
 missionerne i Medfør af denne Lov, eller ved de
 Paabud som gives i Henhold til denne Lovs Be-
 stemmelser, derunder ogsaa indbefattet Foranstalt-
 ninger efter § 15, 2det Stykke. b. ved Gennem-
 førelsen — udenfor Sygehuse eller lignende —
 af Bestemmelserne i det i Henhold til § 29 gæl-
 dende Regulativ for Desinfektion, derunder ind-
 befattet Udgifter ved Desinfektionsapparaternes
 Befordring til og fra Desinfektionsstedet og Trans-
 port af Beklædningsgenstande, Sengetøj m. v. til
 Desinfektionsanstalt. c. ved de særlige sundhedsmæs-
 sige Foranstaltninger, som paabydes i det efter samme
 Paragraf gældende Regulativ angaaende Behandling
 af Lig, og, d. uden at dette i noget Tilfælde be-
 tragtes som Fattighjælp, alle Udgifter ved den
 Lægebehandling ved Epidemilægen, Flytning til
 Epidemilokale, Kur, Pleje samt Forsyning med
 Medicin, der ydes ved offentlig Behandling af
 en Sygdom, undtagen for saa vidt dette ydes i
 Hjemmet til Personer, der efter Kommunalbesty-
 relsens Skøn ikke kan anses for uformuende, i

1922 hvilket Fald Udgiften skal refunderes og i Man-
 17. Marts gel af Betaling inddrives ved Udpantning. Om
 Størrelsen af den Erstatning, der tilkommer nogen
 i Medfør af denne Lovs §§ 11, 16, 17, 19, 20, 22,
 25 og 27, 2det Stykke, har vedkommende Kom-
 mission efter Forhandling med den skadelidte at
 gøre Indstilling til Oversundhedskommissionen,
 der derpaa resolverer i Sagen. Intet Spørgsmaal
 vedrørende saadan Erstatnings Størrelse kan ind-
 bringes for Domstolene. Dog kan den, der er
 misfornøjet med en ham tillagt Erstatning, for-
 lange dens Størrelse fastsat ved Taksation af 2
 uvillige, af Retten udmeldte Mænd. Udgifterne
 ved Taksationsforetningen bæres af det offentlige.
 Saavel det offentlige som de private, kan forlange
 Overtaksation, der foretages af 4 af Retten ud-
 nævnte Mænd. Udgifterne ved Overtaksationen
 bæres af de private, naar de har forlangt Over-
 taksation og ved denne Forretning ikke har op-
 naaet større Erstatning end ved den første For-
 retning, i modsat Fald af det offentlige. **§ 33.**
 De i § 32 omhandlede Udgifter med Undtagelse
 af Udgifter ved vederlagsfri Behandling efter §
 27, 2det Stykke i Slutningen, og § 28 udføres
 forskudsvis af Amtsrepartitionsfonden. Af Ud-
 gifterne med Fradrag af, hvad der i Medfør af
 § 32, 1ste Stykke i Slutningen, refunderes af pri-
 vate, afholdes Halvdelen af Statskassen og Halv-
 delen af Amtsrepartitionsfonden. Med Hensyn
 til Personer, der bringes i Land som lidende af
 en Sygdom, der omfattes af den færøske Karan-
 tænelovgivning, gælder dog de i denne fastsatte
 særlige Bestemmelser, og naar ellers Personer,
 der lider af en under offentlig Behandling værende
 Sygdom, eller Lig af Personer, der er død af saa-
 dan Sygdom, landsættes fra et Fartøj, der er be-
 stemt til udenrigs Sted, har Fartøjet at afholde
 de til de syges Behandling og de dodes Begræ-
 velse eller Ligbrænding medgaaende Omkostnin-
 ger, hvis Fartøjets Formaal med at anløbe efter
 Politiets Skøn antages at være at landsætte de
 syge eller døde. Apotekregninger, hvis Beløb Stats-
 kassen herefter helt eller delvis udreder, undergives
 Revision af en under Sundhedsstyrelsen ansat
 Medicinalrevisor. **§ 34.** Af Udgifterne til veder-

lagsfri Behandling efter § 27 i Slutningen og § 1922
28 godtgør Statskassen, saa længe offentlig Be- 17. Marts
handling ikke er indtraadt, Amtsrepartitionsfonden
de tre Fjerdedele, saaledes at Udgiften, foruden
Lægehonorar for Operationer, beregnes for hver
Sygedag til 3 Kr., dersom det paagældende Sygehus
ifølge sit Regulativ yder Patienterne Forplejning,
derunder indbefattet den Ekstraforplejning, som
Lægen foreskriver, Medicin, Lægehonorar (dog
ikke for Operationer), Desinfektion af det af
Sygehusets Tøj og Sengeklæder, som Patienten
benytter, Vagthold, Forbindsager samt Kørsel til
Sygehuset, og ellers til 2 Kr. Den Del af de i
1ste Stykke ommeldte Udgifter, som ikke refun-
deres af Statskassen, udredes endeligt af Amts-
repartitionsfonden, efter den i 1ste Stykke fast-
satte Takst. Mødre med diende Børn kan ind-
lægges sammen, selv om kun den ene er angrebet
af den paagældende Sygdom. Hvis Patienten
forlader Sygehuset, før han udskrives af Lægen,
eventuelt med Epidemikommisionens Godken-
delse, skal hele Udgiften refunderes og kan i
Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning.
§ 35. Personer, der lider af Fnat, er uden Hensyn
til, om de har Evne til selv at bekoste deres
Helbredelse eller ikke, berettigede til at kræve
sig taget under Kur for offentlig Regning, ligesom
de er forpligtede til at underkaste sig en saadan
Kur, medmindre de godtgør, at de har under-
givet sig tilbørlig privat Lægebehandling. Epidemi-
kommisionen paaser, at der træffes de Foran-
staltninger, som er fornødne til Gennem-
førelse af denne Bestemmelse. Der maa ikke
kræves eller modtages noget Vederlag af Pati-
enten, hvorimod Udgifterne afholdes efter Reg-
lerne i § 56, jfr. § 57, i Lov om Fattig
væsenet paa Færøerne af 10. April 1895. Und-
drager Patienten sig Kuren, forinden den af Kom-
missionen erklæres endt, skal den afholdte Ud-
gift refunderes og kan i Mangel af Betaling ind-
drives ved Udpantning. **§ 36.** Overtrædelse af
denne Lov eller af de i Medfør af samme givne
almindelige eller særlige Paabud straffes, for saa
vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den al-
mindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig

1922 borgerlig Straffelovs § 25, jfr. midlertidig Lov om
17. Marts nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April
1911 § 13) eller Bøder. Sagerne behandles som
offentlige Politisager. **§ 37.** Denne Lov finder
ikke Anvendelse i militære Etablissementer, paa
Flaadens Skibe, samt paa Steder, hvor der midler-
tidig er udelukkende militær Belægning, saasom
Troppe-samlinger. De militære Læger er forplig-
tede til at afgive de i Lovens §§ 13 og 24 om-
meldte Indberetninger til vedkommende civile
Embedslæge. Under Kantonnementsbelægning i
Lægkredsen bør Epidemilægen give den paa-
gældende Militærlæge Underretning om ethvert
af de til ham paa speciel Blanket anmeldte Til-
fælde af smitsom Sygdom i det med Militærper-
soner belagte Omraade. **§ 38.** Denne Lov træ-
der i Kraft den 1. Oktober 1922. Lov om For-
anstaltninger imod Udbredelse af smitsomme
Sygdomme paa Færøerne af 29. Marts 1904, jfr.
Love om Forlængelse af denne Lov af 16. Decem-
ber 1910, 6. December 1912 og 2. December 1916,
ophæves. 5te Afsnit. Midlertidig Be-
stemmelse. **§ 39.** De i § 34 fastsatte Tak-
ster, henholdsvis 3 Kr. og 2 Kr., forhøjes for
Finansaaret 1922-23 til henholdsvis 4 Kr. 50 Ø.
og 3 Kr. 50 Ø. og for Finansaaret 1923-24 til
henholdsvis 4 Kr. og 3 Kr.

17. Marts **Lov (Nr. 96) om Ændring i Skydsvæse-**
net. § 1. Enhver Skydspligt med Undtagelse af
Pligten til Præsteskyds ophæves. De om Præste-
skyds gældende Regler¹⁾ forbliver i Kraft,
indtil de efter Lagtingets Indstilling ved kongelig
Anordning ændres eller ophæves. **§ 2.** Alle Ud-
gifter ved Befordring i offentligt Øjemed, der
hidtil har været afholdt af de kommunale Kasser,
Skydskassen eller Amtsrepartitionsfonden, udredes
fremtidig af denne sidste efter Regning. Dog af-
holdes Udgifterne ved Befordring af Medlem-
merne af de kommunale Forstanderskaber, Sogne-
kommissioner, Skolekommissioner og Valgbesty-
relser for de kommunale Valg paa Rejser i An-

1) Se K. U. M. Skr. 26. Maj 1848 og Lov 17. Marts 1865.

ledning af deres nævnte Hver af vedkommende **1922**
kommunale Kasse. § 3. Denne Lov træder i 17. Marts
Kraft den 1. Oktober 1922.

Lov (Nr. 87) om Ændring i Lov om 17. Marts
Fattigvæsenet paa Færøerne af 10. April 1895
(ændrer § 74, indføjet i Loven af 1895).

Bek. (Nr. 331) af Lov om Navigations- 1. April
skoleundervisningen af 28. Februar 1916 med
senere Ændringer (se Lov Nr. 179 af 16. Juli
1927).

Lov (Nr. 268) om Lønningsbestemmelser 12. Juni
m. m. for Lærere og Lærerinder i Folke-
skolen paa Færøerne. (Ændret ved Lov Nr.
153 af 28. April 1931 og optrykt ved Bek. Nr.
177 af 30. Maj 1931, se denne).

Lov (Nr. 269) om Pensionering af Læ- 12. Juni
rere og Lærerinder ved Færøernes Mellem-
og Realskole. § 1. De i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919,¹⁾ Kap. 2-3, indeholdte Bestemmelser om Pension og Efterindtægt finder tilsvarende Anvendelse paa det fast ansatte Lærerspersonale ved Færøernes Mellem- og Realskole. De i ovennævnte Lovs § 50 ommeldte Bidrag til Pensionering tilfalder Staten og Færø Amtsskolefond med Halvdelen hver. § 2. Pensioner og pligtige Præmier, jfr. Lov om Statens Tjenestemænd § 71, Stk. 7., udredes af Skolefondens. Af Statskassen ydes hertil et Tilskud af Halvdelen af Udgifterne. Efterindtægt af Lønning til Lærernes efterladte udredes af Skolefondens, og Statskassen yder Tilskud hertil efter samme Regler som i Bekendtgørelse af 22. Februar 1910 § 19, Stk. 3, er fastsat for Lønningen. Efterindtægt af Pension til Lærere udredes af Skolefondens, og Statskassen refunderer denne Halvdelen af Udgifterne.

1) Nu Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931.

1922 Lov (Nr. 280) om Menighedsraad (se 30. Juni Anordn. Nr. 18. 21. Jan. 1925).

30. Juni Lov (Nr. 284) om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirken (se Anordn. Nr. 19 21. Jan. 1925).

30. Juni Lov (Nr. 289) om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. (se Anordn. Nr. 442 21. Nov. 1923).

7. Aug. Lov (Nr. 353) om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen (se Anordn. Nr. 441 af 21. Nov. 1923).

21. Aug. Bek. for Færøerne om Skolernes Forhold overfor Tilfælde af smitsomme Sygdomme. (Bek. fra Skoledirektionen). I Sygdomme, der er under offentlig Behandling. Følgende Sygdomme er altid Genstand for offentlig Behandling: Pest, asiatisk Koleræ, gul Feber, Blodgang, Plettyfus (eksantematisk Tyfus), Kopper og Spedalskhed samt Sygdomme, med Hensyn til hvilke den færøske Karantænelovgivning er sat i Kraft. Andre smitsomme Sygdomme med Undtagelse af Tuberkulose og veneriske Sygdomme, for hvis Behandling de i de særlige Love om disse Sygdomme indeholdte Regler gælder, kan, naar de optræder paa en ondartet Maade eller med en større Udbredelse eller iøvrigt under Forhold, der kan give særlig Anledning dertil, af Oversundhedskommisjonen erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling. Under særlige Forhold kan en saadan Beslutning tages af Justitsministeren. Naar en Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, har vist sig i en Husstand, i hvilken der findes skolesøgende Børn, skal den behandelende Læge meddele Skolen Underretning derom; de paagældende Børn maa ikke søge Skolen, førend de medbringer Lægeattest for, at de ikke

kan antages at udbrede Smitte. Forekommer Sygdommen i en Lærers Husstand, vil han have at holde sig borte fra Skolen, indtil han har Lægeattest for, at han ikke kan antages at medbringe Smitte. Lægeattesterne skal — for saa vidt ikke særlige Bestemmelser maatte blive trufne i de enkelte Tilfælde — for de under II a nævnte Sygdommes Vedkommende udfærdiges efter de sammesteds givne nærmere Forskrifter. Attesterne kan forlanges udfærdigede af Epidemilægen uden Betaling. I de Kommuner, i hvilke Sygdommen optræder, samt i Nabokommunerne, kan Epidemikommissionen lukke offentlige og private Skoler; under særlige Forhold kan Skolekommissionen foreløbig lukke en Skole, men skal i saa Fald uopholdelig give Meddelelse herom til Epidemikommissionen, der da tager Bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang denne Foranstaltning skal opretholdes. Holdes et privat Skolelokale efter Epidemikommissionens Forlangende lukket i saa lang Tid, at der derved er forvoldt Ejereren eller Brugeren paaviseligt Indtægtstab, vil der kunne ydes Erstatning herfor. Hvad særlig angaar Kopper erindres, at den, der forestaar en Skole, offentlig eller privat, skal ved at lade Lægeattest forevise, forvise sig om, at de Børn, der søger Skolen, er indpodede med Kokopper. Er dette ikke Tilfældet, eller undlader Forældre eller andre vedkommende paa Skolens Leders Begæring at forevise Lægeattest, skal Skolens Leder derom gøre Anmeldelse til Skolekommissionen, som har at sende Anmeldelsen til Politiet (Landfogden eller vedkommende Sysselmand). Skolens Leder skal i Skoleprotokollen have en Rubrik, hvori indføres, om Barnet er indpodet og af hvem, eller, hvis Barnet ikke er indpodet, hvad der i saa Henseende er sket. Skolekommissionen er pligtig een Gang aarlig at gennemse denne Protokol og med sin Underskrift bevidne, at dette er sket, samt, for saa vidt Protokollen ikke befindes behørig ført, eller hvis nogen anden Overtrædelse af Bestemmelserne om Indpodning af Kokopper bemærkes, at anmelde saadant for Politiet. II. Sygdomme, der ikke er under offentlig Behandling. a. Tyfoid Feber, Paratyfus, 1922
21. Aug.

1922 Paradysenteri eller en med disse beslægtet Syg-
21. Aug. dom, Difteri, Skarlagensfeber, smitsom Hjerne-
rygmarvsbetændelse og akut Børnelamhed. Naar
en af ovennævnte Sygdomme har vist sig i en
Husstand, i hvilken der findes skolesøgende Børn,
skal den behandlende Læge meddele Skolen Under-
retning derom. 1) Et Barn, der selv har været
angrebet af Sygdommen, maa ikke søge Skolen,
førend det medbringer Lægeattest for, at det ikke
kan antages at udbrede af Smitte. Saafremt
vedkommende Barn har været angrebet af Difteri,
bør Lægeattesten særlig oplyse, om der er for-
løbet tre Uger, efter at Belægningerne er svundne.
Er et saadant Tidsrum ikke forløbet, maa Attesten
udtrykkelig oplyse, at det ved bakteriologisk Un-
dersøgelse er godtgjort, at der ikke kan paavises
Difteribaciller hos vedkommende. Et Barn, der
har været angrebet af akut Børnelamhed, maa
ikke søge Skolen, førend der er forløbet mindst
6 Uger efter Sygdommens akute Stadium. Attesten
skal udtrykkelig oplyse, at dette Tidsrum er for-
løbet. 2) Et Barn, i hvis Hjem en af de oven-
for under a nævnte Sygdomme er optraadt,
uden at det selv har været angrebet, maa ikke
søge Skolen, førend det medbringer Lægeattest
for, at det ikke kan antages at udbrede Smitte.
Lægeattesten bør udtrykkelig oplyse følgende:
i Tilfælde af Tyfoïd Feber, Paratyfus, Paradysen-
teri eller en med disse beslægtet Sygdom, at de
syge er blevne forsvarligt isolerede og fornøden
Desinfektion foretagen, i Tilfælde af Difteri, at
der er forløbet mindst 8 Dage, efter at de syge
er blevne forsvarligt isolerede og fornøden Desin-
fektion foretagen, i Tilfælde af Skarlagensfeber,
at der er forløbet mindst 8 Dage, efter at de syge
er blevne forsvarligt isolerede og fornøden Desin-
fektion foretagen samt endelig, at vedkommende
Børn ikke selv lider af mistænkelige Svælgtilfælde
(Scarlatinøs Angina), i Tilfælde af smitsom Hjerne-
rygmarvsbetændelse enten, at der er forløbet mindst
3 Uger, efter at de syge er blevne forsvarligt iso-
lerede og fornøden Desinfektion foretagen eller,
at det ved bakteriologisk Undersøgelse er godt-
gjort, at der ikke kan paavises Meningokokker i
vedkommende Børns Næsesvælgrum, i Tilfælde

af akut Børnelamhed, at der er forløbet mindst **1922**
tre Uger, efter at de syge er blevne forsvarligt iso- 21. Aug.
lerede og fornøden Desinfektion foretagen. 3) En
Lærer eller en Lærerinde, der angribes af, eller i
hvis Husstand der forekommer Tilfælde af en af
de ovenfor under a nævnte Sygdomme, maa
ikke undervise i Skolen, førend det ved Læge-
attest godtgøres, at vedkommende ikke kan an-
tages at medbringe Smitte. Om Lægeattestens
Indhold gælder tilsvarende Regler som ovenfor
nævnt.

Forekommer der Tilfælde af Tyfoid Feber
blandt skolesøgende Børn, skal de benyttede
Skolelatriner og Pissoirer desinficeres. Forekom-
mer der Tilfælde af akut Børnelamhed i en Skole
eller i en paa Skolen boende Husstand, skal de
af den syge benyttede Rum (Latriner indbefattede)
desinficeres. Henvendelse om Desinfektion rettes
til Epidemikommissionen. Lægeattesterne kan
forlanges udfærdigede af Epidemilægen uden Be-
taling. Faar en Læge Tilfælde af Tyfoid Feber,
Paratyfus, Paratyfoid eller en med disse be-
slægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber, Mæslin-
ger, Kighoste, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse
eller akut Børnelamhed under Behandling i en
Skolebygning, skal han straks anmelde det for
Embedslægen. b. Mæslinger, Kighoste m. m.
Børn, der lider af Mæslinger (Morbilli), maa ikke
modtages paa Skolen før mindst 10 Dage efter
Sygdommens Begyndelse. Børn, der lider af
Kighoste (Tussis convulsiva) maa ikke modtages
paa Skolen før 4 Uger efter det konvulsive Sta-
diums Begyndelse. Børn, der lider af Røde Hunde
(Rubeolæ, Morbus quartus), Skoldkopper (Vari-
celler), Rosen (Erysipelas), Influenza, Faaresyge
(Angina parotidea) eller Halsbetændelse (Angina
tonsillaris), maa ikke modtages paa Skolen, saa-
længe det akute Stadium varer. Samme Regler
kommer til Anvendelse paa Lærere og Lærer-
inder.

Epidemikommissionen er bemyndiget til at
lukke en offentlig eller privat Skole, saalænge
en af de under a ommeldte Sygdomme eller Kig-
hoste eller Mæslinger optræder enten hos en i
Skolebygningen boende Person eller hos et større

1922 Antal af Skolens Elever. En tilsvarende Beføjelse til under særlige Forhold at lukke en Skole som den, der ved Sygdomme under offentlig Behandling er givet Skolekommissionen, se ovenfor under I, tilkommer ogsaa denne i de her omhandlede Tilfælde.

c. Smitsomme Øjensygdomme og smitsomme Hudsygdomme m. m. Børn, der lider af Ægyptisk Øjensygdom (Trachom), af Fnat (Scabies) eller af smitsomme Hudsygdomme, maa ikke modtages paa Skolen, før Sygdommen er overstaaet, eller de medbringer Lægeattest for, at de ikke kan antages at udbrede Smitte. Samme Regler kommer til Anvendelse paa Lærere og Lærerinder. Det kan paalægges Børn, der er stærkt befængte med Utøj, at holde sig borte fra Skolen, indtil behørig Rensning har fundet Sted. d. Tuberkulose. Enhver Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole, som kommer til Kundskab om, at et skolesøgende Barn lider af Tuberkulose, skal ufortøvet gennem Skolens Leder gøre Anmeldelse derom til Kredslægen. Ligeledes er enhver Læge, som konstaterer, at et skolesøgende Barn er smittefarligt som lidende af Tuberkulose, forpligtet til uopholdelig at anmelde dette til Kredslægen. Denne har da at træffe Bestemmelse om, hvorvidt Barnet vedblivende maa søge Skolen. Ogsaa udenfor de Tilfælde, hvor saadan Anmeldelse finder Sted, kan Kommissionen forbyde, at et Barn, der er lidende af smittefarlig Tuberkulose, søger offentlige eller private Skoler. For saa vidt Bestemmelse træffes om, at et Barn paa Grund af Smittefare ikke maa søge Skolen, anmeldes dette gennem Skolekommissionen for Skoledirektionen, der da har at træffe Bestemmelse om, hvorledes der kan gives det paagældende Barn en til Forholdene svarende Undervisning udenfor Skolen. Udgiften herved bæres af vedkommende Kommune, hvem Statskassen godtgør de tre Fjerdedele, naar et af de kommunale Revisorer revideret Regnskab gennem Amtet indsendes til Justitsministeriet. Enhver Læge, som konstaterer, at en Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole lider af smittefarlig

Tuberkulose, skal uopholdelig anmelde dette til **1922**
Kredslægen og vedkommende Skolemyndighed. 21. Aug.
(Utr.)

Skr. ang. Lov (Nr. 86) 17. Marts 1922 16. Sept.
om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme
(Skr. fra Amtet til de kommunale Styrelser). I.
M y n d i g h e d e r n e. Medens tidligere den
stedlige Ledelse af Foranstaltninger mod Udbre-
delse af smitsomme Sygdomme paahvilede Epi-
demilægerne, har den nye Lov henlagt dette
Hverv til Epidemikommisioner, der dannes af
Sundhedskommissionen eller, for saa vidt en saa-
dan ikke findes, Forstanderskabet, den stedlige
Politimyndighed (Landfoged, Sysselmand, Sogne-
foged) og Kredslægen eventuelt en anden Læge.
Politimyndigheden er Epidemikommisionens For-
mand. Foreløbige Foranstaltninger kan dog, naar
Epidemikommisionen ikke kan sammenkaldes,
træffes af Epidemilægerne, d. v. s. de Læger, der
er Medlemmer af Epidemikommisioner, i For-
bindelse med de stedlige Medlemmer, men Sagen
skal da snarest forelægges Kommissionen. Byraad
og Forstanderskaber er forpligtede til at bistaa
Epidemikommisionerne og efter disses Anvisning
træffe de fornødne stedlige Foranstaltninger. Kom-
missionerne skal føre Protokol over deres For-
handlinger. Med Hensyn til deres nærmere Ord-
ning henvises iøvrigt til Lovens § 4. Overtilsynet
udføres som hidtil af Oversundhedskommissionen.
II. R e g l e r o m o f f e n t l i g B e h a n d l i n g.
Medens visse særlig ondartede Sygdomme saasom
Pest, Kolera og Kopper altid skal behandles of-
fentligt, kan andre Sygdomme, naar der er særlig
Anledning dertil, af Oversundhedskommissionen
erklæres for at være Genstand for offentlig
Behandling. Kredslægen skal gøre Indstilling
herom til Oversundhedskommissionens Formand,
og naar dette har fundet Sted, er Epidemikom-
missionen berettiget til, naar øjeblikkelige Foran-
staltninger er fornødne til Forhindring af Smittens
Udbredelse, foreløbig at sætte de for offentlig
Behandling gældende Isolations- og Desinfektions-
forskrifter i Kraft. Med Hensyn til Epidemi-

1922 kommissionens Pligter i Tilfælde af, at smitsomme Sygdomme opstaar, bemærkes følgende:
16. Sept. Indtræffer et Tilfælde af de særlig ondartede Sygdomme, skal Kommissionen gøre Indberetning til Oversundhedskommissionen. Optræder Sygdommen paa en saadan Maade, at Udbrud af en Epidemi kan befrygtes, skal Kommissionen udstede offentlig Bekendtgørelse derom. Det samme gælder, naar Beslutning om offentlig Behandling af nogen anden Sygdom foreligger. Den skal dernæst om fornødent tilvejebringe passende isolerede Lokaler med behørigt Udstyr, enten ved Benyttelse af offentlige Bygninger — dog helst ikke Skolebygninger —, ved Opførelse af Baraker eller ved Leje af privat Ejendom. Endvidere maa Kommissionen drage Omsorg for, at den fornødne Betjening haves til Raadighed samt Befordringsmidler og Liglokaler. Epidemikommissionen skal dernæst paase, at enhver, som lider af en under offentlig Behandling værende Sygdom, isoleres saaledes, at Smitte kan forebygges, jfr. særlig §§ 14 og 15. Den kan paalægge Personer, hvis Gerning medfører Fare for Smittens Udbredelse, naar Sygdommen optræder i deres Husstand eller de af andre Grunde kan antages at være smitteførende, ikke at fortsætte deres Gerning, før de ved behørig Lægeattest godtgør, at de ikke kan antages at udbrede Smitte. Finder den det nødvendigt, kan den paabyde Genindpodning med Kokopper. Medens Epidemilægen uden særlig Bemyndigelse kan foranstalte, at Huse, Skibe o. l., hvori syge eller smitteførende Personer har haft varigt Ophold, desinficeres, kan Epidemikommissionen paabyde, at saadanne Lokaler m. v., hvor de nævnte Personer har haft blot midlertidigt Ophold, desinficeres. Den træffer ligeledes Bestemmelse om Desinfektion af Befordringsmidler og af rørlige Genstande saasom Klæder og Møbler, hvilke i fornødent Fald kan foranstaltes opbrændt. Den kan derhos træffe foreløbige Foranstaltninger til Afhjælpning af slette Afløbsforhold og slet Drikkevandsforsyning, som med Sikkerhed mistænkes for at udbrede Smitte, ligesom den er beføjet til at hindre Udlevering af Mælk og andre Levnedsmidler, indtil

Fare for Smittes Udbredelse derved er fjernet, **1922**
jfr. § 17. Epidemikommisionen kan endelig forbyde Ligfølger, offentlige Møder samt Forlystelser, hvorved mange Personer samles i samme Rum. Angaaende Epidemikommisionernes Beføjelse med Hensyn til Skolerne henvises til Skoledirektionens Bekendtgørelse af 21. August d. A., hvoraf et Eksemplar vedlægges. III. Regler angaaende smitsomme Sygdomme, der ikke er tagne under offentlig Behandling. Overfor smitsomme Sygdomme, som ikke er taget under offentlig Behandling, er Epidemikommisionerne bemyndiget til at anvende flere af de ovenfor ommeldte Regler. De kan saaledes kræve, at forekommende Sygdomstilfælde skal anmeldes til Politiet; de kan paalægge Personer, der er syge eller smitteførende, at undlade deres Gerning, hvis denne medfører Fare for Smittens Udbredelse, de kan lade foranstalte Desinfektion, samt forbyde Udlevering af Mælk og andre Levnedsmidler, indtil Fare for Smittens Udbredelse er fjernet. Ogsaa med Hensyn til disse Sygdomme henvises til Skoledirektionens ovenomtalte Bekendtgørelse, for saa vidt angaar Skolernes Forhold. IV. Fælles Regler. Det offentlige afholder som hidtil en Række af de af Loven flydende Udgifter, jfr. § 32, særlig saadanne, der hidrører fra Foranstaltninger, truffene af Epidemikommisionerne. Hvor der bliver Tale om Erstatning, f. Eks. for Afstaaelse af Lokaler til Brug for syge, for Undladelse af at fortsætte sin Gerning, for Tab ved Desinfektion o. s. v., skal vedkommende Epidemikommision efter Forhandling med den skadelidte gøre Indstilling til Oversundhedskommisionen, der derpaa afgør Sagen. Loven har endelig i § 35 givet nye Regler om vederlagsfri og tvungen Lægebehandling af Personer, der lider af Fnat.

Anordning (Nr. 430) om Ændring i Anordning af 22. Maj 1890 om Reglerne for Vedligeholdelsen, Brugen og Afleveringen af de Staten tilhørende Embedsboliger paa Færøerne for Embedsmænd, der sorterer under Justitsministeriet. (Indføjet i Anordningen af 1890) 2. Okt.

1922 **Bek. (Nr. 431) om Vedligeholdelse, Be-**
2. Okt. **handling og Aflevering af samt Tilsyn med**
de under Justitsministeriet hørende Tjeneste-
boliger paa Færøerne. I Medfør af § 36 i Lov
Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjene-
mænd¹⁾) fastsættes herved følgende Regler for
Vedligeholdelse, Behandling og Aflevering af
samt Tilsyn med de under Justitsministeriet hø-
rende Tjenesteboliger paa Færøerne. § 1. De i
det følgende fastsatte Bestemmelser omfatter for-
uden selve Boligen tillige Indkørsel, Gaardsplads
og Have, Hegn, Brønde og Brandredskaber. Fin-
des der i samme Bygning flere Tjenesteboli-
ger, eller findes Tjenesteboligen i en Byg-
ning, der bruges i en Statsvirksomhed, eller i en
Bygning, der delvis er udlejet til private, af-
gør Justitsministeriet i hvert enkelt Tilfælde, hvad
der hører til Tjenesteboligen. I. Vedlige-
holdelse og Behandling. § 2. Brugeren
er pligtig at behandle Tjenesteboligen forsvarligt.
Er der i Tjenesteboligen indlagt W. C., Bad eller
Varmeanlæg, eller findes der i denne Linoleum
eller lignende Gulvbelægning, bliver de for Be-
handlingen deraf sædvanlig gældende Regler
at iagttage. Vandrør skal om fornødent
aflukkes og tømmes i Tilfælde af Frost;
Kakkelovnsrør og Aflobsrør fra Vask skal holdes
rene og utilstoppede. I Køkkenet maa der ikke
hugges Brænde. Gaardsplads og Have skal hol-
des rene og i god Orden. Alt Affald skal samles
i Beholdere, Mødding eller Kule. § 3. Det
paahviler Brugeren for egen Regning at vedlige-
holde Gas- og Vandhaner, Afbrydere paa elek-
triske Ledninger, Murværk i Kakkelovne og Kom-
furer, Dørgreb, Laase og Nøgler samt Ruder.
Fremdeles paahviler det Brugeren for egen Reg-
ning at lade foretage saadanne Vedligeholdelses-
arbejder, som nødvendiggøres ved Beskadigelser
fra hans eller hans Husstands Side eller iøvrigt
ved Tilsidesættelse af de i § 2 omhandlede Pligter.
Endelig paahviler det Brugeren for egen Regning
at tilsaa, beplante og vedligeholde Have, der
maatte høre til Tjenesteboligen. Al anden indre

¹⁾ Nu Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931.

og ydre Vedligeholdelse paahviler Staten; dog skal Brugeren afholde 40 pCt. af de med den indre Vedligeholdelse forbundne Udgifter, bortset fra egentlige Hovedstandsættelser, og den Istandsættelse, der finder Sted ved Embedsskifte. § 4. Det er ikke Brugeren paa egen Haand tilladt at foretage nogen Forandring ved Tjenesteboligen eller at opføre Udhuse, Lysthuse eller lign. Det er ej heller Brugeren tilladt at udleje nogen Del af Tjenesteboligen eller at benytte denne til anden Brug end den, hvortil den er bestemt. Træer og større Buske maa ikke fældes. I Havens øvrige Beplantning maa ikke foretages saadanne Ændringer, som væsentlig forandrer dens Karakter eller forringer dens Værdi. Naar Brugeren fratræder Tjenesteboligen, maa Plantninger i Haven ikke medtages. II. Tilsyn. § 5. Det bygningsmæssige Tilsyn føres af en af Justitsministeriet antagen bygningskyndig Mand. § 6. Tjenesteboligerne besigtiges som Regel hvert andet Aar af den tilsynsførende. Ved Besigtigelsen skal der gøres Udsættelser over de Vedligeholdelsesarbejder, som bør foretages henholdsvis af Brugeren og af Staten, jfr. § 3, ligesom det skal paases, om Brugeren har opfyldt de ham efter §§ 2 og 4 paahvilende Forpligtelser med Hensyn til Boligens Brug. § 7. Efter Synets Afholdelse sender den tilsynsførende en Indberetning til Justitsministeriet gennem Amtet og en Afskrift af denne til Brugeren. Brugeren har derefter straks at træffe Foranstaltning til Iværksættelse af de ham efter de gjorte Udsættelser paahvilende Vedligeholdelsesarbejder; er han utilfreds med Udsættelserne i denne Henseende, kan han forlange Sagen forelagt for Ministeriet, hvis Afgørelse er endelig. Iværksætter Brugeren ikke inden en passende Tid paa behørig Maade de ham paahvilende Vedligeholdelsesarbejder, kan disse foretages for hans Regning. Amtmanden træffer Foranstaltning til Udførelse af de Staten paahvilende Vedligeholdelsesarbejder, hvorom der er gjort Udsættelse. Brugeren er pligtig at yde Bistand ved Indhentning af Tilbud, Forhandling med Haandværkere m. v. Andre Vedligeholdelsesarbejder end de, hvorom der er gjort Udsættelse ved Synet, vil kun blive iværksatte, naar der

1922 maatte indtræde Tilfælde, hvor øjeblikkeligt Foranstaltninger er absolut nødvendige. § 8. Brugeren fører som Justitsministeriets stedlige Repræsentant med Hensyn til Tjenesteboligen det daglige Tilsyn med denne og varetager i enhver Henseende Statens Interesser. For saa vidt flere Tjenestemænd maatte have Bolig i samme Bygning, afgør Justitsministeriet, hvem af dem der skal føre Tilsyn med hele Bygningen, og for saa vidt Tjenesteboligen maatte findes i en Staten tilhørende Bygning, der delvis er udlejet til private, omfatter Tilsynet hele Bygningen. Brugeren eller den af dem, som dertil udses, forestaar som Følge af denne Tilsynspligt Tjenesteboligens eller Ejendommens Drift. Han betaler Skatter og Afgifter, sørger for, at de Ejendommen paahvilende Forpligtelser til Gadefejning, Snekastning, Skorstensfejning, Fjernelse af Dagrenovation m. v. opfyldes, samt oppebære Lejeafgifter, for saa vidt nogen Del af Ejendommen maatte være udlejet. Brugeren fører Regnskab over de Indtægter og Udgifter, som Ejendommens Drift medfører hvert Finansaar. Regnskabet indsendes gennem Amtet til Justitsministeriet umiddelbart efter Finansaarets Udgang, senest den 30. April. Til Bestridelse af Driftsudgifterne kan der anvises Brugeren et Forskudsbeløb. Der tilkommer ikke Brugeren noget Vederlag for den ham saaledes paahvilende Virksomhed. Brugeren skal sørge for, at mindre betydelige, men absolut nødvendige og uopsættelige Reparationer, saasom af Gas- og Vandrør, elektriske Ledninger, Brønde, Kedelanlæg o. lign. bliver foretagne. Udgifterne ved disse Reparationer optages paa Driftsregnskabet. For saa vidt Brugeren maatte skønne, at det maatte blive absolut nødvendigt at foretage betydeligere Reparationer inden Afholdelsen af næste Syn, maa han gennem Amtet sende Indstilling herom til Justitsministeriet, og først naar dettes Godkendelse foreligger, maa Reparationsarbejdet iværksættes. III. Aflevering. § 9. Naar en Tjenestebolig første Gang tages i Brug, besigtiges den snarest muligt af den tilsynsførende, der udarbejder en Beskrivelse af den. § 10. Naar en Tjenestebolig skal afleveres af en fratrædende Bruger eller hans Bo, foretages

der af den tilsynsførende eller, hvis denne ikke er til Stede, af en af Amtmanden valgt bygningskyndig Mand, en Besigtigelse, paa hvilken Reglerne i Afsnit II om Besigtigelser kommer til Anvendelse, og om hvis Foretagelse der saa vidt muligt skal gives den fratrædende Bruger eller hans Bo Underretning. § 11. Hvis Brugeren afskediges eller forflyttes, kan Justitsministeriet indrømme ham Tilladelse til i indtil 3 Maaneder at blive boende i Boligen paa de i § 75, Stk. 2 i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919¹⁾ indeholdte Vilkaar. 1922 2. Okt.

Justm. Skr. angaaende Fnat. — — — skal man meddele, at det af Justitsministeriet under 31. Juli 1916 udfærdigede Cirkulære²⁾ til Overpræsidenten i København og samtlige Amtmænd angaaende Behandling af Personer, der lider af Fnat, efter at Lov Nr. 86 af 17. Marts 1922 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færøerne er traadt i Kraft, ogsaa finder Anvendelse paa Færøerne, dog med følgende Ændringer med Hensyn til de i Cirkulæret nævnte Lovbestemmelser: 1. I 1ste og 6te Stk. erstattes Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse af 10. Maj 1915 med Lov 28. Okt.

1) Jfr. nu Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931.

2) Cirkulærets Hovedregler er følgende: Personer, der lider af Fnat, er berettigede til at kræve sig tagne under Kur for offentlig Regning, ligesom de er forpligtede til at underkaste sig en saadan Kur. Naar Kur for offentlig Regning ønskes, maa vedkommende henvende sig til Kommunen eller en af denne antagen Læge. Udgifterne udredes — uden Fattighjælps Virkning — af det offentlige efter Reglerne i Fattigloven. Epidemikommisjonen skal paase, at Desinfektion sker af Linned, Gangklæder og Sengetøj, som maa antages befængt. Udgifterne udredes forskudsvis i Thorshavn af Kommunekassen og for Bygderne af Amtsrepartitionsfonden, hvorefter Statskassen refunderer Halvdelen. Epidemikommisjonerne bør foranledige, at Kommunerne træffer Aftale med en Læge om for et fastsat Honorar at behandle Fnatpatienter. Naar en Læge faar en Fnatpatient under Behandling, bør han gøre denne opmærksom paa, at han er berettiget til Kur for offentlig Betaling. Kommunerne kan træffe Overenskomst med Apoteket om Levering af Lægemedler til Behandling af Fnatpatienter og faa Rabat paa disse.

1922 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes
28. Okt. Udbredelse paa Færøerne af 17. Marts 1922. 2. I
5te Stk. erstattes Lov om det offentlige Fattigvæ-
sen af 9. April 1891 §§ 44 og 45 med Lov om
Fattigvæsenet paa Færøerne af 10. April 1895 §§
56 og 57. 3. I 10de Stk. erstattes Lov om Apo-
tekervæsenet af 29. April 1913 § 16 med Bekendt-
gørelse Nr. 648 om Apotekervæsenet m. v. paa
Færøerne af 13. December 1918 § 11, 2det Stk.
og Bekendtgørelse om Haandkøbsudsalg af 1.
September 1915 § 4, 1ste og 2det Stk. med Be-
kendtgørelse Nr. 649 om Haandkøbsudsalg paa
Færøerne af 13. December 1918 § 3, 1ste og
2det Stk.

28. Okt. **Justm. Skr. angaaende Smitstof.** I Med-
før af § 29, 2 Stk. i Lov Nr. 86 af 17. Marts
1922 om Foranstaltninger imod smitsomme Syg-
dommes Udbredelse paa Færøerne bestemmer
Justitsministeriet herved, at Justitsministeriets Be-
kendtgørelse af 16. December 1920¹⁾ angaaende
Smitstof, der er farligt for Menneskers Sundhed,
skal finde Anvendelse paa Færøerne.
(Minist.).

2. Nov. **Bek. (Nr. 466) vedrørende Sygeforsik-**
ringen paa Færøerne. I Henhold til den In-
denrigsministeren ved kgl. Anordning Nr. 539 af
30. December 1921,²⁾ hvorved Lov Nr. 144 af 10.
Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, jfr. Lov Nr.
250 af 6. Maj 1921 om Ændringer i nævnte Lov,
sættes i Kraft paa Færøerne, tillagte Bemyndigelse
fastsættes herved følgende: **§ 1.** De ved nede-
nævnte Bekendtgørelser givne Regler vedrørende
Sygeforsikring finder Anvendelse for Færøerne
med fornødne formelle Ændringer som Følge
af den for Færøerne gældende særlige Lovgivning
og med de i det følgende nævnte særlige Æn-
dringer: I. Bekendtgørelse Nr. 334 af 29. De-

1) Ved denne fastsættes Regler for eksperimentelt Arbejde
med saadanne Smitstoffer, for Ind- og Udførsel og For-
handling af samme.

2) Jfr. nu Anordn. Nr. 59 af 21. Febr. 1930.

cember 1915 indeholdende Bestemmelser for **1922**
Voldgiftsraadet for Sygekasser og Læger, dog ^{2. Nov.}
saaledes, at de i § 9, 2. Stk., og § 12, 2. Stk.,
indeholdte Bestemmelser ændres derhen, at den
paagældende Henvendelse (Opfordring) skal
fremsendes gennem Færø Amt, og at Partens
Udtalelse skal være Amtet i Hænde inden en af
dette for hvert enkelt Tilfælde fastsat kort Frist;
2. Bekendtgørelse Nr. 14 af 21. Januar 1916 om
Regler angaaende de i Henhold til Lov om anerkendte
Sygekasser af 10. Maj 1915 § 9 nedsatte
Udvalgs Virksomhed; 3. Bekendtgørelse Nr.
458 af 26. August 1918 om Valg af Nævn for
de anerkendte Sygekasser; 4. Bekendtgørelse
Nr. 421 af 27. September 1921¹⁾ angaaende Op-
tagelse i anerkendte Sygekasser af arbejdsføre
kronisk syge Personer, dog saaledes, at § 4, 2.
Stk. udgaar; 5. Bekendtgørelse Nr. 445 af 1.
Oktober 1921 af Regler for de anerkendte Syge-
kassers Ydelse af Medicin; 6. Bekendtgørelse
Nr. 446 af 1. Oktober 1921 af Regler for de
anerkendte Sygekassers Ydelse af Tandpleje; 7.
Bekendtgørelse Nr. 25 af 23. Januar 1922 an-
gaaende Fordeling af Opkrævning af Kommuner-
nes Bidrag til Forsikringen af de kronisk syge i
Henhold til Sygekasselovens § 13, 3. og 4. Stykke.
§ 2. Denne Bekendtgørelse har Gyldighed fra
1. Januar 1922, — § 1 Punkt 7, dog først fra 23.
Januar 1922 — at regne.

Anordn. (Nr. 479) angaaende Sjællands ^{15. Nov.}
Stifts Deling. § 1. Sjællands Stift deles i tvende
Stifter, der benævnes henholdsvis Københavns
Stift og Roskilde Stift. § 2. Til Københavns
Stift henlægges København, Gamle Københavns,
Frederiksborg og Bornholms Amter samt Færø-
erne²⁾ og Grønland.

Bek. (Nr. 536) om Ændringer i Bekendtgørelse af ^{15. Dec.}
22. Februar 1910, jfr. Bekendtgørelse af

¹⁾ Jfr. Bek. Nr. 26 af 13. Februar 1929.

²⁾ Fra Begyndelsen af 17. Aarhundrede har Færøernes
Provsti hørt under Sjællands Stift.

1922 28. Januar 1916 §§ 9 og 10 om Færøernes
13. Dec. **Mellem- og Realskole.** (Indføjet i Bekendtgørelse af 1910).

22. Dec. **Anordn. (Nr. 544) angaaende kirkelig Vielse indenfor Folkekirken m. m.** (Se Anordn. (Nr. 237) af 23. Maj 1923).

1923 **Lov for Færøerne (Nr. 28) vedrørende**
30. Jan. **Affattelse af kommunale Valglistes.** (§ 1 er ophævet ved Lov Nr. 59 af 14. Marts 1931 § 6 og Loven optrykt ved Bek. Nr. 200 af 17. Juli 1931, se denne).

12. Marts **Lov for Færøerne (Nr. 76) om den kommunale Beskatning.** I. Skat til Opholdskommunen. § 1. Forpligtelse til at svare personlig Kommuneskat paahviler enhver, der for sig eller sin Husstand har fast Ophold i en Kommune paa Færøerne (Opholdskommunen). Han ansættes i den til Skat efter Formue og Lejlighed. Har han i Skatteaaret fast Ophold i flere Kommuner i Riget, ansættes han i hver af Kommunerne kun til forholdsmæssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hver af dem. — Fast Ophold af kortere Varighed end 3 Maanedes kommer ikke i nogen Kommune i Betragtning til Begrundelse af Skattepligt, medmindre det er en Fortsættelse af et tidligere fast Ophold sammesteds, og det samlede Ophold udgør mindst 3 Maanedes. I det Tilfælde, at en Person ikke i Skatteaaret har haft 3 Maanedes fast Ophold i nogen Kommune her i Riget, er dog enhver Kommune, hvori han i Skatteaaret har haft fast Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, naar Opholdets Varighed ikke er under en Maaned. Dersom et midlertidigt Ophold i en Kommune har været forbundet med Udøvelse af Næringsdrift med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale, er enhver Kommune, i hvilken nogen har haft saadant varigt Ophold, berettiget til

at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, uanset at denne er under 3 Maaneder, naar den dog ikke er under een Maaned. — Justitsministeren afgør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tager Ophold i en Kommune, er skattepligtige. Ved Ordet «Kommune» i denne Lov forstaas, hvor en færøsk Landkommune omfatter to eller flere Sogne, et hvert af disse for sig. § 2. Den Omstændighed, at nogen, som opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Riget, er anbragt i et i en anden Kommune beliggende Sygehus eller i et dér liggende Sinds- sygehospital, en Abnormanstalt eller lignende Anstalt eller Straffeanstalt, Arrest eller deslige, medfører ikke nogen Ret for den Kommune, hvori Anstalten eller Arresten er beliggende, til at ansætte den paagældende til personlig Kommuneskat. Den, hvis Ophold i en Kommune skyldes Udførelse af et offentligt Hverv, og som samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en anden Kommune her i Riget, bliver ikke at ansætte i personlig Kommuneskat i førstnævnte Kommune, saafremt Opholdet dér ikke kan forudsættes at ville udstrække sig over hele Skatteaaret. § 3. Under den heromhandlede Skatteligning inddrages ikke blot alle, der ved dens Affattelse har fast Ophold i Kommunen, men ogsaa enhver, om hvem det paa den Tid kan forudsættes, at han i mindst 3 Maaneder af Skatteaaret vil have skattepligtigt Ophold sammesteds; til dem, der som Følge heraf inddrages under Ligningen, saavel som til deres Opholdskommune, bliver der at meddele særlig Underretning om Skatteansættelsen. § 4. Den, der efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning eller paa anden Maade bliver skattepligtig til en Kommune som Følge af Ophold, kan af Ligningsmyndigheden særskilt ansættes til at svare Formue- og Lejlighedsskat. Den, der saaledes er ansat til at svare Skat, skal svare Bidrag for Tiden fra den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaned, dog i intet Tilfælde for en tidligere Tid end det Halvaar, i hvilket der er meddelt paagældende Underretning om den skete Skatteansættelse.

1923 Endvidere kan der, for saa vidt en skattepligtig, 12. Marts der opfylder Betingelserne for at blive medtaget ved den almindelige Skatteansættelse i Opholdskommunen, maatte være forbigaaet ved denne Skatteansættelse, for hans vedkommende foretages en særlig Skatteansættelse og Paaligning med den Virkning, at den paagældende er skattepligtig fra Skatteaarets Begyndelse. § 5. Den, der i Skatteaarets Løb fraflytter en Kommune, skal svare Skat til denne indtil det Tidspunkt, fra hvilket han bliver ansat til at svare Skat i Tilflytningskommunen (jfr. § 4), dog længst til Skatteaarets Udgang; saafremt Skatteyderen tager Bopæl i Udlandet, vedbliver han at være skattepligtig til Fraflytningskommunen indtil Skatteaarets Udgang. Den, der tager midlertidigt Ophold i Udlandet, vedbliver at være skattepligtig til den Kommune, hvori han indtil da havde fast Ophold, for saa vidt han bevarer sin Bopæl i denne. Opgiver den paagældende under sit Ophold i Udlandet sin Bopæl i Kommunen, ophører Skattepligten i Overensstemmelse med de i denne Paragrafs 1ste Stykke givne Regler. Saafremt en Skatteyder uden at ophøre med at have skattepligtigt Ophold i en Kommune tager fast Ophold i en anden Kommune og dér bliver ansat til personlig Kommuneskat, er han, naar han foreviser Kvittering for at have erlagt det ham til den oprindelige Opholdskommune paalignede Skattebidrag, berettiget til at forlange Spørgsmaalet om Skattens Fordeling mellem de to Kommuner (jfr. § 1) afgjort, forinden han udreder noget Skattebidrag til den anden Kommune for det Tidsrum, for hvilket han ifølge den foreviste Skattekvittering allerede har betalt til den oprindelige Opholdskommune. Spørgsmaal om Fordelingen af en Persons Skattebidrag mellem to til samme Kommune hørende Sogne afgøres af Forstanderskabet. Opstaar Spørgsmaalet mellem to Kommuner paa Færøerne, afgøres det af Lagtingets Skatteudvalg. Opstaar Spørgsmaalet mellem en færøsk Kommune og en Kommune i det øvrige Kongerige, afgøres det af Indenrigsministeren. Anser nogen sig ikke skattepligtig i en Kommune, der sætter ham i Skat, kan han indbringe dette Spørgsmaal for

Domstolene. § 6. Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og dér er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansat til det højeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udrede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem. § 7. Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, er hans Bo eller Arvinger forpligtede til at udrede den Del af den ham paalignede Skat, der svarer til Tiden indtil Udløbet af den Maaned i hvilken han er død; hans efterlevende Enke kan derefter ansættes til Skat efter Reglerne for tilflyttede (jfr. § 4). Fortsættes en af den afdøde drevne Næring for Boets Regning, er Boet som saadant dog skattepligtigt fra den 1ste i den efter Dødsfaldet følgende Maaned og indtil Udgangen af den Maaned, i hvilken Næringsdriften for Boets Regning ophører. § 8. Skattepligten for en Kvinde, der indgaar Ægteskab, ophører ved Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket Ægteskabet er indgaaet, medmindre den paagældende efter Ægteskabets Indgaaelse fortsætter sit hidtil drevne indtægtgivende Erhverv eller vedbliver af oppebære Indtægt af Kapital eller Forretning, som hun har været Ejer eller Indehaver af før Ægteskabet; i saa Fald vedvarer Skattepligten til Skatteaarets Udgang. § 9. Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører fra Kommunen eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f. Eks.: a. af Landbrug, Fuglefangst, Søfart, Fiskeri, Hvalfangst, Industri, Handel, Haandværk, Fabrikdrift eller hvilken som helst anden Næring eller Virksomhed, saa og alt, hvad der er oppebaaret for eller at anse som Vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær Virksomhed eller for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art; b. af Bortforpagt-

1923 ning, Bortfæstning eller Udleje af rørligt og urør-
12. Marts ligt Gods, saavel som af vederlagsfri Benyttelse
af andres rørlige eller urørlige Gods. Lejeværdien
af Bolig i den skattepligtiges egen Ejendom be-
regnes som Indtægt for ham, hvad enten han har
gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej; Værdien
ansættes til det Beløb, som ved Udleje kunde op-
naas i Leje af vedkommende Ejendom eller Lej-
lighed, dog at den, naar særlige Forhold maatte
gøre denne Maalestok mindre egnet, kan ansættes
skonsmæssigt; c. af et Embede eller en Bestil-
ling, saasom fast Lønning, Sportler, Embedsbolig,
Naturalydelse, Emolument, Kontorholdsgodt-
gørelse (med Hensyn til Kontorudgifter jfr. §
11 b.), samt Pension, Ventepenge, Gaver (jfr. dog
herved Bestemmelsen i § 10 b.), Understøttelser,
Klosterhævning, Livrente, Overlevelsesrente, Aftægt
og deslige; d. af Tiender; e. af Rente eller
Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og
andre inden- og udenlandske Pengeeffekter, saa og
af udestaaende Fordringer og af Kapitaler, udlaante
her i Landet eller i Udlandet, med eller uden
Pant, mod eller uden Forskrivning. Som Udbytte
af Aktier og Andelsbeviser skal anses alt, hvad
der af vedkommende Selskab er udbetalt Aktio-
nærer eller Andelshavere som en Del af det af
Selskabet i sidste eller tidligere Regnskabsaar ind-
tjente Overskud, hvad enten Udbetalingen finder
Sted som Dividende, som Udlodning ved Selska-
bets Likvidation eller lignende eller ved Udstedelse
af Friaktier. Friaktier, der tildeles et Selskabs
Aktionærer, bliver at henregne til Modtagerens
Indkomst med et Beløb, svarende til deres Paa-
lydende, og i Tilfælde, hvor Aktier udstedes mod
Vederlag, som dog er mindre end deres Paa-
lydende, skal et Beløb, svarende til Forskellen mel-
lem Tegningskursen og Aktiernes Paa-
lydende, ligeledes medregnes til Modtagerens
skattepligtige Indkomst; f. af Lotterispil samt andet Spil og
Væddemaal. **§ 10.** Til Indkomsten henregnes
ikke: a. Formueforøgelse, der fremkommer ved,
at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger
i Værdi — medens der paa den anden Side ikke
gives Fradrag i Indkomsten for deres Synken i
Værdi —, eller Indtægter, som hidrører fra Salg

af den skattepligtiges Ejendele (herunder indbefattet Værdipapirer), for saa vidt disse Salg ikke henhører til vedkommendes Næringsvej, for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme, eller er foretaget i Spekulationsojemed, i hvilke Tilfælde den derved indvundne Handelsfortjeneste henregnes til Indkomsten, ligesom ogsaa eventuelt Tab kan fradrages i denne. Ved Salg af fast Ejendom samt Aktier og lignende offentlige Værdipapirer anses Spekulationshensigt at have foreligget, naar Salget sker inden 2 Aar efter Erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være Tilfældet; b. Gaver til den med Yderen samlevende Ægtefælle, til hans Afkom (derunder Adoptivbørn) og til hans Forældre og Bedsteforældre samt Formueforøgelse, som hidrører fra Arv og Forskud paa saavel falden som ikke falden Arv eller fra Indgaelse af Ægteskab, Udbetaling af Livsforsikringer, Brandforsikringer og deslige; c. de Indtægter, der hidrører fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan; d. Dagpenge og Rejsegodtgørelser, begge Dele under Udførelse af offentlige Hverv, der gør det nødvendigt for den paagældende at tage Ophold udenfor hans Opholdskommune; e. den Medlemmer af Rigsdagen tilkommende Godtgørelse for Udførelsen af nævnte Hverv, for saa vidt angaar Halvdelen af det til hvert Medlem udbetalte Beløb. Den under a. og b. omhandlede Formueforøgelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med Beløbet af den saaledes fremkomne Udbytteforøgelse eller Udbytteformindskelse. § 11. Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage: a. Driftsomkostninger, d. v. s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger; b. fra Embedsindtægter de Udgifter til Kontorhold m. v., som Embedets Bestridelse har medført; c. Pensioner og andre Byrder, der paahviler et Embede, samt Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikring,

1923 Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, dog ikke udover et samlet Beløb af indtil 400 Kr. aarlig; d. de Beløb, som i det paagældende Aar er udredet i personlig paalignede Skatter, i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtsyndelser og lignende Byrder; e. Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikommisbesidderes Afdrag paa Fideikommisets Gæld. Den beregnede Skatteindtægt er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Families Underhold, Betjening, Nytte eller Behagelighed, eller til Formueforøgelse, til Forbedring af Ejendom, til Udvidelse af Næring eller Drift, Henlæggelse til Reserve- eller andre lignende Fonds, til Gaver eller paa anden Maade. **§ 12.** Den gifte Mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende Hustrus Indkomst, selv om hun har Særformue. Hjemmевærende Børn (herunder ogsaa Stifs-, Adoptiv- og Plejebørn), der er 16 Aar eller derover, eller som har stadig Indtægt ved personligt Arbejde for fremmede, ansættes selvstændigt til Skat af deres Indkomst, altsaa foruden af Arbejdsindtægten ogsaa af Indtægt af Formue m. v. I modsat Fald medregnes deres Indkomst ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat. Ved Beregningen af Indkomsten for hjemmевærende Børn, der er selvstændigt skattepligtige, medtages ikke, hvad der ydes dem i helt eller delvist Underhold af Familieoverhovedet, medmindre saadant Underhold er Vederlag for Arbejde i Familieoverhovedets Virksomhed eller Bedrift. Enker og Enkemænd, der har levet i sædvanligt Formuefællesskab med den afdøde Ægtefælle, skal ved første Ansættelse efter dennes Død ansættes efter Ægtefællernes fulde Indkomst i det Aar, der lægges til Grund for Ansættelsen. Dog skal Enken i Tilfælde, hvor det maa antages,

at hendes Indkomst i paagældende Skatteaar som Følge af Mandens Død vil blive mindre end den ansatte Indkomst, kunne forlange tilsvarende Nedsættelse i denne i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs § 18. Paa samme Maade skal i Tilfælde af Ægteskabets Opløsning ved Skilsmisse Manden ved første Ansættelse efter denne beskattes af den fulde Fællesindkomst, medens Hustruen alene bliver at beskattes af hendes mulige Særindtægt. Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, bliver ligeledes at betragte som selvstændig skattepligtig Person, men hverken hun eller fraskilt Hustru beskattes, naar Manden er bosat her i Landet, af den Del af Indkomsten, der bestaar i Underholdsbidrag fra ham.

§ 13. For hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold, gives der ved Beregningen af Skatteindtægten et skattefrit Fradrag, som mindst skal være 70 Kr. og højst 200 Kr. Nævnte Fradrag foretages, inden Forhøjelse eller Nedsættelse af Skatteindtægten finder Sted i Henhold til § 15. Det fastsættes af Lagtinget efter Indstilling fra Forstanderkaberne (i Thorshavn af Byraadet) for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen, hvor stort Børnefradraget indenfor den i 1ste Stykke angivne Ramme skal være i hver Kommune. Endvidere fradrages det Beløb, der bliver tilovers, naar den saaledes udfundne Indkomst deles med 50.

§ 14. Skatten ansættes efter Indkomsten i det Kalenderaar, der gaar forud for Ligningen, medmindre der i vedkommendes Næringsvej sædvanlig benyttes et andet Driftsjaar, eller han gør Selvangivelse og derved paaviser, at han bruger et andet Regnskabsaar end Kalenderaaret, i hvilket Tilfælde Ligningsmyndigheden kan lade det paagældende Driftsjaar eller Regnskabsaar træde i Stedet for Kalenderaaret. Det saaledes valgte Drifts- eller Regnskabsaar kan ikke ved senere Skatteansættelser fraviges uden forudgaaende Tilladelse fra Lagtingets Skatteud-

1923 valg (i Thorshavn Overligningskommissionen).
12. Marts § 15. For en Kommune kan der tilvejebringes en Skattevedtægt, som Kommunen har at følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed. Vedtægten affattes for Thorshavns Vedkommende af Justitsministeren efter Indstilling fra Byraadet,¹⁾ for Landkommunernes Vedkommende af Lagtinget efter Indstilling fra Forstanderskaberne.²⁾ I Vedtægten kan det bestemmes: 1) at Skatteindtægen for hver enkelt Skatteyder efter Lejligheden kan forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 40 pCt. og indtil 70 pCt., hvorved dog iagttages, at den stedfundne Forhøjelse eller Nedsættelse i de enkelte Tilfælde — under Hensyn til de nævnte Omstændigheder — maa staa i Forhold til den Forhøjelse eller Nedsættelse, der foretages overfor skattepligtige med tilsvarende Indkomster; 2) at Indkomster paa 1000 Kr. og derunder kan nedsættes efter Ligningsmyndighedens frie Skøn, dog ingen Sinde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder. Samtlige i Henhold til disse Regler udfundne Skatteindtægter beskattes med en for samtlige Skatteydere fælles Procent. II. Ligningen af Skat til Opholdskommunen. § 16. Ved «Ligningsmyndigheden» forstaaes i denne Lov Forstanderskabet (i Thorshavn Ligningskommissionen). § 17. Senest den 1. Januar opfordrer Ligningsmyndigheden ved Bekendtgørelse paa den i Kommunen brugelige Maade dem, som skal ansættes til personlig Kommuneskat i Kommunen, til selv eller ved en dertil betroet Fuldmægtig, dog i saa Fald under Fuldmagtgiverens eget Ansvar, inden 15. Januar — eller for deres Vedkommende, der er forpligtede til at føre autoriserede Handelsbøger, inden Udgangen af Januar Maaned — at angive deres Ind-

1) Jfr. Vedtægt af 9. Dec. 1924.

2) Jfr. Udkast optrykt efter Loven. Der er godkendt Skattevedtægter for de fleste Kommuner.

komst i Overensstemmelse med denne Lovs §§ 1923
9—12, jfr. § 14. Det skal i Bekendtgørelsen ud- 12. Marts
trykkelig tilkennegives, at de Personer, der ikke
selv angiver deres Indkomst, paadrager sig de i
§ 43 nævnte Følger, og at Selvangivelser, der ikke
indkommer inden de ovennævnte Frister i behorlig
underskreven Stand, ikke har Krav paa at komme
i Betragtning. I Selvangivelsen skal Indkomsten
være angivet særskilt for de forskellige Hoved-
arter af Indkomster — dog kan der ikke forlanges
en Specifikation, der gaar ud over, hvad Reglerne
om kommunal Kildeartsbeskatning tilsiger —,
hvorefter de opgivne Beløb sammenlægges, saa at
Selvangivelsen tillige udviser den samlede Ind-
komst. Personer, der er pligtige at føre autori-
serede Handelsbøger, samt skattepligtige Døds-
boer skal sammen med Angivelse af deres Ind-
komst indsende Driftsregnskab og Opgørelse over
Status ved det paagældende Driftsaars Begyndelse
og Slutning. Undladelse af at meddele fornævnte
Oplysninger medfører, at den paagældende ifalder
en daglig Bøde af 10 Kr. fra den Dag, Paamin-
delsen fra Ligningsmyndigheden er modtaget,
ligesom Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn
Overligningskommissionen) til enhver Tid kan
fremvinge Indsendelse ved Paalæg af Dagbøde.
Bøden, der tilfalder Kommunen, kan inddrives
ved Udpantning. Personer, der ikke omfattes af
Reglerne i foranstaaende Bestemmelse, men des-
uagtet fører Driftsregnskab eller foretager regel-
mæssig aarlig Statusopgørelse, kan af Lignings-
myndigheden, eventuelt Lagtingets Skatteudvalg
(i Thorshavn Overligningskommissionen), opfordres
til at indsende tilsvarende Oplysninger angaaende
deres Indkomst og Status med den Virkning, at
Oplysningerne, saafremt de ikke indsendes, kan
fremvinges ved Dagbøde i Overensstemmelse
med den foran givne Regel. Skemaer til Brug
ved Selvangivelse udarbejdes paa Foranstaltning
af Lagtingets Skatteudvalg og tilstilles af Lignings-
myndighederne alle, der kan anses for skatteplig-
tige. Skemaerne skal være saaledes indrettede, at
skattepligtige, der har Bolig i egen Ejendom, fri
Bolig eller frit Ophold, eller som forbruger egne
Produkter eller Varer, udtagne af egen Varebe-

1923 holdning, kan faa Lejlighed til at angive Værdien af disse Goder. Selvangivelsen underskrives som udfærdiget efter bedste Overbevisning. For den umyndiges Vedkommende underskrives Skemaet af Værgen; Personer, for hvem der er beskikket Lavværge, underskriver i Forening med denne. Ligningsmyndigheden indhenter derhos saa nøjagtige Oplysninger som muligt om alle de skattepligtiges Indkomster, Formueforhold og hele økonomiske Stilling til Vejledning ved Skatteansættelsen. § 18. Umiddelbart efter Udløbet af Fristen for Indgivelse af Selvangivelser foretager Ligningsmyndigheden Ansættelsen for alle dem, der skal ansættes til personlig Kommuneskat til Kommunen. Først sker Ansættelsen for Ligningsmyndighedens egne Medlemmer, hvorved den paagældende dog fratræder, medens hans Ansættelse sker. Et Medlem af Ligningsmyndigheden kan ej heller deltage i Ansættelsen af hans beslægtede eller besvogrede i op- og nedstigende Linie eller hans Søkende eller disses Ægtefæller. Derefter foretages Undersøgelsen af de fremkomne Selvangivelser. Formenes en Selvangivelse at være for lav, indbydes den paagældende at give Møde for at meddele Oplysninger eller Bevisligheder, hvorefter Ligningsmyndigheden ansætter hans Indkomst, hvad enten han har givet Møde eller ej. Opholder han sig paa et Ligningsmyndigheden bekendt Sted paa Færøerne udenfor Kommunen, anmoder den ham skriftlig om de manglende Oplysninger og Bevisligheder og foretager først hans Ansættelse efter at have modtaget hans Svar, saafremt dette indløber inden 14 Dage. Er hans Opholdssted ubekendt, eller opholder han sig udenfor Færøerne uden at have nogen Ligningsmyndigheden bekendt Fuldmægtig paa Øerne, kan Forhøjelse finde Sted, uden at han har Krav paa at opfordres til at afgive yderligere Forklaringer eller Oplysninger. Derpaa foretages Ansættelsen af de øvrige skattepligtige, hvorved der i Mangel af fyldestgørende Oplysninger og Bevisligheder om hver enkelt Indkomst skal tages Hensyn til, hvad hans og hans Families Underhold efter dennes Størrelse og Levemaade antages at koste, og hvad der forøvrigt vides om hans For-

muesforfatning og om hans Bedrifts Omfang og Udbytte. Ligningsmyndigheden kan, hvor særlige Forhold, saasom Sygdom, Dødsfald, trykkende Familieforhold, Indkaldelse til Militærtjeneste og deslige taler for, at en skattepligtig ikke ansættes efter sin hele Skatteindtægt, efter derom indgiven Begæring bevilge en Nedsættelse i denne. Med Hensyn til Begæringer om en saadan Nedsættelse finder Reglerne i §§ 20 og 21 om Klager til Ligningsmyndigheden og til Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) tilsvarende Anvendelse. Paa samme Maade forholdes med Hensyn til Begæringer fra Enker om Nedsættelse i den skattepligtige Indkomst efter Reglerne i nærværende Lovs § 12. § 19. Inden 5. Februar udarbejder Ligningsmyndigheden en Fortegnelse over samtlige skattepligtige med Angivelse af hver enkelt fulde Navn og Bopæl, hans Indkomst, den endeligt udfundne Skatteindtægt, samt hvor stort et Beløb der er paalignet ham i Skat. I Thorshavn skal det tillige i Fortegnelsen anføres, hvor stort et Beløb, der er paalignet hver enkelt skattepligtig som Bygningsskat, jfr. § 31 i Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908, og i Landkommunerne, hvor stort et Beløb der er paalignet hver enkelt skattepligtig efter Marketal, jfr. § 37. I Tiden fra den 5. til den 15. Februar fremlægges denne Fortegnelse efter forudgaaet Bekendtgørelse paa den i Kommunen brugelige Maade paa et for Kommunens Beboere belejligt Sted til almindeligt Eftersyn. Fortegnelsen skal indeholde Meddelelse om, at Klage over Ansættelsen kan indgives til Ligningsmyndigheden, at en saadan Klage maa affattes skriftligt, og at den maa indsendes inden 18. Februar. Senest 5. Februar tilstilles der de skattepligtige, som rettidig har indgivet Selvangivelse, men hvis Selvangivelse ikke er taget til Følge, særlig Underretning derom med Oplysning om den Indkomst, hvortil de er ansat, og i denne Underretning optages derhos ligeledes Meddelelse om, at Ansættelsen kan paaklages skriftligt for Ligningsmyndigheden inden 18. Februar. Endvidere staar det enhver frit for inden 18. Februar skriftligt til Ligningsmyndigheden at indgive Klage over, at en skattepligtig

1923 er forbigaaet eller ansat for lavt, eventuelt ledsa-
12. Marts get af Begæring om, at der gives Klageren Lejligh-
hed til mundtlig at fremføre de yderligere Forklaringer og Oplysninger, hvortil han maatte finde sig foranlediget. Offentliggørelse i Pressen eller paa andre Maader af den nævnte Fortegnelse eller Dele deraf maa ikke finde Sted. § 20. Ligningsmyndigheden afholder derefter i Tiden fra 18. Februar til 1. Marts et eller flere Møder, under hvilke der gives Klagerne og — for saa vidt det drejer sig om en Klage over, at en skattepligtig er forbigaaet eller ansat for lavt — tillige vedkommende skattepligtige Lejlighed til efter forudgaaende Tilsigelse at fremkomme med mulige yderligere Forklaringer og Oplysninger, hvorefter Ligningsmyndigheden bestemmer, hvilke Tilføjelser til eller Ændringer i Ansættelserne den herefter vil foretage, samt foretager de som Følge af disse fornødne Rettelser i den i § 19, 1ste Stykke, nævnte Fortegnelse. Om den trufne Afgørelse giver Ligningsmyndigheden skriftlig Underretning til de paagældende skattepligtige med Tilføjende om, at de vil kunne klage til Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen), at en saadan Klage maa affattes skriftligt og maa være støttet paa Grunde og bilagt med alle de Aktstykker, som han tjene til Sagens Oplysning, at det udtrykkelig maa angives, saafremt der ønskes Lejlighed til mundtlig at fremføre yderligere Oplysninger og Forklaringer, og at Klagen maa indsendes inden en Frist af en Maaned fra Underretningens Modtagelse. § 21. Forinden Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) træffer endelig Afgørelse i Anledning af de indkomne Klager over Ligningsmyndighedens Ansættelse, indhenter det dens Erklæring over disse samt giver de skattepligtige, der har fremsat Begæring om mundtligt at fremføre yderligere Oplysninger og Forklaringer, Lejlighed hertil, ligesom det i det hele søger at faa Klagerne oplyst saa godt som muligt. Om sin Afgørelse giver Lagtinget (Overligningskommissionen) Meddelelse saavel til Ligningsmyndigheden som til vedkommende skattepligtige. § 22. Dersom den af Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommis-

sionen) trufne Afgørelse gaar ud paa, at en paa **1923** Fortegnelsen ikke opført skattepligtig skal optages **12. Marts** og hans Indkomst anslaas, skal Ligningsmyndigheds heden opfordre vedkommende skattepligtige til at fremkomme med Selvangivelse i Løbet af 14 Dage. Ligningsmyndigheden foretager derefter Ansættelsen, ved hvilken de samme Regler følges som ved den almindelige Ansættelse, dog at Ligningsmyndigheds heden i alle Tilfælde skal sætte den paagældende i Kundskab om Ansættelsen, og at det Tidsrum, inden Udløbet af hvilket den skattepligtige kan indgive Klage til Ligningsmyndigheden, er 14 Dage, at regne fra det Tidspunkt, da han har modtaget Underretning om Ansættelsen. Ligningsmyndighedens Ansættelse kan paaklages til Lagtingets Skatteudvalg (Overligningskommissionen) i Overensstemmelse med Reglerne i § 20, sidste Stykke. For saa vidt der i øvrigt bliver Tale om en særskilt Ansættelse for skattepligtige, der ikke er blevet medtagne ved den almindelige Skatteansættelse (jfr. § 4), finder de ovennævnte Regler tilsvarende Anvendelse. **§ 23.** Efter at Ligningsmyndigheden har modtaget Meddelelse om den af Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) trufne Afgørelse, udsarbejder den den endelige Skatteliste ved at foretage de fornødne Ændringer i den i § 19, 1ste Stykke, nævnte Fortegnelse. **III. Skat til Erhvervs kommunen. § 24.** Naar en Person eller et Interessentskab, en offentlige Institution eller Stiftelse (jfr. dog § 23) driver Erhvervs virksomhed i en Kommune — saasom Haandværks-, Fabriks-, Handels-, Vekselerers-, Bank-, Agentur-, Forsikrings-, Entreprenørs-, Sagsfører-, Læge-, Beværter- eller med disse beslægtede Virksomheder, for saavidt der til disse Virksomheder er knyttet Forretningslokaler, eller Virksomhed ved Befordring af Personer og Gods — eller oppebærer Afgift af fast Ejendom eller bruger, ejer eller er beneficeret med fast Ejendom, skal der for den Indtægts Vedkommende, som den paagældende har heraf, paalignes ham i personlig Skat til denne Kommune (Erhvervs kommunen) et Bidrag svarende til den Skat, som paalignes Kommunens Beboere efter Formue og Lejlighed.

1923 Strækker en Bedrift sig ind i flere Kommuner
12. Marts paa Færøerne, og der opstaar Uenighed mellem disse om, hvor stor en Del af Indtægten der hidrører fra hver Kommune, afgøres Fordelingen af Lagtingets Skatteudvalg. Opstaar Spørgsmaalet mellem en Kommune paa Færøerne og en Kommune i det øvrige Kongerige, afgøres det af Indenrigsministeren. Naar en Person, der er skattepligtig ifølge foranstaaende Bestemmelser, opholder sig udenfor Kongeriget, er hans herværende Fuldmægtig eller Forretningsfører medansvarlig for Skatten. **§ 25.** Den i § 24 ommeldte Skatteligning foretages af de samme Myndigheder og til de samme Tidspunkter som Ligning af anden personlig Kommuneskat. Den skattepligtige skal, hvis det forlanges af Ligningsmyndigheden, til denne opgive en i Kommunen bosiddende Person som sin Repræsentant. Om Skattens Fastsættelse bliver der snarest muligt at tilstille den skattepligtige eller hans Repræsentant saavel som hans Opholdskommune, for saa vidt denne kendes, bevislig Underretning, indeholdende Oplysning om den anslaaede Skatteindtægt. Klage over Ansættelsen kan inden 1 Maaned, regnet fra Underrettningens Modtagelse, saavel af den skattepligtige som af Opholdskommunen indgives til Ligningsmyndigheden. Denne har inden 3 Uger at meddele Klageren, om nogen og da hvilken Forandring der indrømmes i Ligningen. Inden en Maaned efter Modtagelsen af denne Underretning kan Klageren indanke Spørgsmaalet for Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen). Hvis Erhvervskommunens Bestyrelse finder, at det Skattebeløb, der efter forrige Paragraf kan paalignes, i et eller flere enkelte Tilfælde vil blive saa ringe, at det ikke kan opveje den med Skattens Paaligning og Opkrævning følgende Ulejlighed, kan det forbigaas paa Ligningslisten. **§ 26.** I det Tilfælde, at en Person, der baade har fast Ophold og har Virksomhed eller Indtægt af nogen af de i § 24, 1ste Stykke, omhandlede Arter i en Kommune og er sat i personlig Skat til denne som Opholdskommune, fraflytter Kommunen, kan han ved en særskilt Skatteansættelse sættes i Skat til samme Kommune som Erhvervs-

kommune. Forpligtelsen til at svare denne Skat **1923**
indtræder da fra det Tidspunkt, da Forpligtelsen ^{12. Marts}
til at svare Kommuneskat ifølge Ophold som
Følge af Bortflytning ophører. For saa vidt det
Fraflytningen forudgaaende Ophold i Kommunen
ikke har været af tilstrækkelig Varighed til at
begrunde Skattepligt, indtræder Forpligtelsen til
at svare den heromhandlede Skat fra bemeldte
Opholds Begyndelse. Om Ansættelsen bliver der
snarest muligt at meddele den paagældende særlig
Underretning med Tilkendegivelse, at han, hvis
han er misfornøjet med Ansættelsen, inden 1 Maaned
maa indgive Klage til Ligningsmyndigheden.
For saadan Klage gælder iøvrigt Reglerne i § 25.
I Tilfælde af Dødsfald bortfalder Forpligtelsen til
at svare Skatten med Udgangen af den Maaned, i
hvilken den skattepligtige er afgaaet ved Døden.

§ 27. For saa vidt en Person, hvem der i Kom-
munen er paalignet Skat ifølge §§ 24—26, i Skatte-
aarets Løb tilflytter Kommunen, bortfalder hans
Forpligtelse til at svare Skat til samme efter be-
meldte Paragraffer fra det Tidspunkt, da han bli-
ver pligtig til at svare Skat til den ifølge Ophold.

§ 28. Naar der i Henhold til §§ 24—26 er paa-
lignet en Person, som har skattepligtigt Ophold i
en Kommune i Kongeriget, Skat i en eller flere
Erhvervskommuner, har han Ret til i den per-
sonlige Kommuneskat, der er paalignet ham i Op-
holdskommunen, at kræve passende Fradrag i For-
hold til, hvad der for det Tidsrum, sidstnævnte
Skats Ansættelse omfatter, er ham saaledes paa-
lignet til andre Kommuner. Spørgsmaal herom
afgøres af Lagtingets Skatteudvalg, saafremt Sagen
alene vedrører færøske Kommuner, og ellers af
Indenrigsministeren. Er Skatten til Opholdskom-
munen allerede betalt paa den Tid, hans Skat til
en Erhvervskommune i Henhold til §§ 24—26
bliver endelig fastsat, er han i Løbet af 3 Maane-
der derefter berettiget til at kræve Tilbagebetaling
af Opholdskommunen af den Del af den til samme
betalte Skat, som han efter foranstaaende Regler
vilde have været berettiget til at fradrage. **§ 29.**
Naar to eller flere Kommuner enes om at afgøre
det Mellemværende, som de i §§ 24—28 omhandlede
Beskatningsforhold medfører, paa anden regne-

1923 skabsmæssig Maade end den i de nævnte
12. Marts Paragraffer foreskrevne, kan, saafremt Mellemsværendet alene vedrører færøske Kommuner, Lagtingets Skatteudvalg og ellers Indenrigsministeren tillade dette. IV. Skat til Amtsrepartitionens fonden. § 30. De til Amtsrepartitionens Fondens Fornødenheder nødvendige Beløb tilvejebringes ved Udskrivning paa Amtets matrikulerede Jordegods og paa de i Amtet værende Kommuner. Paa Jordegodset lignes aarlig forlods 2 Kr. pr. Skattemark; Resten af Skattebeløbet lignedes paa Kommunerne. Fordelingen paa Kommunerne fastsættes særligt for hver Gang, saaledes at Halvdelen fordeles efter Forholdet mellem de samlede Beløb af endeligt udfundne Skatteindtægter i hver Kommune for det forudgaaende Kalenderaar og Halvdelen efter Lagtingets Skøn.¹⁾ De Kommunerne paalignede Beløb udredes af disse paa samme Maade som deres øvrige Udgifter. Til Brug ved Foretagelsen af den nævnte Fordeling mellem Kommunerne er disse pligtige til inden den 1. Juli at opgive Lagtinget det samlede Beløb af endeligt udfundne Skatteindtægter for det forudgaaende Kalenderaar. Ved Beregningen af dette Beløb lægges Ligningsmyndighedens Ansættelse til Grund i de Tilfælde, hvor en indgiven Klage over Ansættelsen ikke er endeligt afgjort paa det Tidspunkt, hvor Beregningen finder Sted. § 31. Uden at to Trediedele af Lagtingets Medlemmer har stemt derfor, kan Tinget ikke i noget Aar udskrive et højere samlet Skattebeløb til Amtsrepartitionens fonden end Gennemsnitsbeløbet af det samlede Beløb af Skatter til Amtsrepartitionens fonden i de 3 nærmest foregaaende Aar, med Tillæg af en Femtedel, saaledes at det Beløb, som herudover i noget Aar udskrives, ikke medtages ved en paafølgende Beregning af de sidste 3 Aars Gennemsnitsbeløb. V. Undtagelser fra Skattepligten. § 32. Personlig Kommuneskat paalignes ikke: a. Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus eller Civillisten. b. Staten og de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finansloven, af de Indtægter, der ikke hid-

1) Som affattet ved Lov (Nr. 46) af 7. Marts 1928.

rører fra Landejendomme, Jordskyld, Arvefæste-¹⁹²³ afgifter eller Fabrikdrift. I den Staten derefter ^{12. Marts} paahvilende personlige Kommuneskat afkortes de Fordele, vedkommende Kommune gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag fremdeles oppebærer af Statens Ejendomme. c. Kirker, der ejer sig selv, for saa vidt angaar Kirkebygningerne med Grund og Kirkegaarden. d. Nationalbanken i det Omfang, dens Oktroj hjemler. e. Kreditforeninger og Kreditkasser, hvis Statutter er stadfæstet i Henhold til Lov, samt Sparekasser, som virker i Henhold til de i Lov Nr. 539 af 4. Oktober 1919 om Sparekasser indeholdte Bestemmelser. Den stedlige Kommunalbestyrelse kan for et Aar ad Gangen tilstaa saadanne velgørende Stiftelser og Foreninger, hvis Formaal er almindelig Understøttelse af trængende, eller som har et lignende Formaal, Frihed for at svare personlig Kommuneskat. VI. Almindelige Bestemmelser. § 33. Lagtingets Skatteudvalg bestaar af Amtmanden som Formand og 4 af Lagtinget indenfor dets Midte ved Forholdstal valgte Medlemmer. Af Lagtinget vælges endvidere 4 Suppleanter, der træder i Medlemmernes Sted, naar disse er forhindret i at deltage i Udvalgets Arbejde, eller naar et Medlem udtræder af Tinget. Valg af Medlemmer finder Sted efter hvert Lagtingsvalg. For saa vidt muligt at tilvejebringe en ensartet Ligning i samtlige Kommuner skal Lagtingets Skatteudvalg gøre sig bekendt med de Fremgangsmaader, der følges ved Skatteindtægternes Beregning i de forskellige Kommuner, og søge mulige Fejl rettet og større Ensartethed tilvejebragt.¹⁾ Inden 1. April skal Ligningsmyndighederne til Lagtingets Skatteudvalg indsende en Fortegnelse over Skatteansættelsen med de indkomne Selvangivelser, ligesom de skal være pligtige til at meddele de Oplysninger, Udvalget maatte ønske. § 34. Offentlige Myndigheder, Bestyrelser for Banker, Assuranceselskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser og deslige, Rederier samt enhver, der til Stadighed beskæftiger lønnet Medhjælp i sin Virksomhed, er for

¹⁾ Jfr. Skrivelser fra Skatteudvalget.

1923 pligtede til, ifølge derom fremsat Begæring, uden
 12. Marts Betaling i kort betegnet Form at meddele Lignings-
 myndighederne alle de Oplysninger, der kan tjene
 disse til Vejledning ved Skatteansættelsen, saasom
 Fortegnelse over de af dem udbetalte Lønninger,
 Tantiemer, Gratialer og andet Vederlag med An-
 givelse af de paagældende Personers Navn og
 Bopæl. Vægrer nogen sig ved at meddele de
 begærte Oplysninger, afgør Justitsministeren, hvor-
 vidt vedkommende er pligtig dertil, og kan om
 fornødent fremtvinge Oplysningernes Meddelelse
 ved Fastsættelse af en Dagbøde. **§ 35.** Enhver
 Skatteyder er pligtig, forinden han fraflytter en
 Kommune eller senest 14 Dage derefter, at med-
 dele denne Kommunes Ligningsmyndighed sin nøj-
 agtige Adresse i den Kommune, i hvilken han derefter
 tager eller agter at tage Ophold. Forsømmer han
 rettidig at give disse Oplysninger, kan Kommunal-
 bestyrelsen i den fraflyttede Kommune paalægge
 ham en Bøde fra 2 til 50 Kr., som i Mangel af
 Betaling inden Udløbet af den for Bødens Er-
 læggelse af Kommunalbestyrelsen fastsatte Frist
 kan forlanges afsonet. Under samme Bødean-
 svar er han pligtig at give Ligningsmyndigheden
 i den Kommune, hvortil han er flyttet for at tage
 Ophold, Meddelelse herom tillige med Oplysning
 om, hvilken Kommune han er fraflyttet. Bøderne
 tilfalder Kommunens Hjælpekasse. Indholdet af
 nærværende Paragraf bliver at anføre paa den
 Skatteseddél, der tilstilles Skatteyderne, eller paa
 Skattekvitteringen. **§ 36.** Fraflytningskommunens
 Ligningsmyndighed er, efter at den har modtaget
 de i § 35 nævnte Oplysninger, pligtig til snarest
 at give Ligningsmyndigheden i den Kommune,
 hvortil Skatteyderen er flyttet, Meddelelse om
 Fraflytningen samt om Størrelsen af den Skatte-
 indtægt, hvortil vedkommende efter §§ 9—14 er
 ansat til Kommuneskat i det paagældende Skatte-
 aar. **§ 37.** Det Beløb i Penge eller Natural-
 ydelser, der i Landkommunerne efter det i § 21 i
 Lov Nr. 30 af 28. Februar 1872 om de færøske
 Landkommuners Styrelse nævnte Overslag skal
 udredes af hvert Sogn, bliver af Ligningsmyndig-
 heden at paaligne Sognets Beboerne under eet
 efter Marketal samt Formue og Lejlighed i et For-

1923 Skat. § 40. Naar Skat til Kommunen ikke betales til den af Kommunalbestyrelsen efter Forsaldsdagen bestemte Tid, er den kommunale Bestyrelse berettiget til foruden Skattebeløbet at fordre Rente heraf, $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned, regnet fra den 1ste i den Maaned, i hvilken Opkrævning af Skatten har kunnet paabegyndes. § 41. Er Udpantning forgæves forsøgt for den et Familiehoved paahvilende Skat, skal Udpantning kunne ske i de Ejendele, der maatte tilhøre den med Manden samlevende Hustru, eventuelt i Ejendele tilhørende de Børn, hvis Indkomst er medregnet ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat. § 42. Naar personlig Kommuneskat forgæves har været søgt udpantet hos ugifte Skatteydere, har Kommunalbestyrelsen Ret til ved skriftlig Meddelelse til den paagældende Skatteydere Arbejdsgiver at forlange, at Arbejdsgiveren i den Skatteyderen tilkommende Lønning tilbageholder det til Skattens Betaling fornødne Beløb, og at dette Beløb af Arbejdsgiveren indbetales til Kommunens Kasse. Dog kan der ikke i nogen Løn tilbageholdes mere end Trediedelen til Betaling af Kommuneskatten. § 43. Den, der forsømmer rettidigt at selvangive sin Indkomst i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lov, fortaber Retten til at gøre Indsigelse mod sin Ansættelse, medmindre han kan godtgøre, at Ansættelsen overskrider hans virkelige Indkomst med mere end 25 pCt. Er Forskellen større end 25 pCt., skal han betale Skat af den virkelige Indkomst med Tillæg af 25 pCt. Har den paagældende angivet Indkomstens samlede Beløb, men ikke gjort Rede for dens Fordeling paa de forskellige Kilder, indtræder de i nærværende Paragraf omhandlede Virkninger dog først, naar han forgæves er opfordret til mundtligt eller skriftligt at give de manglende Oplysninger. Følgerne af at undlade rettidigt at indsende Selvangivelse kan bortfalde, naar de skattelignende Myndigheder finder, at den paagældende har anført fyldestgørende Grunde til sin Undskyldning. § 44. Den, der til Skade for Kommunen mod bedre Vidende gør en urigtig Selvangivelse eller meddeler urigtige Oplysninger til Ligningsmyndig-

hold, som for 3 Aar ad Gangen fastsættes af **1923**
Lagtinget efter Ligningsmyndighedens Forslag. 12. Marts

§ 38. Ingen kan ved at indanke en Skatteansættelse for Lagtingets Skatteudvalg (i Thorshavn Overligningskommissionen) unddrage sig Forpligtelsen til at udrede den til Betaling forfaldne Del af Skatten. Naar Ligningsmyndighedens Ansættelse forandres, berigtiges det Beløb, som vedkommende forinden Forandringen har betalt, ved Tillæg eller Fradrag i den næste Skatteperiode og om fornødent ved Tilbagebetaling af det erlagte eller en Del deraf. § 39. I Thorshavn opkræves Skatterne halvaarsvis eller fjerdingaarsvis i den Maaned af hvert Halvaar eller hvert Fjerdingaar, som bestemmes i Kommunens Vedtægt, jfr. § 46 i Lov Nr. 127 af 27. Maj 1908, eller i en i Henshold til nærværende Lovs § 15 udfærdiget Skattevedtægt for Kommunen. Hvad der ikke er betalt inden Udgangen af den paafølgende Maaned, bliver efter lovlig Omgang at foranstalte inddrevet ved Udpantning. Udenfor Thorshavn kan Forstanderskabet for 3 Aar ad Gangen bestemme, om det vil opkræve Skatterne i 2 eller 4 Terminer. Bestemmer et Forstanderskab sig for at indkræve Skatterne i 4 Terminer, indkræves Skatterne for første Fjerdingaar i Løbet af Februar Maaned, for andet Fjerdingaar i Løbet af Maj Maaned, for tredje Fjerdingaar i Løbet af August Maaned og for fjerde Fjerdingaar i Løbet af November Maaned. Bestemmer et Forstanderskab sig derimod for at indkræve Skatterne i to Terminer, indkræves Skatterne for første Halvaar i Løbet af Februar Maaned og for andet Halvaar i Løbet af August Maaned. Hvad der ikke er betalt inden 6 Uger efter Udløbet af den Maaned, hvori Indkrævningen skal finde Sted, søges efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning. Det beror paa Forstanderskabets Bestemmelse, om Skatterne af Skatteyderne skal indbetales til Kommunen paa bestemt Tid og Sted eller ved dets Foranstaltning opkræves i Ydernes Hjem. En skattepligtig, som ikke har fast Ophold i vedkommende Kommune, skal for Forstanderskabet — i Thorshavn Byraadet — opgive en i Kommunen bosiddende Mand, der indbetaler hans

hederne om sine Indtægter eller Formue og Lej 1923
lighedsforhold, straffes med til Kommunens Kasse 12. Marts
at bøde den besvegne Skats Beløb 10 Gange.
Opdages Besvigelsen ved Behandlingen af dens
Dødsbo, der har gjort sig skyldig deri, betaler
Boet den besvegne Skat med dens dobbelte Be-
løb. Denne Forpligtelse berøres ikke af et i Boet
udstedt Proklama. I Mangel af mindelig Over-
enskomst mellem Kommunalbestyrelsen og den
skattepligtige eller hans Bo bliver Sagen at be-
handle i den kriminelle Proces' Former. § 45.
Foruden at ifalde Bødeansvar er den, der kendes
skyldig i et Forhold, der falder ind under § 44,
forpligtet til at efterbetale den for lidet erlagte
Skat. Lignende Forpligtelse til at efterbetale den
for lidet erlagt Skat paahviler enhver, om hvem
oplyses, at han ikke har været beskattet af sin
fulde Indkomst, uden Hensyn til, om den paa-
gældende har indgivet Selvangivelse eller ikke.
Størrelsen af det Skattebeløb, der skal efterbetales,
bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fast-
sætte ved Domstolene. Beløbet kan inddrives ved
Udpantning, og der haves for dette samme For-
trinsret som for Skatter. § 46. Medlemmerne af
Ligningsmyndighederne, af Lagtingets Skatteudvalg
og af Overligningskommissionen i Thorshavn
samt de kommunale Myndigheder, hvem Op-
krævningen og Inddrivelsen af Skatten paahviler,
er under Ansvar efter Straffeloven af 10. Februar
1866 § 139, jfr. § 144, forpligtede til overfor uved-
kommende at iagttage ubrødelig Tavshed med
Hensyn til de Oplysninger om Skatteydernes Ind-
komst og Formueforhold, som under Varetage-
sen af deres Hverv maatte komme til deres Kund-
skab. Den samme Bestemmelse gælder med Hensyn
til de ved de nævnte Myndigheder ansatte
eller af dem antagne Medhjælpere. § 47. Offent-
liggørelse af Forhold, som efter denne Lov ikke
maa offentliggøres, jfr. § 19, straffes med Bøder
paa indtil 400 Kr. Sagerne behandles som offent-
lige Politisager. Paatale kan ske saavel efter
Skatteyderens som efter vedkommende Kommu-
nalbestyrelses Begæring. § 48. Det staar enhver,
som i Henhold til denne Lovs §§ 17 og 34 ikend-
des Bøde, frit forinden 14 Dage, efter at det er

1923 blevet ham meddelt, at forlange Sagen gjort til
 12. Marts Genstand for retslig Paatale. Sagen behandles som
 offentlig Politisag. Naar ikke andet er fastsat,
 tilfalder Bøderne efter denne Lov vedkommende
 kommunale Kasse og inddrives ved Udpantning.
§ 49. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar
 1924, saaledes at der første Gang vil være
 at indgive Selvangivelser i Januar Maaned 1924,
 og saaledes at Loven finder Anvendelse ved Kom-
 munernes Ligning for Skatteaaret 1924. Bestemmelsen
 i § 30, 1ste Stykke, om Fordelingen paa Kommu-
 nerne af Skatten til Amtsrepartitionsfonden anven-
 des første Gang af Lagtinget i 1924 for Skatteaaret
 1925. Landkommunernes og Lagtingets Regns-
 skabsaar er fra den 1. Januar 1924 at regne Ka-
 lenderaaret. Den i Efteraaret 1922 foretagne Skatte-
 ligning bliver tillige gældende for Oktober Kvartal
 1923, saaledes at Skatten for dette Kvartal op-
 kræves med forholdsvis samme Beløb som Skatten
 for Regnskabsaaret 1922-23. Efter den 31. De-
 cember 1924 aflægges der Regnskab for Tiden fra
 1. Oktober 1923 til 31. December 1924. I Lov
 Nr. 30 af 28. Februar 1872 om de færøske Land-
 kommuners Styrelse ændres i § 21, 1ste Punktum :
 «sidste Halvdel af September Maaned» til : «sidste
 Halvdel af December Maaned» og i § 29, 1ste
 Punktum : «Udgangen af December Maaned» til :
 «15. Februar». Lov Nr. 30 af 28. Februar 1872
 om de færøske Landkommuners Styrelse §§ 20,
 22-24 og 26, Lov Nr. 126 af 27. Maj 1908 om
 Byen Thorhavns kommunale Styrelse §§ 35-39,
 Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende
 Regler om den kommunale Beskatning paa Færø-
 øerne af 12. April 1911 samt Lov om Udskriv-
 ning af Skatter til Amtsrepartitionsfonden paa
 Færøerne af 5. Marts 1920 ophæves.

Skattevedtægt for N. N. Sogn. I. Skat
 til Kommunen som Opholdskommune.
§ 1. Paa Grundlag af det foregaaende Aars
 Skattefortegnelse og øvrige foreliggende Oplysnin-
 ger affatter Forstanderskabet inden den . . . De-
 cember en Fortegnelse over samtlige de Personer,
 der skønnes at kunne ansættes til at svare Skat

1923

efter Formue og Lejlighed til Kommunen i det næste Skatteaar, jfr. §§ 1 og 3 i Lov af 12. Marts 1923. Paa denne Fortegnelse optages ikke blot de, som ved dens Affattelse har fast Ophold i Kommunen, men ogsaa de, om hvem det paa den Tid kan forudsættes, at de i mindst 3 Maaneder af næste Skatteaar vil have skattepligtigt Ophold sammesteds, jfr. § 3 i fornævnte Lov. — For dem, der antages tillige at ville have fast Ophold andetsteds, tilføjes herom den fornødne Anmærkning. Familieoverhovedet beskattes af hele Husstandens Indkomst. Til Husstanden henregnes den med Manden samlevende Hustru, selv om hun har Særformue, samt hjemmeværende Børn (herunder ogsaa Stifs-, Adoptivs- og Plejebørn) under 16 Aar, som ikke har stadig Indtægt ved personligt Arbejde for fremmede, derimod ikke andre Slægtninge, der ere optaget i en Familie, saa lidt som Personer, der mod Løn eller andet Vederlag ere antagne til Tjeneste eller anden Medhjælp. Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, bliver at betragte som selvstændig skattepligtig Person med Hensyn til den Del af hendes Indkomst, der ikke bestaar af Bidrag fra Manden. Ligningen tilendebringes inden 5. Februar. Ligningen foretages saaledes: A. For hver i Fortegnelsen opførte Person, som har indgivet Selvangivelse som foreskrevet i Lovens § 17, ansættes Indkomsten i Overensstemmelse med Selvangivelsen, medmindre det skønnes, at denne er for lav, i hvilket Tilfælde den paagældende skal indbydes til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse, jfr. Lovens § 18. For hver af de øvrige paa Fortegnelsen opførte Personer anslaaer Forstanderskabet hans Indkomst efter Reglerne i Lovens §§ 9—12 og § 14, jfr. § 18. Den herefter fremkomne Indkomst opføres i 2den Rubrik med Overskrift «Den for hver Skatteyder angivne eller anslaaede Indkomst» ved Siden af hver Persons Navn. B. Den i Overensstemmelse med foranstaaende opførte Skatteindtægt kan efter Forstanderskabets Skøn for hver enkelt Skatteyder efter Lejligheden forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Ind-

1923 komster, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 40 pCt. og indtil 70 pCt., hvorved dog iagttages, at den stedfundne Forhøjelse eller Nedsættelse i de enkelte Tilfælde — under Hensyn til de nævnte Omstændigheder — maa staa i Forhold til den Forhøjelse eller Nedsættelse, der foretages overfor skattepligtige med tilsvarende Indkomster. I Ligningen maa for hver Skatteyder anføres med hvilken pCt. hans Indkomst er bleven forhøjet eller nedsat. Indkomster paa 1000 Kr. og derunder kan nedsættes efter Forstanderskabets fri Skøn, dog ingenlunde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder. C. I en særlig Rubrik anføres de Beløb, hvorefter Skatten for hver enkelt Person skal beregnes i Henhold til det foran anførte, «den endelig udfundne Skatteindtægt». D. Det Beløb, som ifølge det af Forstanderskabet vedtagne Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter i det følgende Skatteaar skal udredes efter Formue og Lejlighed, multipliceres med 100, og det udkomne Beløb divideres med Summen af de i vedkommende Rubrik opførte endelig udfundne Skatteindtægter. Den herved udfundne Kvotient, der afrundes til et Multiplum af $\frac{1}{10}$, er den Procent, der vil være at udrede i Skat af disse Indtægter. Den saaledes udfundne Procent opføres i en særlig Rubrik paa Ligningen og i en følgende Rubrik opføres det paa hver enkelt Skatteyder faldende Skattebeløb. § 2. Efter Ligningens Tilendebringelse bliver Fortegnelsen at fremlægge til Eftersyn i Tiden fra den 5. til den 15. Februar paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted efter forudgaaende offentlig Bekendtgørelse paa den i hver Kommune hidtil brugelige Maade. Bestaar en Kommune af 2 eller flere Sogne, maa Fremlæggelsen og Bekendtgørelsen herom finde Sted i hvert Sogn, ligesom den ogsaa skal finde Sted paa flere Steder i et Sogn, naar dettes Udstrækning eller andre Forhold tale derfor. I Bekendtgørelsen optages Meddelelse om, at Indsigelsen mod Ligningen maa indleveres skriftlig til Forstanderskabet senest den 18. Februar. Samtidig med at fornævnte Bekendtgørelse udfærdiges, meddeles der de i Lovens § 3 ommeldte Per-

soner, der ikke ved Ligningens Affattelse har Ophold i Kommunen, men om hvem det kan forudsættes, at de i mindst 3 Maaneder af det paagældende Skatteaar vil have skattepligtigt Ophold sammesteds, særlig Underretning om Skatteansættelsen. Saadan Underretning gives ligeledes disse Personers Opholdskommuner. Senest 5. Februar tilstilles der de skattepligtige, som rettidig har indgivet Selvangivelse, men hvis Selvangivelse ikke er taget til Følge, særlig Underretning derom med Oplysning om den Indkomst, hvortil de er ansat, og i denne Underretning optages derhos ligeledes Meddelelse om, at Ansættelsen kan paaklages skriftligt for Forstanderskabet inden 18. Februar.

§ 3. Særskilt Ansættelse til at svare Skat efter Formue og Lejlighed skal foretages af Forstanderskabet: 1. Naar nogen efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning eller paa anden Maade bliver skattepligtig til Kommunen som Følge af Ophold (jfr. Lovens § 1, 1ste St., tredjesidste og næstsidsde Punktum og § 4). 2. For Enken efter en afdød Skatteyder, jfr. Lovens § 7, 1ste St. 3. Naar en af en Skatteyder dreven Næring efter hans Død fortsættes for Boets Regning, jfr. Lovens § 7, 2det St.

§ 4. Den, der i Skatteaarets Løb fraflytter Kommunen, skal svare Skat til denne indtil det Tidspunkt, fra hvilket han bliver ansat til at svare Skat i Tilflytningskommunen (jfr. Lovens § 4), dog længst til Skatteaarets Udgang; saafremt Skatteyderen tager Bopæl i Udlandet, vedbliver han at være skattepligtig til Fraflytningskommunen indtil Skatteaarets Udgang. Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, er hans Bo eller Arvinger forpligtet til at udrede den Del af den ham paalignede Skat, der svarer til Tiden indtil Udløbet af den Maaned, i hvilken han er død; hans efterladte Enke kan derefter ansættes til Skat efter Regelen for tilflyttede, Lovens § 7. For de i Lovens § 1, 1ste St., tredjesidste og næstsidsde Punktum, omhandlede Personer, der i et Skatteaar ikke har haft 3 Maaneders fast Ophold i nogen Kommune her i Landet, eller som under et midlertidigt Ophold i Kommunen har udøvet Næringsdrift med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale, beregnes Skatten efter

1923 Varigheden af Opholdet i Kommunen, og Skattepligten bortfalder saaledes med den Dag, da Fraflytning sker. § 5. I Overensstemmelse med Lovens § 39 kan Forstanderskabet for 3 Aar ad Gangen bestemme, om det vil opkræve Skatterne i 2 eller 4 Terminer. Bestemmes det at indkræve i 2 Terminer, indkræves for det første Halvaar i Løbet af Februar Maaned og for det andet Halvaar i Løbet af August Maaned. Forsaavidt Bidragene indkræves i 4 Terminer, sker dette i Februar, Maj, August og November Maaneder henholdsvis for første, andet, tredje og fjerde Fjerdingaar. For Personer, der bliver skattepligtige efter de i foranstaaende § 5, sidste Stykke, ommeldte Regler, forfalder Skatten den 1ste i den efter Skatteansættelsen følgende Maaned. Naar Skatter til Kommunen ikke er betalte inden 1 Maaned efter den af Forstanderskabet efter Forfaldsdagen bestemte Tid, er Forstanderskabet berettiget til foruden Skattebeløbet at fordre Renter heraf $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig, for hver paabegyndt Maaned, regnet fra den 1ste i den Maaned, i hvilken Opkrævning af Skatten har kunnet paabegyndes, jfr. Lovens § 40. II. Skat til Kommunen som Erhvervskommune. § 6. Inden ... December har Forstanderskabet at af fatte en særlig Ligningsliste for de Personer eller Interessentskaber, offentlige Institutioner eller Stiftelser, der ere skattepligtige til Kommunen som Erhvervskommune i Overensstemmelse med de i Lovens § 24 givne Regler. For disse foretages en særlig Ansættelse af den af deres Virksomhed eller Ejendom i Kommunen flydende Indkomst. Ligningen foretages iøvrigt saaledes: A. I første Rubrik opføres ved Siden af vedkommende Personers eller Institutions Navn den Indtægt, af hvilken den paagældende er skattepligtig til Kommunen som Erhvervskommune, jfr. ovenfor. B. I anden Rubrik opføres en Angivelse af den Kommune, til hvilken paagældende er skattepligtig ifølge Ophold, for saa vidt en saadan findes. C. I tredje Rubrik anføres den Procent, efter hvilken den opførte Indtægt vil være at beskatte. D. I fjerde Rubrik opføres det Skattebeløb, der i Henhold til foranstaaende vil være at paaligne hver

især af de paa Listen opførte. § 7. Saafremt det 1923
Skattebeløb, som i Henhold til foregaaende § 7
kan paalignes en Person eller Institution, viser sig
at udgøre mindre end 1 Kr., forbigaaes paagældende
paa Listen. § 8. Den i Henhold til foranstaa-
ende forfattede Ligningsliste bliver, forsynet med
Paategning om, at Ligningen er sket i Henhold
til Lovens § 24, at fremlægge til Eftersyn paa et
for Kommunens Beboere bekvemt Sted i Tiden
fra 5. til 15. Februar efter forudgaaet offentlig
Bekendtgørelse. Bestaar en Kommune af 2 eller
flere Sogne, maa Fremlæggelsen og Bekendtgørel-
sen herom finde Sted i hvert Sogn, ligesom den
ogsaa skal finde Sted paa flere Steder i et Sogn,
naar dettes Udstrækning eller andre Forhold tale
derfor. Samtidig med Bekendtgørelsen tilstilles
der den skattepligtige eller hans Repræsentant
saavelsom hans Opholdskommune, for saa vidt
denne kendes, Meddelelse om Skattens Fastsættelse,
indeholdende Oplysning om den anslaaede Skatte-
indtægt. Med Hensyn til Klager over Skatte-
ansættelsen forholdes efter Lovens § 25. § 9.
Særskilt Ansættelse til at svare Skat til Kom-
munen som Erhvervskommune skal ske ved For-
standerskabets Foranstaltning, naar en Person, der
baade har fast Ophold og har Virksomhed
eller Indtægt af nogen af de i Lovens § 24, før-
ste Stykke, omhandlede Arter i Kommunen og er
sat i personlig Skat til samme som Opholdskom-
mune, fraflytter Kommunen. Om Ansættelsen
bliver der at meddele den paagældende særlig
Underretning med Tilkendegivende, at han, hvis
han er misfornøjet med Ansættelsen, inden 1
Maaned maa indgive Klage til Forstanderskabet,
jfr. samme Lovs § 26. § 10. I Tilfælde
af Dødsfald bortfalder Forpligtelsen til at svare
Skatten med Udgangen af den Maaned, i hvilken
den skattepligtige er afgaaet ved Døden (Lovens
§ 26). For saa vidt en Person, hvem der i Kom-
munen er paalignet Skat i Henhold til foranstaa-
ende §§ 7 og 10, i Skatteaarets Løb tilflytter Kom-
munen, bortfalder hans Forpligtelser til at svare
Skat til samme efter bemeldte Paragrafer fra det
Tidspunkt, da han bliver pligtig at svare Skat til
den ifølge Ophold. Iøvrigt vedvarer Skatten, saa

1923 længe som det Forhold, der begrundet Skattepligten, vedvarer. Med Hensyn til Opkrævning af de efter nærværende Afsnit paalignede Skattebeløb samt Følgerne af Restancers Paadragselse forholdes efter foranstaaende § 6. III. Undtagelser fra Skattepligten. § 11. Personlig Kommuneskat paalignes ikke (Lovens § 32): a. Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus eller Civilisten. b. Staten og de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finansloven, af de Indtægter, der ikke hidrører fra Landejendomme, Jordskyld, Arvefæsteafgifter eller Fabriksdrift. I den Staten derefter paa hvilende personlige Kommuneskat afkortes de Fordele, vedkommende Kommune gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag fremdeles oppebærer af Statens Ejendomme. c. Kirker, der ejer sig selv, for saa vidt angaar Kirkebygningerne med Grund og Kirkegaarden. d. Nationalbanken i det Omfang, dens Oktroi hjemler. e. Kreditforeninger og Kreditkasser, hvis Statutter er stadfæstede i Henhold til Lov, samt Sparekasser, som virker i Henhold til de i Lov Nr. 539 af 4. Oktober 1919 om Sparekasser indeholdte Bestemmelser. Forstanderskabet kan for et Aar ad Gangen tilstaa saadanne velgørende Stiftelser og Foreninger, hvis Formaal er almindelig Understøttelse af Trængende, eller som har et lignende Formaal, Frihed for at svare personlig Kommuneskat. IV. Forskellige Bestemmelser. Bøder, der paalægges i Henhold til Bestemmelserne i den kommunale Skattelov, tilfalder Kommunens Kasse.

28. Marts **Lov (Nr. 124) om Færøernes Lagting.**

§ 1. Færøernes Lagting bestaar af mindst 20 og højest 25 (25) Medlemmer. 20 Medlemmer vælges ved Forholdstalsvalg i følgende 7 Valgkredse: 1) Norderøernes Syssel, 2) Østerø Syssel, 3) Nordstrømø Præstegæld, 4) Sydstrømø Præstegæld, 5) Vaagø Syssel, 6) Sandø Syssel og 7) Suderø Syssel. Østerø Syssel, Sydstrømø Præstegæld og Suderø Syssel vælger hver 4 Medlemmer og de øvrige Kredse hver 2 Medlemmer. Desuden vælges eventuelt indtil 3 Medlemmer efter Reglerne i

§§ 12 og 13. Antallet af disse sidste Medlemmer kan ved kongelig Anordning efter Lagtingets Indstilling forhojtes med 2; hvorhos der paa samme Maade ved kongelig Anordning kan foretages de herved nødvendiggjorte Ændringer i §§ 12 og 13.¹⁾ Lagtinget vælger selv blandt sine Medlemmer sin Formand og den eller dem, der i hans Forfald skal føre Forsædet. Amtmanden over Færøerne har i Embeds Medfør Adgang til Lagtinget og er berettiget til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte han vil, samt til at stille Forslag, idet han iøvrigt iagttager Forretningsordenen. Stemmeret udøver han kun, naar han tillige er Lagtingsmand. § 2. Valgret og Valgbarhed til Lagtinget tilkommer enhver Mand og Kvinde, som har Indfødsret, har fyldt sit 25de Aar og har fast Bopæl paa Færøerne, medmindre vedkommende: a) ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have faaet Æresoprejsning, b) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt, c) er ude af Raadighed over sit Bo paa Grund af Konkurs eller Umyndiggørelse. Ingen kan udøve Valgret uden at være optaget paa Valglisten. § 3. Med Hensyn til Valgdistrikter, Valgsteder, Valgstyrer og Valglistes ved Lagtingsvalg forholdes efter Lov om Folketingsvalg paa Færøerne af 28. April 1916 §§ 5—17, § 19, 2det Stykke, og § 27. Den Kontrol, som det ved den nævnte Lovs §§ 12, 13 og 19, 2det Stykke, er paalagt Valgbestyrelsen at føre med Hensyn til Valglisternes Forelse og Tilstedeværelse ved Afstemningen, henlægges, for saa vidt angaar Valglisterne til Lagtingsvalg, til Valgnævnene. Endvidere finder den anførte Lovs §§ 40—43 Anvendelse med Hensyn til Lagtingsvalg. For hver Valgkreds udnævnes aarlig af Lagtinget et Valgnævn, bestaaende af 3 Medlemmer samt 2 Personer, der i deres Forfald skal træde i deres Sted. Forsædet i Valgnævnet ind-

1923
28. Marts

1) Ved Anordning Nr. 325 af 29. November 1930 forhojtes Antallet af de Medlemmer, der vælges efter Reglerne i Lovens §§ 12 og 13, fra 3 til 5. I § 12 ændres i 1. Stk. «tre Tillægsmandater» til «fem Tillægsmandater», og i 5. Stk. ændres «3» til «5».

1923 tages af Medlemmerne i den Orden, som fastsættes af Lagtinget. De af Lagtinget udnævnte Personer er forpligtede til at overtage Hvervet, medmindre de har fyldt 60 Aar eller er forhindret ved lovligt, af Lagtinget for gyldigt anset Forfald. Valgnævnet fører en Forhandlingsbog, hvortil de til Nævnet indkomne Skrivelser samt Valglisterne fremlægges. I den optegnes det væsentlige Indhold af alt, hvad der vedrører Valget og Afstemningen, navnlig Antallet af afgivne gyldige og ugyldige Stemmesedler, Antallet af Stemmer paa hver Kandidatliste, Oplysning om de Partier, som disse slutter sig til, eller om Listerne staar udenfor Partierne, og hvad Valgnævnet har erklæret for at være Valgets Udfald. Forhandlingsbogen underskrives af Valgnævnet og opbevares af dets Formand. Ved alle til Valgnævnet overlagte Beslutninger gør i Tilfælde af Stemmelighed Formandens Stemme Udslaget. § 4. De ordentlige Valg til Lagtinget foretages i Maanederne Januar og Februar; dog kan Valget, naar mindst en Trediedel af Vælgerne i Valgkredsen begærer det, og det anbefales af vedkommende kommunale Styrelser, berammes til at foretages i Juni Maaned. De ordentlige Valg gælder fra den 1. Juli. Valgdagen bestemmes og kundgøres af Amtmanden i det mindste 6 Uger forud, ligesom han derom snarest har særlig at underrette Valgnævnene. Disse sender ufortøvet Meddelelse til samtlige Formænd for Valgstyrene, der snarest muligt efter Modtagelsen af denne Meddelelse sørger for, at Dagen, Klokkeslettet og Afstemningslokalet kundgøres i samtlige Bygder ved Opslag paa de i Henhold til Lov for Færøerne om Ophævelse af Kundgørelse ved Kirkestævne m. m. af 1. April 1912 indrettede Tavler og paa anden formaalstjenlig Maade. Samtidig og paa samme Maade bekendtgør Valgstyret, hvilke Bygder (eventuelt Dele af en Bygd) i Valgdistriktet det ved det paagældende Valg vil regne for at ligge udenfor 2 Kilometer fra Valgstedet. Naar nyt almindeligt Valg til Lagtinget skal foretages, meddeler Lagtingets Formand Amtmanden, hvilke Partier der da findes i Lagtinget. Senest 5 Uger før Valgets Afholdelse kan mindst 300 Vælgere med-

dele Amtmanden, at de agter at deltage i Valget **1923** som et nyt Parti. Snaarest muligt efter Fristens 28. Marts Udløb bringes de saaledes af Amtmanden modtagne Anmeldelser til almindelig Kundskab. Afstemningen begynder Kl. 10 Formiddag og varer til Kl. 1 Eftermiddag, hvorefter den udsættes til Kl. 6 Eftermiddag; derefter fortsættes den til Kl. 8 Aften, og saa længe der endnu derefter melder sig Vælgere for at afgive Stemme. Naar Valg afholdes i Vinterhalvaaret (1. Oktober—31. Marts), skal Stemmegivningen for Vælgere, som bor i over 2 Kilometers Afstand fra Valgstedet, og som ved Vejr- eller andre Naturforhold er forhindret fra at give Møde, staa aaben i de to næste Søndage efter Valgdagen fra Kl. 12 Middag til Kl. 6 Eftermiddag. Naar alle Valgstyrets Medlemmer er enige om, at Naturforholdene har tilladt Vælgere at give Møde enten paa Valgdagen eller den næste Søndag, kan Stemmegivningen endeligt sluttet paa en af disse Dage. Beslutning herom tilføres Valgstyrets Forhandlingsbog. **§ 5.** Valget sker i Henhold til Lister, hvorpaa bestemte Personer bringes i Forslag til Valg. Enhver saadan Kandidatliste skal være indleveret til Formanden for Valgnævnet senest Kl. 6 Aften paa 3. Ugersdagen for Valgdagen. Listen skal være underskrevet af mindst 5, højest 10 Vælgere som Stillere og være ledsaget af en Fortegnelse over Stillerne, hvori disses Navne, Stillinger og Bopæle er tydeligt angivet. I Anmeldelsen af Listen skal tillige — til Brug ved eventuel Fordeling af Tilægsmandater — indeholdes Oplysning om, hvilket Parti Listen slutter sig til, eller om den staa udenfor Partierne. Den Stiller, som indleverer Listen, har Ret til paa en af ham medbragt Afskrift af Listen at faa Formandens Tilstaaelse for, at og naar Listen er indleveret. Enhver Vælger er berettiget til ved Henvendelse til Formanden at faa Oplysning om Indholdet af de indleverede Kandidatlister. En Kandidatliste maa ikke indeholde flere Navne end det dobbelte Antal af Lagtingsmænd, der skal vælges i Kredsen. Kandidaterne skal være saa bestemt betegnet ved Fornavn, Stilling eller Bopæl, at der ikke kan finde Forveksling Sted med nogen anden valgbar Per-

1923 son. Er nogen af de paa Listen opførte Kandi-
 28. Marts dater berettiget til at nægte at modtage Valg (jfr.
 § 15) og for Valgnævnet fremsætter saadan Næg-
 telse, eller er han saa utilstrækkeligt betegnet, at
 Valgnævnet ikke kan afgøre, til hvilken valgbar
 Person der sigtes, udstryges hans Navn af Listen.
 Ingen maa opstilles samtidig til Valg i forskellige
 Valgkredse eller som Kandidat for mere end eet
 Parti eller opstilles udenfor Partierne og samtidig
 slutte sig til et Parti. Saafremt Valgnævnet finder
 Grund til at erklære en Kandidatliste for ugyldig
 eller til at stryge noget Navn af Listen, skal
 dets Kendelse tilføres Valgnævnets Forhandlings-
 bog. Kendelsen kan afsiges af Formanden alene,
 naar han anser Spørgsmaalet for utvivlsomt. En
 Udskrift af Kendelsen skal snarest muligt med-
 deles den Stiller, som har besørget Indleveringen.
 De af Valgnævnet godkendte Kandidatlister mær-
 kes hver med sit Bogstav (A, B, C o. s. v.) samt
 Partibetegnelsen, og paa hver Liste sættes Num-
 mer (1, 2, 3 o. s. v.) foran Kandidaternes Navne
 i den Rækkefølge, hvori de af Stillerne er op-
 ført. § 6. Valgnævnet tilvejebringer til Brug
 ved Valget Stemmesedler og dertil passende Kon-
 volutter i fornødent Antal. Afstemningen fore-
 gaar ved Afgivelse af saadanne Stemmesedler,
 indlagte i de dertil hørende Konvolutter. Stem-
 seddelen skal i tydeligt Tryk indeholde Betegnel-
 serne «Kandidatliste A», «Kandidatliste B»,
 «Kandidatliste C» o. s. v. med Tilføjelse af det
 Parti, Listen slutter sig til, eller om den staa
 udenfor Partierne, i saa mange Linier, som der
 foreligger godkendte Kandidatlister; hver Valg-
 betegnelse skal staa i en Linie for sig, og hver
 2 Valgbetegnelser skal være indbyrdes adskilt ved
 ved en trykt vandret Streg. Intet andet Ord eller
 Bogstav og intet Navn, Tal eller Tegn maa være
 paaført nogen Stemmeseddel enten ved Tryk eller
 ved Skrift eller paa anden Maade. Konvolutterne
 maa være uigennemsiigtige og saaledes tildannet,
 at de helt dækker den indlagte Stemmeseddel.
 Paa hver Konvolut skal Valgets Aar være trykt
 eller stemplet. Intet andet Tal og intet Navn, Ord
 eller Tegn maa være paaført nogen Konvolut enten
 ved Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.

Valgnævnet tilvejebringer endvidere det fornødne 1923
 Antal Stemmekasser og Stemmerum af den nedens 28. Marts

for angivne Beskaffenhed. Stemmerummet skal være et ved Opstilling eller Ophængning dannet Rum af saadan Beskaffenhed, at en Mand kan staa oprejst deri uden at kunne ses af nogen udenfor Rummet værende Person. Stemmerummet skal være tilstrækkeligt lyst til, at Skrift tydeligt kan læses derinde; det skal være forsynet med almindelig sort Blyant og en fast Plade til Underlag ved Skrivning. Stemmekassen skal være aflaaet og saaledes indrettet, at ingen Stemmeseddel kan udtages af den, uden at Kassen aabnes.

§ 7. Valgnævnet har snarest muligt efter Udløbet af Fristen for Indlevering af Kandidatlister at tilstille Formændene for Valgkredsens Valgstyrer det fornødne Antal Stemmesedler og Konvolutter, Afskrifter af de indkomne Lister og Forsættelser over Stillerne samt fornøden Meddelelse om, hvorvidt Listerne er godkendt, med hvilke Bogstaver de er mærket, og hvilket Parti de slutser sig til, eller om de staa udenfor Partierne, m. v. Snarest muligt efter Modtagelsen af de godkendte Kandidatlister skal Valgstyrerne besørge disse Lister kundgjort ved Opslag paa de offentlige Kundgørelsestavler eller paa anden formaalstjenlig Maade. Paa Valgstederne skal fra Afstemningens Begyndelse Kandidatlisterne findes opslaaede trykte eller tydeligt skrevne og mærkede hver med sit Bogstav samt med Angivelse af det Parti, Listen slutter sig til, eller om den staa udenfor Partierne. Ligeledes skal der findes opslaaet en trykt Vejledning for Vælgere, indeholdende det væsentlige af de i nærværende Lovs §§ 1—14 indeholdte Bestemmelser. § 8. Valgstyrerne kan bestemme, at der i det Værelse, hvori et Stemmerum er anbragt, under Afstemningen, foruden Valgnævnsmedlemmer, Valgstyrerne og de tilforordnede Vælgere, ikke maa opholde sig andre end de med Afgivning af Stemme selsatte og de paa Adgang til Stemmeafgivning ventende Vælgere, hvilke sidstnævntes Tal kan begrænses efter, hvad Ordenen kræver, samt Kandidaterne og en af hver Stiller, der har indleveret en Kandidatliste, til Valgstyrets Formand

1923 opgiven Vælger. De tilstedeværende er forplig-
 28. Marts tede til at rette sig efter Formandens nærmere
 Bestemmelser. Forinden Afstemningen begynder,
 bekendtgør Valgstyrets Formand det Antal Med-
 lemmer, der skal vælges, og de i Henhold til §
 5 modtagne Lister; han foreviser den Kasse, hvori
 Stemmesedlerne skal nedlægges, saaledes at det
 kan ses, at den er tom. Vælgerne fremtræder
 efterhaanden, som de selv vil, og som der bliver
 Lejlighed til at modtage deres Stemmesedler. Ef-
 ter at Valgstyrerne har forviset sig om, at den
 fremtrædende er den, han opgiver at være, og at
 han staar opført paa Valglisten, faar Vælgeren
 udleveret en Stemmeseddel og dertil hørende Kon-
 volut og gaar ind i Stemmerummet, hvor ingen
 andre maa være tilstede. Her sætter han paa Stem-
 meseddelen et Kryds i Rubrikken for den Liste,
 som han vil stemme paa, og lægger Stemmesed-
 delen i Konvolutten, hvorefter han straks gaar ud
 af Stemmerummet og leverer Konvolutten med
 den indlagte Stemmeseddel til Formanden, som i
 Vælgerens Paasyn nedlægger Konvolutten i Kassen
 uden at undersøge dens Indhold. En af Valg-
 styrerne sætter i Valglisten Mærke ved hver Væl-
 ger, der har afgivet sin Stemmeseddel, og en an-
 den af Valgstyrerne optegner i fortløbende Række
 de samme Vælgeres Løbenummer og Navn. En-
 hver Vælger, der vil deltage i Valget, maa møde
 personlig. Hvis en Stemmeseddel eller Konvolut
 efter Udlevering til Vælgeren, men inden Ned-
 lægning i Stemmekassen, findes ubrugelig eller af
 Uagtsomhed bliver ubrugeliggjort, kan den paa-
 gældende Vælger gaa tilbage til Stemmelisteføreren
 og, naar han tilfredsstillende forklarer det skete og
 tilbagelever saavel Stemmeseddel som Konvolut,
 faa dem ombyttet. Hvis en Vælger fremfører for
 Valgstyreren, at han ikke er i Stand til at foretage
 Afstemningen paa den foreskrevne Maade, og
 Valgstyrerne skønner, at det saaledes fremførte er
 rigtigt, skal et dertil særlig udvalgt Medlem af
 Valgstyret eller en dertil af Valgstyret særlig til-
 forordnet Vælger yde den paagældende Vælger
 fornøden Bistand ved Stemmeafgivningen, hvorved
 da tillige de nødvendige Lempelser i den fore-
 skrevne Fremgangsmaade maa foretages. § 9.

Naar ingen Vælger mere efter Kl. 8 (jfr. § 4), **1923**
 uagtet Opfordring, forlanger at afgive sin Stemme, ^{28. Marts}
 erklæres Stemmegivningen for sluttet; dog har
 Valgstyrerne umiddelbart derpaa Ret til at afgive
 deres egne Stemmer. Senere kan Stemme kun af-
 gives af fjernereboende Vælgere i Overensstem-
 melse med Bestemmelserne i § 4. Hver Gang
 Stemmegivningen, paa selve Valgdagen eller de to
 følgende Søgnedage, sluttet, har samtlige Valg-
 styreere at forsegle Valgliste, Stemmehæfte,
 Stemmesedler og Konvolutter — samt paa Dage, hvor
 Stemmegivningen foreløbig sluttet med Adgang
 til dens Fortsættelse i Henhold til § 4, tillige
 Stemmekassen — paa en saadan Maade, at ingen
 Forvanskning kan finde Sted. Naar Stemmegiv-
 ningen overensstemmende med § 4 genoptages en
 følgende Dag, skal ligeledes Aftagningen af Seg-
 lene ske i Overværelse af samtlige Valgstyreere.

§ 10. Stemmeoptællingen foregaar offentligt. Den
 finder Sted umiddelbart efter Stemmegivningens
 endelige Slutning. Ved Stemmeoptællingen aab-
 ner Valgstyrets Formand Kassen, udtager Stemme-
 sedlerne en for en af Konvolutterne og oplæser
 dem lydeligt, hvorefter de henlægges og samles
 paa eet Sted. En Stemmeseddel er ugyldig, hvis
 der er stemt paa andet end en af Kandidatlisterne.
 Indeholder en Konvolut flere end een udfyldt
 Stemmeseddel, er dens Indhold ugyldigt. En
 Stemmeseddel er endvidere ugyldig, 1) naar det
 ikke med Sikkerhed fremgaar, hvilken af Listerne
 Vælgeren har villet give sin Stemme, 2) naar Be-
 skaffenheden af Stemmeseddelen eller den Konvo-
 lut, der har omgivet den, giver Grund til at an-
 tage, at Stemmeseddelen ikke er en af en Stemme-
 listefører udleveret og i et Stemmerum mærket
 Stemmeseddel, 3) naar der paa Stemmeseddelen
 eller Konvolutten findes skrevet, tegnet eller paa
 anden Maade anbragt noget, hvorved det findes
 forsætligt tilkendegivet, hvem den stemmende er,
 eller der overhovedet ved en Behandling, som
 kun kan antages at være foretaget af Vælgeren,
 findes forsætligt at være givet Stemmeseddelen et
 Særpræg. Valgstyrerne afgør, om de afgivne
 tvivlsomme Stemmer skal anses for gyldige eller
 ej. Efterhaanden som Stemmesedlerne oplæses af

1923 Formanden, optegner Medlemmer af Valgstyret, hvor mange Stemmer der falder paa hver af Listerne. Efter at alle Stemmesedlerne er oplæst, meddelers den ene af Listeforerne lydeligt de paa hans Liste optegnede Stemmetal og den anden Listeforer ligeledes lydeligt, om de stemmer overens med de paa hans Liste gjorte Optegnelser. Viser der sig nogen Uoverensstemmelse, gennemgaas Stemmesedlerne paa ny til Berigtigelse af den indløbne Fejl. Endelig optælles samtlige Stemmesedler, og Tallet sammenholdes med den ifølge § 8 førte Fortegnelse over de Vælgere, der har afgivet Stemmeseddel. Derefter sammenlægges alle de for hver Kandidatliste afgivne gyldige Stemmer. § 11. Formændene for Valgstyrerne indsender snarest muligt alle ved Valget benyttede Lister, Stemmesedler og Konvolutter tillige med en Udskrift af Forhandlingsbogen, alt forseglet af samtlige Valgstyrere, til Valgnævnet. Den endelige Opgørelse af Valget i Kredsen foretages af Valgnævnet 2 Ugersdagen efter Valgdagen paa det Sted, hvor Valgnævnets Formand er bosat. Valgnævnet foretager en fornyet Optælling og Bedømmelse af de i de enkelte Valgdistrikter afgivne Stemmesedler. Hver Listes Stemmetal deles derefter med 1, 2, 3, o. s. v., indtil hver Liste er delt med et Tal saa stort som det Antal Medlemmer, der i det højeste kan blive den til Del. Den største af de saaledes fremkomne Kvotienter giver den Liste, den er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 1, den næststørste Kvotient giver den Liste, den er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 2 og saaledes fremdeles, indtil alle Medlemmerne er valgt. Er Kvotienterne lige store, gør Lodtrækning Udslaget. Af hver enkelt Liste, udtages de valgte Medlemmer efter den Orden, hvori de er opført paa Listen. Er en Kandidatliste udtømt, naar der tilkommer den en Repræsentant, tages denne af den Liste, som derefter har den højeste Kvotient. Valgnævnet meddeler enhver af de saaledes valgte et Valgbrev. Senest to Dage efter Valgnævnets Opgørelse af Mandaternes Fordeling skal Formanden for Valgnævnet tilstille Amtmanden en fuldstændig, af ham bekræftet Udskrift af, hvad der er tilført Valgbogen om det stedfundne Valg. Stemmesedler og Konvo-

lutter opbevares, forseglede af Valgnævnet, indtil 1923
et Aar efter Valgdagen. Derefter skal de tilintet- 28. Marts
gøres. § 12. Efter at Amtmanden har modtaget
de i § 11 omhandlede Udskrifter, lader han
paa følgende Maade opgøre, om et eller flere af
de tre¹⁾ Tillægsmandater skal besættes og i be-
kræftende Fald hvorledes. Kun de Partier, som
er kundgjort i Overensstemmelse med § 4, 5te
Stykke, kan faa noget Tillægsmandat, og Op-
gørelsen foretages alene paa Grundlag af de Stem-
mer, der er afgivet for Kandidatlistor, der slutter
sig til disse Partier. Det opgøres, hvor mange
Stemmer der i alt paa Færøerne er faldet paa hvert
af de Partier, der ifølge foranstaaende kan opnaa
Tillægsmandater. Disse Partiernes samlede Stemme-
tal deles med Antallet af deres Kredsmandater.
Med det herved fremkomne Tal deles Partiernes
Stemmetal, og ved denne Beregningsmaade ud-
findes det, hvor mange af de nævnte Kredsman-
dater hvert Parti i Forhold til Stemmetal er be-
rettiget til. Hvis de ved Delingen fremkomne
Kvotienter, naar Brøkerne bortkastes, tilsammen
ikke giver det nævnte Antal Mandater, forhøjes
de største Brøker, intil dette Tal er naaet (den
største Brøks Metode). Dersom samtlige Partier
ved Kredsvalgene har opnaaet det saaledes udfundne
Antal Mandater, som de i Forhold til Stemmetal
er berettiget til, bliver intet af Tillægsmandaterne
at besætte. I modsat Fald bestemmes det paa
følgende Maade, hvor mange Tillægsmandater der
vil være at besætte. Ved Deling af hvert af Par-
tiernes samlede Stemmetal med det Partiet tilfaldne
Antal Kredsmandater udregnes det, hvilket af
Partierne der har færrest Antal Stemmer gennem-
snitlig pr. Mandat. Dette Parti faar ikke noget
Tillægsmandat. Med dette Partis gennemsnitlige
Stemmetal pr. Mandat deles de andre Partiernes
samlede Stemmetal, og saaledes udfindes det, hvor
stort et Antal Mandater der herefter burde tilfalde
disse andre Partier, idet Brøker, der er over $\frac{1}{2}$,
forhøjes til een. Ved fra det samlede Antal Man-
dater, der saaledes burde tilfalde disse Partier, at
trække det Antal Kredsmandater, de har opnaaet,

1) Efter Anordning 29. November 1930 forhøjet til fem.

1923 udregnes det, hvor mange Tillægsmandater der 28. Marts vil være at besætte, dog at disse højst kan udgøre 3.¹⁾ Disse Tillægsmandater fordeles derefter til de berettigede Partier paa følgende Maade: De nævnte Partiers samlede Stemmetal deles med Summen af disse Partiers Kredsmandater og Tillægsmandaterne; med det derved fremkomne Tal deles Partiernes Stemmetal, og saaledes bestemmes med Benyttelse af den største Brøks Metode Antallet af de Mandater, som hvert af disse Partier har Krav paa. Ved fra dette Antal at fradrage de Kredsmandater, som er tilfaldet hvert Parti, udfindes den endelige Fordeling af Tillægsmandaterne paa Partierne. § 13. Det Antal Tillægsmandater, som hvert Parti har faaet, fordeles paa Valgkredsene i Forhold til Antallet af Partiets urepræsenterede Stemmer i disse Kredse med Benyttelse af den største Brøks Metode (jfr. § 12, 3die Stykke). Antallet af et Partis urepræsenterede Stemmer i en Kreds findes ved at multiplicere Partiets gennemsnitlige Stemmetal pr. Mandat (Kreds- og Tillægsmandat) med Antallet af de Partiet i Kredsen tilfaldne Kredsmandater og trække det udkomne Tal fra det hele Antal Stemmer, Partiet har opnaaet i Kredsen. Dersom der i en Kreds, der herefter er berettiget til et Tillægsmandat, ikke findes nogen ikke valgt Kandidat paa vedkommende Partis Liste, overføres Partiets Mandat til den Valgkreds, som ifølge Reglerne i 1ste Stykke har nærmest Krav derpaa. Tillægsmandaterne tilfalder de ikke kredsvalgte Kandidater paa de paagældende Lister i den Orden, hvori de er opført paa disse. Efter at Amtmanden har ladet Fordelingen af Tillægsmandaterne foretage, tilstiller han de paagældende Meddelelse om deres Valg. § 14. Bliver et Mandat — Kredsmandat eller Tillægsmandat — ledigt indenfor Valgperioden, tilfalder det den ikke valgte Kandidat i samme Valgkreds, der staar øverst paa vedkommende Partis Liste. Findes ingen saadan Kandidat, overføres det ledige Mandat til den Valgkreds, som ifølge Reglerne i § 13, 1ste Stykke, har nærmest Krav derpaa, og tilfalder den

1) Efter Anordn. 29. November 1930: 5.

ikke valgte Kandidat, der er opført øverst paa **1923**
Partiets Liste i denne Kreds. **§ 15.** Lagtingets **28. Marts**
Medlemmer vælges paa 4 Aar. Genvalg kan finde
Sted. Enhver er forpligtet til at modtage det paa
ham faldne Valg, medmindre særlige Omstændig-
heder er til Hinder derfor, og navnlig kan den,
der har opnaaet en Alder af 60 Aar, altid und-
skyldte sig, ligesom ogsaa den, der i 4 Aar har
været Medlem af Lagtinget, ikke er forpligtet til
at modtage nyt Valg førend efter Udløbet af saa
stort et Aaremaal som det, hvori han har været
Medlem. Begæring om Fritagelse kan i de 2 sidst-
nævnte Tilfælde fremsættes for Valgnævnet (jfr.
§ 5, 5te Stykke); i øvrigt afgøres Antageligheden
af Undskyldningsgrunde af Lagtinget eller, naar
dette ikke er samlet, af Amtmanden paa Tingets
Vegne (jfr. dog § 19, 1ste Stykke, sidste Punk-
tum). Lagtinget afgør selv Gyldigheden af sine
Medlemmers Valg. **§ 16.** Lagtinget samles efter
forud afholdt Gudstjeneste aarlig i Thorshavn
paa St. Olafsdag (den 29. Juli), medmindre denne
indtræffer paa en Søndag, i hvilket Tilfælde Tin-
gets Aabning finder Sted den følgende Dag. Efter
Lagtingets Indstilling kan Kongen for 2 Aar ad
Gangen bestemme, at Tingets Aabning skal finde
Sted paa et andet Tidspunkt end St. Olafsdag.
Lagtingets Formand eller — hvis en saadan ikke
findes — Amtmanden fastsætter Tid og Sted for
Samlingens Aabning. Tinget forbliver samlet,
saa længe Forretningerne udkræver det, dog ikke
i længere Tid end 6 Uger, medmindre mindst
Halvdelen af Medlemmerne maatte anse det for
nødvendigt. Under særlige Omstændigheder kan
Amtmanden indkalde Tinget til overordentlige
Samlinger, og hertil er han pligtig, naar mindst
Halvdelen af Medlemmerne forlanger det, for saa
vidt ikke Tingets Samling i Henhold til § 20,
2det Stykke, er udsat. Saa vidt muligt bør Tin-
gets Medlemmer forinden Samlingen underrettes
om, hvilke Sager der vil komme under Forhand-
ling. Tinget kan ikke tage nogen Beslutning,
naar ikke Halvdelen af dets Medlemmer er til
Stede og deltager i Afstemningen. Afgives der
ved en Afstemning lige mange Stemmer for og
imod et Forslag, er dette bortfaldet. Tingets Valg

1923 af Medlemmer til Udvalg og Hverv foretages saa vidt muligt efter Forholdstal. Over Forhandlingerne føres en for Medlemmerne tilgængelig Forhandlingsbog af en af Tinget blandt dets Medlemmer valgt Sekretær. Forhandlingsbogen underskrives efter hvert Møde af Formanden og Sekretæren og, naar Samlingen slutes, af samtlige tilstedeværende Lagtingsmænd. Den opbevares af Formanden. Tingets Forhandlinger er offentlige, medmindre andet ved Stemmeferlighed beslutes. Iøvrigt vedtager Tinget selv sin Forretningsorden.¹⁾

28. Marts

§ 17. Lagtinget skal være berettiget til at fremsætte Forslag til nye Love og andre offentlige Foranstaltninger samt til at indgive Besværinger med Hensyn til Lovenes Overholdelse og de offentlige Institutioners Bestyrelse. Forslag til Love, der udelukkende vedrører Færøerne, skal, for saa vidt det er muligt, forelægges Lagtinget til Betænkning, forinden de ophøjes til Lov. Iøvrigt skal Færøerne vedkommende Love som Regel forelægges Lagtinget til Betænkning, forinden de sættes i Kraft paa Øerne. Har saadan Forelæggelse ikke fundet Sted, skal Loven snarest muligt tilstilles Tinget, der da kan fremkomme med de Udtalelser og Forslag, som Sagen maatte give Anledning til. Endvidere vil Lagtingets Betænkning være at indhente over andre Sager, der kan anses for at være af indgribende Betydning for Øernes Velværd, eller ved hvis Bedømmelse den Indsigt og Erfaring, der kan forudsættes hos Tinget, i øvrigt anses for at være af Vigtighed. Det paahviler Lagtinget at afgive Betænkning over de Færøerne vedrørende Lovudkast og andre Sager, der forelægges det af Regeringen. **§ 18.** Lagtinget bestemmer, hvor stort et Beløb der aarlig skal ligges til Amtsrepartitionsfonden, og tager Beslutning om Anvendelsen af denne Fond saavel som af den økonomiske Fond. Det bestemmer aarlig, hvilke faste Understøttelser der for det følgende Aar maa gives af Amtsfattiggassen, samt har Tilsyn med de i det forløbne Aar ydede midlertidige Fattigunderstøttelser. Det fører Tilsyn med, hvorledes Understøttelser af Fonden for forulykkedes efterladte

¹⁾ Jfr. Forretningsorden af 16. September 1924.

i det forløbne Aar har været uddelt. Det tager Beslutning om Anvendelsen af Kirkernes Midler.¹⁾ Det sørger for Sikkerheden og Frugtbarheden af de Kapitaller, som tilhører de under dets Bestyrelse hørende Kasser og Fonds, efter de for offentlige Midler gældende Regler, vælger Regnskabsførere og Revisorer for disse Kasser og Fonds, deciderer Regnskaberne, for saa vidt Ansvar for Regnskabsførelsen angaar, og sørger for, at Uddrag af samtlige disse Regnskaber bringes til offentlig Kundskab paa den efter de stedlige Forhold mest formaalstjenlige Maade. Det fører Tilsyn med Skydsvæsenet samt med Anlæggelsen og Vedligeholdelsen af offentlige Veje, Stier, Broer og Landingssteder. I øvrigt henhører under Lagtinget de Sager, som ved Love eller andre gyldige Bestemmelser er henlagt til det. § 19. Ligesom Amtmanden, naar Lagtinget ikke er samlet, har at tage Beslutning i alle de i § 18 nævnte Sager, som ikke taaler at udsættes til Tingets ordentlige Samling og ikke er af en saadan Betydning, at Lagtinget af Hensyn til dem bør indkaldes til en overordentlig Samling, saaledes skal han navnlig være bemyndiget til i alle saadanne Sager mellem Lagtingsamlingerne at anvise Udgifter af samtlige i § 18 nævnte Fonds og Kasser, hvorved dog bør iagttages, at de gældende Bestemmelser om de Udgifter, som skal afholdes af disse Fonds og Kasser, og de nærmere Hovedregler, som af Tinget vedtages, ikke tilsidesættes. I øvrigt er Tinget ogsaa bemyndiget til at nedsætte særlige Udvalg til at udføre de Forretninger, som overdrages dem af Tinget. Saavel Amtmanden som de af Lagtinget nedsatte særlige Udvalg har, naar Tinget næste Gang samles, paa fyldestgørende Maade at gøre dette Regnskab for de Foranstaltninger, de har truffet. § 20. Dersom Amtmanden finder, at en af Lagtinget tagen Beslutning ikke er lovmedholdelig, er han berettiget til at stille Udførelsen af den i Bero, indtil han har erhvervet højere Afgørelse af Spørgsmaalet. De til Erhvervelsen af en saadan fornødne Skridt skal ufortøvet foretages. Kongen kan udsætte Tingets Forhandlinger. Kongen kan opløse Lagtinget. § 21. Lagtingsmedlemmernes

1923
28. Marts

1) Jfr. Lov Nr. 109 29. Marts 1924.

1923 Dagpenge udgør 12 Kr. pr. Dag for de første 6 Uger, Tinget er samlet, og derefter 6 Kr. pr. Dag til Lagtingssamlingens Slutning. Denne Bestemmelse kan ændres ved kongelig Anordning efter Lagtingets Indstilling. Desuden erstattes Lagtingsmedlemmernes Rejseomkostninger efter indgivet og af Tinget godkendt Regning. Disse Udgifter saavel som Tingets Kontorudgifter udredes af Amtsrepartitionsfonden. § 22. Lov om Færøernes Lagting af 15. April 1854 og Lov om Forandringer i den nævnte Lov af 28. April 1916 ophæves. Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning, dog træder Loven i Kraft senest ved det første Lagtingsvalg, som afholdes efter dens Stadfæstelse.¹⁾

18. April **Bek. (Nr. 148) om, hvad der i Lov for Færøerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af 30. Januar 1923 skal henregnes til Drikke.** I Henhold til 1 Stk., Punkt 3 i Anordning af 21. December 1917 om, hvad der i Lov for Færøerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af 21. December 1917 skal forstaaes ved Drikke, jfr. Lov for Færøerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. af 30. Januar 1923²⁾ § 10, bestemmer Justitsministeriet herved, at al Slags Haarvand og Parfume, hvori der findes Spiritus, med Undtagelse af Parfumeessens, skal henregnes til «Drikke» i ovennævnte Lov af 30. Januar 1923. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Juli 1923.

16. Maj **Anordn. for Færøerne (Nr. 217) om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922.³⁾**

1) Ved Anordning Nr. 422 af 7. November 1923 fastsættes det, at Loven træder i Kraft den 1. Januar 1924, dog saaledes, at alle fornødne Forberedelser til det første Lagtingsvalg, som afholdes efter Lovens Ikrafttræden, kan træffes i Overensstemmelse med de i Loven indeholdte Regler forinden nævnte Tidspunkt.

2) Nu Lov 115 af 4. April 1928 § 5.

3) Jfr. Anordn. 218, 16. Maj, Skr. 17. Maj, 18. Maj, 19. Maj, Anordn. 23. Maj og Best. 9. Juni 1923.

§ 1. § 20 affattes saaledes: Forinden Ægteskab indgaas, skal der foregaa en offentlig Lysning. Lysning skal af begge Brudefolkene begæres paa det Sted her i Landet, hvor Bruden bor, efter Brudefolkernes frie Valg enten hos vedkommende Præst eller hos vedkommende borgerlige Myndighed, som paa Færøerne er i Sydstrømø Præstegæld Landfogden, i Suderø søndre Præstegæld Sognefogden og iøvrigt Sysselmanden. Under særlige Omstændigheder kan Amtmanden endelig efter Forstanderskabets Indstilling dertil vælge en egnet Person. Har Bruden ikke Bopæl her i Landet, begæres Lysningen paa det Sted, hvor Brudgommen bor, eller, hvis heller ikke han bor her i Landet, paa det Sted, hvor en af Parterne opholder sig. § 2. I § 21, Nr. 5, ændres: «de sidste 14 Dage» til «den sidste Maaned». § 3. § 22 affattes saaledes: De i § 21 omhandlede Bevisligheder forelægges for de i § 20 nævnte Myndigheder. Naar Bevislighederne skønnes at være i Orden, meddeler vedkommende Myndighed Brudefolkene Attest herom. Derefter iværksættes Lysning snarest muligt. Saafremt det for vedkommende Myndighed kan være Tvivl om, hvorvidt Bevislighederne er i Orden, skal disse, forinden Attest udstedes, forelægges for Landfogden. § 4. § 23 affattes saaledes: Lysningen, der skal indeholde Parternes fulde Navn, Stilling, Bopæl og Fødested, foretages paa det Sted her i Landet, som er fastsat i § 20, og sker paa Færøerne enten ved Kundgørelse fra Prædikestolen eller Kordøren eller ved Tinglæsning, alt efter som Lysningen foretages af Præsten eller Degnen paa Præstens Vegne eller af de borgerlige Myndigheder. Lysningen foretages kun een Gang, og Vielsen maa ikke finde Sted, forinden der er hengaaet 14 Dage fra Lysningen (Lysningsfristen). Nærmere Regler om Lysning ved Kundgørelse fra Prædikestolen eller Kordøren gives af Kirkeministeriet. Hvis nogen af Brudefolkene har Bopæl i Udlandet, skal Kundgørelse om Ægteskabet tillige ske dér i de Tilfælde og efter de Regler, som Justitsministeriet bestemmer. § 5. § 27, 2. Stk. affattes saaledes: Betalingen tilfalder Statskassen. § 6. § 32 affattes saaledes: Borgerlig Vielse foretages

1923
16. Maj

1923 i Sydstrømø Præstegæld af Landfogden, i Suderø
 16. Maj søndre Præstegæld af Sognefogden og i øvrigt af
 Sysselmanden, ligesom ogsaa den af Amtet i Hens-
 hold til § 20 valgte Person kan foretage borgerlig
 Vielse. De i denne Paragraf nævnte Myndigheder
 er pligtige at udføre Vielse og dermed forbundne
 Forretninger for dem, der ønsker det, uden Hens-
 syn til, om nogen af Brudefolkene er bosat inden-
 for den paagældende Myndigheds stedlige Om-
 raade eller ej. **§ 7.** § 35, 1. Stk., affattes saa-
 ledes: Paa den for Vielsen bestemte Dag og
 Tid, der saa vidt muligt skal vælges efter Brude-
 folkenes Ønske, møder disse ved kirkelig Vielse
 i Kirken og ved borgerlig Vielse hos de i § 32
 nævnte Myndigheder. **§ 8.** § 39 affattes saaledes:
 Betalingen for de Vielsen vedrørende Udskrifter
 fastsættes ved Anordning. Betalingen tilfalder
 for den første Udskrift af Kirkebogen og for Ud-
 skrifter af Ægteskabsbogen Statskassen. Stats-
 kassen afholder Udgiften til Anskaffelse af Ægte-
 skabsbøger og Duplikater af disse samt til Dupli-
 katernes Førelse. **§ 9.** § 76, 4. og 5. Stk., affat-
 tes saaledes: Mægling og Vilkaarsforhandling
 foretages samlet med begge Ægtefæller og fore-
 gaar paa det Sted, hvor den Ægtefælle, fra hvem
 Separation eller Skilsmisse søges, bor eller op-
 holder sig. Dog kan disse Handlinger foretages
 særskilt med hver af Ægtefællerne, saafremt en
 af Ægtefællerne bor eller opholder sig udenfor
 Færøerne, hvorhos Amtmanden, saafremt det vil
 volde uforholdsmæssig store Vanskeligheder for
 Ægtefællerne at møde samlet til Mægling eller
 Vilkaarsforhandling, kan tillade, at Mægling og
 Vilkaarsforhandling foretages særskilt med hver
 af Ægtefællerne. Nærmere Regler om Foretagel-
 sen af Mægling og Vilkaarsforhandling fastsættes
 ved kongelig Anordning. Saafremt en Ægtefælle
 trods Tilsigelse fra vedkommende Myndighed,
 undlader at give Møde til Mægling eller Vilkaars-
 forhandling, kan der af vedkommende Overøvrig-
 hed idømmes Ægtefællen en Bøde fra 10 til 500
 Kr., der tilfalder Statskassen. **§ 10.** I § 91, 1.
 Stk., indføjes i 2. Linie efter D. L. 6. Bog, 13.
 Kapitel, Art. 2 og 16, «for Færøernes vedkom-
 mende N. L. 3. Bog, 18. Kapitel, Art. 1—4, 8, 10,

15, 16, Nr. 1-8; N. L. 6. Bog, 13. Kapitel, Art. 1923 2 og 16», og i sidste Linie efter Fattiglov 9. April 1891 § 42, «for Færøernes Vedkommende Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 10. April 1895 § 54». 16. Maj

An. for Færøerne (Nr. 218) om Ændring i de i Henhold til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922 udfærdigede Anordninger Nr. 481, 482 og 483 af 17. November 1922. 16. Maj

I Henhold til §§ 27, 36, 37, 39 og 76 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, jfr. §§ 5, 8 og 9 i Anordning for Færøerne af Dags Dato om Ændringer i og Tilføjelser til nævnte Lov, fastsættes herved for Færøernes Vedkommende følgende Ændringer i I. Anordning Nr. 481 af 17. November 1922 om Fremgangsmaaden ved borgerlig Vielse og Ægteskabsbogens Førelse m. v. II. Anordning Nr. 482 af s. D. angaaende Betalingen for Udførelse af de i Kapitel III. og IV. i Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922 omhandlede Forretninger. III. Anordning Nr. 483 af s. D. angaaende Foretagelsen af Mægling og Vilkaarsforhandling ved Separation og Skilsmisse. I. I Anordning Nr. 481 af 17. November 1922 om Fremgangsmaaden ved borgerlig Vielse og om Ægteskabsbogens Førelse m. v. foretages følgende Ændringer: 1. § 1, 1. Stk., 1. Pkt. affattes saaledes: Vielsen foretages paa den Myndigheds Embedskontor, for hvem Ægteskab skal indgaa. Skal Ægteskab indgaa for en af Amtet i Henhold til Lovens § 20 valgt Person, foretages Vielsen paa det Sted, som Amtet bestemmer. 2. § 3 bortfalder for Færøernes Vedkommende. 3. § 5 affattes saaledes: Der føres en Ægteskabsbog og et Duplikat af denne for Sydstrømø Præstegæld, for Suderø søndre Præstegæld og iøvrigt for hvert Sysse. Saafremt Amtet i Henhold til Lovens § 20 vælger en Person til at iværksætte Lysning for en Del af de nævnte Omraader, skal der føres en Ægteskabsbog og et Duplikat af denne særlig for dette Omraade. Udgifterne til disse Bøger samt til deres Førelse af-

1923 holdes af Statskassen. II. I Anordning Nr. 482 af 17. November 1922 angaaende Betalingen for Udførelsen af de i Kapitel III. og IV. i Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922 omhandlede Forretninger foretages følgende Ændringer: 1. § 2 affattes saaledes: Blanket til Afgivelse af den i Lovens § 21, Nr. 5, 1. og 2. Stk. omhandlede Erklæring i den Form, som Justitsministeriet maatte fastsætte, udleveres uden Betaling af den Myndighed, som prøver Bevislighederne. 2. § 4, 1. og 2. Stk. affattes saaledes: Den første Udskrift af Kirkebogen om foretagen Vielse udstedes uden Betaling. For senere Udskrifter af Kirkebogen erlægges et Gebyr af 60 Øre, der tilfalder vedkommende Præst. For den første Udskrift af Ægteskabsbogen om foretagen borgerlig Vielse erlægges ligesom hidtil et Gebyr af 2 Kr. For senere Udskrifter af Ægteskabsbogen erlægges et Gebyr af 1 Kr. Gebyrer for Udskrifter af Ægteskabsbogen tilfalder Statskassen. III. I Anordning Nr. 483 af 17. November 1922 angaaende Foretagelsen af Mægling og Vilkaarsforhandling ved Separation og Skilsmisse foretages følgende Ændringer: 1. § 2, 2. Stk. affattes saaledes: Uanset de ovenfor under a. og b. fastsatte Regler kan Mægling og Vilkaarsforhandling dog foretages særskilt med hver af Ægtefællerne, saafremt en af Ægtefællerne bor eller opholder sig udenfor Færøerne, hvorhos Amtmanden, saafremt det vil volde uforholdsmæssig store Vanskeligheder for Ægtefællerne at møde samlet til Mægling eller Vilkaarsforhandling, kan tillade, at Mægling og Vilkaarsforhandling foretages særskilt med hver af Ægtefællerne. 2. § 10 affattes saaledes: Den i Lovens § 76, 3. Stk., nævnte Bemyndigelse for Underøvrigheden til paa Overøvrighedens Vegne at foretage Mægling og Vilkaarsforhandling kan meddeles Landfogden og Sysselmændene — ved særskilt Bemyndigelse i hver enkelt Sag — i Tilfælde, hvor Ægtefællerne bor eller opholder sig udenfor Thorshavn. De Overøvrigheden ifølge Loven og nærværende Anordning tilkommende Beføjelser og paahvilende Pligter gaar da over til den, hvem Bemyndigelsen er meddelt, dog at kun Overøvrigheden kan ikende

den i foranstaaende Paragraf ommeldte Bøde for **1923**
Undladelse af at give Møde til Mægling og Vilkaarsforhandling. 16. Maj

Justm. Circ. (Nr. 108) om Ægteskabs Indgaaelse. 17. Maj
Efter at den nugældende Lovgivning om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning er blevet ændret ved Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922, jft. Anordning for Færøerne af 16. Maj 1923 om Ændringer i og Tilføjelser til nævnte Lov, der træder i Kraft paa Færøerne den 1. Juni 1923, samt ved de i Henhold til nævnte Lov udstedte Anordninger og Bekendtgørelser, finder Justitsministeriet Anledning til at henlede Opmærksomheden paa følgende Regler angaaende Betingelserne for og Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse: I. Forinden Ægteskab indgaas, skal der foregaa en offentlig Lysning. Lysningen skal af begge Brudefolkene begæres paa det Sted her i Landet, hvor Bruden bor. Har Bruden ikke Bopæl her i Landet, begæres Lysningen paa det Sted, hvor Brudgommen bor, eller, hvis heller ikke han bor her i Landet, paa det Sted, hvor en af Parterne opholder sig. Lysning kan efter Brudefolkenes frie Valg ske enten ved Kundgørelse fra Prædikestolen eller Kordøren eller ved Tinglæsning, uanset om Brudefolkene senere ønsker kirkelig eller borgerlig Vielse. Saafremt Lysning ønskes ved Tinglæsning, skal Begæring herom fremsættes overfor den borgerlige Myndighed, som er i Sydstrømø Præstegæld Landfogden, i Suderø søndre Præstegæld Sognefogden og iøvrigt Syssemanden eller under særlige Omstændigheder en af Amtmanden efter Forstanderskabets Indstilling dertil valg Person. Naar der i Loven tales om den Myndighed, der forestaar Lysningens Iværksættelse, menes hermed den Myndighed, hos hvem Lysning efter foranstaaende skal begæres. Fritagelse for Lysning, saavel kirkelig som borgerlig (Tinglæsning), kan undtagelsesvis ske i følgende to Tilfælde: 1) Naar Brudefolkene har opnaaet kongelig Bevilling til Vielse uden foregaaende Lysning, hvilken Bevilling kun kan forventes meddelt, naar

1923 særlige Grunde taler derfor; Bevillingen udleveres af Amtmanden. 2) Naar der paa Grund af en af Brudefolkenes Sygdom er alvorlig Fare ved at opsætte Vielsen, til Lysningsfristen er udløbet, hvilket saavidt muligt skal godtgøres ved Lægeattest. Saafremt Lysning undlades af den under 2. nævnte Grund, skal der straks ske Indberetning herom til Justitsministeriet gennem Landfogden. II. Forinden Lysning iværksættes — eller, i de Tilfælde, hvor Lysning undtagelsesvis kan undlades, Vielsen foretages — skal det undersøges, om de i Lovens Kapitel II, jfr. § 21, foreskrevne Betingelser for Ægteskabets Indgaelse er til Stede. Denne Prøvelse skal foretages enten af de ovennævnte borgerlige Myndigheder eller af vedkommende Præst. Følgende Bevisligheder skal tilvejebringes: 1) Brudefolkene skal fremlægge Fødselsattest (Daabsattest) eller, hvis saadan ikke kan skaffes, godtgøre deres Alder og Navn paa anden Maade, f. Eks. ved Fremlæggelse af offentlige Dokumenter, hvoraf fulde Navn og Alder fremgaar. I særegne Tilfælde kan Lempelser i saa Henseende forventes indrømmet af Justitsministeriet. 2) Mand under 21 Aar eller Kvinde under 18 Aar maa ikke indgaa Ægteskab, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling. Tilstedeværelsen af denne Betingelse godtgøres ved Fremlæggelsen af den under 1. nævnte Fødselsattest (Daabsattest) eller efter Omstændighederne ved den i saa Henseende meddelte kongelige Bevilling. 3) Den, som er under 21 Aar og ikke tidligere har været gift, maa ikke indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykké. Er den ene af Forældrene død eller sindssyg eller aandsvag, eller er han (hun) uden Del i Forældremyndigheden (f. Eks. hvis Forældremyndigheden ved en Separations- eller Skilsmissebevilling eller Overøvrighedens Resolution er tillagt den anden Ægtefælle), eller vilde hans (hendes) Erklæring ikke kunne indhentes uden særlig Vanskelighed eller Forhaling, f. Eks. hvor den paagældende opholder sig i Udlandet under saadanne Forhold, at Forbindelse med ham (hende) kun vanskeligt kan opnaas, skal den andens Samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældrene,

kræves Samtykke fra Værge eller Kurator. Samtykke til Ægteskab for Personer, fødte udenfor Ægteskab, meddeles af Moderen, og for Adoptivbørns Vedkommende meddeles Samtykke af Adoptivforældrene. Den, som er gjort umyndig, maa ikke indgaa Ægteskab uden Værgens Samtykke. Saafremt den eller de Personer, der efter ovenstaaende skal give Samtykke til Ægteskabet, nægter saadant Samtykke, kan Amtmanden paa Begæring give Tilladelse til Ægteskabet, hvis der ikke er skellig Grund til Nægtelsen. Saafremt nogen af Brudefolkene ikke er fyldt 21 Aar eller er gjort umyndig, maa vedkommende saaledes godtgøre, at Samtykke er givet, eller at Overøvrigheden har meddelt Tilladelse til Ægteskabet.

4) Den, som er sindssyg, eller som er aandssvag i højere Grad, maa ikke indgaa Ægteskab; Undertagelse herfra kan dog under særlige Omstændigheder, jfr. Lovens § 10, meddeles ved kongelig Bevilling. Hvis der derfor er Grud til at antage, at nogen af Brudefolkene lider af Sindssygdom eller Aandssvaghed i højere Grad, skal der fremlægges enten Attest fra en i Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelse af 28. November 1922 dertil af Justitsministeriet (eller Sundhedsstyrelsen) særlig autoriseret Læge om, at Sindssygdom eller højere Grad af Aandssvaghed ikke kan paavises hos vedkommende, eller en ved kongelig Bevilling meddelt Tilladelse til Ægteskabets Indgaaelse.

5) Den, som lider af Kønssygdom, der endnu frembyder Fare for Smitte eller for Overførelse paa Afkommet, eller som lider af Epilepsi, maa ikke indgaa Ægteskab, uden at den anden Part er gjort bekendt med Sygdommen, og begge Parter af en Læge har faaet mundtlig Vejledning om Farerne ved den, jfr. Lovens § 11. Brudefolkene skal derfor, enhver for sit Vedkommende, afgive skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at der ikke er nogen Hindring for Ægteskabet af saadan Grund som nævnt i Lovens § 11. Denne Erklæring afgives paa de ved Justitsministeriets Foranstaltning trykte Blanketter, som udleveres Brudefolkene gratis af den Myndighed, som prøver Bevislighederne. Blanketterne kan faas ved Henvendelse til Amtmanden.

1923
17. Maj

1923 6) Ægteskab maa ikke indgaas mellem 1) Slægtninge i ret op- og nedstigende Linie eller mellem Søsken, 2) Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling under ganske særegne Omstændigheder, jfr. Lovens § 13, og 3) Personer, af hvilke den ene har haft Samleje med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling. I den Anledning skal Brudefolkene skriftlig paa Tro og Love erklære, at de ikke er saa nær beslægtede som angivet under 1., samt enten paa samme Maade erklære, at der ikke bestaar det under 2. og 3. omhandlede Svogerskab imellem dem, eller, hvis dette er Tilfældet, forevise den i saa Henseende fornødne kongelige Bevilling. 7) Ingen maa indgaa nyt Ægteskab, saalænge det tidligere Ægteskab bestaar. Den, hvis tidligere Ægteskab er opløst ved Dom, maa ikke indgaa nyt Ægteskab forinden Udløbet af Ankefristen, medmindre saavel den tidligere Ægtefælle som Paatalemyndigheden giver Afkald paa Anke. I den Anledning skal enhver af Brudefolkene afgive skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han (hun) tidligere har indgaaet Ægteskab. Er dette Tilfældet, skal der fremlægges Bevis for, at den tidligere Ægtefælle er død, eller at Ægteskabet er opløst ved Skilsmisse eller omstødt. Beviset for den tidligere Ægtefælles Død føres som Regel ved Fremlæggelse af Dødsattest. Bevis for, at et tidligere Ægteskab her i Landet er blevet opløst ved Skilsmisse eller omstødt, føres ved Forevisning af Bevillingen eller af en Udskrift af Dommen; denne sidste skal være ledsaget af en Attest fra vedkommende overordnede Rels Kontor for, at Ankestævning ikke er udtaget inden 8 Uger fra Dommens Afsigelse, eller af Bevis for, at baade Modparten og Paatalemyndigheden har givet Afkald paa Anke. Opmærksomheden henledes paa, at saafremt et Ægteskab efter d. 1. Januar 1923, for Færøernes Vedkommende d. 1. Juli 1923, er ophævet paa Grund af Ægteskabsbrud eller andet lignende Forhold, kan det i

Dommen eller Bevillingen være bestemt, at den skyldige Ægtefælle ikke maa indgaa nyt Ægteskab forinden Udløbet af et vist Tidsrum af højst 2 Aar. Bortset fra denne særlige Regel kan den, hvis Ægteskab er ophævet ved en her i Landet afsagt Dom eller udfærdiget Skilsmissebevilling, indgaa nyt Ægteskab uden særlig Tilladelse dertil; dette gælder ogsaa med Hensyn til Domme og Skilsmissebevillinger afsagte eller udfærdigede før d. 1. Januar 1923, for Færøernes Vedkommende d. 1. Juli 1923, selv om det i Bevillingen maatte være udtalt, at Bevillingen ikke hjemler vedkommende Ægtefælle Ret til nyt Ægteskab eller kun hjemler nyt Ægteskab med en bestemt Person. Rigtigheden af de i Henhold til Nr. 6 og 7 afgivne Erklæringer, nemlig henholdsvis om, at Brudfolkene ikke er for nær beslægtede eller besvogrede, og om, hvorvidt de tidligere har indgaaet Ægteskab, skal bekræftes ved en af to paalidelige og myndige Forlovere afgiven skriftlig Erklæring paa Tro og Love (Forloverattest); Forloverne skal tillige bevidne, at de nøje kender den paagældende Part. Forloverne kan være fælles for begge Parter. Amtmanden kan i særegne Tilfælde meddele Fri- tagelse for at stille Forlovere; denne Beføjelse tilkommer Overøvrigheden paa det Sted, hvor Lysning skal begæres. Er det paagældende tidligere Ægteskab opløst ved en udenlandsk Dom eller Bevilling, maa Spørgsmaalet om, hvorvidt denne afgiver tilstrækkeligt Bevis for det tidligere Ægteskabs Ophør med Ret til Indgaaelse af nyt Ægteskab, forelægges Justitsministeriet til Afgørelse gennem Landfogden og Amtmanden. 8) En Kvinde, som tidligere har været gift, maa ikke indgaa nyt Ægteskab inden 10 Maaneder fra det tidligere Ægteskabs Ophør, medmindre hun ikke er frugt- sommelig fra Tiden før Ægteskabets Ophør, eller der er forløbet 10 Maaneder, efter at Samlivet med Manden ophørte. Saafremt Bruden tidligere har været gift, maa hun derfor ved Fremlæggelse af Dødsattest for sin tidligere Mand eller ved en Udskrift af Dommen eller Forevisning af Bevillingen godtgøre, at der er forløbet over 10 Maaneder siden det tidligere Ægteskabs Ophør; saa-

1923

17. Maj

1923 fremt dette ikke er Tilfældet, maa hun enten
 17. Maj bevisé, at der er forløbet 10 Maaneder, efter at Samlivet med Manden ophørte, eller fremskaffe Attest fra en Læge eller Jordemoder om, at hun ved Ægteskabets (Samlivets) Ophør, ikke var frugtssmmelig. Den Kvinde, som før d. 1. Januar 1923, for Færøernes Vedkommende d. 1. Juli 1923, har opnaaet Skilsmisse og Tilladelse til at indgaa nyt Ægteskab, skal dog være berettiget dertil uden at behøve at afvente de ovenfor foreskrevne Frister. 9) Den, som har været gift maa ikke indgaa nyt Ægteskab, førend offentligt Skifte er paabegyndt eller privat Skifte tilendebragt, medmindre der bestod fuldstændigt Særeje mellem Ægtefællerne, eller Fritagelse for Skifte særlig er hjemlet; Justitsministeriet kan dog fritage for Overholdelse af denne Regel, hvor særlige Grunde tale derfor. Overholdelsen af denne Ægteskabsbetingelse godtgøres ved Attest fra Skifteretten eller i Tilfælde af privat Skifte ved Erklæring fra vedkommende Arvinger eller Ægtefælle; Skifteudskrift til Oplysning om, til hvem Boet er udleveret til privat Skifte, kan forlanges forelagt. At der bestod fuldstændigt Særeje mellem Ægtefællerne godtgøres ved Forevisning af Ægtepagt, der indeholder Bestemmelse herom, hvorved bemærkes, at en Ægtepagt, der oprettes under Ægteskabet, for at have Gyldighed skal være forsynet med kongelig Konfirmation. Tilstedeværelsen af en eventuel særlig Hjemmel til Fritagelse for Skifte kan attesteres af Skifteretten. I Tilfælde, hvor Justitsministeriet har meddelt Fritagelse, maa Ministeriets Skrivelse herom fremlægges. 10) Tilhører den ene af Brudefolkene et Trossamfund, hvortil den anden ikke hører, skal de skriftlig afgive Erklæring om, i hvilken Tro Børnene af Ægteskabet skal opdrages, hvilket skal være enten Folkekirkens eller en af Parternes Tro. 11) Hver af Brudefolkene skal afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han (hun) har Børn udenfor Ægteskab, overfor hvilke der paahviler ham (hende) Forsørgelses- eller Bidragspligt. 12) Den Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Landet, maa ikke indgaa Ægteskab uden Samtykke

fra sin Forsørgelseskommune. Brudgommen maa **1923**
derfor ved Attest fra sin Forsørgelseskommune **17. Maj**
fremlægge Bevis for, at han ikke er under vedvarende Fattigforsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelseskommune samtykker i, at han indgaar Ægteskab. For militære Personers Indgaaelse af Ægteskab gælder kun de almindelige i Loven indeholdte Betingelser, ligesom der ej heller gælder særlige Regler med Hensyn til fraskildte Ægtefællers Fornyelse af deres Ægteskab.

Naar Bevislighederne skønnes at være i Orden, meddeler den Myndighed, som prøver Bevislighederne, Brudefolkene Attest herom. Attesten, der udstedes uden Gebyr, afgives i følgende Form: «Det attesteres herved, at de ifølge Loven til Ægteskabet mellem . . . og . . . fornødne Bevisligheder er i Orden». Der bør føres en med Sidetal forsynet Journal over udstedte Attester. Journalen skal indeholde: 1) Brudefolkernes fulde Navn, Stilling og Bopæl, 2) Oplysning om, hvorvidt der for nogen af Brudefolkene har været udfærdiget nogen kongelig Bevilling eller anden Tilladelse fra Øvrigheden til Indgaaelse af det paagældende Ægteskab, 3) Angivelse af, hos hvilken Myndighed (Præst) Brudefolkene har begæret Lysning, og af hvilken Myndighed Brudefolkene ønsker at blive viet, for saa vidt dette maatte være en anden Myndighed end den, der prøver Bevislighederne, og 4) Attestens Udstedelsesdato. Til Journalen skal være knyttet et Navneregister, hvor saavel Brudgommens som Brudens Navn indføres med Henviisning til det paagældende Sidetal i Journalen. De af Brudefolkene eller andre Personer i Henhold til toranstaaende Bestemmelser afgivne skriftlige Erklæringer opbevares i Omslag forsynet med det paagældende Sidetal i Journalen. Udgifterne til Journal, Navneregister, Attester og Omslag afholdes af Statskassen. Da der meget jævnlig kan være Tvivl om, hvorvidt Bevislighederne er i Orden og i Betragtning af den Betydning, som en omhyggelig og rigtig Prøvelse af Bevislighederne har dels for det offentlige, dels for Brudefolkernes egen Skyld, skal i vedkommende Myndig-

1923 hed (Sysselmand, Sognefoged, den af Amtmand
 17. Maj efter Forstanderskabets Indstilling valgte Person) i saadanne Tilfælde, forinden Attest udstedes, i Henhold til Lovens § 22 forelægge Bevislighederne for Landfogden, og Opmærksomheden henledes paa, at denne Bestemmelse nøje maa iagttages. Det er en Selvfølge, at Adgangen til i Overensstemmelse med de almindelige Regler at forelægge Bevislighederne for højere Myndighed (Justitsministeriet eller Amtmanden) ogsaa staar aaben for Landfogden. Anmeldelse af Hindringer for et Ægteskabs Indgaaelse sker for den Myndighed, der prøver Bevislighederne, hvilken Myndighed afgør, om der foreligger en Ægteskabs hindring, dog med Forbehold af Parternes Ret til at faa Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene. Saa fremt der, efter at Attest om Bevislighederne Prøvelse er udstedt, sker nogen Anmeldelse af Hindringer for Ægteskabets Indgaaelse, skal Meddelelse herom, medmindre den fremkomne Indsigelse straks kan forkastes som værende uden Betydning, uopholdelig — eventuelt først mundtlig eller telefonisk — tilstilles den Myndighed, af hvilken Brudefolkene har ønsket at blive viet, for saa vidt det maatte være en anden Myndighed end den, der har prøvet Bevislighederne. Opmærksomheden henledes paa, at der i Henhold til Lovens § 83 er fastsat Straff for den, som uberettiget røber, hvad han ved Udøvelsen af sit Hverv efter Loven er kommet til Kundskab om vedrørende private Forhold. III. Saasnart Attest om, at Bevislighederne er i Orden, er udstedt, iværksættes Lysning snarest muligt. Saa fremt Brudefolkene har begæret borgerlig Lysning (Tinglæsning), iagttages følgende: Den Myndighed, der i Henhold til de under I anførte Regler, jfr. Lovens § 20, forestaar Lysningens Iværksættelse, fremsender Begæring om Tinglæsning til Sorenskriveren. Begæringen skal indeholde Oplysning om: Brudefolkernes fulde Navn, Stilling, Bopæl og Fødested. Tinglæsningen foretages kun een Gang, og Vielse maa ikke foretages, forinden der er hengaaet 14 Dage fra Tinglæsningsdagen (Lysningsfristen). Naar Lysningsfristen er udløbet,

hvilket godtgøres ved Attest fra Sorenskriveren, **1923**
uden at der har vist sig at foreligge nogen Hin- 17. Maj
dring for Ægteskabets Indgaaelse, meddeles der
paa Begæring Parterne Attest om, at behørig
Lysning har fundet Sted, og at der ikke foreligger
nogen Ægteskabshindring. En saadan Attest er
nødvendig, saafremt Vielsen skal foretages af en
anden Myndighed end den, der har forestaaet Lys-
ningens Iværksættelse. Attesten afgives i følgende
Form: «Det attesteres herved, at behørig Lysning
har fundet Sted med Hensyn til det Ægteskab,
som . . . og . . . agter at indgaa med hinanden,
samt at der ikke har vist sig at foreligge nogen
Hindring for deres Ægteskab.» Foretagelsen af
Lysning (Tinglæsning) samt Udstedelse af
Attest herom sker uden Betaling, ligesom ogsaa
fornævnte Attest om, at behørig Lysning har fundet
Sted m. v., udfærdiges uden Betaling.

Saafremt nogen af Brudfolkene har Bopæl i
Udlandet indenfor Europa, skal der foruden Lys-
ning her i Landet tillige ske Kundgørelse om Ægte-
skabets Indgaaelse paa det Sted (By, Kreds) i Ud-
landet, hvor vedkommende Part har Bopæl. Kund-
gørelsen iværksættes af samme Myndighed, som
forestaar Lysningens Iværksættelse. Kundgørelsen
i Udlandet bortfalder dog: 1) naar Brudfolkene
har opnaaet kongelig Bevilling til Vielse uden for-
udgaaende Lysning, 2) naar Lysning undlades som
Følge af, at der paa Grund af en af Parternes
Sygdom er alvorlig Fare ved at opsætte Vielsen,
3) naar vedkommende Part er Udlænding, og der
fra hans Hjemlands Myndigheder foreligger Attest
om, at der efter hans Hjemlands Love intet er til
Hinder for det paatænkte Ægteskab, og 4) naar
Fritagelse for Kundgørelse i Udlandet under sær-
lige Omstændigheder er meddelt af Justitsministe-
riet. De nærmere Regler om Fremgangsmaaden
ved Kundgørelsens Iværksættelse samt om Formen
for Kundgørelsen indeholdes i Justitsministeriets
Bekendtgørelse af 20. November 1922, til hvilken
man skal henwise. IV. Ægteskab stiftes enten ved
kirkelig eller ved borgerlig Vielse. Adgang til
at blive borgerlig viet staar aaben
for alle, uanset om Betingelserne for
kirkelig Vielse er til Stede eller ikke,

1923 og de borgerlige Myndigheder er
 17. Maj pligtige at udføre Vielse og dermed
 forbundne Forretninger for dem, der
 ønsker det, uden Hensyn til, om no-
 gen af Brudfolkene er bosat inden-
 for den paagældende Myndigheds
 stedlige Omraade eller ej. Borgerlig
 Vielse foretages i Sydstrømø Præstegæld af Land-
 fogden, i Suderø søndre Præstegæld af Sogne-
 fogden og iøvrigt af Sysselmanden eller den af
 Amtmanden i Medfør af Lovens § 20 til Lysnings
 Iværksættelse efter Forstanderskabets Indstilling
 valgte Person. Vielsen foretages paa vedkom-
 mende Myndigheds Embedskontor. Skal Vielsen
 foretages af en af Amtet i Henhold til Lovens §
 20 valgt Person, foretages Vielsen paa det Sted,
 som Amtet bestemmer. Vielse andetsteds end paa
 det ovenfor nævnte Sted kan ske i følgende to
 Tilfælde: 1) naar Brudfolkene har opnaaet konge-
 lig Bevilling til Vielse i Hjemmet, hvorved Brude-
 folkene opnaar Ret til at lade Vielsen
 foregaa i Brudens Hjem eller et andet
 Sted, hvorom der mellem Brudfolkene og den
 Myndighed, for hvem Ægteskab skal indgaaes, træf-
 fes Aftale; Bevillingen udleveres af Amtmanden,
 2) naar en af Brudfolkene paa Grund af livsfar-
 lig Sygdom begærer at blive viet paa sit Sygeleje.
 Hvis den Person, der skal foretage Vielsen, i de
 i 1. og 2. nævnte Tilfælde maa møde mere end 1
 Kilometer fra sin Bolig, skal Parterne paa passende
 Maade befordre ham dertil. Saafremt Afgivelse
 fra det almindelig fastsatte Sted sker af den under
 2. nævnte Grund, skal der straks ske Indberetning
 herom til Justitsministeriet gennem Landfogden.
 Hvis ikke Fritagelse for Lysning særlig er hjemlet,
 maa Vielse ikke foretages, førend lovlig Lysning
 har fundet Sted. Herom maa den i saa Henseende
 foreskrevne Attest, jfr. ovenfor under III., fore-
 lægges, medmindre den Myndighed, for hvem
 Ægteskabet indgaaes, selv har forestaaet Lysin-
 gens Iværksættelse. Saafremt Kundgørelse i Ud-
 landet har fundet Sted, maa Vielsen ikke foreta-
 ges forinden Udløbet af den i Kundgørelsen fast-
 satte Frist. Til Trods for stedfunden Lysning maa
 Vielse ikke foretages, saafremt det er den ægte-

skabsstiftende Myndighed bekendt, at Ægteskabs-
befigelserne ikke er til Stede. Er der hængaet **1923**
mere end 3 Maaneder efter Lysningsfristents Udløb, **17. Maj**
kan Vielse ikke mere foretages paa Grundlag af den
stedfundne Lysning. Er der før Lovens Ikraft-
træden paa Færøerne (1. Juli 1923) iværksat Lys-
ning er Brudefolkene i et Tidsrum af 3 Maaneder
fra Lysningen berettiget til at indgaa Ægte-
skab paa Grundlag af denne Lysning, dog skal
den ovenfor under II. omhandlede Prøvelse af
Bevislighederne da foretages før Vielsen og be-
hørig Attest herom forelægges den Myndighed,
for hvem Ægteskabet indgaaes. Indgaaes Ægteskab
uden forudgaaende Lysning, skal den foreskrevne
Attest om Bevislighedernes Prøvelse, jfr. ovenfor
under II., forelægges den Myndighed, for hvem
Ægteskabet indgaaes.

Dag og Tid for Vielsen skal saavidt muligt
vælges efter Brudefolkenes Ønske. Vielsen fore-
gaar offentlig, hvorved forstaas, at der skal være
Adgang ogsaa for andre end Brudefolkenes Paa-
rørende til at overvære Handlingen. Vielsen skal
foregaa i mindst to Vidners Overværelse; der er
intet til Hinder for, at Brudefolkenes Slægtninge
fungerer som Vidner. Handlingen foregaa paa
Dansk; skulde Parterne ikke være det danske
Sprog mægtige, er Øvrighedspersonen dog ikke
pligtig at foretage Handlingen med Benyttelse af
et fremmed Sprog, men det staar ham frit for, hvis
han dertil er villig, at oversætte sine Henvendelser til
de paagældende i det fremmede Sprog. Handlingen
foregaa iøvrigt saaledes: Øvrighedspersonen, som
skal foretage Vielsen, lader Brudefolkene træde
frem og udtaler sig derefter, selv staaende, paa
følgende Maade: «Da N. N. af N. N. (Brud-
gommens fulde Navn, Stilling og Opholdssted)
og N. N. af N. N. (Brudens fulde Navn, Stilling
og Opholdssted) har henvendt sig til Øvrigheden
for at faa det Ægteskab, de agter at indgaa
med hinanden, fuldbyrdet paa den i Loven fore-
skrevne Maade, og da alt, hvad der ifølge Loven
skal paases, forinden en Vielse maa foretages, er
blevet iagttaget, vil dette Ægteskab nu være at
fuldbyrde. Forinden der imidlertid skrides hertil,
paahviler det mig, som dette Steds Øvrighed, at

1923 minde Dem (her nævnes Brudgommen) og Dem
 17. Maj (her nævnes Bruden) om Betydningen og Vigtig-
 heden af den Forbindelse, som De staar i Begreb
 med at indgaa. Det Løfte, De her skal give hin-
 anden, indeholder et højtideligt Tilsagn om Kær-
 lighed, Troskab, gensidig Hjælp og Bistand igen-
 nem hele Livet, i alle dets Forhold, under alle
 Omskiftelser; dertil forpligter De Dem i denne
 Stund og kalder Øvrigheden til Vidne derpaa.
 Agtelse for dette Løftes Hellighed er Betingelsen
 for Familiernes Lykke og Tilfredshed og Grund-
 volden for den sædelige Orden; Overtrædelse
 deraf vil undergrave Deres Livs Fred og Deres
 Samvittigheds Ro, om den end ikke altid medfø-
 rer Ansvar efter den borgerlige Lov. I det Haab
 og den Forudsætning, at de begge vel har over-
 vejet dette og har det faste Forsæt at holde det
 Løfte, De aflægger, og at leve med hinanden, som
 det sommer sig rette Ægtefolk, i Kærlighed, En-
 drægtighed og Ærbarhed, tilsiger Øvrigheden Dem
 i Statens Navn alle de Rettigheder, der følger
 med et lovligt Ægteskab, men paalægger Dem
 tillige alle de Forpligtelser, som Ægtefolk har
 imod hinanden indbyrdes og imod andre, og ind-
 skærper Dem alvorligt Opfyldelsen af disse
 Forpligtelser.» Øvrighedspersonen vender sig
 derpaa til Brudgommen og udtaler: «Jeg spørger
 nu Dem N. N. (Brudgommens fulde Navn), om
 De vil have N. N. (Brudens fulde Navn) til
 Hustru?» Naar Manden hertil har svaret Ja, vender
 Øvrighedspersonen sig til Bruden og udtaler:
 «Ligeledes spørger jeg Dem N. N. (Brudens fulde
 Navn), om De vil have N. N. (Brudgommens
 fulde Navn) til Mand?» Naar Bruden har be-
 svaret dette Spørgsmaal med Ja, erklærer Øvrig-
 hedspersonen: «Thi forkynder jeg herved, som
 dette Steds Øvrighed, i Kraft af Loven, Ægteskabet
 imellem N. N. af N. N. og N. N. af N. N.
 (her gentages begge Personers fulde Navne, Stil-
 ling og Opholdssted), at være lovligt og med
 fuld borgerlig Gyldighed indgaaet». V. Der
 føres en Ægteskabsbog og et Duplikat af denne
 for Sydstrømø Præstegæld, for Suderø søndre
 Præstegæld og iøvrigt for hvert Sysse. Saafremt
 Amtet i Henhold til Lovens § 20 vælger en Per-

son til at iværksætte Lysning for en Del af et af **1923**
de nævnte Omraader, skal der føres en Ægteskabs- 17. Maj
bog og et Duplikat af denne særlig for dette
Omraade. Bøgerne føres af den ægteskabsstiftende
Myndighed. Udgifterne til disse Bøger samt til
deres Førelse afholdes af Statskassen. Ægte-
skabsbogen og dens Duplikat skal autoriseres af
Amtmanden. Bøgerne skal være forsynet med
Sidetæl og gennemdragne; Bøgerne bør opbevares
paa et sikkert Sted, og Ægteskabsbogen og dens
Duplikat bør ikke opbevares i samme Bygning, med-
mindre Overøvrighedens Tilladelse dertil foreligger;
denne Tilladelse kan kun forventes meddelt, saa-
fremt Bøgerne kan opbevares i den paagældende
Bygning paa en Maade, der fuldt ud opfylder de
Krav, der maa stilles til et sikkert Opbevarings-
sted, særlig i Henseende til Brandfare. Saavel
Tilførsler til Ægteskabsbogen og dens Duplikat
som Udskrifter af disse maa alene finde Sted i
det danske Sprog. U m i d d e l b a r t efter Vielsen
indføres denne i Ægteskabsbogen. Paa hver Side
i Ægteskabsbogen maa kun indføres een Vielse.
Tilførslen skal indeholde Oplysning om: 1) Da-
gen for Vielsen, 2) Brudgommens og Brudens
fulde Navn, Fødselsdato og Fødested, Livsstilling
samt Opholdssted, 3) Brudefolkernes tidligere
Stilling som ugifte, Enkemænd (Enker) eller fra-
skilte og i de to sidstnævnte Tilfælde tillige Op-
lysning om, hvor ofte de har været gift, 4) Brude-
folkernes Nationalitet, for saa vidt de ikke maatte
være danske Statsborgere, 5) Navn, Stilling og
Bopæl for de ved Vielsen fungerende Vidner, og
6) hvilken Myndighed der har udstedt den i
Lovens § 22, 2det Stk., omhandlede Attest om,
at de til Indgaaelse af Ægteskab fornødne Bøvis-
ligheder er i Orden, samt Attestens Udstedelses-
dato. I de Tilfælde, hvor Brudefolkene har af-
givet den i Lovens § 18, jfr. § 21, Nr. 10, omhand-
lede Erklæring om, i hvilken Tro Børnene af
Ægteskabet skal opdrages, skal Erklæringens Ind-
hold tillige indføres i Ægteskabsbogen. Tilførslen
underskrives af den Øvrighedsperson, der har
foretaget Vielsen, samt af Brudefolkene og de ved
Vielsen fungerende Vidner. En ligelydende Til-
førsel indføres i Ægteskabsbogens Duplikat under

1923 samme Sidetal. Alle Tilførsler til Ægteskabsbogen 17. Maj eller dens Duplikat om foretagen Vielse sker i Overensstemmelse med den i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 20. November 1922 § 1 foreskrevne Form, jfr. den Bekendtgørelsen vedføjede Formular A. Alle fuldstændige Udskrifter af Ægteskabsbogen udfærdiges i Overensstemmelse med den samme Bekendtgørelse vedføjede Formular B. En Udskrift af det Ægteskabsbogen tilførte u d l e v e r e s s t r a k s B r u d e f o l k e n e som Bevis for Ægteskabets Indgaaelse. Denne Udskrift saavel som senere Udskrifter, der maatte blive meddelt Ægtefæller som Bevis for foretagen Vielse, udstedes i en kortere Form i Overensstemmelse med den fornævnte Bekendtgørelse vedføjede Formular C. Ægtefæller, der mener at have Interesse heri, skal dog til enhver Tid være berettigede til at erholde en fuldstændig Udskrift af Ægteskabsbogen, jfr. Formular B. For den første Udskrift af Ægteskabsbogen om foretagen borgerlig Vielse erlægges ligesom hidtil et Gebyr af 2 Kr. For senere Udskrifter af Ægteskabsbogen erlægges et Gebyr af 1 Kr. De her nævnte Gebyrer tilfalder Statskassen. Udskrifter af Ægteskabsbogen, der begæres af offentlige Myndigheder eller udstedes til offentlig Brug, udfærdiges dog altid uden Betaling.

Saafremt Vielsen foretages af en anden Myndighed end den, i hvis stedlige Omraade Bruden har Bopæl, skal en Udskrift af det Ægteskabsbogen tilførte inden 8 Dage tilstilles den ægteskabsstiftende borgerlige Myndighed paa det Sted, hvor Bruden har Bopæl, eller, hvis hun ikke har Bopæl her i Riget, paa det Sted, hvor Brudgommen har Bopæl. Saafremt Bruden (eventuelt Brudgommen) har Bopæl i de sønderjydske Landsdele, sendes paa samme Maade tillige Udskrifter til Personregisterførerne for de paagældende Registreringsdistrikter. Den Myndighed, der saaledes faar tilstillet Meddelelse om en paa et andet Sted foretagen Vielse, indfører straks Udskriften i vedkommende Ægteskabsbog og dens Duplikat med udtrykkelig Angivelse af, hvor Vielsen har fundet Sted.

(Minist.)

Justm. Skr. (Nr. 134) om Forsørgelsesattest 1923

Under Henvisning til Justitsministeriets Cirkulære af 17. Maj 1923 til Landfogden paa Færøerne, samtlige Sysselmænd og Sognefogden i Vaag, skal man herved anmode Amtet om at henlede Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed paa § 91 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, jfr § 10 i Anordning af 16. Maj 1923 om Ændringer i og Tilføjelser til nævnte Lov, hvorefter bl. a. Bestemmelserne i § 54 i Lov af 10. April 1895 om Fattigvæsenet paa Færøerne ophæves fra den 1. Juli 1923 at regne, samt paa § 19 i førstnævnte Lov, hvorefter den Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Landet, ikke maa indgaa Ægteskab uden Samtykke fra sin Forsørgelseskommune (Forsørgelsesdistrikt). For saadanne Mænd, der paa Færøerne er under vedvarende Fattigforsørgelse, uden at have Forsørgelsesret i noget Fattigdistrikt, men forsørges i Henhold til den færøske Fattiglovs § 42, vil saadant Samtykke kunne meddeles af Lagtinget. Som udtalt under II Nr. 12 i Justitsministeriets ovennævnte Cirkulære af 17. Maj 1923, vil den, der agter at indgaa Ægteskab, have ved Attest fra sit Forsørgelsesdistrikt at godtgøre, at han ikke er under vedvarende Fattigforsørgelse. Til Brug ved Udstedelsen af saadanne Attester anbefaler Ministeriet, at efterstaaende Formular, i alt Fald i Reglen, benyttes: «Til Brug ved Indgaaelse af Ægteskab attesteres herved, at N. N., der er født i den, og som efter det foreliggende antages forsørgelsesberettiget i nærværende Fattigdistrikt, ikke er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Distriktet, ligesom der heller ikke herfra ydes Refusion til andre Distrikter af nogen den paagældende tilstaaet vedvarende Fattighjælp». Det bemærkes i denne Henseende, at omend Kommunalbestyrelserne ikke vil kunne anses forpligtede til i Attester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse at afgive Erklæring om, hvorvidt vedkommende Mand er forsørgelsesberettiget i Distriktet, vil Justitsministeriet dog i Tilfælde, hvor der ikke kan være nogen Tvivl til Stede om, i hvilket Distrikt den paagældende er forsørgelsesberettiget, ikke

1923 anse det for rigtigt, om Forsørgelsesdistriktets
 17. Maj Fattigbestyrelse vilde undslaa sig for at erkende
 dette og meddele Attest herom. For Personer, der
 ikke er forsørgelsesberettiget i noget Fattig-
 distrikt paa Færøerne, men i Trangstifælde vilde
 være at forsørge i Henhold til den færøske Fattig-
 lovs § 42, vil tilsvarende Attest kunne meddeles
 af Lagtinget, hvorved efterstaaende Formular vil
 kunne benyttes: «Til Brug ved Indgaaelse af
 Ægteskab attesteres herved, at N. N. af
 der er født i den , og som efter det
 foreliggende ikke kan antages at være forsørgelses-
 berettiget i noget Fattigdistrikt paa Færøerne, ikke
 er under vedvarende Fattigforsørgelse i noget
 Distrikt paa Færøerne, ligesom der ej heller af
 Amtsfattiggkassen ydes Refusion af nogen den paa-
 gældende tilstaaet vedvarende Fattighjælp». Spørgs-
 maalet om, hvorvidt en Person, om hvem det er
 oplyst, at han har modtaget Fattighjælp, kan an-
 ses for at være under vedvarende Fattigforsørgelse,
 afgøres i Tvivlstifælde af Amtet, hvis Afgørelse
 vil kunne indankes for Justitsministeriet. For
 Udlændinges Vedkommende bortfalder Pligten til
 at fremskaffe Hjemstedsbevis fra Hjemlandet ved
 Indgaaelse af Ægteskab fra Ægteskabslovens
 Ikrafttræden den 1. Juli 1923.

(Minist.)

19. Maj **Justm. Skr. (Nr. 135) om Ikrafttræden
 af forskellige Anordninger og Bekendtgørel-
 ser vedrørende Ægteskab.** Under Henvi-
 sning til, at Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Ind-
 gaaelse og Opløsning træder i Kraft for Færøernes
 Vedkommende den 1. Juli 1923, skal man meddele,
 at fra samme Dato vil følgende Anordninger og Be-
 kendtgørelser være gældende for Færøerne, dog
 med de nedennævnte Ændringer: I. Anordning
 Nr. 481 af 17. November 1922 om Fremgangs-
 maaden ved borgerlig Vielse og om Ægteskabs-
 bogens Førelse m. v. med de Ændringer, der er
 fastsatte i Anordning for Færøerne af 16. Maj
 1923 om Ændringer i de i Henhold til Lov om
 Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni
 1922 udfærdigede Anordninger Nr. 481, 482 og

483 af 17. November 1922. II. Anordning Nr. **1923**
482 af 17. November 1922 angaaende Betalingen ^{19. Maj}
for Udførelsen af de i Kapitel III og IV i Lov
om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30.
Juni 1922 omhandlede Forretninger med de Æn-
dringer, der er fastsatte i den ovennævnte Anord-
ning af 16. Maj 1923. III. Anordning Nr. 483
af 17. November 1922 angaaende Foretagelsen af
Mægling og Vilkaarsforhandling ved Separation
og Skilsmisse med de Ændringer, der er fastsatte i
den ovennævnte Anordning af 16. Maj 1923. IV.
Anordning Nr. 484 af 17. November 1922 an-
gaaende, hvilket Steds Overøvrighed de Beføjelser
skal tilkomme, som ved Lov om Ægteskabs Ind-
gaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922 er tillagt
Overøvrigheden. V. Bekendtgørelse Nr. 485 af
20. November 1922 angaaende Formen for Til-
førsler til Ægteskabsbogen samt for Udskrifter af
samme. VI. Bekendtgørelse Nr. 487 af 20. No-
vember 1922 angaaende Kundgørelse i Udlandet
om Indgaaelse af Ægteskab her i Riget, dog med
den Ændring, at i Bekendtgørelsens § 2 ændres
Ordene: «Magistrat, Borgmester», til: «Land-
foged, Sysselmand». VII. Bekendtgørelse Nr.
502 af 28. November 1922 angaaende Autorisa-
tion af Læger til at afgive Erklæringer om Per-
soners Sindstilstand til Brug ved Ægteskabs Ind-
gaaelse og i Ægteskabssager samt om Fastsættelse
af Formen for visse Lægeerklæringer m. v. End-
videre vil følgende Cirkulære m. v. være at an-
vende paa Færøerne: I. Justitsministeriets Cirku-
lære Nr. 250 af 27. November 1922 til Præsiden-
ten i Københavns Byret og samtlige Underrets-
dommere. II. Justitsministeriets Cirkulære Nr.
255 af 1. December 1922 til Overpræsidenten i
København og samtlige Amtmænd, dog med føl-
gende Ændringer: I Afsnit II, Underafsnit:
Bevilling til Skilsmisse, Punkt 5: Bevilling til
Skilsmisse i Medfør af Lovens § 59, jfr. § 65,
ændres i 1. Stk. b), 3. og 4. Linie Ordene: «(even-
tuelt Politimesteren, hvor denne optræder ved
Vilkaarsforhandling efter Bemyndigelse fra Amtet)»
til «(eventuelt Landfogden eller Sysselmændene,
hvor disse optræder ved Vilkaarsforhandling efter
Bemyndigelse fra Amtet)». I Afsnit V, 1. Stk.,

1923 2. Linie ændres Ordene: «efter vedkommende
19. Maj Sogneraad's Indstilling i Stedet for Sognefogden»
til «efter Forstanderskabets Indstilling i Stedet for
Landfogden, Sysselmændene eller Sognefogden i
Vaag». I 2. Stk., 2. Linie ændres «Sognefoged»
til «Tjenestemand». Den i Afsnit VI nævnte Vej-
ledning bør meddeles Sysselmændene og Sogne-
fogden i Vaag samt eventuelt de af Amtet i Med-
før af Lovens § 20 valgte Personer. I Stedet for
Justitsministeriets Cirkulære af 1. December 1922
til Københavns Magistrat og samtlige Politimestre,
Borgmestre og Sognefogder træder Justitsministe-
riets Cirkulære af 17. Maj 1923 til Landfogden
paa Færøerne, samtlige Sysselmænd og Sogne-
fogden i Vaag. III. Cirkulære Nr. 295 af 23.
December 1922 til Københavns Magistrat og samt-
lige Amtmænd. IV. Justitsministeriets Skrivelse
(Nr. 303) af 29. December 1922 til samtlige Amt-
mænd og Københavns Magistrat. Nogle Eksem-
plarer af Ægteskabsloven og af hver af de oven-
for nævnte Anordninger, Bekendtgørelser og
Cirkulærer vedlægges. Man skal derhos anmode
Amtet om i Overensstemmelse med Lov om
Kundgørelse af Love og Anordninger paa Færøerne
af 1. April 1896 at kundgøre Lov Nr. 276 af 30.
Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning,
Anordning for Færøerne af 16. Maj 1923 om
Ændringer i og Tilføjelser til den nævnte Lov,
Anordning for Færøerne af 16. Maj 1923 om
Ændringer i de i Henhold til den nævnte Lov
udfærdigede Anordninger Nr. 481, 482 og 483 af
17. November 1922 samt de ovennævnte Anord-
ninger og Bekendtgørelser. Nogle Særtryk af
nærværende Skrivelse vedlægges.

(Minist.)

23. Maj **Anordn. for Færøerne (Nr. 237) ang.
kirkelig Vielse indenfor Folkekirken m. m.**
Anordn. angaaende kirkelig Vielse indenfor Folke-
kirken m. v. af 22. December 1922 sættes i Kraft
paa Færøerne med følgende Ændringer: 1. § 7
affattes saaledes: Forud for Meddelelsen af den
kirkelige Vielse kan der, saafremt Parterne ønsker
dette, ske Lysning herom ved Kundgørelse fra

Prædikestolen eller Kordøren, efter som Lysningen foretages af Præsten eller af Degnen paa Præstens Vegne. De nærmere Regler for Lysningens Foretagelse gives af Kirkeministeriet. 2. § 8 affattes saaledes: Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juli 1923. 25. Maj

Bestemmelser¹⁾ for Færøerne ang. Gen- 9. Juni
nemførelsen af Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922. Efter at den hidtil gældende Lovgivning om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning er blevet ændret ved Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922, jfr. Anordning for Færøerne af 16. Maj 1923, om Ændringer i og Tilføjelser til nævnte Lov, der træder i Kraft paa Færøerne den 1. Juli 1923, samt ved de i Henhold til Loven gennem Justitsministeriet udfærdigede Anordninger og Bekendtgørelser, finder Kirkeministeriet — efter Forhandling med Justitsministeriet — Anledning til at henlede Præsternes Opmærksomhed paa følgende Regler angaaende Betingelserne for Ægteskabs Indgaaelse, Fremgangsmaaden ved kirkelig Vielse og kirkelig Velsignelse af et for borgerlig Myndighed indgaaet Ægteskab m. m. I. Æ g t e s k a b e t s S t i f t e l s e. Ægteskab kan fremtidig efter Brudefolkens frie Valg enten stiftes ved kirkelig Vielse eller indgaaes for borgerlig Myndighed, jfr. Lovens § 28. Det staar herefter Folkekirkens Medlemmer frit for at indgaa borgerligt Ægteskab med eller uden efterfølgende kirkelig Velsignelse, uden at derved deres Stilling som Medlemmer af Folkekirken ændres. II. B e g æ r i n g o m L y s n i n g. Forinden Ægteskab indgaaes, skal der foregaa en offentlig Lysning, jfr. Lovens § 20. Lysning skal af begge Brudefolkene begæres paa det Sted her i Landet, hvor Bruden bor. Har Bruden ikke Bopæl her i Landet, begæres Lysningen paa det Sted, hvor Brudgommen bor, eller, hvis heller ikke han bor her i Landet, paa det Sted, hvor en af Parterne opholder sig. Lysning kan, hvad enten

1) Jfr. herved Cirkulære af 8. Januar 1925 om Ændringer i og Tilføjelser til ovenstaaende Bestemmelser.

1923 Ægteskabet ønskes indgaaet for Præsten eller for den borgerlige Myndighed, efter Brudefolkene fri Valg ske enten ved Kundgørelse fra Prædikestolen (ved Messefaldstjeneste fra Kordøren) eller ved Tinglæsning. Saafremt Lysning ønskes ved Kundgørelse fra Prædikestolen, skal Lysningen begæres hos Sognepræsten, der bør forlange Daabsattest eller — for de Personers Vedkommende, der ikke hører til Folkekirken — Fødselsattest og de øvrige til Kirkebøgerens Førelse, jfr. herom nedenfor under VI., fornødne Oplysninger forelagt. Om Præsternes Fritagelse i visse Tilfælde for Forpligtelse til at foretage Lysning, se nedenfor under V. Saafremt Lysning ønskes ved Tinglæsning, skal Begæring herom fremsættes overfor den borgerlige Myndighed, som er i Sydstrømø Præstegæld Landfogden, i Suderø søndre Præstegæld Sognefogden og i øvrigt Sysselmanden eller under særlige Omstændigheder en af Amtmanden efter Forstanderskabets Indstilling dertil valgt Person. Naar der i Loven tales om den Myndighed, der forestaar Lysningens Iværksættelse, menes hermed den Myndighed, hos hvem Lysning efter foranstaaende skal begæres. Fritagelse for Lysning, saavel kirkelig som borgerlig (Tinglæsning), kan, jfr. Lovens § 26, undtagelsesvis ske i følgende to Tilfælde: 1) naar Brudefolkene har opnaaet kongelig Bevilling til Vielse uden foregaaende Lysning, hvilken Bevilling kun kan forventes meddelt, naar særlige Grunde taler derfor; Bevillingen udleveres af Amtmanden. 2) naar der paa Grund af en af Brudefolkene Sygdom er alvorlig Fare ved at opsætte Vielsen, til Lysningsfristen er udløbet, hvilket saavidt muligt skal godtgøres ved Lægeattest. Saafremt Lysning i Kirken undlades af den under 2. nævnte Grund, skal Præsten straks gøre Indberetning herom til Justitsministeriet gennem de kirkelige Myndigheder. III. Bevislighedernes Prøvelse. Forinden Lysning iværksættes — eller i de Tilfælde, hvor Lysning undtagelsesvis kan undlades, Vielsen foretages — skal det undersøges, om de i Lovens Kapitel II, jfr. § 21, foreskrevne Betingelser for Ægteskabets Indgaaelse er til Stede. Denne Prøvelse skal foretages enten af de oven-

1923

9. Juni

nævnte borgerlige Myndigheder eller af vedkommende Præst, jfr. Lovens § 22 og § 3 i fornævnte Anordning for Færøerne af 16. Maj 1923. Præsten er herefter, naar Brudefolkene henvender sig derom til ham, pligtig at foretage den ommeldte Prøvelse, og dette gælder ogsaa i Tilfælde, hvor Ægteskabet ønskes indgaaet for borgerlig Myndighed. Med Hensyn til den nærmere Fremgangsmaade ved Bevislighedernes Prøvelse meddeles nedenstaaende Vejledning, der svarer til den Vejledning, der er givet de borgerlige Myndigheder i Justitsministeriets Cirkulære af 17. Maj 1923. Følgende Bevisligheder skal tilvejebringes: 1) Brudefolkene skal fremlægge Fødselsattest (Daabsattest) eller, hvis saadan ikke kan skaffes, godtgøre deres Alder og Navn paa anden Maade, f. Eks. ved Fremlæggelse af offentlige Dokumenter, hvoraf fulde Navn og Alder fremgaar. I særegne Tilfælde kan Lempelser i saa Henseende forventes indrømmet af Justitsministeriet. 2) Mand under 21 Aar eller Kvinde under 18 Aar maa ikke indgaa Ægteskab, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling. Tilstedeværelsen af denne Betingelse godtgøres ved Fremlæggelsen af den under 1. nævnte Fødselsattest (Daabsattest) eller efter Omstændighederne ved den i saa Henseende meddelte kongelige Bevilling. 3) Den, som er under 21 Aar og ikke tidligere har været gift, maa ikke indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykke. Er den ene af Forældrene død eller sindssyg eller aandssvag, eller er han (hun) uden Del i Forældremyndigheden (f. Eks. hvis Forældremyndigheden ved en Separations- eller Skilsmissebevilling eller Overøvrighedens Resolution er tillagt den anden Ægtefælle), eller vilde hans (hendes) Erklæring ikke kunne indhentes uden særlig Vanskelighed eller Forhaling, f. Eks. hvor den paa-gældende opholder sig i Udlandet under saadanne Forhold, at Forbindelse med ham (hende) kun vanskeligt kan opnaas, skal den andens Samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældrene, kræves Samtykke fra Værge eller Kurator. Samtykke til Ægteskab for Personer, fødte udenfor Ægteskab, meddeles af Moderen, og for Adoptivbørns Vedkommende med-

1923 deles Samtykke af Adoptivforældrene. Den, som
9. Juni er gjort umyndig, maa ikke indgaa Ægteskab uden
Værgens Samtykke. Saafremt den eller de Per-
soner, der efter ovenstaaende skal give Samtykke
til Ægteskabet, nægter saadant Samtykke, kan
Amtmanden paa Begæring give Tilladelse til
Ægteskabet, hvis der ikke er skellig Grund til
Nægtelsen. Saafremt nogen af Brudfolkene ikke
er fyldt 21 Aar eller er gjort umyndig, maa ved-
kommende saaledes godtgøre, at Samtykke er
givet, eller at Overøvrigheden har meddelt Til-
ladelse til Ægteskabet. 4) Den, som er sindssyg,
eller som er aandssvag i højere Grad, maa ikke
indgaa Ægteskab; Undtagelse herfra kan dog un-
der særlige Omstændigheder, jfr. Lovens § 10,
meddeles ved kongelig Bevilling. Hvis der der-
for er Grund til at antage, at nogen af Brude-
folkene lider af Sindssygdom eller af Aandssvaghed
i højere Grad, skal der fremlægges enten Attest
fra en i Henhold til Justitsministeriets Bekend-
gørelse af 28. November 1922 dertil af Justits-
ministeriet (eller Sundhedsstyrelsen) særlig autori-
seret Læge om, at Sindssygdom eller højere Grad
af Aandssvaghed ikke kan paavises hos vedkom-
mende, eller en ved kongelig Bevilling meddelt
Tilladelse til Ægteskabets Indgaaelse. 5) Den,
som lider af Kønssygdom, der endnu frembyder
Fare for Smitte eller for Overførelse paa Afkom-
met, eller som lider af Epilepsi, maa ikke indgaa
Ægteskab, uden at den anden Part er gjort be-
kendt med Sygdommen, og begge Parter af en
Læge har faaet mundtlig Vejledning om Farerne
ved den, jfr. Lovens § 11. Brudfolkene skal
derfor, enhver for sit Vedkommende, afgive skrift-
lig Erklæring paa Tro og Love om, at der ikke
er nogen Hindring for Ægteskabet af saadan
Grund som nævnt i Lovens § 11. Denne Er-
klæring afgives paa de ved Justitsministeriets For-
anstaltning trykte Blanketter, som udleveres Brude-
folkene gratis af den Myndighed, som prøver Be-
vislighederne. Blanketterne kan faas ved Hen-
vendelse til Amtmanden. 6) Ægteskab maa ikke
indgaa mellem 1) Slægtninge i ret op- og ned-
stigende Linie eller mellem Søkende, 2) Personer,
af hvilke den ene har været gift med den andens

Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling under ganske særegne Omstændigheder, jfr. Lovens § 13, og 3) Personer af hvilke den ene har haft Samleje med den andens Slægtning i op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling. I den Anledning skal Brudefolkene skriftlig paa Tro og Love erklære, at de ikke er saa nær beslægtede som angivet under 1., samt enten paa samme Maade erklære, at der ikke bestaar det under 2. og 3. omhandlede Svogerskab mellem dem, eller, hvis dette er Tilfældet, forevise den i saa Henseende fornødne kongelige Bevilling. 7) Ingen maa indgaa nyt Ægteskab, saalænge det tidligere Ægteskab bestaar. Den, hvis tidligere Ægteskab er opløst ved Dom, maa ikke indgaa nyt Ægteskab forinden Udløbet af Ankefristen, medmindre saavel den tidligere Ægtefælle som Paatalemyndigheden giver Afkald paa Anke. I den Anledning skal enhver af Brudefolkene afgive skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han (hun) tidligere har indgaaet Ægteskab. Er dette Tilfældet, skal der fremlægges Bevis for, at den tidligere Ægtefælle er død, eller at Ægteskabet er opløst ved Skilsmisse eller omstødt. Beviset for den tidligere Ægtefælles Død føres som Regel ved Fremlæggelse af Dødsattest. Bevis for, at et tidligere Ægteskab her i Landet er blevet opløst ved Skilsmisse eller omstødt, føres ved Forevisning af Bevillingen eller af en Udskrift af Dommen; denne sidste skal være ledsaget af en Attest fra vedkommende overordnede Rets Kontor for, at Ankestævning ikke er udtaget inden 8 Uger fra Dommens Afsigelse, eller af Bevis for, at baade Modparten og Paatalemyndigheden har givet Afkald paa Anke. Opmærksomheden henledes paa, at saafremt et Ægteskab efter d. 1. Januar 1923, for Færøernes Vedkommende d. 1. Juli 1923, er ophævet paa Grund af Ægteskabsbrud eller andet lignende Forhold, kan det i Dommen eller Bevillingen være bestemt, at den skyldige Ægtefælle ikke maa indgaa nyt Ægteskab forinden Udløbet af et vist Tidsrum af højst 2 Aar. Bortset fra denne særlige Regel kan den

1923

9. Juni

1923 hvis Ægteskab er ophævet ved en her i Landet
 9. Juni afsagt Dom eller udfærdiget Skilsmissebevilling,
 indgaa nyt Ægteskab uden særlig Tilladelse der-
 til; dette gælder ogsaa med Hensyn til Domme
 og Skilsmissebevillinger afsagte eller udfærdigede
 før d. 1. Januar 1923, for Færøernes Vedkom-
 mende d. 1. Juli 1923; selv om det i Bevillingen
 maatte være udtalt, at Bevillingen ikke hjemler
 vedkommende Ægtefælle Ret til nyt Ægteskab
 eller kun hjemler nyt Ægteskab med en bestemt
 Person. Rigtigheden af de i Henhold til Nr. 6
 og 7 afgivne Erklæringer, nemlig henholdsvis om,
 at Brudefolkene ikke er for nær beslægtede eller
 besvogrede, og om, hvorvidt de tidligere har ind-
 gaaet Ægteskab, skal bekræftes ved en af to paa-
 lidelige og myndige Forlovare afgiven skriftlig
 Erklæring paa Tro og Love (Forloverattest);
 Forloverne skal tillige bevidne, at de nøje kender
 den paagældende Part. Forloverne kan være fæl-
 les for begge Parter. Amtmanden kan i særegne
 Tilfælde meddele Fritagelse for at stille Forlovare;
 denne Beføjelse tilkommer Overøvrigheden paa
 det Sted, hvor Lysning skal begæres. Er det paa-
 gældende tidligere Ægteskab opløst ved en uden-
 landsk Dom eller Bevilling, maa Spørgsmaalet om,
 hvorvidt denne afgiver tilstrækkelig Bevis for det
 tidligere Ægteskabs Ophør med Ret til Indgaaelse
 af nyt Ægteskab, forelægges Justitsministeriet til
 Afgørelse gennem Landfogden og Amtmanden.

8) En Kvinde, som tidligere har været gift, maa
 ikke indgaa nyt Ægteskab inden 10 Maaneder fra
 det tidligere Ægteskabs Ophør, medmindre hun
 ikke er frugtsommelig fra Tiden før Ægteskabets
 Ophør, eller der er forløbet 10 Maaneder, efter
 at Samlivet med Manden ophørte. Saafremt Bru-
 den tidligere har været gift, maa hun derfor ved
 Fremlæggelse af Dødsattest for sin tidligere Mand
 eller ved en Udskrift af Dommen eller Forevisning
 af Bevillingen godtgøre, at der er foreløbet over
 10 Maaneder siden det tidligere Ægteskabs Op-
 hør; saafremt dette ikke er Tilfældet, maa hun
 enten bevis, at der er forløbet 10 Maaneder
 efter, at Samlivet med Manden ophørte, eller frem-
 skaffe en Attest fra en Læge eller Jordemoder om,
 at hun ved Ægteskabets (Samlivets) Ophør ikke

var frugtsommelig. Den Kvinde, som før d. 1. 1923
Jan. 1923, for Færøernes Vedkommende d. 1. Juli 9. Juni

1923, har opnaaet Skilsmisse og Tilladelse til at indgaa nyt Ægteskab, skal dog være berettiget dertil uden at behøve at afvente de ovenfor foreskrevne Frister. 9) Den, som har været gift, maa ikke indgaa nyt Ægteskab, førend offentlig Skifte er paabegyndt eller privat Skifte tilendebragt, medmindre der bestod fuldstændigt Særeje mellem Ægtefællerne, eller Fritagelse for Skifte særlig er hjemlet; Justitsministeriet kan dog fritage for Overholdelse af denne Regel, hvor særlige Grunde taler derfor. Overholdelsen af denne Ægteskabsbetingelse godtgøres ved Attest fra Skifteretten eller i Tilfælde af privat Skifte ved Erklæring fra vedkommende Arvinger eller Ægtefælle; Skifteudskrift til Oplysning om, til hvem Boet er udleveret til privat Skifte, kan forlanges forelagt. At der bestod fuldstændigt Særeje mellem Ægtefællerne godtgøres ved Forevisning af Ægtepagt, der indeholder Bestemmelse herom, hvorved bemærkes, at en Ægtepagt, der oprettes under Ægteskabet, for at have Gyldighed skal være forsynet med kongelig Konfirmation. Tilstedeværelsen af en eventuel særlig Hjemmel til Fritagelse for Skifte kan attesteres af Skifteretten. I Tilfælde, hvor Justitsministeriet har meddelt Fritagelse, maa Ministeriets Skrivelse herom fremlægges. 10) Tilhører den ene af Brudefolkene et Trossamfund, hvortil den anden ikke hører, skal de skriftlig afgive Erklæring om, i hvilken Tro Børnene af Ægteskabet skal opdrages, hvilket skal være enten Folkekirkens eller en af Parternes Tro. 11) Hver af Brudefolkene skal afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt han (hun) har Børn udenfor Ægteskab, overfor hvilke der paa hviler ham (hende) Forsørgelses- eller Bidragspligt. 12) Den Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Landet, maa ikke indgaa Ægteskab uden Samtykke fra sin Forsørgelseskommune. Brudgommen maa derfor ved Attest fra sin Forsørgelseskommune fremlægge Bevis for, at han ikke er under vedvarende Fattigforsørgelse, eller, saafremt dette maatte være Tilfældet, Bevis for, at hans Forsørgelseskommune samtykker i, at han

1923 indgaar Ægteskab. For militære Personers Ind-
9. Juni gaaelse af Ægteskab gælder kun de almindelige
i Loven indeholdte Betingelser, ligesom der ej
heller gælder særlige Regler med Hensyn til fra-
skilte Ægtefællers Fornyelse af deres Ægteskab.
Naar Bevislighederne skønnes at være i Orden,
meddeler den Præst, som prøver Bevislighederne,
Brudefolkene Attest herom, jfr. Lovens § 22 og §
3 i fornævnte Anordning for Færøerne af 16. Maj
1923. Attesten, der udstedes uden Gebyr, afgives
i følgende Form: «Det attesteres herved, at de
ifølge Loven til Ægteskabet mellem . . . og . . .
fornødne Bevisligheder er i Orden.» Der bør
føres en med Sidetal forsynet Journal over ud-
stedte Attester. Journalen skal indeholde: 1) Brude-
folkernes fulde Navn, Stilling og Bopæl, 2) Op-
lysning om, hvorvidt der for nogen af Brude-
folkene har været udfærdiget nogen kongelig Be-
villing eller anden Tilladelse fra Øvrigheden til
Indgaaelse af det paagældende Ægteskab, 3) An-
givelse af, hos hvilken Myndighed (Præst) Brude-
folkene har begæret Lysning, og af hvilken Myn-
dighed Brudefolkene ønsker at blive viet, for saa
vidt dette maatte være en anden Myndighed end
den, der prøver Bevislighederne, og 4) Attestens
Udstedelsesdato. Til Journalen skal være knyttet
et Navneregister, hvor saavel Brudgommens som
Brudens Navn indføres med Henvisning til det
paagældende Sidetal i Journalen. De af Brude-
folkene eller andre Personer i Henhold til for-
anstaaende Bestemmelser afgivne skriftlige Erklæ-
ringer opbevares i Omslag forsynet med det paa-
gældende Sidetal i Journalen. Udgifterne til Jour-
nal, Navneregister, Attester og Omslag afholdes
af Statskassen. Da der meget jævnlig kan være
Tvivl om, hvorvidt Bevislighederne er i Orden,
og i Betragtning af den Betydning, som en om-
hyggelig og rigtig Prøvelse af Bevislighederne har
dels for det offentlige, dels for Brudefolkernes egen
Skyld, skal Præsten i saadanne Tilfælde, forinden
Attest udstedes, i Henhold til Lovens § 22 fore-
lægge Bevislighederne for Landfogden, og Op-
mærksomheden henledes paa, at denne Bestem-
melse nøje maa iagttages. Anmeldelse af Hin-
dringer for et Ægteskabs Indgaaelse sker for den

Myndighed, der har prøvet Bevislighederne, hvilken Myndighed afgør, om der foreligger en Ægteskabshindring, dog med Forbehold af Parternes Ret til at faa Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene, jfr. Lovens § 24. Saafremt der, efter at Attest om Bevislighedernes Prøvelse er udstedt, sker nogen Anmeldelse af Hindringer for Ægteskabets Indgaaelse, skal Meddelelse herom, medmindre den fremkomne Indsigelse straks kan forkastes som værende uden Betydning, uopholdelig — eventuelt først mundtlig eller telefonisk — tilstilles den Myndighed, af hvilken Brudfolkene har ønsket at blive viet, for saa vidt det maatte være en anden Myndighed end den, der har prøvet Bevislighederne. Opmærksomheden henledes paa, at der i Henhold til Lovens § 83 er fastsat Straf for den, som uberettiget røber, hvad han ved Udøvelsen af sit Hverv efter Loven er kommet til Kundskab om vedrørende private Forhold.

Af foranstaaende følger, at Præsten i de Tilfælde, hvor Prøvelsen af Bevislighederne er foretaget af en af de i Lovens § 20 nævnte borgerlige Myndigheder, intet Hverv har i saa Henseende.

IV. Iværksættelse af kirkelig Lysning. Saa snart Attest om, at Bevislighederne er i Orden, foreligger for den Præst, der skal forestaa Lysningen, iværksættes denne snarest muligt, jfr. Lovens § 22. Lysningen foretages af Præsten ved Kundgørelse fra Prædikestolen eller — i Tilfælde af Messefaldstjeneste — af Degnen paa Præstens Vegne fra Kordøren. Lysningen skal indeholde Oplysning om Parternes fulde Navn, Stilling, Bopæl og Fødested. Den skal kun foretages een Gang og sker ved den ordinære Gudstjeneste om Søndagen, ved de tre store Højtidet dog ved Gudstjenesten paa Andenhelligdagen. Vielse maa ikke finde Sted, forinden der er hængaet 14 Dage fra Lysningen (Lysningsfristen), jfr. Lovens § 23. Iøvrigt foretages kirkelig Lysning paa samme Maade som hidtil, idet Præsten dog bør henlede Opmærksomheden paa, at der kun finder Lysning Sted een Gang. Endvidere maa der udtrykkelig nævnes, at Indsigelser skal fremsættes for den Myndighed, der har undersøgt, om Ægteskabsbetingelserne foreligger, og det

1923 maa meddeles, hvem den paagældende Myndighed er. Præsten skal dernæst — af Hensyn til Anmeldelse af eventuelle Hindringer for Ægteskabets Indgaaelse — umiddelbart efter Lysningen tilstille nævnte Myndighed Meddelelse om Lysningen og Tidspunktet for dens Foretagelse samt om, for hvem Ægteskabet ønskes indgaaet — alt, for saa vidt han ikke selv har foretaget Prøvelsen af Bevislighederne. Naar Lysningsfristen er udløbet, uden at der fra den Myndighed, der har prøvet Bevislighederne, er tilstillet Præsten Meddelelse om nogen Hindring for Ægteskabets Indgaaelse, eller — hvis Præsten selv har prøvet Bevislighederne — uden at der har vist sig at foreligge saadan Hindring, meddeler Præsten paa Begæring Parternes Attest om, at behørig Lysning har fundet Sted, og at der ikke foreligger nogen Ægteskabshindring, jfr. Lovens § 25. En saadan Attest er nødvendig, saafremt Ægteskabet skal indgaaes for den borgerlige Myndighed eller for en anden Præst end den, der har forestaaet Lysningens Iværksættelse. Attesten afgives i følgende Form: «Det attesteres herved, at behørig Lysning har fundet Sted med Hensyn til det Ægteskab, som . . . og . . . agter at indgaa med hinanden, samt at der ikke har vist sig at foreligge nogen Hindring for deres Ægteskab.» Foretagelsen af Lysning samt Udstedelse af fornævnte Attest om, at behørig Lysning har fundet Sted m. v., sker uden Betaling. Angaaende den foretagne Lysning sker der Tilførsel til Kirkebogen paa det Sted, hvor Lysningen har fundet Sted. Tilførslen foretages — hvad enten Ægteskabet skal indgaaes i det Sogn, hvor Lysningen er sket, eller ikke — indtil videre efter de hidtil gældende Regler for Tilførsler til Kirkebøgerne om ægteviede, jfr. nærmere herom nedenfor under VI, dog med Iagttagelse af følgende: I Anmærkningsrubrikken indføres, hvilken Myndighed der har udstedt den i Lovens § 22 ommeldte Attest om, at Bevisligheden er i Orden, samt Datoen for Attestens Udstedelse. Endvidere anføres i Lysningsrubrikken, hvilken Dato Præsten har tilstillet den Myndighed, der har prøvet Bevislighederne, Meddelelse om Lysningens Foretagelse m. v., — for saa vidt

saadan Meddelelse efter det foran anførte skal gives —, samt Dato for Udfærdigelse af eventuel Attest til Brudefolkene om, at behørig Lysning har fundet Sted m. v. I Anmærkningsrubrikken anføres Dato for eventuel Kundgørelse i Udlandet om Ægteskabets Indgaaelse og den i Kundgørelsen fastsatte Frist for Anmeldelse af Hindringer for Ægteskabets Indgaaelse, jfr. nedenfor. Saafremt Ægteskabet skal indgaa i et andet Sogn end det, hvori Lysningen er foretaget, sker Tilførslen i Lysningsstedets Kirkebog uden Nummer.

Saafremt nogen af Brudefolkene har Bopæl i Udlandet indenfor Europa, skal der, jfr. Lovens § 23, sidste Stykke, foruden Lysning her i Landet, tillige ske Kundgørelse om Ægteskabets Indgaaelse paa det Sted (By, Kreds) i Udlandet, hvor vedkommende Part har Bopæl. Kundgørelsen iværksættes af den Myndighed, som forestaar Lysningens Iværksættelse. Kundgørelsen i Udlandet bortfalder dog: 1) naar Brudefolkene har opnaaet kongelig Bevilling til Vielse uden forudgaaende Lysning, 2) naar Lysning unnlades som Følge af, at der paa Grund af en af Parternes Sygdom er alvorlig Fare ved at opsætte Vielsen, 3) naar vedkommende Part er Udlænding, og der fra hans Hjemlands Myndigheder foreligger Attest om, at der efter hans Hjemlands Love intet er til Hinder for det paatænkte Ægteskab, og 4) naar Fritagelse for Kundgørelse i Udlandet under særlige Omstændigheder er meddelt af Justitsministeriet. De nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Kundgørelsens Iværksættelse samt om Formen for Kundgørelsen indeholdes i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 20. November 1922, til hvilken man skal henvise. **V. V i e l s e n s F o r e t a g e l s e.** Med Hensyn til Formen for Ægteskabets Skiftelse ved kirkelig Vielse skal man særlig henlede Opmærksomheden paa følgende Forhold: Kirkelig Vielse indenfor Folkekirken foretages af dennes Præster, jfr. Lovens § 30, 1. Stk. De fornødne Bestemmelser om, hvilke Præster i Folkekirken der skal kunne vie, samt hvilke af disse der skal kunne bemyndige en anden i Folkekirken præsteviet Mand til paa deres Ansvar at foretage en Vielse, jfr. Lovens § 30, 2.

1923 Stk., er givet ved §§ 1–3 i kongelig Anordning
9. Juni af 22. December 1922 angaaende kirkelig Vielse
indenfor Folkekirken m. v., der ved kongelig An-
ordning af 23. Maj 1923 er sat i Kraft paa Færøerne.
Med Hensyn til Spørgsmaalet om Folkekirken
Præsters Pligt til at foretage Vielse fastsættes det
i Lovens § 30, 4. Stk., 1. Punktum, at en Præst
i Folkekirken kun er pligtig at foretage en Vielse,
saafremt begge Brudefolkene hører til Folkekirken,
og en af dem derhos er Medlem af hans Menig-
hed. I de Tilfælde, hvor en Præst ellers efter
Lovens Regler vilde være pligtig at foretage en
Vielse, kan han dog nægte at vie en fraskilt,
hvorhos han, hvis han iøvrigt af religiøse Grunde
mener ikke at kunne eller burde foretage en
Vielse, skal forelægge Sagen for Biskoppen, der
efter en Undersøgelse af samtlige Sagens Om-
stændigheder afgør, om den paagældende Præst
bør fritages for at foretage Vielsen. Tilsvarende Reg-
ler gælder i disse Tilfælde med Hensyn til en Præs-
ts Pligt til at foretage Lysning ved Kundgørelse fra
Prædikestolen, jfr. Lovens § 30, sidste Stykke.
En Præs-ts Nægtelse af at foretage Vielse hindrer
dog ikke Brudeparret i at faa samme foretaget af
en anden Præst i Folkekirken, som maatte være
villig hertil. I denne Forbindelse henlædes des-
uden Opmærksomheden paa Bestemmelsen i § 4,
2. Stk. i kongelig Anordning af 22. December 1922
hvorefter den Kirkeministeriet og Biskopperne
hidtil tilkommende Bemyndigelse til paa Ansø-
gning derom fra vedkommende Præst at bevilge
saadanne Afgivelser fra de autoriserede Ritualer,
som det enkelte foreliggende Tilfældes særlige
Beskaffenhed maatte udkræve, stadig er gældende ved
Siden af de ovennævnte Bestemmelser om Fritagelse
for Forpligtelse til at vie fraskilte og om Biskoppens
Adgang til eventuelt at fritage en Præst for at
foretage en Vielse. Med Hensyn til Spørgsmaalet
om, hvilke Personer der skal kunne vies af Præ-
ster i Folkekirken, fastsætter Lovens § 29, 1. Stk.,
at saadan Vielse kan finde Sted, naar en af
Brudefolkene hører til den danske Folkekirke.
Kirkelig Vielse skal som Regel foregaa i Kirken,
jfr. Lovens § 35, 1. Stk. Undtagelse kan kun gøres:
1) naar Brudefolkene har opnaaet kongelig Be-

villing til Vielse i Hjemmet, hvorved de opnaar Ret til at lade Vielsen foregaa i Brudens Hjem eller et andet Sted, hvorom der træffes Aftale mellem Brudefolkene og Præsten; Bevillingen udleveres af Amtmanden. 2) naar en af Brudefolkene paa Grund af livsfarlig Sygdom begærer at blive viet paa sit Sygeleje. Hvis den Præst, der skal foretage Vielsen, i de i 1. og 2. nævnte Tilfælde maa møde mere end 1 Kilometer fra sin Bolig, skal Parterne paa passende Maade befordre ham dertil. Saafremt Afgang fra det almindelig fastsatte Sted sker af den under 2) nævnte Grund, skal Præsten straks gøre Indberetning herom til Justitsministeriet gennem de kirkelige Myndigheder. Hvis ikke Fritagelse for Lysning særlig er hjemlet, maa Vielse ikke foretages, forinden lovlig Lysning har fundet Sted. Herom maa den i saa Henseende foreskrevne Attest, jfr. ovenfor under IV., forelægges for den Præst, der skal foretage Vielsen, medmindre han selv har forestaaet Lysningens Iværksættelse. Saafremt Kundgørelse i Udlandet har fundet Sted, maa Vielsen ikke foretages forinden Udløbet af den i Kundgørelsen fastsatte Frist. Til Trods for stedfundne Lysning maa Vielsen ikke foretages, saafremt det er den ægteskabsstiftende Myndighed bekendt, at Ægteskabsbetingelserne ikke er til Stede, jfr. Lovens § 33, 1. Stk. Er der hengaaet mere end 3 Maaneder efter Lysningsfristens Udløb, kan Vielse ikke mere foretages paa Grundlag af den stedfundne Lysning, jfr. Lovens § 33, 2. Stk. Indgaas Ægteskab uden forudgaaende Lysning, skal den foreskrevne Attest om Bevislighedernes Prøvelse, jfr. ovenfor under III., foreligge for den Præst, for hvem Ægteskabet skal indgaa, jfr. Lovens § 34. Om det Tilfælde, hvor Vielsen indgaaes paa en anden Præsts Ansvar, se tillige kongelig Anordning af 22. December 1922 § 5. VI. Formen for Vielsen m. m. Dag og Tid for Vielsen skal saa vidt muligt vælges efter Parternes Ønske, jfr. Lovens § 35. Det maa dog som hidtil iagttages, at de ordinære Gudstjenester ikke herved opholdes eller hindres, jfr. Ministeriets Cirkulære af 4. August 1906, og ligeledes maa det paases, at Tiden, for saa vidt det paahviler Lærere at medvirke som

1923 Kirkebetjente, saa vidt muligt vælges saaledes, at
9. Juni det offentlige Skolevæsens Tjeneste ikke udsættes
for i den Anledning at forsømmes. Vielsen skal
efter Lovens § 36 foregaa i mindst to Vidners
Overværelse. Dette gælder ogsaa Vielser i Hjem-
met og paa Sygelejet. Der er intet til Hinder
for, at Brudefolkene Slægtninge fungerer som
Vidner, hvorimod Præsten og Degnen ikke vil
kunne antages som Vidner. Adgangen til
Kirken skal staa aaben for alle. Vielsen fore-
tages i Overensstemmelse med et af de til en-
hver Tid gældende autoriserede Ritualer
for Brudevielse i Folkekirken, jfr. kongelig An-
ordning af 22. December 1922 § 4, 1. Stk. Om
Ændringer i Rituallet i visse særlige Tilfælde, se
ovenfor under V. Den ved kongelig Resolution
af 20. September 1915 fastsatte særlige Form for
Genindgaaelse af Ægteskab mellem fraskilte, der
ikke siden Skilsmissen har været i andet Ægteskab,
maa anses for bortfaldet for Færøernes Vedkom-
mende fra 1. Juli 1923, saaledes at alt, hvad der
efter Loven af 30. Juni 1922 i Almindelighed skal
foretages saavel i Henseende til Betingelserne for
Ægteskabet som selve Ægteskabets Stiftelsesakt,
ogsaa skal foretages ved fraskiltes Genindgaaelse
af Ægteskab. Ministeriet maa dog anse det for
tilstrækkeligt, at Præsten, saafremt han indvilger i
at foretage en saadan Vielse, jfr. ovenfor under
V., indtil et særligt Ritual maatte blive fastsat til
Benyttelse i disse Tilfælde, ligesom hidtil holder
en Formaningstale til Parterne og derpaa — efter
at have forelagt dem de ritualmæssige Spørgs-
maal — under Haandspaalæggelse forkynder dem
som Ægtefolk.

Efter Vielsens Foretagelse sker der fornøden
Tilførsel herom med Nr. til Kirkebogen for det
Sogn, hvori Vielsen er foretaget. Tilførslen sker
indtil videre efter de hidtil gældende Regler for
Tilførsler om ægteviede, dog med følgende Æn-
dringer: I Rubrikken «Forlovernes fulde Navn,
Stilling og Bopæl» indføres Vidnerne fulde Navn,
Stilling og Bopæl. Saafremt Lysningen har fun-
det Sted i et andet Sogn end det, hvori Vielsen
er foretaget, anføres i Lysningsrubrikken Sted og
Tid for Lysningen, og der gives Meddelelse om

Vielsen til Sognepræsten paa Lysningsstedet, i **1923**
hvis Kirkebog Vielsen indføres uden Nummer. 9. Juni
Hvis Lysning (kirkelig eller ved Tinglæsning) har
fundet Sted i de sønderjydske Landsdele, skal
Meddelelse om Vielsen tillige tilstilles vedkom-
mende Personregisterfører. Hvis Lysningen har
fundet Sted ved Tinglæsning, angives i Lysnings-
rubrikken, hvilken Myndighed der har foretaget
den, og Datoen for Tinglæsningen. Er Vielse
foregaaet uden Lysning, jfr. ovenfor under II.,
skal der, saafremt Vielsen har fundet Sted i et
andet Sogn end det, hvor Lysningen efter de al-
mindelige Regler skulde have været begæret, gives
Meddelelse om Vielsen til sidstnævnte Sogns
Kirkebog, hvor Vielsen indføres uden Nummer.
I de Tilfælde, hvor den ene af Brudefolkene til-
hører et Trossamfund, hvortil den anden ikke
hører, og hvor de derfor skal afgive skriftlig Er-
klæring om, i hvilken Tro — enten Folkekirkens
eller en af Parternes Tro — Børnene af Ægte-
skabet skal opdrages, jfr. Lovens § 18 og § 21,
Nr. 10, skal Erklæringen indføres i Anmærknings-
rubrikken i Kirkebogen samtidig med Tilførslen
om Vielsen. Brudefolkenes Underskrift i Kirke-
bogen af Erklæringen bortfalder derimod frem-
tidig. Hvor Præsten ikke selv har foretaget Un-
dersøgelsen af, om Ægteskabsbetingelserne fore-
ligger, skal der forelægges ham en af vedkom-
mende Myndighed bekræftet Genpart af Er-
klæringen til Brug ved Indførelsen i Kirkebogen.
Saafremt Vielsen er udført af en ikke ved Kirken
ansat Præst, paahviler det denne snarest muligt
og senest 8 Dage efter Vielsens Foretagelse at
tilmelde de fornødne Oplysninger til Kirkebogen.
Ved de statistiske Indberetninger medtages en
Vielse som hidtil dér, hvor den er indført med
Nummer i Kirkebogen. Den første Udskrift af
Kirkebogen om foretagen Vielse udstedes uden
Betaling. For senere Udskrifter af Kirkebogen
erlægges et Gebyr af 60 Øre, der tilfalder ved-
kommende Præst. VII. Kirkelig Velsig-
nelse af et for borgerlig Myndighed
indgaaet Ægteskab. I Henhold til Lovens
§ 40 har Ægtefællerne Adgang til at faa et for
borgerlig Myndighed indgaaet Ægteskab kirkelig

1923 velsignet efter Aftale med en Præst i Folkekirken.
9. Juni Nærmere Regler herom er givet ved kgl. Anordning af 22. December 1922 § 5, hvorefter den kirkelige Velsignelse, indtil et for disse Tilfælde særlig autoriseret Ritual foreligger, meddeles efter et af de for kirkelig Vielse autoriserede Ritualer, dog at det iagttages, at Parterne i Præstens Henvendelse tiltales som Ægtefæller, og at der ikke benyttes Udtryk eller Vendinger, der staar i Modstrid med, at Ægteskabet allerede tidligere er stiftet for den borgerlige Myndighed. Præsten bør derfor, naar han tiltaler Parterne som Ægtefæller, benævne Hustruen ved Fornavne med Tilføjelse af Mandens Navn og hendes Pigenavn (født N. N.) eller ved hendes Fornavne med Tilføjelse af Pigenavnet (født N. N.). Tilspørgslen til Parterne, om de vil have hinanden til Ægtefælle, saavel som Forkyndelsen af Parterne som Ægtefolk udelades. I Henhold til § 6 i kgl. Anordning af 22. December 1922 kan kirkelig Velsignelse af et for borgerlig Myndighed indgaaet Ægteskab ske ved de samme Præster, som i Henhold til Anordningens §§ 1 og 2 kan vie paa eget eller en anden Præsts Ansvar. Det staar Ægtefællerne frit for at henvende sig til enhver af disse Præster, som maatte være villig til at meddele den kirkelige Velsignelse, og denne kan gives, uanset hvor lang Tid der er forløbet siden Ægteskabets Indgaaelse. Adgangen til at faa Ægteskabet kirkelig velsignet tilkommer de samme Personer, som har Ret til kirkelig Vielse, og den Præst, der vilde have været pligtig at vie Parterne, maa ogsaa være pligtig at meddele den kirkelige Velsignelse af Ægteskabet, jfr. det ovenfor under V. anførte. Saafremt Ægtefællerne maatte ønske det, er der, jfr. § 7 i fornævnte kongelige Anordning, intet til Hinder for, at der kan foretages Lysning ved Kundgørelse fra Prædikestolen (eventuelt fra Kor døren) angaaende den kirkelige Velsignelse, dog at det ved Lysningen tydeligt bør angives, at Ægteskabet mellem de paagældende allerede er indgaaet. Iøvrigt foregaar Lysningen efter de ovenfor under IV givne Regler, dog med de Ændringer, der følger af Forholdets Natur. Forinden den kirkelige Velsignelse meddeles — even-

1923

9. Juni

tuelt forud for Lysningen herom —, skal den af den borgerlige Myndighed udstedte Attest om Ægteskabets Indgaaelse forelægges for Præsten, jfr. den kgl. Anordnings § 6, 2. Stk. Handlingen, hvorved den kirkelige Velsignelse meddeles, maa foregaa i Kirken. Bestemmelsen i Lovens § 36, 1. Stk. om, at Vielse skal foregaa i mindst to Vidners Overværelse, kommer derimod ikke til Anvendelse paa Meddelelsen af kirkelig Velsignelse. Da denne maa betragtes som en kirkelig Handling, kommer med Hensyn til Spørgsmaalet om Betaling herfor, de almindelige Regler om Betaling for kirkelige Handlinger til Anvendelse paa tilsvarende Maade som ved kirkelig Vielse. Ligeledes gælder med Hensyn til Spørgsmaalet om Adgangen til at faa Kirken overladt og eventuel Betaling herfor de samme Regler som ved kirkelig Vielse. Angaaende Meddelelsen af den kirkelige Velsignelse skal der ske Tilførsel med Nummer til Kirkebogen for det Sogn, hvor Handlingen har fundet Sted. Tilførslen sker indtil videre paa de Sider i Kirkebogen, der er beregnet til «særlige Tilførsler i paakommende Tilfælde». Her anføres efter den ovenfor nævnte Udskrift af Ægteskabsbogen Ægtefællernes fulde Navn og Stilling samt Tid og Sted for Indgaaelsen af Ægteskabet. Endvidere anføres, naar, hvor og ved hvilken Præst den kirkelige Velsignelse er meddelt. Hvis Lysning angaaende den kirkelige Velsignelse har fundet Sted, anføres Datoen for Lysningen. VIII. Mægling ved Separation og Skilsmisse. I Henhold til Lovens § 76 skal der, forinden Bevilling til Separation eller Skilsmisse meddeles eller Sag anlægges, under Ægtefællernes personlige Møde forsøges Mægling mellem dem om Fortsættelsen af det ægteskabelige Samliv. Mæglingen foretages af Overøvrigheden, hvis begge Parter ønsker det, eller de ikke hører til samme Trossamfund, men ellers af Præsten. Mæglingen bortfalder dog for den Ægtefælle, der ikke har Ophold her i Landet. De nærmere Regler om Mæglingens Foretagelse er, ogsaa for den gejstlige Mæglingens Vedkommende givet ved den gennem Justitsministeriet udsendte kongelige Anordning af 17. November 1922, jfr. Anordning

1923 for Færøerne af 16. Maj 1923, til hvilke man skal henvise. IX. **Ov e r g a n g s b e s t e m m e l s e r.** Endelig skal man henlede Opmærksomheden paa de i Lovens Kapitel VIII indeholdte Overgangsbestemmelser, navnlig paa Bestemmelsen i § 86: «Er der før Lovens Ikrafttræden iværksat Lysning, skal vedkommende Brudefolk i et Tidsrum af 3 Maaneder fra Lysningen være berettiget til at indgaa Ægteskab, dog at den i § 22 foreskrevne Prøvelse af Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse da bliver at foretage før Vielsen». Saa fremt Lysning efter de hidtil gældende Regler har fundet Sted en eller flere Gange inden 1. Juli 1923, er Parterne i et Tidsrum af 3 Maaneder efter den sidst foretagne Lysning berettigede til at indgaa Ægteskab, naar Prøvelse af Ægteskabsbetingelserne har fundet Sted, og naar der er forløbet 14 Dage efter Lysningen, eventuelt den første Lysning.
(Minist.)

13. Juni **Justm. Skr. om Gebyrer i Henhold til Motorloven.** — — — Justitsministeriet bestemmer derhos, at der for Udfærdigelsen af Førerbeviser til Motorkøretøjer fremtidig vil være at erlægge et Gebyr af 1 Kr., hvilket Gebyr ogsaa vil være at erlægge for Fornyelse af et ældre Førerbevis, og at yderligere Betaling ikke maa modtages. Gebyret føres til Indtægt paa Landfogdens Kontorholdsregnskab, medens Udgiften til Førerbeviserne opføres paa Kontorholdsregnskabets Udgiftsside. Udover det foreskrevne Gebyr for Motorkøretøjers Undersøgelse maa der ikke modtages nogen Betaling i Anledning af Motorkøretøjers Anmeldelse og Indregistrering, ligesom der ikke maa modtages nogen Betaling i Anledning af Motorkøretøjers Afmeldelse. — — —

20. Juli **Justm. Skr. ang. Lagtingets Stilling overfor Amtmanden og Regeringen.** «— — — Angaaende den af Lagtinget i Samlingen 1921 vedtagne Indstilling, hvori Tinget udbeder sig en almindelig Udtalelse fra Justitsministeriet om Amt-

mandens Stilling overfor Lagtinget, efter at Amtmanden er ophørt at være selvskreven Medlem af Lagtinget, skal man udtale, at Ministeriet ikke paa Forhaand kan afgive en Udtalelse om, hvorledes Ordningen i Enkeltheder bør være, idet det vil være nødvendigt, at det gennem nogen Tids Erfaring i Praksis bringes paa det rene, hvorledes Samarbejdet mellem Amtmanden og Lagtinget i alle Enkeltheder bedst lader sig gennemføre. Man skal dog udtale, at Justitsministeriet anser det for en Selvfølge, at Amtmanden i samme Omfang som hidtil deltager i Forberedelsen af Forslag til Love, Anordninger m. v., som af Ministerierne tilstilles ham til Forelæggelse for Lagtinget, ved at indhente de fornødne Erklæringer fra Embedsmænd, eventuelt udarbejde Forslag o. s. v., hvorhos man anser det for ønskeligt, at Amtmanden i det Omfang, hans øvrige Embedsforretninger tillader det, og under Hensyntagen til Beskaffenheden af de Sager, der behandles i Lagtinget, giver Møde i Tinget og eventuelt udtaler sig om de foreliggende Sager, derunder saadanne Sager, som skal forelægges Regeringen, samt at han i det hele i videst muligt Omfang vejleder og bistaar Lagtinget og de af dette nedsatte Udvalg. Med Hensyn til den af Lagtinget i Samlingen 1922 vedtagne Indstilling angaaende den fremtidige Behandling af Tingets Indstillinger til Regeringen, skal man, efter stedfunden Brevveksling med Kirkeministeriet, Undervisningsministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder og Handelsministeriet, udtale følgende:

1. Regeringen er villig til at give Lagtinget Svar paa alle Indstillinger til Regeringen, saa snart det er muligt; med Hensyn til Indstillinger, som er vedtagne i en ordentlig Lagtingssamling, vil Lagtinget kunne forvente Regeringens Svar inden næste ordentlige Samling.
2. Regeringen er villig til, hvis den ikke mener at kunne imødekomme Lagtingets Indstilling, at opgive Grundene dertil.
3. Regeringen er villig til, hvis den ikke mener at kunne imødekomme Lagtingets Indstilling, at give Lagtinget Adgang til at gøre sig bekendt med de Embedserklæringer, som maatte være fremkomne under Sagens Behandling.
4. Den anførte Ordning finder dog ikke Anvendelse, hvis

1923 de fornødne Oplysninger til Lagtingets Brug inde-
20. Juli holdes i Lovtidende eller Rigsdagstidende. Man
skal derhos tilføje, at Justitsministeriet, naar Lov
af 28. Marts 1925 om Færøernes Lagting er traadt
i Kraft, vil være sindet at besvare Lagtingets
Henvendelser og Indstillinger ved direkte Skrivel-
ser til Lagtingets Formand, idet der samtidig gives
Amtet Meddelelse om Afgørelsen».

23. Juli **Anordn. for Færøerne (Nr. 308) om
Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af
Maskiner.** I Henhold til den Regeringen ved § 5 i
Lov om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det
offentliges Tilsyn dermed af 29. April 1913 med-
delte Bemyndigelse sættes herved Kapitel III i
den nævnte Lov, indeholdende Bestemmelser om
Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Ma-
skiner, i Kraft paa Færøerne i følgende Skikkelse:
§ 1. Bestemmelserne i denne Anordning er an-
vendelige paa enhver Maskine paa Landjorden,
hvis Brug kan medføre Fare for Liv eller Helbred,
og som sættes i Bevægelse ved en Kraftmaskine,
drevet ved Damp, Vand, Vind, Gas, Petroleum,
Elektricitet m. v. eller ved dyrisk Kraft, saaledes,
at de paagældende Forskrifter omfatter saavel
Arbejdsmaskinerne som Kraftmaskinen og Driv-
værket med dertil hørende Hjul og Drev, Aksler,
Drivremme eller Snore m. v., hvorved Kraften
overføres til Arbejdsmaskinerne. For saa vidt der
paa Andenhaands- og Udlejningsværksteder an-
vendes Maskiner af ovennævnte Art, er Anord-
ningens Regler gældende for Anvendelsen af disse
Maskiner. Ethvert Gasværk og ethvert Elektrici-
tetsværk er pligtigt til, efter nærmere Aftale med
Arbejds- og Fabrikstilsynet, een Gang hvert
Kvartal at tilstille dette en fuldstændig Fortegnelse
over samtlige Virksomheder, som erholder Kraft paa
Værket til Motorer paa $\frac{1}{2}$ Hestekraft eller der-
over med Angivelse af de benyttede Motorers
Størrelse. Den, der direkte til Brugeren leverer
Dampmaskiner, Petroleumsmotorer, Vindmotorer
samt Gasmotorer med egen Gastilvirkning, er
pligtigt til paa dertil bestemte Blanketter at med-
dele Fabrikstilsynet Navn og Adressé paa Mod-

tageren samt Motorens Art og Størrelse. De her 1923
til brugelige Anmeldelsesblanketter udleveres af 23. Juli
Tilsynet uden Vederlag. § 2. a. De paa
Kraftmaskinen anbragte bevægelige Dele
skal være saaledes indhegnet eller dækket, at den,
der passer Maskinen, ikke er udsat for Fare under
sin Gerning. Naar Maskinen er anbragt i Rum,
hvor der er Færdsel, skal den være saaledes ind-
hegnet, at ikke andre end de, der passer Maskinen,
under deres sædvanlige Syssel er udsatte for at
komme i Berøring med dens løbende Dele. Kraft-
maskiner skal være indrettet og anbragt saaledes,
at Igangsætningen under Iagttagelse af fornøden
Forsigtighed kan foregaa farefrit. Nærmere Regler
i saa Henseende kan udfærdiges af Indenrigs-
ministeren. I Trækange (Hestegange) skal
alle Tandhjul, Drev og lignende samt den fra
Omgangen til Arbejdsmaskinen førende Aksel med
tilhørende Muffer og Koblinger være dækket,
medmindre de er hævet 2 m over Banen. b.
De løbende Dele af Drivværket, ved hvilket
Kraften overføres fra Kraftmaskinen til Arbejds-
maskinerne, skal, naar de ikke er hævede mindst
1,9 m over Gulvet, være saaledes indhegnet eller
dækket, at de ikke kan medføre Fare for de Per-
soner, som færdes paa Arbejdsstedet. Paa liggende
og staaende Aksler samt de paa samme anbragte
Kamhjul, Skiver, Muffer og desl. maa der ikke
uanset deres Afstand over Gulvet, findes frem-
staaende Dele, saasom Universalkoblinger, Smøre-
kopper, Skrueringe, Skruelhoveder, Søm, Kiler
o. desl. uden at disse er dækkede paa betryggende
Maade. Drivremme og Drivsnore maa ikke være
samlet ved fremspringende Dele, som kan gribe
fat under Maskineriets Gang. Elektriske Lednin-
ger skal være indrettet i Overensstemmelse med
de i Medfør af Lov Nr. 77 af 19. April 1907, jfr.
Anordning Nr. 14 af 31. Januar 1908, gældende
Forskrifter.¹⁾ I Møller og Vindmotorer skal alle
løbende Dele være behørig dækket overalt, hvor man
ved at færdes paa Trapper, Opgange, Platforme
o. desl. kan komme i Berøring med dem. Fra
nævnte Paabud undtages dog fritstaaende glatte

¹⁾ Nu Anordn. Nr. 234 af 20. December 1929.

1923 Aksler af over 20 cm Tværsnit. c. Arbejds-
 23. Juli maskinerne skal være saaledes indrettet og
 opstillet og de ved dem værende farlige Dele være
 saaledes indhegnet eller dækket, at Personer ikke
 er udsatte for under deres sædvanlige Syssel eller
 i Forbigaaende at komme i Berøring med de
 løbende Dele. De skal under Brugen være op-
 stillet saaledes, at de ikke uforsætlig lader sig
 forskyde. Enhver Arbejdsmaskine skal, naar Til-
 synet skønner det nødvendigt, umiddelbart ved
 selve Arbejdspladsen kunne standses eller udløses
 af sin Forbindelse med Kraftmaskinen ved særlig
 Indretning. d. Elektriske Stærkstrøms-
 anlæg skal være indrettet i Overensstemmelse
 med de i Lov Nr. 77 af 19. April 1907, jfr. An-
 ordning Nr. 14 af 31. Januar 1908, eller i Med-
 før af samme gældende Forskrifter.¹⁾ Naar den
 frie Brug af Maskinerne, Arbejdets Beskaffenhed
 eller andre Forhold lægger særlige Hindringer i
 Vejen for Gennemførelse af de i denne Paragraf
 fastsatte Bestemmelser, kan Direktøren for Arbejds-
 og Fabriktilsynet tilstaa Lempelser. § 3. Vand-
 motorer samt Vandløftningsredskaber skal være
 forsvarligt omgærdet, og der skal i det tilstrøm-
 mende Vand være anbragt en stærk Rist med ikke
 større Aabning end 8 cm mellem Stængerne ved
 Overfaldshjul og Turbiner og 25 cm ved Under-
 faldshjul; aabent Vand mellem Risten og Driv-
 værket skal være tildækket. Uden om Vind-
 møller skal der være et forsvarligt Rækværk, saa-
 ledes at uvedkommende kun ved Uagtsomhed kan
 komme i Berøring med Vingerne. § 4. Gulvene
 i Arbejdsrummene i Nærheden af Maskiner og
 Fordybninger, i hvilke Dele af Drivværket bevæger
 sig, skal enten holdes saaledes rene, at Olie og
 Smørelse ikke gør dem slibrige, eller bestrøs med
 Sand eller lignende. Ethvert Rum, hvori der er
 opstillet en Maskine, som betjenes af Arbejdere,
 skal under hele Arbejdstiden være saaledes oplyst
 ved Dagslys eller kunstig Belysning, at alle løbende
 Dele af Maskinen, som under Driften kan med-
 føre Fare for Arbejderne, tydeligt kan iagttages.
 Enhver Fordybning, i hvilken et Svinghjul, Driv-

1) Nu Anordn. Nr. 234 af 20. December 1929.

hjul eller en Remskive bevæger sig, skal, naar den ikke er beskyttet paa anden Maade, være sikkert indhegnet tæt ved Kanten. De til Færdsel bestemte Gange i de Rum, hvor Maskinerne findes, skal have en saadan Bredde og Højde og holdes fri i et saadant Omfang, at Færdselen kan finde Sted under betryggende Forhold. Andre Mellemrum mellem Maskinerne skal betryggende afspærres, saalænge Maskinerne er i Gang, for saa vidt dette ikke hindrer Maskinens frie Benyttelse, hvilket Tilsynet kan afgøre efter Samraad med Ejeren (Brugeren). De Rum, i hvilke Maskiner, som kan foraarsage Udvikling af sundhedsskadelige Luftarter eller frembringe stærk Opvarmning, er anbragt, skal efter Tilsynets Skøn være forsvarlig ventileret samt være forsynet med direkte Adgang til det fri.

§ 5. Kraftmaskinen maa ikke sættes i Gang, forinden dette er meddelt Arbejderne ved et Signal, der kan høres tydeligt i alle de Arbejdsrum, hvori der findes Maskiner, som skal sættes i Bevægelse. I Virksomheder, der indrettes, efter at denne Anordning er traadt i Kraft, samt saavidt muligt ogsaa i de for Anordningens Ikrafttræden indrettede Virksomheder skal der i ethvert Arbejdsrum, hvori der benyttes Maskiner, som bevæges af Kraftmaskinen, findes Indretninger, ved hvis Hjælp man straks kan udløse samtlige Maskiners Forbindelse med Kraftmaskinen eller standse selve Drivværket. Hvor Forholdene ikke tillader dette, skal der kunne gives Stoppesignal til Kraftmaskinen. Anvendes dyrisk Kraft, og Forbindelsen mellem Hestegangen og Arbejdsmaskinen ikke paa anden Maade afbrydes, skal der standses og kobles fra, saa snart der er raabt Holdt eller givet Stoppesignal, og der maa ikke kobles til, forinden det ved Raab eller paa anden Maade er tilkendegivet, at Maskinen skal sættes i Virksomhed. Ved Nyanlæg skal der være Indretning til at udløse Drivværkets Forbindelse med Hestegangen. Naar Kraftmaskinen driver flere selvstændige Bedrifter, skal Drivværket i enhver af Bedrifterne kunne standses, uafhængigt af, om Kraftmaskinen vedbliver at være i Gang. Det paahviler Ejeren af Kraftmaskinen at sørge for, at denne Bestemmelse fyldestgøres. Rensning, Smøring og

1923 Eftersyn af Akselledninger og Maskiner under
23. Juli Gangen maa kun foretages, for saa vidt det kan
ske uden Borttagelse af de i § 2 nævnte Beskyt-
telsesmidler, eller uden at Arbejdernes Klæder er
udsatte for at komme i Berøring med de løbende
Dele af Maskinen. Under særlige Forhold kan
Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet tilstaa
Lempelser fra de i nærværende Paragraf fastsatte
Bestemmelser. § 6. Udenfor Landbruget maa
Børn, der ikke er lovligt udskrevne af Skolen,
ikke benyttes til Arbejde ved de i denne An-
ordning omhandlede Maskiner. Til Arbejde ved
de i Anordningen omhandlede Landbrugsmaskiner
maa Børn under 10 Aar ikke benyttes og, hvis
de er under 12 Aar, kun naar det sker under
umiddelbart og stadigt Tilsyn af en af Forældrene.
Denne sidste Bestemmelse angaar dog ikke Børns
Benyttelse til at køre i en Hestegang. Unge
Mennesker af begge Køn fra Udskrivning af
Skolen til 16 Aars Alderen maa ikke benyttes til
selvstændig at passe Maskiner, som ifølge Inden-
rigsministerens Bestemmelse maa anses som farlige,
eller til at udføre Arbejder ved Maskiner, hvorved
der udkræves særlig Forsigtighed, saasom Paalæg-
ning af Remme, Snore og deslige eller til Rens-
ning, Smøring og Eftersyn af Akselledninger eller
andre Dele af Maskineriet, medens dette er i
Gang; dog undtages herfra Paalægning af Remme
imellem Forladstøj og visse Arbejdsmaskiner efter
nærmere Bestemmelse af Direktøren for Arbejds-
og Fabriktilsynet. Samme Forbud gælder for
Kvinder uden Hensyn til Alder, medmindre de er
klædte i en Dragt, der i Ufarlighed skønnes at
kunne ligestilles med Mænds, og ikke bærer ned-
hængende Haar. § 7. Med Hensyn til Maskiner,
ved hvilke der i særlig Grad er Grund til at be-
frygte Ulykkestilfælde eller Fare for Liv eller
Helbred, kan der af Indenrigsministeren udfærdi-
ges nærmere Forskrifter for deres Indretning og
Benyttelse, ligesom det ogsaa af Indenrigsministe-
ren kan paabydes, at de, som passer saadanne
Maskiner, skal have aflagt en til saadan Virk-
somhed svarende Prøve. Indenrigsministeren kan
forbyde Brugen af saadanne Arter af Maskiner eller
Maskindele, som efter Erfaring og anstil-

lede Forsøg har vist sig særlig farlige. § 8. Ingen 1923
Leverandør eller Forhandler maa udlevere saa- 25. Juli
danne Maskiner eller Maskindele, mod hvis Brug
der i Henhold til § 7, 2. Stk., er nedlagt Forbud;
ej heller maa der af nogen Leverandør eller For-
handler udleveres nogen af de i denne Anordning
omhandlede Maskiner, uden at de til Dækning af
Maskinernes Tandhjul, Drev, Knive og andre farlige
Dele paabudte, forsvarligt indrettede Sikringsdele
medfølger. Derhos er enhver, som selvstændig
forestaar Opstillingen af Maskineri — være sig
Kraftmaskiner, Drivværk eller Arbejdsmaskiner —,
ansvarlig for, at de for sammes Indretning og
Opstilling givne Forskrifter er iagttagne. Enhver,
som forfærdiger, forhandler eller opstiller Maskineri,
er iøvrigt berettiget til at æske Arbejds- og Fa-
briktilsynets Udtalelse om, hvorvidt der er noget
at indvende imod en planlagt Maskininstallation
eller Maskinbeskyttelse. Naar direkte Kraftudlej-
ning finder Sted, er Ejeren af Kraftmaskinen an-
svarlig for, at saadan Kraftoverføring sker paa
forsvarlig Maade. § 9. I Tilfælde af Uenighed
mellem Fabriktilsynet (§ 10) og Ejeren eller Bru-
geren af en Maskine med Hensyn til de gæl-
dende Bestemmelser skal der gives Ejeren (Bruger-
ren) Lejlighed til at udtale sig i Sagen, forinden
endelig Afgørelse træffes af Indenrigsministeren.
Klageren er ikke afskaaret fra med Hensyn til
den saaledes trufne Afgørelse at foranledige
Spørgsmaal om Øvrighedsmyndighedens Grænser
indbragte for Domstolene. I Tilfælde af Uenighed
mellem kommunale Maskinsynsmænd (§ 10) og
Ejeren eller Brugeren af en Maskine med Hensyn
til de i Medfør af denne Anordning trufne Be-
stemmelser kan Sagen paa Ejerens (Brugerens)
Forlangende forelægges Direktoratet for Arbejds-
og Fabriktilsynet (§ 10, 1. Stk.), til Afgørelse,
naar Begæring herom indsendes senest 1 Maaned
efter, at Synet har fundet Sted. Er Indsigelse mod
et Paabud ikke fremført ingen Udløbet af denne
Frist, kan Ejeren (Brugerens) ikke senere fremsætte
saadan Indsigelse. § 10. Det øverste Tilsyn
med Maskiner paa Færøerne paahviler det i Lov
Nr. 143 af 29. April 1913 § 31 omhandlede
Direktorat for Arbejds- og Fabriktilsynet. Det

1923 stedlige Tilsyn varetages dels af en af Indenrigs-
23. Juli ministeren efter Indstilling fra Amtmanden antaget Tilsynsførende, dels af Maskinsynsmænd, der, saafremt de er fornødne, vælges af de kommunale Raad, een for hver Kommune, medmindre Kommunens Udstrækning eller andre særlige Grunde taler for en Deling af Kommunen i flere Kredse med hver sin Maskinsynsmand. Paa samme Maade vælges efter det kommunale Raads Bestemmelse een eller flere Stedfortrædere til at udføre Hvervet i Tilfælde af, at Maskinsynsmanden har Forfald. Til Hvervet skal saa vidt muligt vælges maskinkyndige Mænd. Maskinsynsmændene vælges for 4 Aar, men kan genvælges. Ingen, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, er pligtig at modtage Valg som Maskinsynsmand; ej heller er den, som har været Maskinsynsmand i 4 Aar efter hverandre, pligtig til at modtage Genudnævnelse, førend efter Forløbet af 4 Aar. Den Tilsynsførende kan ikke vælges som Maskinsynsmand. Om iøvrigt nogen har gyldig Grund til at fordre sig fritaget for Valg som Maskinsynsmand, afgøres af Thorshavns Byraad eller vedkommende Forstanderskab, hvis Kendelse herom af den paagældende kan paaankes henholdsvis til Indenrigsministeren eller Lagtinget. Ingen Maskinsynsmand kan udføre nævnte Tilsyn i Tilfælde, hvor han selv er økonomisk interesseret. De kommunale Raad kan afskedige Maskinsynsmændene, ligesom ogsaa Direktøren for Tilsynet kan kræve saadanne afskediget; dog er den afskedigede berettiget til at forelægge Sagen henholdsvis for Indenrigsministeren eller Lagtinget, førend Afskedigelsen fuldbyrdes. Den Tilsynsførende oppebærer et af Indenrigsministeriet fastsat Honorar. Maskinsynsmændene erholder som Honorar 1 Kr. aarlig for hver Bedrift eller bevægelig Motor, som er undergivet deres Tilsyn. Udenfor Thorshavn afholder Sognekommunen foreløbig disse Udgifter og faar ved Aarsregnskabet Afslutning Beløbet erstattet af Amtskommunen, der atter faar sin Udgift dækket af Statskassen. Thorshavn Kommune afholder ligeledes foreløbig de paagældende Udgifter, som ved Aarsregnskabet Afslutning dækkes af Statskassen. Maskinsyns-

mændene anskaffer for Kommunens Regning en efter Direktoratets Bestemmelse indrettet Protokol, i hvilken samtlige under Tilsyn værende Bedrifter opføres paa hver sit Folio. I denne Protokol noteres de foretagne Syn og Ekstrasyn med Dato og Aar. Kommunalbestyrelsen paaser, at samtlige Bedrifter er synede i Aarets Løb, og udbetaler derefter Honoraret til Maskinsynsmanden. For saa vidt Mangler forefindes, skal Maskinsynsmanden inden 2 Maaneders Forløb foretage et Eftersyn for at paase, om Manglerne er afhjulpne; for dette Ekstrasyn skal Brugeren af de paagældende Maskiner til Synsmanden udrede et Vederlag af 1 Kr. Hvis det ved et saadant Ekstrasyn viser sig, at der endnu findes Mangler, skal Maskinsynsmanden indberette dette til Landfogden, udenfor Thorshavn gennem vedkommende Sysselmand. Landfogden er pligtig til skriftlig at meddele Maskinsynsmanden Sagens Udfald. Maskinsynsmændene udøver deres Hverv paa eget Ansvar, men under Vejledning af den Tilsynsførende. Denne Vejledning skal bl. a. bestaa i Afholdelse af Møder, hvor den Tilsynsførende forklarer Beskyttelsesforanstaltninger ved de almindelig forekommende Maskiner m. v., og hvor der gives Maskinsynsmændene Lejlighed til at rette Spørgsmaal om forefaldne Tvivlstilfælde. Maskinsynsmændene er pligtige til at give Møde, naar de tilsiges af den Tilsynsførende, medmindre de har lovligt Forfald, hvilket skriftligt skal meddeles den Tilsynsførende. Der tillægges hver af de mødende Maskinsynsmænd Befordringsgodtgørelse efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler samt 4 Kr. i Dagpenge. Maskinsynsmændenes Dagpenge, Befordringsgodtgørelse og Udgifter til Protokoller udredes foreløbig af Kommunerne, der ved Aarsregnskabet Afslutning faar disse Udgifter dækket af Statskassen. Kommunalraadene er pligtige til at meddele den Tilsynsførende, hvem der er valgt til Maskinsynsmænd og Stedfortrædere for den paagældende Kommune. Denne Meddelelse skal gives senest 8 Dage, efter at Valget er foretaget. Indenrigsministeren udfærdiger nærmere Instruks for den Tilsynsførende og for Maskinsynsmændene og vejleder de kommunale

1923 Raad til Gennemførelse af denne Tilsynsvirksomhed. **§ 11.** Ved ethvert Arbejdssted, hvor der forefindes Maskiner af den i § 1 ommeldte Art, skal der forefindes en Bog, hvori Tilsynet efter endt Undersøgelse anfører, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger det i Henhold til de i denne Anordning indeholdte Bestemmelser og de dertil knyttede Forskrifter maatte have paabudt, samt den Tidsfrist, inden hvilken saadant Paabud skal være udført. **§ 12.** Et Uddrag af denne Anordning, som dertil af Indenrigsministeren kendes gyldigt, saavel som af de Forskrifter, der gives for at beskytte Overholdelse af Anordningen eller af det enkelte Arbejdssted vedkommende Bestemmelser, skal tillige med en Meddelelse om den eller de tilsynsførendes Navn og Adresse opslaas i let læselig Form paa de i denne Anordning omhandlede Arbejdssteder paa et for alle Arbejderne let tilgængeligt Sted. **§ 13.** Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der overtræder de i denne Anordning indeholdte Bestemmelser, straffes, for saa vidt hans Forhold ikke efter Lovgivningens almindelige Regler medfører højere Straf, med en Bøde fra 4 til 400 Kr. Den Arbejder, der ved sit Forhold overfor de i Medfør af denne Anordning truffne Sikkerhedsforanstaltninger hindrer disse i at virke efter deres Bestemmelse, straffes, for saa vidt hans Forhold ikke efter Lovgivningens almindelige Regler medfører højere Straf, med en Bøde fra 5 til 100 Kr. **§ 14.** Dersom noget Barn er blevet anvendt til Arbejde imod Bestemmelserne i denne Anordning, straffes den paagældendes Forældre eller andre foresatte med en Bøde fra 2 Kr. til 20 Kr., naar det godtgøres, at saadant ulovligt Arbejde er foregaaet med deres Vidende og Villie. **§ 15.** Sager, der anlægges paa Grund af Overtrædelse af denne Anordning eller af de i Medfør af Anordningen udfærdigede Forskrifter, og i hvilke Straffen ikke kan overstige Bøder, behandles som offentlige Politisager. Sager, der vil medføre højere Straf end en Bøde af 40 Kr., kan ikke afgøres uden Dom, medmindre Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet har samtykket deri. **§ 16.** Alle Bøder, der udredes i Henhold til Bestemmelserne i denne Anordning, tilfalder Stats-

kassen. § 17. Denne Anordning træder i Kraft 1923 den 1. Oktober 1923, inden hvilket Tidspunkt i 23. Juli § 10 nævnte Maskinsynsmænd vil være at vælge.

Bek. (Nr. 379) om Ændring i § 31 i Lov 29. Sept. Nr. 126 af 27. Maj 1908 om **Byen Thorshavns kommunale Styrelse**. (Indføjet i Loven af 1908).

Stadfæstelse (Nr. 169) paa Statutter for Færø Amts Bibliotek. 16. Okt.

1. Færø Amts Bibliotek, hvis Sæde er Thorshavn, er en selvejende Institution. **2.** Bibliotekets Opgave er, at udbrede Kundskab og almindelig Oplysning ved gratis Udlaan af Litteratur til Biblioteker og private indenfor Øernes Omraade, samt ved Indretning af gratis tilgængelige Læsestuer med Haandbogssamlinger, at indsamle i videst muligt Omfang al Litteratur vedrørende Færøerne, at virke hen til, at der til Biblioteket knyttes en Studiefdeling med Litteratur af videnskabelig Art. **3.** Biblioteket forestaaes af en Bestyrelse paa 3 Medlemmer, af hvilke Undervisningsministeriet vælger 1, Lagtinget 1 og Thorshavns Byraad 1. Valget sker for 6 Aar, dog saaledes, at der hvert andet Aar afgaar 1 Medlem i den Rækkefølge, hvori Medlemmerne her er nævnt. Genvalg kan ske. Samtidig med Valg af Bestyrelse vælger de samme Myndigheder for hvert Bestyrelsesmedlem 1 Suppleant, som tiltræder Bestyrelsen, naar de respektive Medlemmer maatte faa Forfald eller udtræde, inden deres Valgtid er udløbet. **4.** Bestyrelsen vælger selv sin Formand og bestemmer sin Forretningsorden. Den fører Tilsyn med Bibliotekets Bygning(er) og øvrige Ejendele og paaser, at de holdes behørigt forsikrede mod ildsvaade. Den bestemmer de Regler, som skal gælde ved Bogudlaanet, og den Orden, som i det hele bør iagttages. **5.** Bestyrelsen antager Bibliotekaren, hvis Person og Lønning skal godkendes af Undervisningsministeren. Det øvrige Personale antages efter Samraad med Bibliotekaren. Denne er Bestyrelsens Sekretær og har den daglige Ledelse af Biblioteket. **6.** Regnskabsaaret gaar fra 1.

1923 April til 31. Marts. Over de aarlige Indtægter og Udgifter affatter Bestyrelsen et Overslag. Udgifter, som ligger udenfor Overslaget, maa ikke afholdes uden Bestyrelsens Samtykke. Det aarlige Regnskab forelægges Lagtinget til Revision og Decision. **7.** Over Bibliotekets Virksomhed aflægger Bibliotekaren for hvert Regnskabsaar en Beretning til Lagtinget, Thorshavns Byraad og Statens Bibliotektilsyn. **8.** Tillæg til og Forandringer i Statutterne skal efter at være vedtaget af Bestyrelsen, godkendes af Lagtinget og Biblioteksdirektøren. **9.** Biblioteket kan ikke sælges eller opløses uden Tilladelse fra Lagtinget og Thorshavns Byraad, og Bestemmelsen om dets Ejendes fremtidige Anvendelse skal godkendes af Biblioteksraadet.

(Minist.)

7. Nov. **Anordn. (Nr. 422) om Ikrafttræden af Lov (Nr. 124) af 28. Marts 1923 om Færøernes Lagting.** (Se denne).

19. Nov. **Politivedtægt for Thorshavn.** I Medfør af § 3 i Lov Nr. 55 af 13. April 1894 indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færøerne udfærdiger Justitsministeriet herved følgende Politivedtægt for Thorshavn Kommune: Første Kapitel. Om Iagttagelse af Orden og Velanstændighed paa Gader og Veje. **§ 1.** Paa offentlig Gade, Vej eller Plads maa intet Opløb eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes. **§ 2.** Naar mange Mennesker samles paa offentlig Gade, Vej eller Plads, ved offentlige Møder, ved Indgange til Billetudsalg eller Forlystelsessteder eller i andre lignende Anledninger, skal de rette sig efter Politiets Anvisning til Ordenens Overholdelse. **§ 3.** Enhver er paa offentligt Fortov eller Gangsti pligtig at vige af Vejen for de mødende, som har Kørebanen paa deres højre Haand. **§ 4.** Paa offentlig Gade, Vej eller Plads maa der ikke foregaa Slagsmaal, Skrigen, Raaben eller anden støj-

ende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved **1923**
den offentlige Orden forstyrres eller de forbi- **19. Nov.**
farende eller omboende forulempes. Ingen maa
færdes paa de nævnte Steder i en saadan Tilstand
af Beruselse, at den kan give Anledning til Ulempe
for andre. § 5. Ingen maa uden fyldestgørende
Grund banke paa Port, Dør eller Vindue, ringe paa
Port- eller Dørklokke, eller foretage lignende
Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres. § 6.
Der maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads ikke
laves Glidebaner eller foretages Leg eller Spil,
som er til Ulempe for Færdselen. Dog kan der
af Politimesteren gives Tiladelse til Kælkning i
Tórsgøtu i Tiden fra Kl. 4 til 10 Eftm. Det er
forbudt at krybe op paa eller klynge sig til Vogne
eller andre Køretøjer under Kørselen, eller til saa-
danne at fastgøre Haandvogne eller Slæder. § 7.
Ingen maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads
eller ud over saadanne skyde med Bøsse, Pistol,
Nøglebøsse, Bue, Pusterør, Slynge eller andet saa-
dant, tænde Blus, afbrænde Krudt, Fyrværkeri-
sager eller eksploderende Genstande af hvilken-
somhelst Slags, kaste med eller udkaste Stene,
Snebolde, Snavs, Vand eller andet, hvorved Skade
kan bevirkes eller de, som færdes paa disse Steder,
fortrædiges. § 8. Ingen maa gaa maskeret paa
Gaden eller vise sig offentlig i en Dragt, der stri-
der mod Velanstændigheden eller er egnet til at
fremkalde Forstyrrelse af den offentlige Orden. —
Det er ikke tilladt at foranstalte Fastelavnsoptog
uden Politiets Tilladelse, herfra undtages dog saa-
danne Optog af Børn i Alderen indtil 14 Aar.
— Ligeledes er det forbudt paa eller ud imod
offentlig Gade, Vej eller Plads at vise nogen
uanstændig Opførsel, saasom ved uanstændige
Sange, Ord, Lader, Blottelse af Legemet, ved at
lade Vandet paa upassende Steder eller paa andre
Maader. § 9. Badning i Nærheden af offentlig
Gade, Vej eller Plads, kan forbydes af Politiet.
Andet Kapitel. Om Forebyggelse af
Hindringer og Ulemper for Færdselen samt af Fare under den offent-
lige Færdsel. § 10. Ingen uvedkommende
maa tænde eller slukke de paa offentlig Gade,
Vej eller Plads anbragte Lygter. § 11. Ingen maa

1923 paa offentligt Fortov eller Gangsti bære, trække
19. Nov. eller paa anden Maade føre med sig Genstande,
der er til Hinder for Færdselen eller som udsæt-
ter de forbigaaende for Skade eller Ulempe, saa
som Skubkarrer og deslige. Haandvogne og
Slæder maa ikke trækkes eller føres paa Fortov
og Gangsti, dog undtages herfra Barnevogne,
naar de føres saaledes, at Færdselen derved gene-
res saa lidt som muligt; de skal altid køre enkelt-
vis og vige til Side for Fodgængere. Leer, Hø-
forke, Skydevaaben eller andre saadanne Genstande,
der let kan forvolde Skade, skal bæres saaledes,
at Skade ikke kan befrygtes. § 12. Intet, som
kan være til Hinder for Færdselen, maa hensættes
eller henlægges paa Fortov eller andetsteds paa
offentlig Gade, Vej eller Plads. Dog skal det,
naar ingen Gaardsplads haves til Af- eller Paa-
læsning af Varer, Brændsel eller andet, være til-
ladt, at denne sker paa de nævnte Steder, naar
den foretages med saa liden Ulempe for Færdse-
len som muligt, og intet bliver liggende paa Ga-
den i længere Tid end højst fornødent, og i hvert
Tilfælde ikke efter Mørkets Frembrud, medmindre
Politiet straks derom bliver underrettet, og de af
dette i den Anledning foreskrevne Regler for Ste-
dets eventuelle Afspærring eller Belysning straks
efterkommes. Fraspændte Vogne saavel som Træk-
vogne maa ikke, uden særlig Tilladelse af Politiet,
henstaa paa offentlig Gade eller Vej i længere
Tid, end det behøves til deres Af- eller Paalæs-
ning. § 13. Det er forbudt paa offentlig Gade,
Vej eller Plads at foretage noget Arbejde, hvor-
ved Færdselen hæmmes eller forbigaaende udsæt-
tes for Fare eller Ulempe. Til Afholdelse af
Auktion paa offentlig Gade, Vej eller Plads kræ-
ves Politets Tilladelse. Paa eller udover offentlig
Gade, Vej eller Plads maa der ikke udbankes eller
udrustes Tæpper eller deslige, henlægges Senge-
klæder til Udluftning eller ophænges Tøj til
Tørring. § 14. Fraspændte Vogne maa paa of-
fentlig Gade, Vej eller Plads ikke holde paa Ste-
der, hvor de standser Færdselen, og overhovedet
ikke holde stille i længere Tid, medmindre de
venter paa nogen fra nærliggende Huse, eller saa-
dant er fornødent til deres Af- eller Paalæsning,

eller de har faaet særlig Tilladelse dertil af Po^l 1923
litiet, og i saa Fald kun paa de dertil anviste 19. Nov.
Steder. De skal paa offentlig Gade og Vej stedse
holde saa langt ud til Siden af Kørebanen som
muligt og maa ikke holde stille, hvor to Færdsels-
linier skærer hinanden. § 15. Stensprængninger
maa ikke finde Sted, medmindre efternævnte For-
sigtighedsregler er iagttagne: Den Sten, som
sprænges, skal forsvarlig tildækkes; for saa vidt
Stensprængningen sker i Nærheden af beboede
Huse, Vej eller Sti, skal der sørges for, at om-
boende og forbigående i Tide advares, og for
saa vidt Stensprængninger sker paa et højere
liggende Sted, skal der tillige sørges for, at ned-
rullende Sten ikke medfører Skade eller Fare for
underliggende Steder. § 16. Varer, Skilte, Ud-
hængsskabe eller andre Genstande, der an-
bringes udover offentlig Gade, Vej eller Plads,
skal være forsvarligt befæstede og saaledes an-
bragte, at de ikke hindrer Færdselen. § 17. Urte-
potter, Fuglebure eller andet, der ved at falde ned
kan bevirke Skade, maa ikke ud til eller ud over
offentlig Gade, Vej eller Plads opstilles eller op-
hænges paa Tage, Tagrender, aabne Altaner,
Bygningers Yderside, Mur, Plankeværk eller Stakit
eller i aabne Vinduer eller Luger, medmindre de
er forsvarlig fastgjort eller paa anden Maade
sikrede mod Nedefald. Det er forbudt ved Pole-
ring af Vinduer, der sidder højere end i Ejendoms-
mens Stueetage, og som vender ud mod offentlig
Gade, Vej eller Plads, at staa udenfor Vindues-
karmen. § 18. Træer og Gærder, der er an-
bragte nær ved offentlig Gade, Vej eller Plads,
skal holdes studsede og klippede, saaledes, at de
ikke er til Hinder for Færdselen, og saaledes at
Lyset fra Gadelygterne ikke væsentlig hindres.
Ingen maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads
henkaste Glas, Potteskaar, Stene, Søm eller andet,
der kan medføre Ulempe og Fare for Færdselen.
Ejere af Stakitter og Plankeværker ud til offentlig
Gade, Vej eller Plads er ansvarlige for, at disse
ikke er til Ulempe for Færdselen paa Grund af
Brøstfældighed eller ved fremstaaende Søm eller
lignende. Det er ikke tilladt paa dem at anbringe
Metalpigge, medmindre Hegnet er over 2 m højt.

1923 Naar der til Hegn mod Gade, Vej eller Plads
19. Nov. benyttes Pigtraad, skal denne anbringes paa den
invendige Side af Hegnsstolperne, som i dette Til-
fælde skal have en Tykkelse af mindst 15 cm.
Paa den udvendige Side skal der anbringes en
tilsvarende Række glat Hegntraad, dog at den
øverste Række Pigtraad ikke behøver at være
dækket paa denne Maade, hvis Hegnet har en
Højde af mindst 1 m. Skilte, der er anbragte saa-
ledes, at de borttager Lys fra Gadelygter eller
Udsigt fra Naboer eller saaledes, at de er til
Hinder for Færdselen, skal efter en af Politiet fore-
lagt Frist kunne forlanges fjernede. Bestemmel-
serne i denne Paragraf gælder ogsaa for private
Veje, der er aabne for almindelig Færdsel. **§ 19.**
Forældre eller andre vedkommende er pligtige at
sørge for, at smaa Børn, der er under deres Vare-
tægt, paa offentlig Gade, Vej eller Plads er under-
givne tilbørligt Tilsyn. **§ 20.** Naar offentlig
Gade, Vej eller Plads anlægges eller istandsættes,
samt naar der ellers ved samme foretages Arbejder,
der i væsentlig Grad er til Hinder for Færdselen
eller gør den usikker, skal den paagældende Stræk-
ning, saalænge Arbejdet varer, i en saadan Af-
stand, som Politiet bestemmer, holdes forsvarlig
afspærret. Fra Mørket falder paa, indtil det bliver
lyst om Morgenens, skal der være anbragt fornødne
Mærker (Afvisere) og det fornødne Antal tændte
Lygter ved Afspærringen. Bestemmelserne i denne
Paragraf gælder ogsaa for private Veje, der er
aabne for almindelig Færdsel. **§ 21.** Ved Op-
førelse af nye eller Nedbrydning eller Hoved-
reparation af ældre Bygninger skal Ejeren, naar
Bebyggelsen paa det paagældende Sted har en
bymæssig Karakter, forinden Arbejdet paabegyndes,
gøre skriftlig Anmeldelse til Politiet, for at
dette kan paase, at der om fornødent anbringes
Plankeværk eller anden Indhegning eller iøvrigt
træffes de Foranstaltninger, som anses nødvendige
til Forebyggelse af Ulemper for de forbigående.
Ogsaa andetsteds, hvor Bebyggelse ikke har en
saadan Karakter, kan Politiet paabyde, at lignende
Foranstaltninger træffes. Saasnart Politiet forlan-
ger det, skal Indhegningen borttages og Gaden
ryddeliggøres og sættes i samme Stand som den,

hvori den var, før Byggeforetagendet begyndte. **1923**

Saavel Ejeren som vedkommende Haandværks- 19. Nov.

mestre er ansvarlige for, at Indhegningens For-
bliven ikke nødvendiggøres ved utilbørlig For-
haling af Byggearbejdet, og ligeledes for, at Ind-
hegningen er forsvarlig, og at den navnlig ikke er
til Gæne for Færdselen ved fremstaaende Søm og
lignende. § 22. Stilladser, Afstivninger og Løbe-
broer, som anvendes ved Bygningsarbejder ud til
offentlig Gade, Vej eller Plads, skal være af fors-
varlig Styrke og omhyggelig anbragte, hvorhos
Stilladser og Løbebroer paa den uvendige Side
skal være forsynede med Lægter som Brystværn
og med mindst 40 cm høje Vanger. Løse Stiger,
der benyttes til Arbejde paa en Bygnings udven-
dige Side ud til offentlig Gade, Vej eller Plads,
skal være af forsvarlig Styrke og, naar de er over
3,5 m lange, forsynede forneden med saadanne
Indretninger, at Udskridning forhindres, hvorhos
en Arbejder, naar Stigen staar paa glat Grund,
saasom Stenbro, Fliser, Beton og deslige, skal have
Plads ved dens Fod, saa længe den benyttes, for
at paase, at den staar fast. For Overtrædelse af
de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser
straffes den Haandværksmester eller andre, der
forestaar det paagældende Arbejdes Udførelse,
eller, saafremt han ikke opgives af Ejeren, denne
selv. § 23. Naar Op- eller Nedhejsning af
Varer eller andet, Rensning af Tagrender, Ned-
kastning af Sne fra Tage, Istandsættelse af saa-
danne eller andre mindre betydelige Bygnings-
arbejder — Malerarbejde derunder indbefattet —
fortages udover eller ud til offentlig Fortov, skal
der til Advarsel for de forbigaaende udsættes Af-
visere af en saadan Beskaffenhed, at de tilstrækkelig
tydelig angiver, at Færdselen sammesteds er for-
bunden med Fare eller Ulempe. Afvisere maa
ikke henstaa længere end nødvendigt, men skal
borttages, saasomt de paagældende Arbejder
standser, eller for Malerarbejdes vedkommende,
naar det er tørt. Under Nedbrydning af Byg-
ninger og under Bygningsforetagender maa tørt
Murgrus og lignende ikke udkastes fra Bygningen
paa en saadan Maade, at Støvet af Vinden kan
føres ud over offentlig Gade, Vej eller Plads.

1923 § 24. Er en Bygning eller Del af denne i saa
19. Nov. brøstfældig Tilstand, at der er Fare for Nedstyrtning, kan Politiet forbyde Brugen af Bygningen helt eller delvis, og paalægge Ejeren inden en nærmere fastsat Frist at foretage saadanne Arbejder, at den tilstedeværende Fare fjernes, hvorhos Politiet paa Ejerens Bekostning kan træffe de yderligere Foranstaltninger, der maatte anses fornødne for at forebygge Fare for forbipasserende eller andre. — Paa lignende Maade forholdes, naar Mur, Plankeværk eller andet saadant Hegn, hvis Omstyrning kunde medføre Fare, findes i faldefærdig Stand. Tredje Kapitel. Om Kørsel og Riden, om Førstel af Heste og andre Kreaturer, samt om Fjerkræ.

§ 25. Kørende og ridende er pligtige at iagttage behørig Forsigtighed, hvilket især gælder, naar der køres eller rides omkring Gadehjørner. Ud af Porte eller andre Udkørsler skal der køres i Skridt. Der maa ikke køres eller rides anderledes end i jævnt Trav; Kapkørsel eller Kapridning paa de offentlige Veje er forbudt. Kørende og ridende skal i Tide varsko Personer, der er foran dem paa deres Vej. Paa offentlig Gade, Vej eller Plads er Smælden med Pisk, hvorved Færdselen forulempes, forbudt. Paa stærkt befærdede Steder eller hvor overhovedet Hensynet til Færdselen gør det nødvendigt, saasom over Broer eller i meget smalle Gader, kan Politiet med Byraadets Samtykke paabyde, at al Kørsel skal foregaa i Skridt. Saadant Paabud skal meddeles ved iøjnefaldende Opslag paa Stedet.

§ 26. Kørende og ridende skal holde sig paa de til saadan Færdsel bestemte Veje, og ingen maa køre eller ride paa Fortov eller Gangsti; saavel kørende som ridende skal holde sig til den Side af Gade eller Vej, som er paa deres højre Haand; naar de møde hinanden, skal hver især vige af til højre. Kørsel udenom et andet Køretøj, der er foran, skal foregaa ved at holde til venstre. Færdsel med Cykler, Motorcykler, Motortricykler med eller uden Paahængsvogn er forbudt i den gamle By, der begrænses mod Vest, Nord og Øst af Thorshavns Elv. **§ 27.** Cyklistere er pligtige til under Kørselen at vise For-

sigtighed og altid at beholde mindst den ene **1923**
Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne. 19. Nov.
Al Kapkørsel og overdreven hurtig Kørsel er forbudt. Om alle Hjørner paa Gader og Veje samt nedad Bakker skal der køres forsigtigt og langsomt. Paa stærkt befærdede Steder, saavel i som udenfor Byen, maa der ikke køres hurtigere, end en Vogn i jævnt Trav kører. Enhver Cykle skal under Kørselen være forsynet med en Klokke. Naar der er Fare for Sammenstød, skal der i Tide gives tydeligt Signal med Klokken. Brug af denne fritager ikke Cyklisten for Anvendelse af behørig Forsigtighed overfor Fodgængere, som han møder eller passerer. Ved Kørsel i Tiden fra $\frac{1}{2}$ Time efter Solens Nedgang til $\frac{1}{2}$ Time før dens Opgang skal enhver Cykle være forsynet med en tændt Lygte, hvis forreste Glas skal være ufarvet. Lygten skal være anbragt foran paa Cyklen og saaledes, at Lyset kan ses paa Afstand. Det er forbudt at køre med Cykler paa eller over samt at trække Cykler henad Gangsti eller Fortov. Ud og ind ad Porte maa der ikke køres. Cyklistere skal stige af overalt, hvor dette paabydes ved Opslag fra Politiet. For mødende Køretøjer, ridende og andre cyklende skal Cyklistere holde til højre; ved Forbikørsel bagfra skal de holde til venstre. Ved Skæringspunkter af flere Færdselslinier er Forbikørsel bagfra forbudt. Øvelseskørsel er kun tilladt paa ubefærdet Plads. I Tilfælde af Paakørsel skal den cyklende standse og paa Forlangende opgive Navn, Stilling og Bolig. Hvor der langs Gader eller Veje findes Stier, særligt indrettede til Cyklekørsel, maa disse ikke benyttes af Motorcykler eller Motortricykler.

§ 28. Ingen maa køre eller ride imod eller ind i Ligtog eller andre Processioner, men enhver har at vige af Vejen for samme. **§ 29.** Vogne med Læs maa ikke være overlæssede og skal være forsvarlig læssede, saa at de ikke er udsatte for at vælte, eller for at det paalæssede falder af, eller at Vognene gaa i Stykker under Kørselen, eller at der iøvrigt ved Kørselen bevirkes Skade eller Ulempe for Færdselen. Hvad der tabes eller spildes fra Vogne, er vedkommende forpligtede til at optage ligesom ogsaa til at erstatte

1923 det Offentlige de Udgifter, som dette maatte have
19. Nov. haft ved Optagningen. § 30. En Vogn maa ikke køres af nogen, der er beruset, eller som af andre Grunde maa antages ikke at være i Stand til at styre Køretøjet. Er Vognen betroet den paagældende af nogen anden, er denne tillige undergivet Strafansvar. Det samme gælder om Førsel af Heste. § 31. Paa offentlig Gade, Vej eller Plads maa ingen Vogn holde fraspændt, medmindre den er under tilbørligt Tilsyn af en paalidelig Person, eller Tømmerne er forsvarligt fastbundne til Vognen ved Hammelen og en Skagle ved hver Hest er fraspændt. § 32. Heste maa ikke gaa løse paa offentlig Gade, Vej eller Plads. Naar Heste føres ved Siden af en Vogn, skal det ske med tilbørlig Forsigtighed overfor vejfarende. § 33. Det er forbudt paa offentlig Gade, Vej eller Plads under Kørsel med, Transport eller Drift af Heste, Kreaturer eller andre Husdyr at benytte eller behandle disse paa en saadan Maade, at den er skikket til at vække offentlig Forargelse, enten ved at Dyrene kendelig overanstreges, eller ved at der paa anden Maade tilføjes dem unødvendig Lidelse. Heste med aabne eller halv- lægte Saar paa Steder, hvor Sele eller Sadelstøj kan komme i Berøring dermed, maa ikke benyttes uden Tilladelse af en autoriseret Dyrlæge. Ind- kørsel fra offentlig Gade, Vej eller Plads til Byggepladser saavel som Kørebanen paa samme skal stedse holdes i en med Hensyn til Kørselen efter Politiets Skøn forsvarlig Stand. § 34. Kreaturer, Faar og Svin maa ikke gaa løse paa offentlig Gade, Vej eller Plads, men skal drives eller trækkes, dog maa dette ikke ske paa Fortov eller Gangsti. Tyre maa ikke gaa løse i Ind- marken paa Steder, hvorfra de kan trænge ind paa alfar Vej. De maa ikke drives, men skal trækkes enkeltvis af en voksen Mand. Politiet kan paabyde, at Tyre skal være forsynede med forsvarlig Botn. Transport af Kalve, Faar og Lam maa ikke ske saaledes, at deres Ben er sammenbundne, medmindre dette er foretaget med bløde Strikker og underlagt Halm eller Klude, ligesom Sammenbindingen ej heller maa være saa fast, at deraf kan opstaa Indsnæring, og Trans-

porten maa kun foretages i Vogn, hvori der findes et blødt og rigeligt Underlag af Halm eller Hø, saaledes, at Hovedet aldrig hænger udenfor Vognen. Gæs, Ænder og Høns maa ikke have Op- hold paa offentlig Gade, Vej eller Plads, men skal af Ejeren holdes indelukket. Fjerde Kapitel. Om Hunde. § 35. Hunde, der streifer herreløse om, kan Politiet foranstalte optagne og fremlyste samt, hvis ingen Ejer inden 3 Gange 24 Timer indløser dem ved at betale de Udgifter, som Optagelsen og Fremlysningen har foranlediget, lade dem dræbe. Hunde, der har den Vane med Gøen eller Tuden i private Gaarde og Haver om Natten at forstyrre de omboendes Ro, skal holdes indelukkede. Naar Hunde viser sig bidske eller glubske eller har for Vane at forulempe Folk ved at fare imod dem eller gø ad dem, kan Politiet paalægge Ejeren under Straf at holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Ingen maa hidse sin Hund paa nogen eller unnlade at holde den tilbage, naar han bemærker, at den anfalder nogen. Den, der handler herimod, er strafskyldig, selv om der ikke herved sker Skade. § 36. Naar nogen vil bruge løsgaaende, glubske Hunde til Pladsers Bevogtning, skal han derom gøre Anmeldelse til Politiet, for hvem han med Hensyn til hver enkelt Hund, som agtes saaledes benyttet, skal forevise en autoriseret Dyrlægges Attest om, at der efter Hundens Beskaffenhed intet derfor er til Hinder. Vedkommende Plads skal derhos holdes saaledes indhegnet og lukket, at Pladshundene ikke kan slippe ud, og det skal ved tydelige Opslag udenfor Pladsen paa de Steder, Politiet bestemmer, altid findes bekendtgjort, at der holdes løse Hunde paa Pladsen, og til hvilke Tider de er løsgaaende. Endelig skal saadanne Hunde stedse være en autoriseret Dyrlægges Tilsyn og Bestemmelser underkastet. Femte Kapitel. Om Fredning af offentlige Indretninger m. m. § 37. Det er forbudt at skrive, kradse, male eller tegne paa, skære i, flytte eller borttage eller paa anden Maade beskadige eller besudle de til offentlig Nytte eller Prydelse bestemte Indretninger eller Genstande, saasom Monumenter, Vandposte, Gade-

1923 lygter, Gadeskilte, Vejvisere, Bænke, Indhegninger,
19. Nov. Telegraf- og Telefonstænger, Anlægsbroer for

Baade eller Skibe og deslige, saavel som den til offentlig Gade, Vej eller Plads stødende Del af Hus, Mur, Plankeværk, Port eller andet saadant.

§ 38. Ingen maa uden Byraadets Samtykke opbryde Stenbroer eller foretage nogen Gravning i eller anden Forandring ved offentlig Gade, Vej eller Plads. § 39. Ingen maa beskadige de paa offentlig Gade, Vej eller Plads eller i offentlige Anlæg staaende Træer eller Buske ved at afbrække Grene eller Kviste, afrive eller skære i Barken eller deslige, ej heller aftage eller beskadige de omkring Træerne eller Buskene til deres Beskyttelse anbragte Indretninger. De besøgende er pligtige at overholde de af Anlæggenes Bestyrelse til Fremme af Orden og Fred trufne Bestemmelser, naar disse er bekendtgjort paa behørig Maade.

§ 40. Ingen maa bestige, overstige eller beskadige de ved offentlig Gade, Vej eller Plads eller om offentligt Anlæg anbragte Aflukker, Brystværn, Diger eller anden Indhegning, ej heller beskadige de ved dem værende Grøfter. § 41 Paa Kirkegaard

maa ingen Legen eller anden med Hensyn til Stedet upassende Opførsel finde Sted. Ingen maa beskadige Træer, Blomster eller andre Vækster eller paa anden Maade beskadige eller besudle Gravsteder eller andre i Kirkegaarden værende Anlæg. Det er forbudt der at medtage Hunde. De besøgende skal rette sig efter de af Kirkegaardens Bestyrelse til Fremme af Orden og Fred paa Kirkegaardene trufne reglementariske Bestemmelser, naar disse er bekendtgjorte paa behørig Maade. Sjette Kapitel. Om Opslag. § 42. Det bestemmes af Politimesteren, paa hvilke Steder Opslag af Bekendtgørelser fra Øvrigheden eller andre offentlige Myndigheder skal finde Sted. Bekendtgørelser angaaende Aftenunderholdninger, Koncerter, Forevisninger og offentlige Forlystelser, til hvilke fornøden Tilladelse haves, kan ske ved Opslag, naar Ejeren af det Sted, hvor Opslaget finder Sted, dertil giver sit Minde. Andre Bekendtgørelser er det ikke tilladt at lade offentligt opslaa uden Samtykke

baade af vedkommende Ejer og af Politiet; dog

undtages herfra Opslag paa en Ejendom om, hvad der vedkommer de deri boende Personers Næringsvej, Bopælsforandringer og andre Henvisninger, som knytter sig til Opslagsstedet. § 43. Lovligt gjorte Opslag er det forbudt at afrive, besudle eller paa anden Maade beskadige eller gøre ulæselige. Offentlige Opslag skal af vedkommende borttages, naar det Øjemed, hvori de er opslaaede er fyldestgjort, og Politiet kan, hvis vedkommende ikke efter Paalæg foranstalter Opslagene fjærnede, foranledige dette udført for hans Regning. Syvende Kapitel. Om offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder, offentlige Forestillinger m. m. § 44. Enhver, der driver Konditori, Restauration eller anden offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer eller har Næringsbrug, med hvilket saadan Beværtning er forbunden, skal, saavidt det staaer til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed. Lokalerne, som benyttes, skal godkendes af Byraadet efter Politimesterens Indstilling.¹⁾ § 45. Værten maa ikke foranstalte eller taale nogen Afbenyttelse af Lokalet, der medfører forstyrrende Støj for andre af Husets Beboere eller for omboende. Politiet kan forbyde enhver Beværtningsdrivende til Hjælp i de Lokaler, hvor Gæster opholder sig, at benytte anden kvindelig Medhjælp end hans Hustru og Døtre over 18 Aar. § 46. Ingen maa paa et offentligt Beværtningssted gøre sig skyldig i voldsom eller støjende Adfærd, hvorved andre Gæster, Værten eller dennes Folk fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller omboende forstyrres, ejheller vise uanstændig eller forargelig Opførsel. § 47. Alle Beværtninger og andre Forretninger, hvor Spise- og Drikkevarer er Genstand for offentlig Forhandling eller Fortæring paa Stedet, skal holdes lukket fra Kl. 11 Aften til Kl. 5 Morgen. Undtagelser fra denne Regel kan gives af Politimesteren med Byraadets Samtykke og paa de derefter fastsatte Betingelser for hver enkelt Beværtning eller Gæstgiveri, derunder

1) Indføjet ved Tillæg til Politivedtægten af 8. Sept. 1928.

1923 at der til Kommunens Kasse ydes den Afgift, 19. Nov. som maatte blive fastsat. Under særlige Omstændigheder kan Politiet foreskrive eller tillade Forandringer i Bestemmelsen om Lukketiden. Har Slagsmaal eller anden betydelig Uorden fundet Sted, er Værten pligtig til paa Politiets Forlangende straks at lukke Beværtningen for den Dag. § 48. Ingen maa offentlig opføre eller lade opføre dramatiske Forestillinger, Operaer, Balletter eller deslige uden dertil gennem Justitsministeriet meddelt Bevilling; dog kan Overovrigheden give Tilladelse til Opførelse af en enkelt Forestilling af den nævnte Art, ligesom Tilladelse til Opførelse af dramatiske Forestillinger af Dilettanter i veldædigt Øjemed kan meddeles af Politimesteren. § 49. Ingen maa uden Politiets Tilladelse offentlig give Koncerter eller musikalske Præstationer, afholde Basar, Dans eller Maskerade, afbrænde Fyrværkeri, foranstalte Haveillumination, give mimiske, ækvilibristiske, magiske eller deslige Forestillinger, forevise Seværdigheder, saasom Menageri, sjældne Dyr, Verdensteatre, Panoramaer, Perspektivkasser, Stereoskopsamlinger eller deslige, lade afbenytte Karuseller, Fjederbøsser, Skydeborde eller lign., afholde Gevinstskydning, Kapløb eller lign. Til Afholdelse af Tombola udkræves Amtets eventuelt Justitsministeriets Tilladelse. Tilladelse til Kirkekoncerters Afholdelse maa ikke meddeles, førend Provstens og vedkommende Kirkestyrelses Samtykke er erhvervet. Politiet kan, for et Tidsrum af indtil 6 Maaneder ad Gangen, meddele offentlige Beværtninger en almindelig Tilladelse til, under de fornødne Indskrænkninger, i deres Lokaler at lade opføre musikalske Præstationer, dog kun ved saadanne Personer, som forud er opgivne for Politiet, uden at dette har haft noget imod dem at erindre. Tilladelsen kan til enhver Tid tages tilbage, naar dertil maatte vise sig Grund. § 50. Naar Tilladelse efter forrige Paragraf er givet nogen til at gaa omkring og opføre Musik, forevise Kunster, Seværdigheder eller andet, maa saadant dog ikke ske paa offentlig Gade, Vej eller Plads. Ligesom det er en Selvfølge, at enhver Ejer eller Lejer af en Ejendom kan forbyde deslige Personer

at udføre de nævnte Præstationer m. v. paa Ejendommens Grund, saaledes skal ogsaa i Tilfælde af Sygdom eller af anden gyldig Grund enhver Beboer være berettiget til at forlange, at den, der udfører Musik eller støjende Præstationer af den nævnte Art, fjærner sig i tilbørlig Afstand fra det paagældende Sted. § 51. Enhver, hvem Tilladelse efter §§ 49 og 50 er meddelt, skal efterkomme de Regler, som Politiet maatte foreskrive til Ordenens Overholdelse, samt udrede Betaling for ekstraordinært Politiopsyn. Han er ansvarlig for, at de opførte Forestillinger eller foreviste Præstationer m. v. ikke er af uanstændigt eller iøvrigt strafbart Indhold. § 52. Ved offentlige Forestillinger eller andre Forlystelser skal de besøgende iagttage Sømmelighed og Orden og maa ikke ved Støjen, Raaben, vedholdende Bifalds eller Mishagsytringer eller paa anden Maade hindre eller afbryde Forestillingen eller Forlystelsen eller forstyrre andre Deltagere i Nydelsen deraf. Ottende Kapitel. Om den offentlige Renlighed. § 53. Enhver, der i Kommunen ejer Grund eller Bygning, som støder op til offentlig Gade, Vej eller Plads, er pligtig at renholde Fortovene udenfor sin Ejendom. Denne Renholdelsespligt omfatter Opfejning og Fjernelse af al Slags Snavs. I tørt Vejr uden Frost skal Fortovet forinden Fejningen vandes tilstrækkelig med rent Vand. § 54.¹⁾ I Frostvejr og ved Snefald er enhver Grundejer i Byen pligtig at sørge for, at Vandet fra hans Ejendom skaffes frit Afløb ved Oprensning eller om fornødent ved Ophugning af de paa hans Ejendom værende Render. Grundejerne er pligtige til i Tilfælde af glat Føre at bestrø Gade og Vej udenfor deres Husejendom med Sand, Tørvermuld eller andet lignende Materiale og til at vedligeholde Gade og Vej i denne Tilstand, saalænge det glatte Føre varer. Sne og Is maa ikke fra Have eller Gaardsplads kastes ud paa offentlig Gade eller Vej. Ingen maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads henkaste Aadsler, Fejeskarn, Affald fra Huse eller anden Urenlighed. Deslige

1) Som ændret ved Tillæg af 8. Sept. 1928.

1923 Ting maa heller ikke kastes i Vaskerender, Rende-
19. Nov. sten eller andetsteds, hvorfra de kan flyde ud i
Gaderendestene eller i offentlige Vandløb. Vand
maa ikke udledes eller udskylles over offentlig
Gade, Vej eller Plads. Ejere af Automater er
pligtige til daglig at bortfjerne henkastet Embal-
lage fra disse. § 55. Aadsler og Affald fra
slagtede Dyr, blandt andet ogsaa af Fisk, maa
ikke henlægges eller henkastes paa Steder, hvor
det forulemper dem, som færdes paa Alfarvej.
Fabrikker, hvis Drift medfører og udbreder ilde-
lugtende og skadelige Uddunstninger, maa ikke
ligge saa nær ved offentlig Gade, Vej eller Plads,
at de er til uforholdsmæssig Ulempe for dem, der
færdes paa disse Steder. Afstanden bestemmes i
hvert enkelt Tilfælde af Politimesteren, efter at
han har hørt Byraadet og Kredslægen over Sagen.
Foranstaaende Bestemmelser ophæver ikke de i
Sundhedsvedtægten indeholdte Forskrifter, for-
saavidt disse stiller strængere Fordringer for
enkelte Forhold, ligesom nævnte Vedtægt ogsaa
iøvrigt bliver i Kraft ved Siden af nærværende
Vedtægt. Niende Kapitel. Om Grund-
ejerens Ansvar og Vedtægtens Om-
raade. § 56. Grundejerne er personlig an-
svarlig for Opfyldelsen af alle dem som saadanne
ifølge denne Vedtægt paahvilende Pligter og skal
ikke kunne undskylde sig med Forsømmelse fra
deres Folks eller Lejeres Side. Ved offentlig Gade,
Vej eller Plads forstaaes i denne Vedtægt saadanne,
hvor Vedligeholdelsen paahviler Thorshavns Kom-
mune. Vedtægtens Bestemmelser kommer ogsaa
til Anvendelse paa private Gader, Veje eller Plad-
ser, som med vedkommendes Minde er aabnede
for almindelig Færdsel, alene med Undtagelse af
de Bestemmelser, som gaar ud paa at paalægge
Kommunen eller de tilstødende Grundes Ejere
Forpligtelse til at foranstalte noget udført. Naar
Byraadet bestemmer, at Husene i større eller
mindre Distrikter skal forsynes med Gadenumre,
er Husejerne pligtig til paa egen Bekostning at
sørge for, at Husets Nummer anbringes ved
Hovedindgangen paa en iøjnefaldende Maade.
§ 57. 1) Ingen maa drive offentlig Færgefart uden

1) Som affattet if. Tillæg af 8. Septbr. 1928.

Byraadets Samtykke. Baade, der benyttes i 1923
Færgesfart, skal til enhver Tid være forsynet med 19. Nov.
gyldigt Fartscertifikat i Overensstemmelse med
Skibstilsynslovgivningen. — Denne Vedtægt, hvis
Overtrædelse bliver at straffe efter Lov indehol-
dende Bestemmelser om Politiet paa Færøerne
No. 55 af 13. April 1894 § 5 med Bøder indtil
100 Kr., træder i Kraft den 1. April 1924.

Anordn. (Nr. 441), hvorved Lov Nr. 353 21. Nov.
af 7. August 1922 om den offentlige Fred
paa Folkekirkens Helligdage samt Grund-
lovsdagen sættes i Kraft paa Færøerne. § 1.
Paa Folkekirkens Helligdage er alle Arbejdssysler
i eller udenfor Huset, der ved den Larm, de med-
fører, eller iøvrigt ved den Maade, hvorpaa de fore-
tages, forstyrrer Helligdagens Fred, forbudt. Disse
Bestemmelser skal dog ikke være til Hinder for
Foretagelsen af Markarbejder, naar Gudstjenesten
ikke derved forstyrres, eller for, at Skibe, der be-
finder sig i Nødhavn eller ligger til Ankers paa
aaabne Plads, losses, lades eller repareres, eller
iøvrigt for Foretagelsen af saadanne uopsættelige
Arbejder, der sigter til Afværgelse af truende
Fare for Personer eller Gods. Nødvendig Ar-
bejdskørsel for Stat eller Kommune samt Kørsel
og Ombæring af Varer til Forsyning af Fiske-
fartøjer og forbisejlende Skibe med Proviant, Kul,
Benzin, Petroleum og lignende kan finde Sted til
enhver Tid. Endvidere kan Kørsel med Flytte-
gods finde Sted den sidste Helligdag før de halv-
aarige Flyttedag fra Kl. 4 Eftermiddag. § 2. Paa
Folkekirkens Helligdage er det forbudt: a. fra
Kl. 9 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag paa offent-
lige Beværtningssteder at afholde Sammenkom-
ster eller Drikkelag, hvilket medfører en saadan
Støj, at omboende derved kan forulempes; b. fra
Kl. 9 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag at afholde
offentlige Forlystelser eller støjende Øvelser eller
Foretagender, derunder Væddeløb og Klapjagt.
Idrætsøvelser og Øvelser, der tilsigter Uddannelse
til Fædrelandets Forsvar, skal dog være undtaget
fra dette Forbud, naar ikke Gudstjenesten for-
styrres; endvidere kan Justitsministeren tillade

1923 Afholdelse af Eftermiddagsforestillinger af højere Art paa faste Teatre samt indendørs Koncerter af højere Art, dog ikke før Kl. 2 Eftermiddag; c. uden tvingende Nødvendighed at afholde kommunale Møder, Møder i offentlige Nævn, Retsmøder, Fogedforretninger, Skiftesamlinger, Auktioner eller andre Retshandlinger, Notarialforretninger eller lignende Forretninger af offentlig-retlig Art samt at foretage nogen Stævning eller Tilsigelse til Møde for nogen Ret eller anden offentlig Myndighed, medmindre Sagen er særdeles paa-trængende, og det derfor af den, fra hvem Indkaldelsen udgaar, udtrykkelig forlanges; i dette Tilfælde maa Forkyndelsen dog ikke foregaa under Gudstjenesten.¹⁾ § 3. Offentlige Forsamlinger maa paa Folkekirkens Helligdage ikke finde Sted før efter Gudstjenestens Slutning. Saafremt der i vedkommende Sogns Kirke afholdes mere end een Gudstjeneste, er offentlige Forsamlinger tilladt efter Afslutningen af den første. I disse Tilfælde skal det dog iagttages, at Forsamlingen ikke holdes paa en saadan Maade, at Gudstjenesten der ved forstyrres. Offentlige Forsamlinger er altid tilladt efter Kl. 4 Eftermiddag. § 4. De Forbud, som indeholdes i de foregaaende Paragraffer, og som kun gælder for en Del af Dagen, skal gælde hele Skærtorsdag og Langfredag og hele den første Dag af de 3 store Højtider. § 5. Offentlige Forlystelser maa Aftenen før en Helligdag ikke vedvare længere end til Midnat og slet ikke finde Sted Aftenen forud for Juledag, Paaskedag og Pinsedag efter Kl. 6. § 6. Ved Politivedtægt kan der træffes Bestemmelse om, i hvilket Omfang der paa Folkekirkens Helligdage skal kunne foretages, a. Kørsel og Ombæring af Brød, Mælk, fersk Kød, fersk Fisk, Bærfrugt og levende Blomster, b. Kørsel og Ombæring af Varer til Beværningssteder til disses almindelige Behov, c. Transport af Gods og Transport af eller Driven med Kreaturer til eller fra Skibe eller Jernbaner. § 7. Falder Grundlovsdagen (den 5. Juni) paa en Søgnedag, kommer Bestemmelserne i § 1, § 2 a. og c. og § 6 til Anvendelse paa denne Dag

¹⁾ Jfr. Retsplejel. § 27 og § 156.

fra Kl. 12 Middag. Falder Juleaftens Dag paa en 1923
Søgnedag, finder de i nærværende Anordning inde 21. Nov.
holdte, for Folkekirkeens Helligdage gældende For-
bud Anvendelse paa denne Dag fra Kl. 6 Efter-
middag. § 8. Overtrædelse af denne Anordnings
Bestemmelser straffes med Bøder fra 10 til 500 Kr.
§ 9. Denne Anordning træder i Kraft den 1.
Januar 1924.

Anord. (Nr. 442), hvorved Lov Nr. 289 21. Nov.
af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker
og Lagre m. v. sættes i Kraft paa Færøerne.¹⁾
I Henhold til den Regeringen ved § 9 i Lov Nr.
289 af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker
og Lagre m. v. meddelte Bemyndigelse sættes den
nævnte Lov herved i Kraft paa Færøerne i føl-
gende Skikkelse: § 1. Køb og Salg paa Gader,
Torve og offentlige Pladser, i handlendes, Haand-
værkeres, Fabrikanters og Brugsforeningers Bu-
tikker, Udleveringssteder og Lagre — hvad enten
de findes under Tag eller i fri Luft — og i Auk-
tionslokaler og lignende, Omløben med Varer
samt Pantelaanervirksomhed maa med de i denne
Anordning nævnte Undtagelser ikke finde Sted
fra Kl. 7 Aften til Kl. 6 den paafølgende Morgen
samt paa Folkekirkeens Helligdage. Paa de nævnte
Tider skal Butikker, Udleveringssteder, Lagre,
Auktionslokaler og lignende samt Pantelaanerforret-
ninger holdes lukkede for Publikum. § 2. Be-
stemmelserne i § 1 kommer ikke til Anvendelse
paa: a. Apoteker, med Hensyn til hvilke Justits-
ministeren træffer Bestemmelse om, hvilke Varer
der maa forhandles i Apoteket paa de Tider, paa
hvilke Butikker skal være lukkede, b. Kiosker og
lignende Forretninger, der ikke handler med andre
Artikler end Aviser, Programmer, Tidsskrifter,
Postkort, løse Brevark, Kuverter og Telegram-
blanketter, Frimærker, Penne, Blæk og Blyanter,
c. Salg paa Jernbanestationer af Aviser, Program-
mer, Tidsskrifter og Bøger, samt Salg paa Jern-
baneperroner og Dampfærger af Frugt, Chokolade
og Konfekt, d. Salg i Teatre, Biografteatre, Kon-

¹⁾ Jfr. Justm. Skr. 15. Januar 1926.

1923 certbygninger og lignende af Chokolade og Konfekt, for saa vidt Salget finder Sted i Lokaler, hvortil kun Personer, som har løst Billet til Forestillingen eller Koncerten, har Adgang, e. Salg af Aviser som Gadehandel, f. Salg af Sodavand og lignende kølende Drikke, Kaffe, The, Kager og Frugt, som finder Sted med Politiets Tilladelse paa dertil af Politiet anviste Pladser og paa de af dette tilladte Tider, g. Salg af Tobak, Blomster, Legetøj, Konfekt, Chokolade og Sukkervarer samt de under b. og f. omhandlede Varer, der med Politiets Tilladelse finder Sted i Forlystelseshaver, hvortil der betales Entré. Sidstnævnte Vilkaar kan dog, naar særlige Forhold taler derfor, frafalde af Politiet, h. Fiskefartøjers og forbisjende Skibes Forsyning med Proviant, Kul, Benzin, Petroleum og lignende samt Ind- og Udlevering af andre Varer, naar den sker i Anledning af Losning eller Ladning, i. Reparation af Cykler og Motorkøretøjer samt Forsyning af disse med Olie, Benzin eller Elektricitet, j. Indlevering af Raafisk og Salg af fersk Fisk samt Udlevering af Agn og Fiskeredskaber. Ved Politivedtægt kan det fastsættes, hvorvidt og i hvilket Omfang nærværende Anordnings Regler skal bringes til Anvendelse paa Salg af fersk Fisk. Endelig kan Kommunalbestyrelsen ved en af Justitsministeriet efter Lagtingets Indstilling stadfæstet Vedtægt tillade yderligere Undtagelse fra Bestemmelserne i § 1 for saadanne Bygder paa Færøerne, hvor Forholdene skønnes at gøre det nødvendigt. **§ 3.** Særlige Regler for visse Arter af Virksomheder: a. Bagere maa, ogsaa paa Folkekirkens Helligdage, holde aabent fra Kl. 6 Morgen til Kl. 8 Aften og paa Dage forud for en af Folkekirkens Helligdage fra Kl. 6 Morgen til Kl. 9 Aften. I den Tid, i hvilken Bagere og Konditorer ifølge Politivedtægt eller dertil af Politiet meddelt Tilladelse er berettigede til at sælge Kager eller Konditorvarer samt Konfekt, Chokolade og Sukkervarer til Fortæring paa Stedet, maa de dog ogsaa sælge disse Varer ud af Huset. b. Blandede Brød- og Mælkeudsalg maa holdes aabne paa de i a., 1. Stykke, nævnte Tider. Saa fremt disse Udsalg foruden Mælk og Brød ogsaa forhandler andre Varer, maa disse Varer ikke

1923 hændelser, andre lignende uforudsete Begivenheder 21. Nov. eller Fare for uforholdsmæssigt Tab ved Forringelse af letfordærlige Varer maatte gøre saadant ønskeligt, c. under Grindefangster fra det Tidspunkt, da Grinden er indkommet i Hvalvaagen, indtil Delingen er tilendebragt. De i §§ 1, 3 og 4 indeholdte Forbud mod Handel m. v. finder ikke Anvendelse fra Kl. 4 til Kl. 9 Eftermiddag første Søndag i Maj og November og de to sidste Søndage før Jul. Er Juleaftensdag en Søndag, regnes den 17. December for den sidste Søndag før Jul. § 6. De i §§ 1, 3 og 4 indeholdte Forbud mod Handel m. v. paa Folkekirkens Helligdage finder tillige Anvendelse paa Grundlovsdagen (den 5. Juni) fra Kl. 12 Middag og paa Juleaftensdag fra Kl. 6 Eftermiddag, saafremt disse Dage falder paa en Søgnedag. § 7. Kun-der, som befinder sig i et Forretningslokale paa det for dets Lukning paabudte Tidspunkt, kan ekspederes i indtil et Kvarter efter dette. Salg ved dertil indrettede Apparater uden personlig Betjening (Salgsautomater) er tilladt paa enhver Tid, men Paafyldning af Salgsvarer maa paa de Tider, paa hvilke Butikker skal være lukkede, kun ske uden Anvendelse af fremmed Medhjælp. § 8. Overtrædelse af de i denne Anordning indeholdte eller i Medfør af samme givne Forskrifter straffes med Bøder fra 10 til 500 Kr. Den, hvem det er tilladt at drive Forretning i den almindelige Lukketid, og som i denne driver Forretning i videre Omfang, end det er ham tilladt i den Tid, straffes med Bøder fra 50 til 1000 Kr. I Gentagelsestilfælde bliver han tillige at domme til Fortabelse af Retten til at holde Forretningen aaben udover den almindelige Lukketid enten for et bestemt Tidsrum af ikke under 3 Maaneder eller for bestandig; dette gælder dog ikke Apotekere. Finder Politiet, at en Overtrædelse af denne Anordning hidrører fra en undskyldelig Misforstaaelse, kan Sagen afgøres med en Advarsel. Bøder efter denne Anordning tilfalder Kommunekassen og vedkommende Kommunes Hjælpekasse med henholdsvis en Trediedel og to Trediedele. § 9. Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1924.

sælges paa de Tider, paa hvilke Butikker skal holdes lukkede, og skal paa disse Tider være enten forsvarlig tildækkede eller bortfjernede fra de offentlig tilgængelige Lokaler. c. Butikker, hvorfra der i Henhold til Antagelsesbrev paa Handel udelukkende forhandles levende Blomster og saadanne Varer, der sædvanemæssigt anses for Tilbehør til Blomsterhandel, maa paa Folkekirkens Helligdage holdes aabne fra Kl. 6 Morgen til Kl. 12 Middag. De Forretninger af denne Art, der ligger i Nærheden af en for Publikum tilgængelig Indgang til en Kirkegaard, maa desuden paa Folkekirkens Helligdage holdes aabne paa de Tider, paa hvilke den paagældende Kirkegaard er aaben, saaledes at Politiet afgør, hvilke Forretninger der har en saadan Beliggenhed. Er Juleaftensdag en Søndag, maa alle de nævnte Forretninger holdes aabne til Kl. 4 Eftermiddag, og ingen af dem længere. d. Beværtere maa paa de Tider, paa hvilke Butikker skal holdes lukkede, ikke sælge ud af Huset; herfra undtages dog Salg af tilberedte Spisevarer samt Mælk og Brød. Endvidere undtages Salg af Kager og Konditorvarer, dog kun indtil det Tidspunkt, indtil hvilket Konditorier ifølge Bestemmelsen ovenfor under a, 2. Stykke, er berettiget til Salg ud af Huset. e. Al erhvervmæssig Fotografering med Undtagelse af Fotografering til Brug for Pressen er forbudt Langfredag, 1. Paaskedag, 1. Pinsedag og 1. Juledag. § 4. Barber- og Frisørstuer maa holdes aabne Mandag, Tirsdag, Onsdag, Torsdag og Fredag fra Kl. 6 Morgen til Kl. 7 Aften, paa Dage forud for en af Folkekirkens Helligdage fra Kl. 6 Morgen til 10 Aften samt paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 6 Morgen til Kl. 10 Formiddag. § 5. De i §§ 1, 3 og 4 indeholdte Forbud mod Handel m. v. finder først Anvendelse fra Kl. 9 Aften: a. den sidste Torsdag og Fredag før Pinse, de 6 sidste Søndage før Juleaftensdag og den første Søndag i Maj og November samt endvidere efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse paa Søndage, paa hvilke der afholdes større Dyrskuer, Markeder, stedlige Sammenkomster og Festligheder, b. med Politiets Tilladelse for et nærmere begrænset Lidsrum i Tilfælde af, at Naturforhold, Ulykkes-

Just. Skr. om Bemyndigelse for Godsbestyrelsen. 1923 1. Dec.
For at fremskynde Behandlingen af de i Lov om Afhændelse af Trøer og Grundstykker fra Statens Fæstegods paa Færøerne af 13. April 1894 § 8 omhandlede Arealer bemyndiger Justitsministeriet herved Amtet til, naar de i nævnte Lovs § 8 omhandlede Betingelser for Afhændelse foreligger, og naar Sagen iøvrigt efter Amtets Skøn bør fremmes, paa Justitsministeriets Vegne dels i Overensstemmelse med Lovens § 9, 1. Stk. at indbringe Sagen til Forhandling paa Bygdens Grandestævne, dels naar Sagen har været til Forhandling paa Grandestævne, i Overensstemmelse med Lovens § 9, 2. Stk. at indbringe Begæringen om Udskiftning for Sysselets Landvæsenskommission. Justitsministeriet bemyndiger endvidere Amtet til, naar Arealer af Statens Fæstegods paa Færøerne er solgt paa Vilkaar, at Købesummen inden en nærmere fastsat Frist skal indbetales i Jordebogskassen, at give Skøde paa de paagældende Arealer, uanset at Fristen er overskredet, i alle Tilfælde, hvor Amtet finder Anledning dertil. Endelig skal man anmode Amtet om, naar Amtet meddeler Skøde paa et til Statens Fæstegods hørende Areal, at give Finansministeriet Meddelelse herom, med Opgivelse af Købesummen, medens de hidtil brugelige Indberetninger herom til Justitsministeriet fremtidig bortfalder.

Utr.

Lagtingets Skatteudvalgs Skr. (til Forstanderskaberne).¹⁾ 14. Dec.
I Medfør af § 17 i Lov for Færøerne om den kommunale Beskatning af 12. Marts 1923 fremsender man hermed et Antal Skemaer til Brug ved Selvangivelse. Skemaerne skal af Forstanderskaberne tilstilles alle, der kan anses for skattepligtige i vedkommende Kommune, og Skemaerne bør udsendes samtidig med, at den i samme Paragrafs første Stykke omhandlede Bekendtgørelse, hvori Skatteborgerne opfordres til at angive deres Indkomst, og til hvilken man ved-

¹⁾ Jfr. Skatteudv. Skr. 19. Dec. 1927, 11. Jan. 1929 og 29. Dec. 1930.

1923 lægger et Udkast, udstedes, altsaa senest den 1. 14. Dec. Januar. Det bemærkes dog herved, at de omhandlede Skemaer kun vedrører Skatten til Op- holdskommunen, men ikke Erhvervsskatten, med Hensyn til hvilken der vil være at gaa frem som hid- til. Af Skemaet med den dertil knyttede Vejledning vil formentlig temmelig klart fremgaa, hvorledes de forskellige Indkomster skal angives. Udvalget har imidlertid anset det for heldigt yderligere at frem- sætte nogle mere detaljerede Vejledninger til Brug for Ligningsmyndighederne, og man skal da an- føre følgende: De paa Skemaet under Post I op- førte Indkomster kan let opgives, forsaavidt an- gaar de Indkomster, der hidrører fra Salg af Pro- dukter, idet det her jo kun drejer sig om at samle alle Beløb, der i Aarets Løb er indkommet ved saadanne Afhændelser, der er en naturlig Følge af den paagældende Virksomhed, f. Eks. ved Salg af Mælk, Slagt, Kartofler, derimod ikke ved Af- hændelse af Grundstykker, Bygninger o. l. Van- skeligere er derimod Angivelsen af den Indkomst, der bestaar i Forbrug af egne Produkter. At an- give noget bestemt Beløb, hvortil en saadan Ind- komst skal ansættes, er selvfølgelig umuligt, men Udvalget har dog ment til Vejledning at kunne opgive følgende Beløb. Hvis en Familie, der ikke sælger sine Landbrugsprodukter, har en Ko, vil Indkomsten af Koen kunne ansættes til om- kring 100 Kr. Paa samme Maade kan Indkom- sten pr. Faar sættes til ca. 20 Kr., pr. Tønde Kar- tofler, som fortæres af Familien, til ca. 10 Kr., pr. Løb Tørv til 40-60 Øre, pr. Lomvie til 25 Øre og pr. Lunde til 10 Øre. Paa tilsvarende Maade stiller det sig med de Indkomster, der findes op- ført under Punkt 2. En Sømands Indkomst be- staar jo i Hyre og Forplejning, en Skibsfiskers i Andel i Fangst samt Forplejning. Med Hensyn til dette sidste kunde man tænke sig, at Forplej- ningen i en Kutter for en Sæson kunde sættes til 150-200 Kr. Vanskeligere er derimod Fastsættel- sen af den Indkomst, der bestaar i en Fiskers For- brug af egen Fangst. Rent skønsomt kunde en saadan Indkomst maaske anslaaes til 50-100 Kr. De under Post 3 opførte Indkomster lader sig forholdsvis let konstatere gennem de paagæl-

dende Bøger. Det maa jo herved erindres, at Personer, der er pligtige at føre autoriserede Handedsbøger, sammen med deres Angivelse af Indkomst skal indsende Driftsregnskab og Opgørelse over Status ved det paagældende Driftsaars Begyndelse og Slutning, jfr. § 17, Stykke 3. At angive noget Beløb for den Indkomst, der bestaar i Forbrug af Varer af egen Beholdning har man anset for ugørligt, da det vil variere alt for meget, og ogsaa ufornødent. De øvrige Indkomstposter behøver formentlig ikke nærmere Forklaring, dog har man ment det hensigtsmæssigt at fremsætte nogle Bemærkninger om den Indkomst, der bestaar af Værdien af Bolig i egen Ejendom. Denne Værdi maa naturligvis sættes forskelligt efter de forskellige Boliger, saaledes at Værdien af en stor og god Bolig sættes højere end Værdien af en gammel og daarlig. Man kunde saaledes tænke sig, at Lejeværdien af en gammeldags Bolig kunde sættes til indtil 100 Kr., medens Værdien af en nyere Bolig — f. Eks. med en 12—14 Alens Længde — kunde sættes til indtil 250 Kr. Man finder dog Anledning til at understrege, at man ved de foran angivne Tal kun har villet give Udtryk for et rent Skøn, der maa gøres til Genstand for nærmere Prøvelse indenfor de forskellige Ligningsmyndigheder, og at man særlig har haft Forholdene i de mindre Bygder for Øje, ikke derimod har villet tage Forholdene i Bygder med mere bymæssig Bebyggelse i Betragtning. Forstanderskabernes Opmærksomhed er tidligere blevet henledet paa Reglen i Lovens § 13 om, at der ved Beregningen af Skatteindtægten for hvert Barn under 15 Aar, som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold skal gives et skattefrit Fradrag paa mindst 70 Kr. og højst 200 Kr. Udvalget maa anse det for rettest, at man, saalænge Loven er ny og dens Virkning vanskelig at overskue, sætter dette Fradrag til Lovens Minimum 70 Kr. og skal henstille til Forstanderskabet at benytte denne Sats i hvert Fald for den kommende Paalignings Vedkommende. Man undlader ikke til Slut at henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i Lovens § 46, hvorefter de Myndigheder, hvem Skattepaaligning og Skatteopkrævning paahviler, under Ansvar efter

1923 Straffeloven er forpligtede til overfor uvedkom-
14. Dec. mende at iagttage ubrødelig Tavshed med Hen-
syn til de Oplysninger om Skatteydernes Indkomst-
og Formueforhold, som under Varetagelsen af deres
Hverv maatte komme til deres Kundskab. Det
samme gælder disse Myndigheders Medhjælpere.
Offentliggørelse af Forhold, som efter fornævnte
Lov ikke maa offentliggøres, straffes med Bøder.
Utr.

14. Dec. **Lov (Nr. 468)** om Ændring i Lov Nr. 30
af 27. Februar 1872 om **de færøske Landkom-**
muners Styrelse. (Indføjet i Loven af 1872).

FØROYA LANDSSTYRI
100 TORSHAVN